A CONCISE

ORIYA DICTIONARY

BY

RAI MADHUSUDAN RAO, BAHADUR,

Retired Inspector of Schools

ସୁଖ-ବୋଧ ଅଭିଧାନ

ଓଡ଼ିଶା ସ୍କୁଲସମୂହର ଭୂତପୂର୍ବ ଇନ୍‌ସ୍ପେକ୍ଟର

ରାୟ୍ ମଧୁସୂଦନ ରାଓ ବାହାଦୁର-ସଙ୍କଳିତ

ପଞ୍ଚମ ସଂସ୍କରଣ

CUTTACK:

PRINTED AND PUBLISHED AT THE ORISSA MISSION PRESS,

BY S. F. ROBINSON,

1929

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଛାତ୍ର, ଛାତ୍ରୀ ଓ ଅପର ପାଠକ-ପାଠିକାମାନଙ୍କର ଉପଯୋଗୀ ଏବଂ ମୂଲ୍ୟ ବିଷୟରେ ସୁଲଭ ଖଣ୍ଡେ ଓଡ଼ିଆ ଅଭିଧାନର ଅଭାବ-ପୂରଣାର୍ଥ ଏହି "ସୁଗମ-ବୋଧ ଅଭିଧାନ" ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା । ଏଥିରେ ଆଧୁନିକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟରେ ପ୍ରଚଳିତ ବା ପ୍ରଚଳନ-ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରାୟ ସମୁଦାୟ ଶବ୍ଦ ସନ୍ନିବେଶିତ ହୋଇଅଛି । ବିଶେଷ୍ୟ-କ୍ରିୟା-ପ୍ରଭୃତି ରୂପରେ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ବର୍ଗୀକରଣ, ସଂସ୍କୃତ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ଧାତୁ-ପ୍ରତ୍ୟୟାଦି-ନିର୍ଦ୍ଦେଶ, ତଦ୍ଭବ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ମୂଳ-ନିରୂପଣ, ଏସବୁ ବିଷୟ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ଦିଆଯାଇଅଛି । ମୁଁ ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ରାବୟବ ଅଭିଧାନ ଖଣ୍ଡିକୁ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସୁଗମବୋଧ୍ୟ ଓ ଉପଯୋଗୀ କରିବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରି, କେତେଦୂର କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି, ତାହା ସାହିତ୍ୟ-ସେବୀ ସୁଧୀବର୍ଗଙ୍କର ବିବେଚ୍ୟ ।

ଉପସଂହାରରେ ବକ୍ତବ୍ୟ ଏହି ଯେ ପୁରୀ-ଜିଲ୍ଲା-ଅନ୍ତର୍ଗତ ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ରପୁର ଶାସନ-ନିବାସୀ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପଣ୍ଡିତ ଅର୍ତ୍ତତ୍ରାଣ ଦାସ ମହାଶୟ ଏହି ଅଭିଧାନର ସଂକଳନ ବିଷୟରେ ମୋର ଯଥେଷ୍ଟ ସାହାଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି । ମୁଁ ତନ୍ନିମିତ୍ତ ତାହାଙ୍କଠାରେ ଚିର-କୃତଜ୍ଞ ରହିଲି ।

କଟକ,
୮-୮-୧୯୧୬ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ।

ଶ୍ରୀ ମଧୁସୂଦନ ରାଓ ।

ସାଙ୍କେତିକ ଚିହ୍ନ ।

ବି.	ବିଶେଷ୍ୟ ।
ବିଂ.	ବିଶେଷଣ ।
ସଂ.	ସର୍ବନାମ ।
କ୍ରି.	କ୍ରିୟା ।
ଅଂ.	ଅବ୍ୟୟ ।
କ୍ରି. ବିଂ.	କ୍ରିୟାବିଶେଷଣ ।

ସୁଖବୋଧ ଅଭିଧାନ

ଅ ଆଦ୍ୟସ୍ୱର, ଶବ୍ଦ ପୂର୍ବରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଲେ, ନାହିଁ କିମ୍ବା ବିପରୀତ ଅର୍ଥ ପ୍ରକାଶ କରେ ।

ଅଁଳା } ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଫଳ ।
ଅଏଁଳା }

ଅଁଇଠା } ବି. ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟ ।
ଅଇଣ୍ଠା }

ଅଁସାର-ବି. ଘାଅରେ କିବା ପଚ୍‌ଦ୍ରବ୍ୟରେ ପଡ଼ିଥିବା ପୋକ ।

ଅଇନା-ବି. ଦର୍ପଣ ।

ଅଇଣ୍ଡ୍ରିଆ-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଶୁର ରୋଗବିଶେଷ ।

ଅଇର-ବି. ଅରି, ଶତ୍ରୁ ।

ଅଂଘ୍ରି-ବି. ଚରଣ ।

ଅଂଶ-ବି. ଭାଗ ।

ଅଂଶତଃ-କ୍ରି. ବିଂ. କିୟଦଂଶରେ ।

ଅଂଶୀ-ବିଂ. (ଅଂଶ-ଇନ୍) ଭାଗୀ ।

ଅଂଶୁ-ବି. କିରଣ, ସୂତ୍ର ।

ଅଂଶୁକ-ବି. ସୂକ୍ଷ୍ମ ବସ୍ତ୍ର ।

ଅଂଶୁମାନ୍-ବି. (ଅଂଶୁ-ମତୁ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ଅଂଶୁମାଳୀ-ବି. (ଅଂଶୁ-ମାଳା-ଇନ୍) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ଅଂସ-ବି. ସ୍କନ୍ଧ ।

ଅକଣ୍ଟକ-ବିଂ. କଣ୍ଟକଶୂନ୍ୟ, ନିର୍ବିଘ୍ନ ।

ଅକଣ୍ଡ୍ରା-ବିଂ. ଯାହା କଣ୍ଡ୍ରା ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଅକଥନୀୟ-ବିଂ. (ଅ-କଥ୍ + ଅନୀୟ) ଅକଥ୍ୟ ।

ଅକପଟ-ବିଂ. ସରଳ ।

ଅକର୍ମକ-ବିଂ. (ବ୍ୟାକରଣରେ) ଯାହାର କର୍ମ ନାହିଁ ।

ଅକର୍ମଣ୍ୟ-ବିଂ. (ଅ-କର୍ମନ୍-ଯ) ଅକର୍ମା, ନିକମା ।

ଅକରକରା-ବି. ଏକପ୍ରକାର ଗୁଳ୍ମ ।

ଅକରାନ୍ତ୍ର-ବି. ଏକପ୍ରକାର ଗୁଳ୍ମ ।

ଅକଲ୍-ବି. ବୁଦ୍ଧି ।

ଅକାଳ-ବି. କଠିନ ଅବସ୍ଥା ।

ଅକଳଙ୍କ-ବିଂ. ନିର୍ମଳ ।

ଅକଳନୀୟ } ବିଂ. ଯାହା କଳନା କରାଯାଇ ନ ପାରେ ।
ଅକଳିତ }

ଅକସ-ବି. ଅପ୍ରୀତି, ବାଦ ।

ଅକସ୍ମାତ୍-ଅ. (ଅ-କସ୍ମାତ୍) ହଠାତ୍ ।

ଅକାଠ } ବି. ଯେଉଁ ଔଷଧ ଖାଇଲେ ବା
ଅକାଠୁ } ଧାରଣ କଲେ ଅସ୍ତ୍ରାଘାତ କାଟେ ନାହିଁ ।

ଅକାଣ୍ଡେ-କ୍ରି.ବିଂ.(ଅ-କାଣ୍ଡ=ସମୟ)ଅକସ୍ମାତ୍ ।

ଅକାଟ୍ୟ-ବିଂ. ଅଖଣ୍ଡନୀୟ ।

ଅକାନବିନ୍ଧି-ବି. ଗୁଳ୍ମବିଶେଷ ।

ଅକାତ } ଯାହା କାତଦ୍ୱାରା ମପାଯାଇ
ଅକାତକାତ } ନ ପାରେ ।

ଅକାଲ ବି. ଦୁଃସମୟ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ।

ଅକାଲକୁଷ୍ମାଣ୍ଡ-ବି. ଅକର୍ମଣ୍ୟ (ବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ।

ଅକିଞ୍ଚନ-ବିଂ. (ଅ-କିଞ୍ଚନ) ଦରିଦ୍ର, ନିର୍ଧନ ।

ଅକିଞ୍ଚିତ୍କର-ବିଂ. (ଅ-କିଞ୍ଚିତ୍-କର) ସାମାନ୍ୟ, ତୁଚ୍ଛ ।

ଅକୀର୍ତ୍ତି-ବି. ନିନ୍ଦା, ଦୁର୍ନାମ ।

ଅକୁତୋଭୟ-ବିଂ.(ଅ-କୁତଃ-ଭୟ) ନିର୍ଭୟ ।

ଅକୁଣ୍ଠିତ-ବିଂ. (ଅ-କୁଣ୍ଠ-ତ) ଅବ୍ୟାହତ, ଅସଂକୁଚିତ ।

ଅକୂଳ-ବିଂ. ଅପାର ।

ଅକୂପାର-ବି. ସମୁଦ୍ର ।

ଅକୃତଜ୍ଞ-ବିଂ. (ଅ-କୃତ-ଜ୍ଞା-ଅ) ଯେ ଉପକାର ମାନେ ନାହିଁ; ନିମକହରାମ୍ ।

ଅକୃତ୍ରିମ-ବିଂ. (ଅ+କୃ+ତ୍ରିମ) ବିଶୁଦ୍ଧ ।

ଅକ୍ତ-ବିଂ. (ଅଞ୍ଜ୍+ତ) ଲିପ୍ତ ।

ଅକ୍ଲେଶ-ବି. ଅନାୟାସ ।

ଅକ୍ଷ-ବି. ପଶା; ଗ୍ରହଭ୍ରମଣପଥ ।

ଅକ୍ଷତ-ବିଂ. (ଅ-କ୍ଷତ) ଆଘାତଶୂନ୍ୟ; ଅଖଣ୍ଡିତ; ବି. ଅଭଗ୍ନ ଉଅଗ୍ଉଳ ।

ଅକ୍ଷଦଣ୍ଡ-ବି. ମେରୁଦଣ୍ଡ ।

ଅକ୍ଷମ-ବିଂ (ଅ-କ୍ଷମ) ଶକ୍ତିହୀନ ।

ଅକ୍ଷମାଳା-ବି. ଜପମାଳା ।

ଅକ୍ଷୟ-ବିଂ. (ଅ-କ୍ଷୟ) ଚିରସ୍ଥାୟୀ ।

ଅକ୍ଷର-ବି. ଅ, ଆ ପ୍ରଭୃତି ବର୍ଣ୍ଣ ; ବିଂ. ଅଚ୍ୟୁତ ।

ଅକ୍ଷରେଖା-ବି. ଭୂଗୋଲକ ଉପରେ କଳ୍ପିତ ମଣ୍ଡଳାକାର ରେଖାବିଶେଷ ।

ଅକ୍ଷାଂଶ-ବି. ବିଷୁବରେଖାର ଉତ୍ତର ଦକ୍ଷିଣରେ ପୂର୍ବ ପଶ୍ଚିମକୁ ୯୦ ସମାନ ଅଂଶରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଏ; ସେହି ଏକ ଏକ ଅଂଶର ନାମ ଅକ୍ଷାଂଶ ।

ଅକ୍ଷି-ବି. ଚକ୍ଷୁ ।

ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ-ବିଂ. ପୂର୍ଣ୍ଣ, ଅଖଣ୍ଡିତ ।

ଅଖ-ବି. (ଅକ୍ଷଶବ୍ଦଜ) ଗାଡିର ଦୁଇ ଚକ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା କାଷ୍ଠଦଣ୍ଡ; ଅଭ୍ୟାସ ।

ଅଖଞ୍ଜ-ଅସୁବିଧା ।

ଅଖଣ୍ଡ-ବିଂ. (ଅ-ଖଣ୍ଡ) ସମଗ୍ର, ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ଅଖା-ବି. ଝୋଟନିର୍ମିତ ବସ୍ତା ।

ଅଖାଡୁଆ-ବିଂ. ବିବେଚନାଶୂନ୍ୟ (ଲୋକ) ।

ଅଖାତ-ବି. (ଅ+ଖନ୍-ତ) (ଭୂଗୋଳରେ) ଉପସାଗର ।

ଅଖିଆ-ବିଂ. ଯେ ଖାଇ ନ ଥାଏ

ଅଖିଳ-ବିଂ. ସମସ୍ତ ।

ଅଗୁଣ-ବିଂ. ଯାହାର ଗୁଣ ନାହିଁ ।

ଅଖ୍ୟାତି-ବି. ନିନ୍ଦା ।
ଅଁଗ-ବି. (ଅଗ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଅଗ୍ରଭାଗ ।
ଅଗଣନ-ବି°. (ଅ-ଗଣ୍+ଅନ) ଅସଂଖ୍ୟ ।
ଅଗଣା-ବି. (ଅଙ୍ଗନଶବ୍ଦଜ) ଗୃହମଧ୍ୟରେ ଥିବା ମେଲାଭୂମି ।
ଅଗଣା-ବି°. (ଗଣ୍ଧାତୁରୁ) ଅସଂଖ୍ୟ ।
ଅଗଣ୍ୟ-ବି° (ଅ-ଗଣ୍-ଯ) ଅସଂଖ୍ୟ ।
ଅଗନା।ଅଗନି-ବି°. ଅଗମ୍ୟ ।
ଅଁଗଡି-ବି°. କରୁପାୟୁ ।
ଅଗତ୍ୟା-ଅ°. ଅନ୍ୟ ଗତି ନ ଥିବାରୁ ।
ଅଗମ୍ୟ-ବି°. (ଅ+ଗମ୍-ଯ) ଯାହା ଗମନର ଅଶକ୍ୟ ବା ଅଯୋଗ୍ୟ ।
ଅଗର-ବି. (ଅଗୁରୁ ଶବ୍ଦରୁ) କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦନ ।
ଅଗବଥୁ-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ଅଗାଡ଼ି-ବି. ଯେଉଁ ଧାନରେ ଚାଉଳ ନ ଥାଏ, ଅସାର ।
ଅଗାଧ-ବି°. ଅତଳସ୍ପର୍ଶ ; ଅତି ଗଭୀର ।
ଅଗାଧୁଆ-ବି°. ଯେ ଗାଧୋଇ ନାହିଁ ।
ଅଗାର-ବି. ଗୃହ ।
ଅଗୁରୁ-ବି. କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦନ ।
ଅଗୋଚର-ବି°. ଅଜ୍ଞାତ ।
ଅଗ୍ନି-ବି. ନିଆଁ, ଅନଳ ।
ଅଗ୍ନିଶର୍ମା-ବି°. (ଅଗ୍ନି-ଶର୍ମନ୍) ମହାକ୍ରୋଧୀ ।
ଅଗ୍ନିଷ୍ଟୋମ-ବି. (ଅଗ୍ନି+ସ୍ତୁ+ମ) ଯାଗ-ବିଶେଷ ।
ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର-ବି. (ଅଗ୍ନି+ହୁ+ତ୍ର) ଦୈନିକ ହୋମ ।
ଅଗ୍ର-ବି. ଶିଖର ।
ଅଗ୍ରଜ-ବି. (ଅଗ୍ର-ଜନ୍-ଅ) ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ।
ଅଗ୍ରଣୀ-ବି. (ଅଗ୍ର+ନୀ) ନେତା, ସେନାପତି ।
ଅଗ୍ରତେ-ଅ°. ସମ୍ମୁଖରେ ।
ଅଗ୍ରହାୟଣ-ବି. ମାର୍ଗଶୀର୍ଷମାସ ।
ଅଗ୍ରିମ-ବି°. (ଅଗ୍ର-ଇମ) ଅଗ୍ରଭୂତ ।
ଅଘ-ବି. ପାପ ।
ଅଘଟନ-ବି°. (ଅ+ଘଟ୍+ଅନ) ଅସୁନ୍ଦର, ଅସମ୍ଭବ ।
ଅଙ୍କ-ବି. (ଅନ୍କ୍+ଅ) ଚିହ୍ନ, ସଂଖ୍ୟା, କଳଙ୍କ, କୋଡ଼ ।
ଅଙ୍କନ-ବି. (ଅନ୍କ୍+ଅନ) ଚିହ୍ନକରଣ, ରେଖା ପ୍ରଭୃତି ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନ କରିବା ।
ଅଙ୍କଶାସ୍ତ୍ର-ବି. ପାଟୀଗଣିତ ।
ଅଙ୍କିତ-ବି°. (ଅନ୍କ୍+ତ) ଚିହ୍ନିତ ।
ଅଙ୍କୁର-ବି. ଗଜା ।
ଅଙ୍କୁଶ-ବି. ହସ୍ତିତାଡ଼ନ ଦଣ୍ଡ ।
ଅଙ୍ଗ-ବି. ହସ୍ତ ପଦାଦି; ଦେହର ଅଂଶ ।
ଅଙ୍ଗଦ-ବି. ବାଜୁ ।
ଅଙ୍ଗନ-ବି. ଅଗଣା ।
ଅଙ୍ଗନା-ବି. ସ୍ତ୍ରୀ ।
ଅଙ୍ଗରାଗ-ବି. ଚନ୍ଦନପ୍ରଭୃତି ଗାତ୍ରଲେପନ ଦ୍ରବ୍ୟ ।
ଅଙ୍ଗରଖା-ବି. (ଅଙ୍ଗ-ରକ୍ଷା) ଏକପ୍ରକାର କୁର୍ତ୍ତା ।

ଅଙ୍ଗା-ବ. ଘରର ଏକପଟ ।

ଅଙ୍ଗାରକାମ୍ଳ-ବ. ଦୂଷିତ ବାଷ୍ପବିଶେଷ ।

ଅଙ୍ଗୀକାର-ବ. (ଅଙ୍ଗ-ଈ+କୃ+ଅ) ସ୍ୱୀକାର, ସମ୍ମତ ।

ଅଙ୍ଗୀକୃତ-ବି. ସ୍ୱୀକୃତ ।

ଅଙ୍ଗୁଛ-ବ. ଗାମୁଛ ।

ଅଙ୍ଗୁର-ବ. ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳ ।

ଅଙ୍ଗୁରୀୟ-ବ. ମୁଦି ।

ଅଙ୍ଗୁଳି-ବ. ଅଙ୍ଗୁଳି ।

ଅଙ୍ଗୁଷ୍ଠ-ବ. ବୁଢ଼ାଅଙ୍ଗୁଳି ।

ଅଚର-ବି. (ଅ-ଚର୍-ଅ) ସ୍ଥାବର ।

ଅଚଳ ବି. (ଅ-ଚଳ୍-ଅ) ଗତିବିହୀନ, ବ. ପର୍ବତ ।

ଅଚାନକ-ବ. ହଠାତ୍ ଉପସ୍ଥିତ ମାସ୍ତଭସ୍ ।

ଅଚିନ୍ତ୍ୟ-ବି. ଯାହା ଚିନ୍ତାର ଅତୀତ ।

ଅଚିହ୍ନା-ବି. ଅପରିଚିତ ।

ଅଚିର-ବି. କ୍ଷଣିକ; ଚଞ୍ଚଳ ।

ଅଚିରାତ୍-ଅ. ଅବିଳମ୍ବେ; ଶୀଘ୍ର ।

ଅଚେତନ-ବି. ଚେତନାଶୂନ୍ୟ; ଜଡ଼ ।

ଅଛବ
ଅଛୁଆଁ } ବି. ଅସ୍ପୃଶ୍ୟ (ଜାତଜାତ) ।

ଅଛି-କ୍ରି. (ଅସ୍ତିଶବ୍ଦରୁ) ହେବା ବା ରହିବା ଅର୍ଥରେ ।

ଅଚ୍ଛ-ବି. ନିର୍ମଳ ।

ଅଚ୍ଛେଦ୍ୟ-ବି. (ଅ+ଛିଦ୍+ଯ) ଯାହା ଛେଦନ କରିବାର ନୁହେଁ ।

ଅଜ-ବି. ଜନ୍ମରହିତ; ବ. ଛେଳି ।

ଅଜଗର-ବ. ବୃହତ୍ ସର୍ପ ।

ଅଜଡ଼ା-ବି. ଚଲା ।

ଅଜଣା-ବି. ଅଜ୍ଞ; ଅଜ୍ଞାତ ।

ଅଜପା-ବି. ଯାହା ମୁଖରେ ଜପାଯାଏ ନାହିଁ ।

ଅଜମ୍ବର-ବି. (ଅଜରାମର ଶବ୍ଦରୁ) ଯେ ବୃଦ୍ଧ ହୁଏ ନାହିଁ କି ମରେ ନାହିଁ ।

ଅଜର-ବି. (ଅ+ଜୃ+ଅ) ଜରାରହିତ । ବ. ଦେବତା ।

ଅଜସ୍ର-ବି. ଅବିରତ ।

ଅଜା-ବ. (ଅଜ-ଆ) ମାଈଛେଳି ।

ଅଜା-ବ. (ଆର୍ଯ୍ୟଶବ୍ଦରୁ) ମାତାମହ ବା ପିତାମହ ।

ଅଜାଡ଼ିପଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଶୀଘ୍ର କମ୍ପାହୋଇ ପଡିବା ।

ଅଜାଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଢାଳିବା ।

ଅଜାଶୁର-ବ. (ଆର୍ଯ୍ୟଶ୍ୱଶୁର) ସ୍ୱାମୀର ବା ପତ୍ନୀର ପିତାମହ ବା ମାତାମହ ।

ଅଜିନ-ବ. ମୃଗଚର୍ମ ।

ଅଜିର-ବ. ଅଗଣା ।

ଅଜୀର୍ଣ୍ଣ-ବ. (ଅ-ଜୃ+ତ) ଉଦରାମୟ ରୋଗ ।

ଅଜେୟ-ବି. (ଅ+ଜି+ଯ) ଯାହାକୁ ଜଣା ଯାଏ ନାହିଁ ।

ଅଜ୍ଞ-ବି. (ଅ-ଜ୍ଞା-ଅ) ଅଜ୍ଞାନ, ମୂର୍ଖ ।

ଅଜ୍ଞତା-ବ. ମୂର୍ଖତା ।

ଅଜ୍ଞେୟ-ବି. (ଅ-ଜ୍ଞା+ଯ) ଜ୍ଞାନାତୀତ ।

ଅଞ୍ଚଳ-ବ. ଶାଢୀର ପଣତ ; ପ୍ରଦେଶ ।

ଅଞ୍ଜନ-ବ. (ଅନ୍ଜ୍+ଅନ) କଜ୍ଜଳ ।

ଅଟକ-ବ. ବାଧା, ବନ୍ଦ ।

ଅଟକଳ-ବ. ଅନୁମାନ ; ଅନ୍ଦାଜ ।

ଅଟକାଳି-ବ. ଯାଉ ।

ଅଟନ-ବ. (ଅଟ୍+ଅନ) ଭ୍ରମଣ ।

ଅଟଳ ବି. ସ୍ଥିର ।

ଅଟବୀ-ବ. ବନ ।

ଅଟା-ବ. ଗହମ ଓ ଚାଉଳାଦିର ଚୂନା ।

ଅଟ୍ଟହାସ-ବ. ଉଚହାସ ।

ଅଟ୍ଟାଳୀ / ଅଟ୍ଟାଳିକା-ବ. କୋଠାଘର ।

ଅଟେଇ-ବ. ଗୋରୁଖୁଅଡ଼ ।

ଅଠଚାଳିଶ-ବି. ୪୮ ।

ଅଠତିରିଶ-ବି. ୩୮ ।

ଅଠର-ବି. (ଅଷ୍ଟାଦଶଶବ୍ଦଜ) ୧୮ ସଂଖ୍ୟା ।

ଅଠଷଠି-ବି. ୬୮ ।

ଅଠସ୍ତରି-ବି. ୭୮ ।

ଅଠା-ବ. ଯୋଡିବାପାଇଁ ନିର୍ଯ୍ୟାସ ବା ଲେହ ।

ଅଠାଇଶ-ବି. ୨୮ ।

ଅଠାକାଠି / ଅଠାକାଣ୍ଡିଆ-ବ. ପକ୍ଷୀ ଧରିବାର ଏକପ୍ରକାର କଳ ।

ଅଠାନବେ-ବି. ୯୮ ।

ଅଠାବନ-ବି. ୫୮ ।

ଅଠାଳିଆ-ବି. ଅଠାଯୋଗୁଁ ଚଟଚଟିଆ ।

ଅଠାଶୀ-ବି. ୮୮ ।

ଅଡ଼ଙ୍ଗ-ବ. ଗଜଙ୍କ ଦ୍ରବ୍ୟ ବା ଲୁଣର ଉତ୍ପତ୍ତି ସ୍ଥାନ ।

ଅଡା-ବ. ଧାନ୍ୟାଦି ମାପିବାର ମାଣ ; ପୋଷା ଶୁଆ ରଖିବାର ଲୌହନିର୍ମିତ ଅଧାର ।

ଅଡ଼ାଇବା-କ୍ରି. ଚଲାଇବା । (ପଶୁମାନଙ୍କୁ) ।

ଅଡିବା-କ୍ରି. ଉଚ୍ଛୃଙ୍ଖଳ ହେବା ; ଅବାଧ୍ୟ ହେବା ।

ଅଡୁଆ-ବି. ଜଟିଳ ; ଗୋଳମାଳିଆ ; ଅଶାନ୍ତ ।

ଅଡ଼ଙ୍ଗ-ବ. (ଦେଶଜ) ସାନପିଣ୍ଡା ।

ଅଢ଼ପା-ବି. (ଅ-ଢପ୍+ଅ) ଅସୁନ୍ଦର ।

ଅଢ଼େଇ-ବ. ଦୁଇ ଓ ଏକର ଅର୍ଦ୍ଧ ।

ଅଢ଼େଇଆ-ବ. ଅଢେଇସେରିଆ ମାଣ, ଅଢ଼େଇଗୁଣ ।

ଅଢ଼େଇଦିନିଆ-ବି. ଅଳ୍ପକାଳସ୍ଥାୟୀ ।

ଅଣି-ବ. ବ୍ୟଞ୍ଜନର ରସ ।

ଅଣକା-ବ. ଡଙ୍କା ।

ଅଣଖିଲା-ବ. ଗାଡିଚକ ଅଟକାଇବାର ଖିଲ ।

ଅଣଖୁଆ-ବ. (ଅନକ୍ଷୁଶବ୍ଦଜ) ତୃଣବିଶେଷ ।

ଅଣଞ୍ଚାଶ-ବି. ୪୧ ।

ଅଣନବେ-ବି. ୮୧ ।

ଅଣନାଡି-ବ. ନାଭିର ପୁଅ ।

ଅଣପୁରୁଷା-ବି. ନପୁଂସକ ।

ଅଣବାବୁଆ-ବି. ଛାରଜ ।

ଅଣସର-(ଅନବସରଶବ୍ଦରୁ) ସ୍ନାନ ରଥଯାତ୍ରାର ପୂର୍ବ ଏକପକ୍ଷକାଳ ।

ଅଣା-ବି. ଟଙ୍କାର ଷୋଳଭାଗର ଭାଗେ ।

ଅଣାଅଣି-ବିଂ. ୭୧ ।

ଅଣି-ବି. ଏକପଣାମୂଲ୍ୟର ମୁଦ୍ରା ।

ଅଣୁ-ବି. ସୂକ୍ଷ୍ମକଣିକା ।

ଅଣୁବୀକ୍ଷଣ-ବି. (ଅଣୁ-ବି-ଈକ୍ଷ୍-ଅନ) ଚକ୍ଷୁର ଅଗୋଚର କ୍ଷୁଦ୍ର ପଦାର୍ଥ ଦର୍ଶନାର୍ଥ ଯନ୍ତ୍ର ।

ଅଣେଇବା-କ୍ରି. ଏକଅଡ଼କୁ ଚଳେଇବା ।

ଅଣ୍ଟା-ବି. କଟିଦେଶ ।

ଅଣ୍ଟାଖୋସା-ବି. ଗୁଞ୍ଜ ।

ଅଣ୍ଟି-ବି. ପିନ୍ଧିବା ବସ୍ତ୍ରର ପାକୀକୃତ ସମ୍ମୁଖାଂଶ ।

ଅଣ୍ଟିଧନ-ବି. ଅଣ୍ଟିରେ ରକ୍ଷିତ ଧନ ।

ଅଣ୍ଟିବା-କ୍ରି. ଯଥେଷ୍ଟ ହେବା ।

ଅଣ୍ଟେଇବା-କ୍ରି. ଅଣ୍ଟାରେ ଟେକିବା ।

ଅଣ୍ଡ }
ଅଣ୍ଡା } ବି. (ଅମ୍+ଡ) ଡିମ୍ବ ।

ଅଣ୍ଡଜ-ବିଂ. (ଅଣ୍ଡ-ଜନ୍-ଅ) ଡିମ୍ବରୁ ଜାତ ଜନ୍ତୁ ।

ଅଣ୍ଡାଳିବା-କ୍ରି. ଦରଣ୍ଡିବା ।

ଅଣ୍ଡିରା-ବିଂ. (ଅଣ୍ଡ+ଇର) ପୁଂସ ବା ପୁରୁଷଜାତୀୟ ଜନ୍ତୁ ।

ଅଣ୍ଡିରାଚଣ୍ଡୀ-ବି. ଲଙ୍କାଶିଙ୍ଗା ଜାତି ।

ଅତଏବ-ଅ. (ଅତଃ-ଏବ) ଏହିହେତୁରୁ ।

ଅତଡ଼ା-ବି. (ଅତଟଶବ୍ଦଜ) ନଦୀତଟ ।

ଅତଣ୍ଡି-ବି. (ଦେଶଜ) ଶୈତପଦ ଲତାବିଶେଷ ।

ଅତର-ବି. ଗୋଲାପାଦି ଫୁଲରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ତରଳ ସୁଗନ୍ଧଦ୍ରବ୍ୟ ।

ଅତରା-ବି. କର୍ଣ୍ଣବାଧକ ଶବ୍ଦ ।

ଅତର୍କିତ-ବିଂ. (ଅ-ତର୍କିତ) ଅଲକ୍ଷିତ, ହଠାତ୍ ।

ଅତର୍ଜ୍ଜ-(ଅତି+ତର୍ଜ୍ଜ) ମହାଭୟ ।

ଅତଳ-ବିଂ. ଅଗାଧ ।

ଅତଳସ୍ପର୍ଶ-ବିଂ. (ଅତଳ-ସ୍ପୃଶ୍-ଅ) ଅଗାଧ; ଅତିଗମ୍ଭୀର ।

ଅତସୀ-ବି. ପୁଷ୍ପବୃକ୍ଷ ।

ଅତି-ଆଧିକ୍ୟ-ବାଚକ ଉପସର୍ଗ । ଅ. ଅତ୍ୟନ୍ତ ।

ଅତିକ୍ରମ-ବି. (ଅତି-କ୍ରମ୍-ଅ) ଲଙ୍ଘନ ।

ଅତିକ୍ରାନ୍ତ-ବିଂ. (ଅତି-କ୍ରମ୍-ତ) ଅତୀତ, ଲଙ୍ଘିତ ।

ଅତିଥି-ବି. ଅଭ୍ୟାଗତ ।

ଅତିପାତ-ବି. (ଅତି-ପତ୍-ଅ) ଯାପନ ।

ଅତିବଡ଼ୀ-ବି. ଓଡ଼ିଶାର ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବୈଷ୍ଣବ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ।

ଅତିବାଦ-ବି. ପରୁକ୍ତି ।

ଅତିମାନୁଷ-ବିଂ ଅଲୌକିକ ।

ଅତିରିକ୍ତ-ବିଂ ଅଧିକ ।

ଅତିରେକ-ବି. (ଅତି-ରିଚ୍-ଅ) ଆଧିକ୍ୟ ।

ଅତିବାହିତ-ବିଂ. ଯାପିତ ।

ଅତିଶଯ୍ୟ-ବି. (ଅତି-ଶୀ-ଅ) ଅତିରେକ; ବିଂ. ଅତିରିକ୍ତ ।

ଅତିଶୟୋକ୍ତି-ବି. ଅତ୍ୟୁକ୍ତି, ଅର୍ଥାଲଙ୍କାର-ବିଶେଷ ।

ଅତିସାର-ବି. ଉଦରାମୟ ।

ଅତୀତ-ବି°. ଭୂତ, ବିଗତ ।

ଅତୀନ୍ଦ୍ରିୟ-ବି°. ଇନ୍ଦ୍ରିୟର ଅଗୋଚର, ଅପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ।

ଅତୀବ-ବି°. (ଅତି-ଇବ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ।

ଅତୁଲ, ଅତୁଲ୍ୟ-ବି°. ଅନୁପମ ।

ଅତ୍ୟନ୍ତ-ବି°. (ଅତି-ଅନ୍ତ) ଅଧିକ ।

ଅତ୍ୟୟ-ବି. (ଅତି-ଇ-ଅ) ଅତିକ୍ରମ ।

ଅତ୍ୟାଚାର-ବି. (ଅତି-ଆ-ଚର୍-ଅ) ଉତ୍ପୀଡ଼ନ ।

ଅତ୍ୟାହିତ-ବି. (ଅତି-ଆ-ଧା-ତ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟ ।

ଅତ୍ୟୁକ୍ତି-ବି. (ଅତି-ବଚ୍-ତି) ଅଧିକ ଉକ୍ତି ; ବଢ଼ାଇ କହିବା ।

ଅତ୍ର-ଅ°. (ଇଦମ୍-ତ୍ର) ଏଠାରେ ।

ଅତ୍ରତ୍ୟ-ବି°. ଏତତ୍ସ୍ଥାନୀୟ ।

ଅତ୍ରି-ବି. ଋଷିବିଶେଷ ।

ଅଥ-ଅ°. ଅନନ୍ତର ।

ଅଥଚ-ଅ°. ତଥାପି ।

ଅଥର୍ବ-ବି. ଚତୁର୍ଥ ବେଦ ।

ଅଥବା-ଅ°. କିମ୍ବା ; ଅବା ।

ଅଥୟ-ବି°. ଅସ୍ଥିର ; ଚଞ୍ଚଳ ।

ଅଥର୍ପା-ବି°. (ଅସ୍ଥିରପାଦ ଶବ୍ଦରୁ) ଅଣାଡ଼ୁଆ ।

ଅଥଳ-ବି°. (ଅ-ସ୍ଥଳ) ଗଭୀର ।

ଅଥାଉ-ପିଠାସିଝାଇବା ପାତ୍ର ।

ଅଦା-ବି. (ଆର୍ଦ୍ରକଶବ୍ଦଜ) ଗୁଳ୍ମବିଶେଷ ଓ ତାହାର କନ୍ଦ ।

ଅଦାଉତି-ବି. ଅକସ ।

ଅଦାଲତ-ବି. ବିଚାରାଳୟ ।

ଅଦିତି-ବି. ଦେବମାତା ।

ଅଦୂର-ବି°. ନିକଟ ।

ଅଦୃଷ୍ଟ-ବି. (ଅ-ଦୃଶ୍+ତ) ଭାଗ୍ୟ ; ବି°. ଅଦେଖା ।

ଅଦ୍ୟ-ଅ°. ଆଜି ।

ଅଦ୍ୟତନ-ବି°. (ଅଦ୍ୟ-ତନ) ଆଜିର ।

ଅଦ୍ୟାବଧି-ଅ°. (ଅଦ୍ୟ-ଅବଧି) ଆଜିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ଅଦ୍ୱିତୀୟ-ବି°. (ଅ-ଦ୍ୱି-ତୀୟ) ଯାହାର ଦ୍ୱିତୀୟ ନାହିଁ ।

ଅଦ୍ୱୈତ-ବି. (ଅ-ଦ୍ୱୈତ) ଯହିଁରେ ଦ୍ୱୈତ ବା ଭେଦ ନାହିଁ ।

ଅଦ୍ୱୈତବାଦୀ-ବି°. (ଅଦ୍ୱୈତ-ବଦ୍-ଇନ୍) ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି ଈଶ୍ୱରଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ନାହିଁ ।

ଅଦ୍ଭୁତ-ବି°. ବିସ୍ମୟଜନକ ।

ଅଦ୍ରି-ବି. ପର୍ବତ ।

ଅଧ, ଅଧା, ଅଧେ-ବି. (ଅର୍ଦ୍ଧଶବ୍ଦଜ) ଅର୍ଦ୍ଧ ।

ଅଧଃ-ଅ°. ନିମ୍ନ ; ତଳ ପ୍ରଦେଶ ।

ଅଧଃପାତ-ବି. ତଳକୁ ପଡ଼ିବା ; ଉତ୍ସନ୍ନ ହେବା ।

ଅଧମ-ବିଂ. ନୀଚ, ଅପକୃଷ୍ଟ ।

ଅଧମର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ. (ଅଧମ-ଋଣ) ଧାରୁଆ ।

ଅଧମାଙ୍ଗ-ବି. (ଅଧମ-ଅଙ୍ଗ) ପାଦ ; ଚରଣ ।

ଅଧର-ବି. ନିମ୍ନ ଓଷ୍ଠ ।

ଅଧର୍ମ-ବି. ପାପ ; ଦୁଷ୍କୃତ ।

ଅଧଲା-ବି. ପଇସାର ଅର୍ଦ୍ଧ ।

ଅଧଲିକିଆ-ବିଂ. (ଅଧଲାଶବ୍ଦରୁ) ଯାହାର ମୂଲ୍ୟ ଅଧଲାଏ ।

ଅଧସ୍ତନ-ବିଂ. (ଅଧଃ-ତନ) ନିମ୍ନସ୍ଥ; ଅଧୀନସ୍ଥ ।

ଅଧି-ଅ°. ଆଧିକ୍ୟ ବା ପ୍ରାଧାନ୍ୟବୋଧକ ଉପସର୍ଗ ।

ଅଧିକ-ବିଂ. (ଅଧି-କ) ବେଶୀ ।

ଅଧିକନ୍ତୁ-ଅ°. (ଅଧିକଂ-ତୁ) ଅହୁରମଧ୍ୟ ।

ଅଧିକରଣ-ବି. (ଅଧି-କୃ-ଅନ) ଆଧାର, ବ୍ୟାକରଣ-କାରକବିଶେଷ ।

ଅଧିକାର-ବି. (ଅଧି-କୃ-ଅ) ସ୍ୱତ୍ୱ, ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ।

ଅଧିକାରୀ-ବିଂ. (ଅଧି-କୃ-ଇନ୍) ପ୍ରଭୁ ।

ଅଧିକୃତ-ବିଂ. ଅଧୀନ ।

ଅଧିଗତ-ବିଂ. (ଅଧି-ଗମ୍-ତ) ପ୍ରାପ୍ତ, ଜ୍ଞାତ ।

ଅଧିଗମ୍ୟ-ବିଂ. (ଅଧି-ଗମ୍-ଯ) ସୁଗମ୍ୟ ।

ଅଧିତ୍ୟକା-ବି. (ଅଧି-ତ୍ୟକ-ଅ) ପର୍ବତର ଉପରିସ୍ଥ ସମତଳ ଭୂମି ।

ଅଧିନାୟକ-ବି.(ଅଧି-ନୀ-ଅକ) ପ୍ରଧାନ ନେତା, ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ।

ଅଧିପ-ବି. (ଅଧି-ପା-ଅ) ରାଜା, ପ୍ରଭୁ ।

ଅଧିମାସ-ବି. (ଅଧି=ଅଧିକ-ମାସ) ମଳମାସ ।

ଅଧିରୂଢ଼-(ଅଧି-ରୁହ୍-ତ) ଉପରେସ୍ଥିତ, ଆରୂଢ଼ ।

ଅଧିରୋହଣ-ବି. (ଅଧି-ରୁହ୍-ଅନ) ଆରୋହଣ ।

ଅଧିବାସ-ବିଂ. (ଅଧି-ବସ୍-ଅ) ନିବାସ ; ଯଜ୍ଞାରମ୍ଭର ପୂର୍ବଦିନର କର୍ମ ।

ଅଧିବାସୀ-ବିଂ. (ଅଧି-ବସ୍-ଇନ୍) ନିବାସୀ ।

ଅଧିବେଶନ-ବି. (ଅଧି-ବିଶ୍-ଅନ) ବୈଠକ ।

ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ରୀ-ବିଂ. (ଅଧି-ସ୍ଥା-ତୃ+ଈ) ସର୍ବୋପରି ସ୍ଥିତିକାରିଣୀ ।

ଅଧିଷ୍ଠାନ-ବି. (ଅଧି-ସ୍ଥା-ଅନ) ସ୍ଥିତି ।

ଅଧୀତ-ବିଂ. (ଅଧି-ଇ-ତ) ପଠିତ ।

ଅଧୀନ-ବିଂ. (ଅଧି-ଇନ) ବଶୀଭୂତ ; ଆଶ୍ରିତ ।

ଅଧୀର-ବିଂ. (ଅ-ଧୀର) ଅସ୍ଥିର ; ଅସହିଷ୍ଣୁ ।

ଅଧୀଶ୍ୱର-ବି. (ଅଧି-ଈଶ୍-ବର) ସମ୍ରାଟ୍ ।

ଅଧୁନା-ଅ°. ଏବେ ; ସମ୍ପ୍ରତି ।

ଅଧୁନାତନ-ବିଂ. (ଅଧୁନା-ତନ) ଆଧୁନିକ ।

ଅଧୁଲି-ବି. ଏକଟଙ୍କାର ଅର୍ଦ୍ଧ ।

ଅଧୈର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ଅ-ଧୀର-ଯ) ଚଞ୍ଚଳତା; ବିଂ. କାତର ।

ଅଧୋଗତି-ବି. (ଅଧଃ-ଗତି) ଅବନତି ।

ଅଧୋଢ଼ା-ବିଂ. ଅଧବୁଡ଼ା ।

ଅଧୋବାୟୁ-ବି. ଅପାନବାୟୁ ।

ଅଧୋଭୁବନ-ବି. (ଅଧଃ-ଭୁବନ) ପାତାଳ ।

ଅଧୋମୁଖ-ବିଂ. (ଅଧଃ-ମୁଖ) ନତମୁଖ ।

ଅଧୋକ୍ଷଜ-ବି.(ଅଧଃ-ଅକ୍ଷ-ଜନ୍-ଅ) ଅତୀନ୍ଦ୍ରିୟ; ପରମେଶ୍ୱର ।

ଅଧ୍ୟକ୍ଷ-ବି.(ଅଧି-ଅକ୍ଷ) ତତ୍ତ୍ୱାବଧାୟକ ।

ଅଧ୍ୟୟନ-ବି. (ଅଧି-ଇ-ଅନ) ପାଠାଭ୍ୟାସ କରିବା ।

ଅଧ୍ୟବସାୟ-ବି. (ଅଧି-ଅବ-ସୋ-ଅ) ଅବିଶ୍ରାନ୍ତ ଉଦ୍‌ଯୋଗ ।

ଅଧ୍ୟା-ବି. ଦେବତା ନିକଟରେ ଅଭୀଷ୍ଟଲାଭାର୍ଥ ଉପବାସାଦି କରି ଜାଗ୍ରତ ରହିବା ।

ଅଧ୍ୟାପକ-ବି. (ଅଧି-ଇ- (ଣିଜନ୍ତ)-ଅକ) ଶିକ୍ଷକ । [ଶିକ୍ଷାଦାନ ।

ଅଧ୍ୟାପନା-ବି. (ଅଧି-ଇ-(ଣିଜନ୍ତ)-ଅନ-ଆ)

ଅଧ୍ୟାୟ-ବି. (ଅଧି-ଇ-ଅ) ଗ୍ରନ୍ଥର ଅଂଶ ।

ଅଧ୍ୟାସ-ବି. (ଅଧି-ଅସ୍-ଅ) ଆରୋପ, ଏକ ବସ୍ତୁରେ ଅନ୍ୟ ବସ୍ତୁର ବୋଧ ।

ଅଧ୍ୟାହାର-ବି. (ଅଧି-ଆ-ହୃ-ଅ) ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟର ପୂରଣ ।

ଅଧ୍ୟେତା-ବି. (ଅଧି-ଇ-ତୃ) ଛାତ୍ର ।

ଅଧ୍ରୁବ-ବିଂ. ଅନିଶ୍ଚିତ ।

ଅଧ୍ୱ-ବି. ମାର୍ଗ ; ଉପାୟ ।

ଅଧ୍ୱଗ-ବିଂ. (ଅଧ୍ୱ-ଗମ୍-ଅ) ପଥିକ ।

ଅଧ୍ୱର-ବି. ଯଜ୍ଞ ।

ଅଧ୍ୱର୍ଯ୍ୟୁ-ବି. ଯଜୁର୍ବେଦଜ୍ଞ ବ୍ରାହ୍ମଣ । [ମୂର୍ଖ ।

ଅନକ୍ଷର-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅକ୍ଷର) ବର୍ଣ୍ଣଜ୍ଞାନହୀନ ;

ଅନଘ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅଘ) ନିଷ୍ପାପ ।

ଅନଙ୍ଗ-ବି. (ଅନ୍-ଅଙ୍ଗ) କାମଦେବ ।

ଅନଟନ-ବି. ଅଭାବ ।

ଅନଡ୍ୱାନ୍-ବି. ବୃଷ ; ବଳଦ ।

ଅନତିଦୂର-ବି. (ଅନ୍-ଅତି-ଦୂର) ଅଧିକ ଦୂର ନୁହେଁ ।

ଅନଧିକ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅଧିକ) ଅଧିକ ନୁହେଁ ।

ଅନଧିକାରଚର୍ଚ୍ଚା-ବି. ଅଧିକାର ବହିର୍ଭୂତ ବିଷୟର ଚର୍ଚ୍ଚା ।

ଅନନ୍ତ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅନ୍ତ) ଅସୀମ ; ବି. ପରମେଶ୍ୱର, ବାସୁକି ।

ଅନନ୍ତର-କ୍ରିଂ. ବିଂ. (ଅନ୍-ଅନ୍ତର) ଅବ୍ୟବହିତ ପରେ ।

ଅନନ୍ତବିଜୟ-ବି. ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କ ଶଙ୍ଖ ।

ଅନନ୍ତବ୍ରତ-ଭାଦ୍ର ଶୁକ୍ଳଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀ ଦିନ ଆଚରିତ ବ୍ରତ ।

ଅନନ୍ୟଗତି-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅନ୍ୟ-ଗତି) ଯାହାର ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ନାହିଁ । [ଚିତ୍ତ ।

ଅନନ୍ୟମନା-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅନ୍ୟ-ମନଃ) ଏକାଗ୍ର-

ଅନନ୍ୟସାଧାରଣ-ବିଂ. ଅଲୋକସାମାନ୍ୟ ।

ଅନପତ୍ୟ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅପତ୍ୟ) ସନ୍ତାନହୀନ ।

ଅନପେତ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅପ-ଇ-ତ) ଯୁକ୍ତ ।

ଅନଭିଜ୍ଞ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅଭି ଜ୍ଞା-ଅ) ଅଜ୍ଞ ।

ଅନଭିମତ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅଭି-ମନ୍-ତ) ଅନଭିପ୍ରେତ ; ମତବିରୁଦ୍ଧ ।

ଅନମ୍ବର-ବି. (ଅନ୍-ଅମ୍ବର) ଅବସ୍ତ୍ର ।

ଅନର୍ଗଳ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅର୍ଗଳ) ଅବାଧ ।

ଅନର୍ଥ-ବି. (ଅନ୍-ଅର୍ଥ) ଅନିଷ୍ଟ, କଳହ ।

ଅନର୍ଥକ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅର୍ଥ-କ) ନିରର୍ଥକ, ଅକାରଣ ।

ଅନର୍ଯୀପ—ବି. ଅପରିମିତ ।
ଅନର୍ହ—ବି. (ଅନ୍-ଅର୍ହ) ଅଯୋଗ୍ୟ ।
ଅନଲ—ବି. ଅଗ୍ନି ।
ଅନଲ୍ପ—ବି. (ଅନ୍-ଅଲ୍ପ) ଅଧିକ ; ମହତ୍ ।
ଅନବଦ୍ୟ—ବି. (ଅନ୍-ଅବଦ୍ୟ) ଅନିନ୍ଦନୀୟ ।
ଅନବଧାନତା—ବି. (ଅନ୍-ଅବ-ଧା-ଅନ-ତା) ଅମନୋଯୋଗ ।
ଅନବରତ—କ୍ରି. ବି. (ଅନ୍-ଅବ-ରମ୍-ତ) ସର୍ବଦା, ନିରନ୍ତର ।
ଅନବସର—ବି. (ଅନ୍-ଅବସର) ଅନବକାଶ ।
ଅନବସ୍ଥିତ—ବି. (ଅନ୍-ଅବ-ସ୍ଥା-ତ) ଅସ୍ଥିର ।
ଅନଶନ—ବି. (ଅନ୍-ଅଶ୍-ଅନ) ଉପବାସ ।
ଅନଶ୍ୱର—ବି. (ଅ-ନଶ୍-ବର) ଅକ୍ଷୟ ; ଅବିନାଶୀ ।
ଅନସୂୟା—ବି. (ଅନ୍-ଅସୂୟା) ଦ୍ୱେଷରହିତା ; ବି. ଅତ୍ରିଋଷିଙ୍କର ପତ୍ନୀ ।
ଅନାଇବା—କ୍ରି. ଚାହିଁବା ।
ଅନାଉଣି—ବି. ଚାହାଣି ; କଟାକ୍ଷ ।
ଅନାଗତ—ବି. (ଅନ୍-ଆ-ଗମ୍-ତ) ଯାହା ଆସି ନାହିଁ ; ଭବିଷ୍ୟତ୍ । [ଅଚର ।
ଅନାଚାର—ବି. (ଅନ୍ ଆ-ଚର୍-ଅ) ଗର୍ହିତ
ଅନାଙ୍ଗ—ବି. ପରବା ।
ଅନାଡ଼ି—ବି. ନିର୍ବୋଧ ।
ଅନାତପ—ବି. (ଅନ୍-ଆତପ) ଛାୟା ।
ଅନାଥ—ବି. (ଅ-ନାଥ) ନିରାଶ୍ରୟ ।
ଅନାଦର—ବି.(ଅନ୍-ଆ-ଦୃ-ଅ) ଅଯତ୍ନ; ଅବଜ୍ଞା ।

ଅନାଦି—ବି. (ଅନ୍-ଆଦି) ଆଦିରହିତ ; ବି. ପରମେଶ୍ୱର ।
ଅନାଦୃତ—ବି. (ଅନ୍-ଆ-ଦୃ-ତ) ଅବଜ୍ଞାତ ।
ଅନାମୟ—ବି. (ଅନ୍-ଆମୟ) ରୋଗହୀନ ; ବି. ଆରୋଗ୍ୟ ।
ଅନାମିକା—ବି. (ଅ-ନାମନ୍-ଇକ୍-ଆ) କନିଷ୍ଠାଙ୍ଗୁଳିର ନିକଟସ୍ଥ ଅଙ୍ଗୁଳି । [ନୁହେ ।
ଅନାୟତ୍ତ—ବି. (ଅନ୍-ଆୟତ୍ତ) ଯାହା ଆୟତ୍ତ
ଅନାୟାସ—ବି. (ଅନ୍-ଆୟାସ) ଅକ୍ଳେଶ ।
ଅନାରସ—ବି. ସପୁରିପଣସ ।
ଅନାର୍ଯ୍ୟ—ବି. (ଅନ୍-ଋ-ଯ) ଅସଭ୍ୟ ; ନୀଚ ।
ଅନାବିଲ—ବି. (ଅନ୍-ଆବିଲ) ନିର୍ମଳ ।
ଅନାବୃତ—ବି. (ଅନ୍-ଆ-ବୃ-ତ) ଖୋଲା ; ଆବରଣଶୂନ୍ୟ । [ଅଭାବ ।
ଅନାବୃଷ୍ଟି—ବି. (ଅନ୍-ଆ-ବୃଷ୍-ତି) ବୃଷ୍ଟିର
ଅନାସ୍ଥା—ବି. ଅଯତ୍ନ ; ଅନାଦର । [ବାସ ।
ଅନାହାର—ବି. (ଅନ୍-ଆହାର) ଅନଶନ, ଉପ-
ଅନାହୂତ—ବି. (ଅନ୍-ଆ-ହ୍ୱେ ତ) ଅନିମନ୍ତ୍ରିତ ।
ଅନିଚ୍ଛା—ବି. (ଅନ୍-ଇଚ୍ଛା) ଇଚ୍ଛାର ଅଭାବ ; ଅନଭିଳାଷ ।
ଅନିତ୍ୟ—ବି. (ଅ-ନିତ୍ୟ) ନଶ୍ୱର ।
ଅନିନ୍ଦ୍ୟ—ବି. (ଅ-ନିନ୍ଦ୍-ଯ) ଦୋଷଶୂନ୍ୟ ।
ଅନିମିଷ, ଅନିମେଷ—ବି. ପଲକଶୂନ୍ୟ ।
ଅନିୟତ—ବି. (ଅ-ନି-ଯମ୍-ତ) ଅସ୍ଥିର ; ଅନିଶ୍ଚିତ । [ବଚନାତୀତ ।
ଅନିର୍ବଚନୀୟ—ବି. (ଅ-ନିର୍ ବଚ୍-ଅନୀୟ)

ଅନିଳ-ବ. (ଅନ୍-ଇଲ) ପବନ ।

ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ଅ-ନି-ବୃ-ଯ) ଯାହାର ନିବାରଣ ଅଶକ୍ୟ ।

ଅନିଷ୍ଟ-ବ. (ଅନ୍-ଇଷ୍-ତ) ଅପକାର ; ହାନି ।

ଅନୀକିନୀ-ବ. ସୈନ୍ୟଦଳ ।

ଅନୀତି-ବ. (ଅ-ନୀ-ତି) ଦୁର୍ନୀତି ; ଅନାଚାର ।

ଅନୁ-ଅ. ପଶ୍ଚାଦ୍‌ବୋଧକ ଉପସର୍ଗ ।

ଅନୁକମ୍ପା-ବ. (ଅନୁ-କମ୍ପ୍-ଅ) ଦୟା ।

ଅନୁକରଣ-ବ. (ଅନୁ-କୃ-ଅନ) ଅନ୍ୟପରି କରିବା ।

ଅନୁକଳ୍ପ-ବ. ଗୌଣବସ୍ତୁ ।

ଅନୁକୂଳ-ବି. ସ୍ୱପକ୍ଷ ; ସଦୟ ।

ଅନୁକ୍ରମ-ବ. (ଅନୁ-କ୍ରମ୍-ଅ) ପର୍ଯ୍ୟାୟ ।

ଅନୁକ୍ରମଣିକା-ବ. ଭୂମିକା ।

ଅନୁକ୍ରୋଶ-ବ, (ଅନୁ-କ୍ରୁଶ୍-ଅ) ଦୟା ।

ଅନୁକ୍ଷଣ-କ୍ରି. ବି. (ଅନୁ-କ୍ଷଣ) ସର୍ବଦା ।

ଅନୁଗତ-ବି. (ଅନୁ-ଗମ୍-ତ) ଆଶ୍ରିତ ।

ଅନୁଗାମୀ-ବି. (ଅନୁ-ଗମ୍-ଇନ୍) ପଶ୍ଚାଦ୍‌ଗାମୀ ।

ଅନୁଗ୍ରହ-ବ. (ଅନୁ-ଗ୍ରହ୍-ଅ) ଦୟା ; ପ୍ରସାଦ ।

ଅନୁଗୃହୀତ-ବି. ଅନୁଗ୍ରହପ୍ରାପ୍ତ ।

ଅନୁଚର-ବି. (ଅନୁ-ଚର୍-ଅ) ଅନୁବର୍ତ୍ତୀ, ସଙ୍ଗୀ ।

ଅନୁଚିକୀର୍ଷା-ବ. (ଅନୁ-କୃ-ସନ୍-ଅ) ଅନ୍ୟପରି କରିବାର ଇଚ୍ଛା ।

ଅନୁଚିତ-ବି. (ଅନ୍-ଉଚିତ) ଅବହିତ ।

ଅନୁଜ-ବ. (ଅନୁ-ଜନ୍-ଅ) ସାନଭାଇ ।

ଅନୁଜା-ବ. ସାନଭଉଣୀ ।

ଅନୁଜୀବୀ-ବି. ସେବାକାରୀ ।

ଅନୁଜ୍ଞା-ବ. (ଅନୁ-ଜ୍ଞା-ଅ) ଆଜ୍ଞା ।

ଅନୁଜ୍ଞାତ-ବି. ଆଦିଷ୍ଟ । [ସନ୍ତପ୍ତ ।

ଅନୁତପ୍ତ-ବି. (ଅନୁ-ତପ୍-ତ) ଅପରାଧନିମନ୍ତେ

ଅନୁତାପ-ବ. ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ।

ଅନୁତ୍ତମ-ବି. ଯାହା ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍ତମ ନାହିଁ ।

ଅନୁଦାର-ବି. (ଅନ୍-ଉଦାର) ନୀଚାଶୟ ।

ଅନୁଦିନ-କ୍ରି.ବି. ପ୍ରତିଦିନ ।

ଅନୁଦ୍ୱେଗ-ବି. ଯାହାର ଉଦ୍ୱେଗ ନାହିଁ ।

ଅନୁଧାବନ-ବ. (ଅନୁ-ଧାବ୍-ଅନ) ପଶ୍ଚାଦ୍‌ଗମନ, ଅନୁସନ୍ଧାନ ।

ଅନୁନୟ-ବ. (ଅନୁ-ନୀ-ଅ) ବିନୟ ।

ଅନୁନାସିକ-ବି. (ଅନୁ-ନାସିକା-ଅ) ନାସିକାଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚାରିତ । [ଅତୁଳ୍ୟ ।

ଅନୁପମ-ବି. (ଅନ୍-ଉପମା) ଉପମାରହିତ ;

ଅନୁପଯୁକ୍ତ-ବି. (ଅନ୍-ଉପ-ଯୁଜ୍-ତ), ଅଯୋଗ୍ୟ ।

ଅନୁପାତ-ବ. (ଅନୁ-ପତ୍-ଅ) ଗଣିତରେ ଏକ ରାଶିସହ ଅନ୍ୟ ରାଶିର ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ଅନୁପାନ-ବ. (ଅନୁ-ପା-ଅନ) ଔଷଧ ସେବନ ସଙ୍ଗରେ ପାନୀୟ ବା ସେବ୍ୟ ରସାଦି ।

ଅନୁପ୍ରସ୍ଥ-ବି. ପ୍ରସ୍ଥାନୁସାରୀ ।

ଅନୁପ୍ରାସ-ବ. (ଅନୁ-ପ୍ର-ଅସ୍-ଅ) ଅକ୍ଷର-ସାମ୍ୟଘଟିତ କାବ୍ୟାଲଙ୍କାର । [ବର୍ତ୍ତୀ ।

ଅନୁବର୍ତ୍ତୀ-ବଂ. (ଅନୁ-ବୃତ୍-ଇନ୍) ପଶ୍ଚାଦ୍-

ଅନୁବାଦ-ବ. (ଅନୁ-ବଦ୍-ଅ) ତର୍ଜମା ।

ଅନୁଭବ-ବ. (ଅନୁ-ଭୂ-ଅ) ବୋଧ, ଉପଲବ୍ଧି ।

ଅନୁଭବୀ-ବଂ. (ଅନୁଭବ-ଇନ୍) ଯେ ଅନୁଭବ କରେ ।

ଅନୁଭାବ-ବ. (ଅନୁ-ଭୂ-ଘଞ୍) ପ୍ରଭାବ ; ଅଲଙ୍କାରଶାସ୍ତ୍ରରେ ଭାବବ୍ୟଞ୍ଜକ ଭ୍ରୂଭଙ୍ଗାଦି ।

ଅନୁଭୂତ-ବଂ. (ଅନୁ-ଭୂ-ତ) ଉପଲବ୍ଧ ।

ଅନୁଭୂତି-ବ. (ଅନୁ-ଭୂ-ତି) ଅନୁଭବ ।

ଅନୁମତ-ବଂ. (ଅନୁ-ମନ୍-ତ) ଅନୁମୋଦିତ ।

ଅନୁମତି-ବ. (ଅନୁ-ମନ୍-ତି) ଅନୁଜ୍ଞା ; ମଞ୍ଜୁର ।

ଅନୁମାନ-ବ. (ଅନୁ-ମା-ଅନ) ହେତୁଦ୍ୱାରା ତଥ୍ୟନିର୍ଣ୍ଣୟ ।

ଅନୁମିତ-ବଂ. (ଅନୁ-ମା-ତ) ହେତୁ ବା ତର୍କଦ୍ୱାରା କଳ୍ପିତ ।

ଅନୁମିତି-ବ. (ଅନୁ-ମା-ତି) ଅନୁମାନ ।

ଅନୁମେୟ-ବଂ. (ଅନୁ-ମା-ଯ) ଅନୁମାନଯୋଗ୍ୟ । [ଦାନ ।

ଅନୁମୋଦନ-ବ. (ଅନୁ-ମୁଦ୍-ଅନ) ସମ୍ମତି-

ଅନୁଯାୟୀ-ବଂ. (ଅନୁ-ଯା-ଇନ୍) ଅନୁଗାମୀ ; ସଦୃଶ ।

ଅନୁଯୋଗ-ବ. (ଅନୁ-ଯୁଜ୍-ଅ) ଅଭିଯୋଗ ।

ଅନୁରକ୍ତ-ବଂ. (ଅନୁ-ରନ୍ଜ୍-ତ) ସ୍ନେହୀ, ଆସକ୍ତ ।

ଅନୁରକ୍ତି-ବ. (ଅନୁ-ରନ୍ଜ୍-ତି) ସ୍ନେହ, ଆସକ୍ତି ।

ଅନୁରାଗ-ବ. (ଅନୁ-ରନ୍ଜ୍-ଅ) ସ୍ନେହ, ପ୍ରୀତି ।

ଅନୁରାଗୀ-ବଂ. (ଅନୁ-ରନ୍ଜ୍-ଇନ୍) ସ୍ନେହୀ ।

ଅନୁରାଧା-ବ. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ । [ଅଛି ।

ଅନୁରୁଦ୍ଧ-ବଂ. ଯାହାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇ-

ଅନୁରୂପ-ବଂ. ସଦୃଶ ; ତୁଲ୍ୟ ।

ଅନୁରୋଧ-ବ. (ଅନୁ-ରୁଧ୍-ଅ) ଉପରୋଧ, ସୁପାରସ୍ ।

ଅନୁଲୋମ-ବଂ. ଲୋମବତ କ୍ରମାନୁସାରୀ ।

ଅନୁଶୟ-ବ. (ଅନୁ-ଶୀ-ଅ) ଅନୁତାପ ।

ଅନୁଶାସନ-ବ. (ଅନୁ-ଶାସ୍-ଅନ) ଆଜ୍ଞା ; ଉପଦେଶ ।

ଅନୁଶିଷ୍ୟ-ବ. ଶିଷ୍ୟର ଶିଷ୍ୟ । [ଅଭ୍ୟାସ ।

ଅନୁଶୀଳନ-ବ,(ଅନୁ-ଶୀଲ୍-ଅନ)ଆଲୋଚନା;

ଅନୁଶୋଚନା-ବ. (ଅନୁ-ଶୁଚ୍-ଅନ-ଆ) ଗତ ବିଷୟପାଇଁ ଖେଦ ।

ଅନୁଷଙ୍ଗ-ବ. ସମ୍ପର୍କ ; ପଦମାନଙ୍କର ଅନ୍ୱୟ ।

ଅନୁଷ୍ଠାନ-ବ. (ଅନୁ-ସ୍ଥା-ଅନ) ଧର୍ମକର୍ମ ।

ଅନୁଷ୍ଠିତ-ବଂ. (ଅନୁ-ସ୍ଥା-ତ) ଆରବ୍ଧ, ସମ୍ପାଦିତ ।

ଅନୁସନ୍ଧାନ-ବ. (ଅନୁ-ସମ୍-ଧା-ଅନ) ଅନ୍ୱେଷଣ ।

ଅନୁସରଣ-ବ. (ଅନୁ-ସୃ-ଅନ) ପଶ୍ଚାଦ୍ଗମନ ।

ଅନୁସାରୀ-ବଂ. (ଅନୁ-ସୃ-ଇନ୍) ଅନୁଗାମୀ ।

ଅନୁସାରେ-କ୍ରିଂ. ବଂ. ଅନୁକ୍ରମେ

ଅନୁସ୍ୱାର-ବ. ଅନୁନାସିକ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଅନୂଢ଼—ବି. (ଅନ୍-ବହ୍-ତ) ଅବିବାହିତ ।

ଅନୂନ—ବି. (ଅନ୍-ଊନ) ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ଅନୂପ—ବି. (ଅନୁ-ଅପ୍) ଜଳପ୍ରାୟ ସ୍ଥାନ ।

ଅନୂରୁ—ବି. (ଅନ୍-ଊରୁ) ଅରୁଣ, ସୂର୍ଯ୍ୟ ସାରଥି ।

ଅନୃଣୀ—ବି. (ଅନ୍-ଋଣ-ଇନ୍) ଯାହାର ଋଣ ନାହିଁ ।

ଅନୃତ—ବି. ମିଥ୍ୟା ; ଅସତ୍ୟ ।

ଅନେକ—ସଂ. (ଅନ୍-ଏକ) ଏକରୁ ଅଧିକ ।

ଅନୈକ୍ୟ—ବି. (ଅନ୍-ଏକ-ଯ) ଐକ୍ୟର ଅଭାବ ।

ଅନୋକହ—ବି. ବୃକ୍ଷ । [ଭାବ ।

ଅନୌଚିତ୍ୟ—ବି. (ଅନ୍-ଉଚିତ-ଯ) ଅନୁଚିତ

ଅନ୍ତ—ବି. ଶେଷ ; ସୀମା ।

ଅନ୍ତକ—ବି. (ଅନ୍ତ-କ) ଯମ ।

ଅନ୍ତବୁଜୁଲା—ବି. ଅସ୍ତ୍ରସମୂହ ।

ଅନ୍ତର୍, ଅନ୍ତଃ—ଅ. ଭିତରେ । [ମନ ।

ଅନ୍ତଃକରଣ—ବି. (ଅନ୍ତଃ-କରଣ) ହୃଦୟ,

ଅନ୍ତତଃ—ଅ. (ଅନ୍ତ-ତସ୍) ନିତାନ୍ତପକ୍ଷେ ।

ଅନ୍ତଃପାତୀ—ବି. (ଅନ୍ତଃ-ପତ୍-ଇନ୍) ଅନ୍ତର୍ଗତ ।

ଅନ୍ତଃପୁର—ବି. (ଅନ୍ତଃ-ପୁର) ଅନ୍ଦରମହଲ ।

ଅନ୍ତର—ବି. (ଅନ୍ତ-ରା-ଅ) ପ୍ରଭେଦ ; ବ୍ୟବଧାନ ।

ଅନ୍ତରଙ୍ଗ—ବି. (ଅନ୍ତର୍-ଗମ୍-ଅ) ଆତ୍ମୀୟ ।

ଅନ୍ତରାୟ—ବି. (ଅନ୍ତର୍-ଇ-ଅ) ପ୍ରତିବନ୍ଧକ, ବିଘ୍ନ । [ଉହାଡ଼ ।

ଅନ୍ତରାଳ—ବି. (ଅନ୍ତର-ଲା-ଅ) ଅଭ୍ୟନ୍ତର,

ଅନ୍ତରିତ—ବି. (ଅନ୍ତର୍-ଇତ) ତିରୋଭୂତ ; ଅପହୃତ ।

ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ—ବି. (ଅନ୍ତର୍-ଈକ୍ଷ୍-ଅ) ମଧ୍ୟ ଆକାଶ ।

ଅନ୍ତରୀପ—ବି. (ଅନ୍ତର୍-ଅପ୍-ଅ) ଯେଉଁ ସ୍ଥଳଭାଗ କ୍ରମେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ହୋଇ ଜଳମଧ୍ୟକୁ ଯାଇଥାଏ ।

ଅନ୍ତର୍ଗତ—ବି. (ଅନ୍ତଃ-ଗମ୍-ତ) ମଧ୍ୟଗତ ।

ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ—ବି. (ଅନ୍ତର୍-ଧା-ଅନ) ତିରୋଧାନ ।

ଅନ୍ତର୍ବତ୍ନୀ—ବି. ଗର୍ଭବତୀ ।

ଅନ୍ତର୍ଭୂତ—ବି. (ଅନ୍ତର୍-ଭୂ-ତ) ଅନ୍ତର୍ଗତ ।

ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ—ବି. (ଅନ୍ତର୍-ଯମ୍-ଇନ୍) ଯେ ମନକଥା ଜାଣେ, ଯ. ପରମେଶ୍ୱର ।

ଅନ୍ତର୍ହିତ—ବି. (ଅନ୍ତର୍-ଧା-ତ) ତିରୋହିତ ।

ଅନ୍ତିକ—ବି. ସନ୍ନିଧାନ ।

ଅନ୍ତିମ—ବି. (ଅନ୍ତ-ଇମ) ଶେଷ, ଚରମ ।

ଅନ୍ତୁଡ଼ିଶାଳ—ବି. ସୂତିକାଗୃହ ।

ଅନ୍ତେବାସୀ—ବି. (ଅନ୍ତେ-ବସ୍-ଇନ୍) ଶିଷ୍ୟ ।

ଅନ୍ତ୍ୟ—ବି. (ଅନ୍ତ-ଯ) ଶେଷ ; ନୀଚ ।

ଅନ୍ତ୍ୟଜ—ବି. (ଅନ୍ତ୍ୟ-ଜନ୍-ଅ) ନୀଚଜାତୀୟ ଲୋକ । [କାର୍ଯ୍ୟ ।

ଅନ୍ତ୍ୟେଷ୍ଟି—ବି. (ଅନ୍ତ୍ୟ-ଯଜ୍-ତି) ଶବଦାହାଦି

ଅନ୍ତ୍ର—ବି. ଉଦରସ୍ଥ ନାଡ଼ୀ ।

ଅନ୍ଦାଜ—ବି. ଅନୁମାନ ।

ଅନ୍ଦେଶା—ବି. ଅପେକ୍ଷା ।

ଅନ୍ଧ—ବି. ଦୃଷ୍ଟିହୀନ ; ଅନ୍ଧକ ତମସ୍ ।

ଅନ୍ଧକାର-ବ. (ଅନ୍ଧ-କୃ-ଅ) ଅନ୍ଧାର ।

ଅନ୍ଧପୁଟୁଳି-ଅକ୍ଷି ଉପରେ ବନ୍ଧା ପଟୀ ।

ଅନ୍ଧାରକଣା-ବି. ସନ୍ଧିରେ ଯାହାକୁ ଦିଶେ ନାହିଁ ।

ଅନ୍ଧାରପକ୍ଷ-ବ. କୃଷ୍ଣପକ୍ଷ ।

ଅନ୍ଧୁଣୀ-ବି. ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀ ଅନ୍ଧ ।

ଅନ୍ନ-ବ. (ଅଦ୍-ତ) ଭାତ ; ଖାଦ୍ୟ ।

ଅନ୍ନଦା-ବ. (ଅନ୍ନ-ଦା-ଅ) ଅନ୍ନଦାୟିନୀ, ଦୁର୍ଗା ।

ଅନ୍ନପ୍ରାଶନ-ବ. ଶିଶୁର ପ୍ରଥମ ଅନ୍ନଭକ୍ଷଣ ।

ଅନ୍ନମୟକୋଷ-ବ. ସ୍ଥୂଳଶରୀର ।

ଅନ୍ୟ-ସ୍ୱ. ଭିନ୍ନ, ଅପର ।

ଅନ୍ୟତମ-ବି. ଅନେକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ।

ଅନ୍ୟତର-ବି. ଦୁଇଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ।

ଅନ୍ୟତ୍ର-ଅ. (ଅନ୍ୟ-ତ୍ର) ଅନ୍ୟଠାରେ ।

ଅନ୍ୟଥା-ଅ. (ଅନ୍ୟ-ଥା) ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରେ ।

ଅନ୍ୟଦା-ଅ. ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ।

ଅନ୍ୟମନସ୍କ-ବି. (ଅନ୍ୟ-ମନସ୍-କ) ଅନ୍ୟମନା ।

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ-ବି. (ଅନ୍ୟ-ଅନ୍ୟ) ଅଉ ଅଉ ।

ଅନ୍ୟାୟ-ବ. ଅବିଚାର ।

ଅନ୍ୟାଯ୍ୟ-ବି. ଅନୁଚିତ ; ଅଯୋଗ୍ୟ ।

ଅନ୍ୟୂନ-ବି. ନ୍ୟୂନ ନୁହେ ; ସମସ୍ତ ।

ଅନ୍ୟୋନ୍ୟ-ବି. (ଅନ୍ୟ-ଅନ୍ୟ), ପରସ୍ପର ।

ଅନ୍ୱୟ-ବ. (ଅନୁ-ଇ-ଅ) ବଂଶ ; ବାକ୍ୟରେ ପଦମାନଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ଅନ୍ୱିତ-ବି. (ଅନୁ-ଇ-ତ) ଯୁକ୍ତ ।

ଅନ୍ୱେଷଣ-ବ. (ଅନୁ-ଇଷ୍-ଅନ) ଅନୁସନ୍ଧାନ ।

ଅନ୍ୱେଷ୍ଟବ୍ୟ-ବି. ଅନୁସନ୍ଧେୟ ।

ଅପ-ଅ. (ଉପସର୍ଗ) ଅପକୃଷ୍ଟ ।

ଅପକର୍ମ-ବ. ନୀଚ ବା ମନ୍ଦ କର୍ମ ।

ଅପକର୍ଷ-ବ. (ଅପ-କୃଷ୍-ଅ) ନିକୃଷ୍ଟତା ।

ଅପକାର-ବ. (ଅପ-କୃ-ଅ) ଅନିଷ୍ଟ ।

ଅପକାରୀ-ବି. (ଅପ-କୃ-ଇନ୍) ଅନିଷ୍ଟକାରୀ ।

ଅପକୀର୍ତ୍ତି-ବ. (ଅପ-କୀର୍ତ୍ତି) ଅପଯଶ ।

ଅପକୃଷ୍ଟ-ବି. (ଅପ-କୃଷ୍-ତ) ନିକୃଷ୍ଟ ; ହୀନ ।

ଅପକ୍ୱ-ବି. କଞ୍ଚା, ଅପରିଣତ ।

ଅପଘନ-ବ. ଶରୀର, ଅଙ୍ଗ ।

ଅପଘାତ-ବ. (ଅପ-ହନ୍-ଅ) ରୋଗ ବ୍ୟତୀତ ମୃତ୍ୟୁର ଅନ୍ୟ କାରଣ ।

ଅପଚୟ-ବ. (ଅପ-ଚି-ଅ) କ୍ଷତି ।

ଅପଚାର-ବ. (ଅପ-ଚର୍-ଅ) ଅପଥ୍ୟଗ୍ରହଣ ।

ଅପଚିତ-ବି. ନଷ୍ଟ ।

ଅପଟୁ-ବି. ଅକ୍ଷମ ।

ଅପଥ-ବ. ବିପଥ ।

ଅପତ୍ୟ-ବ. ପୁତ୍ରକନ୍ୟା, ସନ୍ତାନ ।

ଅପଥ୍ୟ-ବି. (ଅ-ପଥ୍ୟ) ରୋଗୀର ଅଭୋଜ୍ୟ ।

ଅପଦସ୍ଥ-ବି. (ଅ-ପଦ-ସ୍ଥା-ଅ) କର୍ମଚ୍ୟୁତ ; ଅପମାନିତ ।

ଅପଦାର୍ଥ-ବି. ଅସାର ।

ଅପଦେଶ-ବ. ଛଳ ।

ଅପନୟନ-ବ. (ଅପ-ନୀ-ଅନ) ଦୂରୀକରଣ ।

ଅପନୀତ—ବିଂ. ଦୂରୀକୃତ ।
ଅପନୋଦନ—ବି.(ଅପ-ନୁଦ୍-ଅନ) ଦୂରୀକରଣ ।
ଅପନ୍ତର—ବି. ଜନ-ସଞ୍ଚାର-ଶୂନ୍ୟ ବିସ୍ତୃତ ସ୍ଥାନ ।
ଅପଭ୍ରଂଶ—ବି. ମୂଳ ଶବ୍ଦର ପରିବର୍ତ୍ତନ ।
ଅପମାନ—ବି. (ଅପ-ମା-ଅନ) ଅବଜ୍ଞା, ଅନାଦର ।
ଅପମୃତ୍ୟୁ—ବି. (ଅପ-ମୃତ୍ୟୁ) ବଜ୍ରାଘାତରେ ମୃତ୍ୟୁ ।
ଅପଯଶଃ—ବି. ନିନ୍ଦା ।
ଅପର—ବିଂ. ଅନ୍ୟ, ଭିନ୍ନ ।
ଅପରାଜିତ—ବିଂ. (ଅ-ପରା-ଜି-ତ) ଅଜଣା, ଅପ୍ରତିହତ ।
ଅପରାଧ—ବି. (ଅପ-ରାଧ୍-ଅ) ଦୋଷ ।
ଅପରାଦ୍ଧ—ବିଂ. (ଅପ-ରାଧ୍-ତ) ଅପରାଧୀ ।
ଅପରାହ୍ନ—ବି. (ଅପର-ଅହନ୍-ଅ) ଦିନର ଶେଷଭାଗ ।
ଅପରିଚ୍ଛନ୍ନ—ବିଂ. (ଅ-ପରି-ଛଦ୍-ତ) ମଳିନ ।
ଅପରିଚ୍ଛିନ୍ନ—ବିଂ. (ଅ-ପରି-ଛିଦ୍-ତ) ଅସୀମ ।
ଅପରିଣତ—ବିଂ. (ଅ-ପରି-ନମ୍-ତ) ଅପକ୍ୱ ।
ଅପରିମିତ—ବିଂ. (ଅ-ପରି-ମା-ତ) ପରିମାଣରହିତ ।
ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ—ବିଂ. (ଅ-ପରି-ହୃ-ଯ) ଯାହାକୁ ଏଡ଼ିବା ଅସାଧ୍ୟ ।
ଅପରୂପ—ବିଂ. ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ।
ଅପରୋକ୍ଷ—ବିଂ. ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ।
ଅପର୍ତ୍ତିଅଣି—ବି. ବହୁ ସନ୍ତାନ ମଲାପରେ ବଞ୍ଚିଥିବା ସନ୍ତାନ ।
ଅପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ—ବି. (ଅ-ପରି-ଆପ୍-ତ) ଅପରିମିତ ।
ଅପଲାପ—ବି. (ଅପ-ଲପ୍-ଅ) ଅସ୍ୱୀକାର ।
ଅପବର୍ଗ—ବି. ମୋକ୍ଷ ।
ଅପବାଦ—ବି. (ଅପ-ବଦ୍-ଅ) ନିନ୍ଦା ।
ଅପବ୍ୟୟ—ବି. (ଅପ-ବି-ଇ-ଅ) ବୃଥା ଖରଚ ।
ଅପସରିବା—କ୍ରି. ଘୁଞ୍ଚିବା ।
ଅପସାରିତ—ବିଂ. (ଅପ-ସୃ-ଣିଚ୍-ତ) ଦୂରୀକୃତ ।
ଅପସୃତ—ବିଂ. (ଅପ-ସୃ-ତ) ଅପଗତ ।
ଅପସ୍ମାର—ବି. ମୂର୍ଚ୍ଛାରୋଗ ।
ଅପହତ—ବିଂ. (ଅପ-ହନ୍-ତ) ବିନଷ୍ଟ ।
ଅପହରଣ—ବି. (ଅପ-ହୃ-ଅନ) ଚୋର ।
ଅପହାରକ—ବି. (ଅପ-ହୃ-ଅକ) ଚୋର ।
ଅପହ୍ନବ, ଅପହ୍ନୁତି } (ଅପ-ହ୍ନୁ-ଅ, ତି) ଅପଲାପ ।
ଅପା—ଜ୍ୟେଷ୍ଠା ଭଗିନୀ ।
ଅପାଙ୍ଗ—ବି. (ଅପ-ଅଙ୍ଗ) ଚକ୍ଷୁର ପ୍ରାନ୍ତଭାଗ; କଟାକ୍ଷ ।
ଅପାତ୍ର—ବିଂ. ଅଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ।
ଅପାଦାନ—ବି. (ଅପ-ଆ-ଦା-ଅନ) କାରକବିଶେଷ ।
ଅପାମାର୍ଗ—ବି. ଅପାମାରଙ୍ଗ ଗୁଳ୍ମ ।
ଅପାୟ—ବି. (ଅପ-ଇ-ଅ) ବିନାଶ ; କ୍ଷତି ।
ଅପାର—ବିଂ. ଅସୀମ ।
ଅପାଳକ—ବି. ଅନାବୃଷ୍ଟି ।
ଅପାଲଟେ—ବିଂ. ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ନ ସାରି ବାହୁଡ଼େ ନାହିଁ ।

ଅପିଚ } ଅ°. (ଅପି-ଚ,ତୁ) ଅନ୍ତର; କିନ୍ତୁ ।
ଅପିତୁ }

ଅପିଧାନ—ବି. (ଅପି-ଧା-ଅନ) ଆଚ୍ଛାଦନ ।

ଅପିହିତ—ବି°. (ଅପି-ଧା-ତ) ଆଚ୍ଛାଦିତ ।

ଅପୁତ୍ରକ—ବି°. ପୁତ୍ରହୀନ ।

ଅପୂର୍ଣ୍ଣ—ବି°. ଅସମାପ୍ତ, ଆଂଶିକ ।

ଅପୂର୍ବ—ବି°. ଅଦୃଷ୍ଟପୂର୍ବ, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ।

ଅପେକ୍ଷା—ବି. (ଅପ-ଈକ୍ଷ୍-ଅ) ଅନାଇ ରହିବା; ତୁଳନା ; ଆକାଂକ୍ଷା ।

ଅପେକ୍ଷିତ—ବି°. (ଅପ ଈକ୍ଷ୍-ତ) ଆକାଂକ୍ଷିତ ।

ଅପେୟ—ବି°. (ଅ-ପା-ଯ) ପାନର ଅଯୋଗ୍ୟ ।

ଅପୋଗଣ୍ଡ—ବି. ଶିଶୁ ।

ଅପୌରୁଷେୟ—ବି°. ଯାହା ମନୁଷ୍ୟ-ରଚିତ ନୁହେ ।

ଅପ୍ରକଟ—ବି°. ଅପ୍ରକାଶ ।

ଅପ୍ରକୃତ—ବି°. କଳ୍ପିତ ; ଅଯଥାର୍ଥ ।

ଅପ୍ରତିଭ—ବି°. (ଅ-ପ୍ରତି-ଭା-ଅ) ହତବୁଦ୍ଧି, ଲଜ୍ଜିତ ।

ଅପ୍ରତିମ—ବି°. (ଅ-ପ୍ରତିମା) ନିରୁପମ, ଅତୁଲ୍ୟ ।

ଅପ୍ରତିହତ—ବି°. (ଅ-ପ୍ରତି-ହନ୍-ତ) ପ୍ରତିବନ୍ଧକ-ରହିତ ।

ଅପ୍ରତୁଳ—ବି°. ଅଭାବ ।

ଅପ୍ରମେୟ—ବି°. (ଅ-ପ୍ର-ମା-ଯ) ପ୍ରମାଣର ଅତୀତ ।

ଅପ୍ରସ୍ତୁତ—ବି°. ଅନଷ୍ଟନ୍ନ ; ଲଜ୍ଜିତ ।

ଅପ୍ରାକୃତ—ବି°. ଅସାଧାରଣ ।

ଅପ୍ରାପ୍ତବୟସ୍କ } ବି°. ନାବାଳକ ।
ଅପ୍ରାପ୍ତବ୍ୟବହାର }

ଅପ୍ସରା—ବି. (ଅପ୍-ସୃ-ଅସ୍) ସ୍ୱର୍ଗବେଶ୍ୟା ।

ଅଫିମ—ବି. ଅଫୁ ।

ଅବ—ଅ°. (ଉପସର୍ଗ) ବିସ୍ତାର, ଅଲମ୍ବନ ।

ଅବକାଶ—ବି. (ଅବ-କାଶ୍-ଅ) ଅବସର, ଛୁଟି ।

ଅବଖୁରା—ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ଜଳପାତ୍ରବିଶେଷ ।

ଅବଗତ—ବି°. (ଅବ-ଗମ୍-ତ) ଜ୍ଞାତ ।

ଅବଗତି—ବି. (ଅବ-ଗମ୍-ତି) ଜାଣିବା ।

ଅବଗାହ—ବି. (ଅବ-ଗାହ୍-ଅ) ଅନ୍ତଃପ୍ରବେଶ ।

ଅବଗାହନ—ବି. ଜଳରେ ବୁଡ଼ି ସ୍ନାନ ।

ଅବଗୁଣ୍ଠନ—ବି. (ଅବ-ଗୁଣ୍ଠ-ଅନ) ଓଢ଼ଣା, ଆଚ୍ଛାଦନ ।

ଅବଗୁଣ୍ଠିତ—ବି°. ଆଚ୍ଛାଦିତ ।

ଅବଚ୍ଛିନ୍ନ—ବି°. (ଅବ-ଛିଦ୍-ତ) ସୀମାବଦ୍ଧ ।

ଅବଚ୍ଛେଦ—ବି. (ଅବ-ଛିଦ୍-ଅ) ସୀମା ; ବିଚ୍ଛେଦ ।

ଅବଜ୍ଞା—ବି. (ଅବ-ଜ୍ଞା-ଅ) ଅନାଦର, ଅବମାନ ।

ଅବଜ୍ଞାତ—ବି°. ଅନାଦୃତ ।

ଅବଜ୍ଞେୟ—ବି°. (ଅବ-ଜ୍ଞା-ଯ) ଅନାଦରଣୀୟ ।

ଅବଢ଼ା—ଶ୍ରୀଶ୍ରୀ ବଡ଼ଦେଉଳର ଅନ୍ନ ।

ଅବତଂସ—ବି. କର୍ଣ୍ଣଭୂଷଣ ; ଶିରୋଭୂଷଣ ।

ଅବତରଣ—ବି. (ଅବ-ତୃ-ଅନ) ଅବରୋହଣ ।

ଅବତରଣିକା—ବି. ଭୂମିକା ।

ଅବତାର-ବି. (ଅବ-ତୄ-ଅ) ଦେବତାର ଦେହଧାରଣ ।
ଅବତାରଣା-ବି. ପ୍ରସ୍ତାବନା ।
ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ. (ଅବ-ତୄ-ତ) ଜନ୍ମକୁ ଆଗତ ।
ଅବଦାତ-ବିଂ. ନିର୍ମଳ ; ପବିତ୍ର ।
ଅବଦାନ-ବି. ପୁଣ୍ୟକର୍ମ ।
ଅବଦ୍ୟ-ବିଂ ନିନ୍ଦନୀୟ ।
ଅବଧାନ-ବି. (ଅବ-ଧା-ଅନ) ମନୋଯୋଗ ; ଚଟଶାଳୀର ଶିକ୍ଷକ ।
ଅବଧାରଣ-ବି. (ଅବ-ଧୃ-ଇ-ଅ) ସ୍ଥିରୀକରଣ ।
ଅବଧାରିତ-ବିଂ. ସ୍ଥିରୀକୃତ ।
ଅବଧି-ବି. (ଅବ-ଧା-ଇ) ସୀମା, ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।
ଅବଧୀରଣା-ବି. ଅବଜ୍ଞା ।
ଅବଧୀରିତ-ବିଂ. ଅବଜ୍ଞାତ ।
ଅବଧୂତ-ବି. ଏକପ୍ରକାର ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ।
ଅବଧ୍ୟ-ବିଂ. (ଅ-ବଧ୍-ଯ) ବଧର ଅଯୋଗ୍ୟ, ଯାହାକୁ ବଧ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେ ।
ଅବନତ-ବିଂ. (ଅବ-ନମ୍-ତ) ନଇଁଥିବା ; ପ୍ରଣତ, ଅଧୋଗତ । [ଗତ ।
ଅବନତି-ବି. (ଅବ-ନମ୍-ତି) ପ୍ରଣତି, ଅଧୋ-
ଅବନୀ-ବି. ପୃଥିବୀ ।
ଅବନ୍ତୀ-ବି. ମାଳବଦେଶ ।
ଅବବୋଧ-ବି. ସମ୍ୟକ୍ ଜ୍ଞାନ ।
ଅବଭାସ-ବି. ପ୍ରକାଶ ; ଭ୍ରମ ।
ଅବଭୃଥ-ବି. ଯଜ୍ଞାନ୍ତେ ସ୍ନାନ । [ମାନ ।
ଅବମାନନା-ବି. (ଅବ-ମାନ୍-ଅନ-ଆ) ଅପ-

ଅବମାନିତ-ବିଂ. ଅପମାନିତ ।
ଅବୟବ-ବି. (ଅବ-ଯୁ-ଅ) ଅଙ୍ଗ ; ଶରୀର ।
ଅବର-ବିଂ. (ଅ-ବର) ନିକୃଷ୍ଟ, କନିଷ୍ଠ ।
ଅବରୁଦ୍ଧ-ବିଂ. (ଅବ-ରୁଧ୍-ତ) ବଦ୍ଧ ।
ଅବରୋଧ-ବି. (ଅବ-ରୁଧ୍-ଅ) ଅନ୍ତଃପୁର ; ବେଷ୍ଟନଦ୍ୱାରା ରୋଧ ।
ଅବରୋହ-ବି. (ଅବ-ରୁହ୍-ଅ) ଅବତରଣ ; ଓହ୍ଲ ।
ଅବରୋହଣ-ବି. ଓହ୍ଲାଇବା ।
ଅବର୍ଣ୍ୟ-ବିଂ. କୁତ୍ସିତ । [ଗ୍ରହଣ ।
ଅବଲମ୍ବନ-ବି. (ଅବ-ଲମ୍ବ-ଅନ) ଆଶ୍ରୟ ;
ଅବଳା-ବି. (ଅ-ବଳ-ଆ) ସ୍ତ୍ରୀ ; ନାରୀ ।
ଅବଲୀଳା-ବି. (ଅବ-ଲୀଳା) ଅନାୟାସ ।
ଅବଲେହ-ବି. (ଅବ-ଲିହ୍-ଅ) ଚାଟିଖାଇବାର ଔଷଧ ।
ଅବଲୋକନ-ବି. (ଅବ-ଲୋକ୍-ଅନ) ଦର୍ଶନ ।
ଅବଲୋକିତ-ବିଂ. ଦୃଷ୍ଟ ।
ଅବଶ-ବିଂ. ଅନାୟତ୍ତ ।
ଅବଶିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଅବ-ଶିଷ୍-ତ) ବାକି ।
ଅବଶେଷ-ବି. (ଅବ-ଶିଷ୍-ଅ) ପରିଶେଷ ; ଶେଷ ।
ଅବଶ୍ୟ-ଅଂ. ଅନିବାର୍ଯ୍ୟରୂପେ ।
ଅବଶ୍ୟମ୍ଭାବୀ-ବିଂ. (ଅବଶ୍ୟ-ଭୂ-ଣିନ୍-ଇନ୍) ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ।
ଅବଷ୍ଟମ୍ଭ-(ଅବ-ସ୍ତନ୍ଭ୍-ଅ) ସ୍ତବ୍ଧଭାବ ।
ଅବସନ୍ନ-ବିଂ. (ଅବ-ସଦ୍-ତ) କ୍ଷାନ୍ତ ; କ୍ଲାନ୍ତ ।

ଅବସର-ବି. (ଅବ-ସୃ-ଅ) ଅବକାଶ ।
ଅବସାଦ-ବି. (ଅବ-ସଦ୍-ଅ) କ୍ଳାନ୍ତି ।
ଅବସାନ-ବି. (ଅବ-ସୋ-ଅନ) ଶେଷ ।
ଅବସିତ-ବିଂ. (ଅବ-ସୋ-ତ) ସମାପ୍ତ ।
ଅବସ୍ଥା-ବି. (ଅବ-ସ୍ଥା-ଅ) ଦଶା ।
ଅବସ୍ଥାନ-ବି. (ଅବ-ସ୍ଥା-ଅନ) ସ୍ଥିତି ।
ଅବସ୍ଥିତ-ବିଂ. (ଅବ-ସ୍ଥା-ତ) ସ୍ଥିତ ।
ଅବହିତ-ବିଂ. (ଅବ-ଧା-ତ) ମନୋଯୋଗୀ ।
ଅବହେଳା-ବି. ଅଧିକ ହେଳା ।
ଅବା-ଅଂ. ଅବା ।
ଅବାକ୍-ବିଂ. ବାକ୍ୟହୀନ ।
ଅବାଙ୍ମୁଖ-ବିଂ. ଅଧୋମୁଖ ।
ଅବାଚୀ-ବି. ଦକ୍ଷିଣଦିକ୍ ।
ଅବାଚ୍ୟ-ବିଂ. (ଅ-ବଚ୍-ଯ) ଅକଥ୍ୟ ।
ଅବାଟ-ବି. ଅମଡ଼ା ପଥ ।
ଅବାଧ-ବିଂ. ବାଧାରହିତ ।
ଅବାଧ୍ୟ-ବିଂ. (ଅ-ବାଧ୍-ଯ) ଅବଶୀଭୂତ ।
ଅବାନ୍ତର-ବିଂ. (ଅବ-ଅନ୍ତର) ପ୍ରଧାନର ଅନ୍ତର୍ଗତ ।
ଅବାରିତ-ବିଂ. (ଅ-ବୃ-ଣିଚ୍-ତ) ଅରୁଦ୍ଧ ।
ଅବିକଳ-ବିଂ. ଠିକ୍, ଅବିକୃତ ।
ଅବିଗୁଣ-ବି. ଦୋଷ ।
ଅବିଚଳିତ-ବିଂ. ସ୍ଥିର, ଦୃଢ଼ ।
ଅବିଚାର-ବି. ଅନ୍ୟାୟ ବିଚାର ।
ଅବିତଥ-ବିଂ. ଯଥାର୍ଥ, ସତ୍ୟ ।
ଅବିଦିତ-ବିଂ. ଅଜ୍ଞାତ ।
ଅବିଦ୍ୟା-ଅଜ୍ଞାନ, ମାୟା ।
ଅବିଧି-ବି. ଅନିୟମ ।
ଅବିନୟ-ବି. ଧୃଷ୍ଟତା, ଅଶିଷ୍ଟତା ।
ଅବିନଶ୍ୱର-ବିଂ. (ଅ-ବିନଶ୍ୱର) ନିତ୍ୟସ୍ଥାୟୀ ।
ଅବିନୀତ-ବିଂ. (ଅ-ବିନୀତ) ଉଦ୍ଧତ ; ଗର୍ବୀ ।
ଅବିମୃଷ୍ୟକାରୀ-ବିଂ. (ଅ-ବି-ମୃଷ୍-ଯ-କୃ-ଇନ୍) ଯେ ବିଚାର ନ କରି କର୍ମ କରେ ।
ଅବିର-ବି. ଫଗୁ ।
ଅବିରତ-ବିଂ.(ଅ-ବି-ରମ୍-ତ) ଅନବରତ ।
ଅବିରଳ-ବିଂ. ନିବିଡ଼, ଘନ ।
ଅବିରାମ-ବିଂ. ଅବିଶ୍ରାନ୍ତ । [ଶୂନ୍ୟ ।
ଅବିବେକୀ-ବିଂ. (ଅ-ବିବେକ-ଇନ୍) ବିବେକ-
ଅବିଶ୍ରାନ୍ତ-ବିଂ. (ଅ-ବି-ଶ୍ରମ୍-ତ) ଅନବରତ ।
ଅବିହିତ-ବିଂ. (ଅ-ବି-ଧା-ତ) ଅନୁଚିତ ।
ଅବୀରା-ବିଂ. ପତିପୁତ୍ରହୀନା ।
ଅବୁଝ-ବିଂ. ଯେ ବୁଝେ ନାହିଁ ।
ଅବେକ୍ଷଣ-ବି. (ଅବ-ଈକ୍ଷ୍-ଅନ) ଦେଖିବା ।
ଅବୈତନିକ-ବିଂ. (ଅ-ବେତନ-ଇକ) ଯେ ବେତନଭୋଗୀ ନୁହେ । [କ୍ତିକ ।
ଅବୈଧ-ବିଂ. (ଅ-ବିଧି-ଅ) ଅସଙ୍ଗତ ; ଅଯୌ-
ଅବୋଧ-ବିଂ. (ଅ-ବୋଧ) ଅଜ୍ଞାନ ।
ଅବ୍ୟକ୍ତ-ବିଂ. ଅପ୍ରକାଶିତ ।
ଅବ୍ୟୟ-ବି. (ଅ-ବି-ଇ-ଅ) ଯେଉଁ ଶବ୍ଦର ବିଭକ୍ତି ନ ଥାଏ । ବିଂ. ଅକ୍ଷୟ ; ଅବିନାଶୀ ।
ଅବ୍ୟର୍ଥ-ବିଂ. (ଅ-ବ୍ୟର୍ଥ) ସଫଳ ।

ଅବ୍ୟବସ୍ଥିତ-ବିଂ. (ଅ-ବି-ଅବ-ସ୍ଥା-ତ) ଅସ୍ଥିର ।

ଅବ୍ୟବହିତ-ବିଂ. (ଅ-ବି-ଅବ-ଧା-ତ) ବ୍ୟବଧାନଶୂନ୍ୟ, ସନ୍ନିହିତ । [ରହିତ ।

ଅବ୍ୟାହତ-ବିଂ. (ଅ-ବି-ଆ-ହନ୍-ତ)ବ୍ୟାଘାତ-

ଅବ୍ୟାହୃତି-ବି. (ଅ-ବି-ଆ-ହୃ-ତି) ନିସ୍ତାର, ପରିତ୍ରାଣ ।

ଅବ୍ଜ-ବି. (ଅପ୍-ଜନ୍-ଅ) ଶଙ୍ଖ ; ପଦ୍ମ ।

ଅବ୍ଦ-ବି. ବର୍ଷ ।

ଅବ୍ଧି-ବି. (ଅପ୍-ଧା-ଇ) ସମୁଦ୍ର ।

ଅଭକ୍ତି-ବି. (ଅ-ଭକ୍ତି) ଘୃଣା ; ଅଶ୍ରଦ୍ଧା ।

ଅଭୟ-ବିଂ. (ଅ-ଭୀ-ଅ) ଭୟଶୂନ୍ୟ, ବି. ଆଶ୍ୱାସ ।

ଅଭାଗା-ବିଂ. ହତଭାଗ୍ୟ ।

ଅଭାଗ୍ୟ-ବି. ମନ୍ଦଭାଗ୍ୟ ।

ଅଭାଜନ-ବିଂ. ଅପାତ୍ର, ଅଯୋଗ୍ୟ ।

ଅଭାବ-ବି. ହୀନତା, ପ୍ରୟୋଜନ ।

ଅଭାବନୀୟ-ବିଂ. (ଅ-ଭୂ-ଅନୀୟ) ଅଚିନ୍ତନୀୟ ।

ଅଭି-ଅ. (ଉପସର୍ଗ) ନୈକଟ୍ୟ, ସର୍ବତୋଭାବ ।

ଅଭିଖ୍ୟା-ବି. ନାମ ; ଶୋଭା ।

ଅଭିଗମନ-ବି. ଅଭିମୁଖେ ଗମନ ।

ଅଭିଘାତ-ବି.(ଅଭି-ହନ୍-ତ) ଆଘାତ, ହତ୍ୟା ।

ଅଭିଜାତ-ବିଂ. (ଅଭି-ଜନ୍-ତ) କୁଳୀନ, ଉଚ୍ଚ-ବଂଶୀୟ ।

ଅଭିଜ୍ଞ-ବିଂ. (ଅଭି-ଜ୍ଞା-ଅ) ଜ୍ଞାନବାନ୍ ।

ଅଭିଜ୍ଞତା-ବି. (ଅଭିଜ୍ଞ-ତା) ସମ୍ୟକ୍ ଜ୍ଞାନ ।

ଅଭିଜ୍ଞାନ-(ଅଭି-ଜ୍ଞା-ଅନ) ଚିହ୍ନ, ସ୍ମାରକବସ୍ତୁ ।

ଅଭିଧା-ବି. ନାମ, ଅର୍ଥ । [ବୋଧ ।

ଅଭିଧାନ-ବି. (ଅଭି-ଧା-ଅନ) ନାମ ; ଶବ୍ଦ-

ଅଭିଧେୟ-ବିଂ. (ଅଭି-ଧା-ଯ) ବାଚ୍ୟ ।

ଅଭିନନ୍ଦନ-ବି. (ଅଭି-ନନ୍ଦ-ଅନ) ପ୍ରଶଂସା, ସାଦର ଅଭ୍ୟର୍ଥନା ।

ଅଭିନୟ-ବି. (ଅଭି-ନୀ-ଅ) ନାଟକପ୍ରଦର୍ଶନ ।

ଅଭିନବ-ବିଂ. (ଅଭି-ନୁ-ଅ) ନୂତନ ।

ଅଭିନବିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଅଭି-ନି-ବିଶ୍-ତ)' ମନୋଯୋଗୀ ।

ଅଭିନବେଶ-ବି. (ଅଭି + ନି + ବିଶ୍-ଅ) ଏକାନ୍ତ ମନୋଯୋଗ । [ପ୍ରଦର୍ଶିତ ।

ଅଭିନୀତ-ବିଂ. (ଅଭି-ନୀ-ତ) ରଙ୍ଗଭୂମିରେ

ଅଭିନେତା-ବି. (ଅଭି-ନୀ-ତୃ) ଅଭିନୟକାରୀ ।

ଅଭିନ୍ନ-ବିଂ. (ଅ-ଭିଦ୍-ତ) ଭେଦରହିତ ।

ଅଭିପ୍ରାୟ-ବି. (ଅଭି-ପ୍ର-ଇ-ଅ) ଆଶୟ, ଭାବ । [ସମ୍ମତ ।

ଅଭିପ୍ରେତ-ବିଂ. (ଅଭି-ପ୍ର-ଇ-ତ) ବାଞ୍ଛିତ ;

ଅଭିଭାବକ-ବି. (ଅଭି-ଭୂ-ଅକ) ରକ୍ଷକ ।

ଅଭିଭୂତ-ବିଂ. ଅଚ୍ଛନ୍ନ, ଅବସନ୍ନ ।

ଅଭିମତ-ବି. (ଅଭି-ମନ୍-ତ) ମତ ; ବିଂ. ଅଭୀଷ୍ଟ ।

ଅଭିମନ୍ୟୁ-ବି. ଅର୍ଜୁନଙ୍କ ପୁତ୍ର । [କାର ।

ଅଭିମାନ-ବି. (ଅଭି-ମା-ଅନ) ଗର୍ବ ; ଅହଂ-

ଅଭିମୁଖ-ବି. (ଅଭି-ମୁଖ) ସମ୍ମୁଖ ।

ଅଭିଯାନ-ବି. (ଅଭି-ଯା-ଅନ) ଆକ୍ରମଣ, ଯୁଦ୍ଧଯାତ୍ରା ।

ଅଭିଯୁକ୍ତ-ବିଂ. (ଅଭି-ଯୁଜ୍-ତ) ଅଙ୍କାନ୍ତ ; ପ୍ରତିବାଦୀ । [ଦୋଷୀ ; ବାଦୀ ।

ଅଭିଯୋକ୍ତା-ବି.(ଅଭି-ଯୁଜ୍-ତୃ) ଅଭିଯୋଗ-

ଅଭିଯୋଗ-ବି. (ଅଭି-ଯୁଜ୍-ଅ) ନାଲିଶ ।

ଅଭିରାମ-ବିଂ. (ଅଭି-ରମ୍-ଅ) ସୁନ୍ଦର; ପ୍ରିୟ ।

ଅଭିରୁଚି-ବି. (ଅଭି-ରୁଚ୍-ଇ) ସ୍ପୃହା, ଇଚ୍ଛା ।

ଅଭିଲଷିତ-ବିଂ. (ଅଭି-ଲଷ୍-ତ) ବାଞ୍ଛିତ, ଇଷ୍ଟ ।

ଅଭିଲାଷ-ବି. (ଅଭି-ଲଷ୍-ଅ) ସ୍ପୃହା, ବାଞ୍ଛା ।

ଅଭିବାଦନ-ବି. (ଅଭି-ବଦ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ବନ୍ଦନ, ପ୍ରଣାମ ।

ଅଭିବ୍ୟକ୍ତ-ବିଂ. (ଅଭି-ବି-ଅଞ୍ଜ୍-ତ) ପ୍ରକାଶିତ ।

ଅଭିଶପ୍ତ-ବିଂ. (ଅଭି-ଶପ୍-ତ) ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ।

ଅଭିଶାପ-ବି. (ଅଭି-ଶପ୍-ଅ) ଶାପ, ଅଭିସମ୍ପାତ ।

ଅଭିଷବ-ବି. ଯଜ୍ଞସ୍ନାନ ।

ଅଭିଷିକ୍ତ-ବିଂ. (ଅଭି-ସିଚ୍-ତ) ସ୍ନାତ, ଉଚ୍ଚପଦରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ।

ଅଭିଷେକ-ବି. (ଅଭି-ସିଚ୍-ଅ) ମନ୍ତ୍ରଜଳ ସେଚନପୂର୍ବକ ସିଂହାସନରେ ସ୍ଥାପନ ।

ଅଭିସନ୍ଧି-ବି. (ଅଭି-ସମ୍-ଧା-ଇ) ଗୁପ୍ତ ଅଭିପ୍ରାୟ । [ଶାପ ।

ଅଭିସମ୍ପାତ-ବି. (ଅଭି-ସମ୍-ପତ୍-ଅ) ଅଭି-

ଅଭିସାର-ବି. (ଅଭି-ସୃ-ଅ) ସଙ୍କେତସ୍ଥାନକୁ ଗମନ । [ସଙ୍କେତସ୍ଥାନଗାମିନୀ ।

ଅଭିସାରିକା-ବି. (ଅଭି-ସୃ-ଅକ-ସ୍ତ୍ରୀ-ଆ)

ଅଭିହିତ-ବିଂ. (ଅଭି-ଧା-ତ) କଥିତ ।

ଅଭୀଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଅଭି-ଇଷ୍-ତ) ବାଞ୍ଛିତ ।

ଅଭୁକ୍ତ-ବିଂ. (ଅ-ଭୁଜ୍-ତ) ଯେ ଭୋଜନ କରିନାହିଁ ।

ଅଭୂତପୂର୍ବ-ବିଂ. ଅଘଟିତପୂର୍ବ । [ଘ୍ରାଣ ।

ଅଭେକା-ବିଂ. (ଅ-ଭେକଶବ୍ଦରୁ ଭେକ) ବସ୍ତ୍ର-

ଅଭେଦ୍ୟ-ବିଂ. (ଅ-ଭିଦ୍-ଯ) ଭେଦର ଅଶକ୍ୟ ।

ଅଭ୍ୟଙ୍ଗ-ବି. (ଅଭି-ଅଞ୍ଜ୍-ଅ) ତୈଳମର୍ଦ୍ଦନ ।

ଅଭ୍ୟନ୍ତର-ବି. (ଅଭି-ଅନ୍ତର) ମଧ୍ୟ ।

ଅଭ୍ୟର୍ଥନା-ବି. (ଅଭି-ଅର୍ଥ-ଅନ-ଆ) ଭଦ୍ର ଅତିଥି ପ୍ରତି ସମାଦର । [ଶିକ୍ଷିତ ।

ଅଭ୍ୟସ୍ତ-ବିଂ. (ଅଭି-ଅସ୍-ତ) ଅଭ୍ୟାସପ୍ରାପ୍ତ

ଅଭ୍ୟାଗତ-ବି. (ଅଭି-ଆ-ଗମ୍-ତ) ଅତିଥି ।

ଅଭ୍ୟାସ-ବି. (ଅଭି-ଅସ୍-ଅ) ପୁନଃ ପୁନଃ ଅନୁଶୀଳନ । [ସେଚନ ।

ଅଭ୍ୟୁକ୍ଷଣ-ବି. (ଅଭି-ଉକ୍ଷ୍-ଅନ) ଜଳ-

ଅଭ୍ୟୁତ୍ଥାନ-ବି. (ଅଭି-ଉତ୍-ସ୍ଥା-ଅନ) ଅଭ୍ୟୁଦୟ ।

ଅଭ୍ୟୁଦୟ-ବି. (ଅଭି-ଉତ୍-ଇ-ଅ) ଉନ୍ନତି ।

ଅଭ୍ର-ବି. ଆକାଶ ; ମେଘ ; ମେଘନାଳଧାତୁ ।

ଅଭ୍ରଙ୍କଷ-ବିଂ. ଆକାଶସ୍ପର୍ଶୀ, ମେଘସ୍ପର୍ଶୀ ।

ଅଭ୍ରାନ୍ତ-ବିଂ. (ଅ-ଭ୍ରମ୍-ତ) ଭ୍ରମଶୂନ୍ୟ ।

ଅମଙ୍ଗ-ବିଂ. ଅସମ୍ମତ । [ଅଶୁଭ ।

ଅମଙ୍ଗଳ-ବି. (ଅ-ମଙ୍ଗଳ) ମଙ୍ଗଳଶୂନ୍ୟ,

ଅମଡ଼ା-ବିଂ. (ଅ-ମର୍ଦ୍ଦଧାତୁରୁ) ଯାହା କେହି ମାଡ଼ି ନାହିଁ ।

ଅମତ–ବିଂ. (ଅ-ମନ୍-ତ) ଅସମ୍ମତ ।

ଅମପା–ବିଂ. (ଅ-ମା ଧାତୁରୁ) ଯାହା ମପା ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଅମର–ବି. (ଅ-ମୃ-ଅ) ଦେବତା, ବିଂ. ମରଣଶୂନ୍ୟ ।

ଅମରପୋଇ–ବି. ଉଦ୍ଭିଦବିଶେଷ ।

ଅମରାବତୀ–ବି. ଇନ୍ଦ୍ରନଗରୀ ।

ଅମଳ–ବିଂ. (ଅ-ମଳ) ନିର୍ମଳ ।

ଅମଲ–ବି. ମାଦକର ଅଭ୍ୟାସ ।

ଅମଲ–ବି. ଅଧିକାର ।

ଅମା–ଅଂ. (ଅ-ମା) ଅମାବାସ୍ୟା ।

ଅମାତ୍ୟ–ବି. ମନ୍ତ୍ରୀ ।

ଅମାନତି–ଫା. ବିଂ. ଅର୍ପିତ ।

ଅମାନିଆ–ବିଂ. ଯେ ମାନେ ନାହିଁ ।

ଅମାପ–ବିଂ. (ଅ-ମା ଧାତୁରୁ) ଅପରିମିତ ।

ଅମାବସ୍ୟା, ଅମାବାସ୍ୟା, ଅମାସ୍ୟା – ବି. (ଅମା-ବସ୍-ଯ) କୃଷ୍ଣପକ୍ଷର ଶେଷତିଥି ।

ଅମାୟିକ–ବିଂ. (ଅ-ମାୟା-ଇକ) ଅକପଟ ।

ଅମାର–ବି. ଶସ୍ୟାଗାର, କୋଠି ।

ଅମାରି–ହିଂ. ହାତୀଉପରସ୍ଥ ହାଉଦା ।

ଅମାଳୁ–ବି. ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।

ଅମିତ–ବିଂ. (ଅ-ମା-ତ) ଅପରିମିତ ।

ଅମିନ–ଫା. ବି. ଭୂମିପରିମାପକ କର୍ମଚାରୀ ।

ଅମିୟ–ବି. (ଅମୃତଶବ୍ଦରୁ) ଅମୃତ ।

ଅମିଶ୍ର–ବିଂ. (ଅ-ମିଶ୍ର) ନିଛେଳା ।

ଅମୀର୍–ବିଂ. ଧନୀ ।

ଅମୁକ, ଅମୁକେଇ – (ଅମୁକଶବ୍ଦରୁ) ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ।

ଅମୂଳକ–ବିଂ. (ଅ-ମୂଳ-କ) ମୂଳଶୂନ୍ୟ ; ମିଥ୍ୟା ।

ଅମୂଲ୍ୟ–ବିଂ. (ଅ-ମୂଲ୍ୟ) ଯାହାକୁ କେହି ମୂଲ୍ୟଦ୍ୱାରା କିଣି ନ ପାରେ । [ଅବିନାଶୀ ।

ଅମୃତ–ବି. (ଅ-ମୃ-ତ) ସୁଧା, ସୁସ୍ୱାଦୁ ବସ୍ତୁ, ବିଂ.

ଅମୃତମଣୋହି–ଜଗନ୍ନାଥଠାକୁର ଉଦ୍ଦେଶରେ ଅର୍ପିତ ।

ଅମେଧ୍ୟ–ବିଂ. (ଅ-ମେଧ୍ୟ) ଅପବିତ୍ର ।

ଅମେୟ–ବିଂ. (ଅ-ମା-ଯ) ଅପରିମେୟ ।

ଅମେଳ–ବି. ପ୍ରଭେଦ ।

ଅମୋଘ–ବିଂ. (ଅ-ମୋଘ) ଅବ୍ୟର୍ଥ ।

ଅମ୍ବକ–ବି. ଚକ୍ଷୁ, ନେତ୍ର ।

ଅମ୍ବର–ବି. ଆକାଶ ; ବସ୍ତ୍ର ।

ଅମ୍ବା–ବି. ମାତା, ଦୁର୍ଗା ।

ଅମ୍ବିକା–ବି. ଜଗନ୍ମାତା, ଦୁର୍ଗା ।

ଅମ୍ବୁ–ବି. ଜଳ ।

ଅମ୍ବୁଜ–ବି. (ଅମ୍ବୁ-ଜନ୍-ଅ) ପଦ୍ମ ।

ଅମ୍ବୁଦ–ବି. (ଅମ୍ବୁ-ଦା-ଅ) ମେଘ ।

ଅମ୍ବୁଧି–ବି. (ଅମ୍ବୁ-ଧା-ଇ) ସମୁଦ୍ର ।

ଅମ୍ବୁରାଶି–ବି. (ଅମ୍ବୁ-ରାଶି) ସମୁଦ୍ର ।

ଅମ୍ଭଃ–ବି. ଜଳ ।

ଅମ୍ଭୋଜ–ବି. (ଅମ୍ଭଃ-ଜନ୍-ଅ) ପଦ୍ମ ।

ଅମ୍ଭୋଦାମୀ–ବି. ଜଳପରି ଧନକୁ ଯେ ଢାଳି ଦିଏ, ବଡ଼ ଦାତା ।

ଅମ୍ଳ—ବ. ଖଟା ।
ଅମ୍ହୁଣିଆ—ବଂ. ଠାକୁରଙ୍କନିମିତ୍ତ ନୈବେଦ୍ୟ ।
ଅଯତ୍ନ—ବ. ଅନାଦର, ଅନାସ୍ଥା ।
ଅଯଥାର୍ଥ—ବଂ. (ଅ-ଯଥା-ଅର୍ଥ) ଅପ୍ରକୃତ ।
ଅୟନ—ବ. ପଥ, ଗତି ।
ଅଯଶଃ—ବ. (ଅ-ଯଶଃ) ଅଖ୍ୟାତି ।
ଅୟସ୍—ବ. ଲୌହ ।
ଅୟସ୍କାନ୍ତ—ବ. ଚୁମ୍ବକ ।
ଅଯାଚିତ—ବଂ. (ଅ-ଯାଚ୍-ତ) ଅପ୍ରାର୍ଥିତ ।
ଅଯୁକ୍ତ—ବଂ. (ଅ-ଯୁଜ୍-ତ) ଅସଙ୍ଗତ ।
ଅଯୁଗ୍ମ—ବଂ. (ଅ-ଯୁଗ୍ମ) ବିଷମ ।
ଅଯୁତ—ବଂ. ଦଶସହସ୍ର ।
ଅୟି } କୋମଳ ସମ୍ବୋଧନପଦ ।
ଅୟେ }
ଅଯୌକ୍ତିକ—ବଂ. (ଅ-ଯୁକ୍ତି-କ) ଯୁକ୍ତିବିରୁଦ୍ଧ ।
ଅର—ବ. ଚକ୍ରର ନାଭି ଓ ନେମିରେ ସଂଯୋଜିତ କାଷ୍ଠ ।
ଅରକ୍ଷିତ—ବଂ. (ଅ-ରକ୍ଷ୍-ତ) ନିରାଶ୍ରୟ ।
ଅରଖ୍—ବ. କର୍ଯ୍ୟାସ ।
ଅରଗଳ—ବ. କିଳିଣୀ ।
ଅରଘଟ୍ଟ—ବ. ଅରଯୁକ୍ତ ଜଳ କାଢ଼ିବା ଯନ୍ତ୍ର ।
ଅରଜ—ବ. ନିବେଦନ ; ଦରଖାସ୍ତ ।
ଅରଟ—ବ. (ଅରଘଟ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ସୂତା କାଟିବାର [ଯନ୍ତ୍ର ।
ଅରଣା—ବଂ. (ଅରଣ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ବନ୍ୟ ।

ଅରଣି—ବ. ଘର୍ଷଣଦ୍ୱାରା ଅଗ୍ନି ବାହାର କରିବାର କାଷ୍ଠ ।
ଅରଣ୍ୟ—ବ. ବନ ।
ଅରଣ୍ୟାନୀ—ବ. ମହାରଣ୍ୟ ।
ଅରବିନ୍ଦ—ବ. ପଦ୍ମ ।
ଅରମା—ବଂ. ଅପରିଷ୍କୃତ ।
ଅରାଜକ—ବଂ. (ଅ-ରାଜନ୍-କ) ରାଜଶୂନ୍ୟ ।
ଅରାତି—ବ. ଶତ୍ରୁ ।
ଅରି—ବ. ଶତ୍ରୁ ।
ଅରିନ୍ଦମ—ବଂ. (ଅରିଂ-ଦମ୍-ଅ) ଶତ୍ରୁଦମନକାରୀ ।
ଅରିଷ୍ଟ—ବ. ମଙ୍ଗଳ ; ରିଷ୍ଟ ।
ଅରୁଆ—ବ. (ବୈଦିକ ଅରୁତ=ଅଭଙ୍ଗା) [ଅତପତଣ୍ଡୁଳ ।
ଅରୁଚି—ବ. ଅଶ୍ରଦ୍ଧା ।
ଅରୁଣ—ବ. ସୂର୍ଯ୍ୟସାରଥି ; ବଂ. ଲୋହିତ ।
ଅରୁଣିମା—ବ. (ଅରୁଣ-ଇମନ୍) ରକ୍ତିମା ।
ଅରୁନ୍ଧତୀ—ବ. ବଶିଷ୍ଠପତ୍ନୀ, ତାରାବିଶେଷ ।
ଅର୍କ—ବ. ସୂର୍ଯ୍ୟ ; ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ଅର୍ଗଳ—ବ. କବାଟର କିଳିଣୀ ।
ଅର୍ଘ—ବ. ମୂଲ୍ୟ ।
ଅର୍ଘ୍ୟ—ବଂ. (ଅର୍ଘ-ଯ) ପୂଜାର ସାମଗ୍ରୀ ।
ଅର୍ଚ୍ଚନା—ବ. (ଅର୍ଚ୍ଚ୍-ଅନ-ଆ) ପୂଜା ।
ଅର୍ଚ୍ଚିତ—ବଂ. (ଅର୍ଚ୍ଚ୍-ତ) ପୂଜିତ ।
ଅର୍ଚ୍ଚିଃ—ବ. ଦୀପ୍ତି ; ଜ୍ୱାଳା ।
ଅର୍ଜ୍ଜନ—ବ. (ଅର୍ଜ୍-ଅନ) ଉପାର୍ଜ୍ଜନ ।
ଅର୍ଣ୍ଣବ—ବ. ସମୁଦ୍ର ।
ଅର୍ଥ—ବ. ଧନ ; ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ; ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।

ଅର୍ଥକରୀ-ବି. (ଅର୍ଥ-କୃ-ଅ-ଈ) ଯଦ୍ୱାରା ଧନ-ଲାଭ ହୁଏ ।

ଅର୍ଥାନ୍ତର-ବି. (ଅର୍ଥ-ଅନ୍ତର) ଅନ୍ୟଅର୍ଥ ।

ଅର୍ଥୀ-ବି. (ଅର୍ଥ୍-ଇନ୍) ପ୍ରାର୍ଥୀ ।

ଅର୍ଦ୍ଦିତ-ବି. (ଅର୍ଦ୍-ତ) ପୀଡ଼ିତ ।

ଅର୍ଦ୍ଧ-ବି. ଦୁଇ ସମାଂଶର ଏକ ଅଂଶ ।

ଅର୍ଦ୍ଧଚନ୍ଦ୍ର-ବି. ଖଣ୍ଡଚନ୍ଦ୍ର ; ଧକ୍କା ।

ଅର୍ଦ୍ଧାଙ୍ଗୀ-ବି. ଶରୀରର ଅର୍ଦ୍ଧ, ପତ୍ନୀ ।

ଅର୍ପଣ-ବି. (ଋ-ଣିଚ୍-ଅନ) ସମର୍ପଣ ।

ଅର୍ପିତ-ବି. (ଋ-ଣିଚ୍-ତ) ଦତ୍ତ ।

ଅର୍ଭକ-ବି. (ଅର୍ଭ-କ) ବାଳକ, ଶିଶୁ ।

ଅର୍ଯ୍ୟମା-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ଅର୍ବାଚୀନ-ବି. ନୂତନ ; ଅଧମ ।

ଅର୍ବୁଦ-ବି. ଦଶକୋଟି ସଂଖ୍ୟା ।

ଅର୍ଶ-ବି. ରୋଗବିଶେଷ ।

ଅର୍ହ-ବି. (ଅର୍ହ୍-ଅ) ଉପଯୁକ୍ତ, ଯୋଗ୍ୟ ।

ଅଳକ-ବି. ଚୂର୍ଣ୍ଣକୁନ୍ତଳ ।

ଅଳକା-ବି. କୁବେରପୁରୀ ।

ଅଳକ୍ତ-ବି. ଲାକ୍ଷାରସ ।

ଅଲକ୍ଷଣ-ବି. (ଅ-ଲକ୍ଷ୍-ଅନ) ମନ୍ଦଲକ୍ଷଣ ।

ଅଲକ୍ଷିତ-କ୍ରି. ବି. ଅଦୃଶ୍ୟଭାବରେ ।

ଅଲକ୍ଷ୍ୟ }
ଅଲଖ } ବି. (ଅ-ଲକ୍ଷ୍-ଯ) ଅଦୃଶ୍ୟ ।

ଅଳଙ୍କାର-ବି. (ଅଲମ୍-କୃ-ଅ) ଭୂଷଣ ।

ଅଳଙ୍କୃତ-ବି. (ଅଲମ୍-କୃ-ତ) ଭୂଷିତ ।

ଅଲଗା-ବି. (ଅଲଗ୍ନଶବ୍ଦରୁ) ପୃଥକ୍ ।

ଅଲଗୁଣି-ବି. ବସ୍ତ୍ର ରଖିବାନିମିତ୍ତ ରଜ୍ଜୁ ବା ଦଣ୍ଡ ।

ଅଲଙ୍ଘ୍ୟ-ବି. (ଅ-ଲଙ୍ଘ୍-ଯ) ଅନତିକ୍ରମଣୀୟ ।

ଅଲଣା-ବି. (ଅଲବଣଶବ୍ଦଜ) ଲବଣଶୂନ୍ୟ ।

ଅଳତା-ବି. (ଅଳକ୍ତଶବ୍ଦରୁ) ଲାକ୍ଷାରସ ।

ଅଳନ୍ଧୁ-ବି. (ଅଳଂ-ଧୂମଶବ୍ଦରୁ) ଧୂଆଁଘଟିତ ଝୁଲ ।

ଅଳସ-ବି. (ଅ-ଲସ୍-ଅ) ଅଳସୁଆ ।

ଅଳି-ବି. ଭ୍ରମର ।

ଅଳିଆ-ବି. ଝାଡୁଆ ।

ଅଲଭ୍ୟ-ବି. (ଅ-ଲଭ୍-ଯ) ଅପ୍ରାପ୍ୟ ।

ଅଳାବୁ-ବି. ଲାଉ ।

ଅଳିନ୍ଦ-ବି. ବାରନ୍ଦା ।

ଅଳୀକ-ବି. ମିଥ୍ୟା ।

ଅଲୌକିକ-ବି. (ଅ-ଲୋକ-ଇକ) ଅସାମାନ୍ୟ ।

ଅଳ୍ପ-ବି. ଈଷତ୍ ; କମ୍ ।

ଅଲ୍ୟଳି-ବି. ଟେକ୍ଳା ।

ଅଶକ୍ତ-ବି. (ଅ-ଶକ୍-ତ) ଅସମର୍ଥ ।

ଅଶନ-ବି. (ଅଶ୍-ଅନ) ଭୋଜନ ।

ଅଶନି-ବି. ବଜ୍ର ।

ଅଶରଣ-ବି. ନିରାଶ୍ରୟ ।

ଅଶରୀରୀ-ବି. ଶରୀରହୀନ ।

ଅଶାନ୍ତି-ବି. (ଅ-ଶମ୍-ତି) ସନ୍ତାପ ।

ଅଶାସ୍ତ୍ରୀୟ-ବି. ଶାସ୍ତ୍ରବିରୁଦ୍ଧ ।

ଅଶିଷ୍ଟ-ବି. (ଅ-ଶିଷ୍ଟ) ଅଭଦ୍ର ।

ଅଶୀତି–ବିଂ. ଅଶୀ ।
ଅଶୁଚି–ବିଂ. ଅପବିତ୍ର ।
ଅଶେଷ–ବିଂ. ଅନନ୍ତ ।
ଅଶୋକ–ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ; ବିଂ. ଶୋକଶୂନ୍ୟ ।
ଅଶୌଚ–ବି. (ଅ-ଶୌଚ) ଅଶୁଦ୍ଧି ।
ଅଶ୍ମ–ବି. ପ୍ରସ୍ତର ।
ଅଶ୍ରଦ୍ଧା–ବି. ଅଭକ୍ତି ।
ଅଶ୍ରୁ–ବି. ଲୋତକ, ଲୁହ ।
ଅଶ୍ଳୀଳ–ବିଂ. (ଅ-ଶ୍ରୀ-ଲ) ଜଘନ୍ୟ, ଅଭଦ୍ର ।
ଅଶ୍ଳେଷା–ବି. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।
ଅଶ୍ୱ–ବି. ଘୋଟକ ।
ଅଶ୍ୱତର–ବି. ଖଚର ।
ଅଶ୍ୱତ୍ଥ–ବି. ଓସ୍ତଗଛ ।
ଅଶ୍ୱତ୍ଥାମା–ବି. ଦ୍ରୋଣଙ୍କର ପୁତ୍ର ।
ଅଶ୍ୱମେଧ–ବି. (ଅଶ୍ୱ-ମେଧ) ଅଶ୍ୱବଳିଘଟିତ [ଯଜ୍ଞ ।
ଅଶ୍ୱିନୀ–ବି. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।
ଅଷ୍ଟ–ବିଂ. ଆଠ ।
ଅଷ୍ଟକ–ବି. ଅଷ୍ଟଶ୍ଳୋକବିଶିଷ୍ଟ ରଚନା । ଆଠ [ଶ୍ଳୋକ ।
ଅଷ୍ଟଦିକ୍–ବି. ପୂର୍ବ, ପଶ୍ଚିମ, ଉତ୍ତର, ଦକ୍ଷିଣଦିକ୍ ଓ ଅଗ୍ନି, ନୈଋତ, ବାୟୁ, ଈଶାନକୋଣ ।
ଅଷ୍ଟଧା–ଅଂ. ଆଠପ୍ରକାର ।
ଅଷ୍ଟମ–ବିଂ. ଆଠର ପୂରଣ ।
ଅଷ୍ଟମୀ ବି. ତିଥିବିଶେଷ ।
ଅଷ୍ଟାଦଶ–ବିଂ. ଅଠର ।
ଅଷ୍ଟାବକ୍ର–ବି. ଋଷିବିଶେଷ ।
ଅଷ୍ଟାବିଂଶତି–ବିଂ. ଅଠାଇଶ ।
ଅଷ୍ଠି, ଅଷ୍ଠୀ–ବି. ଟାକୁଆ ।
ଅଷ୍ଠୀବତ୍–ବି. ଆଣ୍ଠୁ ।
ଅସଂଖ୍ୟ–ବିଂ. (ଅ-ସମ୍-ଖ୍ୟା-ଅ) ଅଗଣ୍ୟ ।
ଅସଙ୍ଗତ–ବିଂ. (ଅ-ସମ୍-ଗମ୍-ତ) ଅଯୁକ୍ତ ।
ଅସଜ୍ଜ–ବିଂ. ଅସୁବିଧା ।
ଅସତ୍–ବିଂ. (ଅ-ସତ୍) ଅସାଧୁ, ଅବିଦ୍ୟମାନ ।
ଅସତୀ–ବି. କୁଳଟା ।
ଅସତ୍ୟ–ବିଂ. (ଅ-ସତ୍ୟ) ମିଥ୍ୟା ।
ଅସନା–ବିଂ. ଅପରିଷ୍କୃତ ।
ଅସଭ୍ୟ–ବିଂ. ଅଭଦ୍ର ।
ଅସମସାହସିକ–ବିଂ. ଦୁଃସାହସୀ ।
ଅସମ୍ବଦ୍ଧ–ବିଂ. (ଅ-ସଂ-ବନ୍ଧ୍-ତ) ଅସଙ୍ଗତ ।
ଅସମ୍ଭବ–ବିଂ. (ଅ-ସମ୍-ଭୂ-ଅ) ଯାହା ହୋଇ ନ ପାରେ ।
ଅସମ୍ଭାଳ–ବିଂ. ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ ।
ଅସରପା–ବି. (ଅପ୍ସରାଶବ୍ଦଜ) ପତଙ୍ଗବିଶେଷ ।
ଅସରନ୍ତି–ବିଂ. ଅଶେଷ ।
ଅସରଫି–ବି. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣମୁଦ୍ରା ।
ଅସରା–ବି. (ଆସାରଶବ୍ଦଜ) ଧାରାବୃଷ୍ଟି ।
ଅସଲ୍–ବିଂ. ମୂଳ, ମୂଳଧନ ।
ଅସବର୍ଣ୍ଣ–ବିଂ. ଭିନ୍ନବର୍ଣ୍ଣ ଘଟିତ ।
ଅସାଧାରଣ–ବିଂ. ଅସାମାନ୍ୟ ।
ଅସାଧ୍ୟ–ବିଂ. (ଅ-ସାଧ୍-ଯ) ସାଧନର ଅଶକ୍ୟ ।
ଅସାର–ବିଂ. ସାରଶୂନ୍ୟ ।
ଅସି–ବି. କରବାଳ, ଖଡ୍ଗ ।
ଅସିତ–ବିଂ. (ଅ-ସିତ) କୃଷ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ।

ଅସୀମ-ବି. (ଅ-ସିମନ୍-ଅ) ସୀମାରହିତ ।
ଅସୁର-ବି. ରାକ୍ଷସ, ଦୈତ୍ୟ ।
ଅସୁରୁଣୀ-ବି. ଅସୁରୀ ।
ଅସୁଲ୍-ବି. ଅଦାୟ ।
ଅସୁସାର-ବି. (ଅ-ସୁ-ସୃ-ଅ) ଅସୁବିଧା ।
ଅସୂର୍ଯ୍ୟଂପଶ୍ୟା-ବି. ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସୁଦ୍ଧା ଦେଖି ନାହିଁ ।
ଅସୂୟା-ବି. (ଅ-ସୂ-ଅ) ଦ୍ୱେଷ ; କ୍ରୋଧ ।
ଅସୃକ୍-ବି. ରକ୍ତ ।
ଅସ୍ତ-ବି. (ଅସ୍-ତ) ନିକ୍ଷିପ୍ତ ; ବି. ଅସ୍ତଗମନ ।
ଅସ୍ତାବଲ-ବି. (ଇଂ-ଷ୍ଟେବଲ୍) ଘୋଡ଼ାଶାଳ ।
ଅସ୍ତମିତ-ବି. (ଅସ୍ତଂ-ଇ-ତ) ଅସ୍ତଗତ; ନଷ୍ଟ ।
ଅସ୍ତାଚଳ-ବି. (ଅସ୍ତ-ଅଚଳ) କଳ୍ପିତ ପଶ୍ଚିମ ପର୍ବତ ।
ଅସ୍ତିତ୍ୱ-ବି. (ଅସ୍ତି-ତ୍ୱ) ବିଦ୍ୟମାନତା ।
ଅସ୍ତୁ-କ୍ରି. ହେଉ ।
ଅସ୍ମଦୀୟ-ବି. ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଅସ୍ୱ-ବି. ଶବଦ ।   [ପାଦ ।
ଅ-ସ୍ଥାନ-ବି. (ଅ-ସ୍ଥାନ) ମନ୍ଦସ୍ଥାନ, ଅଯୋଗ୍ୟ
ଅ-ସ୍ଥାବର-ବି. ଚଳନ୍ତ ।
ଅସ୍ଥି-ବି. ହାଡ଼ ।
ଅ-ସ୍ଥିର-ବି. ଚଞ୍ଚଳ ।
ଅ-ସ୍ପୃଶ୍ୟ-ବି. ସ୍ପର୍ଶର ଅଯୋଗ୍ୟ ।
ଅସ୍ଫୁଟ-ବି. ଅପ୍ରକାଶିତ, କ୍ଷୀଣ ।
ଅସ୍ମିତା-ବି. (ଅସ୍ମି-ତା) ମୁଁ ଅଛି ଏହି ଜ୍ଞାନ ।
ଅସ୍ର-ବି. ଅଶ୍ରୁ ; କୋଣ ।

ଅହଙ୍କାର-ବି. (ଅହଂ-କୃ-ଅ) ଗର୍ବ; ଦମ୍ଭ ।
ଅହଃ-ବି. ଦିନ ; ଦିବସ ।
ଅହନ୍ତା-ବି. (ଅହଂ-ତା) ଅହଙ୍କାର; ଅବସ ।
ଅହର୍ନିଶ-କ୍ରି. ବି. (ଅହଃ-ନିଶା-ଅ) ସର୍ବଦା ; ନିରନ୍ତର ।
ଅହରହ-କ୍ରି. ବି. (ଅହଃ-ଅହଃ) ପ୍ରତିଦିନ ।
ଅହ୍ୟ-ବି. ସଧବା ।
ଅହି-ବି. ସର୍ପ ।
ଅହି-ତୁଣ୍ଡିକ-ବି. ସାପୁଆ କେଳା ।
ଅ-ହିଂସା-ବି. ପରପୀଡ଼ାବର୍ଜନ; ଦୟା ।
ଅ-ହିତ-ବି. ଅମଙ୍ଗଳ, ଅପକାର ।
ଅହି ନକୁଳତା-ବି. ସ୍ୱାଭାବିକ ଶତ୍ରୁତା ।
ଅହି-ଫେନ-ବି. ଅଫିମ ।
ଅହୀର-ବି. ଗରୁଡ଼ ।
ଅ-ହେତୁକ, ଅ-ହୈତୁକ } ବି. ହେତୁଶୂନ୍ୟ ।   [ଧନ ।
ଅହୋ-ଅ. ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟବୋଧକ ଅବ୍ୟୟ ; ସମ୍ବୋ-
ଅହୋରାତ୍ର-ବି. (ଅହଃ-ରାତ୍ରି) ଦିବାରାତ୍ର ।

ଆ

ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ ।

ଆ-ଅ. ଈଷତ୍-ସୀମା-ବ୍ୟାପ୍ତି-ବୈପରୀତ୍ୟ-ବାଚକ ଅବ୍ୟୟ ।
ଆଃ-ଅ. ସୁଖ ଓ ଦୁଃଖସୂଚକ ସ୍ୱର ।
ଆଂଶିକ-ବି. (ଅଂଶ-ଇକ) ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ଆଁଶୁ–ବ. (ଅଂଶୁ ଶବ୍ଦଜ) ସୂକ୍ଷ୍ମସୂତ୍ର ।

ଆଇନ–ବ. ରାଜନିୟମ ; ବ୍ୟବସ୍ଥାଶାସ୍ତ୍ର ।

ଆଇଁଷ–ବ. (ଆମିଷ ଶବ୍ଦଜ) ମାଛ ମାଂସାଦି ।

ଆଉଁସିବା–କ୍ରି. (ଆମର୍ଷଣ ଶବ୍ଦଜ) ଦେହରେ ହାତ ବୁଲାଇବା ।

ଆଈ–ବ. (ଆର୍ଯ୍ୟା ଶବ୍ଦଜ) ମାତାମହୀ ; ପିତାମହୀ ।

ଆଉଜିବା–କ୍ରି. ଏକଅଡ଼କୁ ଢଳିବା ।

ଆଉ–ଅ. ପୁଣି ; ଅନନ୍ତର ; ଅନ୍ୟ ।

ଆଉଟିବା–କ୍ରି. (ଆ-ବୃତ୍‌ଧାତୁରୁ) ତରଳକରିବା, ତାପଦ୍ୱାରା ଘନ କରିବା ।

ଆଙ୍କୁଡ଼ି } ବ. (ଅଙ୍କୁଶ ବା ଆକର୍ଷଣୀଶବ୍ଦରୁ)
ଆଙ୍କୁଶୀ } ଫଳାଦି ତୋଳିବାର ଜଗୀ ।

ଆକଟ–ବ. ଶାସନ ; ତାଡ଼ନା ।

ଆକର–ବ. (ଆକୃ-ଅ) ଖଣି ।

ଆ-କର୍ଣ୍ଣ–ଅ. କର୍ଣ୍ଣପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ଆକର୍ଣ୍ଣନ–ବ. ଶ୍ରବଣ ।

ଆକର୍ଷଣ–ବ. (ଆ-କୃଷ୍-ଅନ) ଟାଣିବା ।

ଆକସ୍ମିକ–ବି. (ଅକସ୍ମାତ୍-ଇକ) ହଠାତ୍ ଉତ୍ପନ୍ନ ।

ଆକାଙ୍କ୍ଷା–ବ. (ଆ-କାଙ୍କ୍ଷ୍-ଅ) ଅଭିଳାଷ ।

ଆକାର–ବ. (ଆ-କୃ-ଅ) ଆକୃତି ; ମୂର୍ତ୍ତି ।

ଆକାଶ–ବ. (ଆ-କାଶ୍-ଅ) ଗଗନ ; ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ।

ଆକାଶ-କୁସୁମ–ବ ଅଳୀକ ବା ମିଥ୍ୟା ବିଷୟ ।

ଆକାଶବାଣୀ–ବ. ଶୂନ୍ୟୋଚ୍ଚାରିତ ଦୈବବାଣୀ ।

ଆକୀର୍ଣ୍ଣ–ବି. (ଆ-କୄ-ତ) ବିକ୍ଷିପ୍ତ ; ବ୍ୟାପ୍ତ ।

ଆକୁଞ୍ଚନ–ବ. (ଆ-କୁଞ୍ଚ୍-ଅନ) ସଙ୍କୋଚ ।

ଆକୁଞ୍ଚିତ–ବି. ସଂକୁଚିତ, ଈଷତ୍ ବକ୍ରୀଭୂତ ।

ଆ-କୁଳ–ବି. ବ୍ୟଗ୍ର ; ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ।

ଆ-କୃତି–ବ. ଆକାର ।

ଆ-କୃଷ୍ଟ ବି. (ଆ-କୃଷ୍-ତ) ଆକର୍ଷିତ ; ମୁଗ୍ଧ ।

ଆକ୍ରନ୍ଦନ–ବ. (ଆ-କ୍ରନ୍ଦ୍-ଅନ) କ୍ରନ୍ଦନ ।

ଆ-କ୍ରମଣ–ବ. (ଆ-କ୍ରମ୍-ଅନ) ଚଢ଼ାଉ ; ଆରୋହଣ ।

ଆକ୍ରାନ୍ତ–ବି. (ଆ-କ୍ରମ୍-ତ) ଅଧିକୃତ ; ଅଭିଭୂତ ।

ଆକ୍ରାନ୍ତି–ବ. (ଆ-କ୍ରମ୍-ତି) ବ୍ୟାପ୍ତି ।

ଆକ୍ରୋଶ ବ. (ଆ-କ୍ରୁଶ୍-ଅ) କ୍ରୋଧ ; ଭର୍ତ୍ସନା ।

ଆକ୍ଷେପ–ବ. (ଆ-କ୍ଷିପ୍-ଅ) ଖେଦ ; ଆକର୍ଷଣ ।

ଆଖଣ୍ଡଳ–ବ. (ଆ-ଖଣ୍ଡ-ଅଲ) ଇନ୍ଦ୍ର ।

ଆଖର–ବି. ଶେଷ ।

ଆଖଡ଼ା–ବ. (ଆକ୍ରୀଡ଼ ଶବ୍ଦଜ) ବ୍ୟାୟାମ ବା ନୃତ୍ୟ ଗୀତାଦି ଅଭ୍ୟାସ କରିବାର ସ୍ଥାନ ।

ଆଖି–ବ. (ଅକ୍ଷିଶବ୍ଦଜ) ନେତ୍ର ।

ଆଖିପତା–ବ. (ଅକ୍ଷିପତ୍ର ଶବ୍ଦଜ) ନେତ୍ରାବରଣ ।

ଆଖିପିଛୁଡ଼ା–ବ. ପଲକ ।

ଆଖିଫୁଟା–ବ. ଅନ୍ଧ ।

ଆଖୁ–ବ. ମୂଷିକ ।

ଆଖୁ–ବ. (ଇକ୍ଷୁ ଶବ୍ଦଜ) ଇକ୍ଷୁବୃକ୍ଷ ।

ଆଖେଟ–ବ. ମୃଗୟା ।

ଆଖ୍ୟା–ବ. (ଆ-ଖ୍ୟା-ଅ) ନାମ ।

ଆଖ୍ୟାତ–ବି. (ଆ-ଖ୍ୟା-ତ) କଥିତ ।

ଆଖ୍ୟାନ–ବ. (ଆ-ଖ୍ୟା-ଅନ) କଥା ; ବିବରଣ ।

ଆଖ୍ୟାୟିକା-ବ.(ଆ-ଖ୍ୟା-ଅକ-ଆ) ଇତିହାସ ।
ଆଗ-ବ. (ଅଗ୍ରଶବ୍ଦରୁ)ସମ୍ମୁଖ ; ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମୟ ।
ଆଗତ-ବିଂ. (ଆ-ଗମ୍-ତ) ଉପସ୍ଥିତ ; ପ୍ରାପ୍ତ ।
ଆଗନ୍ତୁକ-ବ. (ଆ-ଗମ୍-ତୁ-କ) ଅଭ୍ୟାଗତ ; ଅତିଥି ।
ଆଗକୁହା-ବିଂ. ଯେ ସମୟ-ପୂର୍ବରୁ କହେ ।
ଆଗତୁରା-କ୍ରିଂ. ବିଂ. (ଅଗ୍ର-ତ୍ୱରା) ଅଗ୍ରୀମ ।
ଆଗଭର / ଆଗବଢ଼ି } କ୍ରିଂ. ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ।
ଆଗମ-ବ. (ଆ-ଗମ୍-ଅ) ବେଦାଦି ଶାସ୍ତ୍ର ।
ଆଗହୁଁ-କ୍ରିଂ. ବିଂ. ପୂର୍ବରୁ ।   [ସ୍ଥିତ ।
ଆଗମନ-ବ. (ଆ-ଗମ୍-ଅନ) ଆସିବା ; ଉପ-
ଆଗାମୀ-ବିଂ. (ଆ-ଗମ୍-ଇନ୍) ଭବିଷ୍ୟତ ; ଭାବୀ ।   [ଧଠଦାଏ ।
ଆଗ୍ଳା-ବ. (ଅର୍ଗଳ ଶବ୍ଦଜ) ଯେ ଅଗୁଳେ ବା
ଆଗୁସାର-ବିଂ. (ଅଗ୍ରସର ଶବ୍ଦଜ) ଅଗ୍ରସର ।
ଆଗେ-କ୍ରିଂ. ବିଂ ଅଗ୍ରେ ; ପୂର୍ବେ ।
ଅଗୋ-ଅଂ. ସ୍ତ୍ରୀ ସମ୍ବୋଧନେ ।
ଆଗ୍ନେୟ-ବିଂ. (ଅଗ୍ନି-ଏୟ) ଅଗ୍ନି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଆଗ୍ରହ-ବ. (ଆ-ଗ୍ରହ୍-ଅ) ବ୍ୟଗ୍ରଯତ୍ନ ।
ଆଘାତ-ବ. (ଆ-ହନ୍-ଅ) ପ୍ରହାର ; ବଧ ।
ଆଘ୍ରାଣ-ବ. (ଆ-ଘ୍ରା-ଅନ) ଗନ୍ଧଗ୍ରହଣ ; ଶୁଙ୍ଘିବା ।
ଆଘ୍ରାତ-ବିଂ. ଶୁଙ୍ଘା ହୋଇଥିବା ।
ଆଙ୍କିବା-(ଅଙ୍କ୍ ଧାତୁରୁ) ଅଙ୍କନ କରିବା ।
ଆଙ୍ଗୁଠି-ବ. (ଅଙ୍ଗୁଷ୍ଠ ଶବ୍ଦଜ) ଅଙ୍ଗୁଳି ।

ଆଙ୍ଗୁଳ-ବ. (ଅଙ୍ଗୁଳି ଶବ୍ଦଜ) ଅଙ୍ଗୁଳିପ୍ରସ୍ଥ ପରି-ମାଣ ।
ଆଙ୍ଗୁଳି-ବ. (ଅଙ୍ଗୁଳି ଶବ୍ଦଜ) ଅଙ୍ଗୁଳି ।
ଆଚମନ-ବ. (ଆ-ଚମ୍-ଅନ) ମୁଖପ୍ରକ୍ଷାଳନ ।
ଆଚମ୍ବିତ-ବିଂ. ଚକିତ ।
ଆଚମ୍ବିତେ-କ୍ରିଂ. ବିଂ. ହଠାତ୍, ଚକିତଭାବରେ ।
ଆଚରଣ-ବ. (ଆ-ଚର୍-ଅନ-ଅ) ଅନୁଷ୍ଠାନ ; ବ୍ୟବହାର ।
ଆଚରିତ-ବିଂ. (ଆ-ଚର୍-ତ) ଅନୁଷ୍ଠିତ, କୃତ ।
ଆଚାର-ବ. (ଆ-ଚର୍-ଅ) ବ୍ୟବହାର; ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅମ୍ଳଦ୍ରବ୍ୟ ।   [ହିତ ।
ଆଚାର୍ଯ୍ୟ-ବ. (ଆ-ଚର୍-ଯ) ଶିକ୍ଷାଗୁରୁ ; ପୁରୋ-
ଆଚ୍ଛନ୍ନ-ବ. (ଆ-ଛଦ୍-ତ) ଆବୃତ; ଅଭିଭୂତ ।
ଆଚ୍ଛା / ଅଚ୍ଛା } ବିଂ. (ଅଚ୍ଛଶବ୍ଦଜ) ଭଲ ; ଅଂ. ହଉ ।
ଆଚ୍ଛାଦିତ-ବିଂ. (ଆ-ଛଦ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଆବୃତ ।
ଆଛୁ-ବ. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ଆଜ, ଅଜି-କ୍ରି. ବିଂ. (ଅଦ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ଅଦ୍ୟ ।
ଆଜିକାଲି-କ୍ରିଂ. ବିଂ. ଅଧୁନା ।
ଆଜିହୁଁ-କ୍ରିଂ. ବିଂ. ଅଜଠାରୁ ।   [ଜୀବନ ।
ଆଜନ୍ମ-କ୍ରିଂ. ବିଂ. (ଆ-ଜନ୍ମ) ଜନ୍ମାବଧି ; ଯାବ-
ଆଜାନୁ-କ୍ରିଂ. ବିଂ. (ଆ-ଜାନୁ) ଜାନୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।
ଆ-ଜୀବି-ବ. ଜୀବିକା ।
ଆଞ୍ଚ-(ଅଞ୍ଚ୍ ଧାତୁରୁ) କଲଙ୍କ ।
ଆଞ୍ଚିବା-କ୍ରିଂ. କୁଅଁରିବା ; କଲଙ୍କ କରିବା ।
ଆଜ୍ଞପ୍ତ-ବିଂ. (ଆ-ଜ୍ଞା-ଣିଚ୍-ତ) ଆଦିଷ୍ଟ ।

ଆଜ୍ଞା—ବ. (ଆ-ଜ୍ଞା-ଅ) ଆଦେଶ ।
ଆଟିକା—ବ. ଛୋଟ ହାଣ୍ଡି ।
ଆଟୁଘର—ବ. (ଅଟ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ମାଟିକୋଠା ।
ଆଟୋପ—ବ. ଆଡ଼ମ୍ବର ।
ଆଠ—ବି. (ଅଷ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ୮ ସଂଖ୍ୟା ।
ଆଠକାଳବାରମାସି— (ଅଷ୍ଟକାଳ, ଦ୍ୱାଦଶମାସ) ବର୍ଷଯାକ ।
ଆଠମଙ୍ଗଳା—ବ. ବିବାହର ଅଷ୍ଟମଦିନ ।
ଆଡ଼—ସଂ. (ଅର=କୋଣ, କଣ୍ଠ) ଦିଗ ; ଓସାର ; ବି. ବନ୍ଧ ।
ଆଡ଼କେ—କ୍ରି. ବି. ଏକଆଡ଼େ ।
ଆଡ଼ମ୍ବର—ବ. ଜାକ୍ଜମକ ।
ଆଡ଼ଣୀ—ବ. ରଜାଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଚଳୁଥିବା ବସ୍ତ୍ରନିର୍ମିତ ପଙ୍ଖା ।
ଆଡ଼ରୁଷା—ବ. ଅଳ୍ପ ରୁଷିବା ।
ଆଡ଼ୀ—ବ. ମୃଗୟାର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ ସ୍ଥାନ ।
ଆଡ଼େଇବା—କ୍ରି. ଏକଆଡ଼କୁ କରିଦେବା ।
ଆଢ୍ୟ—ବି. ଧନୀ ; ସମ୍ପନ୍ନ ।
ଆଣୁଆଳ—ବ. ଅନ୍ତରାଳ ।
ଆଣି—ବ. ଗଜ ; ଛେକ ।
ଆଣିବା—କ୍ରି. (ଆ-ନୀ ଧାତୁରୁ) ଆନୟନ କରିବା ।
ଆଣ୍ଟ—ବି. ଦୃଢ଼ । ବ. ଗଜ ।
ଆଣ୍ଟେ—କ୍ରି. ବି. ଦୃଢ଼ରୂପେ ।
ଆଣ୍ଠୁ—ବ. (ଅଷ୍ଠିବତ୍ଶବ୍ଦଜ) ଜାନୁସନ୍ଧି ।
ଆଣ୍ଠୁଆ—ବ. ଆଣ୍ଠୁର ମାଡ଼ ।

ଆଣ୍ଠିଏ / ଆଣ୍ଠୁଆଣି } ବ. ଆଣ୍ଠୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଭୀର ।
ଆଣ୍ଠୁକୁଡ଼ା—ବି. ଅପୁତ୍ରକ, ନିଃସନ୍ତାନ ।
ଆଣ୍ଠୋଇବା—କ୍ରି. ଆଣ୍ଠୁ ମାଡ଼ି ବସିବା ।
ଆଣ୍ଡିଅ—ବି. ଏକବାଗିଆ । [ଳିବା ।
ଆଣ୍ଡୋଳିବା—କ୍ରି. (ଆନ୍ଦୋଳନଶବ୍ଦଜ) ଅଣ୍ଡା-
ଆତଙ୍କ—ବ. (ଆ-ତନ୍କ୍-ଅ) ଭୟ ; ଶଙ୍କା ।
ଆତଙ୍ଗ—ବ. (ଆତଙ୍କଶବ୍ଦଜ) ଭୟ ।
ଆତ—ବ. ସ୍ୱନାମଖ୍ୟାତ ବୃକ୍ଷ ଓ ଫଳ ।
ଆତତାୟୀ—ବି. ବ. ହତ୍ୟାକାରୀ ।
ଆତପ—ବ. (ଆ-ତପ୍-ଅ) ରୌଦ୍ର ; ବି. ଅରୁଆ ।
ଆତପତ୍ର—ବ. (ଆତପ-ତ୍ରୈ-ଅ) ଛତ୍ର ।
ଆତଯାତ—ବ. ଯାତାୟାତ ।
ଆତସବାଜି—ବ. ଅଗ୍ନିକ୍ରୀଡ଼ା । [ପରାୟଣ ।
ଆତିଥେୟ—ବି. (ଅତିଥି-ଏୟ) ଅତିଥିସେବା-
ଆତିଥ୍ୟ—ବ. (ଅତିଥି-ଯ) ଅତିଥିସେବା ।
ଆତିଶଯ୍ୟ—ବ. (ଅତିଶୟ-ଯ) ଆଧିକ୍ୟ ; ପ୍ରାବଲ୍ୟ ।
ଆତୁର—ବି. କାତର ; ଅଧୀର । [ବାଦ୍ୟ ।
ଆତୋଦ୍ୟ—ବ. (ଆ-ତୁଦ୍-ଯ) ବୀଣା ପ୍ରଭୃତି
ଆତ୍ମଗତ—କ୍ରି. ବି. (ଆତ୍ମନ୍-ଗମ୍-ତ) ସ୍ୱଗତ ; ମନେ୨ । [ଯୋଗୁଁ ବିଷାଦ ।
ଆତ୍ମଗ୍ଲାନି—ବ. (ଆତ୍ମନ୍-ଗ୍ଲୈ-ନି) ନିଜ ଅପରାଧ-
ଆତ୍ମଘାତୀ—ବି. (ଆତ୍ମନ୍-ଘାତ-ଇନ୍) ଆତ୍ମହତ୍ୟାକାରୀ ।
ଆତ୍ମଜ—ବ. (ଆତ୍ମନ୍-ଜନ୍-ଅ) ପୁତ୍ର ।
ଆତ୍ମଜା—ବ. ଦୁହିତା ।

ଆତ୍ମଜ୍ଞାନ—ବ. (ଆତ୍ମନ୍-ଜ୍ଞା-ଅନ) ନିଜ ବା ଆତ୍ମ-ବିଷୟକ ଜ୍ଞାନ । [ପ୍ରସନ୍ନତା ।

ଆତ୍ମପ୍ରସାଦ—ବ. (ଆତ୍ମନ୍-ପ୍ରସାଦ) ଆତ୍ମର

ଆତ୍ମବିତ୍—ବ. (ଆତ୍ମନ୍-ବିଦ୍-କ୍ୱିପ୍) ଆତ୍ମଜ୍ଞାନୀ ।

ଆତ୍ମମ୍ଭରି—ବଂ. (ଆତ୍ମନ୍-ଭୃ-ଇନ୍) ସ୍ୱାର୍ଥପର ; ପେଟୁ । [ଅସୃତ୍ତ ।

ଆତ୍ମସାତ୍—ଅ°. (ଆତ୍ମନ୍-ସାତ୍) ଆପଣାର

ଆତ୍ମା—ବ. ଜୀବାତ୍ମା ; ଆପେ ।

ଆତ୍ମୀୟ—ବଂ. (ଆତ୍ମନ୍-ଈୟ) ଆତ୍ମସମ୍ପର୍କୀୟ ; କୁଟୁମ୍ବ ; ବନ୍ଧୁ ।

ଆତ୍ମୀୟତା—ବ. ବନ୍ଧୁତା ।

ଆଦର—ବ. (ଆ-ଦୃ-ଅ) ସମ୍ମାନ ।

ଆଦରିବା—କ୍ରିଂ. ଆଦରସହ ଗ୍ରହଣ କରିବା ।

ଆଦର୍ଶ—ବ. (ଆ-ଦୃଶ୍-ଅ) ଦର୍ପଣ ; ଅନୁକରଣୀୟ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ।

ଆଦାନ—ବ. (ଆ-ଦା-ଅନ) ଗ୍ରହଣ ।

ଆଦାୟ—ବ. (ଆ-ଦା-ଯ) ଗ୍ରହଣ ।

ଆଦି—ବ. ପ୍ରଥମ ; ମୂଳ ।

ଆଦିକବି—ବ. ବାଲ୍ମୀକି ; ସ୍ରଷ୍ଟା ।

ଆଦିତ୍ୟ—ବ. (ଅଦିତି-ଯ) ରବି ; ଦେବତା ।

ଆଦିପୁରୁଷ—ବ. ବଂଶର ପ୍ରଥମ ପୁରୁଷ ।

ଆଦିମ—ବଂ. (ଆଦି-ମ) ପ୍ରଥମ ; ଆଦ୍ୟ ।

ଆଦିଷ୍ଟ—ବଂ. (ଆ-ଦିଶ୍-ତ) ଆଦେଶପ୍ରାପ୍ତ ।

ଆଦୃତ—ବଂ. (ଆ-ଦୃ-ତ) ଆଦରପ୍ରାପ୍ତ ; ସମ୍ମାନିତ ।

ଆଦେଶ—ବ. (ଆ-ଦିଶ୍-ଅ) ଆଜ୍ଞା ; ହୁକୁମ ।

ଆଦୌ—କ୍ରିଂ. ବଂ. (ଆଦିଶବ୍ଦରୁ) ପ୍ରଥମରେ ।

ଆଦ୍ୟ—ବଂ. (ଆଦି-ଯ) ପ୍ରଥମ ; ଆଦିମ ।

ଆଦ୍ୟନ୍ତ—ବଂ. (ଆଦି-ଅନ୍ତ) ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ

ଆଦ୍ୟୋପାନ୍ତ—ବଂ. (ଆଦି-ଉପ-ଅନ୍ତ) ପ୍ରଥମରୁ ଶେଷଯାଏ ।

ଆଧାନ—ବ. (ଆ-ଧା-ଅନ) ସମ୍ପାଦନ ; ଧାରଣ ।

ଆଧାର—ବ. (ଆ-ଧୃ-ଅ) ପାତ୍ର ; ଆଶ୍ରୟ ।

ଆଧି—ବ. (ଆ-ଧା-ଇ) ମନଃପୀଡ଼ା ; ଗଚ୍ଛିତସମ୍ପତ୍ତି ।

ଆଧିକ୍ୟ—ବ. (ଅଧିକ-ଯ) ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ।

ଆଧିଦୈବିକ—ବଂ. (ଅଧିଦେବ-ଇକ) ଦୈବ-ଜାତ ।

ଆଧିପତ୍ୟ—ବ. (ଅଧିପତି-ଯ) ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ; ସ୍ୱାମିତ୍ୱ ।

ଆଧିଭୌତିକ—ବଂ. (ଅଧିଭୂତ-ଇକ) ଭୂତ-ମାନଙ୍କରୁ ଜାତ । [ଏକକାଳର ।

ଆଧୁନିକ—ବଂ. (ଅଧୁନା-ଇକ) ଇଦାନୀନ୍ତନ ;

ଆଧେୟ—ବଂ. (ଆ-ଧା-ଯ) ଆଧାରରେ ରକ୍ଷ-ଣୀୟ ।

ଆଧୋରଣ—ବ. ହାତୀର ମହୁନ୍ତ ।

ଆଧ୍ମାତ—ବଂ. (ଆ-ଧ୍ମା-ତ) ସ୍ଫୀତ, ଗର୍ବିତ ।

ଆଧ୍ମାନ—ବ. (ଆ-ଧ୍ମା-ଅନ) ବାୟୁଦ୍ୱାରା ପୂରଣ ; ଫୁଲିବା ।

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ—ବଂ. (ଅଧି-ଆତ୍ମନ୍-ଇକ) ଆତ୍ମ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଆନ—ବଂ. (ଅନ୍ୟଶବ୍ଦରୁ) ଅନ୍ୟ ।

ଆନତ—ବଂ. (ଆ-ନମ୍-ତ) ଅବନତ ।

ଆନଦ୍ଧ—ବଂ. (ଆ-ନହ୍-ତ) ବଦ୍ଧ ।

ଆନନ—ବ. (ଆ-ଅନ୍-ଅନ) ବଦନ ; ମୁଖ ।

ଆନନ୍ଦ—ବ. (ଆ-ନନ୍ଦ୍-ଅ) ଆହ୍ଲାଦ ; ହର୍ଷ ।

ଆନନ୍ଦିତ-ବି. ଅହ୍ଲାଦିତ ।
ଆନୟନ-ବି. (ଆ-ନୀ-ଅନ) ଆଣିବାର ।
ଆନୀତ-ବି. (ଆ-ନୀ-ତ-) ଆଣାଯାଇଥିବା ।
ଆନୁକୂଲ୍ୟ-ବି. (ଅନୁ-କୂଳ-ଯ) ସାହାଯ୍ୟ ।
ଆନୁଗତ୍ୟ-ବି. (ଅନୁଗତ-ଯ) ଅନୁଗତଭାବ ।
ଆନୁପୂର୍ବିକ-ବି. (ଅନୁ-ପୂର୍ବ-ଇକ) କ୍ରମାନୁସାରେ ।
ଆନୁମାନିକ-ବି. (ଅନୁମାନ-ଇକ) ସମ୍ଭାବ୍ୟ ।
ଆନୁଷଙ୍ଗିକ-ବି. (ଅନୁଷଙ୍ଗ-ଇକ) ଅନ୍ୟ ସଙ୍ଗରେ ସଂଲଗ୍ନ ।
ଆନ୍ତରିକ-ବି. (ଅନ୍ତର-ଇକ) ମନୋଗତ ।
ଆନ୍ଦୋଳନ-ବି. (ଆ-ଦୋଳ୍-ଅନ) କମ୍ପନ; ଆଲୋଚନା ।
ଆନ୍ୱୀକ୍ଷିକୀ-ସ୍ତ୍ରୀ. ବି. ତର୍କଶାସ୍ତ୍ର ।
ଆପଠ-ବି. ଆବରଣ ।
ଆପଟ୍ଟ-ବି. (ଅପ୍ରଶବ୍ଦରୁ) ବଣସ୍ତ ।
ଆ-ପଣ-ବି. ବିକ୍ରୟସ୍ଥାନ; ହାଟ ।
-ଆପଣ-ସର୍ବ (ଆତ୍ମନ୍ଶବ୍ଦଜ) ଭବାନ୍ ବା ତୁମ୍ଭେ ।
ଆପତ୍ତି-ବି. (ଆ-ପଦ୍-ତି) ବିରୁଦ୍ଧଯୁକ୍ତି; ବାଧା ।
ଆପଦ୍-ବି. (ଆ-ପଦ୍) ବିପଦ; ଦୁଃଖ ।
ଆପନ୍ନ-ବି. (ଆ-ପଦ୍-ତ) ବିପଦ୍‌ଗ୍ରସ୍ତ; ପ୍ରାପ୍ତ ।
ଆପାତତଃ-ଅ. (ଆପାତ-ତସ୍) ସମ୍ପ୍ରତି: ଇଦାନୀଂ ।
ଆ-ପାମର-ବି. ମୂର୍ଖଲୋକପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।
ଆପ୍ରିଲ, ଅପ୍ରିଲ-ବି. (ଇଂ) ପୂର୍ବଦିଗର ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ଆପୀନ-ବି. ଗାଈର ସ୍ତନ, ପହ୍ନା ।
ଆପୁ-ବି. ଅପିମ୍ ।
ଆପେ-ସର୍ବ. (ଆତ୍ମନ୍ଶବ୍ଦଜ) ସ୍ୱୟଂ; ନିଜେ ।
ଆପେକ୍ଷିକ-ବି. (ଅପେକ୍ଷା-ଇକ) ଅପେକ୍ଷାଘଟିତ ।
ଆପ୍ତ-ବି. (ଆପ୍-ତ) ଅଭ୍ରାନ୍ତ; ଆତ୍ମୀୟ; ହିତ ।
ଆପ୍ୟାୟିତ-ବି. (ଆ-ପ୍ୟାୟ୍-ତ) ତୃପ୍ତ; ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ।
ଆପ୍ଲୁତ-ବି. (ଆ-ପ୍ଲୁ-ତ) ସ୍ନାତ; ମଗ୍ନ ।
ଆବଦ୍ଧ-ବି. (ଆ-ବନ୍ଧ୍-ତ) ବାନ୍ଧିତ ।
ଆଭରଣ-ବି. (ଆ-ଭୃ-ଅନ) ଅଳଙ୍କାର ।
ଆଭା-ବି. (ଆ-ଭା-ଅ) ଦୀପ୍ତି । [ଦୀପ୍ତି ।
ଆଭାସ-ବି. (ଆ-ଭାସ୍-ଅ) ସୂଚନା; ସାଦୃଶ୍ୟ;
ଆଭିଜାତ୍ୟ-ବି. (ଅଭିଜାତ-ଯ) କୌଳିନ୍ୟ, ବଂଶମର୍ଯ୍ୟାଦା ।
ଆଭିମୁଖ୍ୟ-ବି. (ଅଭିମୁଖ-ଯ) ସମ୍ମୁଖୀନତ୍ୱ ।
ଆଭୀର-ବି. ଗଉଡ଼; ଗୋପାଳ ।
ଆଭୋଗ-ବି. (ଆ-ଭୁଜ୍-ଅ) ବିସ୍ତାର ।
ଆମ-ସ୍ୱ. ବି. ଅପକ୍ୱ; ବି. ପେଟରୁ ପଡ଼ିବା ଝାଳ । [ଆନୟନ ।
ଆମଦାନି-ବି. ଆୟ; ଦେଶାନ୍ତରରୁ ଦ୍ରବ୍ୟାଦିର
ଆମନ୍ତ୍ରଣ-(ଆ-ମନ୍ତ୍ର-ଅନ)ସମ୍ବୋଧନ; ନିମନ୍ତ୍ରଣ ।
ଆମୟ-ବି. ରୋଗ, ବ୍ୟାଧି ।
ଆମଳକ-ବି. ଅଁଳା ।
ଆମଲା-ବି. ବେତନଭୋଗୀ କର୍ମଚାରୀ ।
ଆମାଶୟ-ବି. (ଆମ-ଆଶୟ) ପାକାଶୟ; ରୋଗବିଶେଷ ।
ଆମିଷ-ବି. ମାଂସ ଓ ମତ୍ସ୍ୟାଦି ।

ଆମୂଳଚୂଳ- କ୍ରି. ବି. ମୂଳରୁ ଶେଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ଆମୋଦ—ବି. (ଆ-ମୁଦ୍-ଅ) ହର୍ଷ ; ସୁଗନ୍ଧ ।

ଆମ୍ର—ସଂ. ବି. ଆମ୍ବ ।

ଆମ୍ବ—ବି. (ଆମ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଆମ୍ର ।

ଆମ୍ବଡ଼ା—ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଫଳ ।

ଆମ୍ବିଳ—ବି. (ଅମ୍ଳଶବ୍ଦଜ) ଅମ୍ଳ । ବି. ଅମ୍ଳରସଯୁକ୍ତ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ।

ଆୟ—ବି. (ଆ-ଯା-ଅ) ଲାଭ ; ଧନାଗମ ।

ଆୟତ—ବି. (ଆ-ଯମ୍-ତ) ସମକୋଣୀ ସମାନ୍ତରାଳ କ୍ଷେତ୍ର ; ବି. ବିସ୍ତୃତ ।

ଆୟତନ—ବି.(ଆ-ଯତ୍-ଅନ) ପରିସର; ମନ୍ଦିର ।

ଆୟତ୍ତ—ବି. (ଆ-ଯତ୍-ତ) ଅଧୀନ ।

ଆୟସୀ—ବି. (ଅୟସ୍-ଅ-ଈ) ଲୌହମୟୀ ।

ଆୟା—ବି. ଧାତ୍ରୀ ; ଦାସୀ ।

ଆୟାତ—ବି.(ଆ-ଯା-ତ) ଆଗମନ; ବି. ଆଗତ ।

ଆୟାସ—ବି. (ଆ-ଯସ୍-ଅ) ପରିଶ୍ରମ, କ୍ଲାନ୍ତି ।

ଆୟୁଃ—ବି. ଜୀବନ ; ପରମାୟୁ ।

ଆୟୁଧ—ବି. (ଆ-ଯୁଧ୍-ଅ) ଅସ୍ତ୍ର-ଶସ୍ତ୍ର ।

ଆୟୁର୍ବେଦ—ବି. (ଆୟୁଃ-ବିଦ୍-ଅ) ଚିକିତ୍ସାଶାସ୍ତ୍ର ।

ଆୟୁଷ୍ମାନ୍—ବି. (ଆୟୁଷ୍-ମତ୍) ଦୀର୍ଘାୟୁ ।

ଆୟୋଜନ—ବି. (ଆ-ଯୁଜ୍-ଅନ) ସଂଗ୍ରହ, ଆହରଣ ।

ଆରକ୍ତ—ବି. (ଆ-ରନ୍ଜ୍-ତ) ଈଷତ୍ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ।

ଆରଣ୍ୟ—ବି. (ଅରଣ୍ୟ-ଅ) ଅରଣ୍ୟସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଆରଣ୍ୟକ—ବି. (ଅରଣ୍ୟ-କ) ବନବାସୀ ।

ଆରତି—ବି. (ଆ-ରମ୍-ତି) ନିବୃତ୍ତି ; ଆଳତି ।

ଆରବ୍ଧ—ବି. (ଆ-ରଭ୍-ତ) ଯାହା ଆରମ୍ଭ କରାହୋଇଅଛି ।

ଆରମ୍ଭ—ବି. (ଆ-ରଭ୍-ଅ) ଉପକ୍ରମ ।

ଆରବ, ଆରାବ—ବି. (ଆ-ରୁ-ଅ) ଶବ୍ଦ ।

ଆରଶି—(ଆଦର୍ଶ ଶବ୍ଦରୁ) ଦର୍ପଣ ; ଆଦର୍ଶ ।

ଆରାଧନା—ବି. (ଆ-ରାଧ୍-ଅନ-ଆ) ଉପାସନା ।

ଆରାଧ୍ୟ—ବି. (ଆ-ରାଧ୍-ଯ) ଉପାସ୍ୟ ।

ଆରାମ—ବି. (ଆ-ରମ୍-ଅ) ଉପବନ ।

ଆରାମ—ବି. ସୁସ୍ଥତା ।

ଆରିଷା—ବି. ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।

ଆରୂଢ଼—ବି. (ଆ-ରୁହ୍-ତ) ଅଧିରୂଢ଼ ।

ଆରେ—ଅବଜ୍ଞାସୂଚକ ସମ୍ବୋଧନ ଶବ୍ଦ ।

ଆରେକ—ବି. ଅନ୍ୟଜଣେ ।

ଆରୋଗ୍ୟ—ବି. (ଅରୋଗ-ଯ) ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ । [ଇବା ।

ଆରୋପ—ବି. (ଆ-ରୋପି-ଅ) କଳ୍ପନା ; ଲଗା-

ଆରୋହ—ବି. (ଆ-ରୁହ୍-ଅ) ଆରୋହଣ ।

ଆରୋହଣ—ବି. (ଆ-ରୁହ୍-ଅନ) ଚଢ଼ିବା ।

ଆରୋହଣୀ—ବି. (ଆ-ରୁହ୍-ଅନ୍-ଈ) ସୋପାନ ।

ଆରୋହୀ—ବି.(ଆ-ରୁହ୍-ଇନ୍) ଆରୋହଣକାରୀ ।

ଆର୍ଜ୍ଜବ, ଆର୍ଜବ—ବି. (ଋଜୁ-ଅ) ସରଳତା ।

ଆର୍ତ୍ତ—ବି. (ଆ-ଋ-ତ) ପୀଡ଼ିତ ; ବ୍ୟାକୁଳ ।

ଆର୍ତ୍ତି—ବି. (ଆ-ଋ-ତି) ପୀଡ଼ା ।

ଆର୍ଦ୍ର—ବି. (ଅର୍ଦ୍-ର) ଓଦା ; ଦ୍ରବୀଭୂତ ।

ଆର୍ଦ୍ରକ—ବି. (ଆର୍ଦ୍ର-କ) ଅଦା ।

ଆର୍ଦ୍ରା—ବି. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।

ଆର୍ଯ୍ୟ-ବିଂ. (ଆ-ଋ-ଯ) ସଭ୍ୟ; ପୂଜ୍ୟ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ। ବି. ଆର୍ଯ୍ୟଜାତି।

ଆର୍ଯ୍ୟାବର୍ତ୍ତ-ବି. (ଆର୍ଯ୍ୟ-ଆବର୍ତ୍ତ) ହିମାଳୟ ଓ ବିନ୍ଧ୍ୟପର୍ବତର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନ।

ଆଲଟ-ବି. (ଦେଶଜ) ରାଜବ୍ୟଜନ ବା ପଙ୍ଖା।

ଆଲତ-ବି. (ଆରବି ଶବ୍ଦ) ମାସ୍ତଜନା।

ଆଲମ୍ବ-ବି. (ଆ-ଲମ୍ବ୍-ଅ) ଆଶ୍ରୟ।

ଆଲମ୍ବନ-ବି. (ଆ-ଲମ୍ବ୍-ଅନ) ଅବଲମ୍ବନ; ଆଶ୍ରୟ।

ଆଲୟ-ବି. (ଆ-ଲୀ-ଅ) ଗୃହ।

ଆଲବାଲ-ବି. ଗଛର ମନା।

ଆଲସ୍ୟ-ବି. (ଅଲସ-ଯ) ଅଳସୁଆପଣ; ମାନ୍ଦ୍ୟ।

ଆଲାପ-ବି. (ଆ-ଲପ୍-ଅ) କଥୋପକଥନ; କଥାବାର୍ତ୍ତା।

ଆଳି, ଆଳୀ-ବି. ସଖୀ; ଶ୍ରେଣୀ।

ଆଲିଙ୍ଗନ-ବି. (ଆ-ଲିଙ୍ଗ୍-ଅନ) ଆଶ୍ଲେଷ, ପରସ୍ପର ବକ୍ଷମିଳନ।

ଆଲୀଢ଼-ବିଂ. (ଆ-ଲିହ୍-ତ) ଭକ୍ଷିତ; ଆସ୍ୱାଦିତ।

ଆଳୁ-ବି. ବୃକ୍ଷ ବିଶେଷ ଓ ତାହାର ମୂଳ।

ଆଲୁଅ-ବି. (ଆଲୋକ ଶବ୍ଦଜ) ଆଲୋକ; ପ୍ରକାଶ।

ଆଲେଖ୍ୟ-ବି. (ଆ-ଲିଖ୍-ଯ) ଚିତ୍ର; ଛବି।

ଆଲୋ-ଅ. ନୀଚ ସ୍ତ୍ରୀ ସମ୍ବୋଧନ।

ଆଲୋକ-ବି. (ଆ-ଲୋକ୍-ଅ) ଦର୍ଶନ; ଆଲୁଅ।

ଆଲୋକନ-ବି. (ଆ-ଲୋକ୍-ଅନ) ଦର୍ଶନ।

ଆଲୋଚନା-ବି. (ଆ-ଲୁଚ୍-ଅନ-ଆ) ଆନ୍ଦୋଳନ; ଚର୍ଚ୍ଚା।

ଆଲୋଡ଼ନ-ବି. (ଆ-ଲୁଡ୍-ଅନ) ମନ୍ଥନ; ଆନ୍ଦୋଳନ।

ଆଲୋଡ଼ିତ-ବିଂ. (ଆ-ଲୁଡ୍-ତ) ଆନ୍ଦୋଳିତ।

ଆବର-ଅ. ଅପର, ପୁଣି।

ଆବରିବା-(ଆ-ବୃଧାତୁରୁ) ମୋର ବୋଲି ଆଦରିବା।

ଆବରଣ-ବି. (ଆ-ବୃ-ଅନ) ଆଚ୍ଛାଦନ।

ଆବର୍ଜନା-ବି. (ଆ-ବୃଜ୍-ଅନ-ଆ) ଝାଟିଆ।

ଆବର୍ତ୍ତ-ବି. (ଆ-ବୃତ୍-ଅ) ଜଳଭଉଁରି; ଘୂର୍ଣ୍ଣନ।

ଆବର୍ତ୍ତନ-ବି. (ଆ-ବୃତ୍-ଅନ) ଓଲଟାଇବା; ଘୂର୍ଣ୍ଣନ।

ଆବଳି, ଆବଳୀ-ବି. ଶ୍ରେଣୀ; ପଂକ୍ତି।

ଆବଶ୍ୟକ-ବିଂ. (ଅବଶ୍ୟ-କ) ପ୍ରୟୋଜନୀୟ।

ଆବସଥ-ବି. (ଆ-ବସ୍-ଅଥ) ଆବାସ।

ଆବହ-ବିଂ. (ଆ-ବହ୍-ଅ) ବହନକାରୀ। ବି. ବାୟୁ-ବିଶେଷ।

ଆବହମାନ-ବିଂ. ଚିର ପ୍ରଚଳିତ; କ୍ରମାଗତ।

ଆବାସ-ବି. (ଆ-ବସ୍-ଅ) ଗୃହ।

ଆବାହନ-ବି. (ଆ-ବହ୍-ଇ-ଅନ) ନିମନ୍ତ୍ରଣ; ଆହ୍ୱାନ।

ଆବିର୍ଭାବ-ବି. (ଆବିସ୍-ଭୂ-ଅ) ପ୍ରକାଶ; ଉଦୟ।

ଆବିର୍ଭୂତ-ବିଂ. (ଆବିସ୍-ଭୂ-ତ) ପ୍ରକାଶିତ; ଉଦିତ।

ଆବିଷ୍କାର-ବି. (ଆବିସ୍-କୃ-ଅ) ନୂତନ ପ୍ରକାଶ।

ଆବିଷ୍କୃତ-ବିଂ. (ଆବିସ୍-କୃ-ତ) ନୂତନ ପ୍ରକାଶିତ।

ଆବିଷ୍କ୍ରିୟା-ବି. (ଆବିସ୍-କ୍ରିୟା) ନୂତନ ପ୍ରକାଶ।

ଆବିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଆ-ବିଶ୍-ତ) ନିବିଷ୍ଟ।

ଆବୁ-ବି. ଅଷ୍ଟମାଂଶ ; ରୋଗବିଶେଷ ।

ଆବୃତ-ବି. (ଆ-ବୃ-ତ) ଆଚ୍ଛାଦିତ ।

ଆବୃତ୍ତ-ବିଂ. (ଆ-ବୃତ୍-ତ) ଅଭ୍ୟସ୍ତ; ପୁନରାଗତ ।

ଆବୃତ୍ତି-ବିଂ. (ଆ-ବୃତ୍-ତି) ପଠନ ; ଅଭ୍ୟାସ ।

ଆବେଗ-ବି. (ଆ-ବିଜ୍-ଅ) ମନର ବେଗ ; ଭାବର ପ୍ରାବଲ୍ୟ ।

ଆବେଦନ-ବି. (ଆ-ବିଦ୍-ଇ-ଅନ) ନିବେଦନ ।

ଆବେଶ-ବି. (ଆ-ବିଶ୍-ଅ) ଅଧିଷ୍ଠାନ ; ମନୋ-
ଯୋଗ ।

ଆଶ-ବି. (ଆଶା ଶବ୍ଦଜ) ଆଶା ।

ଆଶଙ୍କା-ବି. (ଆ-ଶଙ୍କ୍-ଅ) ସନ୍ଦେହ ; ଭୟ ।

ଆଶୟ-ବି. (ଆ-ଶୀ-ଅ) ଅଭିପ୍ରାୟ ; ଆଶ୍ରୟ ।

ଆଶା-ବି. ଆକାଙ୍କ୍ଷା ; ଦିଗ ।

ଆଶିସ୍-(ଆଶାଃ) ଶୁଭକାମନା । [ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ଆଶୀର୍ବାଦ-ବି. (ଆଶିସ୍-ବଦ୍-ଅ) ମଙ୍ଗଳ-

ଆଶୀବିଷ-ବି. ସର୍ପ ।

ଆଶୁ-କ୍ରି. ବିଂ. ଶୀଘ୍ର ।

ଆଶୁଗ-ବି. (ଆଶୁ-ଗମ୍-ଅ) ଶର ।

ଆଶୁ-ତୋଷ-ବି. ମହାଦେବ । [ଜନକ ।

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ଆ-ଚର୍-ଯ) ବିସ୍ମୟ ; ବିଂ. ବିସ୍ମୟ-

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ-ବିଂ. (ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ-ଅନୁ-ଇ-ତ) ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଯୁକ୍ତ ; ବିସ୍ମିତ । [ସ୍ଥାନ ।

ଆଶ୍ରମ-ବି. (ଆ-ଶ୍ରମ୍-ଅ) ମୁନିମାନଙ୍କର ବାସ-

ଆଶ୍ରୟ-ବି. (ଆ-ଶ୍ରି-ଅ) ରକ୍ଷାର ସ୍ଥାନ ।

ଆଶ୍ରା-ବି. (ଆଶ୍ରୟ ଶବ୍ଦଜ) ଆଶ୍ରୟ ।

ଆଶ୍ରିତ-ବିଂ. (ଆ-ଶ୍ରି-ତ) ଶରଣାଗତ ।

ଆଶ୍ଳିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଆ-ଶ୍ଳିଷ୍-ତ) ଆଲିଙ୍ଗିତ ।

ଆଶ୍ଳେଷ-ବି. (ଆ-ଶ୍ଳିଷ୍-ଅ) ଆଲିଙ୍ଗନ ।

ଆଶ୍ୱାସ-ବି. (ଆ-ଶ୍ୱସ୍-ଅ) ଆଶାଦାନ; ସାନ୍ତ୍ୱନା ।

ଆଶ୍ୱିନ-ବି. ମାସବିଶେଷ ।

ଆଷାଢ଼-ବି. ମାସବିଶେଷ ।

ଆସକ୍ତ-ବିଂ. (ଆ-ସନ୍ଜ୍-ତ) ଅନୁରକ୍ତ ।

ଆସକ୍ତି-ବି. ପ୍ରବଳ ଅନୁରାଗ ।

ଆସନ-ବି. (ଆସ୍-ଅନ) ବସିବାସ୍ଥାନ ।

ଆସନ୍ତା-ବିଂ. ଆଗାମୀ । [ବର୍ତ୍ତୀ ।

ଆସନ୍ନ-ବିଂ. (ଆ-ସଦ୍-ତ) ଉପସ୍ଥିତ ; ନିକଟ-

ଆସବ-ବି. ମଦ୍ୟ ।

ଆସାଦିତ-ବିଂ. (ଆ-ସଦ୍-ଣିଚ୍-ତ) ପ୍ରାପ୍ତ ।

ଆସାମୀ-ବି. ପ୍ରତିବାଦୀ ।

ଆସାର-ବି. (ଆ-ସୃ-ଅ) ବୃଷ୍ଟିପତନ ।

ଆସିବା-କ୍ରି. ଆଗମନ କରିବା ।

ଆସୀନ-ବିଂ. (ଆସ୍-ଈନ) ଉପବିଷ୍ଟ ; ସ୍ଥିତ ।

ଆସୁରିକ-ବିଂ. (ଅସୁର-ଇକ) ଅସୁରଯୋଗ୍ୟ ।

ଆସ୍କନ୍ଦିତ-ଅଶ୍ୱର ଗତିବିଶେଷ ।

ଆସ୍ତରଣ-ବି. (ଆ-ସ୍ତୃ-ଅ-ଅନ) ଶଯ୍ୟା ।

ଆସ୍ତିକ-ବିଂ. (ଅସ୍ତି-ଇକ) ଈଶ୍ୱରବାଦୀ ।

ଆସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ. (ଆ-ସ୍ତୃ-ତ) ବିସ୍ତୃତ ।

ଆସ୍ଥା-ବି. (ଆ-ସ୍ଥା-ଅ) ଯତ୍ନ, ଆଦର ।

ଆସ୍ଥାନ-ବି. (ଆ-ସ୍ଥା-ଅନ) ସଭା ; ଦକ୍ଷ ମସ୍ଥାନ ।

ଆସ୍ପଦ-ବି. (ଆ-ପଦ୍-ଅ) ସ୍ଥାନ ; ପାତ୍ର ।

ଆସ୍ପର୍ଦ୍ଧା-ବି. ଗର୍ବ ; ଅସ୍ଫାଳନ ।

ଆସ୍ଫାଳନ—ବି. ଗର୍ବ ପ୍ରକାଶ ।

ଆସ୍ୟ—ବି. (ଅସ୍-ଯ) ମୁଖ ; ଅନନ ।

ଆସ୍ୱାଦ—ବି. (ଆ-ସ୍ୱଦ୍-ଅ) ମଧୁରାଦି ରସ ।

ଆସ୍ୱାଦନ—ବି. (ଆ-ସ୍ୱଦ୍-ଇ-ଅନ) ସ୍ୱାଦଗ୍ରହଣ ।

ଆହତ—ବିଂ. (ଆ-ହନ୍-ତ) ଅଘାତପ୍ରାପ୍ତ ।

ଆହରଣ—ବି. (ଆ-ହୃ-ଅନ) ସଂଗ୍ରହ ।

ଆହବ—ବି. (ଆ-ହ୍ୱେ-ଅ) ଯୁଦ୍ଧ ; ଯଜ୍ଞ ।

ଆହା—ଅଂ. ଖେଦସୂଚକ ଅବ୍ୟୟ ।

ଆହାର—ବି. (ଆ-ହୃ-ଅ) ଭୋଜନ ; ଖାଦ୍ୟ ।

ଆହାର୍ଯ୍ୟ—ବିଂ. (ଆ-ହୃ-ଯ) ଆହରଣୀୟ ; ଭକ୍ଷ୍ୟ ।

ଆହୁତି—ବି. (ଆ-ହୁ-ତି) ଯଜ୍ଞାଗ୍ନିରେ ଘୃତକ୍ଷେପ ।

ଆହୁରି—ଅଂ. ପୁଣି, ଅଉ ।

ଆହୁଲି—ବି. କ୍ଷେପଣୀ, ନୌକାଚାଳକ ଦଣ୍ଡ ।

ଆହୂତ—ବିଂ. (ଆ-ହ୍ୱେ-ତ) ଆମନ୍ତ୍ରିତ ।

ଆହ୍ନିକ—ବିଂ. (ଅହନ୍-ଇକ) ଦୈନିକ । ବି. ସନ୍ଧ୍ୟାବନ୍ଦନାଦି ।

ଆହ୍ଲାଦ—ବି. (ଆ-ହ୍ଲାଦ୍-ଅ) ହର୍ଷ ।   [ହ୍ୱନ ।

ଆହ୍ୱାନ—ବି. (ଆ-ହ୍ୱେ-ଅନ) ସମ୍ବୋଧନ; ଅକା-

ଇ

ବି. ତୃତୀୟ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ ।

ଇଃ—ଅଂ. ଖେଦ ଓ ଘୃଣା ବା ବିରକ୍ତିସୂଚକ ଅବ୍ୟୟ ।

ଇକ୍ଷୁ—ସ୍ତ୍ରୀ. ବି. ଆଖୁଗଛ ।   [ଗୁଳ୍ମବିଶେଷ ।

ଇକଡ଼—ବି. (ସଂ. ଇକ୍କଟଶବ୍ଦରୁ) ଇକ୍ଷୁଜାତୀୟ

ଇଙ୍ଗିତ—ବି. (ଇନ୍ଗ୍-ତ) ସଙ୍କେତ ; ଠାର ; ଥଠା ।

ଇଙ୍ଗୁଦୀ—ସ୍ତ୍ରୀ. ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ଇଚଡ଼ା—ବି. କଣ୍ଟିପଣସ ।

ଇଚ୍ଛା—ବି. (ଇଷ୍-ଅ) ବାଞ୍ଛା ; ସ୍ପୃହା ।

ଇଚ୍ଛୁ, ଇଚ୍ଛୁକ—ବିଂ. (ଇଷ୍-ଉ) ଇଚ୍ଛାଯୁକ୍ତ ।

ଇଜ୍ଜତ—ବି. ମର୍ଯ୍ୟାଦା ।

ଇଜରା—ବି. କରବଦ ଆଦାୟକରିବା କ୍ଷମତା ।

ଇଜାହାର—ବି. ଅଭିଯୋଗ ବର୍ଣ୍ଣନ ।

ଇଜ୍ୟା—ବି. (ଯଜ୍-ଯ-ଆ) ଯଜ୍ଞ ; ପୂଜା ।

ଇଟା—ବି. (ଇଷ୍ଟକଶବ୍ଦରୁ) ପୋଡ଼ା ମାଟିଖଣ୍ଡ ।

ଇଡ଼ା—ସ୍ତ୍ରୀ. ବି. ଶରୀରର ନାଡ଼ୀବିଶେଷ ।

ଇଡ଼ିବା—କ୍ରି. (ଇଡ଼୍ଧାତୁରୁ) ଟାଳିବା ।

ଇତ—ବିଂ. (ଇ-ତ) ଗତ, ପ୍ରାପ୍ତ ।

ଇତର—ସ୍ତ୍ରୀ. ବିଂ. ଅନ୍ୟ, ନୀଚ ।

ଇତରେତର—ବିଂ. (ଇତର-ଇତର) ପରସ୍ପର ।

ଇତସ୍ତତଃ—ଅଂ. (ଇତଃ-ତତଃ) ଏଣେତେଣେ ।

ଇତି—ଅଂ. (ଇ-ତି) ସମାପ୍ତି ।

ଇତିକର୍ତ୍ତବ୍ୟତା—ବି. ଏହାର ଔଚିତ୍ୟ ।

ଇତିମଧ୍ୟେ—କ୍ରି. ବିଂ. ଏଥିମଧ୍ୟେ ।

ଇତିବୃତ୍ତ—ବି. (ଇତି-ବୃତ୍-ତ) ଇତିହାସ ।

ଇତିହାସ—ବି. (ଇତିହ-ଅସ୍-ଅ) ପୂର୍ବବୃତ୍ତାନ୍ତ ।

ଇତ୍ୟାଦି—ଅଂ. (ଇତି-ଆଦି) ପ୍ରଭୃତି ।

ଇଦାନୀଂ—ଅଂ. (ଇଦମ୍-ଦାନୀଂ) ଅଧୁନା ।

ଇଦାନୀନ୍ତନ—ବିଂ. ଆଧୁନିକ ।

ଇନାମ୍—ବି. ପୁରସ୍କାର ।

ଇନ୍ଦିରା–ବି. (ଇନ୍ଦ୍‌ଧାତୁ) ଲକ୍ଷ୍ମୀ ।

ଇନ୍ଦୀବର–ବି. ନୀଳକଇଁ, ନୀଳପଦ୍ମ ।

ଇନ୍ଦୁ–ବି. (ଇନ୍ଦ୍‌-ଉ) ଚନ୍ଦ୍ର ।

ଇନ୍ଦୁମତୀ–ବି. (ଇନ୍ଦୁ-ମତୁ-ଈ) ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ; ଅଜ-ରାଜାଙ୍କର ପତ୍ନୀ ।

ଇନ୍ଦୁର–ବି. ମୂଷିକ ।

ଇନ୍ଦୁଲେଖା–ବି. ଚନ୍ଦ୍ରକଳା ।

ଇନ୍ଦ୍ର–ବି. (ଇନ୍ଦ୍‌-ର) ଦେବରାଜ । ବିଂ. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ଇନ୍ଦ୍ର-ଜାଲ–ବି. ଭେଳକିବାଜି ; କୁହୁକ ।

ଇନ୍ଦ୍ରଜାଲିକ–ବି. ବାଜିକର ।

ଇନ୍ଦ୍ରଜିତ୍‌–ବି. (ଇନ୍ଦ୍ର-ଜି-କ୍ୱିପ୍‌) ରାବଣପୁତ୍ର ।

ଇନ୍ଦ୍ର-ଧନୁ–ବି. ମେଘଦେହରେ ପତିତ ବିବର୍ଣ୍ଣ ଧନୁ ।

ଇନ୍ଦ୍ରନୀଳମଣି–ବି. ମଣିବିଶେଷ ।

ଇନ୍ଦ୍ର-ପ୍ରସ୍ଥ–ବି. ପ୍ରାଚୀନ ଦିଲ୍ଲୀ । [ବିଶେଷ ।

ଇନ୍ଦ୍ର-ଯବ–ବି. (ଇନ୍ଦ୍ର-ଯବ) ଯବାକୃତି ଉକ୍ତ ବୀଜ-

ଇନ୍ଦ୍ରଲୁପ୍ତ–ବି. ଚନ୍ଦାପଡ଼ିବା ରୋଗ ।

ଇନ୍ଦ୍ରାଣୀ–ବି. ଇନ୍ଦ୍ରପତ୍ନୀ, ଶଚୀ ।

ଇନ୍ଦ୍ରାୟୁଧ–ବି. (ଇନ୍ଦ୍ର-ଆୟୁଧ) ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ ।

ଇନ୍ଦ୍ରିୟ–ବି. (ଇନ୍ଦ୍ର-ଇୟ) ଦର୍ଶନ ଶ୍ରବଣାଦି ପଞ୍ଚ ଜ୍ଞାନେନ୍ଦ୍ରିୟ ଓ ହସ୍ତ ପଦାଦି ପଞ୍ଚ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ।

ଇନ୍ଧନ–ବି. (ଇନ୍ଧ୍‌-ଅନ) ଜାଳିବାର କାଷ୍ଠାଦି ।

ଇଭ–ବି. ହସ୍ତୀ ।

ଇୟତ୍ତା–ବି. (ଇୟତ୍‌-ତା) ସୀମା ।

ଇରମ୍ମଦ–ବି. ବଜ୍ରାଗ୍ନି ।

ଇରାବତୀ–ବି. ନଦୀବିଶେଷ ।

ଇଳା–ବି. ପୃଥିବୀ ; ମନୁଙ୍କ କନ୍ୟା ।

ଇଲ୍ଲକା–ବି. ଅଧିକାରଭୁକ୍ତ ସ୍ଥାନ ।

ଇଶାଦୀ–ବିଂ. ସାକ୍ଷୀ ।

ଇଶାରା–ବି. ସଙ୍କେତ ।

ଇଷୁ–ବି. ବାଣ, ଶର । [ବାଞ୍ଛା ।

ଇଷ୍ଟ–ବିଂ. (ଇଷ୍‌-ତ) ବାଞ୍ଛିତ ; ପ୍ରିୟ । ବି.

ଇଷ୍ଟକ–ସ୍ତ୍ରୀ. ବି. ଇଟା ।

ଇଷ୍ଟି–ବି. (ଯଜ୍‌-ତି) ଯଜ୍ଞାଦିକର୍ମ ।

ଇସ୍‌–ଅଂ. ଘୃଣାବୋଧକ ଅବ୍ୟୟ ।

ଇସ୍ତିହାର–ବି. ଘୋଷଣା ।

ଇସ୍ପାତ–ବି. ପରିଷ୍କୃତ ଲୌହ ।

ଇହକାଳ–ବି. ଜନ୍ମଠାରୁ ମୃତ୍ୟୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟ ।

ଇହଲୋକ–ବି. ଏହି ସଂସାର ।

ଈ

ବି. ଚତୁର୍ଥ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ ।

ଈଃ–ଅଂ. ଯନ୍ତ୍ରଣା-ଘୃଣା-ବୋଧକ ଶବ୍ଦ ।

ଈକ୍ଷଣ–ବି. (ଈକ୍ଷ୍‌-ଅନ) ଚକ୍ଷୁ ; ଦର୍ଶନ ।

ଈକ୍ଷିତ–ବିଂ. (ଈକ୍ଷ୍‌-ତ) ଦୃଷ୍ଟ । [ବିପଦ୍‌ ।

ଈତି–ବି. (ଇ-ତି) ଅତିବୃଷ୍ଟି, ଅନାବୃଷ୍ଟି ପ୍ରଭୃତି

ଈଦୃଶ–(ଇଦମ୍‌-ଦୃଶ୍‌-ଅ) ଏପ୍ରକାର ।

ଈପ୍ସା–ବି. (ଆପ୍‌-ସନ୍‌-ଅ) ବାଞ୍ଛା ।

ଈର୍ଷା, ଈର୍ଷ୍ୟା–ବି. ପରଶ୍ରୀକାତରତା ; ହିଂସା ।

ଈଶ–ବି. (ଈଶ୍‌-ଅ) ଈଶ୍ୱର ; ପ୍ରଭୁ ।

ଈଶାନ–ବ. (ଈଶ୍-ଅନ) ମହେଶ୍ୱର ; ଉତ୍ତର-
ପୂର୍ବ କୋଣ ।
ଈଶାନୀ–ବ. (ଈଶ୍-ଅନୀ) ଦୁର୍ଗା ।
ଈଶ୍ୱର–ବ. (ଈଶ୍-ବର) ମହାଦେବ ; ପର-
ମେଶ୍ୱର ; ପ୍ରଭୁ ।
ଈଷତ୍–ସଂ. ବ. ଅଳ୍ପ, କିଞ୍ଚିତ୍ । [ଈଷ ।
ଈଷା–ସଂ. ବ. ଲାଙ୍ଗଳ ଦଣ୍ଡ ; ଲଙ୍ଗଳର
ଈହା–ବ. (ଈହ୍-ଅ) ଚେଷ୍ଟା ; ଯତ୍ନ ; ଇଚ୍ଛା ।

ଉ

ବ. ପଞ୍ଚମ ସ୍ୱର, ସମ୍ବୋଧନ-ଉପ୍
ବସ୍ଥାସୂଚକ ଅବ୍ୟୟ ।

ଉଃ–ଅ. କ୍ରୋଧ ବା କ୍ଳେଶବୋଧକ ଅବ୍ୟୟ ।
ଉଅ–ଅରୁଅ ।
ଉଅସ–ବ. (ଅବାସଶବ୍ଦଜ) ସ୍ନାନବାଟୀ; ନଅର ।
ଉଁଅସ–(ଅମାବାସ୍ୟା ଶବ୍ଦରୁ) ଅମାବାସ୍ୟା ।
ଉଇ–ବ. ପିପୀଲିକାବିଶେଷ ।
ଉଇଁବା–କ୍ରି (ଉଦୟଶବ୍ଦରୁ) ଉଦିତ ହେବା ।
ଉକୁଣୀ–ବ. (ଉତ୍କୁଣଶବ୍ଦରୁ) କେଶକୀଟ ।
ଉକୁଟେଇବା–କ୍ରି. ଲଟକାଇବା ।
ଉକ୍ତ–ବି. (ବଚ୍-ତ) କଥିତ ।
ଉକ୍ତି–ବ. (ବଚ୍-ତି) କଥା ; ବଚନ ।
ଉକ୍ଷ–ବ. ବଳଦ ବା ଷଣ୍ଢ ।
ଉଖୁଡ଼ା–ବ. ଗୁଡ଼ମିଶ୍ରିତ ଖଇ ।
ଉଗ୍ର–ବି. ତୀବ୍ର ; ପ୍ରଚଣ୍ଡ ।
ଉଗ୍ରଚଣ୍ଡା–ବ. ଚଣ୍ଡିକା ଦେବୀ ।
ଉଗ୍ର-ତା–ବ. ପ୍ରଚଣ୍ଡସ୍ୱଭାବ ।
ଉଗ୍ରସେନ–ବ. କଂସର ପିତା । [ଦେବା ।
ଉଘେଇବା–କ୍ରି. ଦୋଷ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ଗାଳି-
ଉଚିତ–ବି. (ଉଚ୍-ଇତ) ନ୍ୟାଯ୍ୟ ; ଯୋଗ୍ୟ ।
ଉଚ୍ଚ–ବି. ଉନ୍ନତ ।
ଉଚ୍ଚରିତ–ବି. (ଉତ୍-ଚର୍-ତ) ଶବ୍ଦ ଯୁକ୍ତ ;
କଥିତ ।
ଉଚ୍ଚଳିତ–ବି.(ଉତ୍-ଚଳ୍-ତ)ନିର୍ଗତ; ପ୍ରସ୍ଥିତ ।
ଉଚ୍ଚାଟ–ବ. ଚଞ୍ଚଳତା ; ଉଦବେଗ ।
ଉଚ୍ଚାଟନ–ବ. ଚଞ୍ଚଳକରଣ ; ଉଦ୍‌ବେଗ ।
ଉଚ୍ଚାବଚ–ବି. ଉଚ୍ଚନୀଚ ।
ଉଚ୍ଚାରଣ–ବ. (ଉତ୍-ଚର୍-ଣିଚ୍-ଅନ) କଥନ ;
ଶବ୍ଦକରଣ ।
ଉଚ୍ଚୈଃ–ଅ. ଉଚ୍ଚ, ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ।
ଉଚ୍ଚୈଃଶ୍ରବା–ବ. (ଉଚ୍ଚୈଃ-ଶ୍ରବସ୍) ଇନ୍ଦ୍ରଙ୍କର
ଘୋଟକ ; ବ. ବଧିର । (ପ୍ରୟୋଗ) ।
ଉଚ୍ଛୁଣି–ଅ. ଏକ୍ଷଣି ; ବର୍ତ୍ତମାନ (ଗ୍ରାମ୍ୟ
ଉଚ୍ଛୁର–ବ. ବିଳମ୍ବ, ଡେରି । [ଉଠିବା ।
ଉଚ୍ଛୁଳିବା–କ୍ରି. ତରଳପଦାର୍ଥ ଉପରକୁ
ଉଚ୍ଛନ୍ନ–(ଉତ୍-ଛଦ୍-ତ) ବ୍ୟସ୍ତ ; ଚଞ୍ଚଳ ।
ଉଚ୍ଛଳିତ–ବି. (ଉତ୍-ଶଲ୍-ତ) ସବେଗେ
ଉତ୍ଥିତ ।
ଉଚ୍ଛିନ୍ନ–ବି. (ଉତ୍-ଛିଦ୍-ତ) ବିନଷ୍ଟ; ଉନ୍ମୂଳିତ ।
ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟ–ବି. (ଉତ୍-ଶିଷ୍-ତ) ଭୁକ୍ତାବଶିଷ୍ଟ ;
ଅଇଣ୍ଠା ।
ଉଚ୍ଛୃଙ୍ଖଳ–ବି. (ଉତ୍-ଶୃଙ୍ଖଳ) ଉଦ୍ଦାମ ;
ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ । [ଳନ ।
ଉଚ୍ଛେଦ–ବ. (ଉତ୍-ଛିଦ୍-ଅ) ବିନାଶ ; ଉନ୍ମୂ-

ଉଚ୍ଛ୍ୱସିତ—ବି. (ଉତ୍-ଶ୍ୱସ୍-ତ) ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଶ୍ୱସିତ ; ବହୁବ୍ୟକ୍ତ ।

ଉଚ୍ଛ୍ୱାସ—ବି. (ଉତ୍-ଶ୍ୱସ୍-ଅ) ନିଃଶ୍ୱାସ; ଊଶ୍ୱାସ; ଭାବପ୍ରକାଶ ; ଅଧ୍ୟାୟ ।

ଉଜ୍ଜୟିନୀ—ବି. ଅବନ୍ତୀପ୍ରଦେଶର ରାଜଧାନୀ ।

ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ—ବି. (ଉତ୍-ଜ୍ୱଳ) ତେଜୋମୟ ; ନିର୍ମଳ ।

ଉଜାଣି—କ୍ରି. ବି. (ଉଦ୍ୟାନ ଶବ୍ଦରୁ) ସ୍ରୋତର ବିପରୀତ ଦିଗରେ ।

ଉଜିର—ବି. ମନ୍ତ୍ରୀ ।

ଉଜୁଡ଼ିବା—କ୍ରି. ନଷ୍ଟ ହେବା ।

ଉଜ୍ଜୃମ୍ଭଣ—ବି. (ଉତ୍-ଜୃମ୍ଭ୍-ଅନ) ହାଇମାରିବା ।

ଉଝାଳିବା—କ୍ରି. (ଉଜ୍ଜ୍ୱଳଶବ୍ଦଜ) ପରିଷ୍କାର କରିବା ।

ଉଟେଇଁ—ବି. ଅକାରଣ (ଗ୍ରାମ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ) ।

ଉଞ୍ଚ—ବି. ଉଚ୍ଚ ।

ଉଟେଇଁବା—କ୍ରି. ଆଘାତାର୍ଥ ଟେକିବା ।

ଉଞ୍ଛ—ବି. ଧାନ୍ୟାଦି ଗୁଣ୍ଡିନେବା ।

ଉଟଜ—ବି. ପର୍ଣ୍ଣଶାଳା ।

ଉଠିଆ—ବି. (ଉତ୍ଥିତଶବ୍ଦଜ) ଅବାଧ୍ୟ ।

ଉଠିବା—କ୍ରି. ଉତ୍ଥିତ ହେବା ; ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବା ।

ଉଡୁ—ବି. ତାରା ।

ଉଡୁପ—ବି. ତାରାନାଥ ; ଚନ୍ଦ୍ର ; ଭେଲା ।

ଉଡ୍ଡୟନ—ବି. (ଉତ୍-ଡୀ-ଅନ) ଉଡ଼ିବା ।

ଉଡ୍ଡୀନ—ବି. (ଉତ୍-ଡୀ-ତ) ଉତ୍ପତିତ ; ଯେ ଉଡ଼େ ।

ଉଡ୍ଡୀୟମାନ—ବି. (ଉତ୍-ଡୀ-ଯ-ଆନ) ଉଡନ୍ତା ।

ଉଣ୍ଡିବା—କ୍ରି. ଖୋଜିବା ; ଠଉରାଇବା ।

ଉତ୍—ଅ. ଉଚ୍ଚତା ଓ ଅତିରେକ ବୋଧକ ଉପସର୍ଗ ।

ଉତ୍କଟ—ବି. ଅତିଶୟିତ ; ଗର୍ବିତ । [ବେଗ ।

ଉତ୍କଣ୍ଠା—ବି. (ଉତ୍-କଣ୍ଠ-ଅ) ଭାବନା ; ଉଦ୍-

ଉତ୍କଣ୍ଠିତ—ବି. ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ; ଚିନ୍ତିତ ।

ଉତ୍କର୍ଷ—ବି. (ଉତ୍-କୃଷ୍-ଅ) ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ।

ଉତ୍କଳ—ବି. ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ।

ଉତ୍କଳିକା—ବି. ଉତ୍କଣ୍ଠା ।

ଉତ୍କୀର୍ଣ୍ଣ—ବି. (ଉତ୍-କୄ-ତ) ଖୋଦିତ ।

ଉତ୍କୃଷ୍ଟ—ବି. (ଉତ୍-କୃଷ୍-ତ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ ; ପ୍ରଧାନ ।

ଉତ୍କୋଚ—ସଂ.ବି. ଲାଞ୍ଚ ; ଉସବନ୍ଧ । [କ୍ରାନ୍ତ ।

ଉତ୍କ୍ରାନ୍ତ—ବି. (ଉତ୍-କ୍ରମ୍-ତ) ଉଦ୍ଗତ, ଅତି-

ଉତ୍କ୍ଷିପ୍ତ ବି. (ଉତ୍-କ୍ଷିପ୍-ତ) ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ।

ଉତ୍କ୍ଷେପ—ବି. (ଉତ୍-କ୍ଷିପ୍-ଅ) ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ନିକ୍ଷେପ ।

ଉତ୍ଖାତ—ବି. (ଉତ୍-ଖନ୍-ତ) ଉନ୍ମୂଳିତ ।

ଉତ୍ତପ୍ତ—ବି. (ଉତ୍-ତପ୍-ତ) ଉଷ୍ଣ ; ସନ୍ତପ୍ତ ।

ଉତ୍ତମ—ବି. (ଉତ୍-ତମ୍-ଅ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ଉତ୍ତମର୍ଣ୍ଣ—ବି. (ଉତ୍ତମ-ଋଣ) ଋଣଦାତା ।

ଉତ୍ତମାଙ୍ଗ—ବି. (ଉତ୍ତମ-ଅଙ୍ଗ) ମସ୍ତକ ; ଶିର ।

ଉତ୍ତର—ବି. (ଉତ୍-ତର) ଉତ୍ତରଦିଗ ; ପ୍ରତି-ବଚନ ; ପରବର୍ତ୍ତୀ ; ଅଧିକ ।

ଉତ୍ତରକାଳ—ବି. ଭବିଷ୍ୟତ ସମୟ ।

ଉତ୍ତରଣ—ବି. (ଉତ୍-ତରଣ) ନଦ୍ୟାଦି ପାର ହେବା ।

ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ-ବି. (ଉତ୍ତର ଅଧିକାର-ଇନ୍) ଦାୟାଦ; ପରେ ଅଧିକାରୀ ।

ଉତ୍ତରାୟଣ-ବି. (ଉତ୍ତର-ଅୟନ) ସୂର୍ଯ୍ୟର ଉତ୍ତରଆଡ଼କୁ ଗତି ।

ଉତ୍ତରାଷାଢା-ବି. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।

ଉତ୍ତରୀୟ-ବି. (ଉତ୍ତର-ଈୟ) ଚଦର; ଆଚ୍ଛାଦନବସ୍ତ୍ର ।

ଉତ୍ତରୋତ୍ତର-କ୍ରି ବି. (ଉତ୍ତର-ଉତ୍ତର) ପରେ ପରେ; କ୍ରମେ କ୍ରମେ ।

ଉତ୍ତାନ-ବି. (ଉତ୍-ତନ୍-ଅ) ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱମୁଖ ; ଚିତ୍ତ ।

ଉତ୍ତାପ-ବି. (ଉତ୍-ତପ୍-ଅ) ତାପ; ଉଷ୍ଣତା ।

ଉତ୍ତାରେ-ଅ. (ଉତ୍ତରଶବ୍ଦଜ) ପରେ ।

ଉତ୍ତାଳ-ବି. (ଉତ୍-ତଲ-ଅ) ଉନ୍ନତ ; ଅତିଉଚ୍ଚ ; ଭୀଷଣ । [କାର୍ଯ୍ୟ ।

ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ-ବି. (ଉତ୍-ତୃ-ତ) ପାରଗତ;କୃତ-

ଉତ୍ତୁଙ୍ଗ-ବି. (ଉତ୍-ତୁଙ୍ଗ) ଅତିଉଚ୍ଚ ।

ଉତ୍ତେଜକ-ବି. ଉଦ୍ଦୀପକ ; ଉତ୍ସାହପ୍ରଦ ।

ଉତ୍ତେଜନା-ବି. (ଉତ୍-ତିଜ୍-ଅନ-ଆ) ଉଦ୍ଦୀପନା ; ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା ।

ଉତ୍ତେଜିତ-ବି. ଉଦ୍ଦୀପିତ । [ଟେକିବା ।

ଉତ୍ତୋଳନ-ବି. (ଉତ୍-ତୁଲ-ଅନ) ଉତ୍ଥାପନ ;

ଉତ୍ଥାନ-ବି.(ଉତ୍-ସ୍ଥା-ଅନ)ଉଠିବା; ଉଦ୍ୟମ।

ଉତ୍ଥାପନ-ବି. (ଉତ୍-ସ୍ଥା-ଇ-ଅନ) ଉତ୍ତୋଳନ; ଉଠାଇବା ।

ଉତ୍ଥାପିତ-ବି. ପ୍ରସ୍ତାବିତ ।

ଉତ୍ଥିତ-ବି. (ଉତ୍-ସ୍ଥା-ତ) ଉତ୍ପନ୍ନ; ଉନ୍ନତ ।

ଉତ୍ପତ୍ତି-ବି. (ଉତ୍-ପଦ୍-ତି) ଉଦ୍ଭବ ; ଜନ୍ମ ।

ଉତ୍ପନ୍ନ-ବି. (ଉତ୍-ପଦ୍-ତ) ଉଦ୍ଭୂତ ; ଜାତ ।

ଉତ୍ପଳ-ବି. ପଦ୍ମ । [ଉତ୍ତୋଳନ ।

ଉତ୍ପାଟନ-ବି. (ଉତ୍-ପାଟି-ଅନ) ଉନ୍ମୂଳନ ;

ଉତ୍ପାତ-ବି. (ଉତ୍-ପତ୍-ଅ) ଉପଦ୍ରବ ; ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ ।

ଉତ୍ପାଦନ-ବି. (ଉତ୍-ପାଦ-ଅନ) ଜନ୍ମାଇବା ।

ଉତ୍ପାଦକ-ବି. ଉତ୍ପତ୍ତିକର୍ତ୍ତା; ଯେ ଜନ୍ମାଏ ।

ଉତ୍ପୀଡ଼ନ-ବି. (ଉତ୍-ପୀଡ୍-ଅନ) ପୀଡ଼ାଦେବା; ଅତ୍ୟାଚାର ।

ଉତ୍ପ୍ରେକ୍ଷା-ବି. (ଉତ୍-ପ୍ର-ଈକ୍ଷ୍-ଅ) ଅର୍ଥାଳଙ୍କାରବିଶେଷ; ବିତର୍କ । [ସ୍ଫିତ ।

ଉତ୍ଫୁଲ୍ଲ-ବି. (ଉତ୍-ଫୁଲ୍ଲ-ଅ) ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ; ବିକ-

ଉତ୍ସ-ବି. (ଉତ୍-ସ) ପ୍ରସ୍ରବଣ ; ଝର ।

ଉତ୍ସଙ୍ଗ ବି. (ଉତ୍-ସଞ୍ଜ୍-ଅ) କୋଡ଼ ।

ଉତ୍ସନ୍ନ-ବି. (ଉତ୍-ସଦ୍-ତ) ନଷ୍ଟ ।

ଉତ୍ସର୍ଗ-ବି. (ଉତ୍-ସୃଜ୍-ଅ) ପରିତ୍ୟାଗ; ଦାନ ।

ଉତ୍ସବ-ବି. (ଉତ୍-ସୂ-ଅ) ଆନନ୍ଦାନୁଷ୍ଠାନ ।

ଉତ୍ସାରିତ-ବି. (ଉତ୍-ସୃ-ଣିଚ୍-ତ) ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଚଳିତ ।

ଉତ୍ସାହ-ବି.(ଉତ୍-ସହ-ଅ)ଆଶାପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟଗ୍ରତା।

ଉତ୍ସାହିତ-ବି.(ଉତ୍-ସହ-ଇ-ତ) ଉତ୍ତେଜିତ ।

ଉତ୍ସୁକ-ବି. (ଉତ୍-ସୁ-କ) ବ୍ୟଗ୍ର । [ଦତ୍ତ ।

ଉତ୍ସୃଷ୍ଟ-ବି. (ଉତ୍-ସୃଜ୍-ତ) ତ୍ୟକ୍ତ; ବିସୃଷ୍ଟ ;

ଉତ୍ସେଧ-ବି. (ଉତ୍-ସିଧ୍-ଅ) ଉଚ୍ଚତା ।

ଉଦ, ଉଦକ-ବି. ଜଳ ।

ଉଦଗ୍ର-ବିଂ. (ଉତ୍-ଅଗ୍ର) ଉନ୍ନତ, ଉଦ୍ଧତ ।
ଉଦଧି-ବି. (ଉଦ-ଧି) ସମୁଦ୍ର ।
ଉଦନ୍ତ-ବି. (ଉତ୍-ଅନ୍ତ) ବାର୍ତ୍ତା ; ସମ୍ବାଦ ।
ଉଦୟ-ବି. (ଉତ୍-ଇ-ଅ-) ଉତ୍ଥାନ; ପ୍ରକାଶ; ବୃଦ୍ଧି ।
ଉଦର-ବି. ପେଟ ।
ଉଦାତ୍ତ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଆ-ଦା-ତ) ଉଚ୍ଚ; ମହତ୍; ବଦାନ୍ୟ । [ତ୍ୟାଗୀ; ଅସୂୟାଶୂନ୍ୟ ।
ଉଦାନ-ବି. ଶରୀରର ବାୟୁବିଶେଷ ।
ଉଦାର-ବିଂ. (ଉତ୍-ଆ-ର-ଅ) ମହତ୍, ବଦାନ୍ୟ । [ତ୍ୟାଗୀ; ଅସୂୟାଶୂନ୍ୟ ।
ଉଦାସୀନ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଅସ୍-ଈନ) ସଂସାର-
ଉଦାହରଣ-ବି. (ଉତ୍-ଆ-ହୃ-ଅନ) ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ; ନିଦର୍ଶନ ।
ଉଦାହୃତ-ବିଂ. ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୂପେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ ।
ଉଦିତ-ବିଂ. ଉତ୍ଥିତ ; ପ୍ରକାଶିତ ।
ଉଦୀଚୀ-ବି. ଉତ୍ତରଦିଗ ।
ଉଦୀରଣ-ବି. (ଉତ୍-ଈର୍-ଅନ) ଉଚ୍ଚାରଣ ।
ଉଦୀରିତ-ବିଂ. ଉଚ୍ଚାରିତ ।
ଉଦୁମ୍ବର-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଫଳ ।
ଉଦୂଖଳ-ବି. ଧାନ୍ୟାଦି କାଣ୍ଡିବାର ପାତ୍ର ।
ଉଦ୍ଗତ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଗମ୍-ତ) ଉତ୍ପନ୍ନ; ଉତ୍ଥିତ ।
ଉଦ୍ଗମ-ବି. (ଉତ୍-ଗମ୍-ଅ) ଉତ୍ପତ୍ତି ।
ଉଦ୍ଗାତା-ବିଂ. (ଉତ୍-ଗୈ-ତୃ) ସାମବେଦଗାୟକ ।
ଉଦ୍ଗାର } ବି. (ଉତ୍-ଗୃ-ଅ, ଅନ) ବମନ ;
ଉଦ୍ଗିରଣ } ନିଃସରଣ ।

ଉଦ୍ଗୀର୍ଣ୍ଣ ବିଂ. (ଉତ୍-ଗୃ-ତ) ବମିତ ।
ଉଦ୍ଗ୍ରୀବ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଗ୍ରୀବା-ଅ) ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱଗ୍ରୀବ ; ଉନ୍ମୁଖ । [ରକ୍ତ ।
ଉଦ୍ଘାଟନ-ବି. (ଉତ୍-ଘାଟି-ଅନ) ଉନ୍ମୋ-
ଉଦ୍ଦାମ-ବିଂ. (ଉ-ଦାମ୍-ଅ) ଉଚ୍ଛୃଙ୍ଖଳ ।
ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଦିଶ୍-ତ) ଅଭିପ୍ରେତ ।
ଉଦ୍ଦୀପନ-ବି. (ଉତ୍-ଦୀପ୍-ଅନ) ଉତ୍ତେଜନ ।
ଉଦ୍ଦେଶ-ବି. (ଉତ୍-ଦିଶ୍-ଅ) ଲକ୍ଷ୍ୟ ; ଅନୁସନ୍ଧାନ ।
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଦିଶ-ଯ) ଲକ୍ଷ୍ୟ ।
ଉଦ୍ଧତ-ବିଂ. (ଉତ୍-ହନ-ତ) ଧୃଷ୍ଟ ; ଅବିନୀତ ।
ଉଦ୍ଧବ-ବି. କୃଷ୍ଣଙ୍କର ସଖା ।
ଉଦ୍ଧାର-ବି. (ଉତ୍-ହୃ-ଅ) ମୋଚନ; ପରିତ୍ରାଣ ।
ଉଦ୍ଧାରକ-ବି. ଯେ ଉଦ୍ଧାର କରେ ।
ଉଦ୍ଧୃତ-ବିଂ. (ଉତ୍-ହୃ-ତ) ମୋଚିତ; ଉତ୍ତୋଳିତ ।
ଉଦ୍ବନ୍ଧନ-ବି. (ଉଦ୍-ବନ୍ଧନ) ଗଳାରେ ଦଉଡ଼ି ଦେଇ ମରିବା ।
ଉଦ୍ବୋଧନ-ବି. (ଉତ୍-ବୁଧ୍-ଅନ) ଜାଗ୍ରତ-କରଣ ; ଜ୍ଞାନୋତ୍ପାଦନ ।
ଉଦ୍ଭବ-ବି. (ଉତ୍-ଭୂ-ଅ) ଜନ୍ମ, ଉତ୍ପତ୍ତି ।
ଉଦ୍ଭାବନ-ବି. (ଉତ୍-ଭୂ-ଣିଚ୍-ଅନ) ନୂତନ ବିଷୟ ପ୍ରକାଶ ; ନୂତନ କଳ୍ପନା ।
ଉଦ୍ଭାସିତ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଭାସ୍-ତ) ଦୀପ୍ତ ; ଶୋଭିତ ।
ଉଦ୍ଭିଜ୍ଜ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଭିଦ୍-ଜନ୍-ଅ) ତରୁଲତାଦି ।
ଉଦ୍ଭିଦ-ବି. (ଉତ୍-ଭିଦ୍-କ୍ୱିପ୍) ମାଟି ଭେଦ ଯେ ଉଠେ ; ବୃକ୍ଷାଦି ।
ଉଦ୍ଭୂତ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଭୂ-ତ) ଜାତ, ଉତ୍ପନ୍ନ ।

ଉଦ୍ୟତ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଯମ୍-ତ) ପ୍ରବୃତ୍ତ; ଉଦ୍ଯୁକ୍ତ ।
ଉଦ୍ୟମ-ବି. (ଉତ୍-ଯମ୍-ଅ) ଉଦ୍ଯୋଗ; ଚେଷ୍ଟା ।
ଉଦ୍ୟାନ-ବି. (ଉତ୍-ଯା-ଅନ) ଉପବନ ।
ଉଦ୍ଯାପନ-ବି. (ଉତ୍-ଯା-ଣିଚ୍-ଅନ) ବ୍ରତାଦି ସମାପନ ।
ଉଦ୍ଯାପିତ-ବିଂ. ସମାପିତ । [ଯତ୍ନ ।
ଉଦ୍ଯୋଗ-ବି. (ଉତ୍-ଯୁଜ୍-ଅ) ଉଦ୍ୟମ;
ଉଦ୍ଯୋଗୀ-ବିଂ ଯତ୍ନଶୀଳ, ଉଦ୍ୟମୀ ।
ଉଦ୍ରିକ୍ତ-ବିଂ. ଉଦ୍ରେଚିତ । [ଜନ ।
ଉଦ୍ରେକ-ବି. (ଉତ୍-ରିଚ୍-ଅ) ବୃଦ୍ଧି; ଉଦ୍ରେ-
ଉଦ୍ବାହ-ବି. (ଉତ୍-ବହ୍-ଅ) ବିବାହ ।
ଉଦ୍ବିଗ୍ନ-ବିଂ. (ଉତ୍-ବିଜ୍-ତ) ଚଞ୍ଚଳ, ଉତ୍କଣ୍ଠିତ ।
ଉଦ୍ବାହୁ-ବିଂ. ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱବାହୁ ।
ଉଦ୍ବୁଦ୍ଧ-ବିଂ. (ଉତ୍ ବୁଧ୍-ତ) ଜାଗରିତ ।
ଉଦ୍ବୃତ୍ତ-ବିଂ. (ଉତ୍ ବୃତ୍-ତ) ଅତିରିକ୍ତ; ବଳକା । [ଭୟ ।
ଉଦ୍ବେଗ-ବି. (ଉତ୍-ବିଜ୍-ଅ) ଉତ୍କଣ୍ଠା;
ଉଦ୍ବେଳ, ଉଦ୍ବେଳିତ } ବିଂ. (ଉତ୍-ବେଳା) ଉଚ୍ଛଳିତ, ସୀମାତିକ୍ରାନ୍ତ ।
ଉଧଃ-ବି. ଗୋସ୍ତନ ।
ଉଧାର-ବି. ଋଣ । [ଉତ୍ଥିତ ।
ଉନ୍ନତ-ବିଂ. (ଉତ୍-ନମ୍-ତ) ଉଚ୍ଚ; ଉପରକୁ
ଉନ୍ନତି-ବି. (ଉତ୍-ନମ୍-ତି) ଉପରକୁ ଉଠିବା; ଶ୍ରୀବୃଦ୍ଧି । [ହୀନ ।
ଉନ୍ନିଦ୍ର-ବିଂ. (ଉତ୍-ନିଦ୍ରା-ଅ) ଜାଗରିତ; ନିଦ୍ରା-

ଉନ୍ନୀତ-ବିଂ. (ଉତ୍-ନୀ-ତ) ଉନ୍ନତିପ୍ରାପ୍ତ ।
ଉନ୍ମଜ୍ଜନ-ବି. (ଉତ୍-ମସ୍ଜ୍-ଅନ) ଜଳରୁ ଉତ୍ଥାନ । [ପାଗଳ ।
ଉନ୍ମତ୍ତ-ବିଂ. (ଉତ୍-ମଦ୍-ତ) ଉନ୍ମାଦଗ୍ରସ୍ତ;
ଉନ୍ମନା-ବିଂ. ଉତ୍କଣ୍ଠିତ; ଅନ୍ୟମନସ୍କ ।
ଉନ୍ମାଦ-ବି. (ଉତ୍-ମଦ୍-ଅ) ଚିତ୍ତବିଭ୍ରମ ।
ଉନ୍ମାର୍ଗ-ବି. କୁପଥ । [ଉନ୍ମେଷ ।
ଉନ୍ମୀଳନ-ବି. (ଉତ୍-ମିଲ୍-ଅନ) ବିକାଶ;
ଉନ୍ମୁକ୍ତ-ବିଂ. (ଉତ୍-ମୁଚ୍-ତ) ମୁକ୍ତ ।
ଉନ୍ମୁଖ-ବିଂ. (ଉତ୍-ମୁଖ) ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱମୁଖ; ଉତ୍ସୁକ ।
ଉନ୍ମୂଳନ-ବି. (ଉତ୍-ମୂଳି-ଅନ) ଉତ୍ପାଟନ ।
ଉନ୍ମୂଳିତ-ବିଂ. ଉତ୍ପାଟିତ ।
ଉନ୍ମେଷ-ବି (ଉତ୍-ମିଷ୍-ଅ) ଉନ୍ମୀଳନ ।
ଉନ୍ମୋଚନ-ବି. (ଉତ୍-ମୁଚ୍-ଅନ) ଫିଟାଇ-ଦେବା । [ଉପସର୍ଗ ।
ଉପ-ଅ. ସାମୀପ୍ୟ-ହୀନତା-ସାଦୃଶ୍ୟ-ବୋଧକ
ଉପକଣ୍ଠ-ବିଂ. ନିକଟ ସ୍ଥାନ ।
ଉପକଥା-ବି. (ଉପ-କଥା) କାହାଣି ।
ଉପକରଣ-ବି. (ଉପ-କୃ-ଅନ) ଉପାଦାନ; ସାମଗ୍ରୀ ।
ଉପକାର-ବି. (ଉପ-କୃ-ଅ) ହିତ; ମଙ୍ଗଳ ।
ଉପକାରୀ-ବିଂ. ହିତକାରକ ।
ଉପକୂଳ-ବି. ସମୁଦ୍ରତୀର ।
ଉପକୃତ-ବିଂ. (ଉପ-କୃ-ତ) ଉପକାରପ୍ରାପ୍ତ ।
ଉପକ୍ରମ-ବି. (ଉପ-କ୍ରମ୍-ଅ) ଆରମ୍ଭ ।
ଉପକ୍ରମଣିକା-ବି. ପ୍ରସ୍ତାବନା; ଆରମ୍ଭଯୋଗ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ।

ଉପଗତ—ବି. (ଉପ-ଗମ୍-ତ) ଉପସ୍ଥିତ ।
ଉପଗ୍ରନ୍ଥ—ବି. (ଉପ-ଗ୍ରନ୍ଥ) କ୍ଷୁଦ୍ରଗ୍ରନ୍ଥ ।
ଉପଚୟ—ବି. (ଉପ-ଚି-ଅ) ବୃଦ୍ଧି ; ପୁଷ୍ଟି ।
ଉପଚାର—ବି.(ଉପ-ଚର୍-ଅ) ଶୁଶ୍ରୂଷା; ସେବା; ଚାଟୁବାକ୍ୟ । [କରିବାର ଇଚ୍ଛା ।
ଉପଚିକୀର୍ଷା—ବି. (ଉପ-କୃ-ସନ୍-ଅ) ଉପକାର
ଉପଚିତ—ବିଂ. ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ।
ଉପଜୀବିକା—ବି. ଜୀବନୋପାୟ ; ବୃତ୍ତି ।
ଉପଜୀବୀ—ବିଂ. (ଉପ-ଜୀବ୍-ଇନ୍) ଆଶ୍ରୟାକାଂକ୍ଷୀ ।
ଉପଜୀବ୍ୟ—ବିଂ. ଜୀବିକାପ୍ରଦ । [ହାର ।
ଉପଢୌକନ—ବି. (ଉପ-ଢୌକ୍-ଅନ) ଉପ-
ଉପ-ତ୍ୟକା—ବି. ପର୍ବତର ନିକଟ ନିମ୍ନଭୂମି ।
ଉପଦଂଶ—ବି.(ଉପ-ଦନ୍‌ଶ୍-ଅ) କୁତ୍ସିତ ରୋଗ-ବିଶେଷ ।
ଉପଦିଷ୍ଟ—ବିଂ. (ଉପ-ଦିଶ୍-ତ) ଶିକ୍ଷିତ, ଆଦିଷ୍ଟ ।
ଉପଦେଶ—ବି. (ଉପ-ଦିଶ୍-ଅ) ଶିକ୍ଷାଦାନ ।
ଉପଦେଶକ, ଉପଦେଷ୍ଟା—ବି. (ଉପ-ଦିଶ୍-ଅକ, ତୃ) ଶିକ୍ଷାଦାତା ।
ଉପଦ୍ରବ—ବି. (ଉପ-ଦ୍ରୁ-ଅ) ଉତ୍ପାତ ।
ଉପଦ୍ରୁତ—ବିଂ. ଉତ୍ପୀଡ଼ିତ ।
ଉପଦ୍ୱୀପ—ବି. ପ୍ରାୟ ଦ୍ୱୀପ ।
ଉପଧର୍ମ—ବି. (ଉପ-ଧୃ-ମ) କାଳ୍ପନିକଧର୍ମ ।
ଉପଧା—ବି. (ଉପ-ଧା-ଅ) ଅନ୍ତ୍ୟବର୍ଣ୍ଣର ପୂର୍ବ-ବର୍ଣ୍ଣ ।
ଉପଧାନ—ବି. ତକିଆ ।
ଉପନୟନ—ବି. (ଉପ-ନୀ-ଅନ) ଯଜ୍ଞସୂତ୍ର-ଧାରଣ ସଂସ୍କାର ।
ଉପନିବେଶ—ବି. (ଉପ-ନି-ବିଶ୍-ଅ) ଦେଶା-ନ୍ତରନିବାସ ।
ଉପନିଷଦ୍—ବି. ବେଦର ଅନ୍ତଭାଗ ।
ଉପନୀତ—ବିଂ. (ଉପ-ନୀ-ତ) ଉପସ୍ଥିତ ।
ଉପନ୍ୟାସ—ବି. (ଉପ-ନି-ଅସ୍-ଅ) ଉପକଥା ; କଥାନ୍ୟାସ ।
ଉପପତି—ବି. ଗୁପ୍ତପତି ; ଜାର ।
ଉପପତ୍ତି—ବି. (ଉପ-ପଦ୍-ତି) ଯୁକ୍ତି; ମୀମାଂସା ।
ଉପ-ପତ୍ନୀ—ବି. (ଉପ-ପତ୍ନୀ) ରକ୍ଷିତା ସ୍ତ୍ରୀ ।
ଉପପାଦ୍ୟ—ବିଂ. (ଉପ-ପଦ୍-ଯ) ଯୁକ୍ତିଦ୍ୱାରା ମୀମାଂସ୍ୟ ।
ଉପଭୋଗ—ବି.(ଉପ-ଭୁଜ୍-ଅ) ସୁଖାଦି ଭୋଗ ।
ଉପମା—ବି.(ଉପ-ମା) ଅର୍ଥାଲଙ୍କାର; ତୁଳନା ।
ଉପମାନ—ବି. (ଉପ-ମା-ଅନ) ଯ ଦ୍ୱାରାହିଁ ଉପମା ଦିଆଯାଏ ।
ଉପମିତ—ବିଂ. (ଉପ-ମା-ତ) ତୁଳିତ ।
ଉପମେୟ—ବିଂ. (ଉପ-ମା-ଯ) ତୁଳନୀୟ ।
ଉପଯୁକ୍ତ—ବିଂ. ଉପ-ଯୁଜ୍-ତ) ଯୋଗ୍ୟ; ସମର୍ଥ; ଉଚିତ । [ପ୍ରୟୋଜନ ।
ଉପଯୋଗ—ବି. (ଉପ-ଯୁଜ୍-ଅ) ବ୍ୟବହାର,
ଉପଯୋଗୀ—ବିଂ.(ଉପ-ଯୁଜ୍-ଇନ୍)ଉପଯୁକ୍ତ ।
ଉପରତି—ବି. (ଉପ-ରମ୍-ତି) ନିବୃତ୍ତି ।
ଉପରାଗ—ବି. (ଉପ-ରନ୍‌ଜ୍-ଅ) ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଗ୍ରହଣ ।
ଉପରୋଧ—ବି. (ଉପ-ରୁଧ୍-ଅ) ଅନୁରୋଧ ।

ଉପର୍ଯ୍ୟୁପରି–ଅ°. (ଉପରି-ଉପରି) ପୁନଃ୨ ; ଗୋଟିକ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ।

ଉପଲ–ବ. ପ୍ରସ୍ତର; ପାଷାଣ ।

ଉପଲକ୍ଷ୍ୟ–ବ. (ଉପ-ଲକ୍ଷ-ଅ-ଯ) ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।

ଉପଲକ୍ଷିତ–ବି°. ସୂଚିତ । [ପ୍ରାପ୍ତ ।

ଉପଲବ୍ଧ–ବି°.(ଉପ-ଲଭ୍-ତ) ଜ୍ଞାତ; ଅନୁଭୂତ;

ଉପବନ–ବ. ଉଦ୍ୟାନ । [ଉପାସ ।

ଉପବାସ–ବ. (ଉପ-ବସ୍-ଅ) ଅନାହାର ;

ଉପବିଷ୍ଟ–ବି°. (ଉପ-ବିଶ୍-ତ) ଆସୀନ ।

ଉପବୀତ–ବ. (ଉପ-ବ୍ୟେ-ତ) ଯଜ୍ଞସୂତ୍ର ।

ଉପବେଶନ–ବ. (ଉପ-ବିଶ୍-ଅନ) ଆସନ-ଗ୍ରହଣ ।

ଉପଶମ–ବ. (ଉପ-ଶମ୍-ଅ) ଶାନ୍ତି; ନିବୃତ୍ତି ।

ଉପସଂହାର–ବ. (ଉପ-ସମ୍-ହୃ-ଅ) ନାଶ ; ସମାପ୍ତି ।

ଉପସର୍ଗ–ବ. (ଉପ-ସର୍ଗ) ଉପଦ୍ରବ; ରୋଗ-ବିକାର ; ଅବ୍ୟୟ ଶବ୍ଦବିଶେଷ ।

ଉପସ୍ଥ–ବ. (ଉପ-ସ୍ଥା-ଅ) ପୁଂଚିହ୍ନ ।

ଉପସ୍ଥାନ–ବ. (ଉପ-ସ୍ଥା-ଅନ) ଉପସ୍ଥିତି ।

ଉପସ୍ଥିତ–ବି°. (ଉପ-ସ୍ଥା-ତ) ସମୀପେ ସ୍ଥିତ ; ଆଗତ ।

ଉପସ୍ୱତ୍ୱ–ବ. (ଉପ-ସ୍ୱତ୍ୱ) ଆୟ ; ଲାଭ ।

ଉପହାର–ବ. (ଉପ-ହୃ-ଅ) ଉପଢୌକନ ।

ଉପହାସ–ବ. (ଉପ-ହସ୍-ଅ) ଅବଜ୍ଞାଯୁକ୍ତ ପରିହାସ । [ସ୍ୱିକା ।

ଉପାଖ୍ୟାନ–ବ. (ଉପ-ଆ-ଖ୍ୟା-ଅନ) ଆଖ୍ୟା-

ଉପାଡ଼ିବା–କ୍ରି. (ଉତ୍ପାଟନଶବ୍ଦଜ) ଉଖାଡ଼ିବା ।

ଉପାତ୍ତ–ବି°. (ଉପ-ଆ-ଦା-ତ) ଗୃହୀତ; ଲବ୍ଧ ।

ଉପାଦାନ–ବ.(ଉପ-ଆ-ଦା-ଅନ)ଉପକରଣ ।

ଉପାଦେୟ–ବି°. (ଉପ-ଆ-ଦା-ଯ) ଉତ୍ତମ ; ଗ୍ରାହ୍ୟ ।

ଉପାଧାନ–ବ. (ଉପ-ଆ-ଧା-ଅନ) ତକିଆ ।

ଉପାଧି–ବ. (ଉପ-ଆ-ଧା-ଇ) ଉପନାମ ; ପଦବୀ ।

ଉପାଧ୍ୟାୟ–ବ.(ଉପ-ଅଧି-ଇ-ଅ)ଅଧ୍ୟାପକ ।

ଉପାନହ–ବ. (ଉପ-ଆ-ନହ୍) ଜୋତା ।

ଉପାନ୍ତ–ବ. ନିକଟ ସ୍ଥାନ ।

ଉପାୟ–ବ. (ଉପ-ଇ-ଅ) କାର୍ଯ୍ୟସାଧନ ପନ୍ଥା ।

ଉପାୟନ–ବ. ଉପହାର ।

ଉପାର୍ଜ୍ଜନ–ବ. (ଉପ-ଅର୍ଜ୍ଜନ) ଅର୍ଜ୍ଜନ ।

ଉପାଲମ୍ଭ–ବ. (ଉପ-ଆ-ଲଭ୍-ଅ) ତିରସ୍କାର ।

ଉପାସକ–ବି°. (ଉପ-ଅସ୍-ଅକ) ପୂଜକ ।

ଉପାସନା–ବ. (ଉପ-ଅସ୍-ଅନ-ଆ) ପୂଜା ; ସେବା ।

ଉପାସ୍ୟ–ବ. (ଉପ-ଅସ୍-ଯ) ପୂଜ୍ୟ ; ସେବ୍ୟ ।

ଉପୁଜିବା–କ୍ରି°. (ଉପଜାତଶବ୍ଦଜ) ଜନ୍ମିବା ।

ଉପୁଡ଼ିବା–କ୍ରି°. ଉଖୁଡିପଡିବା । [ଦିଆଗ ।

ଉପେକ୍ଷା–ବ. (ଉପ-ଈକ୍ଷ୍-ଅ) ଅନାଦର ;

ଉପେତ–ବି°. (ଉପ-ଇ-ତ) ଯୁକ୍ତ ।

ଉପେନ୍ଦ୍ର–ବ. ବିଷ୍ଣୁ ।

ଉପୋଷିତ–ବି°. (ଉପ-ବସ୍-ତ) ଉପବାସୀ ।

ଉପୋଦ୍ଘାତ–ବ. ଉପକ୍ରମ ।

ଉପ୍ତ–ବି°. (ବପ୍-ତ) ବୁଣା (ବୀଜସମ୍ବନ୍ଧରେ) ।

ଉଭ, ଉଭୟ୍—ବି. ଦୁଇ, ଦ୍ୱୟ ।

ଉଭା—ବି. ଠିଆ ।

ଉଭେଇଯିବା—କ୍ରି. ଅଦୃଶ୍ୟ ହେବା ।

ଉମର—ବି. ବୟସ ।

ଉମା—ବି. (ଉ-ମା) ପାର୍ବତୀ ।

ଉରଃ—ବି. ବକ୍ଷସ୍ଥଳ ; ହୃଦୟ ।

ଉରଗ—ବି. (ଉରସ୍-ଗମ୍-ଅ) ସର୍ପ ।

ଉରଜ, ଉରସିଜ—ବି.(ଉରସ୍-ଜନ୍-ଅ) ସ୍ତନ ।

ଉରୁ—ବି. ଜଂଘ ।

ଉରୁ—ବି. ବିଶାଳ ।

ଊର୍ଣ୍ଣ-ନାଭି—ସଂ. ମାକଡ଼ସା ।

ଊର୍ଣ୍ଣା—ବି. ମେଷଲୋମ ।

ଉର୍ବରା—ବି. ଫଳୋତ୍ପାଦକ ।

ଉର୍ବଶୀ—ବି. ଅପ୍ସରାବିଶେଷ ।

ଉର୍ବୀ—ବି. ପୃଥିବୀ ।

ଉଲଟେ—ବି. ବିପରୀତ ।

ଉଲାଖ—ବି. (ଉଲ୍ଲେଖଶବ୍ଦଜ) ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ।

ଉଲୁଗୁଣା—ବି. ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତସହ ପୁରସ୍କାର ।

ଉଲୂକ—ବି. ପେଚା ।

ଉଲ୍କା—ବି. ଆକାଶରୁ ପତିତ ଅଗ୍ନିମୟ ପିଣ୍ଡ ।

ଉଲ୍ଲଂଘନ—ବି. (ଉତ୍-ଲଙ୍ଘ୍-ଅନ) ଅତିକ୍ରମ ।

ଉଲ୍ଲଂଘିତ—ବି. ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ।

ଉଲ୍ଲମ୍ଫନ—ବି. (ଉତ୍-ଲମ୍ଫ୍-ଅନ) କୁଦିବା ।

ଉଲ୍ଲସିତ—ବି. (ଉତ୍-ଲସ୍-ତ) ଆନନ୍ଦିତ ।

ଉଲ୍ଲାସ—ବି. (ଉତ୍-ଲସ୍-ଅ) ଆନନ୍ଦ ; ଗ୍ରନ୍ଥର ଅଧ୍ୟାୟ ।

ଉଲ୍ଲିଖିତ—ବି.(ଉତ୍-ଲିଖ୍-ତ)ଉପରେ ଲିଖିତ; ପୂର୍ବ କଥିତ ।

ଉଲ୍ଲେଖ—ବି. (ଉତ୍-ଲିଖ୍-ଅ) ପ୍ରସଙ୍ଗ ।

ଉଲ୍ଲୋଳ—ବି. (ଉତ୍-ଲୋଳ) ଅତି ଅଶେଉଜ-ମୟ ।

ଉଶନା—ବି. ଶୁକ୍ରାଚାର୍ଯ୍ୟ ।

ଉଶୀର—ବି. ବେଣା ମୂଳ ।

ଉଷତ—ବି. ଆନନ୍ଦିତ, ।

ଉଷା—ବି. ପ୍ରଭାତକାଳ ।

ଉଷିତ—ବି. ବାସି ।

ଉଷୁନା—ବି. (ଉଷ୍ଣ ଶବ୍ଦଜ) ସିଦ୍ଧ ।

ଉଷ୍ଟ୍ର—ବି. ଓଟ ।

ଉଷ୍ଣ—ବି. ତପ୍ତ ।

ଉଷ୍ଣୀଷ—ବି. ପଗଡ଼ି ; ପାଗ ।

ଉସ୍ୱାସ—ବି. ଲଘୁ ; ହାଲୁକା ।

ଉସ୍କେଇବା—କ୍ରି. ତେଜିବା ; ଉତ୍ତେଜିତ କରିବା ; ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ।

ଉହା—ବି. କୁମ୍ଭାର ଚୁଲ୍ଲୀ ।

ଉହାଡ଼—ବି. ଅନ୍ତରାଳ ; ଆବରଣ ।

ଊ

ବି. ଷଷ୍ଠ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ, ।

ଊଢ଼—ବି. (ବହ୍-ତ) ବିବାହିତ ।

ଊଣା—ବି. (ଊନଶବ୍ଦଜ) ଅଳ୍ପ ; କମ୍ ।

ଊଧଃ—ସଂ. ବି. ପଶୁର ସ୍ତନ ।

ଊନ—ବି. ଅଳ୍ପ ; କମ୍ ।

ଊରୁ-ବ. (ଊର୍ଣ୍ଣ+ଉ) ଜାନୁର ଉପରଭାଗ ।
ଊର୍ଜସ୍ୱଳ-ବି. (ଊର୍ଜସ୍-ବଳ) ଅତିତେଜସ୍ୱୀ ।
ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ-ବି. ଉତ୍ତୋଳିତ; ବ. ଉପରଅଂଶ ।
ଊର୍ଣ୍ଣନାଭ-ବି. (ଊର୍ଣ୍ଣା-ନାଭି) ମାକଡ଼ସା ।
ଊର୍ମ୍ମି-ବ. ତରଙ୍ଗ; ଲହଡ଼ି ।
ଊର୍ମ୍ମିଳା-ବି. (ଊର୍ମ୍ମି-ଲ-ଆ) ଊର୍ମ୍ମିଯୁକ୍ତ ; ବ. ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କ ପତ୍ନୀ ।
ଊଷର-ବି. ଲବଣାକ୍ତ; ବ. ଲବଣାକ୍ତ ଭୂମି ।
ଊହ-ବ. (ଊହ୍-ଅ) ବିତର୍କ ।
ଊହ୍ୟ-ବି. (ଊହ୍-ଯ) ତର୍କଣୀୟ; ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ।

ଋ

ବ. ସପ୍ତମ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ ।

ଋକ୍-ବ. ଋଗ୍ବେଦ; ବେଦମନ୍ତ୍ର ।
ଋକ୍ଷ-ବ. ଭଲ୍ଲୁକ; ନକ୍ଷତ୍ର ।
ଋଜୁ-ବି. ସରଳ; ସଳଖ ।
ଋଣ-ବ. (ଋ-ତ) କରଜ; ଉଧାର ।
ଋଣୀ-ବ. (ଋଣ-ଇନ୍) ଖାତକ ।
ଋତ-ବି. ସତ୍ୟ; ପୂଜିତ ।
ଋତୁ-ବ. ମାସଦ୍ୱୟବ୍ୟାପୀ କାଳ, ଗ୍ରୀଷ୍ମ, ବର୍ଷା, ଶରତ, ହେମନ୍ତ, ଶିଶିର ଓ ବସନ୍ତ ; ସ୍ତ୍ରୀରଜ ।
ଋତୁମତୀ-ବି. (ଋତୁ-ମତ୍-ଈ) ରଜସ୍ୱଳା ।
ଋତୁରାଜ-ବ. ବସନ୍ତକାଳ ।
ଋତ୍ୱିକ୍-ବ. (ଋତୁ-ଯଜ୍-କ୍ୱିପ୍) ପୁରୋହିତ ।
ଋଦ୍ଧି-ବ. (ଋଧ୍-ତି) ସମ୍ପଦ୍ ; ଭବ ।
ଋଷଭ-ବ. ବୃଷଭ; ସଙ୍ଗୀତ ବିଦ୍ୟାର ସପ୍ତସ୍ୱର ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ।
ଋଷି-ବ. (ଋଷ୍-ଇ) ମୁନି ।
ଋଷିକୁଲ୍ୟା-ବ. ନଦୀବିଶେଷ ।
ଋଷ୍ୟ-ବ. ମୃଗବିଶେଷ ।
ଋଷ୍ୟମୂକ-ବ. ପର୍ବତବିଶେଷ ।
ଋଷ୍ୟଶୃଙ୍ଗ-ବ. ମୁନିବିଶେଷ ।

ଏ

ବ. ଅଷ୍ଟମ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ; ସର୍ବ.-ଏହି, ଏହା ।

ଏଇ-ସର୍ବ. (ଏତତ୍ଶବ୍ଦଜ) ଅଗ୍ରସ୍ଥିତ ।
ଏକ-ବ. ଆଦ୍ୟସଂଖ୍ୟା ; ବି. ଅଦ୍ୱିତୀୟ ।
ଏକକ-ବି. (ଏକ-କ) ଏକାକୀ; ବ. ଆଦ୍ୟସଂଖ୍ୟା ।
ଏକକାଳୀନ-ବି. ଏକ କାଳରେ ଯେ ଘଟେ ।
ଏକଘରିଆ-ବି. ସମାଜଚ୍ୟୁତ ।
ଏକଚଟିଆ-ବି. ଏକାୟତ୍ତ ।
ଏକଚତ୍ୱାରିଂଶ-ବି. ୪୧ । [ପକ୍ଷରେ ।
ଏକତଃ-ଅ. (ଏକ-ତସ୍) ଏକଦିଗରେ; ଏକ-
ଏକତନ୍ତ୍ରୀ, ଏକତାରା } ବି. ଏକତନ୍ତ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାଦ୍ୟ ।
ଏକତମ-ବି. ଅନେକ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ।
ଏକତର-ବି. ଦୁଇ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ।
ଏକତା-ବ. ଐକ୍ୟ; ସାମ୍ୟ । [ଏକାଗ୍ର ।
ଏକତାନ-ବ. ଏକତ୍ର ମିଳିତ ସ୍ୱର; ବି.
ଏକତ୍ରିଂଶ-ବି. ୩୧ ।

ଏକତ୍ର—କ୍ରି. ବି. ଏକ ସ୍ଥାନରେ ।

ଏକତ୍ୱ—ବି. ଐକ୍ୟ ; ଅଭେଦ ।

ଏକଦା—କ୍ରି. ବି. ଏକ ସମୟରେ ।

ଏକଦେଶ—ବି. କୌଣସି ଅଂଶ ।

ଏକଧା—ଅ. ଏକପ୍ରକାରେ ।

ଏକବାଗିୟା—ବି. ଅବାଧ୍ୟ ।

ଏକଲା—ବି. (ଏକଲ ଶବ୍ଦରୁ) ଏକାକୀ ।

ଏକଷଠି—ବି. ୬୧ ।

ଏକସ୍ତରି—ବି. ୭୧ ।

ଏକା—ବି. (ଏକ ଶବ୍ଦରୁ) ଏକଲା ।

ଏକାକୀ—ବି. ଏକକ ; ଅସହାୟ ।

ଏକାଗ୍ର—ବି. (ଏକ-ଅଗ୍ର) ଏକ ବିଷୟରେ ନିବିଷ୍ଟ ।

ଏକାଗ୍ର-ତା—ବି. ଏକ ବିଷୟରେ ଅଭିନିବେଶ ।

ଏକାତ୍ମା—ବି. (ଏକ-ଆତ୍ମା) ଏକପ୍ରାଣ ।

ଏକାଦଶୀ—ବି. ତିଥିବିଶେଷ ।

ଏକାନବେ—ବି. ୯୧ ।

ଏକାନ୍ତ—ବି. (ଏକ-ଅନ୍ତ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ; ନିର୍ଜନ ।

ଏକାନ୍ନ—ବି. (ଏଦ-ଅନ୍ନ) ଏକତ୍ର ପାକ ।

ଏକାନ୍ନବର୍ତ୍ତୀ—ବି. (ଏକ-ଅନ୍ନ-ବୃତ୍-ଇନ୍) ଯେଉଁମାନେ ଏକ ପାକରେ ଖାଆନ୍ତି ।

ଏକାବନ—ବି. ୫୧ ।

ଏକାମ୍ରକାନନ—ବି. (ଏକ-ଆମ୍ର-କାନନ) ଭୁବନେଶ୍ୱରତୀର୍ଥ ।

ଏକାଶୀ—ବି. ୮୧ । [ସ୍ଥାପନ ।

ଏକୀକରଣ—ବି. (ଏକ-ଇ-କୃ-ଅନ) ଏକତ୍ର

ଏକୁଟିଆ—ବି. ଏକାକୀ ।

ଏକୁନ—ବି. ମୋଟ ।

ଏକୁଆ } ବି. ଦିନଛଡ଼ା ଜ୍ୱର ।
ଏକୋଇ }

ଏକୋଇଶ—ବି. ୨୧ ।

ଏକୋଦର—ବି. (ଏକ-ଉଦର) ସହୋଦର ।

ଏକୋଦ୍ଦିଷ୍ଟ—ବି. ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଉଦ୍ଦେଶରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ।

ଏକ୍ଷଣି—କ୍ରି. ବି. (ଏତତ୍-କ୍ଷଣ) ଏହିକ୍ଷଣରେ ।

ଏଠାରେ—କ୍ରି. ବି. ଏ ସ୍ଥାନରେ ।

ଏଡ଼ିବା—କ୍ରି. ଲଙ୍ଘିବା ; ଅତିକ୍ରମ କରିବା ।

ଏଡ଼େ—କ୍ରି. ବି. ଏ ପରିମାଣରେ ।

ଏଣ—ବି. ମୃଗ ।

ଏଣିକି—କ୍ରି. ବି. ଏ ଆଡ଼କୁ ।

ଏଣୀ—ବି. (ଏଣ-ଈ) ମୃଗୀ ।

ଏଣୁ—ଅ. ଏହି ହେତୁରୁ ।

ଏଣେ—ଅ. ଏଆଡ଼େ ।

ଏଣେତେଣେ—ଅ. ଏଆଡ଼େ ସେଆଡ଼େ ।

ଏଣ୍ଡୁଅ—ବି. ସରୀସୃପବିଶେଷ, କୃକଳାସ ।

ଏଣ୍ଡୁରି—ବି. ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।

ଏତାଦୃଶ—ବି. (ଏତତ୍-ଦୃଶ୍) ଏପ୍ରକାର ।

ଏତାବତ୍—ବି. (ଏତତ୍-ବତ୍) ଏତେ ପରିମାଣ ; ଏତେ ।

ଏତେ—କ୍ରି. ବି. ଏ ସଂଖ୍ୟାରେ ।

ଏମନ୍ତ—ବି. ଏପ୍ରକାର ।

ଏରଣ୍ଡ—ବି. ଗବଗଛ ।

ଏରୁଣ୍ଡି-ବ. ଦ୍ୱାରବନ୍ଧ ।

ଏଲା-ବ. ଅଳେଇଚ ।

ଏବଂ-ଅ. ଏହି ପ୍ରକାରେ ; ଅତଏବ ।

ଏବଂବିଧ-ବି. ଏହିପ୍ରକାରେ ।

ଏବେ-ଅ. ବର୍ତ୍ତମାନ, ସଂପ୍ରତି ।

ଏଷଣା-ବ. (ଇଷ୍-ଅନ୍-ଆ) ଅନ୍ୱେଷଣ ।

ଏସ୍ରାଜ-ବ. ସେତାର ସଦୃଶ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ।

ଐ ନବମ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ ।

[ଭାବ ।

ଐକମତ୍ୟ-ବ. (ଏକ-ମତ-ଯ) ଏକମତ ହେବାର

ଐକାନ୍ତିକ-ବି. (ଏକାନ୍ତ-ଇକ) ପ୍ରଗାଢ଼; ଦୃଢ଼ ।

ଐକାହ୍ନିକ-ବି. (ଏକ-ଅହନ୍-ଇକ) ଏକଦିନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଐକ୍ୟ-ବ. (ଏକ-ଯ) ଏକତା ।

ଐଚ୍ଛିକ-ବି. (ଇଚ୍ଛା-ଇକ) ଇଚ୍ଛା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଐତିହାସିକ-ବି. (ଇତିହାସ-ଇକ) ଇତିହାସ-ସଂକ୍ରାନ୍ତ ।

ଐତିହ୍ୟ-ବ. (ଇତି-ହ-ଯ) ପ୍ରବାଦ ।

ଐନ୍ଦବ-ବି. (ଇନ୍ଦୁ-ଅ) ଚନ୍ଦ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଐନ୍ଦ୍ରଜାଲିକ-ବି. (ଇନ୍ଦ୍ର-ଜାଲ୍-ଇକ) କୁହୁକୀ, ବାଜୀକର ।

ଐରାବତ-ବ. (ଇରା-ବତ୍-ଅ) ଇନ୍ଦ୍ରହସ୍ତୀ ।

ଐଶ-ବି. (ଈଶ-ଅ) ଈଶ୍ୱରସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ-ବ. (ଈଶ୍ୱର-ଯ) ପ୍ରଭୁତ୍ୱ; ବିଭବ ।

ଐହିକ-ବି. (ଇହ-ଇକ) ଇହକାଳସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଓ ଦଶମ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ, ବ. ବ୍ରହ୍ମା ; ଅ. ସମ୍ବୋଧନ ।

ଓଁ-ଅ. ପ୍ରଣବ ; ଓଙ୍କାର ।

ଓଉ-ବ. ଅମ୍ଳଫଳବିଶେଷ ।

ଓକର-ବ. ଗୋଇ ; ଗୃହଛିଦ୍ର ।

ଓଗାଳିବା-କ୍ରି. (ଅର୍ଗଳଶବ୍ଦରୁ) ଅଟକାଇବା ।

ଓଘ-ବ. ପ୍ରବାହ ; ତରଙ୍ଗ ।

ଓଜଃ-ବ. ତେଜ ; ବଳ ।

ଓଜନ-ବ. ତୌଲ ।

ଓଜର-ବ. ହେତୁ ; ଛଳ ।

ଓଜସ୍ୱୀ-ବି. (ଓଜସ୍-ବିନ୍) ତେଜସ୍ୱୀ; ବଳବାନ୍ ।

ଓଝ-ବ. ବର୍ଗମୂଳ ବାହାର କରିବା । [ଭଙ୍ଗ ।

ଓଝା-ବ. (ଉପାଧ୍ୟାୟ ଶବ୍ଦରୁ) ଶିକ୍ଷକ ; ଗଣି-

ଓଟାରିବା-କ୍ରି. ଆକର୍ଷଣ କରିବା; ଟାଣିବା ।

ଓଡ଼ାଙ୍କ-ବ. ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରଣାଳୀରେ ମିଶାଣ ।

ଓଡ଼ିୟା-ବି. (ଓଡ୍ରଶବ୍ଦରୁ) ଉତ୍କଳୀୟ ।

ଓଡ୍ର, ଓଢ୍ର-ବ. ଉତ୍କଳଦେଶ ।

ଓଢ଼ଣା-ବ. ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଙ୍କର ମୁଖ ଛାଦନ ବସ୍ତ୍ର ।

ଓତପ୍ରୋତ-ବି. ସବୁଆଡ଼େ ବ୍ୟାପ୍ତ । [ବିସ୍ତ ।

ଓଦା-ବ. (ଉଦଶ୍ୱିତ୍ଶବ୍ଦଜ) ତଦର; ଉଦଶ୍ୱିତ୍-

ଓଦନ-ବ, ଭାତ ।

ଓଲଟା-ବି. ବିପରୀତ ।

ଓଲଣି-ବ. ମିସ୍ତ୍ରିମାନଙ୍କର ମାପିବା ଦଉଡ଼ି ।

ଓଲା-ବି. ବୁଦ୍ଧିହୀନ ।

ଓଲଉଠା-ବ. ବସୂଗସେବ ।

ଓଳି-ବ. ଛପରର ଶେଷଭାଗ; ଦକ୍ଷାର୍ଦ୍ଧ; ନୃତ୍ୟକା-
ପାଦବିଶେଷ । [ନିର୍ମିତ ଚୁଳା ।

ଓଳିଆ-ବ. ଶସ୍ୟାଦି ବାନ୍ଧି ରଖିବାପାଇଁ ପାଳ-

ଓଷଧି-ବ. ଜ୍ୟୋତିର୍ଲତା; ଔଷଧ ।

ଓଷଧୀଶ-ବ. (ଓଷଧି-ଈଶ) ଚନ୍ଦ୍ର ।

ଓଷ୍ଠ-ବ. ଓଠ ।

ଓଷ୍ଠ୍ୟ-ବି. (ଓଷ୍ଠ-ଯ) ଓଷ୍ଠଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚାରିତ ।

ଓସା-ବ. (ଉପବାସଶବ୍ଦଜ) ଉପବାସ; ବ୍ରତ ।

ଓସାର-ବ. ପ୍ରସ୍ଥ ; ଚୌଡ଼ା ।

ଓହଳ-ବ. (ଅବରୋହ ଶବ୍ଦଜ) ବରଗଛରୁ
ତଳକୁ ଯେଉଁ ଅଂଶ ବାହାରେ ।

ଓହଳିବା-କ୍ରି. ତଳକୁ ଖସିବା; ଝୁଲିବା ।

ଓହ୍ଲାଇବା-କ୍ରି. (ଅବରୋହ ଶବ୍ଦରୁ) ଅବ-
ତରଣ କରିବା ।

ଔ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ ।

ଔଚିତ୍ୟ-ବ. (ଉଚିତ-ଯ) କର୍ତ୍ତବ୍ୟତା ।

ଔତ୍ସୁକ୍ୟ-ବ. (ଉତ୍ସୁକ-ଯ) ଉତ୍କଣ୍ଠା; ଆଗ୍ରହ ।

ଔଦରିକ-ବି. (ଉଦର-ଇକ) ଉଦରମ୍ଭରି;
ପେଟୁ । [ବଦାନ୍ୟତା ।

ଔଦାର୍ଯ୍ୟ-ବ (ଉଦାର-ଯ) ଉଦାରତା;

ଔଦାସ୍ୟ } ବ. (ଉଦାସ-ଉଦାସୀନ-ଯ)
ଔଦାସୀନ୍ୟ } ବୈରାଗ୍ୟ; ଅନାସ୍ଥା ।

ଔପନିବେଶିକ-ବି. (ଉପନିବେଶ-ଇକ) ଉପ-
ନିବେଶସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । [ନିର୍ମିତ ଆସନ ।

ଔରଭ୍ର-ବ. (ଉରଭ୍ର=ମେଷ+ଅ) ଲୋମ-

ଔରସ-ବି. (ଉରସ୍-ଅ) ସ୍ୱୟଂ ଉତ୍ପାଦିତ;
ଧର୍ମପତ୍ନୀଜାତ ।

ଔର୍ଦ୍ଧ୍ୱଦୈହିକ-ବି.(ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ-ଦେହ-ଇକ) ମୃତର
ସତ୍କାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଔଷଧ-ବ. ଭେଷଜ; ରୋଗନାଶକ ବସ୍ତୁ ।

ଔଷ୍ଠ୍ୟ-ବ. (ଓଷ୍ଠ-ଯ) ଓଷ୍ଠଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚାର୍ଯ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣ ।

କ ପ୍ରଥମ ହଲ୍‌ବର୍ଣ୍ଣ; ବ. ଜଳ; ବ୍ରହ୍ମା ।

କଅଣ, କଣ-ସର୍ବ. (କିଂ.ଶବ୍ଦଜ) କିସ ।

କଅଁଳ-ବି. (କୋମଳଶବ୍ଦଜ) ମୃଦୁ; ନରମ ।

କଇଁ-ବ. (କୁମୁଦଶବ୍ଦଜ) ଜଳଜ ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।

କଇଁଆଁ-ବ. ଚିକ୍କୁଲୀ ।

କଇଁଥା-ବି. ଦରସିଝା; ଅପକ୍ୱ ।

କଇଁଛ, କଇଞ୍ଛ-ବ. କଚ୍ଛପ ।

କଇଡ଼ି-ବ. ବେତନିର୍ମିତ ଧାନ୍ୟାଧାର ।

କଉ-ବ. (କବୟୀଶବ୍ଦଜ) ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।

କଉଡ଼ି-ବ (କପର୍ଦ୍ଦଶବ୍ଦଜ) ବରାଟକ ।

କଏଦ-ବ. ଅବରୋଧ; ବନ୍ଦ ।

କଏଦୀ-ବ. ବନ୍ଦୀ ।

କଂସ-ବ. କଂସ ନାମକ ଅସୁର ।

କକୁଦ୍-ବ. ବୃଷଭର ଚୂଳ ।

କକୁଦ୍ମାନ୍-ବ. ମତ୍ତବୃଷ ।

କକୁଭ୍—ବି. ଦିଗ । [ପଥ ।
କକ୍ଷ—ବି. କାଖ ; ପ୍ରକୋଷ୍ଠ ; ଗ୍ରହର ଭ୍ରମଣ
କଙ୍କ—ବି. ଏକପ୍ରକାର ପକ୍ଷୀ ।
କଙ୍କୀ—ବି. ପତଙ୍ଗ ବିଶେଷ ।
କଙ୍କଣ—ବି. କରଭୂଷଣ ବିଶେଷ ।
କଙ୍କତିକା—ବି. ପାନିଆଁ ।
କଙ୍କାଳ—ବି. ଅସ୍ଥି-ପଞ୍ଜର । [ବିଶେଷ ।
କଖାରୁ—ବି. (କର୍କାରୁଶବ୍ଦଜ) ଲତା ଓ ଫଳ-
କଙ୍ଗାଳ, କାଙ୍ଗାଳ—ବି. ଭିକ୍ଷୁକ ।
କଚ—ବି କେଶ ; ବୃହସ୍ପତି ପୁତ୍ର ।
କଚଟି—ବି. ମଣିବନ୍ଧ ।
କଚଡା—ବି. ମୂଳରୁ କଟା ଧାନଗଛର ବନ୍ଧା
ବିଡା; ସବଳରେ ତଳେ ନିକ୍ଷେପ ବା ପତନ ।
କଚଡି—ବି. ଅଳିଆ ।
କଚଡ଼ିବା—କ୍ରି. ସବଳେ ତଳେ ନିକ୍ଷେପକରିବା ।
କଚୁ—ବି. ସାରୁଗଛ ।
କଚୁରି—ବି. ପେଷ୍ଟକ ବିଶେଷ ।
କଚେରି—ବି. ବିଚାରାଳୟ ; କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ।
କଛା—ବି. ଅପକ୍ୱ ; ଅସ୍ଥାୟୀ ।
କଚ୍ଛ—ବି. (କଷଶବ୍ଦଜ) ମାପ ।
କଚ୍ଛା—ବି. (କଚ୍ଛଶବ୍ଦଜ) ପରିଧେୟ ବସ୍ତ୍ରର ପଶ୍ଚାଦ୍ଭ
ଅଂଶ ।
କଚ୍ଛ—ବି. ଜଳମୟ ଦେଶ ; କଚ୍ଛ ।
କଚ୍ଛପ—ବି. (କଚ୍ଛ-ପା-ଅ) କୂର୍ମ୍ମ, କଇଁଛ ।
କଚ୍ଛୁ—ବି. କାଛୁ ।
କଜ୍ଜଳ—ବି. ଅଞ୍ଜନ ; ବିଂ. କୃଷ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ।

କଞ୍ଚା—ବିଂ. ଅପକ୍ୱ ; ଅସିଦ୍ଧ ।
କଞ୍ଚି—ବି. (କୁଞ୍ଚୀଶବ୍ଦଜ) କୋଳପକାଠି ।
କଞ୍ଚୁକ—ବି. ସାପର କାତି ; ବସ୍ତ୍ର ।
କଞ୍ଚୁକୀ—ବି. (କଞ୍ଚୁକ-ଇନ୍) ଅନ୍ତଃପୁରର କ୍ଳୀବ-
ରକ୍ଷକ ; ସର୍ପ ।
କଞ୍ଜ—ବି. (କଂ-ଜନ୍-ଅ) ପଦ୍ମ ।
କଟ—ବି. ହସ୍ତୀର ଗଣ୍ଡଦେଶ ।
କଟକ—ବି. (କଟ୍-ଅକ) ପର୍ବତର ସାନୁବଳୟ ;
ରାଜଧାନୀ ; ପାଦଭୂଷଣ ; ଶିବିର ।
କଟକଣା—ବି. ବନ୍ଦୋବସ୍ତ; ଅଟକ ।
କଟରି—ବି. ଛାଟିଆ; ଗିନା ।
କଟା—ବିଂ. (କର୍ତ୍ତନଶବ୍ଦଜ) ଛେଦିତ ।
କଟାକଟି—ବି. ହଣାହଣି । [ଗ୍ରହାଣି ।
କଟାକ୍ଷ—ବି. (କଟ-ଅକ୍ଷି) ଅପାଙ୍ଗଦୃଷ୍ଟି; ଅଡ଼-
କଟାର, କଟାରି—ବି. ଶସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
କଟାଳି—ଚ. ଓଜନ ପରିମାଣ; ତଦ୍ ।
କଟାସ—ବି. ବନ୍ୟ ବିଡାଳ ।
କଟାହ—ବି. ଲୌହକରେଇ ।
କଟି—ବି. ଅଣ୍ଟା ।
କଟିବନ୍ଧ—ବି. (କଟି-ବନ୍ଧ) କମରବନ୍ଧ ।
କଟୁ—ବିଂ. କଡୁଆ; କର୍କଶ । [ରକ୍ଷକ ।
କଟୁଆଳ—ବି. (କୋଷ୍ଠପାଳଶବ୍ଦରୁ) ନଗର-
କଟୁକୀ—ବି. ଔଷଧବିଶେଷ ।
କଟୁରି—ବି. (କଟାରଶବ୍ଦଜ) ଶସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
କଠ—ବି. ମୁନିବିଶେଷ; ଉପନିଷଦ୍ବିଶେଷ ।
କଠାଉ—ବି. କାଷ୍ଠପାଦୁକା ; ଖଡମ ।
କଠିନ—ବିଂ. ଦୃଢ; ଶକ୍ତ; ନିର୍ଦ୍ଦୟ; ଦୁଃସହ ।

କଠିନୀ-ବି. ଖଡ଼ି ।
କଠୋର-ବିଂ. (କଠ-ଓର) କଠିନ ; ଦୁଷ୍କର ।
କଡ଼ମଡ଼-କ୍ରି. ବିଂ. କଠିନଦ୍ରବ୍ୟର ଚର୍ବଣଶବ୍ଦ ।
କଡ଼ା-ବି. କଉଡ଼ି ; ଧାତୁନିର୍ମିତ ବଳୟ ; ବିଂ. କଠୋର ।
କଡ଼ି-ବି. କଡ଼ିକାଠ ।
କଡ଼ୁଆ-ବିଂ. (କଟୁଶବ୍ଦଜ) କଟୁ ।
କଢ଼ାଇବା-କ୍ରି. ବାହାରକରିବା ।
କଢ଼ି, କଢ଼-ବି. (କଳିଶବ୍ଦଜ) ପୁଷ୍ପକଳି ।
କଣ, କଣା-ବି. ଅଣୁ ; ଅତିସୂକ୍ଷ୍ମ ଅଂଶ ।
କଣା-ବି. (କାଣଶବ୍ଦଜ) ଏକଚକ୍ଷୁହୀନ ; ଛିଦ୍ର ।
କଣାଦ-ବି. (କଣ-ଅଦ) ଅଣୁବିଷୟକ ଦର୍ଶନର ପ୍ରଣେତା ମୁନି । [କ୍ଷୁଦ୍ରାଂଶ ।
କଣି-ବି. ବାଂଶର ଶାଖା ; ବିରି ମୁଗ ପ୍ରଭୃତିର
କଣିକା-ବି. (କଣ-ଅକ-ଆ) କ୍ଷୁଦ୍ରାଂଶ ; ଏକକଣା ।
କଣ୍ଟା-ବି. ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ; ମାପ ।
କଣ୍ଟକ-ବି. କଣ୍ଟା ; ଶତ୍ରୁ । [କିଯୁକ୍ତ ।
କଣ୍ଟକିତ-ବି. (କଣ୍ଟକ-ଇତ) ରୋମାଞ୍ଚିତ; କଣ୍ଟ-
କଣ୍ଟି-ବି. ଲଙ୍ଗଳସ୍ଥ କାଷ୍ଠଖଣ୍ଡବିଶେଷ ।
କଣ୍ଠ-ବି. ଗଳଦେଶ ; ଗଳା
କଣ୍ଠନାଳୀ-ବି. ଗଳାର ନାଳୀ ।
କଣ୍ଠସ୍ଥ-ବିଂ. (କଣ୍ଠସ୍ଥା-ଅ) ମୁଖସ୍ଥ ।
କଣ୍ଠୀ-ବି. କଣ୍ଠର ମାଳା ।
କଣ୍ଠ୍ୟ-ବିଂ (କଣ୍ଠ-ଯ) କଣ୍ଠୋଚ୍ଚାରିତ ।
କଣ୍ଡରା-ବି. (କନ୍ଦସଶବ୍ଦଜ) ଜାତିବିଶେଷ ।

କଣ୍ଡୁ-ବି. କୁଣ୍ଡିଆ ; କୁଣ୍ଡେଇହେବା ।
କଣ୍ୱ-ବି. ମୁନିବିଶେଷ ।
କତରୀ-ବି. ଛୁରୀ ମଶିଣା ।
କତି-ବି. (କିମ୍-ଅତି) କେତେକ ।
କତି-ବିଂ. ନିକଟ ; ବି. ପାଶ ।
କତିପୟ-ବିଂ. କେତେକ ।
କଥଞ୍ଚିତ-ଅ. କୌଣସିପ୍ରକାରେ ।
କଥନ-ବି. (କଥ୍-ଅନ) ଉକ୍ତି; କହିବା ।
କଥନୀୟ-ବିଂ. (କଥ୍-ଅନୀୟ) ବକ୍ତବ୍ୟ; କହିବାର ଯୋଗ୍ୟ ।
କଥା-ବି. (କଥ୍-ଅ) ଉକ୍ତି; ଗଳ୍ପ; ଉପାଖ୍ୟାନ ।
କଥିତ-ବିଂ. (କଥ୍-ତ) ବ୍ୟକ୍ତ; ବର୍ଣ୍ଣିତ ।
କଥୋପକଥନ-ବି. (କଥା-ଉପକଥନ) କଥାବାର୍ତ୍ତା ।
କଥ୍ୟ-ବିଂ. (କଥ୍-ଯ) ବକ୍ତବ୍ୟ ।
କଦକ୍ଷର-ବି. (କୁ-ଅକ୍ଷର) କୁତ୍ସିତ ଅକ୍ଷର ।
କଦନ-ବି. (କଦ୍-ଅନ) ପୀଡ଼ନ; ବିନାଶ; ପାପ ।
କଦନ୍ନ-ବି. (କୁ-ଅନ୍ନ) ଦୂଷିତ ଅନ୍ନ ।
କଦମ୍ବ-ବି. ନୀପବୃକ୍ଷ ।
କଦର-ବି. ସୁବିଧା; ଉପାୟ ।
କଦର୍ଯ୍ୟ-ବିଂ. କୁତ୍ସିତ; ନୀଚ ।
କଦଳୀ-ବି. ରମ୍ଭାବୃକ୍ଷ ଓ ଫଳ ।
କଦା-ଅ. (କିମ୍-ଦା) କେବେ ।
କଦାକାର-ବିଂ. (କୁ-ଆକାର) ବିଶ୍ରୀ ।
କଦାଚ, କଦାଚନ, କଦାଚିତ୍-ଅ. କୌଣସି ସମୟରେ, ଅତି ବିରଳଭାବରେ ।
କଦାମ୍ବର-ବି. କୁତ୍ସିତ ଅମ୍ବର ।

କଦାପି-ଅ॰, (କଦା-ଅପି) କେବେହେଁ ।

କଦୁଷ୍ଣ-ବ॰. ଅଳ୍ପଉଷ୍ଣ ।

କଦ୍ରୁ-ବି. କଶ୍ୟପଋଷିଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟା ।

କନକ-ବି. ସୁବର୍ଣ୍ଣ ।

କନିଷ୍ଠ-ବି॰.(କନ୍=କ୍ଷୁଦ୍ର-ଇଷ୍ଠ) ବୟସରେ ସାନ ।

କନିଷ୍ଠା-ବି॰. ବୟସରେ କ୍ଷୁଦ୍ରା । ବି. କାଣି-
ଅଙ୍ଗୁଳି ।

କନୀନିକା-ବି. ଚକ୍ଷୁର ତାରା ।

କନୀୟସୀ-ବି॰. କନିଷ୍ଠା ।

କନୀୟାନ୍-ବି॰. (କନ୍-ଇୟସ୍) କନିଷ୍ଠ; କ୍ଷୁଦ୍ର ।

କନ୍ଥା-ବି. ଜୀର୍ଣ୍ଣବସ୍ତ୍ରରଚିତ ଆସ୍ତରଣ ବା ଆଚ୍ଛା-
ଦନ ।

କନ୍ଦ-ବି. ଅଙ୍କୁରଜାତ ଭକ୍ଷଣୀୟ ମୂଳ ।

କନ୍ଦର, କନ୍ଦରା-ବି. ପର୍ବତଗୁହା ।

କନ୍ଦର୍ପ-ବି. (କଂ-ଦୃପ୍-ଅ) କାମ; ମଦନ ।

କନ୍ଦଳ-ବି. ନୂତନାଙ୍କୁର; କଳହ ।

କନ୍ଦୁକ-ବି. ବର୍ତ୍ତୁଳାକାର ଖେଳନା ।

କନ୍ଧର-ବି. (କଂ-ଧୃ-ଅ) ଗ୍ରୀବା; ବେକ ।

କନ୍ୟା-ବି. ପୁତ୍ରୀ; ଅବିବାହିତା ସ୍ତ୍ରୀ; ସ୍ୱନାମ-
ପ୍ରସିଦ୍ଧ ନକ୍ଷତ୍ରପୁଞ୍ଜ ବା ରାଶି ।

କପଟ-ବି. ଛଳ; ଶଠତା ।

କପଟୀ-ବି॰. (କପଟ-ଇନ୍) କପଟଯୁକ୍ତ ।

କପର୍ଦ୍ଦ } ବି. କଉଡ଼ି; ଶିବଙ୍କ ଜଟା ।
କପର୍ଦ୍ଦକ }

କପାଟ, କବାଟ-ବି. ଦ୍ୱାରର ଆବରଣ ।

କପାଳ-ବି. ଲଲାଟ; ଭାଗ୍ୟ; ଖପର ।

କପାଳିଆ-ବି॰. ଭାଗ୍ୟବନ୍ତ ।

କପି-ବି. ବାନର; ମାଙ୍କଡ଼ ।

କପିକଳ-ବି. ଭାରିଦ୍ରବ୍ୟ ଉଠାଇବାର କଳ ।

କପିତ୍ଥ-ବି. କଇଥଗଛ ଓ ଫଳ ।

କପିଳ-ବି॰. ପିଙ୍ଗଳ । ବି. ମୁନିବିଶେଷ ।

କପିଶ-ବି॰. ମାଟିଆରଙ୍ଗ ।

କପୋତ-ବି. କାପ୍ତାପକ୍ଷୀ ।

କପୋଳ-ବି. ଗଣ୍ଡଦେଶ ।

କପୋଳ-କଳ୍ପିତ-ବି॰. ମନଗଢ଼ା ଅଳୀକ କଥା ।

କଫ-ବି, ଶ୍ଳେଷ୍ମ ।

କଫୋଣି-ବି. କହୁଣି ।

କବନ୍ଧ-ବି. ମସ୍ତକଶୂନ୍ୟ ଦେହ ।

କବାବଚିନି-ବି. ମଶାଲାବିଶେଷ ।

କବାଲା-ବି. ଭୂମି ବିକ୍ରୟ କରିବାର ପତ୍ର ।

କବୁଲ୍-ବି. ସ୍ୱୀକାର ।

କବୁଲିୟତି-ବି. ସ୍ୱୀକାରପତ୍ର । [କଳ ।

କବ୍ଜା-ବି. କବାଟ ସଂଯୋଜକ ଲୌହାଦି ନିର୍ମିତ

କମ-ବି॰. ସୁନ୍ଦର ବି. ସୁନ୍ଦର ଶିଳ୍ପକର୍ମ ।

କମ୍ ବି॰. ଅଳ୍ପ ।

କମଠ-ବି. କୂର୍ମ; କଚ୍ଛପ । [ପାତ୍ର ।

କମଣ୍ଡଳୁ-ବି. ସନ୍ନ୍ୟାସୀଙ୍କର କାଷ୍ଠ ନିର୍ମିତ ଜଳ-

କମନୀୟ-ବି॰. (କମ୍-ଅନୀୟ) ସୁନ୍ଦର; ମନୋ-
ହର ।

କମର-ବି. କଟି; ଅଣ୍ଟା ।

କମଳ-ବି. ପଦ୍ମ; ଜଳ ।

କମଳା-ବି. ଲକ୍ଷ୍ମୀ ।

କମଳା–ବ. ଲେମ୍ବୁବିଶେଷ ।

କମଳାକର–ବ. (କମଳ-ଆକର) ଯେଉଁ ପୁଷ୍କ-
ରିଣୀରେ ଅନେକ ପଦ୍ମ ଥାଏ ।

କମଳାସନ–ବ. ପଦ୍ମାସନ; ବ୍ରହ୍ମା । [ଲତା ।

କମଳିନୀ–ବ. (କମଳ-ଇନ୍-ଈ) ପଦ୍ମିନୀ; ପଦ୍ମ-

କମ୍ପ, କମ୍ପନ–ବ. (କମ୍ପ-ଅ, ଅନ) କମ୍ପିବା; ଥରିବା ।

କମ୍ପମାନ–ବି. କମ୍ପଯୁକ୍ତ ।

କମ୍ପିତ–ବି. (କମ୍ପ୍-ତ) କମ୍ପଯୁକ୍ତ ।

କମ୍ବଳ–ବ. ମେଷଲୋମନିର୍ମିତ ବସ୍ତ୍ର ।

କମ୍ବୁ–ବ. ଶଙ୍ଖ । [ଗଳଦେଶ ।

କମ୍ବୁ-ଗ୍ରୀବା–ବ. ଶଙ୍ଖପରି ରେଖାତ୍ରୟଯୁକ୍ତ

କର–ବ. (କୃ-ଅ) ହସ୍ତ; କିରଣ; ହସ୍ତିଶୁଣ୍ଡ;
ଖଜଣା ।

କରକଚ–ବ. ଅତପ ତାପଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଲବଣ ।

କରକଚ୍ଚ–ବ. ଇଟା ବା ପଥରଗୁଣ୍ଡି ।

କରକା–ବ. କୁଅପଥର ।

କର-କୋଷ୍ଠୀ–ବ. ଭାଗ୍ୟସୂଚକ ହସ୍ତଚିହ୍ନ ।

କରଙ୍କ–ବ. ଡବା ।

କରଚୁଲି–ବ. ଧାତୁନିର୍ମିତ ଡଙ୍କା ।

କରଜ–ବ. (କର-ଜନ୍-ଅ) ନଖ ।

କରଞ୍ଜ–ବ. କରଞ୍ଜଗଛ ।

କରଟକ–ବ କାକ ।

କରଡ଼ା–ବି. ଦୃଢ଼; ଶକ୍ତ; ବ. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

କରଡ଼ି–ବ. (କରୀରଶବ୍ଦଜ) ବାଉଁଶ ଗଜା ।

କରଣ–ବ. (କୃ-ଅନ) ଇନ୍ଦ୍ରିୟ; କାରକବିଶେଷ;
ଜାତିବିଶେଷ ।

କରଣୀ–ବ. (କୃଧାତୁରୁ) ମାହାତ୍ମ୍ୟ; ରାଜମିସ୍ତ୍ରି-
ମାନଙ୍କର ଲୌହନିର୍ମିତ ଶସ୍ତ୍ର । [ଉଚିତ ।

କରଣୀୟ–ବି. (କୃ-ଅନୀୟ) ଯାହା କରିବା

କରଣ୍ଡ–ବ. ପେଟରା । [କରପତ୍ର ।

କରତ–ବ. (କରପତ୍ରଶବ୍ଦରୁ) କାଠଚିରିବା ଶସ୍ତ୍ର;

କରତଳ–ବ. (କର-ତଳ) ହସ୍ତର ତଳ ।

କରତାଳ–ବ. ଝାଞ୍ଜ ।

କରତାଳି–ବ. ହାତତାଳି ।

କରଦ–ବି. (କର-ଦା-ଅ) କରପ୍ରଦ ।

କର-ପତ୍ର–ବ. ହସ୍ତତଳ; କରତ ।

କର-ପୁଟ–ବ. ଯୋଡ଼ହାତ, ବଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ।

କରବାଳ–ବ. ଖଡ୍ଗ, ତରବାରି ।

କରବୀର–ବ. ପୁଷ୍ପବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

କରଭ, କଳଭ–ବ. ହସ୍ତି-ଶାବକ; ଉଷ୍ଟ୍ର-ଶାବକ ।

କରମାଳା–ବ. ଜପମାଳା ।

କର-ରୁହ–ବ. ନଖ; ଅଙ୍ଗୁଳି । [ବିଶେଷ ।

କରଲା–ବ. (କାରବେଲ୍ଲଶବ୍ଦରୁ) ତିକ୍ତଫଳ-

କରାଟ–ବ. ପିତ୍ତଳ ବା କଂସାନିର୍ମିତ ଗୋଲାକାର
ଫରୁଆ ।

କରାର–ବ. ସ୍ୱୀକାର ।

କରାଳ–ବି. ଭୟାନକ; ବୃହତ !

କରିଣୀ–ବ. ହସ୍ତିନୀ । [ଅଂଶ ।

କରିଷ–ବ. (କର୍ଷଶବ୍ଦଜ) ଏକ ପଲର ଚତୁ-

କରୀ-ବ. (କର-ଇନ୍) ହସ୍ତୀ ।
କରୀର-ବ. ବଂଶାଙ୍କୁର, ବାଉଁଶଗଜା ।
କରୁଣ-ବ°. (କୃ-ଉନ) ଶୋକୋଦ୍ଦୀପକ ; ଦୟାର୍ଦ୍ର ।
କରୁଣା-ବ. ଦୟା ।
କରେଣୁ-ବ. ହସ୍ତିନୀ ।
କରୋଟି-ବ. ମସ୍ତକର ଅସ୍ଥି; ମୁଣ୍ଡର ଖପୁରି ।
କର୍କଟ-ବ. କଙ୍କଡ଼ା; କର୍କଟରାଶି ।
କର୍କଟକ୍ରାନ୍ତି-ବ. ଭୂଗୋଳଶାସ୍ତ୍ରରେ ନିରକ୍ଷବୃତ୍ତଠାରୁ ୨୩½ ଅଂଶ ଉତ୍ତରରେ ଯେଉଁ ଅକ୍ଷରେଖା ଅଛି ।
କର୍କଟୀ, କର୍କଟିକା-ବ. କାକୁଡ଼ି; କଙ୍କଡ଼ା ।
କର୍କନ୍ଧୁ-ବ. ବରକୋଳି ଗଛ ଓ ଫଳ ।
କର୍କର-ବ. ଗୋଡ଼ି ।
କର୍କଶ-ବ°. କଠିନ; ନିର୍ଦ୍ଦୟ; ରୁଢ଼କଣ୍ଠ; ଖରସ୍ପର୍ଶ ।
କର୍କାରୁ-ବ. କଖାରୁ ।
କର୍ଜ-ବ. ଋଣ ।
କର୍ଣ୍ଣ-ବ. (କର୍ଣ୍ଣ-ଅ) ଶ୍ରବଣେନ୍ଦ୍ରିୟ; ଜଣେ ବୀରର ନାମ; ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ କୋଣଦ୍ୱୟ-ସଂଯୋଜକ ରେଖା ।
କର୍ଣ୍ଣ-କୁହର-ବ. କର୍ଣ୍ଣର ଛିଦ୍ର ।
କର୍ଣ୍ଣ-ଗୂଥ-ବ. କାନର ମଇଳା ।
କର୍ଣ୍ଣ-ଧାର-ବ. ନାବିକ; ମାଝି ।
କର୍ଣ୍ଣ-ପୂର-ବ. କର୍ଣ୍ଣଭୂଷଣ ।
କର୍ଣ୍ଣବେଧ-ବ. କାନଫୋଡ଼ା ; କର୍ଣ୍ଣଦ୍ୱୟରେ ଛିଦ୍ର କରିବାର ସଂସ୍କାରବିଶେଷ ।
କର୍ଣ୍ଣାଟ-ବ. ଦେଶବିଶେଷ; ରାଗିଣୀବିଶେଷ ।
କର୍ଣ୍ଣିକା-ବ. କର୍ଣ୍ଣଭୂଷଣ ।
କର୍ଣ୍ଣିକାର-ବ. କନିଅରଗଛ ।
କର୍ଣ୍ଣୀରଥ-ବ. କ୍ଷୁଦ୍ରରଥ ।
କର୍ଣ୍ଣେ-ଜପ-ବ°. କାନକୁହା; ଗୋଇନ୍ଦା ।
କର୍ତ୍ତନ-ବ. (କୃତ୍-ଅନ) ଛେଦନ ।
କର୍ତ୍ତରୀ-ବ. (କୃତ୍-ଅର-ଈ) କଟୁରୀ ; କତୁରୀ ।
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ-ବ°. (କୃ-ତବ୍ୟ) କରଣୀୟ ।
କର୍ତ୍ତା-ବ. (କୃ-ତୃ) କାର୍ଯ୍ୟକାରକ; ବିଧାତା ।
କର୍ତ୍ତିତ-ବ°. (କୃତ୍-ତ) ଛେଦିତ ।
କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ-ବ. (କର୍ତ୍ତୃ-ତ୍ୱ) ଅଧିକାର; ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ।
କର୍ଦ୍ଦମ-ବ. କାଦୁଅ; ପଙ୍କ ।
କର୍ପଟ-ବ. ଛିଣ୍ଡାଲୁଗା ।
କର୍ପୂର-ବ. ଶୁଭ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ଗନ୍ଧଦ୍ରବ୍ୟ ବିଶେଷ ।
କର୍ପୂର-ରସ-ବ. ପାରଦ ।
କର୍ବୁର-ବ°. ବିଚିତ୍ରବର୍ଣ୍ଣ; ବ. ରାକ୍ଷସ ।
କର୍ବୁରିତ-ବ°. ନାନାବର୍ଣ୍ଣରେ ରଞ୍ଜିତ ।
କର୍ମ୍ମ-ବ. (କୃ-ମନ୍) କାର୍ଯ୍ୟ; ଶ୍ରାଦ୍ଧାଦି କର୍ମ୍ମ; ବ୍ୟାକରଣରେ କାରକବିଶେଷ ।
କର୍ମ୍ମ-କ୍ଷେତ୍ର-ବ. କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ସ୍ଥାନ ।
କର୍ମ୍ମଚାରୀ-ବ°. (କର୍ମ୍ମନ୍-ଚର୍-ଇନ୍) ଯେ ବେତନ ଗ୍ରହଣ କରି ଅନ୍ୟର କର୍ମ୍ମ କରେ ।
କର୍ମ୍ମଠ-ବ°. (କର୍ମ୍ମନ୍-ଠ) କର୍ମ୍ମଦକ୍ଷ; ପାରଗ ।
କର୍ମ୍ମଣ୍ୟ-ବ°. (କର୍ମ୍ମନ୍-ଯ) କର୍ମ୍ମଯୋଗ୍ୟ ।
କର୍ମ୍ମଧାରୟ-ବ. ସମାସବିଶେଷ ।
କର୍ମ୍ମାନ୍ତର-ବ. (କର୍ମ୍ମ-ଅନ୍ତର) ଅନ୍ୟକର୍ମ୍ମ ।

କର୍ମାର—ବି. (କର୍ମନ୍-ଋ-ଅ) କମାର ।

କର୍ମିଷ୍ଠ—ବିଂ. (କର୍ମନ୍-ଇଷ୍ଠ) କର୍ମକୁଶଳ ।

କର୍ମୀ-ବି. (କର୍ମନ୍-ଇନ୍) କର୍ମକାରୀ ।

କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ—ବି. (କର୍ମ-ଇନ୍ଦ୍ରିୟ) ହସ୍ତପଦ ପ୍ରଭୃତି କର୍ମନିର୍ବାହକ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ । [ମାଣ ।

କର୍ଷ—ବି. (କୃଷ୍-ଅ) କର୍ଷଣ; କରଷନାମକ ପରି-

କର୍ଷକ—ବି. (କୃଷ୍-ଅକ) କୃଷିଜୀବୀ; ଚଷା ।

କର୍ଷଣ—ବି. (କୃଷ୍-ଅନ) ଚଷକାମ; ଆକର୍ଷଣ ।

କର୍ଷିତ—ବିଂ.(କୃଷ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଚଷ କରାଯାଇଥିବା ।

କଳ—ବି. (କଲ୍-ଅ) ମଧୁର ଅସ୍ଫୁଟ ଧ୍ୱନି ।

କଳ—ବି. ଯନ୍ତ୍ର ।

କଳକଣ୍ଠ—ବିଂ. ସୁସ୍ୱରବାନ୍ । ବି. କୋକିଳ ।

କଳକଳ—ବି. (କଳ-କଳ) କୋଳାହଳ ।

କଳଙ୍କ—ବି. ମଇଳା ଦାଗ; ଅପଯଶ ।

କଳଙ୍କିତ—ବିଂ. (କଳଙ୍କ-ଇତ) କଳଙ୍କଯୁକ୍ତ ।

କଳଙ୍କୀ, କଳଙ୍କିନୀ—ବିଂ. (କଳଙ୍କ-ଇନ୍, ଈ. ସ୍ତ୍ରୀ) ଦୁର୍ନାମ ଅଛି ଯାହାର ।

କଳତ୍ର—ବି. ଭାର୍ଯ୍ୟା; ସ୍ତ୍ରୀ ।

କଳଧୌତ—ବି. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ।

କଳନା—ବି. (କଲ୍-ଅନ-ଆ) ଧାରଣା; ଗଣନା ।

କଳମ—ବି. ଧାନ୍ୟବିଶେଷ; ଲେଖନୀ; ବୃକ୍ଷ-ଶାଖାରୁ ଉପାୟଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ଛୋଟ ଛୋଟ ବୃକ୍ଷ ।

କଳମ୍ବ—ବି. ଶର ।

କଳବଳ—ବିଂ. ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଅସ୍ଥିର ।

କଳଶ, କଳସ—ବି. (କ-ଲସ୍-ଅ) ଘଟ, ଗରା ।

କଳହ—ବି. କଜିଆ; ବିବାଦ ।

କଳହଂସ—ବି. ରାଜହଂସ ।

କଳା—ବି. (କଲ୍-ଅ) ଚନ୍ଦ୍ରର ଷୋଡ଼ଶଭାଗ; ନୃତ୍ୟ ଗୀତ ଚିତ୍ରାଦି ବିଦ୍ୟା; କାଳର ଅଂଶ-ବିଶେଷ ।

କଳା—ବିଂ. (କାଳଶବ୍ଦରୁ) କୃଷ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ।

କଳାନିଧି—ବି. ଚନ୍ଦ୍ର ।

କଳାପ—ବି. ସମୂହ; ମୟୂରପୁଚ୍ଛ ।

କଳାପୀ—ବି.(କଳାପ-ଇନ୍) ମୟୂର; କୋକିଳ ।

କଳାବାନ୍—ବିଂ. (କଳା-ବତ୍) ଗୀତାଦି କଳା-ବିଦ୍ୟାରେ ନିପୁଣ ।

କଳି—ବି. ୪ର୍ଥ ଯୁଗ; କଳହ; ପୁଷ୍ପକଳି ।

କଳିଆଠ—ବି. ହାତଗଡ଼ୁ ।

କଳିକା—ବି. କୋରକ; କଢ଼ ।

କଳିଙ୍ଗ—ବି. ଦେଶବିଶେଷ ।

କଳିଜା—ବି. ହୃତପିଣ୍ଡ ।

କଳିତ—ବିଂ. (କଲ୍-ତ) ଧୃତ; ଗଣିତ ।

କଳିନ୍ଦ—ବି. ପର୍ବତବିଶେଷ ।

କଳିନ୍ଦନନ୍ଦିନୀ—ବି. ଯମୁନାନଦୀ; କାଳିନ୍ଦୀ ।

କଳୁଷ—ବି. ଦୋଷ; ପାପ ।

କଳୁଷିତ—ବିଂ. ଦୂଷିତ; ପାପଯୁକ୍ତ ।

କଳେବର—ବି. ଶରୀର; ଗାତ୍ର ।

କଳ୍କ—ବି. ତୈଳାଦି ପାକରେ ଦେୟ ଔଷଧଦ୍ରବ୍ୟ ।

କଳ୍କୀ—ବି. ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଦଶମ ଅବତାର ।

କଳ୍ପ-ବ. (କୢ-ପ୍-ଅ) ବେଦାଙ୍ଗ ଶାସ୍ତ୍ରବିଶେଷ; ଏକସହସ୍ର ଯୁଗ; ଅଭିପ୍ରାୟ; ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ତୁଲ୍ୟ-ବାଚକ ।

କଳ୍ପତରୁ-ବ. ଅଭୀଷ୍ଟ ଫଳପ୍ରଦ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ବୃକ୍ଷ ।

କଳ୍ପନା-ବ. (କୢପ୍-ଅନ-ଆ) ଉଦ୍ଭାବନା; ଉଦ୍ଭାବନାଶକ୍ତି । [କାଳ ।

କଳ୍ପାନ୍ତ-ବ. (କଳ୍ପ-ଅନ୍ତ) ଯୁଗାନ୍ତ; ପ୍ରଳୟ-

କଳ୍ପିତ-ବି. (କୢପ୍-ତ) ଉଦ୍ଭାବିତ; ରଚିତ; ମନଗଢ଼ା ।

କଳୁଷ-ବ. ପାପ । [ବି. ଉତ୍ତମ ।

କଲ୍ୟ-ବ. ପ୍ରାତଃକାଳ; ଗତଦିନ; ଆଗାମୀଦିନ;

କଲ୍ୟାଣ-ବ. (କଲ୍ୟ-ଅଣ୍-ଅ) ମଙ୍ଗଳ ।

କଲ୍ଲୋଳ-ବ. ମହାତରଙ୍ଗ; ଆନନ୍ଦ ।

କଲ୍ଲୋଳିନୀ-ବ. ତରଙ୍ଗିଣୀ; ନଦୀ ।

କବଚ-ବ. ସାଞ୍ଜୁ, ବର୍ମ୍ମ; ମନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

କବର-ବ. ଭୂଗର୍ଭରେ ମୃତଦେହର ନିଧାନ ।

କବରୀ-ବ. କେଶପାଶ, ଜୁଡ଼ା ।

କବଳ-ବ. ଗ୍ରାସ ।

କବଳିତ-ବି. ଗ୍ରସ୍ତ; ଭକ୍ଷିତ ।

କବି-ବ. (କବ୍-ଇ) କାବ୍ୟକର୍ତ୍ତା; ଶୁକ୍ରାଚାର୍ଯ୍ୟ ।

କବି-ତା-ବ. କବିତ୍ୱ ।

କବୋଷ୍ଣ-ବି. (କୁ-ଉଷ୍ଣ) ଈଷତ୍ ଉଷ୍ଣ ।

କବ୍ୟ-ବ. ପିତୃଲୋକୋଦ୍ଦେଶେ ଦେୟ ଖାଦ୍ୟ ।

କଶା-ବ. ଚାବୁକ ।

କଶେରୁ-ବ. ପୃଷ୍ଠର ଅସ୍ଥି ।

କଶ୍ୟପ-ବ. ମୁନିବିଶେଷ ।

କଷ-ବ. (କଷ୍-ଅ) କଷ୍ଟିପଥର; ଦାଗ ।

କଷଣ-ବ. (କଷ୍-ଅନ) ଘର୍ଷଣ; ଦୁଃଖ ।

କଷା-ବ. (କଷାୟଶବ୍ଦରୁ) କଷାରସ ।

କଷାୟ-ବ. ରସବିଶେଷ; ସୁଗନ୍ଧ ନିର୍ଯ୍ୟାସ । ବି. ଅନୁଜ୍ଜ୍ୱଳ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ; ସଗନ୍ଧ ।

କଷାୟିତ-ବି. (କଷାୟ-ତ) ଲୋହିତୀକୃତ ।

କଷିତ-ବି. ପରୀକ୍ଷିତ । [ଟାଣିବା ।

କଷିବା-କ୍ରି. ପରୀକ୍ଷା କରିବା; ଦୃଢ଼ରୂପେ

କଷ୍ଟ-ବ. (କଷ୍-ତ) କ୍ଲେଶ; ବି. ଦୁଃଖଜନକ ।

କଷ୍ଟି-ବ. (କଷ୍-ତି) କଷ୍ଟିପଥର ।

କସ୍ତୁରୀ-ବ. ମୃଗନାଭି । [ଯୋଗସ୍ଥଳ ।

କହୁଣି-ବ. (କଫୋଣିଶବ୍ଦଜ) ବାହୁ ଓ ହସ୍ତର

କହ୍ଲାର-ବ. ଶ୍ୱେତପଦ୍ମ ।

କାଂସ୍ୟ-ବ. କଁସା (ତମ୍ବା ଓ ରଙ୍ଗମିଶ୍ରିତ ଧାତୁ) ।

କାକ, କୁଆ-ବ. କାଉ, ବାୟସ ।

କାକତାଳୀୟ-ବି. ଅକସ୍ମାତ୍ ଘଟିତ ।

କାକପକ୍ଷ-ବ. କ୍ଷତ୍ରିୟ ବାଳକର ମୁଣ୍ଡର ଦୁଇ-ପାଖରେ ଥିବା କେଶ ।

କାକବନ୍ଧ୍ୟା-ବ. (କାକ-ବନ୍ଧ୍ୟା) ଯେ ସ୍ତ୍ରୀ କାକ-ପରି ଏକମାତ୍ର ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କରେ ।

କାକର-ବ. ଶିଶିର । [ମଧୁରଧ୍ୱନି ।

କାକଳି-ବ. (କୁ-କଲ୍-ଇ) ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କର

କାକତୁଆ-ବ. ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।

କାକୁ-ବ. ବିକୃତ କଣ୍ଠଧ୍ୱନି; ବକ୍ରୋକ୍ତି ।

କାକୁତ୍ସ୍ଥ-ବ. (କକୁତ୍-ସ୍ଥା-ଅ) ରାମଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଭୃତି ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀୟ ରାଜା ।

କାକୋଦର-ବି. ସର୍ପ ।
କାଙ୍କି-ବି. ମାଟି ଖୋଳିବାର ଶସ୍ତ୍ର ।
କାଙ୍କ୍ଷା-ବି. (କାଙ୍କ୍ଷ୍-ଅ) ଅଭିଳାଷ; ବାଞ୍ଛା ।
କାଙ୍କ୍ଷିତ-ବି॰. (କାଙ୍କ୍ଷ୍-ତ) ଅଭିଳଷିତ ।
କାଗଜ-ବି. ତୃଣାଦି ନିର୍ମିତ ପଦାର୍ଥ ଯାହା ଉପରେ କାଳିରେ ଲେଖାଯାଏ ।
କାଗଜି-ବି. ଏକଜାତୀୟ ଲେମ୍ବୁ ।
କାଙ୍ଗାଳ, କାଙ୍ଗାଳୀ-ବି. ଭିକ୍ଷୁକ ।
କାଚ-ବି. ସ୍ୱଚ୍ଛ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଭଙ୍ଗପ୍ରବଣ ପଦାର୍ଥ ।
କାଚିବା-କ୍ରି॰ ଧୋଇବା ।
କାଞ୍ଚନ-ବି. (କାଞ୍ଚ୍-ଅନ) ସୁବର୍ଣ୍ଣ ; ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।
କାଞ୍ଚୀ-ବି. ମେଖଳା, କଟିଭୂଷଣ ।
କାଜୀ-ବି. ମୁସଲମାନ ବିଚାରକ ।
କାଞ୍ଜୀ-ବି ପର୍ଯ୍ୟୁଷିତ ଅନ୍ନର ଅମ୍ଳଜଳ ।
କାଟିବା-କ୍ରି॰. କର୍ତ୍ତନ କରିବା ।
କାଠ-ବି. (କାଷ୍ଠଶବ୍ଦରୁ) ଦାରୁ; ଇନ୍ଧନ ।
କାଣ-ବି॰. ଏକଚକ୍ଷୁହୀନ ।
କାଣ୍ଡ-ବି. ଗଛର ଗଣ୍ଡି ; ପୁସ୍ତକର ଅଧ୍ୟାୟ ; ବ୍ୟାପାର ; ଶର ।
କାଣ୍ଡ-ଜ୍ଞାନ-ବି. ସ୍ଥୂଳଜ୍ଞାନ ; ପ୍ରକରଣବୋଧ ।
କାତର-ବି॰. ବ୍ୟାକୁଳ; ଦୁଃଖିତ; ଭୀତ ।
କାତର୍ଯ୍ୟ-ବି. କାତରତା ।
କାତି-ବି. ମତ୍ସ୍ୟର ବା ସର୍ପର ଶଲ୍କ ; କ୍ଷୁର ।
କାତ୍ୟାୟନୀ-ବି. ଦୁର୍ଗା ।
କାଦମ୍ବ-ବି. ଏକପ୍ରକାର ହଂସ ; କାଅମ ପକ୍ଷୀ ।
କାଦମ୍ବିନୀ-ବି. ମେଘମାଳା ।

କାଦୁଅ-ବି. (କର୍ଦ୍ଦମଶବ୍ଦଜ) ପଙ୍କ ।
କାନ-ବି (କର୍ଣ୍ଣଶବ୍ଦଜ) ଶ୍ରବଣେନ୍ଦ୍ରିୟ ।
କାନନ-ବି. ବନ । [ଜାତ ।
କାନୀନ-ବି॰. (କନ୍ୟା-ଈନ) କୁମାରୀଗର୍ଭରୁ
କାନ୍ତ-ବି॰. (କମ୍-ତ) ମନୋରମ; ପ୍ରିୟ ; ବି. ସ୍ୱାମୀ ।
କାନ୍ତା-ବି. ପ୍ରିୟା, ଭାର୍ଯ୍ୟା ।
କାନ୍ତାର-ବି. ଗହନବନ ।
କାନ୍ତି-ବି. (କମ୍-ତି) ଦୀପ୍ତି; ଶୋଭା ।
କାନ୍ୟକୁବ୍ଜ-ବି. କନାଉଜ ପ୍ରଦେଶ ।
କାନ୍ଦିବା-କ୍ରି॰. (କ୍ରନ୍ଦ୍‌ଧାତୁରୁ) କ୍ରନ୍ଦନ କରିବା ।
କାପ-ବି. କର୍ଣ୍ଣାଭରଣବିଶେଷ ।
କାପଟ୍ୟ-ବି. (କପଟ-ଯ) କପଟତା ।
କାପଡ଼-ବି. (କର୍ପଟଶବ୍ଦଜ) ବସ୍ତ୍ର; ଲୁଗା ।
କାପୁରୁଷ-ବି. (କୁ-ପୁରୁଷ) ନିନ୍ଦନୀୟ ଲୋକ ; ଭୀରୁ ଲୋକ ।
କାପେଡ଼ୀ-ବି. ଲୁଗାବ୍ୟବସାୟୀ ।
କାମ-ବି. କନ୍ଦର୍ପ ; କାମନା ।
କାମଚାରୀ-ବି॰. (କାମ-ଚର୍-ଇନ୍) ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ ।
କାମଦୁଘା-ବି. (କାମ-ଦୁହ୍-ଅ) କାମଧେନୁ ।
କାମଧେନୁ-ବି. ଅଭୀଷ୍ଟଦାୟିନୀ ଧେନୁ ।
କାମପାଳ-ବି. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଭ୍ରାତା ବଳରାମ ।
କାମ-ରୂପ-ବି. ଦେଶବିଶେଷ ।
କାମ-ରୂପ } ବି॰. ଯଥେଚ୍ଛାରୂପ ଧାରଣକାରୀ ।
କାମ-ରୂପୀ }

କାମଳ—ବି. ରୋଗବିଶେଷ ।
କାମିନୀ—ବି. (କମ୍-ଇନ୍-ଈ) ନାରୀ ।
କାମୀ—ବିଂ. (କାମ-ଇନ୍) କାମୁକ ।
କାମୁକ—ବିଂ. (କମ୍-ଉକ) କାମାତୁର ।
କାମ୍ପି—ବିଂ. କୃପଣ (ଗ୍ରାମ୍ୟପ୍ରୟୋଗ) ।
କାମ୍ବୋଜ—ବି. ଦେଶ ବିଶେଷ ।
କାମ୍ୟ-ବିଂ. (କମ୍-ଯ) ଅଭିଲଷଣୀୟ ।
କାୟ—ବି. ଦେହ ।
କାୟା—ବି. (କାୟଶବ୍ଦଜ) ଦେହ ।
କାୟସ୍ଥ—ବି. (କାୟ-ସ୍ଥା-ଅ) ଜାତିବିଶେଷ ।
କାୟିକ-ବିଂ. (କାୟ-ଇକ) ଦୈହିକ ।
କାରକ—ବିଂ. (କୃ-ଅକ) କର୍ମ-କର୍ତ୍ତା ; ବ୍ୟାକରଣର କର୍ତ୍ତାଆଦି କାରକ ।
କାରଣ—ବି. (କୃ-ଣିଚ୍-ଅନ) ହେତୁ; ନିମିତ୍ତ ।
କାରଣ୍ଡବ—ବି. ହଂସବିଶେଷ । [କରାଏ ।
କାରୟିତା—ବି. (କୃ-ଣିଚ୍-ତୃ) ଯେ ଅନ୍ୟଦ୍ୱାରା
କାରବାର—ବି. (ଫାର୍ସୀ) ବ୍ୟବସାୟ ।
କାରା—ବି. ବନ୍ଦୀଶାଳା ।
କାରାଗାର—ବି. (କାରା-ଅଗାର) ବନ୍ଦୀଗୃହ ।
କାର } ବିଂ. ଯେ କରେ ।
କାରୀ }
କାରିଗର—ବି. (କାରିକରଶବ୍ଦଜ) ଶିଳ୍ପୀ ।
କାରୁ—ବି. (କୃ-ଉ) ଶିଳ୍ପୀ ।
କାରୁଣିକ—ବିଂ. (କରୁଣା-ଇକ) ଦୟାଳୁ ।
କାରୁଣ୍ୟ—ବି. (କରୁଣା-ଯ) ଦୟା; କରୁଣା ।

କାର୍କଶ୍ୟ—ବି. (କର୍କଶ-ଯ) କଠିନତା ।
କାର୍ତ୍ତିକ—ବି. (କୃତ୍ତିକା-ଯ) କାର୍ତ୍ତିକେୟ ; ମାସ ବିଶେଷ । [ପତି ।
କାର୍ତ୍ତିକେୟ—ବି. (କୃତ୍ତିକା-ଏୟ) ଦେବ ସେନା-
କାର୍ପଣ୍ୟ—ବି.(କୃପଣ-ଯ)କୃପଣତା; ଦରିଦ୍ରତା ।
କାର୍ପାସ—ବି. କପା; ତୂଳା ।
କାର୍ମ୍ମୁକ—ବି. (କର୍ମ୍ମନ୍-ଉକ) ଧନୁ ।
କାର୍ଯ୍ୟୀ—ବି. (କାର୍ଯ୍ୟ ଶବ୍ଦରୁ) କର୍ମଗୃହୀ ।
କାର୍ଯ୍ୟ—ବି. (କୃ-ଯ) କର୍ମ୍ମ; ପ୍ରୟୋଜନ । ବିଂ. କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।
କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ—ବି. କର୍ମସ୍ଥାନ ।
କାର୍ଶ୍ୟ—ବି. (କୃଶ-ଯ) କୃଶତା; କ୍ଷୀଣତା ।
କାର୍ଷାପଣ—ବି. କାହାଣ । [ବର୍ଣ୍ଣ ।
କାଳ—ବି. (କଳ-ଅ) ସମୟ; ମୃତ୍ୟୁ । ବିଂ. କୃଷ୍ଣ-
କାଳ-କୂଟ—ବି. ଗରଳ ; ବିଷ ।
କାଳ-କ୍ଷେପ—ବି. ସମୟ ଯାପନ ।
କାଳ-ଗ୍ରାସ—ବି. ମୃତ୍ୟୁ ।
କାଳ-ଚକ୍ର—ବି. ବାରମାସଜ୍ଞାପକ ବର୍ଷଚକ୍ର ।
କାଳ-ପୁରୁଷ—ବି. ଯମଦୂତ; ପୁରୁଷାକୃତି ନକ୍ଷତ୍ରପୁଞ୍ଜ ।
କାଳ-ବେଳା—ବି. ଦିନର ଅଶୁଭଅଂଶ ।
କାଲ୍ } ବି. (କଲ୍ଲଶବ୍ଦଜ) ବଧିର, ବିଂ. ଅତି ଶୀତଳ ।
କାଲ୍ଲ }
କାଳାନ୍ତର—ବି. (କାଳ-ଅନ୍ତର) ସମୟାନ୍ତର; ଅନ୍ୟସମୟ ।
କାଳି—ବି. (କାଳଶବ୍ଦଜ) ମସୀ; କଜ୍ଜଳ ।

କାଳିକା-ବ. ଚଣ୍ଡୀଦେବୀ; ମେଘାବଳୀ ।
କାଳିନ୍ଦୀ-ବ. (କଳିନ୍ଦ-ଅ-ଈ) ଯମୁନାନଦୀ ।
କାଳିମା-ବ.(କାଳ-ଇମନ୍) କୃଷ୍ଣତା; ମଳିନତା ।
କାଳୀ-ବ. କାଳିକା ଦେବୀ ।
କାଳୀୟ-ବ. (କାଳ-ଈୟ) ସର୍ପବିଶେଷ ।
କାଳୁଣୀ-ବ. (କାଲ-ଉଣୀ) ବନ୍ଧ୍ୟା ସ୍ତ୍ରୀ ।
କାଲେ-ଅ. ଯଦି; କୌଣସି ସମୟରେ ।
କାଳ୍ପନିକ-ବି. (କଳ୍ପନା-ଇକ) କଳ୍ପନାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ; ଅବାସ୍ତବ ।
କାବା-ବି. ହତବୁଦ୍ଧି ।
କାବେରୀ-ବ. ନଦୀବିଶେଷ ।
କାବ୍ୟ-ବ. (କବି-ଯ) କବିତା; ଶୁକ୍ରାଚାର୍ଯ୍ୟ; [ଶୁକ୍ରଗ୍ରହ ।
କାଶ-ବ. ରୋଗବିଶେଷ; ତୃଣବିଶେଷ ।
କାଶୀ-ବ. (କାଶ-ଈ) ବାରାଣସୀ ।
କାଶ୍ମୀର-ବ. ଦେଶବିଶେଷ ।
କାଶ୍ମୀରଜ-ବ. କୁଙ୍କୁମ ।
କାଶ୍ୟପ-ବ. ମୁନିବିଶେଷ ।
କାଷାୟ-ବ. (କଷାୟ-ଅ) କଷାୟରଞ୍ଜିତ ବସ୍ତ୍ର ।
କାଷ୍ଠ-ବ. କାଠ ।
କାଷ୍ଠା-ବ. ସୀମା; ସମୟର ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅଂଶ ।
କାସାର-ବ. (କ-ଆ-ସୃ-ଅ) ବୃହତ୍ ସରୋବର ।
କାହା-ସର୍ବ.(କିମ୍ଶବ୍ଦଜ)କେଉଁ; କସ; କାହାର ।
କାହାଣ-ବ. (କାର୍ଷାପଣଶବ୍ଦଜ) ଷୋଡ଼ଶପଣ ।
କାହାଣି-ବ. (କଥନଶବ୍ଦଜ) ଗଳ୍ପ ।
କାହାର, କାହାର୍ } ସର୍ବ. (କିମ୍ଶବ୍ଦଜ) କେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିର ।
କାହାରକି-ସର୍ବ. (କିମ୍ଶବ୍ଦଜ) କାହାକୁ ।
କାହାଳି-ବ. ବାଦ୍ୟବିଶେଷ ।
କାହିଁ-ଅ. (କିମ୍ଶବ୍ଦଜ) କେଉଁଠାରେ ।
କାହିଁକି-ଅ. କହେତୁରୁ ।
କାହୁଁ-ଅ. କେଉଁଠାରୁ ।
କାହ୍ନୁ-ବ. (କୃଷ୍ଣଶବ୍ଦଜ) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।
କି-ସର୍ବ. (କିମ୍ଶବ୍ଦଜ) କଅଣ; ଅ. କିମ୍ବା ।
କିଆଁ-ସର୍ବ. (କିମ୍ଶବ୍ଦଜ) କାହିଁକି ।
କିଆ-ବ. (କେତକଶବ୍ଦଜ) ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ଓ ତାହାର ଫୁଲ ।
କିଆରି-ବ. (କେଦାରଶବ୍ଦଜ) ଧାନ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ।
କିଏ-ସର୍ବ (କିମ୍ଶବ୍ଦଜ) କେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ।
କିଛି-ସର୍ବ. (କିଞ୍ଚିତ୍ ଶବ୍ଦରୁ) କିଞ୍ଚିତ ।
କିତା-ବ. ଜମିର ଏକଖଣ୍ଡ ।
କିତାପ-ବ. ପୁସ୍ତକ ।
କିନାରା-ବ. ତୀର; ପାର୍ଶ୍ୱ; ବସ୍ତ୍ରର ଧଡ଼ି ।
କିଙ୍କର-ବ. (କିଂ-କୃ-ଅ) ଭୃତ୍ୟ ।
କିଙ୍କିଣୀ-ବ. ଘୁଙ୍ଗୁର; କଟିଭୂଷଣ ।
କିଞ୍ଚିତ୍-ସର୍ବ. (କିଂ-ଚିତ୍) କିଛି ।
କିନ୍ତୁ-ଅ. (କିଂ-ତୁ) ପରନ୍ତୁ ।
କିନ୍ନର-ବ. (କିଂ-ନର) କିଂପୁରୁଷ; ସ୍ୱର୍ଗର ଗାୟକ ।
କିପରି-ଅ. କେମନ୍ତେ ।
କିପାଇଁ, କିପାଁ } ଅ. କହେତୁରୁ ।

କିମିଆ–ବି. ମନ୍ତ୍ରଯନ୍ତ୍ର ।
କିମ୍ବଦନ୍ତୀ–ବି. (କିମ୍-ବଦ୍-ଶତୃ-ଈ) ଜନରବ ।
କିମ୍ବା–ଅ. (କିମ୍-ବା) ଅଥବା ।
କିମ୍ଭୂତ–ବି. (କିମ୍-ଭୂ-ତ) କୀଦୃଶ; କିପ୍ରକାର ।
କିମ୍ହିର–ବି. (କୁମ୍ଭୀରଶବ୍ଦଜ) କୁମ୍ଭୀର ।
କିଂଶୁକ–ବି. ପଳାଶବୃକ୍ଷ ।
କିୟତ୍–ବି., ଅ. (କିମ୍-ଯତୁ) କିଛି; କେତେକ ।
କିରଣ–ବି. (କୄ-ଅନ) ଅଂଶୁ ।
କିରଣମାଳୀ–ବି. (କିରଣ-ମାଳା-ଇନ୍) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
କିରାତ–ବି. ବ୍ୟାଧ; ଚିରେଇଡା ।
କିରାନି–ବି. ଯେ ଇଂରାଜୀ ପତ୍ରାଦି ନକଲ କରେ ।
କିରୀଟ–ବି. ମୁକୁଟ ।
କିଲା–ବି. (କୀଲଶବ୍ଦଜ) ଖୁଣ୍ଟି; କାଠି ।
କିଳିବା–କ୍ରି. (କୀଲଶବ୍ଦଜ) ବନ୍ଦ କରିବା ।
କିଳଣି–ବି. କବାଟ ବନ୍ଦ କରିବାର ହୁଡୁକା ।
କିଲ୍ବିଷ–ବି. ପାପ ।
କିଲ୍ଲା–ବି. ଗଡ଼ ।
କିଶଳୟ–ବି. ନବପଲ୍ଲବ ।
କିଶୋର–ବି. ବାଲ୍ୟସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । ବି. ବାଳକ ।
କିସ–ସର୍ବ. (କିମ୍‌ଶବ୍ଦଜ) କଅଣ ।
କିସ୍ତି–ବି. ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ; ନୌକା ।
କୀଚକ–ବି. ବାଉଁଶ; ଦ୍ରୁପଦରାଜାଙ୍କର ଶଳା ।
କୀଟ–ବି. (କୀଟ୍-ଅ) କୃମି; ପୋକ ।
କୀଟାଣୁ–ବି. (କୀଟ-ଅଣୁ) ଚକ୍ଷୁର ଅଗୋଚର ଅତି କ୍ଷୁଦ୍ର କୀଟ ।
କୀଦୃକ୍, କୀଦୃଶ–ବି. (କିମ୍-ଦୃଶ୍-କ୍ୱିପ୍, ଅ) କିପ୍ରକାର ।
କୀର–ବି. ଶୁକପକ୍ଷୀ ।
କୀର୍ଣ୍ଣ–ବି. (କୄ-ତ) ବିକ୍ଷିପ୍ତ; ବ୍ୟାପ୍ତ ।
କୀର୍ତ୍ତନ–ବି. (କୃତ୍-ଅନ) ବର୍ଣ୍ଣନ; କଥନ ।
କୀର୍ତ୍ତି–ବି. (କୃତ୍-ତି) ଯଶଃ; ସୁଖ୍ୟାତି ।
କୀର୍ତ୍ତିତ–ବି. (କୃତ୍-ତ) ବର୍ଣ୍ଣିତ; କଥିତ ।
କୀଲନ–ବି. (କୀଲ୍-ଅନ) ଦୃଢୀକରଣ; ସ୍ଥିରୀକରଣ ।
କୁ–ଅ. ମନ୍ଦ; ବି. ପୃଥିବୀ ।
କୁଆଁ–କ୍ରି.ବି. ସଦ୍ୟୋଜାତ ଶିଶୁର କ୍ରନ୍ଦନଧ୍ୱନି ।
କୁଆ–ବି. (କାକଶବ୍ଦଜ) କାକ ।
କୁଆ-ତାରା–ବି. (କାକ-ତାରା) ଶୁକ୍ରତାରା ।
କୁଆପଥର–ବି. (ଗ୍ରା) କରକା ।
କୁଆବୁଆ–ବି. ଅସ୍ଥିର; ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ।
କୁକୁଡ଼ା–ବି. (କୁକ୍କୁଟଶବ୍ଦଜ) କୁକ୍କୁଟ ।
କୁକୁର–ବି. (କୁକ୍କୁରଶବ୍ଦଜ) ଶ୍ୱାନ; କୁତ୍ତା ।
କୁକ୍କୁଟ–ବି. କୁକୁଡ଼ା ।
କୁକ୍ଷି–ବି. ଗର୍ଭ; ଉଦରଗହ୍ୱର ।
କୁଙ୍କୁଡ଼ିବା–କ୍ରି. (କୁଞ୍ଚ୍ ବା କୁଣ୍ଠ୍ ଧାତୁ) ସଙ୍କୁଚିତ ହେବା ।
କୁଙ୍କୁମ–ବି. ଗନ୍ଧଦ୍ରବ୍ୟବିଶେଷ ।
କୁଚ–ବି.(କୁଚ୍-ଅ) ଯୁବତୀର ସ୍ତନ; ପୟୋଧର ।
କୁଚକ୍ର–ବି. (କୁ-ଚକ୍ର) ଚକ୍ରାନ୍ତ, କୁମନ୍ତ୍ରଣା ।
କୁଜ–ବି. (କୁ-ଜନ୍-ଅ) ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହ ।

କୁଜ୍ଜ—ବି. (କୁବ୍ଜ ଶବ୍ଦଜ) ବକ୍ରପୃଷ୍ଠ ।   [ବକ୍ର ।
କୁଜ୍ଜା—ବି. (କୁବ୍ଜଶବ୍ଦଜ) ବକ୍ର; ଯାହାର ପୃଷ୍ଠ
କୁଜି—ବି. ସ୍ଥାନ (ଯଥା କୁଜହଂସ) ।
କୁଜ୍ଝଟି, କୁଜ୍ଝଟିକା—ବି. (କୁ-ଝଟ୍-ଇ-ଇକ୍-ଆ) କୁହୁଡ ।
କୁଞ୍ଚ—ବି. (କୁଞ୍ଚ୍ ଧାତୁର) ବସ୍ତ୍ରର ଫେର ।
କୁଞ୍ଚକୁଞ୍ଚିଆ—ବି. କୁଞ୍ଚିତ ।
କୁଞ୍ଚା—ବି. ମାପିବାର ପାତ୍ରବିଶେଷ ।
କୁଞ୍ଚାଇବା—କ୍ରି. କୁଞ୍ଚିତ କରିବା ।
କୁଞ୍ଚିତ—ବି. (କୁଞ୍ଚ୍-ତ) ବକ୍ରୀକୃତ; ନମ୍ରୀକୃତ ।
କୁଞ୍ଚିବା—କ୍ରି. ବସ୍ତ୍ରର ଫେର ସଜାଡ଼ିବା ।
କୁଞ୍ଚୀ—ବି. ଗୁଚ୍ଛ; କୋଲପକାଠି ।
କୁଞ୍ଜ—ବି. ଲତାଗୃହ ।
କୁଞ୍ଜର—ବି. ହସ୍ତୀ ।
କୁଟ—ବି. ଦୁର୍ଗ; ପର୍ବତ ।
କୁଟଜ—ବି. ଗିରିମଲ୍ଲିକା, ପିତାକୋରୁଆ ।
କୁଟା—ବି. ଶୁଖିଲା ନଡ଼ା । ବି. ଛେଦନ ।
କୁଟିବା—କ୍ରି. ପ୍ରହାର କରିବା; ଛେଚିବା ।
କୁଟିଳ—ବି. ବକ୍ର; କପଟଯୁକ୍ତ ।
କୁଟୀର—ବି. ପର୍ଣ୍ଣଶାଳା; ସାନଗ୍‌ଲଘର ।
କୁଟ୍ଟଣା—ବି. (କୁଟ୍ଟନ ଶବ୍ଦଜ) ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷଙ୍କର ବ୍ୟଭିଚାରର ସହାୟ ପୁରୁଷ ।   [ସ୍ତ୍ରୀ ।
କୁଟ୍ଟଣୀ—ବି. ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷଙ୍କର ବ୍ୟଭିଚାରର ସହାୟା
କୁଟ୍ଟଭୁଣୀ—ବି. ଯେ ସ୍ତ୍ରୀ ଧାନ କୁଟେ ।
କୁଟୁମ୍ବ—ବି. ପରିବାରବର୍ଗ ।

କୁଟ୍ମଳ—ବି. ମୁକୁଳ; ଫୁଲକଢ଼ ।
କୁଠାର—ବି. କୁରାଢ଼ୀ; ଟାଙ୍ଗିଆ ।
କୁଡ଼ିଆ—ବି. (କୁଟୀର ଶବ୍ଦଜ) ସାନଗ୍‌ଲଘର ।
କୁଡ଼ି—ବି. (କୁଷ୍ଠଶବ୍ଦଜ) ଔଷଧବିଶେଷ; ଗଣି ବା ଗଦା ।
କୁଡ଼ାଇବା—କ୍ରି. ଗଦା କରିବା ।
କୁଣିଆ—ବି ଅତିଥି, ବନ୍ଧୁ ।
କୁଣ୍ଠ, କୁଣ୍ଠିତ—ବି. ସଙ୍କୁଚିତ; ଜଡ଼ ।
କୁଣ୍ଡ—ବି. ଜଳପାତ୍ର ।
କୁଣ୍ଡଳ—ବି. ଗୋଲାକାର ବେଷ୍ଟନ; କର୍ଣ୍ଣଭୂଷଣ ।
କୁଣ୍ଡିଆ—ବି. କଣ୍ଡୁରୋଗ ।
କୁଣ୍ଡେଇବା—କ୍ରି. (କଣ୍ଡୂୟନ ଶବ୍ଦଜ) ନଖରେ ଆଁଚୁଡ଼ିବା; ପାନିଆରେ କେଶ ପ୍ରସାଧନ କରିବା ।
କୁଣ୍ଢ—ବି. ବିସ୍ତାରିତ ବାହୁଦ୍ୱୟର ପରିମାଣ ।
କୁଣ୍ଢାଇବା—କ୍ରି. ଆଲିଙ୍ଗନ କରିବା ।
କୁତ—ବି. ଅନୁମାନକ ମୂଲ୍ୟ ନିରୂପଣ ।
କୁତ୍ରାପି—ଅ. (କୁତ୍ର-ଅପି) କୌଣସିଠାରେ ।
କୁତ୍ସା—ବି. (କୁତ୍ସ୍-ଅ) ନିନ୍ଦା; ଗ୍ଳାନି; ଭର୍ତ୍ସନା ।
କୁତ୍ସିତ—ବି. (କୁତ୍ସ୍-ତ) କଦର୍ଯ୍ୟ; ଜଘନ୍ୟ ।
କୁଦ—ବି. (କୁର୍ଦ୍ଦ ଧାତୁରୁ) ଡେଇଁ; ଡିଆଁ ।
କୁଦିବା—କ୍ରି. ଡେଇଁବା ।
କୁଦ୍ଦାଳ—ବି. କୋଦାଳ; କୋଡ଼ି ।
କୁନ୍ତ—ବି. ଭଲ୍ଲ; ବର୍ଚ୍ଛା ।
କୁନ୍ତଳ—ବି କେଶ ।
କୁନ୍ତୀ—ବି. ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କର ଜନନୀ ।

କୁଞ୍ଚାଇବା—କ୍ରି. (କୁଞ୍ଚନ ଶବ୍ଦଜ) କୁଞ୍ଚନ କରବା ।

କୁନ୍ଦ—ବ. ପୁଷ୍ପ ବଶେଷ ।

କୁନ୍ଦନ } ବ. ଚିକ୍କଣ କରବା ଯନ୍ତ୍ର; ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଅଳ-
କୁନ୍ଦ } କାରରେ ହୀରକାଦ ବସାଇବା କାମ ।

କୁନ୍ଦିବା—କ୍ରି. ଯନ୍ତ୍ରରେ ଚିକ୍କଣ କରବା ।

କୁପିତ—ବିଂ. (କୁପ୍-ତ) କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ।

କୁବଳୟ—ବ. ନୀଳପଦ୍ମ ।

କୁବେର—ବ. ଯକ୍ଷପତି ।

କୁବ୍ଜ—ବିଂ. ବକ୍ରପୃଷ୍ଠ; କୁଜା ।

କୁମର—ବ. (କୁମାରଶବ୍ଦଜ) ପୁତ୍ର ।

କୁମାର—ବ. କାର୍ତ୍ତିକେୟ; ବାଳକ ।

କୁମୁଦ—ବ. କଇଁଫୁଲ ।

କୁମୁଦିନୀ—ବ. (କୁମୁଦ-ଇନ୍-ଈ) କୁମୁଦ-
ପୁଷ୍କରଣୀ; କୁମୁଦଲତା ।

କୁମେରୁ—ବ. ପୃଥିବୀର ଦକ୍ଷିଣ କେନ୍ଦ୍ର ।

କୁମ୍ପା—ବ. ତେଲ ରଖିବାର ପାତ୍ର ।

କୁମ୍ଭ—ବ. (କ-ଉମ୍ଭ୍-ଅ) ଗଜକୁମ୍ଭ; ଘଟ ।

କୁମ୍ଭକ—ବ. ଯୋଗସାଧନ ବଶେଷ ।

କୁମ୍ଭକର୍ଣ୍ଣ—ବ. ରାବଣାନୁଜ ରାକ୍ଷସ ।

କୁମ୍ଭକାର—ବ. (କୁମ୍ଭ-କୃ-ଅ) ଜାତିବଶେଷ; କୁମ୍ଭାର ।

କୁମ୍ଭାଟୁଆ—ବ. ପକ୍ଷୀବଶେଷ ।

କୁମ୍ଭାର } ବ. (କୁମ୍ଭକାର ଶବ୍ଦଜ) କୁମ୍ଭକାର-
କୁମ୍ହାର } ଜାତି ।

କୁମ୍ଭୀପାକ—ବ. ନରକବଶେଷ ।

କୁମ୍ଭୀର—ବ. କମ୍ଭୀର ।

କୁରଙ୍ଗ—ବ. (କୁ-ରଙ୍ଗ୍-ଅ) ହରଣ; ମୃଗ ।

କୁରାଢି—ବ. (କୁଠାରଶବ୍ଦଜ) କୁଠାର; ଟାଙ୍ଗିଆ ।

କୁରୁ—ବ. ଦେଶବଶେଷ; ରାଜବଂଶବଶେଷ ।

କୁରୁଡବା } କ୍ରି. ହର୍ଷରେ ଧ୍ୱନି କରବା ।
କୁରୁଳବା }

କୁରୁବକ—ବ. ବୃକ୍ଷବଶେଷ ।

କୁରୁବିନ୍ଦ—ବ. (କୁରୁ-ବିନ୍ଦ୍-ଅ) ପଦ୍ମରାଗମଣି ।

କୁର୍ଣ୍ଣି—ବ. ଅଙ୍ଗରଖା ।

କୁଳ—ବ. ବଂଶ; ସମୂହ ।

କୁଳ-ବୁଡା—ବିଂ. କୁଳଗୌରବ ଲୋପକାରୀ ।

କୁଳଟା—ବ. (କୁଳ-ଅଟ୍-ଆ) ଅସତୀ ସ୍ତ୍ରୀ; ଭ୍ରଷ୍ଟା ।

କୁଲା—ବ. (କୁଲ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ଧାନ୍ୟାଦ ପାଛୁଡବାର ପାତ୍ର ।

କୁଳାଙ୍ଗାର—ବିଂ. (କୁଳ-ଅଙ୍ଗାର) ବଂଶର ଅଙ୍ଗାର ବା ଅଧମ ।

କୁଳାଚାର—ବ. (କୁଳ-ଆଚାର) କୁଳଧର୍ମ ।

କୁଲାୟ—ବ. ନୀଡ଼; ପକ୍ଷୀର ବସା ।

କୁଲାଳ—ବ. କୁମ୍ଭକାର ।

କୁଳି } ବ. କୁଣ୍ଡରେ ପାଣି ରଖି କଲକଲ
କୁଳୁକୁଞ୍ଚା } କର ନକ୍ଷେପ ।

କୁଲି—ବ. ମୂଲିଆ ।

କୁଳିଶ—ବ. (କୁଳି-ଶ) ଇନ୍ଦ୍ରର ବଜ୍ର ।

କୁଳୀନ—ବିଂ. (କୁଳ-ଇନ୍) ଉତ୍ତମ କୁଳୋଦ୍ଭବ ।

କୁଳୀର—ବ. କଙ୍କଡ଼ା ।

କୁଶ—ବ. ତୃଣବଶେଷ ।

କୁଶଳ—ବ. ମଙ୍ଗଳ; କଲ୍ୟାଣ; ନରାପଦ ।

କୁଶଳୀ-ବିଂ. (କୁଶଳ-ଇନ୍) କୁଶଳଯୁକ୍ତ; କଲ୍ୟାଣବିଶିଷ୍ଟ ।

କୁଶୀଲବ-ବି. ନଟ; ନର୍ତ୍ତକ ।

କୁଷ୍ଠ-ବି. ମହାବ୍ୟାଧି ।

କୁଷ୍ମାଣ୍ଡ-ବି. ପାଣିକଖାରୁ ।

କୁଷୀଦ, କୁସୀଦ } ବି. (କୁ-ସଦ୍-ଅ) ସୁଧ ।

କୁସୁମ-ବି. ପୁଷ୍ପ ।

କୁସୁମିତ-ବିଂ. (କୁସୁମ-ଇତ) ପୁଷ୍ପିତ ।

କୁସୁମେଷୁ-ବି. (କୁସୁମ-ଇଷୁ) କନ୍ଦର୍ପ ।

କୁହକ, କୁହୁକ } ବି. ଇନ୍ଦ୍ରଜାଲ; ଭେଲ୍କୀ ।

କୁହର-ବି. (କୁ-ହୃ-ଅ) ଗହ୍ୱର; କୁହୁଧ୍ୱନି ।

କୁହରିବା-କ୍ରିଂ. କୁହୁକୁହୁଧ୍ୱନି କରିବା ।

କୁହାଟ-ବି. ଉଚ୍ଚଡାକ ।

କୁହାଟିବା-କ୍ରିଂ. ଉଚ୍ଚଡାକ ଦେବା ।

କୁହୁ-ବି. ଅମାବାସ୍ୟା; କୋକିଳଧ୍ୱନି ।

କୁହୁଳିବା-କ୍ରି. ଅଗ୍ନିଯୋଗେ ପ୍ରଧୂମିତ ହେବା ।

କୁହେଳି-ବି. କୁଜ୍ଝଟି ।

କୂଅ-ବି. (କୂପଶବ୍ଦଜ) କୂପ ।

କୂଜନ-ବି. (କୂଜ୍-ଅନ) ଅବ୍ୟକ୍ତ ଧ୍ୱନି ।

କୂଜିତ-ବି. (କୂଜ୍-ତ) ପକ୍ଷୀର ଧ୍ୱନି ।

କୂଟ-ବି. (କୂଟ୍-ଅ) ପର୍ବତର ଶୃଙ୍ଗ; ମାୟା; [କପଟ ।

କୂଟସ୍ଥ-ବିଂ. ଉଦାସୀନ ।

କୂପ-ବି. କୂଅ; ଗର୍ତ୍ତ ।

କୂପ-ମଣ୍ଡୂକ-ବି. ଅଳ୍ପଜ୍ଞ ।

କୂର୍ଚ୍ଚିକା-ବି. ତୁଳି ।

କୂର୍ପର-ବି. କହୁଣି; ଅଣ୍ଟୁ ।

କୂର୍ମ୍ମ-ବି. କଚ୍ଛପ ।

କୂଳ-ବି. ତୀର ।

କୃକଳାସ-ବି ଏଣ୍ଡୁଅ ।

କୃଚ୍ଛ୍ର-ବି. କଷ୍ଟ ।

କୃତ-ବିଂ. (କୃ-ତ) ସମ୍ପାଦିତ ।

କୃତକ-ବିଂ. କୃତ୍ରିମ ।

କୃତ-କୃତ୍ୟ-ବିଂ. କୃତାର୍ଥ । [କାରୀ ।

କୃତଘ୍ନ-ବିଂ. (କୃତ-ହନ୍-ଅ) ଉପକାରୀର ଅପ-

କୃତଜ୍ଞ-ବିଂ. (କୃତ-ଜ୍ଞା-ଅ) ଉପକାର ସ୍ମରଣକାରୀ ।

କୃତ-ଦାର-ବିଂ. ବିବାହିତ (ପୁରୁଷ) ।

କୃତାଞ୍ଜଳି-ବିଂ. (କୃତ-ଅଞ୍ଜଳି) ବଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ।

କୃତାନ୍ତ-ବି. (କୃତ-ଅନ୍ତ) ଯମ ।

କୃତାର୍ଥ-ବିଂ. (କୃତ-ଅର୍ଥ) କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ।

କୃତି-ବି. (କୃ-ତି) କାର୍ଯ୍ୟ; ରଚନା ।

କୃତିତ୍ୱ-ବି. କୃତକାର୍ଯ୍ୟତା ।

କୃତୀ-ବିଂ. (କୃତ-ଇନ୍) କର୍ମକୁଶଳ ।

କୃତ୍ତି-ବି. (କୃତ୍-ତି) ଚର୍ମ ।

କୃତ୍ତିକା-ବି. ତୃତୀୟ ନକ୍ଷତ୍ର ।

କୃତ୍ତି-ବାସ-ବି. ଚର୍ମଧାରୀ; ମହାଦେବ ।

କୃତ୍ରିମ-ବିଂ. (କୃ-ତ୍ରିମ) ମନୁଷ୍ୟକୃତ; କଳ୍ପିତ ।

କୃତ୍ସ୍ନ-ବିଂ. ସକଳ ।

କୃନ୍ତନ-ବି. (କୃତ୍-ଅନ) ଛେଦନ ।

କୃପଣ-ବିଂ. (କୃପ୍-ଅନ୍) ବ୍ୟୟକୁଣ୍ଠ; ନୀଚ ।

କୃପା-ବି. (କୃପ୍-ଅ) ଦୟା ।

କୃପାଣ-ବି. ଖଡ୍ଗ ।

କୃପାଳୁ-ବିଂ. (କୃପା-ଆଳୁ) ଦୟାଳୁ ।

କୃମି-ବି. କୀଟ ।

କୃଶ-ବିଂ. କ୍ଷୀଣ ।

କୃଶାନୁ-ବି. ଅଗ୍ନି ।

କୃଷକ-ବି. ଚଷା ।

କୃଷି-ବି. (କୃଷ୍-ଇ) ଚାଷବାସ ।

କୃଷୀବଳ-ବି. (କୃଷି-ବଳ) କୃଷକ ।

କୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (କୃଷ୍-ତ) ଚଷା ଯାଇଥିବା

କୃଷ୍ଣ-ବି. (କୃଷ୍-ନ) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ; ବିଂ. କଳା; ନୀଳ-ବର୍ଣ୍ଣ ।

କୃଷ୍ଣ-ସାର-ବି. ମୃଗ ବିଶେଷ ।

କୃଷ୍ୟ-ବିଂ. (କୃଷ୍-ଯ) କର୍ଷଣଯୋଗ୍ୟ ।

କେଉଟ-ବି. (କୈବର୍ତ୍ତଶବ୍ଦଜ) ଜାତିବିଶେଷ ।

କେଉଁ
କେଉଁଣସି
କେବଣ } (କିମ୍-ଶବ୍ଦଜ) କିଏ; କଣ ।

କେକା-ବି. ମୟୂରଧ୍ୱନି ।

କେକୀ-ବି. (କେକା-ଇନ୍) ମୟୂର ।

କେଞ୍ଚିବା-କ୍ରି. ଭୁଷିଦେବା ।

କେଣେ-ଅଂ. (କିମ୍ଶବ୍ଦଜ) କେଉଁଆଡ଼େ ।

କେଣ୍ଡା-ବି. ଶସ୍ୟଗୁଚ୍ଛ ।

କେତକୀ-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଫୁଲ ।

କେତନ-ବି. ଧ୍ୱଜ; ପତାକା; ଚିହ୍ନ; ସ୍ଥାନ ।

କେତୁ-ବି. ଗ୍ରହବିଶେଷ; ପତାକା ।

କେତେ-ଅଂ. (କତିଶବ୍ଦଜ) କିପରିମାଣ ।

କେଦାର-ବି. କିଆର ।

କେନ୍ଦରା-ବି. ବାଦ୍ୟବିଶେଷ ।

କେନ୍ଦୁ-ବି. ବୃକ୍ଷ ଓ ଫଳ ବିଶେଷ ।

କେନ୍ଦୁଆ-ବି. ଏକ ପ୍ରକାର କ୍ଷୁଦ୍ର ବ୍ୟାଘ୍ର ।

କେନ୍ଦୁଳି-ବି. (କନ୍ଦଳୀ ଶବ୍ଦଜ) କହାଥିବା ଏକ ପ୍ରକାର ବୃକ୍ଷ ଓ ତାହାର ଫୁଲ ।

କେନ୍ଦ୍ର-ବି. ଗୋଲକ୍ଷେତ୍ରର ବା ବସ୍ତୁର ମଧ୍ୟବିନ୍ଦୁ ।

କେମନ୍ତ-ଅଂ. (କିଂ ଓ ମତଶବ୍ଦରୁ) କିପ୍ରକାର ।

କେମ୍ବା-ବିଂ. ହସ୍ତ ଯାହାର ବଙ୍କ ।

କେୟୂର-ବି. ବାହୁଭୂଷଣ; ବାଜୁ; ତାଡ ।

କେରା-ବି. ତୃଣାଦିର କ୍ଷୁଦ୍ର ଗୁଚ୍ଛ ।

କେଳା-ବି. ଜାତିବିଶେଷ ।

କେଳି-ବି. କ୍ରୀଡ଼ା; କୌତୁକ ।

କେଳିଗୃହ-ବି. (କେଳି-ଗୃହ) କ୍ରୀଡ଼ାଗାର ।

କେବଳ-ବିଂ. ଏକମାତ୍ର; ଖାଲି ।

କେଶ-ବି. ବାଳ ।

କେଶ-ପାଶ-ବି. କେଶଗୁଚ୍ଛ ।

କେଶର
କେସର } ବି. ପୁଷ୍ପକିଞ୍ଜଳ୍କ; ସିଂହାଦିର ଗ୍ରୀବା-ଦେଶର ବାଳ ।

କେଶରୀ-ବି. (କେଶର-ଇନ୍) ସିଂହ ।

କେଶବ-ବି. ବିଷ୍ଣୁ ।

କେଶବ-ବି. (କ-ଈଶ-ବ) ବା (କେଶ-ବ) କୃଷ୍ଣ; ବିଷ୍ଣୁ ।

କେସନ-ଅଂ. କିପରି ।

କେହି
କେହୁ } ସର୍ବ. କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ।

କେମ୍ନେ-କ୍ରି. ବି°. କିପ୍ରକାରେ ।
କୈଟଭାରି-ବି.(କୈଟଭ-ଅରି)ନାରାୟଣ; କୃଷ୍ଣ ।
କୈତବ-ବି. (କିତବ-ଅ) ଛଳ; କପଟ ।
କୈରବ-ବି. କଇଁଫୁଲ ।
କୈଳାସ-ବି. ପର୍ବତବିଶେଷ ।
କୈବର୍ତ୍ତ-ବି. କେଉଟ ।
କୈବଲ୍ୟ-ବି. (କେବଳ-ଯ) ମୋକ୍ଷ ।
କୈଶୋର-ବି. (କିଶୋର-ଅ) ବାଲ୍ୟକାଳ ।
କୋଇ-ବି. ସୁବର୍ଣ୍ଣାଦି ଅଉଟିବା ପାତ୍ର ।
କୋଇଲା-ବି.(ଇଂରାଜ କୋଲ୍‌ଶବ୍ଦଜ)ଅଙ୍ଗାର ।
କୋଇଲି-ବି. (କୋକିଳଶବ୍ଦଜ) କୋକିଳ ।
କୋକ-ବି. ଚକ୍ରବାକ ।
କୋକନଦ-ବି. ରକ୍ତପଦ୍ମ; ଲାଲକଇଁ ।
କୋକିଳ-ବି. କୋଇଲି; ପିକ ।
କୋଚିଲା-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଫଳ ।
କୋଟର-ବି. ବୃକ୍ଷସ୍ଥ ଗହ୍ୱର ।
କୋଟି-ବି. ଅଗ୍ରଭାଗ; ଶତଲକ୍ଷ ।
କୋଠ-ଭଣ୍ଡାର-ବି. (କୋଷ୍ଠ-ଭାଣ୍ଡାଗାର) ଭିତରର ଭଣ୍ଡାର ।
କୋଠରି-ବି. ପ୍ରକୋଷ୍ଠ ।
କୋଠା-ବି. ଅଟ୍ଟାଳିକା । [ଗାର ।
କୋଠି-ବି. (କୋଷ୍ଠଶବ୍ଦଜ) ଅମାର; ଶସ୍ୟା-
କୋଡ଼ି-ବି. ମାଟି ଖୋଳିବା ଯନ୍ତ୍ର ।
କୋଡ଼ିବା-କ୍ରି. ମାଟି ଖୋଳିବା ।
କୋଢ଼ି-ବି. (କୁଷ୍ଠୀଶବ୍ଦଜ) କୁଷ୍ଠରୋଗୀ ।
କୋଣ-ବି. ଗୃହାଦିର କଦକ୍; ଦୁଇରେଖାର ସନ୍ଧିସ୍ଥଳ ।

କୋତରା-ବି°. ମଳିନ ।
କୋଥଳି-ବି. ମୁଣି ।
କୋଦଣ୍ଡ-ବି. ଧନୁ ।
କୋଦା-ବି°. ମୋଟା ।
କୋପ-ବି. (କୁପ୍-ଅ) କ୍ରୋଧ ।
କୋପନ-ବି°. (କୁପ୍-ଅନ) କ୍ରୁଦ୍ଧ ।
କୋମଳ-ବି°. କଁଅଳ; ସୁକୁମାର ।
କୋୟୂର-ବି. ସେବକ ।
କୋରକ-ବି. କଢି; ମୁକୁଳ । [କୋଟର ।
କୋରଡ଼-ବି. (କୋଟରଶବ୍ଦଜ) ବୃକ୍ଷର
କୋରଡା-ବି. ଚାବୁକ ।
କୋଳି-ବି. କ୍ରୋଡ଼ । [ଧ୍ୱନି; ଗୋଳମାଳ ।
କୋଳାହଳ-ବି.(କୋଳ-ଆ-ହଲ୍-ଅ)କଳକଳ
କୋବିଦ-ବି°. ପଣ୍ଡିତ; ଜ୍ଞାନୀ ।
କୋଷ-ବି. ଖଡ୍ଗର ଖାପ; ପଣସପ୍ରଭୃତିର ପୁଟ ।
କୋଶ-ବି. (କ୍ରୋଶଶବ୍ଦଜ)୮୦୦୦ ହାତ ପର-
ମାଣ ।
କୋଷ-ବି. ଭଣ୍ଡାର; ଅଭିଧାନ ।
କୋଷ୍ଠ-ବି. ଉଦର; ଅନ୍ତଃପୁର ।
କୋଷ୍ଠୀ-ବି. ଜନ୍ମପତ୍ରିକା ।
କୋଷ୍ଣ-ବି°. (କୁ-ଉଷ୍ଣ) ଈଷଦୁଷ୍ଣ ।
କୋହ-ବି. (କ୍ରୋଧଶବ୍ଦଜ) ମନର ବିକଳଭାବ ।
କୋହଳ-ବି°. (କୋମଳଶବ୍ଦଜ) ନରମ ।
କୌତୁକ-ବି.(କୁତୁକ-ଅ) କୁତୂହଳ; ଦର୍ପ ।
କୌତୂହଳ-ବି. (କୁତୂହଳ-ଅ) ଔତ୍ସୁକ୍ୟ ।
କୌପୀନ-ବି. କୌପୁନି, ଲେଙ୍ଗୁଟି ।

କୌମାର-ବ. (କୁମାର-ଅ) ବାଲ୍ୟକାଳ ।
କୌମୁଦୀ-ବ. (କୁମୁଦ-ଅ-ଈ) ଚନ୍ଦ୍ରିକା; ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ।
କୌମୋଦକୀ-ବ. ବିଷ୍ଣୁଗଦା ।
କୌରବ-ବଂ. (କୁରୁ-ଅ) କୁରୁବଂଶୀୟ ।
କୌଳିକ-ବଂ. (କୁଳ-ଇକ) କୁଳସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
କୌଶଳ-ବ. (କୁଶଳ-ଅ) ନୈପୁଣ୍ୟ ।
କୌଶଲ୍ୟା-ବ. ଦଶରଥପତ୍ନୀ, ରାମମାତା ।
କୌଷେୟ-ବ. (କୋଷ-ଏୟ) ରେଶମୀ ବସ୍ତ୍ର ।
କୌସ୍ତୁଭ-ବ. ବିଷ୍ଣୁବକ୍ଷମଣି ।
କ୍ରକଚ-ବ. କରତ ।
କ୍ରତୁ-ବ. ଯଜ୍ଞ ।
କ୍ରନ୍ଦନ-ବ. (କ୍ରନ୍ଦ୍-ଅନ) ରୋଦନ ।
କ୍ରମ-ବ. ପର୍ଯ୍ୟାୟ; ନିୟମ; ପାଦକ୍ଷେପ ।
କ୍ରମଶଃ-କ୍ରି. ବି. (କ୍ରମ-ଶସ୍) କ୍ରମେ କ୍ରମେ ।
କ୍ରମିକ-ବଂ. (କ୍ରମ-ଇକ) କ୍ରମାଗତ ।
କ୍ରମେଲକ-ବ. ଉଷ୍ଟ୍ର ।
କ୍ରୟ-ବ. (କ୍ରୀ-ଅ) କିଣିବା ।
କ୍ରବ୍ୟ-ବ. ମାଂସ ।
କ୍ରାନ୍ତ-ବଂ. (କ୍ରମ୍-ତ) ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ।
କ୍ରାନ୍ତି-ବ. (କ୍ରମ୍-ତି) ଅତିକ୍ରମଣ; କଳ୍ପିତ ରେଖା; ବଡ଼ାକର ଦୃଶ୍ୟାଂଶ । [ଷ୍ଠାନ ।
କ୍ରିୟା-ବ. (କୃ-ଯ-ଅ) କର୍ମ; ଶାସ୍ତ୍ରାଦିର ଅନୁ-
କ୍ରୀଡ଼ନକ-ବ. ଖେଳନା ।
କ୍ରୀଡ଼ା-ବ. (କ୍ରୀଡ଼୍-ଅ) ଖେଳ ।
କ୍ରୀତ-ବଂ. (କ୍ରୀ-ତ) କିଣାଯାଇଥିବା ।

କ୍ରୁଦ୍ଧ-ବଂ. (କ୍ରୁଧ୍-ତ) କୁପିତ ।
କ୍ରୂର-ବଂ. ନିର୍ଦ୍ଦୟ ।
କ୍ରେତବ୍ୟ-ବଂ. (କ୍ରୀ-ତବ୍ୟ) କ୍ରୟଯୋଗ୍ୟ ।
କ୍ରେତା-ବ. (କ୍ରୀ-ତୃ) କ୍ରୟକର୍ତ୍ତା ।
କ୍ରେୟ-ବଂ. (କ୍ରୀ-ଯ) କ୍ରୟଯୋଗ୍ୟ ।
କ୍ରୋଡ଼-ବ. କୋଳ ।
କ୍ରୋଡ଼ପତ୍ର-ବ. ପୁସ୍ତକର ଅତିରିକ୍ତ ପତ୍ର ।
କ୍ରୋଧ-ବ. (କ୍ରୁଧ୍-ଅ) କୋପ । [କୋପନ ।
କ୍ରୋଧୀ-ବଂ. (କ୍ରୋଧ-ଇନ୍) କ୍ରୋଧଯୁକ୍ତ;
କ୍ରୋଶ-ବ. (କ୍ରୁଶ୍-ଅ) ୮୦୦୦ ହାତ ପରିମାଣ ।
କ୍ରୌଞ୍ଚ-ବ. ବକଜାତୀୟ ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।
କ୍ଲମ-ବ. ଶ୍ରମ ।
କ୍ଲାନ୍ତ-ବଂ. (କ୍ଲମ୍-ତ) ଶ୍ରାନ୍ତ ।
କ୍ଲାନ୍ତି-ବ. (କ୍ଲମ୍-ତି) ଶ୍ରାନ୍ତି; ଶ୍ରମର କଷ୍ଟ ।
କ୍ଲିନ୍ନ-ବଂ. (କ୍ଲିଦ୍-ତ) କ୍ଲେଦଯୁକ୍ତ ।
କ୍ଲିଷ୍ଟ-ବଂ. (କ୍ଲିଶ୍-ତ) କ୍ଲେଶପ୍ରାପ୍ତ ।
କ୍ଲୀବ-ବଂ. (କ୍ଲୀବ୍-ଅ) ନପୁଂସକ; ଅକ୍ଷମ ।
କ୍ଲେଦ-ବ. (କ୍ଲିଦ୍-ଅ) ପୂଯ ଆଦି ମଳଯୁକ୍ତ ଜଳ ।
କ୍ଲେଶ-ବ. (କ୍ଲିଶ୍-ଅ) କଷ୍ଟ ।
କ୍ୱଚିତ୍-ଅ. କେଉଁସ୍ଥାନରେ; କୌଣସିଠାରେ ।
କ୍ୱଣନ, କ୍ୱଣିତ-ବ. (କ୍ୱଣ୍-ଅନ,ତ) ବୀଣାଦିର ଧ୍ୱନି ।
କ୍ୱାଥ-ବ. (କ୍ୱଥ୍-ଅ) ସିଦ୍ଧବସ୍ତୁର ରସ ।
କ୍ଷଣ-ବ. (କ୍ଷଣ୍-ଅ) ଅତିସୂକ୍ଷ୍ମ କାଳ; ଶୁଭକ୍ଷଣ ।
କ୍ଷଣଦା-ବ. ରାତ୍ରି ।

କ୍ଷଣ-ପ୍ରଭା-ବି. ବିଦ୍ୟୁତ୍ ।

କ୍ଷଣିକ-ବିଂ. (କ୍ଷଣ-ଇକ) କ୍ଷଣମାତ୍ରସ୍ଥାୟୀ ।

କ୍ଷତ-ବି. (କ୍ଷଣ୍-ତ) ବ୍ରଣ; ଘା । ବିଂ. ବିଦ୍ଧ; ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ ।

କ୍ଷତି-ବି. (କ୍ଷଣ୍-ତି) ହାନି, କ୍ଷୟ ।

କ୍ଷତ୍ର, କ୍ଷତ୍ରିୟ } ବି. (କ୍ଷତ-ତ୍ରୈ-ଅ-ଇୟ) ରାଜନ୍ୟଜାତି ।

କ୍ଷନ୍ତବ୍ୟ-ବିଂ. (କ୍ଷମ୍-ତବ୍ୟ) କ୍ଷମାର ଯୋଗ୍ୟ ।

କ୍ଷପଣକ-ବି. ବୌଦ୍ଧ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ।

କ୍ଷପା-ବି. ରାତ୍ରି ।

କ୍ଷପିତ-ବିଂ. (କ୍ଷପ-ଣିଚ୍-ତ) ଯାପିତ; ନାଶିତ ।

କ୍ଷମ-ବିଂ. (କ୍ଷମ୍-ଅ) ସମର୍ଥ ।

କ୍ଷମତା-ବି. ସାମର୍ଥ୍ୟ ।

କ୍ଷମା-ବି. (କ୍ଷମ୍-ଅ) ଦୋଷମାର୍ଜନା ।

କ୍ଷୟ-ବି. (କ୍ଷି-ଅ) ହ୍ରାସ; ନାଶ; ରୋଗବିଶେଷ ।

କ୍ଷୟିତ-ବି. (କ୍ଷି-ଣିଚ୍-ତ) ହ୍ରାସିତ ।

କ୍ଷର-ବିଂ. ନଶ୍ୱର ।

କ୍ଷରଣ-ବି. (କ୍ଷର୍-ଅନ) ସ୍ରବିବା ।

କ୍ଷରିତ-ବିଂ. ନିଃସୃତ ।

କ୍ଷବଥୁ-ବି. ଛିଙ୍କ ।

କ୍ଷାତ୍ର-ବିଂ. (କ୍ଷତ୍ର-ଅ) କ୍ଷତ୍ରିୟସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

କ୍ଷାନ୍ତ-ବିଂ. (କ୍ଷମ୍-ତ) କ୍ଷମାଶୀଳ; ନିବୃତ୍ତ ।

କ୍ଷାନ୍ତି-ବି. (କ୍ଷମ୍-ତି) ନିବୃତ୍ତି; କ୍ଷମା ।

କ୍ଷାମ-ବି. (କ୍ଷୈ-ତ) କ୍ଷୀଣ ।

କ୍ଷାର-ବି. (କ୍ଷର୍-ଅ) ଲବଣରସ; ଖାର ।

କ୍ଷାଳନ-ବି. (କ୍ଷାଲ୍-ଅନ) ଧୋଇପକାଇବା ।

କ୍ଷାଳିତ-ବିଂ. ଧୌତ; ପରିଷ୍କୃତ ।

କ୍ଷିତି-ବି. (କ୍ଷି-ତି) ପୃଥିବୀ । [ଗ୍ରହ ।

କ୍ଷିତିଜ-ବି. (କ୍ଷିତି-ଜନ୍-ଅ) ଚକ୍ରବାଳ; ମଙ୍ଗଳ-

କ୍ଷିପ୍ତ-ବିଂ. (କ୍ଷିପ୍-ତ) ନିକ୍ଷିପ୍ତ; ବିକୀର୍ଣ୍ଣ; ଉନ୍ମତ୍ତ ।

କ୍ଷିପ୍ର-ବିଂ. ଶୀଘ୍ର; ଦ୍ରୁତ ।

କ୍ଷୀଣ-ବିଂ. (କ୍ଷୀ-ଣ) କୃଶ ।

କ୍ଷୀର-ବି. ଜଳ; ଦୁଗ୍ଧ; ଅଠା ।

କ୍ଷୀରି-ବି. (କ୍ଷୀରଶବ୍ଦଜ) ପାୟସ ।

କ୍ଷୁଣ୍ଣ-ବିଂ. (କ୍ଷୁଦ୍-ତ) ଚୂର୍ଣ୍ଣୀକୃତ; ଅଦ୍ଭୁତ;

କ୍ଷୁତ୍-ବି. କ୍ଷୁଧା । [ଦୁଃଖିତ ।

କ୍ଷୁତ-ବି. ଛିଙ୍କ ।

କ୍ଷୁଦ୍ର-ବିଂ. (କ୍ଷୁଦ୍-ର) ଛୋଟ; କ୍ଷୁଦ୍ରାଶୟ ।

କ୍ଷୁଧା-ବି. (କ୍ଷୁଧ୍-ଅ) ଭୋକ ।

କ୍ଷୁବ୍ଧ-ବିଂ. (କ୍ଷୁଭ୍-ତ) କ୍ଷୋଭପ୍ରାପ୍ତ; ବିଚଳିତ ।

କ୍ଷୁର-ବି. (କ୍ଷୁର୍-ଅ) ନାପିତର ଖୁର ।

କ୍ଷେତ୍ର-ବି. କ୍ଷେତ; ତୀର୍ଥ; ଅଙ୍ଗ; ତ୍ରିକୋଣାଦି ।

କ୍ଷେତ୍ରଜ୍ଞ-ବିଂ. (କ୍ଷେତ୍ର-ଜ୍ଞା-ଅ) ଜୀବାତ୍ମା; କୃଷକ ।

କ୍ଷେପ, କ୍ଷେପଣ-ବି. (କ୍ଷିପ୍-ଅ, ଅନ) ନିକ୍ଷେପ; ଯାପନ ।

କ୍ଷେପଣୀ-ବି. (କ୍ଷିପ୍-ଅନ-ଈ) ଅହୁଲା ।

କ୍ଷେମ-ବି. (କ୍ଷି-ମ) କଲ୍ୟାଣ, ଶୁଭ ।

କ୍ଷୋଦ-ବି. (କ୍ଷୁଦ୍-ଅ) ଖୁଦ; ଚୂର୍ଣ୍ଣ ।

କ୍ଷୋଦିତ-ବିଂ. (କ୍ଷୁଦ୍-ତ) ଅଙ୍କିତ; ଚୂର୍ଣ୍ଣୀକୃତ ।

କ୍ଷୋଭ—ବି. (କ୍ଷୁଭ୍-ଅ) ଚାଞ୍ଚଲ୍ୟ; ଉଦ୍‌ବେଗ; [ଆନ୍ଦୋଳନ ।

କ୍ଷୋମ—ବି. ପଟ୍ଟବସ୍ତ୍ର ।

କ୍ଷୋଣୀ—ବି. ପୃଥିବୀ; ଅକ୍ଷୌହିଣୀ ।

କ୍ଷୌଦ୍ର—ବି. (କ୍ଷୁଦ୍ରା-ଅ) ମଧୁ ।

କ୍ଷୌମ—ବି. ପଟ୍ଟବସ୍ତ୍ର ।

କ୍ଷୌର—ବି. (କ୍ଷୁର-ଅ) ମୁଣ୍ଡନ; କ୍ଷୌରକର୍ମ ।

କ୍ଷ୍ମା—ବି. (କ୍ଷମ୍-ଅ) ସର୍ବଂସହା; ପୃଥିବୀ ।

କ୍ଷ୍ୱେଡ଼ିତ—ବି. ବୀରମାନଙ୍କର ସିଂହନାଦ ।

ଖ ଦ୍ୱିତୀୟ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣ ବି. ଆକାଶ; ଶୂନ୍ୟ ।

ଖଇ—ବି. (ପ୍ରାଃ ଖଦିକାଶବ୍ଦଜ) ଲିଆ ।

ଖଇର୍—ବିଂ. ଦରପନ୍ତରିଆ ।

ଖଇଁଷି—ବି. (ଦେଶଜ) ଖଡିକା ନିଭି ମସ୍ୟ ଅଇବାର ଯନ୍ତ୍ର ।

ଖଇର—ବି. (ପ୍ରା. ଖଦିରଶବ୍ଦଜ) ସ୍ୱନାମ ଖ୍ୟାତ [ବୃକ୍ଷର ଅଠା ।

ଖଗ—ବି. (ଖ-ଗମ୍-ଅ) ପକ୍ଷୀ ।

ଖଗପତି—ବି. ବିଷ୍ଣୁବାହନ; ଗରୁଡ ।

ଖଗୋଳ—ବି. ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ।

ଖଙ୍କାର—ବି. କଫ ମିଶ୍ରିତ ଛେପ ।

ଖଚ—ବି. ମିଛ; ଚଗଲ; ପରନିନ୍ଦା ।

ଖଚିତ—ବିଂ. (ଖଚ୍-ତ) ଅନୁବିଦ୍ଧ; ଭୂଷିତ ।

ଖଚୁଆ—ବି. ଚୁଗୁଲିଆ ।

ଖଜଣା—ବି. କର ।

ଖଜା—ବି. ପକ୍ୱ ମିଷ୍ଟାନ୍ନ ବିଶେଷ ।

ଖଜାଞ୍ଚି—ବି. କୋଷାଧ୍ୟକ୍ଷ ।

ଖଞ୍ଜ—ବିଂ. (ଖଞ୍ଜ୍-ଅ) ଲେଙ୍ଗଡ଼ା ।

ଖଞ୍ଜନ
ଖଞ୍ଜରୀଟ } କ୍ଷୁଦ୍ର ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।

ଖଞ୍ଜଣୀ—ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ବାଦ୍ୟବିଶେଷ ।

ଖଞ୍ଜା—ବି. ପ୍ରାଚୀରବେଷ୍ଟିତ ଗୃହ । ବିଂ. ସଜଡ଼ା; ଗଚ୍ଛିତ ।

ଖଞ୍ଜିବା—କ୍ରି. ସଜାଡ଼ି ଥୋଇବା ।

ଖଟା—ବି. ଅମ୍ଳ ।

ଖଟିଆ—ବି. ଦୋଳା; ଯାନବିଶେଷ ।

ଖଟିବା—କ୍ରି. ପରିଶ୍ରମ କରିବା; ସେବାକରିବା ।

ଖଟେଇ—ବି. ଅମ୍ଳପଦାର୍ଥ ।

ଖଟ୍ୱା—ବି. ଖଟ ।

ଖଡଖଡି—ବି. ଝିରକା; ପାଲିଙ୍କି ।

ଖଡ଼ମ—ବି. କାଷ୍ଠପାଦୁକା ।

ଖଡ଼ା—ବି. ଶାଗବିଶେଷ ।

ଖଡ଼ିକା—ବି. ସରୁ କାଠି ।

ଖଡ଼ୀ—ବି. ଧଳା-ମୃତ୍ତିକାବିଶେଷ (ଲେଖିବାରେ [ବ୍ୟବହୃତ) ।

ଖଡ଼ୁ—ବି. ହାତର ବଳା ।

ଖଡ୍ଗ—ବି. ଗଣ୍ଡାର ଶୃଙ୍ଗ; ଖଣ୍ଡା, ତରବାରି ।

ଖଡ୍ଗୀ—ବିଂ. (ଖଡ୍ଗ-ଇନ୍) ଖଡ୍ଗଧାରୀ; ବି. ଗଣ୍ଡାର ।

ଖଣିତ—ବି. (ଖନିତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ମାଟି ଖୋଳିବାର [ଅସ୍ତ୍ର ।

ଖଣି—ବି. (ଖନ୍-ଧାତୁରୁ) ଆକର ।

ଖଣ୍ଟ—ବି. ଦସ୍ୟୁ ।

ଖଣ୍ଡ—ବି. (ଖଣ୍ଡ୍-ଅ) ଅଂଶ; ଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ ।

ଖଣ୍ଡନ-ବି. (ଖଣ୍ଡ୍-ଅନ) ଛେଦନ ।
ଖଣ୍ଡା-ବି. ତରବାରି ।
ଖଣ୍ଡିଆ-ବିଂ. (ଖଣ୍ଡଶବ୍ଦଜ) କ୍ଷତଯୁକ୍ତ ।
ଖଣ୍ଡିତ-ବିଂ. (ଖଣ୍ଡ୍-ତ) ଛିନ୍ନ ।
ଖଣ୍ଡୁଆ-ବି. ରଞ୍ଜିତ ବସ୍ତ୍ର ବିଶେଷ ।
ଖତ-ବି. ପଶୁ ଗୋବର ପ୍ରଭୃତି; ସାର ।
ଖତମାଳ-ବି. (ଖ-ତମାଳ) ମେଘ ।
ଖତିୟାନ୍-ବି. ଜମି ଜମାର ହିସାବ କାଗଜ ।
ଖତେଇ ହେବା-କ୍ରି. ବିକୃତ ମୁଖଭଙ୍ଗୀସହ
ଖଦଡ଼ା-ବିଂ. ଅଚିକ୍କଣ । [ଚିଡେଇବା ।
ଖଦି-ବି. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଯୋଦ୍ଧା ।
ଖଦିର-ବି. ଖଇର ।
ଖଦ୍ୟୋତ-ବି. ଜଳକୁଳିଆ ପୋକ ।
ଖନନ-ବି. (ଖନ୍-ଅନ) ଖୋଳିବା ।
ଖନା-ବିଂ. ଯେ ନାସିକାଯୋଗେ କଥା କହେ ।
ଖନିତ୍ର-ବି. (ଖନ୍-ଇତ୍ର) ଖଣତି ।
ଖପରି-ବି. (ଖର୍ପରଶବ୍ଦଜ) ଭଙ୍ଗାହାଣ୍ଡିର ଖଣ୍ଡ ।
ଖ-ପୁଷ୍ପ-ବି. ଅବାସ୍ତବ ବିଷୟ ।
ଖପୁରି-ବି. (ଖର୍ପରିଶବ୍ଦଜ) ମୁଣ୍ଡର ଖୋଲପା ।
ଖ-ମଣି-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ଖମା }
ଖଣା } ବି. ଖାଲ ।
ଖମାର-ବି. ଧାନ୍ୟାଦି ରଖିବାର ଘର ।
ଖମ୍ବ }
ଖୁମ୍ବ } ବି. ଖୁଣ୍ଟ; ଖମ୍ବ ।

ଖୟରାତି-ବି. ଦାନ, ବିତରଣ ।
ଖର-ବି. ଗର୍ଦ୍ଦଭ; ଅଶ୍ୱତର; ବିଂ. ଉଗ୍ର; ତୀକ୍ଷ୍ଣ ।
ଖରକିବା-କ୍ରି. ଓଲେଇବା ।
ଖରଚ-ବି. ବ୍ୟୟ ।
ଖରଡ଼ା-ବି. ଗାଲିଚ୍ । [ଅୟ ।
ଖରଡ଼ାପଣି-ବି. ଜମିଦାରମାନଙ୍କର ବାକେ-
ଖରଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଘୃଷିବା ।
ଖରା-ବି. (ଖରର ଅପଭ୍ରଂଶ) ସୂର୍ଯ୍ୟାତପ ।
ଖରାପ-ବିଂ. ମନ୍ଦ; ଦୁଷ୍ଟ; ନଷ୍ଟ ।
ଖରିଦ୍-(ପାର୍ଶି) ବି. କ୍ରୟ ।
ଖର୍ଜୁର-ବି. ଖଜୁରି ।
ଖର୍ପର-ବି. ଖପରା; ମୁଣ୍ଡର ଖୋଲପା ।
ଖର୍ବ-ବି. ସଂଖ୍ୟାବିଶେଷ; ବିଂ. ବାମନ; ଛୋଟ ।
ଖଳ-ବିଂ. ଶଠ ।
ଖଲ-ବି. (ଖଲ୍ଲଶବ୍ଦଜ) ଔଷଧ ମର୍ଦ୍ଦନପାତ୍ର ।
ଖଳା-ବି. ଧାନ ଅମଳ କରିବାର ସ୍ଥାନ ।
ଖଲାସ-ବି. ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ।
ଖଲିଆ-ବିଂ. ଲେଙ୍ଗଡ଼ା ।
ଖଲିନ-ବି. ଲଗାମ ।
ଖବର-ବି. ସମ୍ବାଦ; ବାର୍ତ୍ତା ।
ଖସଡ଼ା-ବିଂ. ପିଚ୍ଛିଲ ।
ଖସା-ବି. ଛଳ । [ଯିବା ।
ଖସିବା-କ୍ରି. ତଳକୁ ପଡ଼ିବା; ଅଲକ୍ଷିତେ ପଳେ-
ଖାଇ-ବି. (ଖନ୍‌ଧାତୁଜ) ଗଡ଼ର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ
ଜଳାଶୟ ।

ଖାଇ-ବି. (ଖାଦ୍ ଧାତୁଜ) କପାପିଞ୍ଜିବା ଯନ୍ତ୍ର ।
ଖାଇବା-କ୍ରି. (ଖାଦ୍ ଧାତୁଜ) ଭୋଜନ କରିବା ।
ଖାଉନ୍ଦ-ବି. (ପାର୍ଶି ଖାମିନ୍ଦ୍ ଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରଭୁ ।
ଖାଣ୍ଡବ-ବି. ବନବିଶେଷ ।
ଖାତ-ବି. (ଖନ୍-ତ) ଗର୍ତ୍ତ ।
ଖାତକ-ବି. ଋଣୀ ।
ଖାତର୍-ବି. ସମ୍ମାନ ।
ଖାତା-ବି. ଲେଖିବା ବହି ।
ଖାଦ-ବି. ଅସାର ଅଂଶ ।
ଖାଦକ-ବିଂ. (ଖାଦ୍-ଅକ) ଭକ୍ଷକ ।
ଖାଦ୍ୟ-ବିଂ.(ଖାଦ୍-ଯ) ଭକ୍ଷଣୀୟ । ବି. ଭୋଜନ
ଖାପ-ବି. ଅସିକୋଷ । [ଦ୍ରବ୍ୟ ।
ଖାର-ବି. କ୍ଷାର ।
ଖାସ୍-ବିଂ. ଠିକ୍; ଅମିଶ୍ର; ସତ ।
ଖାରିଆ-ବିଂ. କ୍ଷାରଯୁକ୍ତ; ଲବଣାକ୍ତ ।
ଖାଲ-ବି. ଗହ୍ୱର ଜମି ।
ଖାଲି-ବିଂ. ଶୂନ୍ୟ; କେବଳ ।
ଖାସା-ବିଂ. ଉତ୍ତମ । [ଅଛି ।
ଖାସୁ-ବିଂ. ଯାହାର କୋଷ କର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ-
ଖିଆଲ-ବି. ଝୁଙ୍କ ।
ଖିଡ଼କି-ବି. ଜଳାକବାଟି; ଝରକା ।
ଖିଦ୍ୟମାନ-ବିଂ. (ଖିଦ୍ + ଅନ) ଖେଦଯୁକ୍ତ ।
ଖିନ୍ନ-ବିଂ. (ଖିଦ୍-ତ) ଶ୍ରାନ୍ତ; ଦୁଃଖିତ ।
ଖିଲ-ବି. ଶଙ୍କୁକାଠି; ପାନବଡ଼ଅ ।
ଖିଲାନ-ବି. ତୋରଣାକାର ନିର୍ମାଣ ।

ଖୁଆ-ବି. ଦୁଗ୍ଧରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ; ଦଧି-
ମନ୍ଥନ ଦଣ୍ଡ; ବାହୁମୂଳ ।
ଖୁଜୁଳି-ବି. କାଚ୍ଛୁ; କୁଣ୍ଡିଆ ।
ଖୁଡ଼ିଆ-ବି. କଳିହୁଡ଼ା ।
ଖୁଣୀ-ବିଂ. ହତ୍ୟାକାରୀ ।
ଖୁଣ୍ଟ-ବି. ସ୍ତମ୍ଭ ।
ଖୁଣ୍ଟା-ବି. ମେଖ; ଉଲୁଗୁଣା । [ବିଶେଷ ।
ଖୁଣ୍ଟିଆ-ବି. କଣ୍ଠଭୂଷଣ ବିଶେଷ; ଉପାଧି-
ଖୁଣ୍ଟିବା-କ୍ରି. ଠୋକିବା ।
ଖୁଡୁତା-ବି (ଖୁଲ୍ଲତାତ ଶବ୍ଦଜ) ପିତୃବ୍ୟ; ଦାଦ ।
ଖୁଡ଼ୀ-ବି. ପିତୃବ୍ୟ ପତ୍ନୀ ।
ଖୁଦ-ବି. (କ୍ଷୋଦ ଶବ୍ଦଜ) ତଣ୍ଡୁଳ କଣା ।
ଖୁନ୍ଦା-ବି. ମୁଖରେ ମୁଷ୍ଟ୍ୟାଘାତ । [ଖୁର ।
ଖୁର-ବି. କ୍ଷୌର କରିବା ଶସ୍ତ୍ର; ଅଶ୍ୱାଦିଜନ୍ତୁର
ଖୁରାଣ୍ଟି-ବି. ମୃଗବିଶେଷ; ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।
ଖୁରୁଡ଼-ବି. ଶୁଖିଲା ନଡ଼ିଆ ।
ଖୁଲ୍ଲ-ବିଂ. କ୍ଷୁଦ୍ର ।
ଖୁଲ୍ଲତାତ-ବି. ପିତୃବ୍ୟ ।
ଖୁସି-ବି. ଇଚ୍ଛା । ବିଂ ଆନନ୍ଦିତ ।
ଖେଚର-ବି. (ଖେ-ଚର) ଆକାଶଗାମୀ ପକ୍ଷୀ ।
ଖେଚଡ଼ି-ବି. ଡାଲିଚାଉଳ ମିଶା ପକ୍ୱାନ୍ନ ।
ଖେଟ-ବି. ଗ୍ରହ; ମୃଗୟା ।
ଖେଦ-ବି. (ଖିଦ୍-ଅ) ଶୋକ; ଦୁଃଖ; ଶ୍ରମ ।
ଖେପ-ବି. (କ୍ଷେପଶବ୍ଦଜ) ନିକ୍ଷେପ; ଥର ।
ଖେପା-ବି. (କ୍ଷିପ୍ଧାତୁଜ) କ୍ରୁଦ୍ଧ ।
ଖେଳ-ବି. କ୍ରୀଡ଼ା ।

ଖେସାର୍-ବ. ଶସ୍ୟବିଶେଷ ।

ଖୋଇ-ବ. ଅଭ୍ୟାସ ; ସ୍ୱଭାବ ।

ଖୋଜ-ବ. ଅଶ୍ୱାଦିର ପାଦଚିହ୍ନ ।

ଖୋଜିବା-କ୍ରି. ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବା ।

ଖୋଦ୍-ବ. ଆପେ ; ନିଜେ ।

ଖୋଦିତ-ବିଂ. କ୍ଷୋଦିତ ; ଉତ୍କୀର୍ଣ୍ଣ ।

ଖୋପ-ବ. ବୃକ୍ଷାଦିର କୋଟର; ପାସଘର ।

ଖୋଲ୍-ବ. ଗୁହା; ଗର୍ତ୍ତ ।

ଖୋଲା-ବିଂ. ମେଲା ; ଅନାବୃତ ।

ଖୋସଣୀ-ବ. କଟିସ୍ଥ ବସ୍ତ୍ରବନ୍ଧନୀ ।

ଖୋସା } ବ. (କୋଶ ଶବ୍ଦଜ) ସ୍ଥୂଲ; ପଣସର
ଖୋଷା } ଘୁଟ ; ଜୁଡ଼ା ।

ଖୋସିବା-କ୍ରି. ଗୁଞ୍ଜିବା ।

ଖ୍ୟାତ-ବିଂ. (ଖ୍ୟା-ତ) ପ୍ରସିଦ୍ଧ ।

ଖ୍ୟାତି-ବ. (ଖ୍ୟା-ତି) ପ୍ରସିଦ୍ଧି ; ଯଶ ।

ଖ୍ୟାପନ-ବ. ପ୍ରଚାର କରିବା ।

ଗ

ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବର୍ଣ୍ଣର ତୃତୀୟ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଗ-ବିଂ. (ଶବ୍ଦର ଶେଷରେ) ଗାମୀ ।

ଗଁ ଗଁ-ବ. କଷ୍ଟସୂଚକ ଶବ୍ଦ ।

ଗଉଡ-ବ. ଜାତିବିଶେଷ; ଗୋପାଳ ।

ଗଉଡୁଣୀ-ବ. ଗୋପାଳୁଣୀ ।

ଗଉଣୀ-ବ.(ଗୋଣୀଶବ୍ଦଜ) ଧାନ୍ୟାଦି ମାପିବାର ପରିମାଣ ପାତ୍ର ।

ଗଗନ-ବ. ଆକାଶ; ଶୂନ୍ୟ ।

ଗଙ୍ଗଶିଉଳି-ବ. (ଗଙ୍ଗାଶେଫାଳୀ) ପୁଷ୍ପବୃକ୍ଷ-[ବିଶେଷ ।

ଗଙ୍ଗା-ବ. ସ୍ୱନାମପ୍ରସିଦ୍ଧ ନଦୀ; ଜାହ୍ନବୀ ।

ଗଙ୍ଗାଧର-ବ. (ଗଙ୍ଗା-ଧୃ-ଅ) ଶିବ ।

ଗଙ୍ଗାପ୍ରାପ୍ତି-ବ. ଗଙ୍ଗାତୀରରେ ମୃତ୍ୟୁ ।

ଗଛ-ବ. (ଗଚ୍ଛଶବ୍ଦଜ) ବୃକ୍ଷ ।

ଗଛିବା-କ୍ରି. ତୁଳନା କରିବା ।

ଗଚ୍ଛିତ-ବିଂ. ନ୍ୟସ୍ତ; ଜମାହୋଇଥିବା ।

ଗଜ-ବ. ହସ୍ତୀ; ଦ୍ୱିହସ୍ତ ପରିମାଣ ।

ଗଜରିବା-କ୍ରି. ଅଙ୍କୁରିତ ହେବା ।

ଗଜା-ବ. ଅଙ୍କୁର; ମିଷ୍ଟାନ୍ନବିଶେଷ ।

ଗଜାନନ-ବ. (ଗଜ-ଆନନ) ଗଣେଶ ।

ଗଞ୍ଜି-ବ. ଶସ୍ୟର କ୍ରୟବିକ୍ରୟ ସ୍ଥାନ ।

ଗଞ୍ଜନ-ବିଂ. (ଗଂଜ୍-ଅନ) ତୁଚ୍ଛକାରୀ ।

ଗଞ୍ଜନା-ବ. (ଗଞ୍ଜ୍-ଅନ-ଆ) ଲାଞ୍ଛନା; ଯାତନା ।

ଗଞ୍ଜା-ବ. ପୁଂକୁକ୍କୁଟ; ପଢଗଛ ଓ ତାହାର ମାଦକ ଜଟା ।

ଗଞ୍ଜିବା-କ୍ରି. ଲାଞ୍ଛନା କରିବା ।

ଗଠନ-ବ. ଆକୃତି; ନିର୍ମ୍ମାଣ ।

ଗଠିତ-ବ. ନିର୍ମିତ; ରଚିତ ।

ଗଡ଼-ବ. (ଗଡ୍-ଅ) ପରିଖା ; ଦୁର୍ଗ ।

ଗଡ଼ଧାଳି-ଅସମାପିକା-କ୍ରି. ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗ ଭଳେ ପଡ଼ିଯାଇ ।

ଗଡ଼ନ୍ତ } ବ. (ଗଡ୍ ଧାତୁଜ) କ୍ରମନିମ୍ନ ସ୍ଥାନ ।
ଗଡ଼ନ୍ତିଆ }

ଗଉବଉ-ବ. ଗୋଳମାଳ ।

ଗଡ଼ିଆ-ବ. କ୍ଷୁଦ୍ର ପୁଷ୍କରଣୀ ।

ଗଡ଼ିବା-କ୍ରି. (ପ୍ରା) ଘୋଷିବା; ନିମ୍ନଗାମୀ ହେବା ।

ଗଡୁ-ବ. ପିତ୍ତଳନିର୍ମିତ ଜଳପାତ୍ର ।

ଗଡ୍ଡଳିକା-ବ. (ଗଡ୍ଡରଶବ୍ଦଜ) ମେଷଶ୍ରେଣୀ ।

ଗଡ୍ଡଳିକା ପ୍ରବାହ-ବ. ଏକମେଷାନୁଗାମିନୀ ମେଷଶ୍ରେଣୀର ଗମନ; ମୂର୍ଖଦ୍ୱାରା ଅନୁକରଣ ।

ଗଢଣ-ବ. (ଗଠନଶବ୍ଦଜ) ନିର୍ମାଣ ।

ଗଢ଼ିବା-କ୍ରି. (ଗଠନଶବ୍ଦଜ) ନିର୍ମାଣ କରିବା ।

ଗଣ-ବ. (ଗଣ୍-ଅ) ଦଳ; ସମୂହ ।

ଗଣକ-ବ. (ଗଣ୍-ଅକ) ଗଣନାକାରୀ; ଦୈବଜ୍ଞ ।

ଗଣତି-ବ. ଗଣନା ।

ଗଣନ / ଗଣନା-ବ. (ଗଣ୍-ଅନ-ଅ) ଗଣିବା କାର୍ଯ୍ୟ ।

ଗଣନୀୟ-ବିଂ. (ଗଣ୍-ଅନୀୟ) ଗଣ୍ୟ; ଯୋଗ୍ୟ ।

ଗଣିକା-ବ. (ଗଣଶବ୍ଦଜ) ବେଶ୍ୟା ।

ଗଣିତ-ବ. (ଗଣ୍-ତ) ଅଙ୍କଶାସ୍ତ୍ର । ବିଂ. ଗଣା ।

ଗଣିବା-କ୍ରି. (ଗଣ୍ ଧାତୁରୁ) ସଂଖ୍ୟା କରିବା ।

ଗଣେଶ-ବ. (ଗଣ-ଈଶ) ଶିବପୁତ୍ର, ଗଜାନନ ।

ଗଣ୍ଠି-ବ. (ଗ୍ରନ୍ଥିଶବ୍ଦଜ) ଅଙ୍ଗସନ୍ଧି; ବାଁଶର ସନ୍ଧି; ବସ୍ତ୍ରକାନିର ବନ୍ଧନ; ପଣ ବା ପ୍ରତିଜ୍ଞା ।

ଗଣ୍ଠିଆ-ବିଂ. ଗଣ୍ଠିଯୁକ୍ତ; କୁଟିଳ ।

ଗଣ୍ଠିଧନ-ବ. ଯତ୍ନରକ୍ଷିତ ଧନ ।

ଗଣ୍ଠିର-ବ. ବୋକସ୍ ।

ଗଣ୍ଡ-ବ. (ଗଣ୍ଡ୍-ଅ) କପୋଳ; ଗଳଗ୍ରନ୍ଥି; ସ୍ଫୋଟକ ।

ଗଣ୍ଡଗୋଳ-ବ. ଅଧିକ କୋଳାହଳ; ବିବାଦ ।

ଗଣ୍ଡମୂର୍ଖ-ବିଂ. ଘୋରମୂର୍ଖ ।

ଗଣ୍ଡଗ୍ରାମ-ବ. ପ୍ରଧାନ ଗ୍ରାମ ।

ଗଣ୍ଡମାଳା-ବ. ଗଳାର ଅବୁ ସମୂହ ।

ଗଣ୍ଡଶୈଳ-ବ. (ଗଣ୍ଡ-ଶୈଳ) କ୍ଷୁଦ୍ରପର୍ବତ ।

ଗଣ୍ଡା-ବ. ଘଡ଼ିକଡ଼ା; ଗଣ୍ଡାରନାମକ ଜନ୍ତୁ ।

ଗଣ୍ଡି-ବ. ଗଳାଠାରୁ କଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେହ; ଗଛର କାଣ୍ଡ ।

ଗଣ୍ଡିରି-ବ. ଗଣ୍ଡିର; ବୋକସ୍ ।

ଗଣ୍ଡୂଷ-ବ. ଚଳେ ପାଣି ।

ଗଣ୍ୟ-ବିଂ. (ଗଣ୍-ଯ) ଗଣନୀୟ ।

ଗତ-ବିଂ. (ଗମ୍-ତ) ପ୍ରସ୍ଥିତ; ମୃତ; ପ୍ରାପ୍ତ; ଅତୀତ ।

ଗତି-ବ. (ଗମ୍-ତି) ଗମନ; ଉପାୟ; ଅବସ୍ଥା; ଆଶ୍ରୟ ।

ଗତ୍ୟନ୍ତର-ବ. (ଗତି-ଅନ୍ତର) ଅନ୍ୟଗତି; ଉପାୟାନ୍ତର ।

ଗଦ-ବ. (ଗଦ୍-ଅ) ରୋଗ ।

ଗଦ-ବ. ସର୍ପ ବିଷର ଔଷଧ ।

ଗଦା-ବ. (ଗଦ୍-ଆ) ମୁଦ୍ଗର; ସ୍ତୂପ ।

ଗଦାଇବା-କ୍ରି. ଜମାକରିବା ।

ଗଦି-ବ. ସିଂହାସନ; ମୋଟଶେଜ ।

ଗଦିତ-ବିଂ. (ଗଦ୍-ତ) କଥିତ; ବ. ବାକ୍ୟ ।

ଗଦ୍‌ଗଦ-ବ. ଜଳପତନ ଶବ୍ଦ; ହର୍ଷାଦିଜନିତ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଶବ୍ଦ ।

ଗଦ୍ୟ-ବ. (ଗଦ୍-ଯ) ଛନ୍ଦୋବନ୍ଧହୀନ ବାକ୍ୟ; କଥା । ବାର୍ତ୍ତର ବାଗୁରୀ ।

ଗଧ-ବ. (ଗର୍ଦ୍ଦଭଶବ୍ଦଜ) ଗର୍ଦ୍ଦଭ ।

ଗଧିଆ-ବିଂ. ଅଳସୁଆ; ବ. ବ୍ୟାଘ୍ରଜାତୀୟ ଜନ୍ତୁବିଶେଷ ।

ଗନ୍ତବ୍ୟ—ବି॰. (ଗମ୍-ତବ୍ୟ) ଗମ୍ୟ, ପ୍ରାପ୍ୟ ।
ଗନ୍ତା—ବି. ଅଙ୍ଗରକ୍ଷା ।
ଗନ୍ତାଇତ—ବି. ଭଣ୍ଡାର ରକ୍ଷକ ।
ଗନ୍ତାଘର—ବି. ଭଣ୍ଡାରଘର ।
ଗନ୍ଧ—ବି. (ଗନ୍ଧ୍-ଅ) ଘ୍ରାଣେନ୍ଦ୍ରିୟର ଗ୍ରାହ୍ୟ-ପଦାର୍ଥ; ବାସନା ।
ଗନ୍ଧକ—ବି. (ଗନ୍ଧ୍-କ) ଉପଧାତୁବିଶେଷ ।
ଗନ୍ଧକାଷ୍ଠ—ବି. (ଗନ୍ଧ-କାଷ୍ଠ) ଅଗୁରୁକାଠ; ଚନ୍ଦନକାଠ ।
ଗନ୍ଧମାଦନ—ବି. ପର୍ବତବିଶେଷ ।
ଗନ୍ଧମାର୍ଜାର—ବି. ମୃଗନାଭିପ୍ର ଜନ୍ତୁବିଶେଷ ।
ଗନ୍ଧମୃଗ—ବି. କସ୍ତୁରିକାମୃଗ ।
ଗନ୍ଧର୍ବ—ବି. ସ୍ୱର୍ଗଗାୟକ ।
ଗନ୍ଧବହ—ବି. (ଗନ୍ଧ-ବହ୍-ଅ) ବାୟୁ ।
ଗପ—ବି. (ଗଳ୍ପଶବ୍ଦଜ) କଥା; କାହାଣି ।
ଗପିବା—କ୍ରି. ବେଶି କହିବା ।
ଗବ—ବି. ଏରଣ୍ଡଗଛ, ଜଡ଼ାଗଛ ।
ଗବି—ବି. (ଗୋ-ଇ) ଗାଭି, ଗାଈ ।
ଗବ୍ୟ—ବି॰. (ଗୋ-ଯ) ଗୋସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଗଭସ୍ତି—ବି. କିରଣ । [ତେଜସ୍ୱାନ୍ ।
ଗଭସ୍ତିମାନ୍—ବି. (ଗଭସ୍ତି-ମତ୍) ସୂର୍ଯ୍ୟ; ବି॰.
ଗଭା—ବି. ଜୁଡ଼ାରେ ଖୋସା ପୁଷ୍ପଗୁଚ୍ଛ ।
ଗଭୀର / ଗମ୍ଭୀର } ବି॰. ଅଗାଧ; ପ୍ରଗାଢ଼; ଉଦାର ।
ଗମନ—ବି. (ଗମ୍-ଅନ) ଗତି ।

ଗମିବା—କ୍ରି. (ଗମ୍ଧାତୁଜ) ଗମନକରିବା; ପ୍ରବେଶକରିବା ।
ଗମ୍ଭୀରସାମନ୍ତ / ଗମ୍ଭୀରସାଆନ୍ତ } ବି. ଯୁବରାଜ; ରାଜପୁତ୍ର ।
ଗମ୍ଭୀରି—ବି. ଭିତରର କୋଠରି ।
ଗମ୍ୟ—ବି॰. (ଗମ୍-ଯ) ଭୋଗ୍ୟ; ପ୍ରାପ୍ୟ; ଗମନ-
ଗୟୂଲ—ବି. ଜନ୍ତୁବିଶେଷ । [ଯୋଗ୍ୟ ।
ଗୟା—ବି. (ଗୟ୍-ଅ) ପ୍ରସିଦ୍ଧ ତୀର୍ଥ ।
ଗର—ବି. (ଗୃ-ଅ) ବିଷ ।
ଗର—ବି. ମୁଣ୍ଡିକାଠ; କଣ୍ଠାଂଶ । [ବିଶେଷ ।
ଗରଗଡ଼ି—ବି. ଧାନ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରଜାତ ଅକର୍ମଣ୍ୟ ଘାସ-
ଗରଜ୍—ବି. ପ୍ରୟୋଜନ ।
ଗରଗର—ବି॰. ସଗାନନ୍ଦ; ଜଡଭ ।
ଗରଦ—ବି॰. (ଗର-ଦା-ଅ) ବିଷପ୍ରୟୋକ୍ତା ।
ଗରମ—ବି॰. (ଘର୍ମଶବ୍ଦଜ) ତପ୍ତ ।
ଗରଳ—ବି. (ଗୃ-ଅଳ) ବିଷ ।
ଗଗ୍ରା / ଗଗଗ୍ରା } ବି. (ଗର୍ଗରୀଶବ୍ଦଜ) ପିତ୍ତଳ କଳସ ।
ଗରିମା—ବି. (ଗୁରୁ-ଇମନ୍) ଗୁରୁତ୍ୱ ।
ଗରିବ—ବି॰. ଦରିଦ୍ର ।
ଗରିଷ୍ଠ / ଗରୀୟାନ୍ } ବି॰. (ଗୁରୁ-ଇଷ୍ଠ, ଈୟସ୍) ଗୁରୁତର ।
ଗରୁ—ବି॰. (ଗୁରୁଶବ୍ଦଜ) ଭାରି । [ବାହନ ।
ଗରୁଡ଼—ବି. (ଗରୁତ୍-ଡୀ-ଅ) ପକ୍ଷିରାଜ; ବିଷ୍ଣୁ-
ଗରୁଡ଼ି—ବି. ପକ୍ଷୀର ଡେଣା ।

ଗରୁତ୍ମନ୍—ବି. (ଗରୁତ୍-ମତ୍) ଗରୁଡ଼ ।

ଗର୍ଗରୀ—ବି. ପିତ୍ତଳ ନିର୍ମିତ ଘଟ ।

ଗର୍ଜ୍ଜନ—ବି. (ଗର୍ଜ୍-ଅନ) ସିଂହାଦିର ଶବ୍ଦବିଶେଷ, କ୍ରୋଧରେ ଉଚ୍ଚାରିତ ଉଚ୍ଚଶବ୍ଦ ।

ଗର୍ତ୍ତ—ବି. (ଗୃ-ତ) ଗହ୍ୱର ।

ଗର୍ଦ୍ଦଭ—ବି. (ଗର୍ଦ୍-ଅଭ) ଗଧ ; ମଠୁଆ ।

ଗର୍ଭ—ବି. (ଗୃ-ଭ) ଜରାୟୁ ; ଭ୍ରୂଣ ; ଅଭ୍ୟନ୍ତର ।

ଗର୍ଭକ—ବି. (ଗର୍ଭ-କ) ଜୁଡ଼ା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପୁଷ୍ପମାଳା ।

ଗର୍ଭକେଶର—ବି. ପୁଷ୍ପର ମଧ୍ୟ କେଶର ।

ଗର୍ଭଣା—ବି. (ପ୍ରା) କନ୍ୟାସଂକ୍ରାନ୍ତ ।

ଗର୍ଭପାତ—ବି. (ଗର୍ଭ-ପାତ) ଗର୍ଭସ୍ରାବ ।

ଗର୍ଭବତୀ—ବିଂ. (ଗର୍ଭ ବତ୍-ଈ) ଗର୍ଭିଣୀ ।

ଗର୍ଭାଗାର—ବି. (ଗର୍ଭ-ଅଗାର) ଗମ୍ଭୀର ଘର ।

ଗର୍ଭାଙ୍କ—ବି. (ଗର୍ଭ-ଅଙ୍କ) ନାଟକର ଅଙ୍କମଧ୍ୟରେ କ୍ଷୁଦ୍ରଅଙ୍କ ।

ଗର୍ଭାଧାନ—ବି. ଗର୍ଭଧାରଣର ସଂସ୍କାର ବିଶେଷ ।

ଗର୍ଭିଣୀ—ବିଂ. (ଗର୍ଭ-ଇନ୍-ଈ) ଗର୍ଭବତୀ, ଅନ୍ତଃସତ୍ତ୍ୱା ।

ଗର୍ଭିତ—ବିଂ. (ଗର୍ଭ-ଇତ) ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।

ଗର୍ବ—ବି. (ଗର୍ବ୍-ଅ) ଦର୍ପ ; ଅହଂକାର ।

ଗର୍ବୀ } ବିଂ. ଗର୍ବକାରୀ ; ଅହଂକୃତ ।
ଗର୍ବିତ }

ଗର୍ହଣ—ବି. (ଗର୍ହ୍-ଅନ) ନିନ୍ଦା ।

ଗର୍ହିତ—ବିଂ. (ଗର୍ହ୍-ତ) ନିନ୍ଦିତ ; ମନ୍ଦ ।

ଗଳ } ବି. କଣ୍ଠ, ଗ୍ରୀବା ।
ଗଳା }

ଗଲ୍‌ଗଲ୍—କ୍ରି. ବିଂ. କ୍ଷୁଣ୍ଣେଇହେବା ; ସଲସଲ

ଗଲଗାଜି—କ୍ରି. ଗଲଗର୍ଜନ କରିବା ।

ଗଲି—ବି. ଅପ୍ରଶସ୍ତ ପଥ ।

ଗଲିତ—ବିଂ. (ଗଲ୍-ତ) କ୍ଷରିତ ; ପକ୍ୱ ।

ଗଲିବା—କ୍ରି. (ଗଲ୍ଧାତୁଜ) ପ୍ରବିଷ୍ଟ ହେବା ; ତରଳିତ ହେବା ।

ଗଲୁ—ବି. କଣ୍ଡୁ ।

ଗଳ୍ପ—ବି. କଥା ; ଉପାଖ୍ୟାନ ।

ଗବୟ—ବି. (ଗୋ-ଅୟ) ଗୋସଦୃଶ ପଶୁ ।

ଗବାକ୍ଷ—ବି. (ଗୋ-ଅକ୍ଷ) ଗୋନେତ୍ରାକାର ଖିଡକି ।

ଗହଣି—ବି. ରାଜାଙ୍କ ସଙ୍ଗ ।

ଗହଣା—ବି. ଅଳଙ୍କାର ।

ଗହନ—ବି. ବନ ; ବିଂ. ଦୁର୍ଗମ ; ଦୁର୍ବୋଧ୍ୟ ।

ଗହମ—ବି. (ଗୋଧୂମଶବ୍ଦଜ) ଶସ୍ୟବିଶେଷ ।

ଗହଳ—ବି. ଘେଞ୍ଚଭିଡ ; ଗୋଳମାଳ ।

ଗହିର—ବିଂ. (ଗଭୀରଶବ୍ଦଜ) ଗଭୀର ।

ଗହ୍ମାପୂର୍ଣ୍ଣିମା—ବି. ଶ୍ରାବଣ ପୌର୍ଣ୍ଣମାସୀ ।

ଗହ୍ୱର—ବି. ଗର୍ତ୍ତ ; ଗୁହା ।

ଗାଁ—ବି. (ଗ୍ରାମଶବ୍ଦଜ) ଗ୍ରାମ ।

ଗାଈ—(ଗବୀଶବ୍ଦଜ) ମାଈଗୋରୁ ।

ଗାଇବା—କ୍ରି. (ଗୈଧାତୁଜ) ଗାନକରିବା ।

ଗାଙ୍ଗ—ବି. (ଗଙ୍ଗାଶବ୍ଦଜ) ବୃହତ୍ ସରୋବର ।

ଗାଙ୍ଗେୟ—ବି. (ଗଙ୍ଗା-ଏୟ) ଭୀଷ୍ମ ; କାର୍ତ୍ତିକେୟ ।

ଗାଞ୍ଜିଅ—ବି. ଠଙ୍କା ଗୁଞ୍ଜିରଖିବାର ଥଳୀ ।

ଗାଡ଼—ବି. (ଗର୍ତ୍ତଶବ୍ଦଜ) ଗର୍ତ୍ତ ।

ଗାଡ଼ି—ବି. ଶକଟ ।

ଗାଢ଼-ବିଂ. (ଗାହ୍-ତ) ଦୃଢ଼; ଘନ ।
ଗାତ-ବି. (ଗର୍ତ୍ତଶବ୍ଦଜ) ରନ୍ଧ୍ର; ଛିଦ୍ର ।
ଗାତ୍ର-ବି. ଦେହ; ଅଙ୍ଗ ।
ଗାତ୍ରମାର୍ଜନୀ-ବି. ଗାମୁଛା ।
ଗାଥା-ବି. (ଗୈ-ଥ-ଆ) ଶ୍ଲୋକ; ଗୀତ ।
ଗାଦ-ବି. କାଣ୍ଟି, ମଇଳା ।
ଗାଦି-ବି. ସିଂହାସନ; ସମାଧି ।
ଗାଧ-ବି. (ଗାଧ୍-ଅ) ଜଳସ୍ପର୍ଶ । [କରିବା ।
ଗାଧୋଇବା-କ୍ରି. ଗାତ୍ର ଧୌତ କରିବା; ସ୍ନାନ-
ଗାନ-ବି. (ଗୈ-ଅନ) ସଂଗୀତ ।
ଗାନ୍ଥନୀ-ବି. (ଗ୍ରନ୍ଥନଶବ୍ଦଜ) ମନ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା ଇଷ୍ଟ-ବାଦ ବସାଇବା ।
ଗାନ୍ଧର୍ବ-ବିଂ. (ଗନ୍ଧର୍ବ-ଅ) ଗନ୍ଧର୍ବସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଗାନ୍ଧାରି-ବି. ସ୍ୱରବିଶେଷ; ଦେଶବିଶେଷ ।
ଗାନ୍ଧାରୀ-ବି. ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର ପତ୍ନୀ ।
ଗାଭୀ-ବି. ଗାଈ ।
ଗାମୁଛା-ବି. ଗାତ୍ରମାର୍ଜନୀ । [ଅଗାଧଜଳ ।
ଗାମ୍ଭୀର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ଗମ୍ଭୀର-ଯ) ଗଭୀରତା,
ଗାୟକ-ବି. (ଗୈ-ଅକ) ଗାନକର୍ତ୍ତା ।
ଗାୟନ-ବି. (ଗୈ-ଅନ) ଗାଇବା ।
ଗାୟତ୍ରୀ-ବିଂ. (ଗାୟତ୍ର-ତ୍ରୈ-ଅ-ଈ) ଗାୟକର ତ୍ରାଣକାରୀ; ବି. ମନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ଗାର-ବି. ରେଖା ।
ଗାରଡ଼-ବି. ଅଣ୍ଡିସ ମେଣ୍ଢା ।
ଗାରୁଡ଼ିଆ-ବିଂ. (ଗରୁଡ଼ଶବ୍ଦଜ) ସର୍ପବିଷ-ନାଶକ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ।

ଗାର୍ହସ୍ଥ୍ୟ-ବିଂ. (ଗୃହସ୍ଥ-ଯ) ଗୃହସ୍ଥସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଗାଲ-ବି. (ଗଲ୍ଲଶବ୍ଦଜ) ଗଣ୍ଡସ୍ଥଳ ।
ଗାଳି-ବି. କଟୂକ୍ତି ।
ଗାଳିବା-କ୍ରି. (ଗଲ୍‌ଧାତୁଜ) ନିଗାଡ଼ିବା ।
ଗାଲିଚ୍-ବି. ମେଷଲୋମନିର୍ମିତ ଆସନ ।
ଗାଲୁ-ବି. ମିଛ ।
ଗାଲୁଆ-ବିଂ. ମିଛୁଆ; ଭଣ୍ଡ ।
ଗିର-ବି. (ଗୃ-ଅ) ବଚନ ।
ଗିରା-ବି. ଘାର; ଗଜର ୧୬ ଭାଗର ଭାଗେ ।
ଗିରି-ବି. (ଗୃ-ଇ) ପର୍ବତ; କେତେକ ସନ୍ନ୍ୟା-ସୀଙ୍କ ଉପାଧି ।
ଗିରିଜା-ବି. (ଗିରି-ଜନ୍-ଅ) ପାର୍ବତୀ ।
ଗିରିଶ-ବି. (ଗିରି-ଶୀ-ଅ) ଶିବ ।
ଗିଲ-ବି. ଫଳବିଶେଷ ।
ଗିଳିବା-କ୍ରି. ବି. ଗ୍ରାସକରିବା; ଗଳାଧଃକରଣ ।
ଗୀତ-ବି. (ଗୈ-ତ) ଗାନ; ବିଂ. ଗୀତରେ କୀର୍ତ୍ତିତ । [ବିଶେଷ ।
ଗୀତା-ବି. (ଗୈ-ତ-ଆ) ଉପଦେଶ-ଶାସ୍ତ୍ର-
ଗୀତି-ବି. (ଗୈ-ତି) ଗାନ ।
ଗୀର୍ବାଣ-ବି. (ଗୀଃ-ବାଣ) ଦେବତା ।
ଗୀଷ୍ପତି-ବି.(ଗୀଃ-ପତି) ବାଚସ୍ପତି; ମହାପଣ୍ଡିତ ।
ଗୁଆ-ବି. (ଗୁବାକ ଶବ୍ଦଜ) ଗୁବାକ ।
ଗୁଆଁର-ବିଂ. ନିର୍ବୋଧ ।
ଗୁଆଲୀ-ବି. ଗୌଡୁଣୀ ।
ଗୁଗ୍ଗୁଲ-ବି. ଗନ୍ଧନିର୍ଯ୍ୟାସବିଶେଷ ।
ଗୁଚ୍ଛ-ବି. ଗୋଛା; ଫୁଲତୋଡ଼ା; ପେଣ୍ଡା ।

ଗୁଞ୍ଜ, ଗୁଞ୍ଜା } ବ. କାଇଁଚ ।

ଗୁଞ୍ଜନ–ବ. (ଗୁଞ୍ଜ୍-ଅନ) ଗୁଣ୍‌ଗୁଣ୍ ଧ୍ୱନି ।

ଗୁଞ୍ଜିବା–କ୍ରି. ଖୋସିବା ।

ଗୁଡ଼–ବ. ଇକ୍ଷୁ ରସାଦିରୁ ଜାତ ଶର୍କରା ।

ଗୁଡ଼ତ୍ୱକ୍–ବ. ଦାରୁଚିନି ।

ଗୁଡ଼ା, ଗୁଡ଼ାକ, ଗୁଡ଼ାଏ, ଗୁଡ଼, ଗୁଡ଼କ, ଗୁଡ଼ଏ–(ଗୁଚ୍ଛ ଶବ୍ଦଜ) ସମୂହ ।

ଗୁଡ଼ାଇବା–କ୍ରି. ବ. ବେଢ଼ାଇବା ।

ଗୁଡ଼ାଖୁ–ବ. ଗୁଡ଼ତମାଖୁ ।

ଗୁଡ଼ିଆ–ବ. ଗୁଡ଼ଦ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତକାରୀ ।

ଗୁଡୁଚ, ଗୁଲୁଚ } ଲତାବିଶେଷ ।

ଗୁଣ–ବ. (ଗୁଣ୍-ଅ) ଉତ୍କର୍ଷ; ସତ୍ତ୍ୱ-ରଜଃ-ତମ ପ୍ରକୃତିର ଏହି ତିନି ଗୁଣ; ଧନୁର ଜ୍ୟା; ସୂତ୍ର ।

ଗୁଣକ–ବ. (ଗୁଣ୍-ଅକ) ଯାହାଦ୍ୱାରା ଗୁଣନ କରାଯାଏ ।

ଗୁଣା–ବ. ନାକର ଅଳଙ୍କାରବିଶେଷ ।

ଗୁଣିଆ–ବି. (ଗୁଣୀଶବ୍ଦଜ) ଐନ୍ଦ୍ରଜାଲିକ ।

ଗୁଣିତ–ବି. (ଗୁଣ୍-ତ) ପୂରିତ ।

ଗୁଣିବା–କ୍ରି. ବ. ସ୍ମରଣକରିବା; ଅଙ୍କ ଗୁଣନ କରିବା ।

ଗୁଣୀ–ବି. (ଗୁଣ୍-ଇନ୍) ଗୁଣବାନ୍; ଯେ ମନ୍ତ୍ର-ଯନ୍ତ୍ର ଜାଣେ ।

ଗୁଣ୍ଠ–ବ. ଏକମାଣ ଭୂମିର ୨୫ଅଂଶ ।

ଗୁଣ୍ଡ, ଗୁଣ୍ଡି } ବ. (ଗୁଣ୍ଡ୍ ଧାତୁରୁ) ଚୂନା; ତମାଖୁଚୂର୍ଣ୍ଣ ।

ଗୁଣ୍ଡା–ବ. ଖଳର ଘାସ; ବି. ଚୂର୍ଣ୍ଣୀକୃତ ।

ଗୁଣ୍ଡିଚା–ପୁରୀ ରଥଯାତ୍ରା ।

ଗୁଣ୍ଡୁଚମୂଷା–ବ. ମୂଷିକବିଶେଷ ।

ଗୁପ୍ତ–ବି. (ଗୁପ୍-ତ) ରକ୍ଷିତ; ଗୂଢ଼ ।

ଗୁପ୍ତି–ବ. (ଗୁପ୍-ତି) ଗୋପନ; ଅସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଗୁମର–ବ. ଠେକ; ଗର୍ବ ।

ଗୁମାନ–ବ. ଦମ୍ଭ; ଗର୍ବ ।

ଗୁମାସ୍ତା–ବ. ହିସାବରକ୍ଷକ; ମୋହରର ।

ଗୁମ୍ଫ–ବ. (ଗୁମ୍ଫ୍-ଅ) ମୁଚ୍ଛ ।

ଗୁମ୍ଫନ–ବ. (ଗୁମ୍ଫ୍-ଅନ) ଗୁନ୍ଥିବା ।

ଗୁମ୍ଫା–ବ. ଗୁହା; ଗର୍ତ୍ତ ।

ଗୁମ୍ଫିତ–ବି. (ଗୁମ୍ଫ୍-ତ) ଗ୍ରଥିତ ।

ଗୁରୁ–ବ. (ଗୃ-ଉ) ଅଧ୍ୟାପକ; ଧର୍ମୋପଦେଷ୍ଟା; ବୃହସ୍ପତି ।

ଗୁରୁଣ୍ଡିବା–କ୍ରି. ବ. ଶିଶୁର ଅଣ୍ଟରେ ଘୁଷିବା ।

ଗୁରୁତ୍ୱ, ଗୁରୁତା } ବ. ମହତ୍ତ୍ୱ; ଓଜନ ।

ଗୁରୁ-ପାକ–ବି. ଯାହା ସହଜରେ ଜୀର୍ଣ୍ଣ ନ ହୁଏ ।

ଗୁର୍ଜ୍ଜର–ବ. ଗୁଜରାଟ ଦେଶ ।

ଗୁର୍ଜ୍ଜରୀ–ବ. ଗୁଜରାଟ ଦେଶୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ; ରାଗିଣୀ-ବିଶେଷ ।

ଗୁର୍ବ୍ବୀ–ବି. (ଗୁରୁ-ଈ) ଗର୍ଭିଣୀ; ଗୌରବବତୀ ।

ଗୁଲା–ବ ଶଗଡ ଯିବା ବାଟ; ଘୋଲକାର; ମେଞ୍ଚାଏ ।

ଗୁଳୀ–ବ. ଗୁଳିକା ଶବ୍ଦଜ, ସୀସାର ବର୍ତ୍ତୁଳ ଗୋଟି ।

ଗୁଳ୍ମ–ବ. କ୍ଷୁଦ୍ରବୃକ୍ଷ; ଉଦରର ରୋଗ ବିଶେଷ ।

ଗୁବାକ-ବ. ଗୁଆଗଛ ; ଗୁଆ ।
ଗୁହ-ବ. (ଗୁଥଶବ୍ଦଜ) ବିଷ୍ଠା ।
ଗୁହ-ବ. (ଗୁହ୍-ଅ) କାର୍ତ୍ତିକେୟ ।
ଗୁହା-ବ. (ଗୁହ୍-ଆ) ଗହ୍ୱର ।
ଗୁହା-ବ. ସାକ୍ଷୀ ।
ଗୁହାରି-ବ. ଦୁଃଖ ଜଣାଣ ; ଅଭିଯୋଗ ।
ଗୁହାଳ-ବ. (ଗୋ-ଆଳୟ) ଗୋରୁ ରହିବାର ଗୃହ ।
ଗୁହ୍ୟ-ବି. (ଗୁହ୍-ଯ) ଗୋପନୀୟ ; ବ. ମଳଦ୍ୱାର ।
ଗୁହ୍ୟକ-ବ. (ଗୁହ୍ୟ-କ) କୁବେରଙ୍କ ଅନୁଚର ।
ଗୂଢ଼-ବି. (ଗୁହ୍-ତ) ଗୁପ୍ତ ; ଗହନ ।
ଗୃଧ୍ନୁ-ବି. (ଗୃଧ୍-ନୁ) ଲୁବ୍ଧ ; ଲୋଭୀ ।
ଗୃଧ୍ର-ବ. (ଗୃଧ୍-ର) ଶାଗୁଣା ।
ଗୃହ-ବ. (ଗ୍ରହ୍-ଅ) ଘର ; ନିକେତନ ।
ଗୃହସ୍ଥ-ବି. (ଗୃହ-ସ୍ଥା-ଅ) ଗୃହୀ ।
ଗୃହିଣୀ-ବ. (ଗୃହ୍-ଇନ୍-ଈ) ପତ୍ନୀ ; ଘରଣୀ ।
ଗୃହୀତ-ବି. (ଗ୍ରହ୍-ତ) ନୀତ ; ଧୃତ ; ସ୍ୱୀକୃତ ।
ଗୃହ୍ୟ-ବି. (ଗ୍ରହ୍-ଯ) ଅଧୀନ ; ଗୃହୋତ୍ପନ୍ନ ।
ଗେଙ୍ଗୁଟି-ବ. ଚୂନ; ପଥରବିଶେଷ ।
ଗେଞ୍ଜିବା-କ୍ରି. ଠେସିବା ।
ଗେଞ୍ଜାଗେଞ୍ଜି-କ୍ରି. ବି. ଜକାଜକି ।
ଗେଣ୍ଡା-ବ. ଶାମୁକାଜାତୀୟ ଜନ୍ତୁବିଶେଷ ।
ଗେଣ୍ଡାଳିଆ-ବ. ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।
ଗେଣ୍ଡୁ-ବ ଶତବର୍ଗଫଳ ।
ଗେୟ-ବି. (ଗୈ-ଯ) ଗାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ।
ଗେରସ୍ତ-ବ. (ଗୃହସ୍ଥଶବ୍ଦଜ) ପତ୍ନୀର ପତି ।

ଗେରୁ-ବ. (ଗୈରିକଶବ୍ଦଜ) ଗୈରିକ
ଗେଲ-ଗ୍ରା. ସୁଆଗ; ସସ୍ନେହ ପରିହାସ ।
ଗେହ-ବ. ଗୃହ ।
ଗେହ୍ଲା-ବି. ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଦରପ୍ରାପ୍ତ; ସ୍ୱେରନ୍ତା ।
ଗୈରିକ-ବ. (ଗିରି-ଇକ) ଗିରିମାଟି ; ବି. ଗେରୁମାଟିରେ ରଞ୍ଜିତ ।
ଗୋ-ବ. ଗୋରୁ ; ବୃଷ; ପୃଥିବୀ; ସ୍ୱର୍ଗ ।
ଗୋଇ-ବ. (ଗୋପ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ଅପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଷୟ; ମର୍ମକଥା ।
ଗୋଈ-ବ. (ଗୋପୀଶବ୍ଦଜ) ଗଉଡୁଣୀ ।
ଗୋଇଠା-ବ. ଗୋଇଠିଦ୍ୱାରା ଆଘାତ ।
ଗୋଇଠି-ବ. ପାଦମୂଳ ।
ଗୋଇନ୍ଦା-ବ. ସନ୍ଧାନକାରୀ ।
ଗୋକୁଳ-ବ. (ଗୋ-କୁଳ) ଗୋଷ୍ଠ; ଗୋସମୂହ ।
ଗୋଖର-ବ. ସର୍ପବିଶେଷ; କର୍ଣ୍ଣଭୂଷଣବିଶେଷ ।
ଗୋଖରି-ବ. ଔଷଧ ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ଗୋଖା-ବ. ଜାତିବିଶେଷ ।
ଗୋଚର-ବି. (ଗୋ-ଚର) ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗ୍ରାହ୍ୟ; ଗୋଚରଣସ୍ଥାନ ।
ଗୋଛ-ବ. (ଗୁଚ୍ଛଶବ୍ଦଜ) ବିଡ଼ା ।
ଗୋଜ-ବି. ମୁନିଆଁ ।
ଗୋଜଣା-ବ. ନିଆଁଖୁଣ୍ଟା ।
ଗୋଟା-ବି. ଅଖଣ୍ଡ ।
ଗୋଟାଏ, ଗୋଟିଏ-ବ. ଏକଗୋଟା; ଏକଗୋଟି ।
ଗୋଟି-ବ. (ଗୁଟିଶବ୍ଦଜ) କ୍ଷୁଦ୍ରଗୋଲକ ; ରେଶମପୋକର ଗୋଟି ।

ଗୋଠ—ବ. (ଗୋଷ୍ଠଶବ୍ଦଜ) ଗୁହାଳ ; ଦଳ; କଟିଭୂଷଣ ।

ଗୋଠିଆ—ବଂ. ଗୋଠରେ ଥିବା ଗାଈ ପ୍ରଭୃତି ।

ଗୋଡ଼—ବ. ପାଦ ; ମୂଳ ।

ଗୋଡ଼ାଇବା—କ୍ରି. ଅନୁଧାବନ କରିବା ।

ଗୋଡ଼ି—ବ. ସାନ କପର୍ଦ୍ଦ ।

ଗୋତମ—ବ. ନ୍ୟାୟଶାସ୍ତ୍ରପ୍ରଣେତା ମୁନି ।

ଗୋତ୍ର—ବ. କୁଳର ଆଦିପୁରୁଷ; ପର୍ବତ ।

ଗୋଦର—ବ. ଶ୍ଲୀପଦରୋଗ ।

ଗୋଦାବରୀ—ବ. ନଦୀବିଶେଷ ।

ଗୋଦାମ—ବ. ଗଞ୍ଜ; ଜାହାଜଦ୍ରବ୍ୟର ଭଣ୍ଡାର ।

ଗୋଧନ—ବ. ଗୋରୁସମୂହ ।

ଗୋଧା / ଗୋଧିକା } ବ. ଗୋଧିସାପ ।

ଗୋଧୂମ—ବ. ଗହମ ।

ଗୋଧୂଳି—ବ. (ଗୋ-ଧୂଳି) ସାୟଂକାଳ ।

ଗୋପ—ବ. (ଗୋ-ପା-ଅ) ଗଉଡ଼ ।

ଗୋପନ—ବ. (ଗୁପ୍-ଅନ) ଲୁଚାଇବା; ରକ୍ଷଣ ।

ଗୋପନୀୟ—ବଂ. (ଗୁପ୍-ଅନୀୟ) ଗୁହ୍ୟ; ଅପ୍ରକାଶ୍ୟ ।

ଗୋପାଳ—ବ. (ଗୋ-ପାଳ) ଗଉଡ଼; କୃଷ୍ଣ ।

ଗୋପିକା / ଗୋପୀ } ବ.(ଗୋପ-ଈ)ଗଉଡୁଣୀ; ଗୋପପୁର ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଗୋପୀଚନ୍ଦନ—ବ. ଧଳାମାଟି ।

ଗୋପୀନାଥ—ବ. କୃଷ୍ଣ, ନନ୍ଦସୁତ ।

ଗୋପୁର—ବ. ପୁରଦ୍ୱାର ।

ଗୋପ୍ତା—ବଂ. (ଗୁପ୍-ତୃ) ରକ୍ଷକ ।

ଗୋପ୍ୟ—ବଂ.(ଗୁପ୍-ଯ) ରକ୍ଷଣୀୟ; ଗୋପନୀୟ ।

ଗୋବର—ବ. ଗୋମୟ ।

ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ—ବ. ସ୍ୱନାମପ୍ରସିଦ୍ଧ ପର୍ବତ ।

ଗୋମତୀ—ବ. (ଗୋ-ମତୁ-ଈ) ନଦୀବିଶେଷ ।

ଗୋମୟ—ବ. (ଗୋ-ମୟ) ଗୋବର ।

ଗୋମାୟୁ—ବ. (ଗୋ-ମା-ଉ) ଶୃଗାଳ ।

ଗୋମୁଖୀ—ବ. ଗଙ୍ଗାନଦୀର ଅଦ୍ଧଗୁହା ।

ଗୋରଡ଼ା—ବ. ଗୋରୁଖୁଆଡ଼; ଅଟେଳ ।

ଗୋରସ—ବ. (ଗୋ-ରସ), ଗବ୍ୟ ଦୁଗ୍ଧ; ଦଧି ।

ଗୋରା—ବଂ. (ଗୌରଶବ୍ଦଜ) ଶୁଭ୍ର ।

ଗୋରୀ—ବଂ. ଗୌରବର୍ଣ୍ଣା ।

ଗୋରୁ—ବ. (ଗୋଶବ୍ଦଜ) ବୃଷ; ଗାଈ ।

ଗୋରୋଚନା—ବ. (ଗୋ-ରୁଚ୍-ଅନ-ଆ) ଗୋମସ୍ତକର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ପୀତବର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ରବ୍ୟବିଶେଷ ।

ଗୋଳ—ବ. ପଣ୍ଡଗୋଳ; ଚହଳ ।

ଗୋଲ / ଗୋଲକ } ବ. ବର୍ତ୍ତୁଳାକାର ପଦାର୍ଥ; ଭୂମଣ୍ଡଳର ପ୍ରତିକୃତି ।

ଗୋଳମାଳ—ବ. ଚହଳ; ଗୋଳ ।

ଗୋଲା—ବ. ଧାନ୍ୟାଦିର ଅଗାର; ଗୋଲକାର ଲୌହପିଣ୍ଡ ।

ଗୋଲାବ୍—ବ. ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।

ଗୋଲାମ୍—ବ. ଦାସ ।

ଗୋଳିଆ—ବଂ. ପଙ୍କିଳ ।

ଗୋଳିବା—କ୍ରି. ତରଳ ଦ୍ରବ୍ୟରେ ମିଶାଇବା ।

ଗୋଲୋକ-ବି. (ଗୋ-ଲୋକ) ସ୍ୱର୍ଗ; ବୈକୁଣ୍ଠ ।
ଗୋବିନ୍ଦ-ବି. (ଗୋ-ବିଦ୍-ଅ) କୃଷ୍ଣ; ବିଷ୍ଣୁ ।
ଗୋଷ୍ଠ-ବି. (ଗୋ-ସ୍ଥା) ଗୋଠ ।
ଗୋଷ୍ଠୀ-ବି. ସଭା; ପରିବାର; କୁଟୁମ୍ବ ।
ଗୋଷ୍ପଦ-ବି. (ଗୋ-ପଦ) ଗୋଖୁରଖନିତ ଗର୍ତ୍ତ ।
ଗୋସ୍ୱାମୀ-ବି. (ଗୋ-ସ୍ୱାମିନ୍) ଗୋସାଇଁ; ଧର୍ମୋପଦେଷ୍ଟା; ଗୋସମୂହର ଅଧିକାରୀ ।
ଗୋହିରି-ବି. ଅପ୍ରଶସ୍ତ ପଥ ।
ଗୌଡ଼-ବି. ଦେଶ ବିଶେଷ; ଗୋପାଳଜାତି ।
ଗୌଡ଼ୀ-ବି. କାବ୍ୟର ରୀତିବିଶେଷ; ଗୁଡ଼ଜାତ ସୁରା ।
ଗୌଣ-ବିଂ. (ଗୁଣ୍-ଅ) ଅପ୍ରଧାନ ।
ଗୌତମ-ବି. (ଗୋତମ-ଅ) ଋଷିବିଶେଷ; ବୁଦ୍ଧଦେବ ।
ଗୌର-ବିଂ. ଶ୍ୱେତ; ଗୋରା ।
ଗୌରବ-ବି. (ଗୁରୁ-ଅ) ଗୁରୁତ୍ୱ; ସମ୍ମାନ ।
ଗୌରାଙ୍ଗ-ବି. (ଗୌର-ଅଙ୍ଗ) ଚୈତନ୍ୟଦେବ; ସୁନ୍ଦରକାୟ ।
ଗୌରୀ-ବି. ପାର୍ବତୀ; ଅଷ୍ଟବର୍ଷୀୟା କନ୍ୟା; ଗୌରବର୍ଣ୍ଣା ସ୍ତ୍ରୀ ।
ଗ୍ରଥିତ-ବିଂ. (ଗ୍ରନ୍ଥ-ତ) ଗୁନ୍ଥା; ଗୁମ୍ଫିତ ।
ଗ୍ରନ୍ଥ-ବି. (ଗ୍ରନ୍ଥ-ଅ) ପୁସ୍ତକ ।
ଗ୍ରନ୍ଥନ-ବି. (ଗ୍ରନ୍ଥ-ଅନ) ଗୁନ୍ଥିବା; ରଚନା ।
ଗ୍ରନ୍ଥି-ବି. (ଗ୍ରନ୍ଥ-ଇ) ବଂଶାଦିର ସନ୍ଧି; ଶରୀରର ସନ୍ଧି; ଗଣ୍ଠି ।
ଗ୍ରନ୍ଥିଳ-ବିଂ. (ଗ୍ରନ୍ଥି-ଲ) ଗ୍ରନ୍ଥିଯୁକ୍ତ ।
ଗ୍ରସନ-ବି. (ଗ୍ରସ୍-ଅନ) ଗ୍ରାସ ।
ଗ୍ରସ୍ତ-ବିଂ. (ଗ୍ରସ୍-ତ) ଗିଳିତ; ଆକ୍ରାନ୍ତ ।
ଗ୍ରହ-ବି. (ଗ୍ରହ୍-ଅ) ସୂର୍ଯ୍ୟାଦି ନବଗ୍ରହ; ଗ୍ରହଣ ।
ଗ୍ରହଣ-ବି. (ଗ୍ରହ୍-ଅନ) ନେବା; ସ୍ୱୀକାର; ସୂର୍ଯ୍ୟଚନ୍ଦ୍ରର ଗ୍ରାସ ।
ଗ୍ରହଣୀ-ବି. ରୋଗବିଶେଷ ।
ଗ୍ରହଣୀୟ-ବିଂ. (ଗ୍ରହ୍-ଅନୀୟ) ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ; ଗ୍ରାହ୍ୟ ।
ଗ୍ରହରାଜ-ବି. (ଗ୍ରହ-ରାଜା) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ଗ୍ରହୀତା-ବିଂ. (ଗ୍ରହ-ତୃ) ଗ୍ରହଣକର୍ତ୍ତା ।
ଗ୍ରାମ-ବି. ବଡ଼ ବା ଛୋଟ ପଲ୍ଲୀ; ଗାଁ ।
ଗ୍ରାମଣୀ-ବି. (ଗ୍ରାମ-ନୀ) ଗ୍ରାମର ପ୍ରଧାନବ୍ୟକ୍ତି ।
ଗ୍ରାମ୍ୟ-ବିଂ. (ଗ୍ରାମ-ଯ) ଗ୍ରାମଜାତ; ନୀଚ; ଇତର ।
ଗ୍ରାସ-ବି. (ଗ୍ରସ୍-ଅ) କବଳ; ଭୋଜନ ।
ଗ୍ରାହ-ବି. (ଗ୍ରହ୍-ଅ) ଗ୍ରହଣ; କୁମ୍ଭୀର ।
ଗ୍ରାହକ, ଗ୍ରାହୀ } ବିଂ. (ଗ୍ରହ୍-ଅକ, ଇନ୍) ଗ୍ରହଣକର୍ତ୍ତା ।
ଗ୍ରାହ୍ୟ-ବିଂ. (ଗ୍ରହ୍-ଯ) ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ; ଉପା-
ଗ୍ରୀବା-ବି. କଣ୍ଠ ।   [ଦେୟ ।
ଗ୍ରୀଷ୍ମ-ବି. ନିଦାଘ; ଉତ୍ତାପ ।
ଗ୍ରୈବେୟକ-ବି. (ଗ୍ରୀବା-ଏୟ-କ) ଗ୍ରୀବାର ଅଳଙ୍କାର ।   [ସାଦିତ ।
ଗ୍ଲପିତ-ବିଂ. (ଗ୍ଲୈ-ଣିଚ୍-ତ) ମ୍ଳାନୀକୃତ; ଅବ-
ଗ୍ଳାନି-ବି. (ଗ୍ଲୈ-ନି) ମ୍ଳାନତ୍ୱ; ଅସୁସ୍ଥତା; ଅବସାଦ ।

ଘ ବ୍ୟଞ୍ଜନର ଚତୁର୍ଥ ବର୍ଣ୍ଣ ବିଶେଷ ।

ଘଇତା—ବ (ଗୃହସ୍ଥଶବ୍ଦଜ) ସ୍ତ୍ରୀର ପତି (ଗ୍ରାମ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ) ।

ଘଉଡ଼ିବା—କ୍ରି. ତଡ଼ିଦେବା ।

ଘଞ୍ଚ—ବି°. (ଘନ ଶବ୍ଦଜ) ଗହଳିଆ; ଲଗାଲଗି ।

ଘଟ—ବି. (ଘଟ୍-ଅ) କଳସ; ଶରୀର ।

ଘଟକ—ବି°. (ଘଟ୍-ଅକ) ଯେ ଘଟାଏ ।

ଘଟଣା—ବି. (ଘଟନଶବ୍ଦଜ) ସୁଗଠନ; ସୁନ୍ଦର ।

ଘଟନା—ବି. (ଘଟ୍-ଅନ-ଆ) ବୃତ୍ତାନ୍ତ; ବ୍ୟାପାର । ଯୋଜନା ।

ଘଟା—ବି. (ଘଟ୍-ଅ) ଆଡ଼ମ୍ବର; ସମୂହ ।

ଘଟାଇବା—କ୍ରି. (ଘଟ୍‌ଧାତୁଜ) ସାଧିବା ।

ଘଟାଟୋପ—ବି.. (ଘଟ-ଆଟୋପ) ପାଲିଙ୍କି ପ୍ରଭୃତିର ଆଚ୍ଛାଦନ ।

ଘଟୀ, ଘଟିକା — ବି. (ଘଟଶବ୍ଦଜ) କାଳପରିମାଣାର୍ଥ ଜଳରେ ସ୍ଥାପିତ ସଚ୍ଛିଦ୍ର କ୍ଷୁଦ୍ର ଘଟ; ଦ୍ୱିଦଣ୍ଡ କାଳ; ଘଡ଼ିଏ ସମୟ ।

ଘଟିତ—ବି°. (ଘଟ୍-ତ) ଗଠିତ; ଉପକରଣଯୁକ୍ତ ।

ଘଟିବା—କ୍ରି. (ଘଟ୍‌ଧାତୁଜ) ଉପାଗତ ହେବା; (ଘଟନାସମ୍ବନ୍ଧେ) ।

ଘଟ୍ଟ—ବି. ନଦୀପ୍ରଭୃତିର ଘାଟ ।

ଘଡ଼ଘଡ଼ି—ବି. ବଜ୍ରଶବ୍ଦ ।

ଘଡ଼ି—ବି. (ଘଟୀଶବ୍ଦଜ) ସମୟବୋଧକ ଯନ୍ତ୍ର; ଦୁଇଦଣ୍ଡ ପରିମିତ କାଳ; କ୍ଷୁଦ୍ରଖଣ୍ଡ ।

ଘଣା—ବି. ସୋରିଷ ପ୍ରଭୃତି ତେଲ ବାହାର-କରିବାର ଯନ୍ତ୍ର ।

ଘଣ୍ଟ, ଘଣ୍ଟା — ବି. କାଂସ୍ୟନିର୍ମିତ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ।

ଘଣ୍ଟା—ବି. ୨½ଦଣ୍ଡ କାଳ (ଇଂରାଜୀ ୬୦ ମିନିଟ)

ଘଣ୍ଟାପଥ—ବି. ରାଜମାର୍ଗ ।

ଘଣ୍ଟି—ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ଘଣ୍ଟି; ଘୁଙ୍ଗୁର ।

ଘଣ୍ଟିକା—ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ଘଣ୍ଟା; ଉପଜିହ୍ୱା ।

ଘତ—ବି. କୌଶଳ; ସୂତ୍ର ।

ଘନ—ବି°. ବହୁଳ; ଲଗାଲଗି; ପୂର୍ଣ୍ଣ । ବି. ମେଘ; ଲୌହମୁଦ୍ଗର; ଗଣିତରେ ରାଶିର ତ୍ରିଘାତ, ଯଥା:—୪ର ଘନ = ୪ × ୪ × ୪ ।

ଘନ-କାଳ—ବି. ବର୍ଷାସମୟ ।

ଘନକ୍ଷେତ୍ର—ବି. ଦୈର୍ଘ୍ୟ, ପ୍ରସ୍ଥ ଓ ବେଧବିଶିଷ୍ଟ କ୍ଷେତ୍ର ।

ଘନ-ଘନ—କ୍ରି. ବି°. ଅନବରତ; ଶୀଘ୍ରଶୀଘ୍ର ।

ଘନଫଳ—ବି. ଗଣିତରେ ଦୈର୍ଘ୍ୟ, ପ୍ରସ୍ଥ ଓ ଉତ୍ସେଧର ଗୁଣଫଳ ।

ଘନମୂଳ—ବି. ଘନୀକୃତ ରାଶିର ମୂଳରାଶି; ଯଥା- ୬୪ର ଘନମୂଳ ୪ ।

ଘନ-ରସ—ବି. ଜଳ; କର୍ପୂର ।

ଘନ-ସାର—ବି. କର୍ପୂର ।

ଘନାଘନ—ବି. ଇନ୍ଦ୍ର; ମେଘ; ମତ୍ତହସ୍ତୀ; ସଂଘର୍ଷଣ ।

ଘନିଷ୍ଠ—ବି°. (ଘନ-ଇଷ୍ଠ) ଅତିଶୟ ଘନ; ନିକଟସ୍ଥ ।

ଘମାଘୋଟ—ବି. ପ୍ରମତ୍ତଭାବ (ଗ୍ରାମ୍ୟପ୍ରୟୋଗ) ।

ଘର—ବି. ଗୃହ ।

ଘରକରଣା—ବି. ଗୃହବ୍ୟାପାର ।

ଘରଚଟିଆ—ବି. ଚଟକପକ୍ଷୀ ।

ଘରଣୀ -ବ. ଗୃହିଣୀ ।
ଘର୍ର-ବ. ଶାଙ୍ଖ; ଛିଦ୍ର ।
ଘର୍ଘର-ବ. ଚକ୍ରର ଶବ୍ଦ; ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଶବ୍ଦ ।
ଘର୍ଘରିକା-ବ. ଘାଗୁଡ଼ି ।
ଘର୍ମ୍ମ-ବ. (ଘୃ-ମ) ଗ୍ରୀଷ୍ମ; ଝାଳ । ବି॰. ଗରମ ।
ଘର୍ଷଣ-ବ. (ଘୃଷ୍-ଅନ) ମାର୍ଜନ; ଘଷିବା ।
ଘଷି-ବ. ଶୁଷ୍କଗୋମୟ ।
ଘଷା-ବ. ଅଙ୍ଗ ସଂବାହନ । ବି॰. ଘର୍ଷିତ ।
ଘଷିବା-କ୍ରି. (ଘର୍ଷଣଶବ୍ଦଜ) ଘର୍ଷଣ କରିବା ।
ଘସ୍ର-ବ. ସୂର୍ଯ୍ୟ; ଦିବସ ।
ଘା-ବ. (ଘାତଶବ୍ଦଜ) କ୍ଷତ; ବ୍ରଣ ।
ଘାଇ-ବ. ବନ୍ୟାଯୋଗୁଁ ନଦୀବନ୍ଧ ଭଙ୍ଗଜନିତ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଜଳପଥ ।
ଘାଉଡ଼ି-ବ. ସର୍ପାଦି ଦଂଶନ ।
ଘାଗରି-ବ. ପରିଧେୟ ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ଘାଗୁଡ଼ି-ବ.(ଘର୍ଘରିକାଶବ୍ଦଜ) କ୍ଷୁଦ୍ରଘଣ୍ଟିକା; ଢୁଙ୍ଗୁର ।
ଘାଟ-ବ. ତୁଠ; ନଦୀ ପାରହେବା ସ୍ଥାନ, ମାସୁଲ ଅଦାୟ କରିବା ସ୍ଥାନ ।
ଘାଟି-ବ. ଗିରିସଙ୍କଟ; ଦୁର୍ଗ ପାର୍ବତ୍ୟ ପଥ ।
ଘାଟିଆ-ବି॰. ଘାଟଜଗୁଆଳି ।
ଘାଣ୍ଟିଆ-ବ. ତରକାରିବିଶେଷ ।
ଘାଣ୍ଟିବା-କ୍ରି. ଗୋଳାଇବା ।
ଘାତ-ବ. (ହନ୍-ଅ) ପ୍ରହାର; ବଧ; ଗଣିତରେ କୌଣସି ରାଶିର ସେହି ରାଶିଦ୍ୱାରା ଗୁଣନ ।
ଘାତକ | ବି॰. ବା ବ. (ହନ୍-ଅକ-ଇନ୍) ହନନକର୍ତ୍ତା । ବଧକାରୀ ।
ଘାତୀ

ଘାତୁକ-ବି॰. ବା ବ. (ଘାତ-ଉକ) ବଧକାରୀ; କଷ୍ଟକର ।
ଘାରି-ବି॰. (ଘୂର୍ଣ୍ଣି ଧାତୁରୁ) ଘୂର୍ଣ୍ଣିତ; ଅଭିଭୂତ ।
ଘାରିବା-କ୍ରି. (ଘୂର୍ଣ୍ଣି ଧାତୁରୁ) ଘୂର୍ଣ୍ଣିତ କରିବା ।
ଘାଲି-ବ. କପଟ ନିଦ୍ରା ।
ଘାସ-ବ. (ଘସ୍-ଅ) ତୃଣ ।
ଘିଅ-ବ. (ଘୃତଶବ୍ଦଜ) ଘୃତ ।
ଘିକଆଁରି-ବ. ଘୃତକୁମାରୀ ଗୁଳ୍ମ ।
ଘିନ୍-ବ. (ଘୃଣାଶବ୍ଦଜ) ଘୃଣା ।
ଘିମିରି-ବ. (ଘର୍ମ୍ମଶବ୍ଦଜ) ଘର୍ମ୍ମବିଚର୍ଚ୍ଚିକା ।
ଘୁଙ୍ଗୁଡ଼ି-ବ. ସୁପ୍ତଲୋକଙ୍କର ନାସାଧ୍ୱନି ।
ଘୁଙ୍ଗୁର-ବ. ଘଣ୍ଟି; କଟିଅଳଙ୍କାରବିଶେଷ ।
ଘୁଞ୍ଚିବା-କ୍ରି. ଅପସରିଯିବା ।
ଘୁଞ୍ଚାଇବା-କ୍ରି. ଚଳାଇବା ।
ଘୁଡ଼ି-ବ. ଶୂନ୍ୟରେ ଉଡ଼ାଇବାପାଇଁ କାଗଜନିର୍ମିତ ଚକ୍ର ।
ଘୁଣ-ବ. କାଷ୍ଠକୀଟ ।
ଘୁମ-ବ. ମାଟିର ଧାନ୍ୟାଧାର ।
ଘୁମିବା-କ୍ରି. ବୁଲିବା; ଘୂରିବା ।
ଘୁମାଇବା-କ୍ରି. ବୁଲାଇବା ।
ଘୁମୁରିବା-କ୍ରି. ଏକପ୍ରକାର ଅବ୍ୟକ୍ତ ଶବ୍ଦ କରିବା ।
ଘୁରିବା-କ୍ରି. (ଘୂର୍ଣ୍ଣନଶବ୍ଦଜ) ବୁଲିବା ।
ଘୁସ୍-ବ. ଲାଞ୍ଚ ।
ଘୁସୁରି-ବ. (ଘୃଷ୍ଟିଶବ୍ଦଜ) ଶୂକର; ବରାହ ।
ଘୁସୁରିଆ-ବି॰. ଶୂକରରକ୍ଷକ ।
ଘୁଷୁରିବା-କ୍ରି. ଭୂମିରେ ଲୁଣ୍ଠିତ ହେବା ।

ଘୂର୍ଣ୍ଣନ-ବି. (ଘୂର୍ଣ୍ଣ୍-ଅନ) ମଣ୍ଡଳାକାରେ ଭ୍ରମଣ; ଘୂରିବା ।

ଘୂର୍ଣ୍ଣିତ-ବିଂ. (ଘୂର୍ଣ୍ଣ୍-ତ) ପରିଭ୍ରମିତ ।

ଘୃଣା-ବି. (ଘୃଣ୍-ଅ) ଅଶ୍ରଦ୍ଧା; ଅବଜ୍ଞା; ଦୟା ।

ଘୃଣିତ-ବିଂ. (ଘୃଣ୍-ତ) ଘୃଣୀକୃତ; ଅବଜ୍ଞାତ ।

ଘୃଣୀ-ବିଂ. ଘୃଣାଯୁକ୍ତ ।

ଘୃତ-ବି. (ଘୃ-ତ) ଘିଅ ।

ଘୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଘୃଷ୍-ତ) ଘଷାହୋଇଥିବା ।

ଘେନା-ବିଂ. ଗୃହୀତ ।

ଘେନିବା-କ୍ରି. ନେବା; ଗ୍ରହଣ କରିବା ।

ଘେନାଇବା-କ୍ରି. ମନାଇବା ; ବୁଝାଇବା ।

ଘେର-ବି. ବେଢ଼; ବେଢ଼ଣ; ପ୍ରାଚୀର ।

ଘେରା-ବିଂ. ଆବୃତ; ବି. ବେଢ଼ା ।

ଘେରିବା-କ୍ରି. ବେଢ଼ିବା ।

ଘୋଘା-ବି. ଗୋଳମାଳ ଶବ୍ଦ ।

ଘୋଟକ-ବି. ଘୋଡ଼ା ।

ଘୋଟିବା-କ୍ରି. ଢାଙ୍କିବା; ଆଚ୍ଛାଦନ କରିବା ।

ଘୋଡ଼-ବି. ଆଚ୍ଛାଦନ ।

ଘୋଡ଼ଣୀ-ବି. (ଦେଶଜ) ଆଚ୍ଛାଦନ ।

ଘୋଡ଼ାଇବା-କ୍ରି. ଢାଙ୍କିବା; ଆଚ୍ଛାଦନ କରିବା ।

ଘୋଡ଼ହେବା-କ୍ରି. ଆଚ୍ଛାଦିତ ହେବା ।

ଘୋଡ଼ି-ବି. (ଘୋଟୀଶବ୍ଦଜ) ମାଈ ଘୋଡ଼ା ।

ଘୋଣା-ବି. ଅଶ୍ୱ ବା ଶୂକରର ନାକ ।

ଘୋର-ବିଂ. (ଘୁର୍-ଅ) ଗମ୍ଭୀର; ଭୟଙ୍କର; ଦାରୁଣ ।

ଘୋରିବା-କ୍ରି. ଘଷି ଘଷି ଛଣ୍ଡାଇବା ।

ଘୋଲଦହି-ବି. ତକ୍ର, ଜଳମାତ୍ର ବର୍ଜିତ ଦଧି ।

ଘୋଲାବିନ୍ଧା-ବି. ବେଦନାବିଶେଷ ।

ଘୋଷ-ବି. (ଘୁଷ୍-ଅ) ଶବ୍ଦ; ଗଉଡ଼ସାହି ।

ଘୋଷଣା-ବି. (ଘୁଷ୍-ଅନ-ଆ) ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କୁ ଜଣାଇବା; ପ୍ରଚାର ।

ଘୋଷିତ-ବିଂ. (ଘୁଷ୍-ତ) ପ୍ରଚାରିତ ।

ଘୋଷିବା-କ୍ରି. (ଘୁଷ୍ଧାତୁଜ) ପାଠାଭ୍ୟାସ କରିବା; ପ୍ରଚାର କରିବା ।

ଘୋସାରିବା-କ୍ରି. ଭୂମିରେ ପକାଇ ଟାଣିବା ।

ଘ୍ନ-ବିଂ. (ହନ୍ ଧାତୁରୁ) ନାଶକ; (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ପ୍ରୟୋଗ) ।

ଘ୍ରାଣ-ବି. (ଘ୍ରା-ଅନ) ଗନ୍ଧଗ୍ରହଣ; ନାସିକା ।

ଘ୍ରାତ-ବିଂ. (ଘ୍ରା-ତ) ଯାହା ଘ୍ରାଣ କରାଯାଇଅଛି ।

ଘ୍ରେୟ-ବିଂ. (ଘ୍ରା-ଯ) ଘ୍ରାତବ୍ୟ, ଘ୍ରାଣଯୋଗ୍ୟ ।

ଙ ବ୍ୟଞ୍ଜନର ପଞ୍ଚମ ବର୍ଣ୍ଣ; ଏ ବର୍ଣ୍ଣ କୌଣସି ପ୍ରଚଳିତ ଶବ୍ଦର ଆଦ୍ୟରେ ଥିବାର ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ ।

ଚ ବ୍ୟଞ୍ଜନର ଷଷ୍ଠ ବର୍ଣ୍ଣ; ଅଂ. ସୁଦ୍ଧା ଅର୍ଥରେ ତଥା ଓ କଦା ଶବ୍ଦର ଅନ୍ତେ ଯୁକ୍ତ ହୁଏ ।

ଚଅଁର-ବି. (ଚାମରଶବ୍ଦଜ) ଚମରୀ-ପୁଚ୍ଛନିର୍ମିତ ବ୍ୟଜନବିଶେଷ ।

ଚଇତ-ବି. ଚୈତ୍ରମାସ ।

ଚଉ, ଚୌ-ବି. (ଚତୁଃଶବ୍ଦଜ) ଚାରି (ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦ ସଙ୍ଗେ ବ୍ୟବହାର୍ଯ୍ୟ) ।

ଚଉକ-ବି.(ଚତୁଷ୍କଶବ୍ଦରୁ) ଚତୁଷ୍କୋଣ; ବଜାର ।

ଚଉଦୋଳ-ବି. (ଚତୁର୍ଦ୍ଦୋଳଶବ୍ଦଜ) ଚାରିଜଣ ମନୁଷ୍ୟଦ୍ୱାରା ବହନୀୟ ଶିବିକାବିଶେଷ ।

ଚଉଦ-ବି. ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ।

ଚଉରା-ବି. (ଚତୁରସ୍ର ଶବ୍ଦଜ) ମୃତ୍ତିକାନିର୍ମିତ ବେଦି; ତୁଳସୀବୃକ୍ଷର ବେଦି ।

ଚଉରାଳିଶ-ବି. ଚତୁଶ୍ଚତ୍ୱାରିଂଶ, ୪୪ ।

ଚଉଁରୀ-ବି. (ଚାମରଶବ୍ଦଜ) କେଶ ନିର୍ମିତ ରଜ୍ଜୁ ।

ଚକ୍‌ଚକ୍-ବି. ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ।

ଚକ-ବି. (ଚକ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଚକ୍ର; ଚକ୍ରର ଏକ ଆବର୍ତ୍ତନ ପରିମିତ ସ୍ଥାନ ।

ଚକଟା-ବି. ଦୁଗ୍ଧ ପାଚିଲାକଦଳୀ ଓ ଶର୍କରା ମିଶ୍ରିତ ଖାଦ୍ୟ ।

ଚକଟିବା-କ୍ରି. ମିଶାଇବା; ମନ୍ଥିବା ।

ଚକଡ଼ା-ବି. ପ୍ରସ୍ତର ନିର୍ମିତ ବଡ଼ଚଟାଣ; ସ୍ଥାନ; [ମଣ୍ଡଳ ।

ଚକମକି-ବି. ଅଗ୍ନ୍ୟୁତ୍ପାଦକ ପ୍ରସ୍ତର ।

ଚକା-ବି. (ଚକ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଗୋଲ ।

ଚକି-ବି. (ଚକ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଶସ୍ୟପେଷଣ ଯନ୍ତ୍ର ।

ଚକିତ-ବି. (ଚକ୍-ତ) ଭୟରେ କମ୍ପିତ; ବିସ୍ମିତ ।

ଚକିତେ-କ୍ରି. ବି. ବିସ୍ମିତ ଭାବରେ; ସହସା ।

ଚକୁଳି-ବି. ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।

ଚକୁଳିଆପଣ୍ଡା-ବି. ଏକପ୍ରକାର ଉତ୍କଳୀୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ ।

ଚକୋର-ବି. (ଚକ୍-ଓର) ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନାପ୍ରିୟ ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।

ଚକ୍କର-ବି. (ଚକ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଚକ୍ରାକାର ଭ୍ରମଣ ।

ଚକ୍ରି-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର କ୍ଷୁଦ୍ର ଗୋଲାକାର ଖଣ୍ଡ ।

ଚକ୍ର-ବି. (ଚକ୍-ର) ଚକ; ଚକ୍ରାକାର ଅସ୍ତ୍ର; ପ୍ରଦେଶ; କୁମ୍ଭକାରଯନ୍ତ୍ର; ସମୂହ; ମଣ୍ଡଳ ।

ଚକ୍ରଧର-ବି. (ଚକ୍ର-ଧୃ-ଅ) ସୁଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ବିଷ୍ଣୁ; ସର୍ପ ।

ଚକ୍ରପାଣି-ବି. (ଚକ୍ର-ପାଣି) ବିଷ୍ଣୁ ।

ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ-ବି.(ଚକ୍ର-ବୃତ୍-ଇନ୍) ସମ୍ରାଟ୍; ସାର୍ବଭୌମ ରାଜା ।

ଚକ୍ରବାକ, ଚକ୍ରବାକୀ } ବି. ଚକୁଆ ଚକୁଇ ପକ୍ଷୀ ।

ଚକ୍ରବାଳ-ବି.(ଚକ୍ର-ବଲ୍-ଅ) ମଣ୍ଡଳ; ଦିଙ୍ମଣ୍ଡଳ ।

ଚକ୍ରବୃଦ୍ଧି-ବି. ସୁଧର ସୁଧ ।

ଚକ୍ରାଙ୍ଗ-ବି. (ଚକ୍ର-ଅଙ୍ଗ) ରଥ; ହଂସ ।

ଚକ୍ରାନ୍ତ-ବି. (ଚକ୍ର-ଅନ୍ତ) ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ।

ଚକ୍ରୀ-ବି. (ଚକ୍ର-ଇନ୍) ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରକାରୀ; ବିଷ୍ଣୁ ।

ଚକ୍ଷୁଃ, ଚକ୍ଷୁ } ବି. (ଚକ୍ଷ୍-ଉସ୍) ଅକ୍ଷି; ଦୃଷ୍ଟି ।

ଚକ୍ଷୁଃଶ୍ରବା-ବି. (ଚକ୍ଷୁଃଶ୍ରବସ୍) ସର୍ପ; (ସର୍ପ ଆଖିରେ ଶୁଣେ ବୋଲି ପ୍ରବାଦ) ।

ଚକ୍ଷୁଷ୍ମାନ୍-ବି. (ଚକ୍ଷୁଃମତ୍) ଉତ୍ତମ ଦୃଷ୍ଟିସମ୍ପନ୍ନ ।

ଚଗଲା-ବି. (ଚଗଲଶବ୍ଦ) ଅସ୍ଥିରଚିତ୍ତ; ଧୂର୍ତ୍ତ ।

ଚଦବା, ଚଢ଼ବା } କ୍ରି. (ତର୍ଜଧାତୁରୁ) ଭୟ ଦେଖାଇବା ।

ଚଙ୍କ୍ରମଣ-ବି. (କ୍ରମ୍-ଯଙ୍-ଅନ) ପୁନଃ ପୁନଃ ଭ୍ରମଣ । [କ୍ରି. ବି. ଶୀଘ୍ର ।

ଚଞ୍ଚଳ-ବି. (ଚଲ୍-ଯଙ୍-ଅ) ଅସ୍ଥିର; ଚପଳ;

ଚଞ୍ଚଳା—ବ. ଲକ୍ଷ୍ମୀ; ବିଦ୍ୟୁତ୍ ।

ଚଞ୍ଚୁ—ବ. ପକ୍ଷୀର ଥଣ୍ଟ ।

ଚଟକ—ବ. (ଚଟ୍-ଅକ) ଘରଚଟିଆ ।

ଚଟକଣା—ବ. ଚାପୁଡ଼ା ।

ଚଟକା—ବଂ. ଚେଷ୍ଟା ।

ଚଟାଣ—ବ. ଗୃହତଳ; ବହୁସ୍ଥ ସମତଳ ଭୂମି ।

ଚଟି—ବ. ପଥିକମାନଙ୍କର ନିବାସ ।

ଚଟୁ—ବ. କାଠର ହତା ।

ଚଟୁଆ—ବ. ଫଡ଼ିଙ୍ଗା ।

ଚଟୁଣି—ବ. ଅମ୍ଳମିଶ୍ର ମୁଖରୋଚକ ଦ୍ରବ୍ୟ ।

ଚଟୁଳ—ବଂ. (ଚଟ୍-ଉଳ) ଚଞ୍ଚଳ; ସୁନ୍ଦର ।

ଚଟାଇ, ଚଟେଇ—ବ. ମସିଣା ।

ଚଡ଼କ—ବ. ବଜ୍ର ।

ଚଡ଼କିବା—କ୍ରି. ଅଳ୍ପ ଫାଟିବା ।

ଚଡ଼ା—ବ. ନଦୀମଧ୍ୟରେ ପଟୁମାଟିର ଢିପ ।

ଚଢ଼େଇ, ଚଢ଼େଇ—ବ. ପକ୍ଷୀ ।

ଚଢ଼ାଇବା—କ୍ରି. ଆରୂଢ଼ କରାଇବା ।

ଚଢ଼ାଉ—ବ. ଆକ୍ରମଣ ।

ଚଢ଼ିବା—କ୍ରି. ଆରୋହଣ କରିବା ।

ଚଣକ—ବ. ଚଣା; ବୁଟ ।

ଚଣ୍ଡ—ବଂ. ଭୟଙ୍କର; ପ୍ରଖର; ଅସ୍ଥିରମତି ।

ଚଣ୍ଡାଳ / ଚାଣ୍ଡାଳ — ବ. (ଚଣ୍ଡ-ଅଳ-ଅ) କ୍ରୂରକର୍ମୀଲୋକ; ଘୃଣିତ ପତିତଜାତିର ଲୋକ ।

ଚଣ୍ଡିକା / ଚଣ୍ଡୀ — ବ. (ଚଣ୍ଡ-ଇକ-ଅ, ଇ) ଦୁର୍ଗା; ଅତି କୋପନା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଚଉତରା—ବ. (ଚତୁରସ୍ରଶକଳ) ଚତୁଷ୍କୋଣାକୃତି ବେଦ ।

ଚତୁର—ବଂ. କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷ; ବୁଦ୍ଧିମାନ୍; ନିପୁଣ; ଧୂର୍ତ୍ତ ।

ଚତୁରଙ୍ଗ—ବଂ. (ଚତୁଃ-ଅଙ୍ଗ) ହସ୍ତୀ, ଅଶ୍ୱ, ରଥ, ପଦାତି ଏହି ଚାରିଅଙ୍ଗବିଶିଷ୍ଟ (ସେନା) ।

ଚତୁରଶୀତି—ବଂ. (ଚତୁର୍-ଅଶୀତି) ୮୪ ସଂଖ୍ୟା ।

ଚତୁରସ୍ର—ବ. (ଚତୁର-ଅସ୍ର) ଚତୁଷ୍କୋଣ ।

ଚତୁରାନନ—ବ. (ଚତୁଃ-ଆନନ) ବ୍ରହ୍ମା ।

ଚତୁର୍ଥ—ବଂ. (ଚତୁଃ-ଥ) ଚାରି ସଂଖ୍ୟାର ପୂରକ ।

ଚତୁର୍ଥୀ—ବ. (ଚତୁର୍ଥ-ଈ) ତିଥିବିଶେଷ; ବ୍ୟାକରଣରେ ବିଭକ୍ତିବିଶେଷ ।

ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ—ବଂ. (ଚତୁର୍-ଦଶନ୍) ୧୪ ସଂଖ୍ୟା ।

ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀ—ବ. ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ବା ଅମାବାସ୍ୟାର ପୂର୍ବ ତିଥି ।

ଚତୁର୍ଦ୍ଧା—ଅଂ. (ଚତୁଃ-ଧା) ଚାରିପ୍ରକାରେ ।

ଚତୁର୍ଯୁଗ—ବ. (ଚତୁଃ-ଯୁଗ) ସତ୍ୟ, ତ୍ରେତା, ଦ୍ୱାପର ଓ କଳି ।

ଚତୁର୍ବର୍ଣ୍ଣ—ବ. (ଚତୁଃ-ବର୍ଣ୍ଣ) ବ୍ରାହ୍ମଣ, କ୍ଷତ୍ରିୟ, ବୈଶ୍ୟ ଓ ଶୂଦ୍ର ।

ଚତୁର୍ବିଂଶତି—ବ. (ଚତୁଃ-ବିଂଶତି) ଚବିଶ ୨୪ ।

ଚତୁର୍ବିଧ—ବଂ. (ଚତୁଃ-ବିଧ) ଚାରିପ୍ରକାର ।

ଚତୁର୍ବେଦ—ବ. (ଚତୁଃ-ବେଦ) ଋକ୍, ଯଜୁ, ସାମ ଓ ଅଥର୍ବ ।

ଚତୁଷ୍କ—ବ. (ଚତୁଃ-କ) ଚତୁଃସ୍ତମ୍ଭଯୁକ୍ତ ମଣ୍ଡପ ।

ଚତୁଷ୍ଟୟ—ବି°. (ଚତୁଃ-ତୟ) ଚତୁଃସଂଖ୍ୟାକ ।
ଚତ୍ୱର—ବି. ଅଙ୍ଗନ; ଅଗଣା ।
ଚତ୍ୱାରିଂଶତ୍—ବି.(ଚତୁର୍-ଦଶନ୍)୪୦ ସଂଖ୍ୟା ।
ଚନ୍ଦନ—ବି. (ଚନ୍ଦ୍-ଅନ) ସ୍ୱନାମପ୍ରସିଦ୍ଧ ବୃକ୍ଷ;
ଚନ୍ଦା—ବି°. ଠାଙ୍ଗସ । [ଚନ୍ଦନକାଠ ।
ଚନ୍ଦ୍ର—ବି. (ଚନ୍ଦ୍-ର) ଚନ୍ଦ୍ରମା, ବିଧୁ, ଇନ୍ଦୁ, ଶଶୀ ।
ଚନ୍ଦ୍ରକ—ବି. ମୟୂରପୁଚ୍ଛର ଚନ୍ଦ୍ରାକାର ଚିହ୍ନ ।
ଚନ୍ଦ୍ର-କଳା—ବି. ଚନ୍ଦ୍ରର କଳା; ଚନ୍ଦ୍ରମଣ୍ଡଳର ଷୋଡଶ ଭାଗ ।
ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତ—ବି. (ଚନ୍ଦ୍ର-କାନ୍ତ) ମଣିବିଶେଷ ।
ଚନ୍ଦ୍ରଚୂଡ଼—ବି. (ଚନ୍ଦ୍ର-ଚୂଡ଼ା) ମହାଦେବ ।
ଚନ୍ଦ୍ରଭାଗା—ବି. ନଦୀବିଶେଷ ।
ଚନ୍ଦ୍ରମା—ବି. (ଚନ୍ଦ୍ରମସ୍ ଶବ୍ଦରୁ) ଚନ୍ଦ୍ର ।
ଚନ୍ଦ୍ର-ଶାଳା—ବି. ରଥ କିମ୍ବା ପ୍ରାସାଦର ଶିରୋ-
ଚନ୍ଦ୍ର-ଶେଖର—ବି. ଶିବ । [ଗୃହ ।
ଚନ୍ଦ୍ର-ହାର—ବି. କଟିର ଅଳଙ୍କାର ବିଶେଷ ।
ଚନ୍ଦ୍ରହାସ—ବି. ଖଡ୍ଗ; ରୌପ୍ୟ ।
ଚନ୍ଦ୍ରାତପ—ବି.(ଚନ୍ଦ୍ର-ଆତପ)ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା; ଚାନ୍ଦୁଆ ।
ଚନ୍ଦ୍ରିକା—ବି. (ଚନ୍ଦ୍ର-ଇକ-ଆ) ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା; ମୟୂର-ପୁଚ୍ଛର ଚନ୍ଦ୍ରକ ।
ଚପ୍କନ୍—ବି. ଅଙ୍ଗରଖା ବିଶେଷ ।
ଚପଟ—ବି. ପୀଡ଼ା; ଅଘାତ । [କାଶ୍ଚ ।
ଚପ୍ରାସୀ—ବି. ପିଅଦା; ହାକିମମାନଙ୍କର ଅଙ୍କା-
ଚପଳ—ବି°. (ଚପ୍-ଅଳ) ଅସ୍ଥିର; ଚଞ୍ଚଳ ।
ଚପଳା—ବି. (ଚପଳ-ଆ) ଲକ୍ଷ୍ମୀ; ବିଦ୍ୟୁତ୍ । ବି°. ଅସ୍ଥିର ।

ଚପେଟ, ଚପେଟିକା—ବି. ଚାପୁଡ଼ା ।
ଚମ, ଚମଡ଼ା—ବି.(ଚର୍ମଶବ୍ଦଜ)ଦେହର ଖାଲ ।
ଚମକ—ବି. ଭୟରେ ଚିହିଁକିବା ।
ଚମତ୍କାର—ବି. (ଚମତ୍-କୃ-ଅ) ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ;
ଚମତ୍କୃତ—ବି°. ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ । [ବିସ୍ମୟ ।
ଚମର, ଚମରୀ—ବି. ମୃଗବିଶେଷ ।
ଚମାର—ବି. (ଚର୍ମକାରଶବ୍ଦଜ) ନୀଚଜାତି-
ଚମୂ—ବି. ସେନା; ସୈନ୍ୟ । [ବିଶେଷ ।
ଚମୂପତି—ବି. ସେନାପତି ।
ଚମୂରୁ—ବି. ମୃଗବିଶେଷ ।
ଚମ୍ପକ—ବି. (ଚମ୍ପ୍-ଅକ) ଚମ୍ପାଗଛ; ଚମ୍ପାଫୁଲ ।
ଚମ୍ପଟ—ବି. ପ୍ରସ୍ଥାନ; ପଳାୟନ ।
ଚମ୍ପା—ବି. ଚମ୍ପକବୃକ୍ଷ; ଚମ୍ପାଫୁଲ ।
ଚମ୍ପୂ—ବି. ଗଦ୍ୟ ପଦ୍ୟମୟ କାବ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥ ।
ଚମ୍ପେଇନେଉଳ—ବି. ଗୋଧିକାବିଶେଷ ।
ଚୟ—ବି. ସମୂହ, ରାଶି ।
ଚୟନ—ବି. (ଚି-ଅନ) ସଂଗ୍ରହ, ତୋଳିବା ।
ଚର—ବି. (ଚର୍-ଅ) ଗୁପ୍ତ ଦୂତ । ବି°. ଜଙ୍ଗମ ।
ଚରକ—ବି. ବୈଦ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଣେତା ମୁନିବିଶେଷ ।
ଚରଖା—ବି. (ଚକ୍ରଶବ୍ଦଜ) ସୂତାକାଟିବା ଯନ୍ତ୍ର ।
ଚରଣ—ବି. (ଚର୍-ଅନ) ପାଦ; ଶ୍ଳୋକର ଚତୁର୍ଥାଂଶ, ପଦ୍ୟର ଏକଅଂଶ ।
ଚରଣାୟୁଧ—ବି. (ଚରଣ-ଆୟୁଧ) କୁକ୍କୁଟ ।
ଚରମ—ବି°. (ଚର୍-ଅମ) ଅନ୍ତିମ । ବି. ପିଠି ।
ଚରମାଚଳ—ବି. (ଚରମ-ଅଚଳ) ଅସ୍ତ ପର୍ବତ ।

ଚରସ୍-ବି. ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ବିଶେଷ ।

ଚରାଇବା-କ୍ରି. (ଚର୍ଧାତୁଜ) ପଶୁଙ୍କୁ ବୁଲାଇ ଖୁଆଇବା ।

ଚରାଚର-ବି°. (ଚର-ଅଚର) ଜଙ୍ଗମ ଓ ସ୍ଥାବର ।

ଚରିତ-ବି. (ଚର୍-ତ) ଆଚରଣ; ଜୀବନ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ।

ଚରିତାର୍ଥ-ବି°. କୃତାର୍ଥ ।

ଚରିତ୍ର-ବି. (ଚର୍-ଇତ୍ର) ଆଚରଣ; ସ୍ୱଭାବ ।

ଚରିବା-କ୍ରି. (ଚର୍ଧାତୁଜ) ପଶୁମାନଙ୍କର ବୁଲି ଖାଇବା ।

ଚରିଷ୍ଣୁ-ବି°. (ଚର୍-ଇଷ୍ଣୁ) ଗମନଶୀଳ; ଜଙ୍ଗମ ।

ଚରୁ-ବି. (ଚର୍-ଉ) ଯଜ୍ଞୀୟ ପାୟସାନ୍ନ ।

ଚର୍ଖା-ବି. (ଚକ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଚରଖା ।

ଚର୍ଚ୍ଚରୀ-ବି. ଗୀତ ବାଦ୍ୟଯୁକ୍ତ ଉତ୍ସବବିଶେଷ ।

ଚର୍ଚ୍ଚା-ବି. (ଚର୍ଚ୍ଚ୍-ଅ) ଅନୁଶୀଳନ ; ବିଚାର ; ଲେପନ ।

ଚର୍ଚ୍ଚିତ-ବି°. (ଚର୍ଚ୍ଚ୍-ତ) ଚନ୍ଦନଦ୍ୱାରା ଲେପିତ ।

ଚର୍ଯ୍ୟା-ବି. (ଚର୍-ଯ-ଆ) ଅନୁଷ୍ଠାନ ।

ଚର୍ବଣ-ବି. (ଚର୍ବ୍-ଅନ) ଚୋବାଇବା ।

ଚର୍ବ୍ୟ-ବି°. (ଚର୍ବ୍-ଯ) ଚର୍ବଣଯୋଗ୍ୟ ।

ଚର୍ବୀ-ବି. ଦେହସ୍ଥ ବସା ।

ଚର୍ମ୍ମ-ବି. ଚମଡା; ଛାଲ ।

ଚଳ } ବି°. (ଚଲ୍-ଅତ, ଅ) ଚଞ୍ଚଳ; ଗମନଶୀଳ ।
ଚଳତ୍ }

ଚଳନ-ବି. (ଚଲ୍-ଅନ) ଗମନ; ଭ୍ରମଣ; କମ୍ପନ ।

ଚଲାକ-ବି°. କ୍ଷିପ୍ରକାରୀ; ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ।

ଚଲାଣ-ବି. ପ୍ରତଚିଠି; ପ୍ରେରଣ ।

ଚଳିତ-ବି°. (ଚଲ୍-ତ) ପ୍ରଚଳିତ; ଚାଲୁଥିବା ।

ଚଳିବା-କ୍ରି.ବି. (ଚଲ୍ ଧାତୁଜ) ଗମନ କରିବା; ଗଡିବା ।

ଚଳିଷ୍ଣୁ-ବି°. (ଚଲ୍-ଇଷ୍ଣୁ) ଗମନଶୀଳ; ଜଙ୍ଗମ ।

ଚଳୁ-ବି. (ଚଲ୍-ଉ) ଗଣ୍ଡୁଷ ।

ଚଳେ-ବି. (ଚଳୁଶବ୍ଦଜ) ଏକଗଣ୍ଡୁଷ ।

ଚଶମା-ବି. ପ୍ରଚକ୍ଷୁ ।

ଚଷକ-ବି. ମଦ୍ୟପାନ ପାତ୍ର ।

ଚଷା-ବି. (କର୍ଷକଶବ୍ଦଜ) କୃଷକ ।

ଚଷାପୁଅ-ବି. ପକ୍ଷୀବିଶେଷ ।

ଚଷିବା-କ୍ରି. ହଳ ବୁଲାଇବା ।

ଚହଟିବା-କ୍ରି. ସୁଗନ୍ଧ ପ୍ରକାଶ କରିବା ।

ଚହଲ-ବି. କୋଳାହଳ ।

ଚହଲିବା-କ୍ରି. ହଲିବାଦ୍ୱାରା ପାତ୍ରରୁ ତରଳ-ପଦାର୍ଥ ବାହାରି ପଡ଼ିବା ।

ଚା-ବି. ପତ୍ରବିଶେଷ (ଫାଣ୍ଟରୂପେ ପାନୀୟ) ।

ଚାଉଳ-ବି. ତଣ୍ଡୁଳ ।

ଚାକଚକ୍ୟ-ବି. ଦୀପ୍ତି; ଉଜ୍ଜ୍ୱଳତା ।

ଚାକର-ବି. ଭୃତ୍ୟ; କର୍ମ୍ମସ୍ଥ ।

ଚାକରାଣୀ-ବି. ଦାସୀ ।

ଚାକିରି-ବି. ଭୃତ୍ୟର କର୍ମ୍ମ ।

ଚାକୁ-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ଛୁରୀ ।

ଚାକୁଣ୍ଡା-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ଗୁଳ୍ମବିଶେଷ ।

ଚାକ୍ଷୁଷ-ବି°. ଚକ୍ଷୁଗୋଚର; ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ।

ଚାଖଣ୍ଡ-ବି. ଦ୍ୱାଦଶଅଙ୍ଗୁଳି ପରିମାଣ ।

ଚାଖି-ବି. ବାଳିଙ୍ଗି; ଗନ୍ଧ ।

ଚାଖିବା—କ୍ରି. (ଚକ୍ଷ୍ ଧାତୁଜ) ଆସ୍ୱାଦନ କରିବା ।

ଚାଙ୍ଗୁ—ବି. ବାଦ୍ୟବିଶେଷ ।

ଚାଙ୍ଗୁଡ଼ି—ବି. ଡାଲା; ପାତ୍ରବିଶେଷ ।

ଚାଚେରୀ—ବି. (ଚର୍ଚ୍ଚରୀଶବ୍ଦଜ) ଦୋଳଯାତ୍ରାର ଉତ୍ସବ । [ପତ୍ରର ଛପା ।

ଚାଞ୍ଚ—ବି. ନାରିକେଳପତ୍ରନିର୍ମିତ ଆସନ, ଜଡ଼ିଆ-

ଚାଞ୍ଚଲ୍ୟ—ବି. (ଚଞ୍ଚଳ-ଯ) ଚଞ୍ଚଳତା ।

ଚାଞ୍ଛିବା—କ୍ରି. ଶସ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା ଛେଲିବା ।

ଚାଟ—ବି. (ଚଟୁଶବ୍ଦଜ) ସ୍ତବ ।

ଚାଟଶାଳୀ—ବି. ସ୍ତବଶାଳା, ପାଠଶାଳା ।

ଚାଟିବା—କ୍ରି. ଲେହନ କରିବା ।

ଚାଟୁ—ବି. (ଚଟ୍-ଉ) ସ୍ତୁତିବାକ୍ୟ; ଖୋସାମୋଦ ।

ଚାଟୁକାର—ବିଂ. (ଚାଟୁ-କୃ-ଅ) ସ୍ତାବକ, ଖୋସାମୋଦୟା ।

ଚାଣକ୍ୟ—ବି. ନୀତିଶାସ୍ତ୍ରକାରବିଶେଷ ।

ଚାଣ୍ଡାଳ—ବି. ଦୂଷିତ ପତିତ ଜାତିର ଲୋକ ।

ଚାଣ୍ଡେ—କ୍ରି. ବିଂ. ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର; ବେଗେ ।

ଚାତକ—ବି. ମେଘଜଳ ପ୍ରାର୍ଥୀ ପକ୍ଷୀ ।

ଚାତର—ବି. ଗଦ । [କୌଶଳ; ଛଳ ।

ଚାତୁରୀ—ବି. (ଚତୁର-ଅ-ଈ) ଚତୁରତା;

ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ—ବି. (ଚତୁର-ଯ) ଚତୁରତା ।

ଚାତୁର୍ବର୍ଣ୍ଣ୍ୟ—ବି. (ଚତୁର୍ବର୍ଣ୍ଣ-ଯ) ବ୍ରାହ୍ମଣ, କ୍ଷତ୍ରିୟ, ବୈଶ୍ୟ, ଶୂଦ୍ର ଏହି ଜାତି ଚତୁଷ୍ଟୟ ।

ଚାଦର—ବି. ଉତ୍ତରୀୟ ବସ୍ତ୍ର, ଓଢ଼ା ।

ଚାନ୍ଦନୀ—ବି. ଛାତ; ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା; ପକ୍କା ଅଗଣା ବା ଚଉତରା ।

ଚାନ୍ଦା—ବି. ଭେଦା ।

ଚାନ୍ଦୁଆ—ବି. ଚନ୍ଦ୍ରାତପ ।

ଚାନ୍ଦ୍ର—ବିଂ. (ଚନ୍ଦ୍ର-ଅ) ଚନ୍ଦ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଚାନ୍ଦ୍ରାୟଣ—ବି. (ଚନ୍ଦ୍ର-ଅୟନ) ଚନ୍ଦ୍ରର ବୃଦ୍ଧି ଓ କ୍ଷୟ ଅନୁସାରେ ପାଳିତ କଠିନ ବ୍ରତବିଶେଷ ।

ଚାପ—ବି. (ଚପ୍-ଅ) ଧନୁ; ଚାପିବାର ଭାର ।

ଚାପଡ଼ା } ବି. (ଚପେଟଶବ୍ଦଜ) ଚପେଟାଘାତ ।
ଚାପୁଡ଼ା }

ଚାପଲ୍ୟ—ବି. (ଚପଲ-ଯ) ଚାଞ୍ଚଲ୍ୟ ।

ଚାପିବା—କ୍ରି. ଭାରଦ୍ୱାରା ମାଡିବା ।

ଚାମଚ—ବି. (ଚମସଶବ୍ଦଜ) ଡାଙ୍କି ।

ଚାମର—ବି. (ଚମର-ଅ) ବାଳବ୍ୟଜନ, ଚଅଁର ।

ଚାମୀକର—ବି. ସୁବର୍ଣ୍ଣ ।

ଚାମୁଣ୍ଡା—ବି. (ଚଣ୍ଡ-ମୁଣ୍ଡ-ଅ) ଦୁର୍ଗା ।

ଚାର—ବି. (ଚରଶବ୍ଦଜ) ଗୁପ୍ତଚର; ଦେଉଳ ଉପରକୁ ଚଢ଼ି ଯିବାପାଇଁ ବନ୍ଧା ସୋପାନ ।

ଚାରଣ—ବି. (ଚର୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଭାଟ; ପଶୁ-ଚରାଇବା ।

ଚାରା—ବି. ଉପାୟ ।

ଚାରାଗଛ—ବି. ବୀଜୋତ୍ପନ୍ନ ନୂଆଗଛ, ଡଳି ।

ଚାରି—ବିଂ. (ଚତୁରଶବ୍ଦଜ) ୪ ସଂଖ୍ୟା ।

ଚାରିତ୍ର—ବି. (ଚରିତ୍ର-ଅ) ଚରିତ୍ର; ସାଧୁତ୍ୱ ।

ଚାରୁ—ବିଂ. (ଚର୍-ଉ) ସୁନ୍ଦର; ମନୋହର ।

ଚାଲ—ବି. (ଚଲ-ଅ) ଗୃହର ଆଚ୍ଛାଦନ ।

ଚାଳକ—ବିଂ. (ଚଲ-ଣିଚ୍-ଅକ) ଚାଳନକ ।

ଚାଳନା-ବି. ଚଳାଇବା; ପ୍ରେରଣା ।

ଚାଳି-ବି. ଚାଲିବାଢଙ୍ଗ; ବ୍ୟବହାର ।

ଚାଳିବା-କ୍ରି. (ଚଲ୍ ଧାତୁଜ) ଗମନ କରିବା ।

ଚାଳିଶ-ବିଂ. (ଚତ୍ୱାରିଂଶତ୍ ଶବ୍ଦଜ) ୪୦ ସଂଖ୍ୟା ।

ଚାଳିଶା-ବି. ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ସମୟରେ ନେତ୍ରର ବିକାର ।

ଚାଳୁଣୀ-ବି. (ଚାଳନୀଶବ୍ଦଜ) ଶସ୍ୟାଦି ଚଳାଇବା ପାଇଁ ଛିଦ୍ରଯୁକ୍ତ ପାତ୍ର ।

ଚାବୁକ-ବି. କୋରଡ଼ା ।

ଚାଷ-ବି. (ଚଷ୍-ଅ) କୃଷିକର୍ମ; ଭୂମିକର୍ଷଣ ।

ଚାହାଣି-ବି. ଅନାଇବା ।

ଚାହିଁବା-କ୍ରି. ଅନାଇବା ।

ଚିଆଁ-ବି. ତପ୍ତ ଲୌହଦ୍ୱାରା ଦାଗିବା ।

ଚିକ୍‌ଚିକ୍-ବିଂ. ଦୀପ୍ତିଯୁକ୍ତ ।

ଚିକ୍ଟା-ବିଂ. (ଚିଗଲଶବ୍ଦଜ) କର୍ଦ୍ଦମିତ; ଅଠାଳିଆ ।

ଚିକଣ-ବିଂ. (ଚିକ୍କଣଶବ୍ଦଜ) ମସୃଣ; ସ୍ନିଗ୍ଧ ।

ଚିକିତ୍ସକ-ବି. (କିତ୍-ସନ୍-ଅକ) ବୈଦ୍ୟ ।

ଚିକିତ୍ସା-ବି. (କିତ୍-ସନ୍-ଅ) ରୋଗର ପ୍ରତିକାର ।

ଚିକିତ୍ସିତ-ବିଂ. ଯାହାକୁ ଚିକିତ୍ସା କରା ହୋଇଅଛି ।

ଚିକୀର୍ଷା-ବି. (କୃ-ସନ୍-ଅ) କରିବାର ଇଚ୍ଛା ।

ଚିକୀର୍ଷୁ-ବିଂ. (କୃ-ସନ୍-ଉ) କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ।

ଚିକୁର-ବି. କେଶ ।

ଚିକ୍କଣ-ବିଂ. ସ୍ନିଗ୍ଧ; ମସୃଣ ।

ଚିଙ୍ଗୁଡ଼ି, ଚୁଙ୍ଗୁଡ଼ି-ବି ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।

ଚିଞ୍ଚା-ବି. ତେନ୍ତୁଳି ।

ଚିଟାଉ-ବି. ଚିଠି, ପତ୍ର ।

ଚିଠା-ବି. ଖସଡ଼ା ।

ଚିଠି-ବି. ପତ୍ର; ଲିପି ।

ଚିଡ଼ିବା-କ୍ରି. କ୍ରୋଧ କରିବା; ବିରକ୍ତି ପ୍ରକାଶ [କରିବା ।

ଚିତ୍-ବି. (ଚିତ୍-କ୍ୱିପ୍) ଚୈତନ୍ୟ; ଜ୍ଞାନ ।

ଚିତ୍-ବିଂ. ଉତ୍ତାନ ।

ଚିତ୍କାର, ଚୀତ୍କାର-ବି. ଉଚ୍ଚଶବ୍ଦ ।

ଚିତାଉ-ବି. ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।

ଚିତା-ବି. (ଚି-ତ-ଅ) ଶବଦାହ ଚୁଲ୍ଲୀ ।

ଚିତା-ବି. (ଚିତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ତିଳକ ।

ଚିତ୍ତ-ବି. (ଚିତ୍-ତ) ଅନ୍ତଃକରଣ ।

ଚିତ୍ର-ବିଂ. (ଚି-ତ୍ରୈ-ଅ) ରଞ୍ଜିତ ; ବିଚିତ୍ର ; ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ । ବି. ଆଲେଖ୍ୟ; ଛବି; ନକ୍ସା ।

ଚିତ୍ରକ-ବି. (ଚିତ୍ର-କ) ବୃକ୍ଷବିଶେଷ, ବ୍ୟାଘ୍ର-[ବିଶେଷ ।

ଚିତ୍ରଭାନୁ-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ; ଅଗ୍ନି ।

ଚିତ୍ରରଥ-ବି. ଗନ୍ଧର୍ବବିଶେଷ ।

ଚିତ୍ରା-ବି. (ଚିତ୍ର-ଅ) ନକ୍ଷତ୍ର ବିଶେଷ ।

ଚିନି-ବି. ଶୋଧିତ ଗୁଡ଼ଚୂର୍ଣ୍ଣ ।

ଚିନା-ବି. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ରୌପ୍ୟାଦିର ଓଜନ ବିଶେଷ; ଶସ୍ୟବିଶେଷ ।

ଚିନ୍ତନୀୟ, ଚିନ୍ତ୍ୟ-ବିଂ. ଚିନ୍ତାର ଯୋଗ୍ୟ ।

ଚିନ୍ତା-ବି. (ଚିନ୍ତ୍-ଅ) ଭାବନା, ସ୍ମରଣ; ଆଲୋଚନା ।

ଚିନ୍ତିତ-ବିଂ. (ଚିନ୍ତ୍-ତ) ଭାବିତ; ଆଲୋଚିତ ।

ଚିନ୍ମୟ-ବିଂ. (ଚିତ୍-ମୟ) ଜ୍ଞାନମୟ ।

ଚିପିଟ } ବି. ଚୂଡ଼ାନାମକ ଖାଦ୍ୟ ।
ଚିପିଟକ }

ଚିପା—ବିଂ. କୃପଣ ।

ଚିପୁଡ଼ିବା } କ୍ରି. ହସ୍ତପୀଡ଼ନଦ୍ୱାରା ଜଳ ବା ରସ ବାହାର କରିବା ।
ଚୁପୁଡ଼ିବା }

ଚିମୁଟା—ବି. ଅଗ୍ନି ଧରିବାର ଲୌହଯନ୍ତ୍ର ।

ଚିମୁଟିବା } କ୍ରି. ଦୁଇନଖଦ୍ୱାରା ପୀଡ଼ିବା ।
ଚୁମୁଟିବା }

ଚିର—କ୍ରି.ବିଂ. ଦୀର୍ଘକାଳ; ବହୁକାଳ ।

ଚିରଞ୍ଜୀବ—ବିଂ. (ଚିରଂ-ଜୀବ୍-ଅ) ଦୀର୍ଘାୟୁ- [ବିଶିଷ୍ଟ ।

ଚିରନ୍ତନ—ବିଂ. (ଚିରଂ-ତନ) ଚିରକାଳୀନ ।

ଚିରା—ବିଂ. (ଚୀରଶବ୍ଦଜ) ଛିଣ୍ଡା ।

ଚିରାୟୁଃ—ବି.(ଚିର-ଆୟୁଃ)ଚିରଜୀବୀ; ଦେବତା ।

ଚିରାଲ—ବି. ପତାକା ।

ଚିରିବା—କ୍ରି. ଛିଣ୍ଡାଇବା, ଫାଡ଼ିବା ।

ଚିରେଇତା—ବି. ଚିରତିକ୍ତ ବୃକ୍ଷ ବା ତାହାର ଡାଙ୍ଗ ।

ଚିଲ—ବି. (ଚିଲ୍ଲଶବ୍ଦଜ) ସ୍ୱନାମପ୍ରସିଦ୍ଧ ପକ୍ଷୀ- [ବିଶେଷ ।

ଚିଲମ—ବି. ଧୂମପାନର ଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଚିବୁକ—ବି. ଓଷ୍ଠ, ଓଠ ।

ଚିହିଁକିବା—କ୍ରି. ଚମକିବା ।

ଚିହ୍ନ—ବି. (ଚିହ୍ନ୍-ଅ) ଦାଗ; ଲକ୍ଷଣ ।

ଚିହ୍ନା—ବିଂ. (ଚିହ୍ନିତଶବ୍ଦଜ) ପରିଚିତ ।

ଚିହ୍ନିତ—ବିଂ. (ଚିହ୍ନ୍-ତ) ଚିହ୍ନଯୁକ୍ତ; ଚିହ୍ନଦ୍ୱାରା [ଅଙ୍କିତ ।

ଚୀନ୍—ବି. ଦେଶବିଶେଷ ।

ଚୀନା—ବି. (ଦେଶଜ) ଶସ୍ୟବିଶେଷ ।

ଚୀର—ବି. ବସ୍ତ୍ରଖଣ୍ଡ; ଚିରକନା ।

ଚୀବର—ବି. (ଚି-ବର) ଚୀର; କୌପୀନ ।

ଚୁଆ—ବି. ସୁଗନ୍ଧି ତୈଳବିଶେଷ ।

ଚୁଆଇବା—କ୍ରି. (ଚ୍ୟୁଧାତୁରୁ) କ୍ଷରଣ କରାଇବା ।

ଚୁକ୍ତି—ବି. ନିୟମ; ନିଷ୍ପତ୍ତି ।

ଚୁଚୁନ୍ଦା—ବି. (ଛୁଚ୍ଛୁନ୍ଦର ଶବ୍ଦଜ) ଗନ୍ଧମୂଷିକ ।

ଚୁଚୁନ୍ଦ୍ରୀ—ବି. ବାଣବିଶେଷ; ରୋଗବିଶେଷ ।

ଚୁଙ୍ଗା, ଚୁଙ୍ଗୀ—ବି. ନଳ ।

ଚୁଟି—ବି. (ଚୂଡ଼ାଶବ୍ଦଜ) ମୁଣ୍ଡର ବନ୍ଧା ବାଳ ।

ଚୁଡ଼ା—ବି. (ଚିପିଟଶବ୍ଦଜ) ଖାଦ୍ୟବିଶେଷ ।

ଚୁନ—ବି. (ଚୂର୍ଣ୍ଣଶବ୍ଦଜ) ଶମ୍ବୁକାଦି ଭସ୍ମ ।

ଚୁନା—ବି. ଗୁଣ୍ଡା; ବିଂ. ଚୂର୍ଣ୍ଣିତ ।

ଚୁଡ଼ି—ବି. ସ୍ତ୍ରୀ ହସ୍ତାଭରଣବିଶେଷ ।

ଚୁପ୍—ବିଂ. ନିଃଶବ୍ଦ ।

ଚୁମା—ବି. (ଚୁମ୍ବ୍ଧାତୁରୁ) ଚୁମ୍ବନ ।

ଚୁମ୍ବ } ବି. (ଚୁମ୍ବ୍-ଅ, ଅନ) ଓଷ୍ଠଦ୍ୱାରା ସସ୍ନେହ ସ୍ପର୍ଶ ।
ଚୁମ୍ବନ }

ଚୁମ୍ବିତ—ବିଂ. ଓଷ୍ଠଦ୍ୱାରା ସ୍ପୃଷ୍ଟ; ସ୍ପୃଷ୍ଟ ।

ଚୁମ୍ବକ—ବି. ଅୟସ୍କାନ୍ତ ମଣି; ସଂକ୍ଷେପ ସାର ।

ଚୁରିବା—କ୍ରି. (ଚୂର୍ଣ୍ଣ୍ଧାତୁରୁ) ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ।

ଚୁଲ୍ଲୀ—ବି. ରନ୍ଧନାର୍ଥ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡ ।

ଚୂଡ଼ା—ବି. ଶିଖା; ଶିଖର; ଶିରୋଭୂଷଣ ।

ଚୂଡ଼ାକରଣ—ବି. ବାଳକର କେଶ ସଂସ୍କାର ବିଶେଷ ।

ଚୂଡାନ୍ତ-ବିଂ. (ଚୂଡା-ଅନ୍ତ) ଶେଷ ।

ଚୂଡା-ମଣି-ବି. ଶିରୋରତ୍ନ; ବିଂ. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ଚୂତ-ବି. (ଚୁଷ୍-ତ) ଆମ୍ରଗଛ; ଆମ୍ବ ।

ଚୂର୍ଣ୍ଣି, ଚୂର୍ଣ୍ଣିକ } ବି. (ଚୂର୍ଣ୍ଣି-ଅ, ଅକ) ଗୁଣ୍ଡା; ଚୂନା ।

ଚୂର୍ଣ୍ଣିକୁନ୍ତଳ-ବି. ଅଳକ ।

ଚୂଳ-ବି. କେଶ; ଚୂଡା ।

ଚେଇଁବା-କ୍ରି. (ଚେତନାଶବ୍ଦରୁ) ଜାଗିବା ।

ଚେକା-ବି. ଘାସ ସଂଲଗ୍ନ ଚକାକାର ମୃତ୍ତିକା- [ଖଣ୍ଡ ।

ଚେଙ୍ଗ-ବି. ଦଗା ।

ଚେଙ୍ଗ-ବି. ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।

ଚେଟ-ବି. ଦାସ ।

ଚେଟୀ-ବି. ଚେର୍ଚ୍ଚ; ଦାସୀ ।

ଚେତଃ-ବି. (ଚିତ୍-ଅସ୍) ଅନ୍ତ; ଚିତ୍ତ ।

ଚେତନ-ବିଂ. (ଚିତ୍-ଅନ) ଚେତନାଯୁକ୍ତ; ସଜ୍ଞାନ; ଚେତନା ।

ଚେତନା-ବି.(ଚିତ୍-ଅନ-ଆ)ସଂଜ୍ଞା; ଚୈତନ୍ୟ ।

ଚେତିବା-କ୍ରି. (ଚେତନଶବ୍ଦଜ) ହେତିବା ।

ଚେତାଇବା-କ୍ରି. ହେଜାଇବା; ସତର୍କ କରା- [ଇବା ।

ଚେପ୍ଟା-ବିଂ. ଚେପା; ଚୋଷ ।

ଚେମଡା-ବିଂ. ଯାହା ସହଜରେ ଛିଡେ ନାହିଁ ।

ଚେର-ବି. ମୂଳ ।

ଚେଲ-ବି. ବସ୍ତ୍ର; ପଟ୍ଟବସ୍ତ୍ର ।

ଚେଲା-ବି. ବୈରାଗୀମାନଙ୍କର ଶିଷ୍ୟ ।

ଚେଷ୍ଟା-ବି. (ଚେଷ୍ଟ୍-ଅ) କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତି; କ୍ରିୟା; ଯତ୍ନ । [ବି. ଅଙ୍ଗଭଙ୍ଗୀ କ୍ରିୟା ।

ଚେଷ୍ଟିତ-ବିଂ. (ଚେଷ୍ଟ୍-ତ) ଚେଷ୍ଟାଯୁକ୍ତ;

ଚେହେରା-ବି. ମୁଖର ଆକୃତି ।

ଚୈତନ୍ୟ-ବି. (ଚେତନ-ଯ) ଚେତନା; ଗୌରାଙ୍ଗନାମକ ଧର୍ମପ୍ରଚାରକ ।

ଚୈତ୍ୟ-ବି. ପ୍ରସ୍ତରସ୍ତୂପ; ସମାଧିସ୍ଥାନ; ବୌଦ୍ଧ-ମାନଙ୍କର ପୂଜାସ୍ଥାନ; ପୂଜିତବୃକ୍ଷ ।

ଚୈତ୍ର-ବି. (ଚିତ୍ରା-ଅ) ଚୈତ୍ରମାସ; ମଧୁମାସ ।

ଚୈତ୍ରରଥ-ବି. କୁବେରର ଉଦ୍ୟାନ ।

ଚୋଖା-ବି. (ଚୋକ୍ଷଶବ୍ଦଜ) ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଶୁଦ୍ଧ [ପ୍ରମାଣିତ ।

ଚୋଚମିବା-କ୍ରି. ଚୁମ୍ବିବା ।

ଚୋଟ-ବି. ଅସ୍ତ୍ରର ଆଘାତ ।

ଚୋଠା-ବିଂ. ପାଜି; ପ୍ରବଞ୍ଚକ । [ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ।

ଚୋଦୟିତା-ବିଂ. (ଚୁଦ୍-ଇ-ତୃ) ପ୍ରେରକ;

ଚୋଦିତ-ବିଂ.(ଚୁଦ୍-ତ) ପ୍ରେରିତ; ନିୟୋଜିତ ।

ଚୋପ-ବି. ଛାଲ; ଅକ୍ତିଆରନାମା ।

ଚୋପା-ବି. ପରିବା ପ୍ରଭୃତିର ଛାଲ ।

ଚୋବାଇବା-କ୍ରି.(ଚର୍ବ୍ ଧାତୁରୁ) ଚର୍ବଣକରିବା ।

ଚୋର-ବି. ପରଦ୍ରବ୍ୟାପହାରୀ ।

ଚୋରା-ବିଂ. ଅପହୃତ; ଗୁପ୍ତ ।

ଚୋରାବାଲି-ବି. ଧସାବାଲି ।

ଚୋରି-ବି. ଚୌର୍ଯ୍ୟ; ଅପହରଣ ।

ଚୋଲି-ବି. କାଞ୍ଚୁଲା; (ସ୍ତ୍ରୀ ପରିଧେୟ) ।

ଚୋଷିବା-କ୍ରି. (ଚୁଷ୍ ଧାତୁରୁ) ଚୁଷଣ; ଯେପରି ରସ ପିଇବା ।

ଚୋଷ୍ୟ-ବି. (ଚୁଷ୍-ଯ) ଚୁଷଣର ଯୋଗ୍ୟ ।
ଚୌକସ-ବି. ଚାରିଅଡ଼କୁ ଦିଶା ଯାହାର ।
ଚୌକା-ବି. ରନ୍ଧନସ୍ଥାନର ମାର୍ଜନ ।
ଚୌକାଠ-ବି. (ଚତୁଃ-କାଷ୍ଠ) ଦ୍ୱାରବନ୍ଧ ।
ଚୌକି-ବି. (ଚତୁଷ୍କୀଶବ୍ଦଜ) କାଷ୍ଠାସନ; ପହରା ।
ଚୌକିଆ }
ଚୌକିଦାର } ବି. ପହରା; ଜଗୁଆଳୀ ।
ଚୌଠ }
ଚୌଥ } ବି. (ଚତୁର୍ଥଶବ୍ଦଜ) ଚାରିଭାଗର ଏକ-ଭାଗ ।
ଚୌଠୀ-ବି. (ଚତୁର୍ଥୀଶବ୍ଦଜ) ଉତ୍ସବବିଶେଷ; ବିବାହର ଚତୁର୍ଥଦିନ ।
ଚୌଡ଼ା-ବି. ପ୍ରସ୍ଥପରିମାଣ; ପରିସର; ଓସାର ।
ଚୌଧୁରୀ-ବି. (ଚତୁର୍ଦ୍ଧୁରୀଣଶବ୍ଦଜ) ଉପାଧି-ବିଶେଷ; ଯେ ସବୁ କର୍ମରେ ଧୁରନ୍ଧର ।
ଚୌପଟ-ବି. ଚାରିଗୁଣ ।
ଚୌପଦୀ-ବି. ଚାରିପଦରେ ସମାପ୍ତ ଗୀତ ।
ଚୌପାଢ଼ୀ-ବି. (ଚତୁଷ୍ପାଠୀଶବ୍ଦଜ) ସଂସ୍କୃତ ପାଠଶାଳା; ବୈଠକଖାନା ।
ଚୌର-ବି. (ଚୁର୍-ଅ) ଚୋର । [ସମାନ ।
ଚୌରସ-ବି. (ଚତୁରସ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଚାରିଅଡ଼େ
ଚୌରାନବେ-ବି. ଚତୁର୍ଣ୍ଣବତି; ୯୪ ।
ଚୌରାଶୀ-ବି. ଚତୁରଶୀତି; ୮୪ ।
ଚୌର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ଚୋର-ଯ) ଚୋରକର୍ମ ।
ଚୌସାର-ବି. (ଚତୁଃସାରଶବ୍ଦଜ) ଖେଳା-ବିଶେଷ ।
ଚୌସ୍ତରି-ବି. ଚତୁଃସପ୍ତତି; ୭୪ ।

ଚ୍ୟବନ-ବି. (ଚ୍ୟୁ-ଅନ) କ୍ଷରଣ ।
ଚ୍ୟୁତ-ବି. (ଚ୍ୟୁ-ତ) କ୍ଷରିତ; ଭ୍ରଷ୍ଟ; ପତିତ ।
ଚ୍ୟୁତି-ବି. (ଚ୍ୟୁ-ତି) ପତନ; ନାଶ ।

ଛ ବ୍ୟଞ୍ଜନର ସପ୍ତମ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଛଅ-ବି. (ଷଟ୍‌ଶବ୍ଦରୁ) ୬ ସଂଖ୍ୟା ।
ଛଅର-ବି. (କ୍ଷୌରଶବ୍ଦଜ) କେଶମୁଣ୍ଡନ ।
ଛଇ-ବି. (ଛବିଶବ୍ଦଜ) ଲୋକର ବହିର୍ଦ୍ଦୃଶ୍ୟ; ବେଶବିନ୍ୟାସ ।
ଛଇଲ-ବି. (ଛବିଲଶବ୍ଦଜ) ବେଶବିନ୍ୟାସ ଦ୍ୱାରା
ଛଉ-ବି. ନୃତ୍ୟବିଶେଷ । [ସୁନ୍ଦର ।
ଛକ-ବି. ଚତୁଷ୍ପଥ-ମିଳନ-ସ୍ଥାନ ।
ଛକିବା-କ୍ରି. ଗୁପ୍ତଭାବରେ ଜଗିବା ।
ଛଞ୍ଚାଣ-ବି. ଶ୍ୟେନପକ୍ଷୀ, ବାଜ ।
ଛଟକ-ବି. ଶୃଙ୍ଖଳ; ଦୁଷ୍ଟଭାବ ।
ଛଟପଟ-ବି. ଯନ୍ତ୍ରଣାପ୍ରାପ୍ତ, କଲବଲ ।
ଛଟା-ବି. କିରଣଗୁଚ୍ଛ; କାନ୍ତି; ଭଙ୍ଗୀ; କପଟ ।
ଛଟାଙ୍କି-ବି. ସେରର ଷୋଡ଼ଶାଂଶ ।
ଛଡ଼ା-ବି. ମାଇବାଛୁରି । [ନେବା ।
ଛଡ଼ାଇବା-କ୍ରି. ତ୍ୟାଗକରାଇବା; ବଳପୂର୍ବକ
ଛଡ଼ି-ବି. ହାତବାଡ଼ି ।
ଛଣ-ବି. (ଛଦ୍-ଧାତୁରୁ) ଘରଛାଇବା ଶୁଷ୍କତୃଣ ।
ଛଣା-ବି. ଛାଣିବା ଦ୍ୱାରା ପରିଷ୍କୃତ ।
ଛଣି-ବି. (ଶଣଶବ୍ଦଜ) ଛଣପଟନିର୍ମିତ ରଜ୍ଜୁ ।

ଛତା—ବି. (ଛତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଛତ୍ର ।

ଛତାଉଣ୍ଡି—ବି. (ଶତାବରୀଶବ୍ଦଜ) ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ଛତିଆ—ବି. ଦାନ୍ତ ଓ ଜିଭର ମଳି ।

ଛତିଶ—ବି°. ଷଟ୍‌ତ୍ରିଂଶତ୍; ୩୬ ।

ଛତୁ—ବି. (ଶକ୍ତୁଶବ୍ଦଜ) ଯବାଦି ଚୂର୍ଣ୍ଣ ।

ଛତୁ—ବି. (ଛତ୍ରାକଶବ୍ଦଜ) ଉଦ୍ଭିଦ ବିଶେଷ ।

ଛତ୍ର—ବି. (ଛଦ୍-ତ୍ର) ଛତା; ରାଜଚିହ୍ନବିଶେଷ; ଅନ୍ନାଦି ବିତରଣର ସ୍ଥାନ ।

ଛତ୍ର-ପତି—ବି. ରାଜା ।

ଛତ୍ର-ଭଙ୍ଗ—ବି. (ଛତ୍ର-ଭଙ୍ଗ) ନୃପନାଶ; ଅରାଜକତା ।

ଛତ୍ରୀ—ବି°. (କ୍ଷତ୍ରିୟଶବ୍ଦଜ) କ୍ଷତ୍ରିୟ ।

ଛଦ, ଛଦନ—ବି. (ଛଦ୍-ଅ,ଅନ) ଆଚ୍ଛାଦନ ।

ଛଦ୍ମ—ବି. (ଛଦ୍-ମନ୍) କପଟ; ଛଳ ।

ଛନକା—ବି. ଦବା, ଭୟ ।

ଛନଛନ—ବି°. ଅତି ଚଞ୍ଚଳ; ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ।

ଛନ୍ଦ—ବି. ଅଭିଳାଷ; କପଟ; ସନ୍ନିପାତବିଶେଷ; ବନ୍ଧନ ରଜ୍ଜୁ ।

ଛନ୍ଦଃ—ବି°. (ଛନ୍ଦ୍-ଅସ୍) ପଦର ବୃତ୍ତ; ବେଦ ।

ଛନ୍ନ—ବି°. (ଛଦ୍-ତ) ଗୁପ୍ତ; ଆଚ୍ଛାଦିତ ।

ଛପର—ବି. ଘରର ଚାଳ ।

ଛପନ—ବି°. ଷଟ୍‌ପଞ୍ଚାଶତ୍; ୫୬ ସଂଖ୍ୟା ।

ଛପିବା—କ୍ରି. ଲୁଚିବା ।

ଛବିଶ—ବି°. ଷଡ୍‌ବିଂଶ; ୨୬ ସଂଖ୍ୟା ।

ଛୟାଅଶୀ—ବି°. ଷଟ୍‌ଅଶୀତି; ୮୬ ସଂଖ୍ୟା ।

ଛୟାନବେ—ବି°. ଷଟ୍‌ନବତି; ୯୬ ସଂଖ୍ୟା ।

ଛୟାଳିଶ—ବି°. ଷଟ୍‌ଚତ୍ୱାରିଂଶ; ୪୬ ସଂଖ୍ୟା ।

ଛଳ—ବି. କପଟ; ଚାତୁରୀ; ଅଭିମାନ ।

ଛଳନା—ବି. (ଛଲ୍-ଅନ-ଆ) ପ୍ରତାରଣା ।

ଛଳିବା—କ୍ରି. ପ୍ରତାରିତ କରିବା ।

ଛବି—ବି. ପ୍ରତିରୂପ; ଦୀପ୍ତି; କାନ୍ତି ।

ଛଷଠୀ—ବି°. ଷଟ୍‌ଷଷ୍ଟି; ୬୬ ସଂଖ୍ୟା ।

ଛସ୍ତରି—ବି°. ଷଟ୍-ସପ୍ତତି; ୭୬ ସଂଖ୍ୟା ।

ଛାଇ—ବି. (ଛାୟାଶବ୍ଦଜ) ଛାୟା ।

ଛାଇବା—କ୍ରି. (ଛଦ୍-ଧାତୁରୁ) ଆଚ୍ଛାଦିତ କରିବା ।

ଛାଉଣି—ବି. ଛପରବନ୍ଧ; ସୈନ୍ୟଶିବିର ।

ଛାଗ, ଛାଗଳ—ବି. ଛେଳି ।

ଛାଚ—ବି. କଳ, ନବାତ ।

ଛାଟ, ଛାଟଣି—ବି. ଚାବୁକ ।

ଛାଞ୍ଚ—ବି. ଠସା; ଆକୃତି ।

ଛାଞ୍ଚୁଣୀ—ବି. ଝାଡୁ ।

ଛାଡ଼—ବି. ତ୍ୟାଗ; ଅନୁମତି ।

ଛାଡ଼ିବା—କ୍ରି. ତ୍ୟାଗ କରିବା ।

ଛାଣିବା—କ୍ରି. ବସ୍ତ୍ରାଦି ଦ୍ୱାରା ସାରାଂଶ ବାହାର କରିବା ।

ଛାତ—ବି. (ଛାଦଶବ୍ଦଜ) କୋଠାଘରର ଆଚ୍ଛାଦନ ।

ଛାତ୍ର—ବି. (ଛତ୍ର-ଅ) ଶିଷ୍ୟ; ପଡ଼ୁଆ ।

ଛାଦନ—ବି. (ଛଦ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଆଚ୍ଛାଦନ; ଢାଙ୍କିବା ।

ଛାଦିତ—ବି°. (ଛଦ୍-ଇ-ତ) ଆଚ୍ଛାଦିତ; ଆବୃତ ।

ଛାନିଆ—ବି°. ଆକସ୍ମିକ ଭୟରେ ତ୍ରସ୍ତ ।

ଛାନ୍ଦ—ବି. (ଛନ୍ଦଃଶବ୍ଦଜ) ପଦ୍ୟ; ପଦ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥର ପରିଚ୍ଛେଦ ବିଶେଷ ।

ଛାନ୍ଦସ—ବି°. (ଛନ୍ଦସ୍-ଅ) ବେଦସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଛାପ–ବି. (ଛପ୍‌ଧାତୁଜ) ମୁଦ୍ରାଚିହ୍ନ ।
ଛାପା–ବି. ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ।
ଛାପାଖାନା–ବି. ମୁଦ୍ରାଯନ୍ତ୍ରାଳୟ ।
ଛାମୁ–ବି. (ସମ୍ମୁଖଶବ୍ଦଜ) ସମ୍ମୁଖ; ରଜାଙ୍କ ପ୍ରତି ସମ୍ମାନ-ସୂଚକ ପଦ । [ପେଷ୍କାର ।
ଛାମୁକରଣ–ବି. ରଜା ବା ଜମିଦାରଙ୍କର
ଛାମୁଣ୍ଡିଆ–ବି. ଛାୟାମଣ୍ଡପ । [ସୂର୍ଯ୍ୟପତ୍ନୀ ।
ଛାୟା–ବି. (ଛୋ-ଯ-ଆ) ଛାଇ; କାନ୍ତି; ପ୍ରତିବିମ୍ବ;
ଛାୟାପଥ–ବି. ଆକାଶର ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ପଥ; ଦେବଦାଣ୍ଡ ।
ଛାର–ବିଂ. (କ୍ଷାରଶବ୍ଦଜ) ମନ୍ଦ; ଅଗ୍ରାହ୍ୟ; ନୀଚ ।
ଛାରଖାର–ବିଂ. (କ୍ଷାରଶବ୍ଦଜ) ବିନଷ୍ଟ ।
ଛାରପୋକ–ବି. ଓଡ଼ଶପୋକ ।
ଛାଲ–ବି. ବଳ୍କଲ; ପଶୁଚର୍ମ ।
ଛି–ଅଂ. ଘୃଣାସୂଚକ ଶବ୍ଦ ।
ଛିଙ୍କ–ବି. ନାକଦ୍ୱାରା ସଶବ୍ଦ ଶ୍ଳେଷ୍ମନିର୍ଗମନ ।
ଛିଞ୍ଚିବା–କ୍ରି. (ସିଞ୍ଚନଶବ୍ଦଜ) ସେଚନ କରିବା ।
ଛିଟ–ବି. (ଚିତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଚିତ୍ରବସ୍ତ୍ର ।
ଛିଟା–ବି. ବିନ୍ଦୁ; କଣା ।
ଛିଡ଼ା–ବି. ଠିଆ ।
ଛିଡ଼ିକିବା–କ୍ରି. ଟିକିରି ପଡ଼ିବା ।
ଛିଡ଼ିବା, ଛିଣ୍ଡିବା } କ୍ରି. (ଛିଦ୍‌ଧାତୁରୁ) ଛିନ୍ନ ହେବା ।
ଛିଣ୍ଡା–ବିଂ. (ଛିନ୍ନଶବ୍ଦଜ) ଛିନ୍ନ ।
ଛିଣ୍ଡାଇବା–କ୍ରି. ଛିନ୍ନ କରିବା; ନଷ୍ଟ କରିବା ।

ଛିଣ୍ଡାଳି–ବି. କୁଳଟା ସ୍ତ୍ରୀ ।
ଛିଦ୍ର–ବି. (ଛିଦ୍-ର) କ୍ଷୁଦ୍ରଗର୍ତ୍ତ; ରନ୍ଧ୍ର; ଦୋଷ ।
ଛିନ୍ନ–ବିଂ. (ଛିଦ୍-ତ) ଖଣ୍ଡିତ; ଛିଣ୍ଡା ।
ଛୁଆ–ବି. ପଶୁଶାବକ; ପିଲା ।
ଛୁଇଁ–ବି. ଲମ୍ବା ଲମ୍ବା ଫଳବିଶେଷ ।
ଛୁଇଁବା–କ୍ରି. ସ୍ପର୍ଶ କରିବା ।
ଛୁଞ୍ଚ–ବି. (ସୂଚୀଶବ୍ଦଜ) ସୂଚୀ ।
ଛୁରିଅନା–ବି. ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।
ଛୁରିକା, ଛୁରୀ } ବି. (ଛୁର୍-ଇକ-ଆ, ଈ) ଅସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ଛୁରିତ–ବିଂ. (ଛୁର୍-ତ) ଲିପ୍ତ ।
ଛେଉଣ୍ଡ–ବିଂ. (ଛେମଣ୍ଡଶବ୍ଦଜ) ପିତୃମାତୃହୀନ ପିଲା । [ବିଦ୍ବନ୍ ।
ଛେକ–ବି. ବାର; ଠାକୁର ନିମିତ୍ତ ଭୋଗ-ଭାର-
ଛେଙ୍କା–ବି. ତପ୍ତ ଲୌହର ଦାଗ ।
ଛେଚିବା–କ୍ରି. କୁଟିବା ।
ଛେତ୍ତବ୍ୟ–ବିଂ. (ଛିଦ୍-ତବ୍ୟ) ଛେଦନଯୋଗ୍ୟ ।
ଛେଦ–ବି. (ଛିଦ୍-ଅ) ଖଣ୍ଡ; ଭାଗ; ଛେଦନ ।
ଛେଦକ–ବିଂ. (ଛିଦ୍-ଅକ) ଛେଦନକାରୀ ।
ଛେଦନ–ବି. (ଛିଦ୍-ଅନ) କର୍ତ୍ତନ ।
ଛେଦା–ବି. ଧଡ଼ିରହିତ ବସ୍ତ୍ର; ଏକପ୍ରକାର ଦହି ।
ଛେଦିତ–ବିଂ. (ଛିଦ୍-ଇ (ଣିଚ୍)-ତ) କର୍ତ୍ତିତ ।
ଛେନା–ବି. ଦୁଗ୍ଧଜାତ ଏକପ୍ରକାର ଖାଦ୍ୟ ।
ଛେପ–ବି. (ଷ୍ଠିବ୍‌ଧାତୁଜ) ନିଷ୍ଠୀବନ; ଥୁତ୍କାର ।
ଛେରିବା–କ୍ରି. ତରଳ ମଳ ନିଃସାରଣ କରିବା ।

ଛେଳାଙ୍କ—ବ. ପରିମାଣବିଶେଷ ।
ଛେଳବା—କ୍ରି. ଘୃଣିବା ।
ଛେଳି—ବ. ଛାଗଳ ।
ଛେଳ—ବ. ଛଳ; ବଞ୍ଚନ ।
ଛୋକାର—ବ. (ଶଙ୍କାରଶବ୍ଦଜ) ଉପପତ୍ନୀର ଘର; ବେଶ୍ୟାର ଘର; ଭଡୁଆ ।
ଛୋଟ—ବି. (କ୍ଷୁଦ୍ରଶବ୍ଦଜ) ସାନ; କନିଷ୍ଠ; ଅଧମ ।
ଛୋଟା—ବି. ଲେଙ୍ଗଡା ।
ଛୋଟୀ—ବି. ଲେଙ୍ଗଡି ।

ଜ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଅଷ୍ଟମ ଅକ୍ଷର ।

ଜ—ଜାତ (ଶବ୍ଦର ଶେଷରେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ)
ଜଉ—ବ. (ଜତୁଶବ୍ଦଜ) ଲାଖ ।
ଜକଜକ—ବି. ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ।
ଜକାଜକି—କ୍ରି. ଲଗାଲଗି ।
ଜଖ—ବ. (ଯକ୍ଷଶବ୍ଦର ଅପଭ୍ରଂଶ) ପ୍ରବାଦ ଅଛି ଯେ କୌଣସି ସ୍ଥଳରେ ପୂରା ଅନେକ ଧନ-ଯାବ ପୋତା ରହିଲେ ତାହା ଜନ୍ତୁ ପାଲଟି-ଯାଇ ଭ୍ରମଣଶୀଳ ହୁଏ; ସେହି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣସର୍ପକୁ ଜଖ କହନ୍ତି ।
ଜଗଝମ୍ପ—ବ. ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ଜଗତ—ବ. (ଗମ୍-ଅତ) ସଂସାର ।
ଜଗତୀ—ବ. (ଜଗତ-ଈ) ପୃଥିବୀ ।
ଜଗଚ୍ଚକ୍ଷୁଃ—ବ. (ଜଗତ-ଚକ୍ଷୁଃ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ଜଗତ୍ପିତା—ବ. ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରକ୍ଷକ ।
ଜଗତ୍-ପ୍ରାଣ—ବ. ବାୟୁ; ପବନ ।
ଜଗଦମ୍ବା—ବ. (ଜଗତ-ଅମ୍ବା) ଜଗନ୍ମାତା; ଦୁର୍ଗା ।
ଜଗଦୀଶ—ବ. (ଜଗତ-ଈଶ) ଜଗନ୍ନାଥ ।
ଜଗଦ୍ଧାତ୍ରୀ—ବ. (ଜଗତ-ଧାତ୍ରୀ) ଦୁର୍ଗା ।
ଜଗନ୍ନାଥ—ବ. (ଜଗତ-ନାଥ) ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ପ୍ରଭୁ; ପୁରୀର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଠାକୁର ।
ଜଘନ—ବ. (ହନ୍-ଯଙ୍-ଅନ) କଟି ।
ଜଘନ୍ୟ—ବି. (ଜଘନ-ଯ) ନୀଚ; ହେୟ ।
ଜଙ୍ଗମ—ବି. (ଗମ୍-ଅ) ଗମନଶୀଳ; ଅସ୍ଥାବର ।
ଜଙ୍ଗଲ—ବ. ଅରଣ୍ୟ; ପଡ଼ିଆଜମି ।
ଜଙ୍ଗଲୀ—ବି. ଅସଭ୍ୟ ।
ଜଂଘ—ବ. (ଜଙ୍ଘାଶବ୍ଦଜ) ଉରୁ । [ଜାନୁ ।
ଜଂଘା—ବ. (ଜଘ୍-ଅ) କଟିଠାରୁ ଅଣ୍ଟୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ;
ଜଂଘିହରଡ଼ା—ବ. କ୍ଷୁଦ୍ର ହରିଣୀ ।
ଜଂଘିଆ—ବ. ଜାନୁ-ଆଚ୍ଛାଦକ ବସ୍ତ୍ର ।
ଜଞ୍ଜିର—ବ. ଘାଉଁ ବୁଝିବା ।
ଜଞ୍ଜାଳ—ବ. ଆବର୍ଜନା; ଉତ୍ପାତ ।
ଜଟ—ବ. (ଜଟାଶବ୍ଦଜ) ଜଟା; ଜଡ଼ିତ କେଶ ।
ଜଟାଜୁଟ—ବ. ଏକତ୍ରିତ ଜଟାସମୂହ ।
ଜଟାମାଂସୀ—ବ. (ଜଟା-ମାଂସୀ) ଔଷଧିବିଶେଷ ।
ଜଟିଆ—ବି. ଜଟାଯୁକ୍ତ । [ଦୁର୍ବୋଧ୍ୟ ।
ଜଟିଳ—ବି. (ଜଟା-ଇଲ) ଜଟାଧାରୀ;
ଜଟୁଳି—ବ. ଦେହରେ ଥିବା କଳାଦାଗ ବା
ଜଠର—ବ. ଉଦର; ଗର୍ଭ । [ଚିହ୍ନ ।
ଜଠର-ଜ୍ୱାଳା—ବ. ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷୁଧା ।

ଜଡ଼-ବିଂ. (ଜଲ୍-ଅ) ଅଚେତନ; ବୁଦ୍ଧିହୀନ; ନିସ୍ତେଜ ।

ଜଡ଼ତା-ବି. ନିଶ୍ଚେଷ୍ଟତା; ସ୍ତବ୍ଧଭାବ ।

ଜଡ଼ା-ବି. ଗବଗଛ । ବିଂ. କାଲ ।

ଜଡ଼ି-ବି. ଔଷଧବୃକ୍ଷର ମୂଳ ।

ଜଡ଼ିତ-ବିଂ. ଲିପ୍ତ; ଅବେଷ୍ଟିତ ।

ଜଡ଼ିବା-କ୍ରି. ମିଶିବା; ଯୁକ୍ତ ହେବା ।

ଜଡ଼ିମା-ବି. (ଜଡ୍-ଇମନ୍) ଜଡ଼ଭାବ; ଜାଡ୍ୟ ।

ଜଡ଼ୋଈ-ବିଂ. ମଣିଖଚିତ ।

ଜଣ-ବି. (ଜନଶବ୍ଦଜ) ଲୋକ; ମନୁଷ୍ୟ ।

ଜଣା-ବିଂ. (ଜ୍ଞାଧାତୁରୁ) ଜ୍ଞାତ ।

ଜଣାଣ-ବି. (ଜ୍ଞାଧାତୁଜ) ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ଜତୁ-ବି. ଜଉ; ଲାକ୍ଷା ।

ଜତ୍ରୁ-ବି. ଗ୍ରୀବାସ୍ଥି ।

ଜନ-ବି. (ଜନ୍-ଅ) ମନୁଷ୍ୟ ।

ଜନକ-ବି. (ଜନ୍-ଅକ) ପିତା; ରାଜର୍ଷିବିଶେଷ ।

ଜନତା-ବି. (ଜନ-ତା) ଜନସମୂହ; ଭିଡ଼ ।

ଜନନ-ବି. (ଜନ୍-ଅନ) ଉତ୍ପତ୍ତି ।

ଜନନୀ-ବି. (ଜନ୍-ଅନ-ଈ) ମାତା ।

ଜନପଦ-ବି. ଦେଶ; ଲୋକାଳୟ ।

ଜନୟିତା-ବି. (ଜନ୍-ଇ-ତୃ) ପିତା ।

ଜନୟିତ୍ରୀ-ବି. (ଜନ୍-ଇ-ତୃ-ଈ) ମାତା । ବିଂ. ଉତ୍ପାଦିକା ।

ଜନରବ
ଜନ-ଶ୍ରୁତି } ବି. କିମ୍ବଦନ୍ତୀ; ଶୁଣାକଥା ।

ଜନସ୍ଥାନ-ବି. ଦଣ୍ଡକାରଣ୍ୟ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସ୍ଥାନବିଶେଷ ।

ଜନାନା-ବି. ସ୍ତ୍ରୀମହଲ ।

ଜନାନ୍ତିକ-ବିଂ. (ଜନ-ଅନ୍ତିକ) ଗୋପନ ।

ଜନାର୍ଦ୍ଦନ-ବି. (ଜନ-ଅର୍ଦ୍ଦ-ଅନ) କୃଷ୍ଣ ।

ଜନୀ-ବି. (ଜନ୍-ଈ) ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଜନିତ-ବିଂ. (ଜନ୍-ତ) ଉତ୍ପାଦିତ ।

ଜନୀନ-ବିଂ (ଜନ୍-ଈନ) ଜନସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଜନ୍ତା-ବି. (ଯନ୍ତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ପାଣି ବୁହାଇବା ହୋଧା ।

ଜନ୍ତୁ-ବି. (ଜନ୍-ତୁ) ପ୍ରାଣୀ; ଜୀବ ।

ଜନ୍ଦା-ବି. ପିପୀଲିକା ବିଶେଷ ।

ଜନ୍ମ-ବି. (ଜନ୍-ମନ୍) ଉତ୍ପତ୍ତି ।

ଜନ୍ମାନ୍ତର-ବି. (ଜନ୍ମ-ଅନ୍ତର) ଅନ୍ୟ ଜନ୍ମ ।

ଜନ୍ମପତ୍ରିକା-ବି. କୋଷ୍ଠୀ; ଜାତକପତ୍ର ।

ଜନ୍ମାଷ୍ଟମୀ-ବି. ଭାଦ୍ରମାସର କୃଷ୍ଣାଷ୍ଟମୀ ।

ଜପ-ବି.(ଜପ୍-ଅ) ମନ୍ତ୍ରର ବାରମ୍ବାର ଉଚ୍ଚାରଣ ।

ଜପମାଳା-ବି. ଅକ୍ଷମାଳା ।

ଜବା-ବି. ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।

ଜବାବ-ବି. ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ।

ଜମା-ବି. ଆୟ; ସଞ୍ଚୟ ।

ଜମାଇବା-କ୍ରି. ସଞ୍ଚୟ କରିବା ।

ଜମାଉତ-ବି. ବୈରାଗୀଦଳ ।

ଜମି-ବି. ଭୂମି; କ୍ଷେତ୍ର ।

ଜମିଦାର-ବି. ଭୂମ୍ୟଧିକାରୀ ।

ଜମ୍ବାଳ-ବି. ଶୈବାଳ ।

ଜମ୍ବାଳିନୀ-ବି. ନଦୀ ।

ଜମ୍ବୀର-ବି. ଏକପ୍ରକାର ବଡ଼ ଲେମ୍ବୁ ।

ଜମ୍ବୁ-ବ. ଜାମୁଗଛ; ଜମ୍ବୁଦ୍ୱୀପ ।
ଜମ୍ବୁନଦ-ବ. ସୁବର୍ଣ୍ଣ ।
ଜମ୍ବୁକ-ବ. ଶୃଗାଳ; ଧୂର୍ତ୍ତବ୍ୟକ୍ତି ।
ଜମ୍ଭାରି-ବ. (ଜମ୍ଭ-ଅରି) ଇନ୍ଦ୍ର ।
ଜୟ-ବ. (ଜି-ଅ) ଶତ୍ରୁଦମନ ।
ଜୟନ୍ତ-ବ. (ଜି-ଅନ୍ତ) ଇନ୍ଦ୍ର-ପୁତ୍ର ।
ଜୟନ୍ତୀ-ବ. (ଜି-ଅନ୍ତୀ) ଦୁର୍ଗା; ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ଜୟପାଳ-ବ. ସାରକ ଔଷଧବିଶେଷ ।
ଜୟୀ-ବ°. (ଜୟ-ଇନ୍) ଜୟଶୀଳ; ଜୟଯୁକ୍ତ ।
ଜରଠ-ବ°. (ଜୃ-ଅଠ) ବୃଦ୍ଧ; ଜୀର୍ଣ୍ଣ ।
ଜରନ୍-ବ°. (ଜୃ-ଅନ୍) ବୃଦ୍ଧ; ଜୀର୍ଣ୍ଣ ।
ଜରତୀ-ବ°. ବୃଦ୍ଧା ।
ଜରଦ୍ଗବ-ବ. (ଜରତ୍-ଗୋ) ବୃଦ୍ଧ ବୃଷ ।
ଜରା-ବ. (ଜୃ-ଅ) ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ; ଜୀର୍ଣ୍ଣତା ।
ଜରାୟୁ-ବ. ଗର୍ଭାଶୟ । [ଜାତ ।
ଜରାୟୁଜ-ବ°. (ଜରାୟୁ-ଜନ୍-ଅ) ଜରାୟୁରୁ
ଜର୍ଜ୍ଜର / ଜର୍ଜ୍ଜରିତ } ବ°. (ଜୃ-ଯଙ୍-ଅ,ତ) ଜୀର୍ଣ୍ଣ; ଅଭିଭୂତ ।
ଜଳ-ବ. (ଜଳ୍-ଅ) ପାଣି; ବାରି ।
ଜଳକା-ବ°. ଯେ ଦିହଁଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ଦେଖିପାରେ ନାହିଁ ।
ଜଳ-କର-ବ. ଜଳରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ସଜସ୍ୱ ।
ଜଳ-ଚର-ବ. ଜଳଜନ୍ତୁ । ବ°. ଜଳସ୍ଥ ।
ଜଳଜ-ବ. (ଜଳ-ଜନ୍-ଅ) ପଦ୍ମ । ବ°. ଜଳଜାତ ।
ଜଳଦ-ବ. (ଜଳ-ଦା-ଅ) ମେଘ ।
ଜଳଧର-ବ. (ଜଳ-ଧୃ-ଅ) ମେଘ ।
ଜଳଧି-ବ. (ଜଳ-ଧା-ଇ) ସମୁଦ୍ର ।
ଜଳନିଧି-ବ. (ଜଳ-ନି-ଧା-ଇ) ସମୁଦ୍ର ।
ଜଳପାନ-ବ. ଜଳପାନ କରିବା; ଜଳଖିଆ; ଭୁଜା ବା ପିଷ୍ଟକାଦି ଦ୍ରବ୍ୟ ।
ଜଳ-ପ୍ରପାତ-ବ. ନିର୍ଝର, ଝରଣା । [ଯନ୍ତ୍ର ।
ଜଳଯନ୍ତ୍ର-ବ. ଧାରାଯନ୍ତ୍ର; ଜଳ ପରିଷ୍କୃତ କରିବାର
ଜଳା-ବ. ଋନ୍ଧ୍ର; କଣା ।
ଜଳାକବାଟୀ-ବ. ଝରକା; ବାତାୟନ
ଜଳାଞ୍ଜଳି-ବ. (ଜଳ-ଅଞ୍ଜଳି) ଜଳର ଅଞ୍ଜଳୀ; ବିସର୍ଜ୍ଜନ ।
ଜଳାଶୟ-ବ. (ଜଳ-ଆଶୟ) ଜଳର ଆଧାର ।
ଜଳୋଚ୍ଛ୍ୱାସ-ବ. (ଜଳ-ଉଚ୍ଛ୍ୱାସ) ଜଳର ସ୍ଫୀତତା; ଜୁଆର ।
ଜଳୌକା-ବ. (ଜଳ-ଓକଃ) ଜୋକ ।
ଜଳ୍ପ / ଜଳ୍ପନା } ବ.(ଜଳ୍ପ-ଅ,-ଅନ-ଆ) କଥନ; ଗଳ୍ପ ।
ଜଳ୍ପିତ-ବ°. କଥିତ ।
ଜଲ୍‌ଦି-କ୍ରି. ବ°. ଶୀଘ୍ର । [ଜଳସ୍ତମ୍ଭ ।
ଜଳସ୍ତମ୍ଭ-ବ. ମେଘରୁ ସ୍ତମ୍ଭାକାରରେ ପତିତ
ଜହର-ବ. ବିଷ; ଗରଳ । [ଚନ୍ଦ୍ର ।
ଜହ୍ନ-ବ. (ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନାର ଅପଭ୍ରଂଶ) ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା;
ଜହ୍ନୀ-ବ. (ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନୀଶବ୍ଦଜ) ଫଳବିଶେଷ ।
ଜହ୍ନୁ-ବ. ଋଷିବିଶେଷ ।
ଜହ୍ନୁ-କନ୍ୟା-ବ. ଗଙ୍ଗାନଦୀ ।

ଜାଈ-ବ. (ଜାତିଶବ୍ଦଜ) ଜାତିଫୁଲ ; କଷ୍ଟାମୃଗଭାଲ; ଦେହର ଚିହ୍ନବିଶେଷ ।

ଜାଉ-ବ. (ଜବାଗୁଶବ୍ଦଜ) ଅଳ୍ପମଣ୍ଡ ।

ଜାକି-ବ°. ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ।

ଜାକିବା-କ୍ରି. ଭିଡ଼ିବା ।

ଜାଗର-ବ. (ଜାଗୃ-ଅ) ଅନିଦ୍ରା; ଶିବସ୍ୱି ।

ଜାଗରଣ-ବ.(ଜାଗୃ-ଅନ) ନିଦ୍ରାରୁ ଉତ୍ଥାନ ।

ଜାଗରିତ-ବ°. (ଜାଗୃ-ତ) ନିଦ୍ରୋତ୍ଥିତ ।

ଜାଗରୂକ-ବ°. (ଜାଗୃ-ଊକ) ଜାଗରଣଶୀଳ;

ଜାଗା-ବ. ସ୍ଥାନ । [ଜାଗ୍ରତ ।

ଜାଗିର-ବ. ସ୍ୱଳ୍ପଦତ୍ତ ଭୂସମ୍ପତ୍ତି ।

ଜାଗ୍ରତ-ବ°. (ଜାଗୃ-ଅତ) ନିଦ୍ରୋତ୍ଥିତ; ସଚେତନ ।

ଜାଙ୍ଗଳିକ-ବ. (ଜାଙ୍ଗଲ-ଇକ) ବିଷବୈଦ୍ୟ ।

ଜାଜ୍ୱଲ୍ୟମାନ-ବ°. (ଜ୍ୱଲ୍-ଯଙ୍-ଆନ) ଦେଦୀପ୍ୟମାନ ।

ଜାଡ଼-ବ. (ଜଡ଼ଶବ୍ଦଜ) ହିମ; ଶୀତ ।

ଜାଡ଼୍ୟ-ବ. (ଜଡ଼-ଯ) ଜଡ଼ତା; ନିଶ୍ଚେଷ୍ଟଭାବ ।

ଜାତ-ବ°. (ଜନ୍-ତ) ଉତ୍ପନ୍ନ ।

ଜାତକ-ବ. (ଜାତ-କ) ଜନ୍ମପତ୍ରିକା ।

ଜାତକର୍ମ-ବ. (ଜାତ-କର୍ମ) ଜନ୍ମସଂସ୍କାରବିଶେଷ ।

ଜାତବେଦାଃ-ବ. (ଜାତ-ବିଦ୍-ଅସ୍) ଅଗ୍ନି ।

ଜାତି-ବ. (ଜନ୍-ତି) ଜନ୍ମଗତଶ୍ରେଣୀ; ବଂଶ; ପ୍ରକାର; ଜାଇଫୁଲ ।

ଜାତିପାଠକ-ବ. ଜାତିବର୍ଗ ।

ଜାତିଫଳ-ବ. (ଜାତି-ଫଳ) ଜାଇଫଳ ।

ଜାତୀୟ-ବ°. (ଜାତି-ଈୟ) ଜାତିସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଜାତୁଧାନ-ବ. ରାକ୍ଷସ ।

ଜାତ୍ୟ-ବ°. (ଜାତି-ଯ) କୁଳୀନ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ଜାଦୁ-ବ. (ଯଦୁଶବ୍ଦଜ) ଚର୍ମରୋଗବିଶେଷ ; କୁହୁକ ; ମାୟା ।

ଜାନକୀ-ବ. (ଜନକ-ଈ) ଜନକକନ୍ୟା; ସୀତା ।

ଜାନପଦ-ବ. (ଜନପଦ-ଅ) ଜନପଦବାସୀ ।

ଜାନୁ-ବ. (ଜନ୍-ଉ) ଊରୁସନ୍ଧି; ଆଣ୍ଠୁ ।

ଜାଫ୍ରାନ୍-ବ. କୁଙ୍କୁମ । [ପରଶୁରାମ ।

ଜାମଦଗ୍ନ୍ୟ-ବ. (ଜମଦଗ୍ନି-ଯ) ଜମଦଗ୍ନିପୁତ୍ର,

ଜାମା-ବ. କୁର୍ତ୍ତି; ଅଙ୍ଗରଖା । [ଜୁଆଁଇ ।

ଜାମାତା-ବ. (ଜା-ମା-ତୃ) କନ୍ୟାର ପତି;

ଜାମି-ବ. (ଜନ୍-ମି) କନ୍ୟା; ଭଗିନୀ ।

ଜାମିନ୍-ବ. ବନ୍ଧକ; ପ୍ରତିଭୂ ।

ଜାମ୍ବବାନ୍-ବ. (ଜାମ୍ବ-ବତୁ) ଭଲ୍ଲୁକରାଜ

ଜାମ୍ବୁନଦ-ବ. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ।

ଜାୟୁ-ବ. ଔଷଧ ।

ଜାୟା-ବ. (ଜନ୍-ଯ-ଆ) ପତ୍ନୀ । [ଦମ୍ପତି ।

ଜାୟାପତି-ବ. (ଜାୟା ଓ ପତି) ସ୍ତ୍ରୀପୁରୁଷ;

ଜାର-ବ. (ଜୃ-ଅ) ଉପପତି ।

ଜାରକ-ବ°. ଯାହା ଜୀର୍ଣ୍ଣ କରାଏ; ପାଚକ ।

ଜାରଜ-ବ. (ଜାର-ଜନ୍-ଅ) ଉପପତିଜାତ ସନ୍ତାନ ।

ଜାରଣ-ବ. (ଜୃ-ଅନ) ଭସ୍ମୀକରଣ ।

ଜାଲ-ବ. (ଜଳ-ଅ) ସମୂହ ।

ଜାଳି-ବ. (ଜ୍ୱଳ୍‌ଧାତୁରୁ) ଜାଳିବା କାଠ ।

ଜାଲ-ବ.(ଜଲ୍-ଅ) ମତ୍ସ୍ୟ ବା ପଶୁପକ୍ଷୀ ପ୍ରଭୃତି ବନ୍ଧନାର୍ଥ ସୂକ୍ଷ୍ମ ନିର୍ମିତ ଯନ୍ତ୍ର ।

ଜାଲ୍-ବି. ମିଥ୍ୟା; କପଟ; କୃତ୍ରିମ ।

ଜାଲ-ପାଦ-ବ. ହଂସ ।

ଜାଲଜାଲୁଆ-ବି. ଅସ୍ପଷ୍ଟ । [ପ୍ରବଞ୍ଚକ ।

ଜାଲିକ-ବି. (ଜାଲ-ଇକ) ବ୍ୟାଧ ; ଧୀବର ;

ଜାଲିଚଟୁ-ବ. ଛିଦ୍ରବିଶିଷ୍ଟ ଲୌହଯନ୍ତ୍ର; ତପ୍ତ-ଘୃତରୁ ପିଠା ଉଠାଇବାର ଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଜାଲି-ବ. ଜାଲପରି ଅସଂଖ୍ୟ ଛିଦ୍ରବିଶିଷ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତର ଶିଳ୍ପ ।

ଜାବୁଡ଼ା-ବ. ଖପୁଡ଼ା ।

ଜାହାଜ-ବ. ଅର୍ଣ୍ଣବଯାନ; ବୋଇତ ।

ଜାହାଳ-ବ. ପାଣି ରଖିବାର ବୃହତ୍‌ପାତ୍ର ।

ଜାହ୍ନବୀ-ବ. (ଜହ୍ନୁ-ଅ-ଈ) ଗଙ୍ଗା ।

ଜିଅ-ବ. କାଷ୍ଠବିଶେଷ; ଜିଅନାଳ ।

ଜିଗମିଷା-ବ. (ଗମ୍-ସନ୍-ଅ)) ଗମନେଚ୍ଛା ।

ଜିଗର-ବ. ଜିଦ୍ ।

ଜିଗୀଷା-ବ. (ଜି-ସନ୍-ଅ) ଜୟ କରିବାର

ଜିଗୀଷୁ-ବି. ଜୟେଚ୍ଛୁ । [ଇଚ୍ଛା ।

ଜିଘାଂସା-ବ. (ହନ୍-ସନ୍-ଅ) ହନନେଚ୍ଛା ।

ଜିଘାଂସୁ-ବି. (ହନ୍-ସନ୍-ଉ) ହନନେଚ୍ଛୁ; ଶତ୍ରୁ ।

ଜିଘୃକ୍ଷା-ବ. (ଗ୍ରହ୍-ସନ୍-ଅ) ଗ୍ରହଣେଚ୍ଛା ।

ଜିଜୀବିଷା-ବ. (ଜୀବ୍-ସନ୍-ଅ) ବଞ୍ଚିବାର ଇଚ୍ଛା ।

ଜିଜ୍ଞାସା-ବ. (ଜ୍ଞା-ସନ୍-ଅ) ଜାଣିବାର ଇଚ୍ଛା ।; ପ୍ରଶ୍ନ ।

ଜିଜ୍ଞାସିତ-ବି. (ଜ୍ଞା-ସନ୍-ତ) ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ବା ଯାହାକୁ ଜିଜ୍ଞାସା କରାଯାଏ ।

ଜିଜ୍ଞାସୁ-ବି. (ଜ୍ଞା-ସନ୍-ଉ) ଜାଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ।

ଜିଜ୍ଞାସ୍ୟ-ବି. (ଜ୍ଞା-ସନ୍-ଯ) ଜିଜ୍ଞାସାଯୋଗ୍ୟ ।

ଜିଣିବା-କ୍ରି. (ଜିଧାତୁରୁ) ଜୟ କରିବା ।

ଜିତ୍-ବି. (ଜି-କ୍ୱିପ୍) ଜୟକାରୀ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ) ।

ଜିତ-ବି. (ଜି-ତ) ପରାଜିତ ।

ଜିତେନ୍ଦ୍ରିୟ-ବି. ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଜୟକାରୀ; ତପସ୍ୱୀ ।

ଜିତ୍ୱର-ବି. (ଜି-ବର) ଜୟଶୀଳ ।

ଜିନ-ବ. (ଜି-ନ) ତପସ୍ୟାଦ୍ୱାରା ଜୟକାରୀ; ମୁନିବିଶେଷ ।

ଜିନିସ-ବ. ଦ୍ରବ୍ୟ ।

ଜିଭ-ବ. (ଜିହ୍ୱାଶବ୍ଦଜ) ଜିହ୍ୱା ।

ଜିଲ୍ଲା-ବ. ଦେଶର ବିଭାଗ ।

ଜିଷ୍ଣୁ-ବ. (ଜି-ଷ୍ଣୁ) ଇନ୍ଦ୍ର; ବିଷ୍ଣୁ; ଜୟକାରୀ ।

ଜିହୀର୍ଷା-ବ. (ହୃ-ସନ୍-ଅ) ହରଣେଚ୍ଛା ।

ଜିହ୍ମ-ବି. ବକ୍ର ।

ଜିହ୍ୱା-ବ. ଜିଭ, ରସନେନ୍ଦ୍ରିୟ ।

ଜୀଇବା-କ୍ରି. (ଜୀବ୍‌ଧାତୁରୁ) ବଞ୍ଚିବା ।

ଜୀମୂତ-ବ. (ଜି-ମୂ-ତ) ମେଘ ।

ଜୀମୂତ-ବାହନ-ବ. ଇନ୍ଦ୍ର ।

ଜୀୟନ୍ତା-ବି. ଜୀବନ୍ତ ।

ଜୀର, ଜୀରକ } ବ. (ଜୃ-ଅ,-କ) ଜୀରା ।

ଜୀର୍ଣ୍ଣ-ବି. (ଜୃ-ତ) ପୁରାତନ; ବୃଦ୍ଧ; ପରିପକ୍ୱ ।

ଜୀର୍ଣ୍ଣ-ସଂସ୍କାର-ବି. ମରାମତି ।

ଜୀର୍ଣ୍ଣୋଦ୍ଧାର-ବି. (ଜୀର୍ଣ୍ଣ-ଉଦ୍ଧାର) ମରାମତି; ସଂସ୍କରଣ ।

ଜୀବ-ବି. (ଜୀବ୍-ଅ) ଜୀବାତ୍ମା; ପ୍ରାଣୀ; ଜୀବନ ।

ଜୀବଦ୍ଦଶା-ବି. (ଜୀବତ୍-ଦଶା) ଜୀବନକାଳ ।

ଜୀବନ-ବି. (ଜୀବ୍-ଅନ) ପ୍ରାଣ; ଜୀବିକା; ଜଳ; ମଜ୍ଜା; ବାୟୁ ।

ଜୀବନ୍ତ-ବିଂ. (ଜୀବ୍-ଅନ୍ତ) ଜୀଅନ୍ତା; ଜୀବିତ ।

ଜୀବନ୍ମୁକ୍ତ-ବିଂ. (ଜୀବତ୍-ମୁକ୍ତ) ଜୀବଦ୍ଦଶାରେ ସଂସାରବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ । [ପ୍ରାୟ ।

ଜୀବନ୍ମୃତ-ବିଂ. (ଜୀବତ୍-ମୃତ) ଜୀବଦ୍ଦଶାରେ ମୃତ-

ଜୀବଲୋକ-ବି. ମର୍ତ୍ତ୍ୟଲୋକ ।

ଜୀବାତୁ-ବି. ଔଷଧ ।

ଜୀବାତ୍ମା-ବି. (ଜୀବ-ଆତ୍ମା) ଶରୀର-ବଦ୍ଧ ଆତ୍ମା ।

ଜୀବିକା-ବି. (ଜୀବ୍-ଅକ-ଆ) ଜୀବନୋପାୟ; ବୃତ୍ତି । [ପ୍ରାଣ ।

ଜୀବିତ-ବିଂ. (ଜୀବ୍-ତ) ଜୀବନଯୁକ୍ତ; ବି. ଜୀବନ;

ଜୀବିତେଶ-ବି. (ଜୀବିତ-ଈଶ) ପ୍ରାଣେଶ୍ୱର ।

ଜୀବୀ-ବିଂ. (ଜୀବ୍-ଇନ୍) ଜୀବନବିଶିଷ୍ଟ (ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦପରେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ) ।

ଜୁଆ-ବି. (ଦ୍ୟୂତଶବ୍ଦଜ) ଏକପ୍ରକାର ପଶାଖେଳ ।

ଜୁଆଁଇ-ବି. (ଜାମାତୃଶବ୍ଦଜ) ଜାମାତା ।

ଜୁଆଣି-ବି. ମସଲାବିଶେଷ ।

ଜୁଆର-ବି. ସମୁଦ୍ରରୁ ଆଗତ ଜଳୋଚ୍ଛ୍ୱାସ ।

ଜୁଆଳି-ବି. (ଯୁଗଳଶବ୍ଦଜ) ଯୋଡ଼ି ଗୋରୁ କାନ୍ଧର କାଠ ।

ଜୁଇ-ବି. (ଯୂଥୀଶବ୍ଦଜ) ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।

ଜୁଗୁପ୍ସା-ବି. (ଗୁପ୍-ସନ୍-ଅ) ନିନ୍ଦା; ଘୃଣା ।

ଜୁଗୁପ୍ସିତ-ବିଂ. ନିନ୍ଦିତ; ଘୃଣିତ ।

ଜୁଗୋପିଷା-ବି. (ଗୁପ୍-ସନ୍-ଅ) ଗୋପନ କରିବାର ଇଚ୍ଛା ।

ଜୁଡ଼ା-ବି. (ଚୂଡ଼ାଶବ୍ଦଜ) କେଶବିନ୍ୟାସ ବିଶେଷ ।

ଜୁଣି-ବି. ତୃଣବିଶେଷ ।

ଜୁତା-ବି. ଜୋତା; ପାଣ୍ଡୋଇ; ଚର୍ମପାଦୁକା ।

ଜୁଲାବ-ବି. ସାରକ ଔଷଧ ।

ଜୁଳୁଜୁଳା ପୋକ-ବି. ଖଦ୍ୟୋତ ।

ଜୁହାର-ବି. ବଶୀଭଙ୍ଗୀରେ ହାତ ଯୋଡ଼ି ଦଣ୍ଡବତ କରିବା ।

ଜୁଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଜୁଷ୍-ତ) ସେବିତ ।

ଜୂଟ-ବି. (ଜୁଟ୍-ଅ) ସମୂହ ।

ଜୂର-ବିଂ. (ଜ୍ୱରଧାତୁରୁ) ନଷ୍ଟ; ଉଜାଡ଼ ।

ଜୂଷ-ବି. (ଜୂଷ୍-ଅ) କ୍ୱାଥ; ଝୋଳ ।

ଜୃମ୍ଭକ-ବିଂ. (ଜୃମ୍ଭ୍-ଅକ) ଜୃମ୍ଭଣକାରୀ; ନିଦ୍ରାକାରକ ।

ଜୃମ୍ଭା, ଜୃମ୍ଭଣ-ବି. (ଜୃମ୍ଭ୍-ଅ-ଆ,ଅନ) ହାଇ-ପ୍ରକାଶ ।

ଜେଉଠେ-ବି. ଫଳବିଶେଷ ।

ଜେଠା-ବି. ଜ୍ୟେଷ୍ଠତାତ; ପିତାଙ୍କ ଜ୍ୟେଷ୍ଠଭ୍ରାତା ।

ଜେଠାଇ-ବି. ଜ୍ୟେଷ୍ଠତାତର ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଜେଠୁତା-ବି. ଜ୍ୟେଷ୍ଠତାତ; ଜେଠାପା ।

ଜେତା-ବିଂ. (ଜି-ତୃ) ଜୟକର୍ତ୍ତା ।

ଜେନାମଣି ବ. ସଜପୂତ୍ତ ।

ଜେମନ-ବ. (ଜମ୍-ଅନ) ଭୋଜନ ।

ଜେମା-ବ. (ଜାମିଶବ୍ଦଜ) ଘଜକନ୍ୟା ।

ଜେୟ-ବଂ. (ଜି-ଯ) ଜେତବ୍ୟ; ଜୟ କରିବାର [ଯୋଗ୍ୟ ।

ଜୈତ୍ର-ବଂ. (ଜି-ତ୍ର) ଜୟଶୀଳ ।

ଜୈନ-ବ. (ଜିନ-ଅ) ଧର୍ମମତବିଶେଷ; ଜିନ-ମତାବଲମ୍ବୀ ।

ଜୈମିନି-ବ. ମୀମାଂସାଦର୍ଶନ-ପ୍ରଣେତା ମୁନି ।

ଜୋକ-ବ. ଜଳୌକା ।

ଜୋଗାଡ଼-ବ. ଉଦ୍ୟୋଗ ।

ଜୋଗାଡ଼ିବା-କ୍ରି. ରନ୍ଧନ ନିମିତ୍ତ ନାନାବିଧ ପଦାର୍ଥ ଆୟୋଜନ କରିବା ।

ଜ୍ଞ-ବଂ. (ଜ୍ଞା-ଅ) ଜ୍ଞାତା; (ଶବ୍ଦାନ୍ତେପ୍ରଯୁକ୍ତ) ।

ଜ୍ଞାତ-ବଂ. (ଜ୍ଞା-କ୍ତ) ବିଦିତ; ଜଣା ।

ଜ୍ଞାତବ୍ୟ-ବଂ. ଜାଣିବାର ଯୋଗ୍ୟ; ଜ୍ଞେୟ ।

ଜ୍ଞାତା-ବ. (ଜ୍ଞା-ତୃ) ଜାଣିବା ବ୍ୟକ୍ତି ।

ଜ୍ଞାତି-ବ. (ଜ୍ଞା-ତି) ସଗୋତ୍ର; ସପିଣ୍ଡ; କୁଟୁମ୍ବ ।

ଜ୍ଞାନ-ବ. (ଜ୍ଞା-ଅନ) ବୋଧ; ତତ୍ତ୍ୱବୋଧ ।

ଜ୍ଞାନୀ-ବଂ. (ଜ୍ଞାନ-ଇନ୍) ଜ୍ଞାନବାନ୍; ବିଜ୍ଞ; ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ । [ନାସିକା, ଜିହ୍ୱା, ତ୍ୱକ୍ ଏବଂ ମନଃ ।

ଜ୍ଞାନେନ୍ଦ୍ରିୟ-ବ. (ଜ୍ଞାନ-ଇନ୍ଦ୍ରିୟ) ଚକ୍ଷୁ, କର୍ଣ୍ଣ,

ଜ୍ଞାପନ-ବ. (ଜ୍ଞା-ଣିଚ୍-ଅନ) ବିଜ୍ଞାପନ, ଜଣାଇବା ।

ଜ୍ଞେୟ-ବଂ. (ଜ୍ଞା-ଯ) ବୋଧଗମ୍ୟ; ଜ୍ଞାତବ୍ୟ ।

ଜ୍ୟା-ବ. (ଜ୍ୟା-କ୍ୱିପ୍) ପୃଥିବୀ; ଧନୁର୍ଗୁଣ; ବୃତ୍ତ-ମଧ୍ୟସ୍ଥ ରେଖା । [ଜ୍ୟେଷ୍ଠ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ଜ୍ୟାୟାନ୍-ବଂ. (ବୃଦ୍ଧସ୍ଥାନେ ଜ୍ୟା-ଈୟସ୍)

ଜ୍ୟେଷ୍ଠ-ବଂ. (ବୃଦ୍ଧ-ଇଷ୍ଠ) ଅଗ୍ରଜ; ବଡ଼ ।

ଜ୍ୟେଷ୍ଠା-ବଂ. ଅଗ୍ରଜା । ବ. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।

ଜ୍ୟୋତିଃ-ବ. (ଦ୍ୟୁତ୍-ଇସ୍) ତେଜଃ; ଦୀପ୍ତି; ଆଲୋକ; ନକ୍ଷତ୍ର ।

ଜ୍ୟୋତିରିଙ୍ଗଣ-ବ. (ଜ୍ୟୋତିସ୍-ଇଙ୍ଗ୍-ଅନ) ଖଦ୍ୟୋତ; ଜୁଳୁଜୁଳିଆ ପୋକ ।

ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ }
ଜ୍ୟୋତିର୍ବେତ୍ତା } ବଂ. (ଜ୍ୟୋତିଃ-ବିଦ୍-କ୍ୱିପ୍, ତୃ) ଜ୍ୟୋତିଃଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ।

ଜ୍ୟୋତିଃଶାସ୍ତ୍ର-ବ. ଆକାଶସ୍ଥ ଗ୍ରହନକ୍ଷତ୍ରାଦିଙ୍କର ଆକାର ଓ ଗତି ପ୍ରଭୃତି ନିରୂପକଶାସ୍ତ୍ର ।

ଜ୍ୟୋତିଷ-ବ. (ଜ୍ୟୋତିସ୍-ଅ) ଜ୍ୟୋତିଃଶାସ୍ତ୍ର ।

ଜ୍ୟୋତିଷିକ-ବଂ. (ଜ୍ୟୋତିସ୍-ଇକ) ଜ୍ୟୋତିଷ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଜ୍ୟୋତିଷ୍କ-ବ. (ଜ୍ୟୋତିସ୍-କ) ଗ୍ରହନକ୍ଷତ୍ରାଦି ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ପଦାର୍ଥ । [ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମତୀ) ।

ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମାନ୍-ବଂ. ଦୀପ୍ତିମାନ୍ (ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗେ

ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା-ବ. (ଜ୍ୟୋତିସ୍-ନ-ଆ) ଚନ୍ଦ୍ରିକା; ଚନ୍ଦ୍ରକିରଣ ।

ଜ୍ୱର-ବ. (ଜ୍ୱର୍-ଅ) ଗାତ୍ରତାପରୋଗ; ପୀଡ଼ା ।

ଜ୍ୱରଘ୍ନ ବଂ. (ଜ୍ୱର-ହନ୍-ଅ) ଜ୍ୱରନାଶକ ।

ଜ୍ୱରିତ-ବଂ. ଜ୍ୱରଯୁକ୍ତ ।

ଜ୍ୱଳନ-ବ. (ଜ୍ୱଳ୍-ଅନ) ଦୀପନ; ଜ୍ୱାଳା; ଅଗ୍ନି ।

ଜ୍ୱଳନ୍ତ-ବଂ. ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ।

ଜ୍ୱାଳା-ବ. (ଜ୍ୱଳ୍-ଆ) ଅଗ୍ନିଶିଖା; ଦାହ ।

ଜ୍ୱାଳାମୁଖୀ-ବ. ମୃତ୍ତିକା ଗର୍ଭରୁ ଉଦ୍ଗୀର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ବହ୍ନିମୟ ସ୍ଥଳୀ ।

ଝ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବର୍ଣ୍ଣର ନବମ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଝଁକମକ-ବି. ଅଗ୍ନି ଉତ୍ପାଦକ ପ୍ରସ୍ତର ବିଶେଷ ।
ଝକ୍‌ମାରୀ-ବି. ଅପରାଧ; ଦଣ୍ଡ ।
ଝଙ୍କାର-ବି. (ଝମ୍-କୃ-ଅ) ଗମ୍ଭୀରଧ୍ୱନି ।
ଝଗଡ଼ା-ବି. ବିବାଦ ।
ଝଗଡ଼ିହେବାର-କ୍ରି. ବି. ବଙ୍କଟୁହେବାର ।
ଝଂଝଟ୍-ବି. (ଝନ୍-ଝଟ୍-ଅ) ବ୍ୟସ୍ତତା; ଜଞ୍ଜାଳ ।
ଝଞ୍ଜା-ବି. ଚଣ୍ଡପବନ; ଝଡ଼ ।
ଝଟ୍-କ୍ରି. ବି. (ଝଟିତିଶବ୍ଦର ଅପଭ୍ରଂଶ) ଶୀଘ୍ର, [ଅବିଲମ୍ବେ ।
ଝଟକ-ବି. କାନ୍ତି; ଶୋଭା ।
ଝଟକିବା-କ୍ରି. ଜାଜ୍ୱଲ୍ୟମାନ ହେବା ।
ଝଟା, ଝାଟି } ବି. ବୃକ୍ଷ ଗୁଳ୍ମାଦିର ସରୁ ସରୁ ଶାଖା ।
ଝଟିକା-ବି. ତୋଫାନ; ବାତ୍ୟା ।
ଝଟିତି-କ୍ରି. ବି. ଶୀଘ୍ର; ବେଗେ ।
ଝଡ଼ି-ବି. ଅବିଶ୍ରାନ୍ତ ବୃଷ୍ଟିପାତ ।
ଝଡ଼ିପୋକ-ବି. ବୃଷ୍ଟିସୂଚକ ପୋକବିଶେଷ; ପକ୍ଷଯୁକ୍ତ ଉଇପିମ୍ପୁଡ଼ି ।
ଝଡ଼ିବା-କ୍ରି. ବୃକ୍ଷରୁ ପତ୍ରାଦିର ଖସିପଡ଼ିବା ।
ଝଣଝଣ, ଝଣତ୍କାର } ବି. ଧାତୁନିର୍ମିତ ଦ୍ରବ୍ୟର ଝନ୍‌ଝନ୍ ଶବ୍ଦ ।
ଝପଟ-ବି. ଦୌଡ଼ ।
ଝପଟିବା-କ୍ରି. ଦୌଡ଼ିବା ।
ଝମ୍ପ-ବି. କୁଦା ।

ଝରଣା-ବି. (ଝୃ-ଅ.-ଅନ-ଅ) ଉତ୍ସ; ନିର୍ଝର ।
ଝରକା-ବି. ବାତାୟନ; ଖିଡ଼କି ।
ଝରଝର-ବି. ଜଳାଦିର ପତନଶବ୍ଦ ।
ଝରା-ବି. ପୁଷ୍ପଗୁଚ୍ଛ; ନବାତରୁ ନିର୍ଗତ ଗୁଳ୍ମବିଶେଷ ।
ଝରାଇବା-କ୍ରି. କ୍ଷରିତ କରାଇବା ।
ଝରି-ବି. ଗଡ଼ୁ ।
ଝରିବା-କ୍ରି. କ୍ଷରିବା ।
ଝଲକିବା-କ୍ରି. ଝଲ୍‌ମଲ୍ କରିବା; ଚହଲିବା ।
ଝଲ୍‌ମଲ୍-କ୍ରି. ବି. ଚକ୍‌ଚକ୍ ।
ଝଳ-ବି. ଦୀପ୍ତି; କାନ୍ତି ।
ଝଳିବା-କ୍ରି. ଶୋଭାପାଇବା; (ଧାତୁସମ୍ବନ୍ଧେ) [ମିଶିବା ।
ଝଲ୍‌କ-ବି. କାଂସ୍ୟ ନିର୍ମିତ ବାଦ୍ୟବିଶେଷ ।
ଝଷ-ବି. (ଝଷ୍-ଅ) ମତ୍ସ୍ୟ ।
ଝଷକେତନ-ବି. କନ୍ଦର୍ପ ।
ଝାଉଁ-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ଝାଉଁଳିବା-କ୍ରି. ମଉଳିଯିବା ।
ଝାଙ୍କ-ବି. ଦମ୍ଭ; ମତ୍ତତା ।
ଝାଙ୍କିବା-କ୍ରି. ଲୁଚି ଅନାଇବା ।
ଝାଞ୍ଜ-ବି. କରତାଳ ।
ଝାଞ୍ଜି-ବି. ଚଣ୍ଡପବନ ।
ଝାଟୁଆ-ବି. ଅବର୍ଜନା; ଅଳିଆ ।
ଝାଡ଼ି-ବି. ଜଙ୍ଗଲ; କାଚନିର୍ମିତ ଆଲୋକପାତ୍ର ।
ଝାଡ଼ା-ବି. ମଳନିଃସରଣ ।
ଝାଡ଼ାକରି-ବି. ଝାଡ଼ାବାନ୍ତି; ଓଲାଉଠା ।

ଝାଡ଼ିବା–କ୍ରି. ପୁରଶ୍ଚାର କରିବା; ମନ୍ତ୍ର ପାଠ କରି ଫୁଙ୍କିବା ।

ଝାଡ଼ୁ–ବି. ପଅଁସ; ସଞ୍ଜୁଣୀ ।

ଝାମ୍ପି–ବି. ପତ୍ରନିର୍ମିତ ମସ୍ତକାବରଣ ।

ଝାମ୍ପିବା–କ୍ରି. (ଝାମ୍ପଶବ୍ଦଜ) ଉପରୁ ହଠାତ୍ ଆକ୍ରମଣ ।

ଝାମ–ବି. (ଝମ୍ ଧାତୁଜ) ଅଗ୍ନିପୂର୍ଣ୍ଣ ଗର୍ତ୍ତ; ମୂର୍ଚ୍ଛା ।

ଝାଳ–ବି. ଘର୍ମ୍ମ; ସ୍ୱେଦ ।

ଝାଲର–ବି. ମଶାରି ପ୍ରଭୃତିରେ ଝୁଲୁଥିବା ବସ୍ତ୍ର ।

ଝାଳିବା–କ୍ରି. ଧାତୁନିର୍ମିତ ପାତ୍ର ଓ ଅଲଙ୍କାରାଦି ମସୃଣ କରିବା; ନିର୍ମଳ କରିବା ।

ଝାସ–ବି. ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜଳରେ ବା ଅଗ୍ନିରେ ପ୍ରବେଶ ।

ଝିଅ–ବି. ଦୁହିତା ।

ଝିଅଣ୍ଡି–ବି. ଘରର ଝିଅ ।

ଝିଙ୍କି–ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ପଶୁବିଶେଷ ।

ଝିଙ୍କର–ବି. ବଡ ଘୋଡ଼ା; ଖପର ।

ଝିଙ୍କା–ବି. ଚୁଲ୍ଲୀ ଉପରେ ହାଣ୍ଡି ରଖିବାର ମୃତ୍ତିକାସ୍ତୂପ ।

ଝିଙ୍କାଝିଙ୍କି–କ୍ରି. ବି. ଓଟରାଓଟରି ।

ଝିଙ୍କିବା–କ୍ରି. ଓଟାରିବା ।

ଝିଙ୍କାଣ୍ଡି–ବି. ଝିଲ୍ଲୀପୋକ ।

ଝିଞ୍ଜାରିଦେବା–କ୍ରି. ଘୃଣା ଲାଗି ଅସାର କରିବା ।

ଝିଟିପିଟି–ବି. ଏକପ୍ରକାର କ୍ଷୁଦ୍ର ସରୀସୃପ ।

ଝିଣ୍ଟିକା–ବି. ପତଙ୍ଗବିଶେଷ ।

ଝିନ–ବିଂ. ସରୁ (ବସ୍ତ୍ରସମ୍ବନ୍ଧରେ) ।

ଝିପ୍‌ଝିପ୍–ଅ. (ଅନୁକରଣଅବ୍ୟୟ) ମନ୍ଦମନ୍ଦ ବୃଷ୍ଟି ।

ଝିମିଟ–ବି. ମୁହୂର୍ତ୍ତ; ଅଳ୍ପ ସମୟ ।

ଝିମିଟିଖେଳ }
ଝିମାଣିଖେଳ } ବି. ଡୁଡୁଖେଳ; ବାଗୁଡ଼ିଖେଳ ।

ଝିଲ–ବି. ଜୋର; ନାଳୀ ।

ଝିଲ୍ଲିକା }
ଝିଲ୍ଲୀ } ବି. ଝିଙ୍କାଣ୍ଡି ।

ଝୁଙ୍କିବା–କ୍ରି. ଏକ ଆଡ଼କୁ ବାଙ୍କିବା ।

ଝୁଣା–ବି. (ଧୂନାଶବ୍ଦରୁ) ଶାଳଗଛର ନିର୍ଯ୍ୟାସ ।

ଝୁଣିବା–କ୍ରି. ରକ୍ତଶୋଷଣପୂର୍ବକ କାମୁଡ଼ିବା ।

ଝୁଣ୍ଟା–ବି. ଭୂମି ବିବାଦରେ ଅଟକସ୍ଥାପନ ।

ଝୁଣ୍ଟିଆ–ବି. ପଦାଙ୍ଗୁଳିର ଅଳଙ୍କାରବିଶେଷ ।

ଝୁଣ୍ଟିବା–କ୍ରି. ଚାଲିବାବେଳେ ପଦାଙ୍ଗୁଳିରେ ଆଘାତ ପାଇବା ।

ଝୁମୁକା–ବି. ଖେଳନାବିଶେଷ; କର୍ଣ୍ଣାଳଙ୍କାରବିଶେଷ ।

ଝୁମ୍‌ଝୁମ୍–ଅ. (ଅନୁକରଣ) ଅଳଙ୍କାରାଦିର ଶବ୍ଦ ।

ଝୁମ୍ପା–ବି. ଫୁଲି; ଗୁଚ୍ଛ ।

ଝୁମ୍ପୁଡ଼ି–ବି. ଗୁଳ୍ମବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଶାଗ ।

ଝୁରିବା–କ୍ରି. ଶୋକ କରିବା ।

ଝୁଲ–ବି. ଅଳନ୍ତ; ଅଗ୍ନିକଣା ।

ଝୁଲଣ–ବି. (ଦୋଳଶବ୍ଦଜ) କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଝୁଲିବାର ଉତ୍ସବ ।

ଝୁଲଣା–ବି. (ଦୋଳନଶବ୍ଦଜ) ଦୋଳୀ ।

ଝୁଲି–ବି. (ଝୁଲଧାତୁରୁ) ମୁଣି; କୋଥଲୀ ।

ଝୁଲିବା–କ୍ରି. (ଝୁଲ୍‌ଧାତୁଜ) ଦୋଳି ଖେଳିବା ।

ଝୋଟ-ବ. ନଳିତା ପ୍ରଭୃତି ଗଛର ଛାଲରୁ ବାହାରିବା ସୂତା ।

ଝୋଲ-ବ. ଅଣ; ବ୍ୟଞ୍ଜନର ରସ ।

ଝୋଲ୍ଲ-ବ. ମୁଣି । [ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ହେବା ।

ଝୋଲ୍ଲ ମାରିବା-କ୍ରି. ଅଚେତନ ହେବା;

ଞ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଦଶମବର୍ଣ୍ଣ ; ଏ ବର୍ଣ୍ଣ କୌଣସି ପ୍ରଚଳିତ ଶବ୍ଦର ଆଦ୍ୟରେ ଥିବାର ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ ।

ଠ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବର୍ଣ୍ଣର ଏକାଦଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଠକ-ବ. ଖାଇବା ଲାଳସା ।

ଠକ୍କର-ବ. ପ୍ରଭୁଯୋଗତା; ସମ୍ମାନକ୍ଷତା ।

ଠଗର-ବ. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର ପୁଷ୍ପ ।

ଠଙ୍କ-ବ. ପଙ୍କତର ଜନ୍ମଭୂମି; ଟାଙ୍ଗି; ଟାଙ୍ଗିଆ; ମୁଦ୍ରା ।

ଠଙ୍କଧର-ବ. (ଟଙ୍କ-ଧୃ-ଅ) ମହାଦେବ ।

ଠଙ୍କଶାଳା-ବ. ଯେଉଁ ଗୃହରେ ଟଙ୍କା ମୁଦ୍ରିତ ହୁଏ ।

ଠଙ୍କା-ବ. (ଟଙ୍କଶବ୍ଦଜ) ରୌପ୍ୟମୁଦ୍ରା ।

ଠଙ୍କାର-ବ. (ଟଂ-କୃ-ଅ) ଧନୁର ଜ୍ୟାଶବ୍ଦ ।

ଠଙ୍କି-ବ. ସ୍ୱଜନର ବିଶେଷ ।

ଠଙ୍କିତ-ବିଂ. (ଟଙ୍କ-ତ) ଶବ୍ଦିତ; ଉଲ୍ଲିଖିତ ।

ଠଙ୍କିଳ-ବିଂ. (ଟଙ୍କ-ଇଲ) ପ୍ରସ୍ତରମୟ ।

ଠଙ୍ଗାଇବା-କ୍ରି. ଲଟକାଇବା ।

ଠଣକା-ବ. ଟାଣିଧରିବା ରଜ୍ଜୁ ।

ଠଣାଠଣି-କ୍ରି. ବି. ଓଟରଓଟରି ।

ଠପଠପ-କ୍ରି. ବିଂ. ବୃଷ୍ଟିଜଳର ପତନଶବ୍ଦ ।

ଠପିବା-କ୍ରି. ବଳିବା; ଅତିକ୍ରମ କରିବା ।

ଠଭ୍ରା-ବ. ଲେମ୍ବୁବିଶେଷ ।

ଠମକ-ବ. ଡେଙ୍ଗୁର; ଘୋଷଣା ।

ଠଲଠଲ-ବିଂ. ଅସ୍ଥିର; ଚଞ୍ଚଳ ।

ଠଳିବା-କ୍ରି. (ଠଳ୍ଧାତୁଜ) ବଚଳିତ ହେବା;

ଠହଠହ-ବିଂ. ଅତି ଖଲ । [ଦୋହଲିବା ।

ଠହଲ-ବ. ଧୀରେ ଧୀରେ ଭ୍ରମଣ ।

ଠହଲିଆ-ବ. ଅଜ୍ଞାକାରୀ ଭୃତ୍ୟ ।

ଠହଲିବା-କ୍ରି. ଧୀରେ ଧୀରେ ଭ୍ରମଣ କରିବା ।

ଠା-ଲୋକ ଓ ପଦାର୍ଥର ନାମାନ୍ତେ ଅବଜ୍ଞାଭାବରେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ । [ଆଘାତ ।

ଠାକର-ବ. ଅଗଳି ଛନ୍ଦିଦ୍ୱାରା ମସ୍ତକରେ

ଠାକୁରି-ବ. ତାଲୁ ।

ଠାକିବା-କ୍ରି. ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିବା ।

ଠାକୁଆ-ବ. ଆମ୍ରଫଳର ଅଣ୍ଠି; ତାକୁଡ଼ି ।

ଠାଙ୍କିବା-କ୍ରି. ସିଲଇ ଦ୍ୱାରା ଯୋଡିବା ।

ଠାଙ୍କୁରିବା-କ୍ରି. ରୋମାଞ୍ଚିତ ହେବା; ଗଜୁରିବା ।

ଠାଙ୍ଗଣା-ବ. (ଠଙ୍ଗନଶବ୍ଦଜ) ସୋହାଗା ।

ଠାଙ୍ଗର-ବ. ପ୍ରସ୍ତରମୟ ପ୍ରଦେଶ ।

ଠାଙ୍ଗରି-ବିଂ. କେଶଶୂନ୍ୟ ।

ଠାଙ୍ଗିଆ }
ଠାଙ୍ଗୀ } ବ. କ୍ଷୁଦ୍ର କୁଠାର ।

ଠାଙ୍ଗିବା—କ୍ରି. ଲଟକାଇବା ।

ଠାଣ—ବିଂ. ଶକ୍ତ; କଠିନ ।

ଠାଣିବା—କ୍ରି. ଓଟାରିବା ।

ଠାପରି—ବି. ଥଟ୍ଟା ।

ଠାପୁ—ବି. ଦ୍ୱୀପ; ପଶୁମାନଙ୍କର ପାଦଚିହ୍ନ ।

ଠାଲଠୁଲି—ବି. ଠକାଠକି ।

ଠାଳିବା—କ୍ରି. ଭାଙ୍ଗିବା; ପ୍ରତାରଣାପୂର୍ବକ କାଳ କାଟିବା; ଅମାନ୍ୟ କରିବା ।

ଠାଁସା—ବିଂ. କର୍କଶ ।

ଠାହି—ବି. ଉପହାସମିଶ୍ରିତ ଥଟ୍ଟା ।

ଠାହୁଲି—ବି. ଥଟ୍ଟା; ପରିହାସ ।

ଠି—ଲୋକ ଓ ପଦାର୍ଥର ନାମାନ୍ତେ ଦୟାଭାବରେ ବା କ୍ଷୁଦ୍ରତା ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରଯୁକ୍ତ ।

ଠିଆ ବି. ଶୁଷ୍କ ।

ଠିକର—ବି. କୂଦ; ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନ ।

ଠିକା—ବି. ଢଳକ; ବସନ୍ତରୋଗ ନିବାରଣାର୍ଥ ହସ୍ତରେ କ୍ଷତ କରି ବସନ୍ତବୀଜ ଗ୍ରହଣ ।

ଠିକାଇତ } ବି. ଯୁବସକ ।
ଠିକାଏତ }

ଠିଙ୍ଗୀଏ—କ୍ରି. ବିଂ. କ୍ଷଣେ ।

ଠିକଠିକ—ବିଂ. (ଅନୁକରଣ) ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ; କ୍ଷୁଦ୍ର କ୍ଷୁଦ୍ର; ଛୋଟ ଛୋଟ ।

ଠିକିଏ—ବିଂ. ଅଳ୍ପ । [ଅଳଂକାର ।

ଠିକିଲି—ବି. ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଭ୍ରୂଦ୍ୱୟର ମଧ୍ୟସ୍ଥ

ଠିକୁରି—ବି. ବାଦ୍ୟବିଶେଷ ।

ଠିଙ୍କି—ବି. ଘୋଡ଼ାମାନଙ୍କ ଦେହର ଗଣ୍ଠି ବିଶେଷ ।

ଠିଟିଭି—ବି. ଟେଁଟେଁୟାଁ ପକ୍ଷୀ ।

ଠିନି—ବି. ଧାତୁବିଶେଷ । [ପରିମାଣ ।

ଠିପ—ବି. ଚିହ୍ନ; ଅଙ୍ଗୁଳିଦ୍ୱୟର ଅଗ୍ରଗୃହୀତ

ଠିପଣା—ବି. (ଟିପ୍ପଣୀଶବ୍ଦଜ) ସ୍ମରଣାର୍ଥ ଲେଖା; ଜାଭକ । [ଟେକ ଧରିବା କାଠ ।

ଠିପାଇ—ବି. (ତ୍ରିପାଦଶବ୍ଦଜ) ଶଗଡ଼ ଝୁସମୁଣ୍ଡି

ଠିପିଦେବା—କ୍ରି. (ଟିପ୍‌ଧାତୁଜ) ଠାରିଦେବା ।

ଠିପିବା—କ୍ରି. (ଟିପ୍ପଣୀଶବ୍ଦଜ) ସ୍ମରଣାର୍ଥ କୌଣସି ବିଷୟ ଲେଖିବା ।

ଠିମା—ବିଂ. ଗେଡା; ବାଙ୍ଗର; ଖର୍ବ ।

ଠୀକା—ବି. ବିବୃତ; ବ୍ୟାଖ୍ୟା ।

ଠୀକାକାର—ବି. (ଠୀକା-କୃ-ଅ) ବ୍ୟାଖ୍ୟାକର୍ତ୍ତା ।

ଠେକ—ବି. ଉଚ୍ଚତା; ଗୌରବ; ମାନ ।

ଠେକା—ବି. ଲୋଷ୍ଟ୍ର; ଖପର ।

ଠେକାଠେକି—କ୍ରି. ବି. ଘେନାଘେନି; ଧରାଧରି ।

ଠେକିବା—କ୍ରି. ଉଠାଇବା ।

ଠେରି—ବିଂ. ବକ୍ରଦୃଷ୍ଟି ।

ଠେଲା—ବି. ମୃତ୍ତିକାଖଣ୍ଡ । [ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବା ।

ଠେହିବା—କ୍ରି. ଉତ୍ତେଜିତ କରିବା; ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟରେ

ଠୋକା—ବି. (ଠୋକଶବ୍ଦଜ) ପିଣ୍ଡ ।

ଠୋକିବା—କ୍ରି. ଶସ୍ୟକୁ ଖୁଣ୍ଟିନେଇ ଖାଇବା ।

ଠୋକୀ } ବି. ବାଳିକା ।
ଠୋକଣୀ }

ଠୋକେଇ—ବି. ବେଡା; ବେରୁଲ୍ ।

ଠୋପ—ବି. ଖାଲ ।

ଠୋପର—ବି. ମୁକୁଟ; ମସ୍ତକାବରଣ ବିଶେଷ ।

ଟୋପା-ବି. ବିନ୍ଦୁ ।
ଟୋପି-ବି. ମସ୍ତକାବରଣ ବିଶେଷ ।
ଟୋଲ-ବି. ସଂସ୍କୃତ ପାଠଶାଳା ।
ଟୋଳି-ବି. ପେଟା ।

ଠ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଦ୍ୱାଦଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଠଉର-ବି. ଜ୍ଞାନ; ହେଜ ।
ଠଉରିବା-କ୍ରି. (ସ୍ଥାଧାତୁଜ) ହେଜ ସ୍ଥିର କରିବା ।
ଠଉରିବା-କ୍ରି. ସ୍ଥିର ରହିବା ।
ଠକ-ବିଂ. ପ୍ରତାରକ ।
ଠକାଠକି-କ୍ରି. ବି. (ଠକଶବ୍ଦଜ) ଭଣ୍ଡାଭଣ୍ଡି ।
ଠକିବା-କ୍ରି. ପ୍ରତାରିତ କରିବା ।
ଠଣ-ବିଂ. ସୁନ୍ଦର । ବି. ଶୋଭା ।
ଠଣ୍‌ଠଣ୍-ଅଂ. (ଅନୁକରଣ) ଶବ୍ଦବିଶେଷ ।
ଠଣା-ବି. ଭାବ; କାନ୍ଥଶୋଲା ।
ଠରାଠରି-କ୍ରି. ବି. ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ଠାରିବା ।
ଠସା-ବି. ଗ୍ରନ୍ଥ ।
ଠା-ବି. (ସ୍ଥାଧାତୁରୁ) ସ୍ଥାନ; ଜାଗା ।
ଠାକୁର-ବି. (ଠକ୍କୁରଶବ୍ଦଜ) ଦେବପ୍ରତିମା; ପ୍ରଭୁ ।
ଠାକୁରାଣୀ-ବି. (ଠାକୁର-ଅନୀ) ଦେବୀ; ରାଣୀ ।
ଠାଣି-ବି. ଢଙ୍ଗ; ଭଙ୍ଗୀ ।
ଠାପୁଆ-ବିଂ. ମଠୁଆ ।
ଠାବ-ବି. (ସ୍ଥାଧାତୁଜ) ସ୍ଥାନ; ସ୍ଥାନନିରୂପଣ ।
ଠାର-ବି. ସଂକେତ ।
ଠିଆ-ବିଂ. (ସ୍ଥିତଶବ୍ଦଜ) ଛିଡ଼ା; ଉଭା ।
ଠିକ୍-ବିଂ. ଯଥାର୍ଥ ।
ଠିକଣା-ବି. ସ୍ଥାନ; ସ୍ଥାନନିର୍ଣ୍ଣୟ ।
ଠିକା-ବିଂ. ଅଳ୍ପ ସମୟ ଲାଗି ନିଯୁକ୍ତ; ଗୋଟାଏ କର୍ମ କରିଦେବା ଲାଗି ମୋଟ ପ୍ରାପ୍ୟ ।
ଠିକେ-କ୍ରି. ବିଂ. ସଂକ୍ଷେପରେ; ସ୍ଥୂଳରେ ।
ଠୁକ୍‌ଠୁକ୍-ଅଂ. (ଅନୁକରଣ) ଶବ୍ଦବିଶେଷ ।
ଠୁଣ୍ଠା-ବିଂ. ବାଙ୍ଗର; ଶଙ୍ଖାକୃତ ।
ଠୁଳ-ବିଂ. (ସ୍ଥୂଳଶବ୍ଦଜ) ଏକତ୍ର; ରୁଣ୍ଡ ।
ଠେକ-ବି. ଅବଲମ୍ବନ; ଆଶ୍ରୟ ।
ଠେକା-ବି. ପାଗପ୍ରାୟ ମୁଣ୍ଡରେ ବନ୍ଧା ଲୁଗା ।
ଠେକି-ବି. ମୃତ୍ତିକାପାତ୍ରବିଶେଷ ।
ଠେକୁଆ-ବି. ଶଶକ ।
ଠେଙ୍ଗ-ବି. ନଳିଗୋଡ଼; ଉଚ୍ଚଭୂମି ।
ଠେଙ୍ଗା-ବି. ବଡ଼ବାଡ଼ି; ଯଷ୍ଟି ।
ଠେଲାଠେଲି-କ୍ରି. ବି. ପେଲାପେଲି ।
ଠେଲିବା-କ୍ରି. ପେଲିଦେବା ।
ଠୋକର-ବି. ଅଘାତ ।
ଠୋଠୋ-ଅଂ. ହାସ୍ୟବିଶେଷ ।
ଠୋଲା-ବି. ପତ୍ରନିର୍ମିତ ପାତ୍ର ।
ଠୌର-ବି. ଠିକଣା ।

ଡ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ତ୍ରୟୋଦଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଡକା-ବି. ଚିତ୍କାର; କ୍ରନ୍ଦନ; ଚହଲ ।
ଡକାଇତ-ବି. ଗୁଣ୍ଡା; ହତ୍ୟାକାରୀ ଚୋର ।

ଡକାଇବା–କ୍ରି. ଲୋକଦ୍ୱାରା ଡାକିବା ।
ଡକାଡକି–କ୍ରି. ବି. ପରସ୍ପର ଆହ୍ୱାନ ।
ଡଗଡଗ–କ୍ରି. ବିଂ. ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ।
ଡଗର୍–ବି. ଦୂତ; ଚର । [ନିଯୁକ୍ତ ଲୋକ ।
ଡଗରା–ବି. ରଜାଙ୍କ ଘୋଷଣା କରିବାପାଇଁ
ଡଙ୍କ–ବି. ଲତାର ଅଗ ।
ଡଙ୍କା–ବି. ଅଙ୍କୁଶ ।
ଡଙ୍କାରି–ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ଡଙ୍କି–ବି. ଧାତୁନିର୍ମିତ ସ୍ନାନହଡା ।
ଡଙ୍କୁଣୀ–ବି. (ଡାକିନୀଶବ୍ଦଜ) ଡାଆଁଣୀ ।
ଡଙ୍ଗୀ–ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ନୌକା ।
ଡଜନ–ବିଂ. (ଇଂରାଜୀ) ବାରଗୋଟା ପରିମିତ ।
ଡମ, ଡୋମ–ବି. ନୀଚ ଜାତିବିଶେଷ ।
[ଲୌହଯନ୍ତ୍ର ।
ଡମଣି–ବି. ଚୌକାଠରେ କବାଟ ଝୁଲାଇବାର
ଡମର–ବି. ଦଙ୍ଗା; ଆକ୍ରମଣ ।
ଡମରୁ–ବି. (ଡମ୍-ରୁ-ଉ) କ୍ଷୁଦ୍ର ଚର୍ମାଚ୍ଛାଦନଯୁକ୍ତ
ଡମ୍ଫା–ବିଂ. ଧୃଷ୍ଟ; ଉଦ୍ଧତ । [ବାଦ୍ୟବିଶେଷ ।
ଡମ୍ବର–ବି. ଆଡ଼ମ୍ବର ।
ଡରି–ବି. (ଦରଶବ୍ଦଜ) ଭୟ ।
ଡରକୁଳା, ଡରୁଆ–ବିଂ. ଭୟାଳୁ ।
ଡହକ–ବି. (ଦାହଶବ୍ଦଜ) ତୃପ୍ତି ।
ଡହଡ଼–ବିଂ. (ଦହ୍ଧାତୁଜ) ଉତ୍ତପ୍ତ ।
ଡହର–ବି. ଜନ୍ମଭୂମି ।

ଡାଆଁଣା–ବିଂ. ରଙ୍କ; ଆହାରଖୋଜା
ଡାଆଁଣୀ–ବି. (ଡାକିନୀଶବ୍ଦଜ) ଡାକୁଣୀ; ପିଶାଚୀ ।
ଡାଁଶ–ବି. (ଦଂଶଶବ୍ଦଜ) ପଶୁଦଂଶକ ମକ୍ଷିକା ।
ଡାକ–ବିଂ. ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ବି. ଆହ୍ୱାନଶବ୍ଦ; ସାଧାରଣଙ୍କର ଚିଠିପ୍ରଭୃତି ବହନ ।
ଡାକରା–ବି. ଆହ୍ୱାନ ।
ଡାକିବା–କ୍ରି. ଆହ୍ୱାନ କରିବା ।
ଡାକୁ–ବି. ଡକାଇତ ।
ଡାକୁଆ–ବିଂ. ଆହ୍ୱାନକାରୀ ।
ଡାଗରା–ବି. ବଡ଼ ଡଙ୍କୁଣୀ ।
ଡାଙ୍ଗ–ବି. ବାଡ଼ି; ଯଠି । [ଭୟଙ୍କର ।
ଡାମର–ବି. (ଡମ୍-ଅର) କୋଳାହଳ । ବିଂ.
ଡାମରାକୁଆ–ବି. ବଡ଼ ବଡ଼ କାଉ ।
ଡାମ୍ଫଣ–ବି. ବଡ଼ଝୁଣ୍ଟ ।
ଡାଳ–ବି. ଶାଖା ।
ଡାଲଚିନି–ବି. (ଦାରୁଚିନି) ଗୁଡ଼ତ୍ୱକ ।
ଡାଲା–ବି. ବେତ ବା ବାଉଁଶରେ ନିର୍ମିତ ପାତ୍ର ।
ଡାଳିମ, ଡାଳିମ୍ବ–ବି. ଦାଡ଼ିମ୍ବଗଛ ବା ତାହାର ଫଳ ।
ଡାଲି–ବି. ଭଙ୍ଗା ମୁଗ ହରଡ ପ୍ରଭୃତିର ସୁପ ।
ଡାଲୁଅ–ବି. ଧାନ୍ୟବିଶେଷ ।
ଡାବ–ବି. ଔଷଧଭାଜିକା ।
ଡାହାଣ–ବି. (ଦକ୍ଷିଣଶବ୍ଦଜ) ଦକ୍ଷିଣ ।
ଡାହୁକ–ବି. (ଦାତ୍ୟୂହଶବ୍ଦଜ) ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।
ଡିଆଁ–କ୍ରି. ବି. (ଡୀଧାତୁଜ) କୁଦା ।

ଡଙ୍ଗୀ–ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ନୌକା ।
ଡଣ୍ଡିମ–ବି. ଢୋଲବାଦ୍ୟ ।
ଡବା } ବି. କରଣ୍ଡ, ବଠା ।
ଡବିଆ }
ଡବଡବ–ବି. ଡଣ୍ଡିମଧ୍ୱନି ।
ଡମିରି–ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଫଳ ।
ଡିମ୍ବ–ବି. ଅଣ୍ଡା ।
ଡିମ୍ବଜ–ବି. (ଡିମ୍ବ-ଜନ୍-ଅ) ପକ୍ଷୀ ।
ଡିମ୍ଭ–ବି. ଶିଶୁ ।
ଡିହ–ବି. ବାସ୍ତୁଭୂମି ।
ଡୁଣ୍ଡୁଭ–ବି. ଧଣ୍ଡସାପ ।
ଡୁବିବା–କ୍ରି. ବୁଡ଼ିବା ।
ଡେଇଁବା–କ୍ରି. (ଡୀ ଧାତୁଜ) କୁଦିବା ।
ଡେଉଁରିଆ–ବି. ଅଳଙ୍କାରବିଶେଷ; ଶରୀରରେ ଧାରଣାର୍ଥ ଧାତୁନିର୍ମିତ କ୍ଷୁଦ୍ର ଔଷଧାଧାର ।
ଡେଙ୍ଗା–ବିଂ. ଲମ୍ବା ।
ଡେଙ୍ଗୀ–ବିଂ. ଦୀର୍ଘାକୃତି (ସ୍ତ୍ରୀ) ।
ଡେଙ୍ଗୁରା–ବି. ନାଗରା; ନାଗରାଦ୍ୱାରା ଘୋଷଣା ।
ଡେଣା–ବି. (ଡୀ ଧାତୁଜ) ପକ୍ଷ ।
ଡେଣୁଆ–ବି. (ଦେଶଜ) ପଥରଫେଙ୍କା; ଟେକା ।
ଡେମ୍ଫ–ବି. ଫଳ ଓ ଫୁଲର ନାଡ଼ ।
ଡେରା–ବି. ବସ୍ତ୍ରନିର୍ମିତ ଗୃହ, ତମ୍ବୁ ।
ଡେରିବା–କ୍ରି. ଲଗାଇ ଥୋଇବା; ପାତିବା (କର୍ଣ୍ଣସମ୍ବନ୍ଧରେ) ।
ଡେବିରି–ବିଂ. ବାମ, ବାଁ ।

ଡୋର } ବି. ରଜ୍ଜୁ; ଦଉଡ଼ି ।
ଡୋରି }
ଡୋରିଆ–ବି. ଗାରଗାରକିଆ ରେଖାରଞ୍ଜିତ ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ଡୋଳା–ବି. ଅକ୍ଷିର ପେଁଗୁଳି ।
ଡୋଲ–ବି. (ଦୁଲ୍ ଧାତୁଜ) ଖଟିଆ ।
ଡୋଲି–ବି. ଖଟିଆ; ଧାନ୍ୟାଧାର ।
ଡୌଲ–ବି. ଢଙ୍ଗ; ଗଢ଼; ଆକୃତି । ବିଂ. ସୁନ୍ଦର ।

ଢ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଢକ୍କା–ବି. ବଡ଼ ଢୋଲ ।
ଢକ୍କାର–ବି. ହାକୁଟି ।
ଢଗ–ବି. ପ୍ରବାଦ; ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ-ପ୍ରଚଳିତ ପ୍ରବାଦ ।
ଢଙ୍ଗ–ବି. ଗଢ଼; ଆଚରଣ ।
ଢପ–ବି. ଗଳ୍ପକରଣ ।
ଢମ–ବି. ଆଡମ୍ବର; ଗର୍ବ ।
ଢମା–ବି. ଘୋଡ଼ା ଖୁଆଇବାର ବାଂଶନିର୍ମିତ [ପାତ୍ର ।
ଢମାଳି–ବି. ଉପହାସ; ନାନା କଥା ।
ଢଳଢଳ–କ୍ରି. ବିଂ. (ଜଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ଟଳ୍‌ଟଳ୍; ଛଳଛଳ୍; ଅସ୍ଥିର ।
ଢଳା–ବିଂ. ତରଳ ଧାତୁନିର୍ମିତ ।
ଢଳିବା–କ୍ରି. ଏକ ଆଡକୁ ଟଳିବା ।
ଢାଇ–ବି. ମୁଣ୍ଡ ଲଢେଇ ।
ଢାଉଁଢାଉଁ–ବି. ବାଦ୍ୟଧ୍ୱନିବିଶେଷ ।

ଢାଉ—ବ. ଘେରୁପର ଲୌହତ ଶଳା ।

ଢାଙ୍କିବା—କ୍ରି. ଆଚ୍ଛାଦନ କରିବା; ଘୋଡେଇ ରଖିବା ।

ଢାଙ୍କୁଣୀ—ବ. ଆଚ୍ଛାଦନ ।

ଢାଲ—ବ. ଚର୍ମନିର୍ମିତ ଫଳକ ।

ଢାଳ—ବ. ଧାତୁନିର୍ମିତ ଜଳପାତ୍ରବିଶେଷ ।

ଢାଳିବା—କ୍ରି. ଗଡେଇବା; ଅଜାଡ଼ିବା ।

ଢାଲୁ—ବି. ଗଡ଼ାଣିଆ ।

ଢାଲେ—କ୍ରି. ବି. ବାରେ; ଥରେ ।

ଢିଙ୍କି
ଢେଙ୍କି } ବ. ଧାନ କୁଟିବାର ଯନ୍ତ୍ର ।

ଢିପ—ବ. ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନ; କୂଦ ।

ଢିସ—ବ. ଠେକା ।

ଢିଲା—ବି. ହୁଗୁଲା; ଶିଥିଳ ।

ଢୁଳ—ବ. ନିଦ୍ରାର ଆବେଶ । [ପଡିବା ।

ଢୁଳାଇବା—କ୍ରି. ଢୁଁଘେଇବା; ନିଦରେ ଢଳି-

ଢେଉ—ବ. ଲହଡ଼ି ।

ଢେଙ୍କା—ବ. ଢିସ ।

ଢେମଣା—ବ. ଜାର; ଉପପତି; ସର୍ପବିଶେଷ ।

ଢେର୍—ବି. ବହୁତ ।

ଢେଲା—ବ. ଢେକା; ମୃତ୍ତିକାଖଣ୍ଡ । [ବସ୍ତୁ ।

ଢୋକ—ବ. ଏକାଥରକେ ଗିଳିବାର ଜଳୀୟ

ଢୋକିବା—କ୍ରି. ଢୋକେ ପିଇବା ।

ଢୋଲ
ଢୋଲକ } ବ. ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଢୋଲ୍ମା—ବି. (ଢୋଲଶବ୍ଦଜ) ପକ୍ଷୀ ।

ଢୋଲିଆ—ବ. ଢୋଲବାଦ୍ୟକାରୀ । [ଲୋଷ ।

ଢୌକନ—ବ. (ଢୌକ୍-ଅନ) ଉପହାର; ଭେଟି;

ଣ

ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ପଞ୍ଚଦଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ତ

ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଷୋଡଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ତଅଁର—ବ. ରଞ୍ଜିତ ସୂତ୍ରବିଶେଷ ।

ତଅଁରା—ବ. ରଞ୍ଜିତ ସୂତ୍ରରେ ଲୁଗାବୁଣିବା ତନ୍ତୀ ।

ତଉଁସା—ବ. ରଞ୍ଜିତ ସୂତ୍ରରେ ବୁଣା ଲୁଗା ।

ତକରାର—ବ. କଳହ; କଜିଆ ।

ତକିଆ—ବ. ମାଣ୍ଡି ।

ତକ୍ତା—ବ. କାଠପଟା ।

ତକ୍ତପୋଷ—ବ. କାଠପଟାର ଖଟ ।

ତକ୍ର—ବ. ଘୋଳଦହି । [କର୍ମ୍ମା; ବଢେଇ ।

ତକ୍ଷକ—ବ. (ତକ୍ଷ୍-ଅକ) ନାଗବିଶେଷ; ବିଶ୍ୱ-

ତକ୍ଷଣି—ବ. (ତକ୍ଷ୍-ଅନ) ବଢେଇର କାମ ।

ତଗର—ବ. ଟଗର ଫୁଲ ବା ଗଛ ।

ତଙ୍କ—ବ. (ତଙ୍କ୍-ଅ) ପଥର କାଟିବାର ଅସ୍ତ୍ର-ବିଶେଷ ।

ତଜବୀଜ—ବ. (ଆରବୀ) ବିଚାର ।

ତଞ୍ଚକ—ବ. (ବଞ୍ଚକଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରବଞ୍ଚକ; ପ୍ରତାରକ ।

ତଞ୍ଚକତା—ବ ପ୍ରବଞ୍ଚନା; ଶଠତା ।

ତଟ–ବି. (ତଟ୍-ଅ) କୂଳ; ତୀର ।
ତଟ୍କା–ବିଂ. ସଜ । [ତ୍କୃତ ।
ତଟସ୍ଥ–ବିଂ. (ତଟ-ସ୍ଥା-ଅ) ତୀରସ୍ଥ; ସ୍ତବ୍ଧ; ଚମ-
ତଟିନୀ–ବି. (ତଟ-ଇନ୍-ଈ) ନଦୀ ।
ତଡ଼ାଗ–ବି. (ତଟ୍-ଅକ) ବୃହତ ପୁଷ୍କରଣୀ ।
ତଡ଼ିତ୍–ବି. (ତଡ୍-ଇତ୍) ବିଦ୍ୟୁତ୍; ବିଜୁଳି ।
ତଡ଼ିତ୍ୱାନ୍–ବିଂ. (ତଡ଼ିତ୍-ବତ୍) ବିଦ୍ୟୁଦ୍ୟୁକ୍ତ ।
ବି. ମେଘ । [ଦୂର କରଦେବା ।
ତଡ଼ିବା-କ୍ରି. (ଦେଶଜ) ବାହାର କରିଦେବା ;
ତଣ୍ଟା–ବି. ଅଡୁଆ; ଆପଦ୍ ।
ତଣ୍ଟି, ତୁଣ୍ଟି–ବି. (ଘୋଟିଶବ୍ଦଜ) ଗଳଦେଶ; ବେକ ।
ତଣ୍ଟିଆ–ବି. ଗଳାରେ ଧକା ।
ତଣ୍ଡ–ବି. (ଦଣ୍ଡଶବ୍ଦଜ) ବୃଥା ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ।
ତଣ୍ଡି–ବି. ତୃଣବିଶେଷ ।
ତଣ୍ଡୁଳ–ବି. ଚାଉଳ ।
ତତ–ବିଂ. (ତନ୍-ତ) ବିସ୍ତୃତ ।
ତତଲା–ବିଂ. (ତପ୍ତଶବ୍ଦଜ) ଉଷ୍ଣ ।
ତତେଇବା–କ୍ରି. (ତପ୍ତଶବ୍ଦଜ) ଉତ୍ତପ୍ତ କରିବା ।
ତତ୍–ସ. ସେ; ସେହି ।
ତତ୍କାଳ–ବି. ସେହି ସମୟ; କ୍ରି. ବିଂ. ଶୀଘ୍ର ।
ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍–ଅଂ. ସେହିକ୍ଷଣି; ଅବିଳମ୍ବେ ।
ତତ୍ତ୍ୱ–ବି. (ତଦ୍-ତ୍ୱ) ମୂଳସତ୍ୟ; ଯଥାର୍ଥଭାବ ;
ତଥ୍ୟ ।
ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନୀ–ବିଂ. (ତତ୍ତ୍ୱ-ଜ୍ଞାନ-ଇନ୍) ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନୀ ।

ତତ୍ତ୍ୱତଃ–କ୍ରି. ବିଂ. ବସ୍ତୁତଃ । [ପଥଦର୍ଶକ ।
ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ–ବି. (ତତ୍ତ୍ୱ-ଅବ-ଧା-ଅନ) କାର୍ଯ୍ୟ-
ତତ୍ତ୍ୱାବଧାୟକ–ବି. (ତତ୍ତ୍ୱ-ଅବ-ଧେ-ଅକ) ତତ୍ତ୍ୱ-
ନିରୂପଣକାରୀ; ପଥଦର୍ଶକ ।
ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରଣ–ବି. (ତତ୍ତ୍ୱ-ଅବ-ଧୃ-ଣିଚ୍-ଅନ)
ତତ୍ତ୍ୱନିରୂପଣ । [ବ୍ୟଗ୍ର ।
ତତ୍ପର–ବିଂ. (ତତ୍-ପର) ନିବିଷ୍ଟ; ସଚେଷ୍ଟ ;
ତତ୍ପୁରୁଷ–ବି. ସମାସବିଶେଷ ।
ତତ୍ର–ଅଂ. (ତଦ୍-ତ୍ର) ସେଠାରେ ।
ତତ୍ରତ୍ୟ–ବିଂ. (ତତ୍ର-ତ୍ୟ) ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥିତ ।
ତତ୍ରାପି–ଅଂ.(ତତ୍ର-ଅପି) ତଥାଚ; ତେବେହେଁ ।
ତଥା–ଅଂ. (ତଦ୍-ଥା) ସେହି ପ୍ରକାର ।
ତଥାଚ, ତଥାପି–ଅଂ. (ତଥା-ଚ, ଅପି) ତେବେହେଁ ।
ତଥାସ୍ତୁ–ଅଂ. (ତଥା-ଅସ୍ତୁ) ତାହା ହେଉ ।
ତଥି–ସ. (ତତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ତହିଁରେ; ସେଠାରେ ।
ତଥ୍ୟ–ବି. (ତଥା-ଯ) ପ୍ରକୃତ କଥା; ସତ୍ୟ ।
ତଦ୍–ସ. (ତନ୍-ଅଦ୍) ସେହି । [ଉତ୍ତାରୁ ।
ତଦନନ୍ତର–କ୍ରି. ବିଂ. (ତଦ୍-ଅନନ୍ତର) ତହିଁ-
ତଦର୍ଥେ–କ୍ରି. ବିଂ. (ତଦ୍-ଅର୍ଥ) ସେଥିପାଇଁ ।
ତଦନ୍ତ–ବି. (ତଦ୍-ଅନ୍ତ) ତଥ୍ୟନିର୍ଣ୍ଣୟ; ଅନୁ-
ସନ୍ଧାନ ।
ତଦବଧି–କ୍ରି.ବିଂ.(ତଦ୍-ଅବଧି) ସେହି ସମୟରୁ ।
ତଦବସ୍ଥ–ବିଂ. (ତଦ୍-ଅବସ୍ଥା) ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ
ସ୍ଥିତ ।
ତଦା–କ୍ରି ବିଂ. (ତଦ୍-ଦା) ସେହି ସମୟରେ ।

ତଦାନୀଂ—ଅ. (ତଦ୍-ଦାନୀଂ) ସେତେବେଳେ ।
ତଦାନୀନ୍ତନ—ବି. (ତଦାନୀଂ-ତନ) ତତ୍କାଳୀନ ।
ତଦୀୟ—ବି. (ତଦ୍-ଈୟ) ତତ୍ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ତଦ୍ଗତ—ବି. (ତଦ୍-ଗତ) ତନ୍ନିଷ୍ଠ; ସେଥିରେ ନିବିଷ୍ଟ ।
ତଦ୍ଦଣ୍ଡ—କ୍ରି. ବି. (ତଦ୍-ଦଣ୍ଡ) ସେହିକ୍ଷଣି ।
ତଦ୍ଧିତ—ବି. (ତଦ୍-ହିତ) ଶବ୍ଦରୁ ଉତ୍ତର ପ୍ରତ୍ୟୟ ।
ତଦ୍ବତ୍—ବି. (ତଦ୍-ବତ୍) ତତ୍ତୁଲ୍ୟ; ସେହିପରି ।
ତଦ୍ବ୍ୟତିରିକ୍ତ—ବି. (ତଦ୍-ବ୍ୟତିରିକ୍ତ) ତାହା-
ତନ୍ଖା—ବି. ବେତନ । [ଭିନ୍ନ ।
ତନୟ—ବି. (ତନ୍-ଅୟ) ପୁତ୍ର ।
ତନୟା—ବି. (ତନୟ-ଆ) କନ୍ୟା; ଝିଅ ।
ତନିମା—ବି. (ତନୁ-ଇମନ୍) କୃଶତା; ସୂକ୍ଷ୍ମତା ।
ତନୁ—ବି. (ତନ୍-ଉ) ଶରୀର; ମୂର୍ତ୍ତି; ବି. ଅଳ୍ପ;
ତନୁ-ଛଦ—ବି. ବର୍ମ; କବଚ । [କୃଶ; ସୂକ୍ଷ୍ମ ।
ତନୁଜ—ବି. (ତନୁ-ଜ) ପୁତ୍ର ।
ତନୁଜା—ବି. (ତନୁ-ଜା) କନ୍ୟା; ଝିଅ ।
ତନୁ-ତ୍ୟାଗ—ବି. ଦେହତ୍ୟାଗ; ମରଣ ।
ତନ୍ତ—ବି. (ତନ୍‌ଧାତୁଜ) ଲୁଗାବୁଣିବାର କଳ ।
ତନ୍ତି—ବି. ତନ୍ତୁବାୟ ।
ତନ୍ତୁ—ବି. (ତନ୍-ତୁ) ସୂତ୍ର; ତାର; ସନ୍ତାନ ।
ତନ୍ତୁବାୟ—ବି. (ତନ୍ତୁ-ବେ-ଅ) ତନ୍ତି ।
ତନ୍ତ୍ର—ବି. (ତନ୍-ତ୍ର) ଅଧୀନ; ବି. ରାଜ୍ୟଶାସନ;
ତନ୍ତ୍ରୀ—ବି. (ତନ୍ତ୍ର-ଈ) ବୀଣା; ରଜ୍ଜୁ । [ସୂତ୍ର ।

ତନ୍ଦ୍ରା—ବି. (ତନ୍ଦ୍ର-ଆ) ଅଳ୍ପନିଦ୍ରା; ନିଦ୍ରାବେଶ ।
ତନ୍ଦ୍ରାଳୁ, ତନ୍ଦ୍ରିତ—ବି. (ତନ୍ଦ୍ରା-ଆଳୁ, ଇତ) ନିଦ୍ରାଳୁ; ଅଳସ ।
ତନ୍ନତନ୍ନ—କ୍ରି. ବି. (ତଦ୍-ନ, ତଦ୍-ନ) ତାହା ନୁହେଁ ତାହା ନୁହେଁ, ପୁଙ୍ଖାନୁପୁଙ୍ଖରୂପେ; ସୂକ୍ଷ୍ମାନୁସୂକ୍ଷ୍ମରୂପେ । [ତଦାତ୍ମକ ।
ତନ୍ମୟ—ବି. (ତଦ୍-ମୟ) ସେଥିରେ ନିମଗ୍ନ;
ତନ୍ୱୀ—ବି. (ତନୁ-ଈ) କୃଶାଙ୍ଗୀ ।
ତପଃ—ବି. (ତପ୍-ଅସ୍) ତପସ୍ୟା ।
ତପ—ବି. (ତପସ୍ ଶବ୍ଦରୁ) ତପସ୍ୟା ।
ତପଶ୍ଚରଣ—ବି. (ତପଃ-ଚରଣ) ତପଃସାଧନ ।
ତପନ—ବି. (ତପ୍-ଅନ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ତପନତନୟ—ବି. (ତପନ-ତନୟ) ଯମ ।
ତପନତନୟା—ବି. ଯମୁନାନଦୀ ।
ତପସ୍ୟା—ବି. (ତପସ୍-ଯ-ଆ) ତପଃ; ବ୍ରତଚର୍ଯ୍ୟା; ଧର୍ମସାଧନ । [ଲୋକ; ମୁନି; ତାପସ ।
ତପସ୍ୱୀ—ବି. (ତପସ୍-ବିନ୍) ତପସ୍ୟାରେ ନିରତ
ତପୋଧନ—(ତପଃ ଧନ ଯାହାର) ତପସ୍ୱୀ ।
ତପୋବନ—ବି. (ତପଃ-ବନ) ମୁନିମାନଙ୍କର ଆଶ୍ରମ । [ସନ୍ତପ୍ତ ।
ତପ୍ତ—ବି. (ତପ୍-ତ) ତାପଯୁକ୍ତ; ଅଗ୍ନିଦ୍ୱାରା
ତବ—ଷ୍ଠୀ. (ତ୍ୱଦ୍ ଶବ୍ଦଜ) ତୁମ୍ଭର ।
ତମଃ—ବି. (ତମ୍-ଅସ୍) ଅନ୍ଧକାର; କାମକ୍ରୋଧାଦି ଉଦ୍ରେକକ ଗୁଣ ।
ତମ—ଅନେକ ମଧ୍ୟରେ ଏକର ଉତ୍କର୍ଷ ବା ଅପକର୍ଷବୋଧକ ପ୍ରତ୍ୟୟ; ଅନ୍ଧକାର; ସନ୍ଧ୍ୟା ।

ତମସ୍ସୁକ-ବ. ଋଣଗ୍ରହଣର ଦସ୍ତାବିଜ ।
ତମସ୍ୱିନୀ-ବ. (ତମସ୍-ବିନ୍-ଈ) ରାତ୍ରି ।
ତମା-ବ. (ତମ-ଅ) ରାତ୍ରି; ତମାଲ ବୃକ୍ଷ ।
ତମାଖୁ-ବ. (ତାମ୍ରକୂଟଶବ୍ଦଜ) ଧୂଆଁପତ୍ର ।
ତମାଦି-ବି. ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟାତୀତ ।
ତମାଲ-ବ. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ତମିସ୍ର-ବ. (ତମସ୍-ର) ଅନ୍ଧକାର ।
ତମୋମୟ-ବି. (ତମଃ-ମୟ) ଅନ୍ଧକାରଚ୍ଛନ୍ନ ।
ତମ୍ପ-ବ. ବିଷଧର ସର୍ପ ବିଶେଷ ।
ତମ୍ବା-ବ. (ତାମ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଧାତୁବିଶେଷ ।
ତମ୍ବି-ବ. ଧମକ-ଚମକ ।
ତମ୍ବୁ-ବ. ରାଉଟି; ଶିବିର ।
ତର-ବ. ଦୁଇମଧ୍ୟରେ ଏକର ଉତ୍କର୍ଷ ବା ଅପ-
କର୍ଷ-ବୋଧକ ପ୍ରତ୍ୟୟ ।
ତର-ବ. ଅବସର ।
ତରକାରି-ବ. ଛଅଣ; ବ୍ୟଞ୍ଜନ ।
ତରକିବା-କ୍ରି. ସାବଧାନ ହେବା ।
ତରକ୍ଷୁ-ବ. ହେଣ୍ଟାବାଘ ।
ତରଙ୍ଗ-ବ. (ତୃ-ଅଙ୍ଗ) ଲହରୀ ।
ତରଙ୍ଗିଣୀ-ବ. (ତରଙ୍ଗ-ଇନ୍-ଈ) ନଦୀ ।
ତରଣ-ବ. (ତୃ-ଅଣ) ପାରଗମନ ।
ତରଣି-ବ. (ତୃ-ଅନ-ଇ) ନୌକା; ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ତରଣୀ-ବ. (ତୃ-ଅନ-ଈ) ନୌକା ।
ତରତର-କ୍ରି. ବି. (ତରସ୍=ବେଗ) ଚଞ୍ଚଳ;
ଶୀଘ୍ର । [ମାସୁଲ ।
ତରପଣ୍ୟ-ବ. (ତର-ପଣ୍ୟ) ନଦୀପାର ହେବାର

ତରଭୁଜ-ବ. ଲତାବିଶେଷ ବା ତାହାର ଫଳ ।
ତର୍ଜମା-ବ. ଭାଷାନ୍ତର ।
ତରଳ-ବି. (ତୃ-ଅଳ) ଦ୍ରବ; ଚଞ୍ଚଳ ।
ତରଳିବା-କ୍ରି. ଦ୍ରବହେବା ।
ତରବାରି-ବ. (ତର-ବୃ-ଅ-ଇ) ଖଣ୍ଡା ।
ତରସ୍ୱୀ-ବି. (ତରସ୍-ବିନ୍) ବେଗବାନ୍; ଦ୍ରୁତ-
ଗାମୀ ।
ତରାଜୁ-ବ. ଓଜନ କରିବାର ଯନ୍ତ୍ର ।
ତରାଟେ-ବ. ପୁଷ୍ପବିଶେଷ । [କରି ଚାହିଁବା ।
ତରାଟିଚାହିଁବା-କ୍ରି. କ୍ରୋଧରେ ଚକ୍ଷୁ ବକ୍ର ଓ ବିସ୍ତୃତ
ତରି-ବ. (ତୃ-ଇ-ଈ) ନୌକା; ଭେଳା ।
ତରୁ-ବ. (ତୃ-ଉ) ବୃକ୍ଷ ।
ତରୁଣ-ବି. (ତୃ-ଉନ) ଯୁବା; ନୂତନ ।
ତରୁଣୀ-ବ. (ତରୁଣ-ଈ) ଯୁବତୀ ।
ତରୁରୁହ-ବ. (ତରୁ-ରୁହ) ବୃକ୍ଷଉପରେ ଜାତ
ବୃକ୍ଷ; ମଇଗ । [ନ୍ୟାୟଶାସ୍ତ୍ର ।
ତର୍କ-ବ. (ତର୍କ୍-ଅ) ଯୁକ୍ତି; ବାଦାନୁବାଦ; ବିଚାର;
ତର୍କିତ-ବି. (ତର୍କ୍-ତ) ସମ୍ଭାବିତ; ଅନୁମିତ ।
ତର୍ଜ୍ଜନ-ବ. (ତର୍ଜ୍-ଅନ) ଭୟପ୍ରଦର୍ଶନ; କ୍ରୋଧ;
ଭର୍ତ୍ସନା । [ଅଙ୍ଗୁଳି ।
ତର୍ଜ୍ଜନୀ-ବ. (ତର୍ଜ୍-ଅନ-ଈ) ବୃଦ୍ଧାଙ୍ଗୁଳିର ନିକଟସ୍ଥ
ତର୍ଜ୍ଜିତ-ବି. (ତର୍ଜ୍-ତ) ଭର୍ତ୍ସିତ; ତାଡ଼ିତ ।
ତର୍ପଣ-ବ. (ତୃପ୍-ଅନ) ପିତୃଲୋକ ପ୍ରୀତ୍ୟର୍ଥେ
ଜଳଦାନ; ପ୍ରୀଣନ ।
ତଳ-ବ. (ତଳ୍-ଅ) ଅଧୋଭାଗ; ପାତାଳ;
ମୂଳର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନ; ମହଲ ।

ତଲ୍‌ବ-ବି. ତଳବ । ମଧ୍ୟରୁ ଶୋଷିଏ ।

ତଳାତଳ-ବି. (ତଳ-ଅତଳ) ସପ୍ତପାତାଳ

ତଲାସ-ବି. (ଆରବୀ) ଅନୁସନ୍ଧାନ ।

ତଳ୍ପ-ବି. ଶଯ୍ୟା ।

ତଳି-ବି. ଧାନ ପ୍ରଭୃତିର ଗଦାତଳ ।

ତଳପା-ବି. ପାଦତଳ ।

ତବତ-ବି°. (ତପ୍ତଶବ୍ଦଜ) ତତଖ ।

ତସା-ବି. ଚଷା ।

ତସୁ-ବି. (ତୁଷଶବ୍ଦଜ) ଧାନର ଚୋପା ।

ତସ୍କର-ବି. ଚୋର; ଅପହାରକ ।

ତହ-ବି. ଲୁଗାର ଖଙ୍ଗ ।

ତହବିଲ-ବି. ଖେକଡ଼; ପାଣ୍ଠି ।

ତହିଁ-ସ. ସେଠାରେ ।

ତହିଁରୁ-ସ. ସେଥିରୁ ।

ତାକ-ବି. ଠଣା । [ଯନ୍ତ୍ର ।

ତାକୁଡ଼ି-ବି. (ତର୍କୁଟୀଶବ୍ଦଜ) ସୂତା କାଟିବାର

ତାଚ୍ଛୀଲ୍ୟ-ବି. (ତତ୍-ଶୀଲ-ଯ) ପୂର୍ବସ୍ୱଭାବତା; ଅଯତ୍ନ; ଅବଜ୍ଞା ।

ତାଠ-ବି. ଡାଳ; ଭାଟି ।

ତାଟଙ୍କ-ବି. କର୍ଣ୍ଣଭୂଷଣ ବିଶେଷ ।

ତାଟଙ୍କା-ବି°. ବସ୍ତ୍ର; ଖତ ।

ତାଟି-ବି. ବାଂଶ ବା ତାଳପତ୍ର ନିର୍ମିତ ପର୍ଦ୍ଦା ।

ତାଟିଆ-ବି. ଧାତୁନିର୍ମିତ ପାତ୍ରବିଶେଷ ।

ତାଡ଼-ବି. ବାହୁଭୂଷଣ; ମାଟିପାତ୍ର; ମାଟିପାତ୍ରରେ ମଣ୍ଡଲଗାଇବା ।

ତାଡ଼କା-ବି. ରାକ୍ଷସୀବିଶେଷ ।

ତାଡ଼ନ, ତାଡ଼ନା-ବି. (ତଡ୍-ଣିଚ୍-ଅନ-ଆ) କଠୋରଶାସନ; ଭର୍ତ୍ସନା; ପ୍ରହାର ।

ତାଡ଼ିତ-ବି°. (ତଡ୍-ଣିଚ୍-ତ) ପ୍ରହୃତ; ତିରସ୍କୃତ ।

ତାଡ଼ିତ-ବି°. (ତଡିତ୍-ଅ) ତଡିତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ତାଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଅସ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା ଖୋଳି ଉପାଡ଼ିବା ।

ତାଡ଼ି-ବି. (ତାଳଶବ୍ଦଜ) ତାଳ ବା ଖର୍ଜୁରର ରସ ।

ତାଡ୍ୟ-ବି°. (ତଡ୍-ଣିଚ୍-ଯ) ଦଣ୍ଡନୀୟ ।

ତାଣ୍ଡବ-ବି. (ତଣ୍ଡୁ-ଅ) ନୃତ୍ୟ; ଉଦ୍ଧତନୃତ୍ୟ ।

ତାତ-ବି. ପିତା; ପୂଜ୍ୟବ୍ୟକ୍ତି; ସ୍ନେହର ପାତ୍ର; ବତ୍ସ ।

ତାତି-ବି. ତପ୍ତି; ଉଷ୍ଣତା । [ଜାତ ।

ତାତ୍କାଳିକ-ବି°. (ତତ୍କାଳ-ଇକ) ସେହିକାଳ

ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ତତ୍ପର-ଯ) ଅଭିପ୍ରାୟ; ମର୍ମ୍ମ ।

ତାଦାତ୍ମ୍ୟ-ବି. (ତଦାତ୍ମ-ଯ) ତତ୍‌ସ୍ୱରୂପତା; ଅଭେଦ ।

ତାଦୃକ୍, ତାଦୃଶ-(ତଦ୍-ଦୃଶ) ସେହିପ୍ରକାର ।

ତାନ-ବି. (ତନ୍-ଅ) ସଂଗୀତରେ ସ୍ୱରବିସ୍ତାର ।

ତାନପୁରା-ବି. (ତାନ-ପୁରା) ବୀଣାକାର ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ବିଶେଷ ।

ତାନ୍ତବ-ବି°. (ତନ୍ତୁ-ଅ) ତନ୍ତୁନିର୍ମିତ ।

ତାନ୍ତବତା-ବି. ଯେଉଁ ଗୁଣଯୋଗୁଁ ଟାଣିବା ଦ୍ୱାରା ତନ୍ତୁ ବା ତାର ନିର୍ମିତ ହୁଏ ।

ତାପ-ବି. (ତପ୍-ଅ) ଉଷ୍ଣତା; ଜ୍ୱର; ସନ୍ତାପ ।

ତାପସ-ବି°. (ତପସ୍-ଅ) ତପସ୍ୱୀ; ମୁନି ।

ତାପସ୍ୟ-ବି. (ତାପସ-ଯ) ତାପସର ଧର୍ମ; ତପସ୍ୱୀର ଆଚରଣ ।

ତାପିଚ୍ଛ-ବି. ତମାଲବୃକ୍ଷ ।

ତାପିତ-ବିଂ.(ତପ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଦୁଃଖିତ; ଖେଦାନ୍ୱିତ; ତାପଯୁକ୍ତ ।

ତାମରସ-ବି. ପଦ୍ମ ।

ତାମସ-ବିଂ.(ତମସ୍-ଅ)ଅନ୍ଧକାରାଚ୍ଛନ୍ନ; ତମୋ- [ଗୁଣାନ୍ୱିତ ।

ତାମ୍‌ସା-ବି. କୌତୁକ ।

ତାମସିକ-ବିଂ. (ତାମସ-ଇକ) ତମୋଗୁଣାନ୍ୱିତ; କଲୁଷମୟ ।

ତାମସୀ-ବି. (ତାମସ-ଈ) ଅନ୍ଧକାର ରାତ୍ରି ।

ତାମିସ୍ର-ବି. (ତମିସ୍ର-ଅ) କୃଷ୍ଣପକ୍ଷ ।

ତାମ୍ର-ବି. (ତମ୍-ର) ତମ୍ବା; ଧାତୁବିଶେଷ ।

ତାମ୍ରକୁଟ-ବି. (ତାମ୍ର-କୁଟ) ଧୂଅଁପତ୍ର; ତମାଖୁ ।

ତାମ୍ରଚୂଡ଼-ବି.(ତାମ୍ର-ଚୂଡ଼ା) କୁକ୍କୁଟ ।

ତାମ୍ବୁ-ବି. ବସ୍ତ୍ରଗୃହ ।

ତାମ୍ବୂଲ-ବି. ଲତାବିଶେଷ ବା ତାହାର ପତ୍ର (ଅଦ୍ୟାସନ୍ତେ ଚୂନ ଗୁଆ ଖଇର ଓ ମସଲା ସଙ୍ଗେ ଚର୍ବିତ) ।

ତାମ୍ବୂଲ-କରଙ୍କ-ବି. ପାନବଟା ; ପାନଡବା ।

ତାମ୍ବୂଲୀ-ବି. (ତାମ୍ବୂଲ-ଇନ୍) ତାମ୍ବୂଲବ୍ୟବସାୟୀ; ତାମ୍ବୁଲି ଜାତି ।

ତାର-ବିଂ.(ତୃ-ଅ) ଅତ୍ୟୁଚ୍ଚ(ଶବ୍ଦସମ୍ବନ୍ଧରେ); ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ । ବି. ଧାତୁନିର୍ମିତ ତନ୍ତୁ; ମୁକ୍ତା ।

ତାରକ } ବି. (ତୃ-ଅ-କ,ଆ) ନକ୍ଷତ୍ର ।
ତାରକା }

ତାରକ-ବିଂ. ଉଦ୍ଧାରକ ।

ତାରକିତ-ବିଂ. (ତାରକା-ଇତ) ତାରକାଯୁକ୍ତ ।

ତାରଣ-ବି. (ତୃ-ଣିଚ୍-ଅନ) ଉଦ୍ଧାର । ବିଂ. ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା ।

ତାରତମ୍ୟ-ବି. (ତରତମ-ଯ) ନ୍ୟୂନତା ବା ଅଧିକ୍ୟ; ଇତରବିଶେଷ ।

ତାରଲ୍ୟ-ବି. (ତରଲ-ଯ) ତରଲତା; ଚଞ୍ଚ- [ଲତା ।

ତାରା-ବି. (ତୃ-ଅ) ନକ୍ଷତ୍ର; ସଂସାର ଦୁଃଖ-ନିସ୍ତାରକାରିଣୀ ଦେବୀ ।

ତାରା-ପଥ-ବି. (ତାରା-ପଥ) ଗଗନ ।

ତାରିଖ-ବି. (ଆରବୀ) ଦିବସ; ଦିନ ।

ତାରିଣୀ-ବିଂ. (ତୃ-ଣିଚ୍-ଇନ୍-ଈ) ନିସ୍ତାର- [କାରିଣୀ ।

ତାରିଫ୍-ବି. ପ୍ରଶଂସା ।

ତାରୁଣ୍ୟ-ବି. (ତରୁଣ-ଯ) ଯୌବନାବସ୍ଥା ।

ତାର୍କିକ-ବିଂ. (ତର୍କ-ଇକ) ତର୍କଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ।

ତାର୍କ୍ଷ୍ୟ-ବି. ଗରୁଡ଼ ପକ୍ଷୀ ।

ତାଳ-ବି. (ତଲ୍-ଅ) ତାଲଗଛ; ଗୀତ ବାଦ୍ୟ ନୃତ୍ୟରେ କାଲ ଓ କ୍ରିୟାର ପରିମାଣ ।

ତାଳ-ବୃନ୍ତ-ବି. ତାଲପତ୍ରର ବିଞ୍ଚଣା ।

ତାଳବେତାଳ-ବି. ଉପଦେବତା ବିଶେଷ ।

ତାଲବ୍ୟ-ବିଂ. (ତାଲୁ-ଯ) ତାଲୁସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ତାଲୁଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚାରିତ ।

ତାଳସଜ-ବି. ତାଲଫଳର କୋମଳ ଶସ୍ୟ ।

ତାଲା-ବି. କୋଲପ ।

ତାଳି-ବି. (ତାଳଶବ୍ଦଜ) ଦୁଇ କରତଳ ଦ୍ୱାରା [ଆଘାତ ।

ତାଲିମ-ବିଂ. (ଆରବୀ) ଶିକ୍ଷିତ ।

ତାଳୀ-ବି. (ତାଳ-ଈ) ତାଳଜାତୀୟ ବୃକ୍ଷ ।
ତାଳୁ-ବି. (ତୃ-ଉ) ଜିହ୍ୱାର ଉପରସ୍ଥ ଛଦ ।
ତାଲୁକ-ବି. (ଆରବୀଶବ୍ଦ) ଜମିଦାରୀ ।
ତାଲେବର-ବିଂ. ଧନାଢ୍ୟ ।
ତାବତ୍-ଅ. (ତଦ୍-ପରିମାଣାର୍ଥେ-ବତୁ) ସେହି ପରିମାଣର, ସେତେକ । [ବିଶେଷ ।
ତାବିଜ-ବି. (ଆରବୀ) ମନ୍ତ୍ରକବଚ; କଣ୍ଠଭୂଷଣ-
ତାସ୍-ବି. କ୍ରୀଡ଼ାର୍ଥ ଚିତ୍ରିତ କ୍ଷୁଦ୍ର ପତ୍ର ।
ତାହା-ସ. (ତଦ୍ଶବ୍ଦଜ) ସେହି ।
ତାହିବା / ତା'ରିବା } କ୍ରି. ଉତ୍ତେଜିତ କରିବା ।
ତିଅଣ-ବି. (ତେମନଶବ୍ଦଜ) ତରକାରି ।
ତିକ୍ତ-ବିଂ. (ତିଜ୍-ତ) କଟୁ; ପିତା ।
ତିଗ୍ମ-ବିଂ. (ତିଜ୍-ମ) ତୀକ୍ଷ୍ଣ ।
ତିଗ୍ମରଶ୍ମି-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ତିତିକ୍ଷା-ବି. (ତିଜ୍-ସନ୍-ଅ) ସହିଷ୍ଣୁତା ।
ତିତିକ୍ଷୁ-ବିଂ. (ତିଜ୍-ସନ୍-ଉ) ସହିଷ୍ଣୁ ।
ତିତୀର୍ଷୁ-ବିଂ. (ତୃ-ସନ୍-ଉ) ତରଣେଚ୍ଛୁ ।
ତିତିର-ବି. ପକ୍ଷୀବିଶେଷ ।
ତିଥି-ବି. (ଅତ୍-ଇଥି) ଚନ୍ଦ୍ରକଳାର ହ୍ରାସ ବୃଦ୍ଧି-ଅନୁସାରେ ପ୍ରତିପଦ୍ ଦ୍ୱିତୀୟାଦି ଦିନ-ପରିମିତ-କାଳ ।
ତିନି-ବିଂ. (ତ୍ରିଶବ୍ଦଜ) ୩ ସଂଖ୍ୟା ।
ତିନ୍ତିଡ଼ି-ବି. ତେନ୍ତୁଳିଗଛ ଓ ତାହାର ଫଳ ।
ତିନ୍ତିବା-କ୍ରି. (ତିମ୍ଧାତୁଜ) ଆର୍ଦ୍ର ହେବା ।
ତିନ୍ଦୁ / ତିନ୍ଦୁକ } ବି. କେନ୍ଦୁ ।

ତିମି-ବି. ପ୍ରକାଣ୍ଡ ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।
ତିମିଙ୍ଗିଳ-ବି. (ତିମିଂ-ଗିଲ) ତିମିକୁ ଗିଳେ ଯେ ରାଘବମତ୍ସ୍ୟ ।
ତିମିର-ବି. (ତିମ୍-ଇର) ଅନ୍ଧକାର ।
ତିରଶ୍ଚୀନ-ବିଂ. (ତିର୍ଯ୍ୟକ୍-ଈନ୍) ତେର୍ଛା; ବଙ୍କା ।
ତିରସ୍କରଣୀ-ବି. (ତିରସ୍-କୃ-ଅନ୍-ଈ) ପର୍ଦ୍ଦା;
ତିରସ୍କାର-ବି. (ତିରସ୍-କୃ-ଅ) ଭର୍ତ୍ସନା ।
ତିରସ୍କୃତ-ବିଂ. (ତିରସ୍-କୃ-ତ) ଭର୍ତ୍ସିତ ।
ତିରୋଧାନ-ବି. (ତିରସ୍-ଧା-ଅନ) ଅଦର୍ଶନ; ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ; ଆଚ୍ଛାଦନ; ବ୍ୟବଧାନ ।
ତିରୋଭାବ-ବି. (ତିରସ୍-ଭୂ-ଅ) ଅଦର୍ଶନ ।
ତିରୋଭୂତ-ବିଂ. (ତିରସ୍-ଭୂ-ତ) ଅନ୍ତର୍ହିତ ।
ତିରୋହିତ-ବିଂ. (ତିରସ୍-ଧା-ତ) ଅନ୍ତର୍ହିତ ।
ତିର୍ଯ୍ୟକ୍-ବିଂ. (ତିରସ୍-ଅନ୍ଚ୍-କ୍ୱିପ୍) ବଙ୍କା; ତେର୍ଛା ।
ତିର୍ଯ୍ୟକ୍ଯୋନି-ବି. ପଶୁପକ୍ଷୀ ।
ତିଳ-ବି. (ତିଲ-ଅ) ଶସ୍ୟ; ତିଳବତ୍ ଦେହସ୍ଥ ଚିହ୍ନ; ସୂକ୍ଷ୍ମକଳା; ଅତ୍ୟଳ୍ପ ।
ତିଳକ-ବି. (ତିଲ-ଅକ) ଲଲାଟରେ ଚନ୍ଦନାଦି-ଫୋଟା; ଗାଛ ତିଳକ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରୁଷ ।
ତିଳୋତ୍ତମା-ବି. (ତିଲ-ଉତ୍ତମା) ଅପ୍ସରା ବିଶେଷ ।
ତିଷ୍ୟ-ବି. ପୁଷ୍ୟାନକ୍ଷତ୍ର; ପୌଷମାସ ।
ତୀଖ-ବିଂ. (ତୀକ୍ଷ୍ଣଶବ୍ଦଜ) ଉଗ୍ର ।
ତୀକ୍ଷ୍ଣ-ବିଂ. ମୁନିଆ; ଶାଣିତ; ଉଗ୍ର ।

ତୀର-ବି. (ତୀର୍-ଅ) ନଦୀକୂଳ; ବାଣ ।

ତୀରନ୍ଦାଜ-ବି. (ପାର୍ଶୀଶବ୍ଦ) ତୀରକ୍ଷେପକ ।

ତୀର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ. (ତୄ-ତ) ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ।

ତୀର୍ଥ-ବି. (ତୄ-ଥ) ପୁଣ୍ୟସ୍ଥାନ ।

ତୀର୍ଥଙ୍କର-ବି. ଜୈନଧର୍ମର ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ୨୪ ଜଣ ମୁନି ତୀର୍ଥଙ୍କର ବା ସର୍ବଜ୍ଞ ମହାପୁରୁଷ ବୋଲି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ।

ତୀବ୍ର-ବିଂ. (ତୀବ୍-ର) ତୀକ୍ଷ୍ଣ; କଟୁ; ଦୁଃସହ ।

ତୁ, ତୁହି-ସଂ. ତୁମ୍ଭେ ଶବ୍ଦର ନୀଚ ପ୍ରୟୋଗ ।

ତୁଙ୍ଗ-ବିଂ. ଉନ୍ନତ; ଉଚ୍ଚ ।

ତୁଚ୍ଛ-ବିଂ. ଅସାର; ହେୟ; ଶୂନ୍ୟ ।

ତୁଚ୍ଛା-ବିଂ. (ତୁଚ୍ଛଶବ୍ଦଜ) ଶୂନ୍ୟ; ଖାଲି; କେବଳ ।

ତୁଟା-ବିଂ. (ତ୍ରୁଟ୍‌ଧାତୁରୁ) ଭଙ୍ଗା ।

ତୁଟି-ବି. (ତ୍ରୁଟିଶବ୍ଦଜ) ହାନି; ଦୋଷ ।

ତୁଟିବା-କ୍ରି. (ତ୍ରୁଟ୍‌ଧାତୁରୁ) ଭାଙ୍ଗିବା ।

ତୁଠ-ବି. ନଦୀ ବା ପୁଷ୍କରିଣୀରେ ସ୍ନାନ କରିବାର ସ୍ଥାନ ।

ତୁଣ୍ଡ-ବି. ମୁଖଗହ୍ୱର; ଓଷ୍ଠାଧର ।

ତୁଣ୍ଡପୋଡା-ବି. କଣ୍ଟକବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ତୁଣ୍ଡି-ବି. ଗାଈ ପ୍ରଭୃତି ଜନ୍ତୁର ତୁଣ୍ଡବନ୍ଧନ ।

ତୁତି-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ; (ଏଥିରେ କୋଷକୀଟ ପାଳିତ ହୁଅନ୍ତି) ।

ତୁତ୍ଥା-ବି. (ତୁତ୍ଥକଶବ୍ଦଜ) ମହୁରଗିରି ।

ତୁନି-ବିଂ. (ତୁଷ୍ଣୀମ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ନୀରବ; ଚୁପ୍ ।

ତୁନ୍ଦି-ବି. ପେଟ ।

ତୁନ୍ଦିଳ-ବିଂ. (ତୁନ୍ଦ-ଇଲ) ସ୍ଥୂଳୋଦର ।

ତୁନ୍ନ-ବିଂ. (ତୁଦ୍-ତ) ବ୍ୟଥିତ ।

ତୁମୂଳ, ତୁମୁଳ-ବିଂ. ଘୋର; ଉତ୍କଟ; ଭୟଙ୍କର ।

ତୁମ୍ବ, ତୁମ୍ବୀ-ବି. ଲାଉଖୋଳ; ବୀଣାଦି ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରର ହାଣ୍ଡି ବା ଆଧାର ।

ତୁମେ, ତୁମ୍ଭେ-ସଂ. (ଯୁଷ୍ମଦ୍‌ଶବ୍ଦରୁ) ମଧ୍ୟମ ପୁରୁଷ ।

ତୁରଗ, ତୁରଙ୍ଗ, ତୁରଙ୍ଗମ-ବି. (ତୁର-ଗମ୍-ଅ) ଅଶ୍ୱ ।

ତୁରିତ-କ୍ରି. ବିଂ. (ତ୍ୱରିତଶବ୍ଦଜ) ଶୀଘ୍ର; ଚଞ୍ଚଳ ।

ତୁରୀ-ବି. ତୂରୀ; ମୁଖବାଦ୍ୟ ବିଶେଷ ।

ତୁରୀୟ-ବିଂ. (ଚତୁର୍-ଈୟ) ଚତୁର୍ଥ । ବି. ପରବ୍ରହ୍ମ ।

ତୁର୍ଯ୍ୟ, ତୂର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ଚତୁର୍-ଯ) ଚତୁର୍ଥ ।

ତୁଳ, ତୁଲ-ବି. (ତୁଲ-ଧାତୁରୁ) ଓଜନ; ବସ୍ତା । ବିଂ. ସମତଳ ।

ତୁଳନା-ବି. (ତୁଲ୍-ଅନ-ଆ) ସାମ୍ୟବୈଷମ୍ୟ-ନିରୂପଣ ।

ତୁଳସୀ-ବି. ସ୍ୱନାମପ୍ରସିଦ୍ଧ ବୃକ୍ଷ ।

ତୁଳା-ବି. (ତୁଲ୍-ଅ) ତୌଲିବାର ନିକ୍ତି; ସପ୍ତମ ରାଶି ।

ତୁଳା-ବି. (ତୂଳଶବ୍ଦଜ) ମଞ୍ଜିଛଡ଼ା କପା; ଶିମିଳି ଗଛର ତୁଳା ।

ତୁଳାଦଣ୍ଡ-ବି. ପରିମାଣଦଣ୍ଡ; ନିକ୍ତି ।

ତୁଳା-ଦାନ-ବି. ତୁଳାପୁରୁଷ; ନିଜ ଦେହର ଭାର ପରିମାଣ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣାଦିଦାନ ।
ତୁଳାମାନ-ବି. ତୁଳାଦଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରା ପରିମାଣ ।
ତୁଳାଭଣ୍ଡା-ବି. ତୁଳା ପିଞ୍ଜିବା ଲୋକ ।
ତୁଳି, ତୁଳିକା } ବି. (ତୁଳ୍‌ଧାତୁରୁ) ଚିତ୍ରକରର ବହୁଁଳା ।
ତୁଳିତ-ବିଂ. (ତୁଳ୍-ତ) ପରିମିତ; ଉପମିତ; ଉତ୍କ୍ଷିପ୍ତ ।
ତୁଳିବା-କ୍ରି. ତୁଳନା କରିବା; ତୌଲ କରିବା ।
ତୁଳୀ-ବି. (ତୁଳାଶବ୍ଦରୁ) ତୁଳାନିର୍ମିତ ଶେଯ ।
ତୁଲ୍ୟ-ବିଂ. (ତୁଲ୍-ଯ) ସଦୃଶ; ସମାନ ।
ତୁଷ-ବି. (ତୁଷ୍-ଅ) ଧାନ୍ୟାଦିର ଚୋପା ।
ତୁଷାନଳ-ବି. (ତୁଷ୍-ଅନଳ) ତୁଷାଗ୍ନିରେ ଦେହଦାହରୂପ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ।
ତୁଷାର-ବି. (ତୁଷ୍-ଅର) ନୀହାର; ବରଫ ।
ତୁଷାର-ଗିରି-ବି. ହିମାଳୟ ।
ତୁଷ୍ଟ-ବିଂ. (ତୁଷ୍-ତ) ତୃପ୍ତ; ଆହ୍ଲାଦିତ ।
ତୁଷ୍ଟି-ବି. (ତୁଷ୍-ତି) ସନ୍ତୋଷ; ତୃପ୍ତି ।
ତୁହିନ-ବି. ହିମ । ବିଂ. ଶୀତଳ ।
ତୁହିନାଂଶୁ-ବି. (ତୁହିନ-ଅଂଶୁ) ଚନ୍ଦ୍ର ।
ତୂଣ, ତୂଣୀ, ତୂଣୀର } ବି. ଶର ରଖିବାର ଚୁଙ୍ଗା; ବାଣାଧାର ।
ତୂର, ତୂରୀ } ବି. (ତୂର-ଅ-ଇ) ଯୁଦ୍ଧଭେରୀ ।
ତୂର୍ଣ୍ଣ-କ୍ରି. ବିଂ. (ତୂର-ତ) ଶୀଘ୍ର ।

ତୂର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ତୂର-ଯ) ବିବିଧ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ।
ତୂଳ, ତୂଳିକା } ବି. ଚିତ୍ରକରର ବର୍ଣ୍ଣ ଲେଖନୀ ।
ତୂଷ୍ଣୀଂଭାବ-ବି. (ତୂଷ୍ଣୀଂ=ନୀରବ+ଭାବ) ମୌନାବଲମ୍ବନ ।
ତୃଣ-ବି. (ତୃହ୍-ଣ) ଘାସ; କୁଟା ପ୍ରଭୃତି ।
ତୃଣଜୀବୀ-ବିଂ. ତୃଣଭକ୍ଷଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଣଧାରଣକାରୀ ପ୍ରାଣୀ ।
ତୃଣଧାନ୍ୟ-ବି. ବାଳୁଙ୍ଗା ଧାନ ।
ତୃତୀୟ-ବିଂ. (ତ୍ରି-ତୀୟ) ତିନିର ପୂରକ ।
ତୃତୀୟା-ବି. ତିଥିବିଶେଷ । [ଶ୍ରମ ।
ତୃତୀୟାଶ୍ରମ-ବି. (ତୃତୀୟ-ଆଶ୍ରମ) ବାନପ୍ରସ୍ଥା-
ତୃପ୍ତ-ବିଂ. (ତୃପ୍-ତ) ସନ୍ତୁଷ୍ଟ; ଆହ୍ଲାଦିତ ।
ତୃପ୍ତି-ବି. (ତୃପ୍-ତି) ସନ୍ତୋଷ; ଆହ୍ଲାଦ ।
ତୃଷା, ତୃଷ୍ଣା } ବି. (ତୃଷ୍-ଅ) ପିପାସା; ଆକାଙ୍କ୍ଷା; ଲୋଭ ।
ତୃଷ୍ଣାଳୁ-ବିଂ. (ତୃଷ୍ଣା-ଆଳୁ) ପିପାସୁ ।
ତୃଷିତ-ବିଂ. (ତୃଷ୍-ତ) ତୃଷାଯୁକ୍ତ ।
ତେଇଶ-ବିଂ. ସଂଖ୍ୟାବିଂଶ, ୨୩ ସଂଖ୍ୟା ।
ତେଜଃ-ବି. (ତିଜ୍-ଅସ୍) ଦୀପ୍ତି; ପ୍ରତାପ; ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣାଦି
ତେଜପତ୍ର-ବି. ଦାରୁଚିନି ପତ୍ର । [ଧାତୁ ।
ତେଜସ୍କର-ବିଂ. (ତେଜସ୍-କୃ-ଅ) ତେଜୋବୃଦ୍ଧିକାରକ; ଶକ୍ତିକାରକ ।
ତେଜସ୍ୱାନ୍, ତେଜସ୍ୱୀ } ବିଂ. (ତେଜସ୍-ବତ୍-ବିନ୍) ପ୍ରଭାବଶାଳୀ; ବଳବାନ୍; ତେଜୋବିଶିଷ୍ଟ ।

ତେଜିତ-ବି. (ତିଜ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଶାଣିତ; ଉତ୍ତେ-
ଜିତ । [ତେଜସ୍ୱୀ ।
ତେଜୀୟାନ୍-ବି. (ତେଜସ୍-ଈୟସ୍) ଅତି
ତେଜୋମୟ-ବି. (ତେଜସ୍-ମୟ) ଜ୍ୟୋତି-
ର୍ମୟ; ତେଜଃପୂର୍ଣ୍ଣ ।
ତେଢ଼ା-ବି. (ତିର୍ଯ୍ୟକ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ବଙ୍କା ।
ତେଣିକି-କ୍ରି. ବି. ସେହି ଦଗକୁ ।
ତେଣେ-କ୍ରି. ବି. ସେ ଦଗରେ ।
ତେଣ୍ଟା-ବି. ମତ୍ସ୍ୟାଦ ଭେଦନ କରବାର ଶସ୍ତ୍ର-
ବଶେଷ; ଜଞ୍ଜାଳ ।
ତେଣ୍ଟାର-ବି. (ଟିଟ୍ଟିଭଶବ୍ଦଜ) ପକ୍ଷୀବଶେଷ ।
ତେଣ୍ଡ୍ରା-ବି. ଜଳ ଉଠାଇବାର ଯନ୍ତ୍ରବଶେଷ ।
ତେତାଲି-ବି. (ତ୍ରିତାଳଶବ୍ଦଜ) ଛନ୍ଦମହଲ ।
ତେତିଶ-ବି. (ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶତ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ୩୩ ସଂଖ୍ୟା ।
ତେତକି-ବି. ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।
ତେତେ-ବି. ସେତେ; ତତ୍ପରିମିତ ।
ତେତେବେଳେ-ସ. ସେହିସମୟରେ ।
ତେନ୍ତୁଳି-ବି. (ତନ୍ତ୍ରିଡ଼ୀଶବ୍ଦଜ) ଚିଞ୍ଚାବୃକ୍ଷ ବା
ତାହାର ଅମ୍ଳଫଳ ।
ତେପନ-ବି. ୫୩ ସଂଖ୍ୟା ।
ତେମନ୍ତ-ବି. ସେହିପରି ।
ତେର-ବି. ୧୩ ସଂଖ୍ୟା ।
ତେଲି-ବି. (ତୈଳଶବ୍ଦଜ)ମାଲପା; ମଥାଦହ ।
ତେଲଙ୍ଗା-ବି. ତୈଲଙ୍ଗ ପ୍ରଦେଶର ଲୋକ ।
ତେଲଉଣି-ବି. ପଲମ ।
ତେଲୀ-ବି. (ତୈଳିକଶବ୍ଦଜ) ତୈଳବ୍ୟବସାୟୀ ।
ତେଲୁଣୀ-ବି. ତେଲୀଜାତୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ ।
ତେସନ-କ୍ରି. ବି. ସେହିପ୍ରକାରେ ।
ତେହ୍ନେ-କ୍ରି. ବି. ସେହିପ୍ରକାରେ । [(ପାତ୍ର) ।
ତୈଜସ-ବି. (ତେଜସ୍-ଅ) ଧାତୁନିର୍ମିତ
ତୈଳ-ବି. (ତିଲ୍-ଅ) ତିଳାଦିର ତେଲ ।
ତୈଲଙ୍ଗ-ବି. ଦେଶବଶେଷ; ତୈଲଙ୍ଗ ପ୍ରଦେ-
ଶର ଲୋକ ।
ତୈଳପା } ବି. (ତୈଳ-ପା-ଅ, ଅକ-ଆ)
ତୈଳପାୟିକା } ତେଲପୋକ; ଅସରପା ।
ତୋ-ସ. (ତ୍ୱତ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ତୋର ।
ତୋଟକ-ବି. ଛନ୍ଦୋବଶେଷ ।
ତୋଟା-ବି. ବଡ଼ ବଗିଚା ।
ତୋଡ଼-ବି. ବେଗ; ସ୍ରୋତର ବେଗ ।
ତୋଡ଼ା-ବି. ଟଙ୍କାର ଥଳୀ ।
ତୋଡ଼ି-ବି. ମତ୍ସ୍ୟବଶେଷ ।
ତୋତା-ବି. ଶୁକପକ୍ଷୀ ।
ତୋପ-ବି. କମାଣ ।
ତୋୟ-ବି. (ତୁ-ୟ) ଜଳ ।
ତୋୟଧି } ବି. (ତୋୟ-ଧି, ନିଧି) ସମୁଦ୍ର;
ତୋୟନିଧି } ସାଗର ।
ତୋରଣ-ବି. ବହିର୍ଦ୍ୱାର; ଫାଟକ ।
ତୋଫା-ବି. ସୁନ୍ଦର; ମନୋହର ।
ତୋରାଣି-ବି. ପଖାଳ ଭିତର ଜଳ ।
ତୋଲକ-ବି.(ତୁଲ୍-ଅ-କ)ତୋଲା; ଏକଭରି ।
ତୋଳନ-ବି. (ତୁଲ୍-ଅନ) ଉତ୍ତୋଳନ; ଓଜନ ।

ତୋଳା-ବି. (ତୋଳଶବ୍ଦଜ) ଭରି, ୧୦ ମଶା ଓଜନ ।

ତୋଳିବା-କ୍ରି. (ତୁଲ୍‌ଧାତୁଜ) ଉଠେଇବା; ଚୟନ କରିବା; ନିର୍ମାଣ କରିବା ।

ତୋଶକ-ବି. ବିଛଣା; ଗଦି ।

ତୋଷ-ବି. (ତୁଷ୍-ଅ) ସନ୍ତୋଷ; ହର୍ଷ; ଆହ୍ଲାଦ ।

ତୋଷଣ-ବି. (ତୁଷ୍-ଅନ) ସନ୍ତୁଷ୍ଟକରଣ ।

ତୋଷାମୋଦ-ବି. (ଯାବନିକ) ଚାଟୁବଚନ; ଖୋସାମୋଦ୍ ।

ତୋଷାଖାନା-ବି. (ପାର୍ଶିଶବ୍ଦ) ବସ୍ତ୍ରାଦିର ଭଣ୍ଡାର ।

ତୋଷିତ-ବିଂ. (ତୁଷ୍-ଇତ) ସନ୍ତୋଷଯୁକ୍ତ ।

ତୋଷିବା-କ୍ରି. (ତୁଷ୍‌ଧାତୁଜ) ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ।

ତୌଜି-ବି. ଜମି ଜମାଦିର ହିସାବପତ୍ର ।

ତୌର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ତୂର୍ଯ୍ୟ-ଅ) ବାଦ୍ୟ ।

ତୌର୍ଯ୍ୟତ୍ରିକ-ବି. (ତୌର୍ଯ୍ୟ-ତ୍ରିକ) ନୃତ୍ୟ, ଗୀତ ଓ ବାଦ୍ୟ ଏହି ତିନୟ ।

ତୌଲ-ବି. ତୁଲାଯନ୍ତ୍ର ।

ତୌଲିବା-କ୍ରି. ଓଜନ କରିବା ।

ତ୍ୟକ୍ତ-ବିଂ. (ତ୍ୟଜ୍-ତ) ବର୍ଜିତ; ବିସୃଷ୍ଟ ।

ତ୍ୟଜନ-ବି. (ତ୍ୟଜ୍-ଅନ) ତ୍ୟାଗ ।

ତ୍ୟାଗ-ବି. (ତ୍ୟଜ୍-ଅ) ବର୍ଜନ; ବିସର୍ଜନ; ଦାନ; ବୈରାଗ୍ୟ ।

ତ୍ୟାଗୀ-ବିଂ. (ତ୍ୟାଗ-ଇନ୍) ବୈରାଗୀ ।

ତ୍ୟାଜ୍ୟ-ବିଂ. (ତ୍ୟଜ୍-ଯ) ତ୍ୟାଗର ଯୋଗ୍ୟ; ବର୍ଜନୀୟ ।

ତ୍ରପା-ବି. (ତ୍ରପ୍-ଅ) ଲଜ୍ଜା ।

ତ୍ରପିତ-ବିଂ. (ତ୍ରପ୍-ତ) ଲଜ୍ଜିତ ।

ତ୍ରୟ-ବି. (ତ୍ରି-ଅୟ) ୩ ସଂଖ୍ୟା; (ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗରେ ତ୍ରୟୀ) ।

ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶତ୍-ବିଂ. ୩୩ ସଂଖ୍ୟା ।

ତ୍ରୟୋଦଶ-ବିଂ. (ତ୍ରି-ଦଶନ୍-ଅ) ତେର ସଂଖ୍ୟାର ପୂରଣବାଚକ । [ବିଶେଷ ।

ତ୍ରୟୋଦଶୀ-ବି. (ତ୍ରି-ଦଶନ୍-ଅ-ଈ) ତିଥି-

ତ୍ରସ୍ତ-ବିଂ. (ତ୍ରସ୍-ତ) ତ୍ରାସଯୁକ୍ତ; ଭୀତ; ଚକିତ ।

ତ୍ରାଣ-ବି.(ତ୍ରୈ-ଅନ) ବିପଦରୁ ଉଦ୍ଧାର; ରକ୍ଷା ।

ତ୍ରାତା-ବିଂ. (ତ୍ରୈ-ତୃ) ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା ।

ତ୍ରାସ-ବି. (ତ୍ରସ୍-ଅ) ଭୟ ।

ତ୍ରାସିତ- ବିଂ. (ତ୍ରସ୍-ଣିଚ୍-ତ) ବିଭୀଷିତ ।

ତ୍ରାହି-କ୍ରି. (ତ୍ରୈ-ହି) ରକ୍ଷାକର; ବି. ରକ୍ଷା ।

ତ୍ରି-ବିଂ. ୩ ସଂଖ୍ୟା ।

ତ୍ରିଂଶ / ତ୍ରିଂଶତ୍ } ବିଂ. ୩୦ ସଂଖ୍ୟା ।

ତ୍ରିକ-ବି. (ତ୍ରି-କ) ମେରୁଦଣ୍ଡର ନିମ୍ନଭାଗ; କଟି; ୩ ସଂଖ୍ୟା ।

ତ୍ରି-କଟୁ-ବି. ଶୁଣ୍ଠି, ପିପ୍ପଳି ଓ ଗୋଲମରିଚ ।

ତ୍ରି-କାଳ-ବି. ପ୍ରାତଃ, ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା; ଭୂତ, ଭବିଷ୍ୟତ୍ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ।

ତ୍ରି-କାଳଜ୍ଞ-ବିଂ. (ତ୍ରିକାଳ-ଜ୍ଞା-ଅ) କାଳତ୍ରୟ-ବୃତ୍ତାନ୍ତଜ୍ଞାତା ।

ତ୍ରି-କୂଟ-ବି. ତିନିଶୃଙ୍ଗବିଶିଷ୍ଟ ପର୍ବତ ।

ତ୍ରିକୋଣ-ବି. ତିନିକୋଣ; ତ୍ରିଭୁଜକ୍ଷେତ୍ର ।

ତ୍ରିକୋଣମଣ୍ଡଳ ଭୂମି-ବି. ଜଳାମୁହାଣ ନିକଟରେ ଥିବା ତ୍ରିକୋଣ ଭୂଖଣ୍ଡ । [ଭମଃ ।

ତ୍ରିଗୁଣ-ବି. (ତ୍ରି-ଗୁଣ) ତିନିଗୁଣ; ସତ୍ତ୍ୱ, ରଜଃ ଓ

ତ୍ରିଜାତକ-ବି. ଜାୟିତ୍ରୀ, ଅଳାଇଚ ଓ ତେଜପତ୍ର ।

ତ୍ରି-ତନ୍ତ୍ରୀ-ବି. ସେତାର ନାମକ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ।

ତ୍ରି-ତୟ-ବିଂ. ତିନିଗୋଟି; ତ୍ରୟ ।

ତ୍ରି-ତାପ-ବି. (ତ୍ରି-ତାପ) ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ, ଆଧିଦୈବିକ ଓ ଆଧିଭୌତିକ ଏହି ତ୍ରିବିଧ ସନ୍ତାପ ।

ତ୍ରି-ଦଣ୍ଡ-ବି. ବାକ୍‌ଦଣ୍ଡ, ମନୋଦଣ୍ଡ, ଓ କାୟଦଣ୍ଡ ।

ତ୍ରିଦଣ୍ଡୀ-ବିଂ. (ତ୍ରି-ଦଣ୍ଡ-ଇନ୍) ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ।

ତ୍ରିଦଶ-ବି. ଦେବତା । ବିଂ. ତ୍ରିଂଶ ସଂଖ୍ୟକ ।

ତ୍ରିଦଶାରି-ବି. (ତ୍ରିଦଶ-ଅରି) ଦେବଶତ୍ରୁ; ଅସୁର ।

ତ୍ରିଦିବ-ବି. (ତ୍ରି-ଦିବ୍-ଅ) ସ୍ୱର୍ଗ; ଆକାଶ ।

ତ୍ରିଦିବେଶ-ବି. (ତ୍ରିଦିବ-ଈଶ) ଇନ୍ଦ୍ର ।

ତ୍ରିଦୋଷ-ବି. (ତ୍ରି-ଦୋଷ) ବାତ, ପିତ୍ତ ଓ କଫର ଦୋଷ ।

ତ୍ରିଧା, ତ୍ରିବିଧ } ଅଂ. (ତ୍ରି-ଧା-ବିଧ) ତିନିପ୍ରକାର ।

ତ୍ରି-ନବତି-ବିଂ. ୯୩ ସଂଖ୍ୟା ।

ତ୍ରି-ନୟନ-ବି. ଶିବ; ମହାଦେବ ।

ତ୍ରିପଞ୍ଚାଶତ୍-ବିଂ. ୫୩ ସଂଖ୍ୟା ।

ତ୍ରି-ପତ୍ର-ବି. ବେଲଗଛ ।

ତ୍ରିପଥଗା-ବି. (ତ୍ରିପଥ-ଗମ୍-ଅ-ଆ) ତ୍ରିପଥଗାମିନୀ; ଗଙ୍ଗା । [ଭେପାସ୍ୱା ।

ତ୍ରିପଦୀ-ବି. (ତ୍ରି-ପଦ୍-ଈ) ଛନ୍ଦୋବିଶେଷ;

ତ୍ରିପାଦ-ବି. ତ୍ରିବିକ୍ରମ; ବିଷ୍ଣୁ; ବିଂ. ତ୍ରିପାଦବିଶିଷ୍ଟ ।

ତ୍ରିପିଷ୍ଟପ, ତ୍ରିବିଷ୍ଟପ } ବି. (ତ୍ରି-ପିଷ୍ଟପ,-ବିଷ୍ଟପ) ତ୍ରିଭୁବନ; ସ୍ୱର୍ଗ ।

ତ୍ରିପୁଣ୍ଡ୍ର-ବି. ଲଲାଟରେ ଭସ୍ମାଦିରଚିତ ତିନୋଟି ରେଖା । [ହନ୍ତା; ମହାଦେବ ।

ତ୍ରିପୁରାରି-ବି. (ତ୍ରି-ପୁର-ଅରି) ତ୍ରିପୁର ରାକ୍ଷସର-

ତ୍ରିଫଳା-ବି. ହରଡ଼ା, ବାହାଡ଼ା ଓ ଅଁଳା ।

ତ୍ରି-ବଳି-ବି. ଉଦରରେ ମାଂସର ସଂକୋଚ ଜନିତ ରେଖାତ୍ରୟ ।

ତ୍ରିଭୁଜ-ବି. ତ୍ରିକୋଣ କ୍ଷେତ୍ର ।

ତ୍ରି-ଭୁବନ-ବି. ସ୍ୱର୍ଗ, ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଓ ପାତାଳ ।

ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି-ବି. (ତ୍ରି-ମୂର୍ତ୍ତି) ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ ଓ ମହେଶ୍ୱର ।

ତ୍ର୍ୟମ୍ବକ-ବି. (ତ୍ରି-ଅମ୍ବକ=ନେତ୍ର) ଶିବ; ମହାଦେବ ।

ତ୍ରିଯାମା-ବି. (ତ୍ରି-ଯାମା) ରଜନୀ ।

ତ୍ରିଲୋକୀ-ବି. (ତ୍ରି-ଲୋକ-ଈ) ତ୍ରିଲୋକ; ସ୍ୱର୍ଗ, ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଓ ପାତାଳ ।

ତ୍ରି-ବର୍ଗ-ବି. ଧର୍ମ, ଅର୍ଥ ଓ କାମ ।

ତ୍ରିବିକ୍ରମ-ବି. (ତ୍ରି-ବିକ୍ରମ) ତ୍ରିପଦଦ୍ୱାରା ତ୍ରିଲୋକବ୍ୟାପୀ ବାମନରୂପୀ ବିଷ୍ଣୁ ।

ତ୍ରିବୃତ୍-ବି. ତିଉଡ଼ି ଲତା ।

ତ୍ରି-ବୃତ୍ତ-ବିଂ. ତ୍ରିଗୁଣିତ ।

ତ୍ରିବେଣୀ-ବି. (ତ୍ରି-ବେଣୀ) ଯେଉଁଠାରେ ଗଙ୍ଗା, ଯମୁନା ଓ ସରସ୍ୱତୀର ଯୋଗ ।

ତ୍ରିବେଦୀ ବିଂ. (ତ୍ରି-ବେଦ-ଇନ୍) ଋକ୍, ଯଜୁଃ, ସାମ ଏହି ତିନିବେଦର ଜ୍ଞାତା (ବ୍ରାହ୍ମଣ) ।

ତ୍ରିଶତ—ବିଂ. ତିନିଶ, ୩୦୦ ।
ତ୍ରି-ଶୂଳ—ବି. ତିନିଫଳକଯୁକ୍ତ ଅସ୍ତ୍ର, ଶିବାସ୍ତ୍ର ।
ତ୍ରିଶୂଳୀ—ବି. (ତ୍ରିଶୂଳ-ଇନ୍) ଶିବ ।
ତ୍ରି-ସନ୍ଧ୍ୟା—ବି. ପ୍ରାତଃ, ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଓ ସାୟାହ୍ନ ।
ତ୍ରି-ସପ୍ତ—ବିଂ. ସାତର ତିନିଗୁଣ, ୨୧ ସଂଖ୍ୟା ।
ତ୍ରିସପ୍ତତି—ବିଂ. ୭୩ ସଂଖ୍ୟା ।
ତ୍ରୁଟି—ବି. (ତ୍ରୁଟ୍-ଇ) ନ୍ୟୂନତା; କ୍ଷତି; ଦୋଷ ।
ତ୍ରୁଟିତ—ବିଂ. (ତ୍ରୁଟ୍-ତ) ଛିନ୍ନ; ଭଗ୍ନ ।
ତ୍ରେତା—ବି. (ତ୍ରି-ଇତ-ଆ) ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୁଗ ।
ତ୍ରେଧା—କ୍ରି. ବିଂ. ତିନିପ୍ରକାରେ ।
ତ୍ରୈଗୁଣ୍ୟ—ବି. ସତ୍ତ୍ୱ, ରଜଃ ଓ ତମଃ ଏହି ଗୁଣତ୍ରୟର ସମଷ୍ଟି । [ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ତ୍ରୈମାସିକ—ବିଂ. (ତ୍ରିମାସ-ଇକ) ମାସତ୍ରୟ-
ତ୍ରୈରାଶିକ—ବି. (ତ୍ରିରାଶି-ଇକ) ତିନିରାଶି ଜଣାଥିଲେ ଚତୁର୍ଥ ରାଶି ବାହାର କରିବାର ଗାଣିତିକ ନିୟମବିଶେଷ । [ପାତାଳ ।
ତ୍ରୈଲୋକ୍ୟ—ବି. (ତ୍ରିଲୋକ-ଯ) ସ୍ୱର୍ଗ, ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଓ
ତ୍ରୋଟକ—ବିଂ. (ତ୍ରୁଟ୍-ଅକ) ଯାହାଦ୍ୱାରା ଛେଦନ କରାଯାଏ । ବି. ଏକପ୍ରକାର ନାଟ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥବିଶେଷ ।
ତ୍ରୋଟି—ବି. ଚଞ୍ଚୁ; ପକ୍ଷୀର ଥଣ୍ଟ ।
ତ୍ର୍ୟଂଶ—ବି. (ତ୍ରି-ଅଂଶ) ତୃତୀୟ ଅଂଶ ।
ତ୍ର୍ୟହସ୍ପର୍ଶ—ବି. (ତ୍ରି-ଅହନ୍-ସ୍ପର୍ଶ) ଏକଦିନରେ ତିନି ତିଥିର ମିଳନ ।
ତ୍ୱକ୍—ବି. (ତ୍ୱଚ୍-କ୍ୱିପ୍) ବଲ୍କଲ; ଚର୍ମ; ସ୍ପର୍ଶେନ୍ଦ୍ରିୟ ।
ତ୍ୱଦ୍—ସର୍ବ. ତୁମ୍ଭେ ।
ତ୍ୱଦୀୟ—ବିଂ. (ତ୍ୱଦ୍-ଈୟ) ତୁମ୍ଭ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ତ୍ୱରା—ବି. (ତ୍ୱର୍-ଅ) ବେଗ; ଶୀଘ୍ରତା ।
ତ୍ୱରିତ—ବିଂ. (ତ୍ୱର-ଇତ) ସତ୍ୱର ।
ତ୍ୱଷ୍ଟା—ବି. (ତ୍ୱକ୍ଷ୍-ତୃ) ବିଶ୍ୱକର୍ମା; ବଢ଼େଇ ।
ତ୍ୱାଦୃଶ—ବିଂ. (ତ୍ୱଦ୍-ଦୃଶ) ତୁମ୍ଭସଦୃଶ ।
ତ୍ୱିଷାମ୍ପତି—ବି.(ତ୍ୱିଷାଂ=ତେଜସ୍ କିରଣର + ପତି) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ଥ

ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ସପ୍ତଦଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଥକା—ବି. (ସ୍ଥଗ୍‌ଧାତୁରୁ) କ୍ଳାନ୍ତ; ଶ୍ରାନ୍ତ ।
ଥକାମରା—ବିଂ. (ସ୍ଥଗ୍ ଓ ମୃଧାତୁରୁ) କ୍ଳାନ୍ତିରେ ମ୍ରିୟମାଣ ।
ଥକିବା—କ୍ରି. (ସ୍ଥଗ୍‌ଧାତୁରୁ) ଅବସନ୍ନ ହେବା ।
ଥଙ୍ଗଥଙ୍ଗ୍—ବିଂ. ଅସ୍ଥିର; ଅନିଶ୍ଚିତ ।
ଥଟା, ଥଟ୍ଟା—ବି. ପରିହାସ ।
ଥଟାରି—ବି. କଂସା ପିତ୍ତଳ ପାତ୍ର-ନିର୍ମାତା ।
ଥଣ୍ଟ—ବି. ଚଞ୍ଚୁ ।
ଥଣ୍ଡା—ବିଂ. ଶୀତଳ; ଉପହାସ ।
ଥନ—ବି. (ସ୍ତନଶବ୍ଦରୁ) ସ୍ତନ ।
ଥନଥନ—ବିଂ. ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ।
ଥନହରା—ବି. ସ୍ତନରୋଗବିଶେଷ ।
ଥନ୍ତରା—ବିଂ. ଯାହାର ମୂଳ ବା ଡାଳ ନାହିଁ ।

ଥନ୍ତଲ୍-ବିଂ. ଫଁପା; ମୋଟା । [ପରଜଶବ୍ଦ ।
ଥପ୍‌ଥପ୍-ଅ. ଜଳୀୟ ଦ୍ରବ୍ୟର ଟୋପା ଟୋପା
ଥବିର-ବିଂ. (ସ୍ଥବିରଶବ୍ଦଜ) ବୃଦ୍ଧ ।
ଥମ୍ଭିବା-କ୍ରି.(ସ୍ତମ୍ଭଶବ୍ଦଜ)ଅଟକିଯିବା; ରହିଯିବା ।
ଥୟ-ବିଂ. (ସ୍ଥାଧାତୁଜ) ସ୍ଥିର ।
ଥର-ବି. (ସ୍ତରଶବ୍ଦଜ) ବାର ।
ଥରକୁଥର-କ୍ରି. ବିଂ. ବାରମ୍ବାର ।
ଥର୍‌ଥର-ବିଂ. କମ୍ପିତ ।
ଥରିବା-କ୍ରି. କମ୍ପିବା; କମ୍ପିତ ହେବା ।
ଥଳ-ବି. (ସ୍ଥଳଶବ୍ଦଜ) ଭୂମି; ଜଙ୍ଘାରେ ପଶିଯିବା ଭଳି ସ୍ଥାନ ।
ଥଳୀ-ବି. (ସ୍ଥଳୀଶବ୍ଦଜ) ମୃଣୀ; ସ୍ଥଳୀ ।
ଥାକିବା-କ୍ରି. (ସ୍ଥାଧାତୁରୁ) ରହିବା ।
ଥାକୁଲ୍-ବିଂ. ଅତି ମୋଟ ।
ଥାଟ-ବି. ସୈନ୍ୟ ।
ଥାତି-ବି. ଗଚ୍ଛିତ ଧନ ।
ଥାନ-ବି. (ସ୍ଥାଧାତୁଜ) ଭୂମି ।
ଥାନମୁଦ୍ରା-ବି. ଗଣ୍ଡସ୍ଥଳର ଉପରଭାଗ ।
ଥାନା-ବି. (ସ୍ଥାଧାତୁଜ) ଜଗିବା ସ୍ଥାନ ।
ଥାମି-ବିଂ. (ସ୍ଥାମୀଶବ୍ଦଜ) ସ୍ଥାୟୀ ।
ଥାପିବା-କ୍ରି.(ଣିଜନ୍ତ ସ୍ଥାଧାତୁରୁ)ସ୍ଥାପନ କରିବା ।
ଥାଳ-ବି. ଘଉଶୋଳରେ ନିର୍ମିତ ଭକ୍ଷ୍ୟପାତ୍ର ।
ଥାଳିଆ-ବି. (ସ୍ଥାଳୀଶବ୍ଦଜ) ଛୋଟଥାଳୀ; ରେକାବି । [ବିଶେଷ ।
ଥାଳୀ-ବି. (ସ୍ଥାଳୀଶବ୍ଦଜ) ଧାତୁ ନିର୍ମିତ ପାତ୍ର-
ଥିବା-କ୍ରି. (ସ୍ଥାଧାତୁରୁ) ରହିବା ।
ଥୁଆ-ବିଂ. ସ୍ଥିତ; ରକ୍ଷିତ ।
ଥୁଆଥୋଇ-ବି. ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀର ପୁନର୍ବିବାହ; ବିଭିନ୍ନ ପଦାର୍ଥମାନ ଯଥାସ୍ଥାନରେ ରଖିବା ।
ଥୁକ-ବି. ଛେପ ।
ଥୁଣ୍ଟା-ବିଂ. ଶାଖାହୀନ; ମୁଣ୍ଡା ।
ଥୁତ୍କାର-ବି. ଛେପ ପକାଇବା ।
ଥେଣ୍ଟା-ବିଂ. ଅମାନିଆ; ଅବାଧ୍ୟ ।
ଥୋଇଲ୍ଲୀ-ବି. ଦାସୀ; ରକ୍ଷିତା ସ୍ତ୍ରୀ ।
ଥୋଇବା-କ୍ରି. (ସ୍ଥାଧାତୁଜ) ରଖିବା ।
ଥୋକେ
ଥୋକାଏ } ବିଂ. କେତେକ; କେତେଗୁଡ଼ିଏ ।
ଥୋଡ଼-ବି. ଧାନର ଶିଁଷା; କଦଳୀଗଛରେ ନବୋଦ୍ଗତ କାଣ୍ଡ ।
ଥୋଡ଼ା-ବିଂ. ଅଳ୍ପ ।
ଥୋଡ଼ିଆ
ଥୋଉଆ } ବି. ଯେ ବଳଦଦ୍ୱାରା ଭାର ବହନ କରେ ।
ଥୋପ-ବି. ବନଶିରେ ମାଛ ଧରିବାପାଇଁ ଯେଉଁ ଅହାର ଦିଆଯାଏ ।
ଥୋପା-ବି. ଗୁଚ୍ଛ ।
ଥୋପିପଡ଼ିବା-କ୍ରି. ବୋହିପଡ଼ିବା ।
ଥୋମଣି-ବି. ପଶୁମାନଙ୍କର ଓଷ୍ଠ ।
ଥୋବରା-ବିଂ. ନିର୍ଲଜ୍ଜ; ଥକିଯିବା ।
ଥୋର
ଥୋରପାହାର } ବି. ହସ୍ତିଶୁଣ୍ଡ ।

ଦ — ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଅଷ୍ଟାଦଶ ବର୍ଣ୍ଣ; ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ଦାତା ଅର୍ଥରେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ ।

ଦଅଣା—ବି. ପୁଷ୍ପବିଶେଷ । [କରିବା ।

ଦଇନ୍ୟ କରିବା—କ୍ରି. (ଦୈନ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ବିନତି

ଦଉଡ଼ି—ବି. (ଡୋରଶବ୍ଦଜ) ରଜ୍ଜୁ ।

ଦଉଡ଼ିବା—କ୍ରି. (ଦ୍ରୁ ଧାତୁରୁ) ଧାଇଁବା ।

ଦଂଶ—ବି. (ଦନ୍ଶ୍-ଅ) ଦଂଶନ; ଡାଂଶ ।

ଦଂଶକ—ବି. (ଦନ୍ଶ୍-ଅକ) ଯେ ଦଂଶନ କରେ ।

ଦଂଶନ—ବି. (ଦନ୍ଶ୍-ଅନ) ଦନ୍ତ ବା ନାହୁଡ଼ ଦ୍ୱାରା ଅଘାତ ।

ଦଂଶିତ—ବିଂ. ଦନ୍ତାଦି ଦ୍ୱାରା ଆହତ ।

ଦଂଷ୍ଟ୍ରା—ବି. (ଦନ୍ଶ୍-ଷ୍ଟ୍ର-ଅ) ବନ୍ୟପଶୁର ବଡ଼ ଦାନ୍ତ ।

ଦକ
ଦକା } ବି. ଭୟ; ଚିନ୍ତା ।

ଦକ୍ଷ—ବିଂ. (ଦକ୍ଷ୍-ଅ) ସମର୍ଥ; ନିପୁଣ । ବି. ପୁରାଣୋକ୍ତ ପ୍ରଜାପତି ବିଶେଷ ।

ଦକ୍ଷତା—ବି. (ଦକ୍ଷ-ତା) ସାମର୍ଥ୍ୟ; ପଟୁତା ।

ଦକ୍ଷିଣ—ବିଂ. (ଦକ୍ଷ-ଇନ) ଡାହାଣ, ବାମେତର; ଉତ୍ତରର ବିପରୀତ (ଦିକ୍) । ବି. ଦକ୍ଷିଣଦେଶ ।

ଦକ୍ଷିଣା—ବି. ଗୁରୁ ବା ପୁରୋହିତଙ୍କୁ ଦତ୍ତଧନ; ଦକ୍ଷିଣଦିକ୍ ।

ଦକ୍ଷିଣାନିଳ—ବି. (ଦକ୍ଷିଣ-ଅନିଳ) ମଳୟପବନ ।

ଦକ୍ଷିଣାପଥ—ବି. ଦକ୍ଷିଣଦେଶ; ଦାକ୍ଷିଣାତ୍ୟ ।

ଦକ୍ଷିଣାୟନ—ବି. (ଦକ୍ଷିଣ-ଅୟନ) ବିଷୁବରେଖାର ଦକ୍ଷିଣବର୍ତ୍ତୀ ସୂର୍ଯ୍ୟମାର୍ଗ ।

ଦକ୍ଷିଣାବର୍ତ୍ତ—ବି. (ଦକ୍ଷିଣ-ଆବର୍ତ୍ତ) ଦକ୍ଷିଣ ଅଙ୍ଗକୁ ଆବର୍ତ୍ତନ ।

ଦଖଲ—ବି. ଅଧିକାର ।

ଦଖଲ—ବିଂ. କର୍ଦ୍ଦମମୟ ।

ଦଗା—ବି. ପ୍ରବଞ୍ଚନା; ଚେଁଶ ।

ଦଗାଦିଆ
ଦଗାଦାର } ବିଂ. ପ୍ରବଞ୍ଚକ ।

ଦଙ୍ଗା—ବି. କଳହ ।

ଦଗ୍ଧ—ବିଂ. (ଦହ୍-ତ) ଜ୍ୱଳିତ; ଭସ୍ମୀକୃତ ।

ଦଡ଼—ବିଂ. (ଦୃଢ଼ଶବ୍ଦଜ) ଶକ୍ତ; ମଜବୁତ ।

ଦଣ୍ଡ—ବି. (ଦଣ୍ଡ୍-ଅ) ଯଷ୍ଟି; ଶାସନ; ଶିକ୍ଷା; ୬୦ ପଳ ପରିମିତ ସମୟ ।

ଦଣ୍ଡକାକ—ବି. ଡାମରକୁଆ । [ବିଶେଷ ।

ଦଣ୍ଡକାରଣ୍ୟ—ବି. ରାମାୟଣ ବର୍ଣ୍ଣିତ ମହାରଣ୍ୟ-

ଦଣ୍ଡ-ଗ୍ରହଣ—ବି. ସନ୍ନ୍ୟାସାଶ୍ରମ ଅବଲମ୍ବନ (ଦଣ୍ଡୀ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ହସ୍ତରେ ଦଣ୍ଡ ଧାରଣ କରନ୍ତି) ।

ଦଣ୍ଡଧର—ବି. (ଦଣ୍ଡ-ଧୃ-ଅ) ଯେ ଦଣ୍ଡ ଧାରଣ କରେ; ରାଜା; ଯମ; ଦଣ୍ଡଧାରୀ ।

ଦଣ୍ଡନ—ବି. ଶାସନ ।

ଦଣ୍ଡନୀତି—ବି. ରାଜନୀତି ।

ଦଣ୍ଡନୀୟ—ବିଂ. (ଦଣ୍ଡ-ଅନୀୟ) ଦଣ୍ଡାର୍ହ, ଦଣ୍ଡ ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ।

ଦଣ୍ଡବତ—ବି. (ଦଣ୍ଡ-ବତ) ଦଣ୍ଡପ୍ରାୟ ଭୂମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ । [ବିଧାନ ।

ଦଣ୍ଡବିଧି—ବି. (ଦଣ୍ଡ-ବିଧି) ଅପରାଧୀର ଦଣ୍ଡ-

ଦଣ୍ଡା—ବି. (ଦଣ୍ଡଶବ୍ଦଜ) ଶଗଡ଼ ଧଣ୍ଡା; ଗୋଡ଼ ଛିବାର ବାଡ଼ି ।

ଦଣ୍ଡାୟମାନ—ବିଂ. (ଦଣ୍ଡ-ଅୟ୍-ଶାନଚ୍) ଦଣ୍ଡପ୍ରାୟ ସିଧାଭାବରେ ଠିଆ ।

ଦଣ୍ଡାର—ବି. (ଦଣ୍ଡ-ଋ-ଅ) କୁମ୍ଭକାରଚକ୍ର ।

ଦଣ୍ଡେ—ବି. ନାସିକାର ଆଭରଣବିଶେଷ; ନଳି ।

ଦଣ୍ଡିତ—ବିଂ. (ଦଣ୍ଡ୍-ତ) ଦଣ୍ଡପ୍ରାପ୍ତ ।

ଦଣ୍ଡିଦାର—ବି. ଯେ ସ୍ଥଳ ଉଭୟାଦ ଓଜନ କରେ ।

ଦଣ୍ଡୀ—ବି. (ଦଣ୍ଡ-ଇନ) ସନ୍ନ୍ୟାସୀ; ଭୁଲାଦଣ୍ଡ ।

ଦଣ୍ଡୁଆସି—ବି. (ଦଣ୍ଡପାଣୀଶବ୍ଦଜ) ଚୌକିଅ; ଚୁମୁଠା ।

ଦଣ୍ଡ୍ୟ—ବିଂ. (ଦଣ୍ଡ୍-ଯ) ଦଣ୍ଡନୀୟ ।

ଦତ୍ତ—ବିଂ. (ଦା-ତ) ବିତରିତ; ଉତ୍ସୃଷ୍ଟ ।

ଦତ୍ତକପୁତ୍ର—ବି. ପୋଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ।

ଦତ୍ତାପହାରୀ—ବିଂ. (ଦତ୍ତ-ଅପ-ହୃ-ଇନ୍) ଦତ୍ତ ପଦାର୍ଥ ଯେ ଫେରିନିଏ ।

ଦଦରା—ବିଂ. ଦରଭଙ୍ଗା; ଫଟା ।

ଦଦ୍ରୁ—ବି. ଦାଦୁ; ଚର୍ମରୋଗ ।

ଦଧି—ବି. (ଧା-ଇ) ଦହି । [ଶୁଅ ।

ଦଧିଚ୍ଚର—ବି. (ଦଧି-ଚର) ଦଧିମନ୍ଥନ ଦଣ୍ଡ;

ଦଧିବାମନ—ବି. ବିଷ୍ଣୁ ।

ଦନା—ବି. ଠୋଲା ।

ଦନୁ—ବି. (ଦନ୍-ଉ) କଶ୍ୟପପତ୍ନୀ; ରାକ୍ଷସମାତା ।

ଦନୁଜ—ବି. (ଦନୁ-ଜନ୍-ଅ) ରାକ୍ଷସ; ଦାନବ ।

ଦନ୍ତ—ବି. (ଦମ୍-ତ) ଦଶନ; ଦାନ୍ତ ।

ଦନ୍ତ-ଛଦ—ବି. ଓଷ୍ଠ । [ଘଷିବା ।

ଦନ୍ତଧାବନ—ବି. (ଦନ୍ତ-ଧାବ୍-ଅନ) ଦାନ୍ତ

ଦନ୍ତାବଳ—ବି. (ଦନ୍ତ-ବଳ) ଦୀର୍ଘଦନ୍ତ ହସ୍ତୀ ।

ଦନ୍ତୀ—ବି. (ଦନ୍ତ-ଇନ୍) ହସ୍ତୀ; ପର୍ବତ । ବିଂ. ଦନ୍ତଯୁକ୍ତ ।

ଦନ୍ତୁର—ବିଂ. (ଦନ୍ତ-ଉର) ବହିର୍ଗତ ଦନ୍ତବିଶିଷ୍ଟ ।

ଦନ୍ତୁରିତ—ବିଂ. କରିଦାନ୍ତପରି ଉଗୁଡ଼ିତ ।

ଦନ୍ତ୍ୟ—ବିଂ. (ଦନ୍ତ-ଯ) ଦନ୍ତଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚାରିତ ।

ଦଂଦଶୂକ—ବିଂ. (ଦଂଶ୍-ଯଙ୍-ଊକ) ଦଂଶନଶୀଳ । ବି. ସର୍ପ; ରାକ୍ଷସ ।

ଦପ୍ତର—ବି. (ଆରବୀଭାଷା) ହିସାବ ବହି ।

ଦପ୍ତରୀ—ବି. ଯେ ଖାତାବହିମାନ ସଜାଡ଼ି ରଖେ; ଯେ ବହି ବାନ୍ଧେ ।

ଦଫା—ବି. (ଆରବୀଭାଷା) ପରିଚ୍ଛେଦ; ନିୟମ ।

ଦମ—ବି. (ଦମ୍-ଅ) ଦମନ; ଇନ୍ଦ୍ରିୟନିଗ୍ରହ ।

ଦମ୍—ବି. ନିଶ୍ୱାସ; ବଞ୍ଚନା; ଜୀବନ ।

ଦମନ—ବି. (ଦମ୍-ଅନ) ଶାସନ; ବଶୀକରଣ; ନିବାରଣ ।

ଦମନୀୟ—ବିଂ. (ଦମ୍-ଅନୀୟ) ଦମନଯୋଗ୍ୟ ।

ଦମୟନ୍ତୀ—ବି. (ଦମ୍-ଇ-ଅନ୍ତ-ଈ) ନଳରାଜାଙ୍କ ମହିଷୀ ।

ଦମ୍ପତି—ବି. ଜାୟା ଓ ପତି; ପତି-ପତ୍ନୀ ।

ଦମ୍ଭ—ବି. (ଦନ୍ଭ୍-ଅ) ଗର୍ବ; ପ୍ରବଞ୍ଚନା ।

ଦମ୍ଭୀ—ବିଂ. (ଦମ୍ଭ-ଇନ୍) ଗର୍ବୀ; ପ୍ରବଞ୍ଚକ ।

ଦମ୍ଭୋଳି—ବି. (ଦମ୍ଭ-ଲୀ-କ୍ୱିପ୍) ବଜ୍ର ।

ଦମ୍ୟ—ବିଂ. (ଦମ୍-ଯ) ଦମନ ଯୋଗ୍ୟ ।

ଦୟା—ବ. (ଦୟ୍-ଅ) କୃପା; ପରଦୁଃଖ-ହରଣେଚ୍ଛା । [ଦାନ କରେ ।

ଦୟାବୀର—ବ. ପରଦୁଃଖ-ହରଣାର୍ଥ ଯେ ପ୍ରାଣ

ଦୟାଳୁ—ବି. (ଦୟା-ଆଳୁ) ଦୟାବାନ୍ ।

ଦୟିତ—ବି. ପ୍ରିୟ । ବ. ପ୍ରଣୟୀ ।

ଦୟିତା—ବି. ପ୍ରିୟା । ବ. ପ୍ରଣୟିନୀ ।

ଦର—ବି. ଅଳ୍ପ । ବ. ଭୟ; ଖାତ; ମୂଲ୍ୟ ।

ଦରଜୀ—ବ. (ପାର୍ଶୀ) ବସ୍ତ୍ରସୀବନକାରୀ ।

ଦରଦ୍—ବ. ବ୍ୟଥା; ଦୁଃଖ; ବେଦନା ।

ଦର୍ବାର୍—ବ. (ପାର୍ଶୀ) ସଭା ।

ଦରମାହା—ବ. (ପାର୍ଶୀ) ବେତନ ।

ଦରାଣ୍ଡିବା—କ୍ରି. ଅଣ୍ଡାଳିବା; ଖୋଜିବା ।

ଦରି—ବ. (ଦୃ-ଇ) ଗିରିକନ୍ଦର; ପର୍ବତଗୁହା ।

ଦରିଦ୍ର—ବି. (ଦରିଦ୍ରା-ଅ) ନିର୍ଦ୍ଧନ ।

ଦରିଦ୍ରିତ—ବି. ନିର୍ଦ୍ଧନୀକୃତ ।

ଦରୋଟି—ବି. ଅର୍ଦ୍ଧପକ୍ୱ; ଅର୍ଦ୍ଧସିଦ୍ଧ ।

ଦର୍ଉଆନ୍—ବ. (ପାର୍ଶୀ) ଦ୍ୱାରବାନ୍ ।

ଦର୍ଦ୍ଦୁର—ବ. (ଦୃ-ଉର) ଭେକ; ମେଘ ।

ଦର୍ପ—ବ. (ଦୃପ୍-ଅ) ଗର୍ବ, ଅହଙ୍କାର ।

ଦର୍ପକ—ବ. (ଦୃପ୍-ଅକ) କନ୍ଦର୍ପ; ସିନ୍ଦୂର । ବି. ଉତ୍ତେଜକ ।

ଦର୍ପଣ—ବ (ଦୃପ୍-ଅନ) ମୁକୁର, ଅର୍ଶି ।

ଦର୍ପହା—ବ. (ଦର୍ପ-ହନ୍-ଡ) ବିଷ୍ଣୁ । ବି. ଦର୍ପ-ହାରୀ ।

ଦର୍ପୀ—ବି. (ଦର୍ପ-ଇନ୍) ଦାମ୍ଭିକ; ଅହଙ୍କାରୀ ।

ଦର୍ବୀ—ବ. କରଛୁଲ ।

ଦର୍ଭ—ବ କୁଶ ।

ଦର୍ଶ—ବ. (ଦୃଶ୍-ଅ) ଅମାବାସ୍ୟା; ଦର୍ଶନ ।

ଦର୍ଶକ—ବି. (ଦୃଶ୍-ଅକ) ଯେ ଦେଖେ ।

ଦର୍ଶନ—ବ.(ଦୃଶ୍-ଅନ) ଅବଲୋକନ; ତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ୟା ।

ଦର୍ଶନୀୟ—ବି. (ଦୃଶ୍-ଅନୀୟ) ଦର୍ଶନଯୋଗ୍ୟ; ସୁନ୍ଦର । [ଦେଖାଇ ଦିଏ ।

ଦର୍ଶୟିତା—ବ. (ଦୃଶ୍-ଇ-ତୃ) ପ୍ରଦର୍ଶକ, ଯେ

ଦର୍ଶିତ—ବି. (ଦୃଶ୍-ଇ-ତ) ପ୍ରକାଶିତ ।

ଦର୍ଶୀ—ବି. ଯେ ଦେଖେ (ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦଶେଷରେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ) । [ଜଳଜାତ ଘାସ ।

ଦଳ—ବ. (ଦଳ୍-ଅ) ପତ୍ର; ପାଖୁଡ଼ା; ସମୂହ;

ଦଳନ—ବ. (ଦଳ୍-ଅନ) ମର୍ଦ୍ଦନ; ନିଷ୍ପୀଡ଼ନ ।

ଦଳ-ପତି—ବ. ସେନାପତି; ଗୋଷ୍ଠୀପତି ।

ଦଲ୍ମ—ବ. ଗୃହ ନିର୍ମାଣର ଉପକରଣ ।

ଦଳବେହେରା—ବ. ଦଳପତି; ପାଇକ ସର୍ଦ୍ଦାର ।

ଦଲାଲ—ବ. କ୍ରୟ ବିକ୍ରୟରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ।

ଦଳିତ—ବି. (ଦଳ୍-ତ) ମର୍ଦ୍ଦିତ; ପିଷ୍ଟ ।

ଦଳିବା—କ୍ରି. ଦଳନ କରିବା ।

ଦବ
ଦାବ } ବ. ବନାଗ୍ନି; ବନ ।

ଦବିଷ୍ଠ—ବି. (ଦୂ-ଇଷ୍ଠ) ଅତି ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ।

ଦଶ—ବି. ୧୦ ସଂଖ୍ୟା ।

ଦଶକ—ବି.(ଦଶନ୍-କ) ଗଣିତରେ ଦଶସ୍ଥାନୀୟ ।

ଦଶ-କର୍ମ—ବ. ଗର୍ଭାଧାନାଦି ଦଶବିଧ ସଂସ୍କାର ।

ଦଶଦିକ୍—ବ. ଅଷ୍ଟଦିଗ ଓ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଓ ଅଧଃ ।

ଦଶଭୁଜା—ବ. (ଦଶ ଭୁଜ) ଦୁର୍ଗା ।

ଦଶମ-ବିଂ. (ଦଶନ୍-ମ) ୧୦ ସଂଖ୍ୟାର ପୂରକ ।

ଦଶମିକ-ବିଂ. (ଦଶମ-ଇକ) ଯାହା ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଅଖଣ୍ଡ ସଂଖ୍ୟାର ଦଶାଂଶର ଏକାଂଶ ବ୍ୟକ୍ତ କରଯାଏ ।

ଦଶମୀ-ବି. (ଦଶମ-ଈ) ତିଥିବିଶେଷ ।

ଦଶମୂଳ-ବି. ପାଚନବିଶେଷ ।

ଦଶରଥ-ବି. ଯାହାଙ୍କର ରଥ ଦଶଦିଗକୁ ଯାଏ; ରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ପିତା ।

ଦଶହରା-ବି. ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଶୁକ୍ଳଦଶମୀ ; ଆଶ୍ୱିନ ଶୁକ୍ଳଦଶମୀ ।

ଦଶା-ବି. (ଦନ୍‌ଶ୍-ଅ) ଅବସ୍ଥା; ବସ୍ତ୍ରର ପ୍ରାନ୍ତ; ଦୀପର ବତି ; ଗ୍ରହାବସ୍ଥାନଘଟିତ ଲୋକର ଭାଗ୍ୟ ।

ଦଶାବତାର-ବି. (ଦଶ-ଅବତାର) ମତ୍ସ୍ୟ, କୂର୍ମ, ବରାହ, ନୃସିଂହ, ବାମନ, ପରଶୁରାମ, ରାମଚନ୍ଦ୍ର, କୃଷ୍ଣ, ବୁଦ୍ଧ ଓ କଳ୍କୀ, ପୁରାଣୋକ୍ତ ଏହି ଦଶ ଅବତାର ।

ଦଶା-ବିପର୍ଯ୍ୟୟ-ବି. ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ।

ଦଶି-ବି. ବସ୍ତ୍ରର ପ୍ରାନ୍ତସୂତ୍ର ।

ଦଶିଆ-ବି. ମୋଟା ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଦଶେରକ-ବି. ମରୁଭୂମି ।

ଦସ୍ତଖତ-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ସ୍ୱାକ୍ଷର ।

ଦସ୍ତା-ବି. ଧାତୁବିଶେଷ ।

ଦସ୍ତାବିଜ-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଦଲିଲ । [ବିଶେଷ ।

ଦସ୍ତି-ବି. (ଦେଶଜ) ଭୂମି ମାପିବାର ପରିମାଣ-

ଦସ୍ତୁର-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ପ୍ରଚଳିତ ଧାରା ।

ଦସ୍ୟୁ-ବି.(ଦସ୍-ଯୁ)ଡକାଇତ; ଉତ୍ପୀଡ଼ନକାରୀ ।

ଦହ-ବି. ହ୍ରଦ; ଜଳଗାତ ।

ଦହନ-ବି. (ଦହ୍-ଅନ) ଜ୍ୱଳନ; ଅଗ୍ନି ।

ଦହଲ-ବି. କାତୁଆ ।

ଦହନୀୟ-ବିଂ. (ଦହ୍-ଅନୀୟ) ଜ୍ୱଳନୀୟ ।

ଦହି-ବି. (ଦଧିଶବ୍ଦଜ) ଦଧି; ଦୁଗ୍ଧର ଅମ୍ଳ-ଘଟିତ ବିକାର । [ହେଉଅଛି ।

ଦହ୍ୟମାନ-ବିଂ. (ଦହ୍-ଯ-ଅନ) ଯାହା ଦଗ୍ଧ

ଦା-ବି. (ଦାବଶବ୍ଦଜ) ଧାନ କାଟିବାର ଶସ୍ତ୍ର-ବିଶେଷ ।

ଦାଉ-ବି. ବୈରଭାବ; ଉତ୍ପୀଡନ ।

ଦାଉଦାଉ-ବିଂ. ଜଳଜଳ ।

ଦାଉଣୀ-ବି.(ଦାମନ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ଅନେକ ଗୋରୁଙ୍କୁ ଏକତ୍ର ବାନ୍ଧିବାର ଦଉଡ଼ି ।

ଦାକ୍ଷିଣାତ୍ୟ-ବି. (ଦକ୍ଷିଣ-ତ୍ୟ) ବିନ୍ଧ୍ୟଗିରିର ଦକ୍ଷିଣସ୍ଥ ଦେଶ ।

ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟ-ବି.(ଦକ୍ଷିଣ-ଯ) ଅନୁକୂଲ୍ୟ; ସୌଜନ୍ୟ ।

ଦାଖଲ-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ପ୍ରବେଶ କରିବା; ଅର୍ପଣ କରିବା; ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ।

ଦାଗ-ବି. ଚିହ୍ନ; ଅଙ୍କ; କଳଙ୍କ ।

ଦାଗୀ-ବିଂ. ଚିହ୍ନିତ; ଅପରାଧୀ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ ।

ଦାଡ଼ିମ-ବି. ଡାଳିମ୍ବ ।

ଦାଢ଼-ବି. (ଧାରଶବ୍ଦଜ) ଅସ୍ତ୍ରାଦିର ଧାର ।

ଦାଢ଼ି-ବି. ଶ୍ମଶ୍ରୁ ।

ଦାଣ୍ଡିବା-କ୍ରି. ଦମନ କରିବା; ଅଟକ କରିବା ।

ଦାଣ୍ଡ-ବି. (ଦଣ୍ଡଶବ୍ଦଜ) ପଥ; ବାଟ ।

ଦାତବ୍ୟ-ବିଂ. (ଦା-ତବ୍ୟ) ଦାନଯୋଗ୍ୟ; ଦେୟ ।

ଦାତା-ବି. (ଦା-ତୃ) ଦାନକର୍ତ୍ତା ।

ଦାତ୍ୟୂହ-ବି. ଡାହୁକ ପକ୍ଷୀ ।

ଦାତ୍ର-ବି. (ଦୋ-ତ୍ର) ତୃଣାଦି ଛେଦନ କରିବାର ଅସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଦାଦନ-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ବଇନା ।

ଦାଦା-ବି. ବଡ଼ଭାଇ; ପିତୃବ୍ୟ; ପିତାମହ ।

ଦାଦି-ବି. ପିତୃବ୍ୟ । [ହସ୍ତୀର ମଦଜଳ ।

ଦାନ-ବି. (ଦା-ଅନ); (ଦୋ-ଅନ) ବିତରଣ;

ଦାନପତ୍ର-ବି. ଦାନର ଦଲିଲ ବା ଲିପି ।

ଦାନବ-ବି. (ଦନୁ-ଅ) ଦୈତ୍ୟ; ଅସୁର ।

ଦାନବାରି-ବି. (ଦାନବ-ଅରି) ଦେବତା ।

ଦାନ-ବାରି-ବି. ହସ୍ତୀର ମଦଜଳ ।

ଦାନ-ବୀର-ବି. ଦାନ ବିଷୟରେ ସର୍ବତ୍ୟାଗୀ ।

ଦାନ-ଶୀଳ-ବିଂ. ବଦାନ୍ୟସ୍ୱଭାବ ବିଶିଷ୍ଟ ।

ଦାନା-ବି. ଶସ୍ୟାଦିର ବୀଜ ।

ଦାନୀ-ବିଂ. (ଦାନ-ଇନ୍) ଦାତା ।

ଦାନ୍ତ-ବିଂ. (ଦମ୍-ତ) ଯେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଦମନକରର; ଜିତେନ୍ଦ୍ରିୟ ।

ଦାନ୍ତ-ବି. (ଦନ୍ତଶବ୍ଦଜ) ଦନ୍ତ । [କାଠି ।

ଦାନ୍ତକାଠି-ବି. ଦାନ୍ତ ପରିଷ୍କାର କରିବାର

ଦାନ୍ତଖୁଣ୍ଟା-ବି. ଦାନ୍ତ ଖୁଣ୍ଟିବାର କାଠି ।

ଦାନ୍ତୁଡ଼ା, ଦାନ୍ତୁରା } ବିଂ. (ଦନ୍ତୁରଶବ୍ଦଜ) ଯାହାର ବଡ଼ ବଡ଼ ଦାନ୍ତ ଅଛି ।

ଦାନ୍ତୁଣୀ-ବି. ଦନ୍ତୁର ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଦାମ-ବି. ମୂଲ୍ୟ ।

ଦାମ-ବି. (ଦାମନ୍ଶବ୍ଦଜ) ରଜ୍ଜୁ; ମାଳା ।

ଦାମୁଡ଼ି-ବି. ଅଳ୍ପବୟସ୍କ ବଳଦ ।

ଦାମୋଦର-ବି. (ଦାମନ୍-ଉଦର) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।

ଦାମ୍ପତ୍ୟ-ବିଂ. (ଦମ୍ପତି-ଯ) ଦମ୍ପତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଦାମ୍ଭିକ-ବିଂ. (ଦମ୍ଭ-ଇକ) ଅହଙ୍କାରୀ; ଦର୍ପୀ ।

ଦାୟ-ବି. (ଦା-ଅ) ପୈତୃକ ଧନ; ସ୍ୱତ୍ୱ ।

ଦାୟକ-ବି. ଦାତା; (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ) ।

ଦାୟାଦ-ବି. (ଦାୟ-ଆ-ଦା-ଅ) ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ।

ଦାୟୀ-ବିଂ. (ଦା-ଇନ୍) ଦାତା (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ);

ଦାରା-ବି. (ଦୃ-ଅ) ପତ୍ନୀ । [ଦାୟିଗ୍ରସ୍ତ ।

ଦାରକ-ବି. (ଦୃ-ଅକ) ପୁତ୍ର ।

ଦାରକର୍ମ-ବି. (ଦାର-କର୍ମନ୍) ବିବାହ ।

ଦାରଗ୍ରହଣ-ବି. (ଦାର-ଗ୍ରହଣ) ପତ୍ନୀଗ୍ରହଣ; ବିବାହ । [ରକ ।

ଦାରଣ-ବି. (ଦୃ-ଅନ) ବିଦାରଣ; ବିଂ. ବିଦା-

ଦାରିକା-ବି. କନ୍ୟା; ବେଶ୍ୟା ।

ଦାରିତ-ବି.(ଦୃ-ଣିଚ୍-ତ) ବିଦାରିତ; ଭେଦିତ ।

ଦାରିଦ୍ର୍ୟ-ବି. (ଦରିଦ୍ର-ଯ) ନିର୍ଧନତା ।

ଦାରୀ-ବି. (ଦାରିକାଶବ୍ଦଜ) ବେଶ୍ୟା ।

ଦାରୁ-ବି. (ଦୃ-ଉ) କାଷ୍ଠ; ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ଦାରୁଣ-ବିଂ. (ଦୃ-ଉନ) ନିଷ୍ଠୁର; ଭୟଙ୍କର;

ଦାରୁହରିଦ୍ରା-ବି. ଦାରୁହଳଦୀ । [ଦୁଃସହ ।

ଦାର୍ଢ୍ୟ-ବି. (ଦୃଢ଼-ଯ) ଦୃଢ଼ତା ।

ଦାର୍ବଟ-ବି. (ଦାରୁ-ଅଟ୍-ଅ) ମନ୍ତ୍ରଣାଗୃହ ।

ଦାର୍ଶନିକ-ବିଂ. (ଦର୍ଶନ-ଇକ) ଦର୍ଶନଶାସ୍ତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବି. ଦର୍ଶନଶାସ୍ତ୍ର ବେତ୍ତା ।

ଦାଳି-ବି. (ଦଳଶବ୍ଦଜ) ମୁଗ ପ୍ରଭୃତିର ଡାଲି ।

ଦାବ-ବି. ବନ; ବନାଗ୍ନି ।

ଦାବାଗ୍ନି } ବି. (ଦାବ-ଅଗ୍ନି, ଅନଳ)
ଦାବାନଳ } ବନୋଦ୍ଭବ ଅଗ୍ନି ।

ଦାବି-ବି. ଅଧିକାର; ସ୍ୱତ୍ୱ ।

ଦାବିବା-କ୍ରି. ଚାପିବା. [ରାମଚନ୍ଦ୍ର ।

ଦାଶରଥି-ବି. (ଦଶରଥ-ଇ) ଦଶରଥର ପୁତ୍ର;

ଦାଶେରକ-ବିଂ. (ଦଶେରକ-ଅ) ମରୁଭୂମି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବି. ଉଷ୍ଟ୍ର ।

ଦାସ-ବି. (ଦାସ୍-ଅ) ସେବକ; ଭୃତ୍ୟ ।

ଦାସକେରଣ୍ଡା-ବି. ଫୁଲବିଶେଷ ।

ଦାସତ୍ୱ-ବି. ଭୃତ୍ୟର ଅବସ୍ଥା ।

ଦାସୀ-ବି. (ଦାସ୍-ଈ) ଚାକରାଣୀ ।

ଦାସ୍ୟ-ବି. (ଦାସ-ଯ) ଦାସତ୍ୱ; ସେବାଜୀବିକା ।

ଦାହ-ବି. (ଦହ୍-ଅ) ଦହନ; ଜ୍ୱାଳା ।

ଦାହକ-ବିଂ. (ଦହ୍-ଅକ) ଦାହକାରୀ ।

ଦାହନ-ବି. (ଦହ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ପୋଡ଼ିବା ।

ଦାହ୍ୟ-ବିଂ. (ଦହ୍-ଯ) ଦହନଯୋଗ୍ୟ ।

ଦିଅଁ-ବି. (ଦେବଶବ୍ଦଜ) ଦେବତା ।

ଦିଅର-ବି. (ଦେବର ଶବ୍ଦଜ) ପତିର କନିଷ୍ଠ-ଭ୍ରାତା । [ଶୂନ୍ୟ ।

ଦିକ୍-ବି. (ଦିଶ୍-କ୍ୱିପ୍) ପୂର୍ବାଦିଦିଗ; ଦେଶ;

ଦିକ୍‌ପାଳ-ବି. (ଦିକ୍-ପାଳ) ପୂର୍ବାଦିଦିଗର ପୁରାଣୋକ୍ତ ଅଧିଷ୍ଠାତା; ଇନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନି ଯମପ୍ରଭୃତି ।

ଦିଗନ୍ତ-ବି. (ଦିକ୍-ଅନ୍ତ) ଦିକ୍‌ସମୂହର ଶେଷ ଭାଗ ।

ଦିଗନ୍ତର-ବି. (ଦିକ୍-ଅନ୍ତର) ବିଦିକ୍; ଅନ୍ୟଦିଗ ।

ଦିଗମ୍ବର-ବିଂ. (ଦିକ୍-ଅମ୍ବର) ବିବସ୍ତ୍ର; ବି. ଶିବ ।

ଦିଗ୍‌ଗଜ-ବି. (ଦିକ୍-ଗଜ) ପୂର୍ବାଦି ଅଠଦିଗର ଐରାବତାଦି ପୁରାଣୋକ୍ତ ଅଠ ହସ୍ତୀ ।

ଦିଗ୍‌ଦର୍ଶନଯନ୍ତ୍ର-ବି. ଦିକ୍ ନିରୂପଣକରିବାର ଯନ୍ତ୍ର

ଦିଗ୍ଧ-ବିଂ. (ଦିହ୍-ତ) ଲିପ୍ତ ।

ଦିଗ୍‌ବିଜୟ-ବି. (ଦିକ୍-ବି-ଜି-ଅ) ବିଦ୍ୟା ବା ଯୁଦ୍ଧଦ୍ୱାରା ନାନାଦିଗରେ ଜୟ ।

ଦିଗ୍‌ବିଦିକ୍-ବି. (ଦିକ୍-ବିଦିକ୍) ପ୍ରଧାନ ଦିକ୍ ୪ ଓ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ବିଦିକ୍ ୪, ଏପରି ୮ ।

ଦିଙ୍ମଣ୍ଡଳ-ବି. (ଦିକ୍-ମଣ୍ଡଳ) ଚକ୍ରବାଳ ।

ଦିତି-ବି. (ଦା-ତି) ଦୈତ୍ୟମାତା ।

ଦିତ୍ସା-ବି. (ଦା-ସନ୍-ଅ) ଦାନେଚ୍ଛା ।

ଦିଦି-ବି. ବଡ ଭଉଣୀ ।

ଦିଦୃକ୍ଷା-ବି. (ଦୃଶ୍-ସନ୍-ଅ) ଦର୍ଶନେଚ୍ଛା ।

ଦିନ-ବି. (ଦୋ-ଇନ) ଦିବସ ।

ଦିନକର } ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ଦିନମଣି }

ଦିନକିଆ-ବିଂ. ଦୈନିକ; ପ୍ରାତ୍ୟହିକ ।

ଦିନପାତ-ବି. (ଦିନ-ପାତ) ଦିନଯାପନ ।

ଦିନମାନ-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ-ଦର୍ଶନରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ-ଦର୍ଶନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାଳ ପରିମାଣ ।

ଦିନ-ଯୌବନ-ବି. ମଧ୍ୟାହ୍ନ ।

ଦିନାନ୍ତ-ବି. (ଦିନ-ଅନ୍ତ) ସାୟଂକାଳ ।

ଦିବ୍-ବି. (ଦିବ୍‌ଧାତୁରୁ) ସ୍ୱର୍ଗ; ଆକାଶ ।

ଦିବସ-ବି. (ଦିବ-ଅସ) ଦିନ ।

ଦିବା-ବି. ଦିନ ।

ଦିବାକର-ବି. (ଦିବା-କୃ-ଅ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ଦିବ୍ୟ-ବି॰. (ଦିବ-ଯ) ସ୍ୱର୍ଗୀୟ; ପବିତ୍ର; ସୁନ୍ଦର ।

ଦିବ୍ୟଚକ୍ଷୁ-ବି. ଅତୀନ୍ଦ୍ରିୟ ପଦାର୍ଥ ଉପଲବ୍ଧି କରିବାର ଶକ୍ତି ।

ଦିଶ-ବି. ଘୃଷ୍ଟ; ବୃତ୍ତ ।

ଦିଶିବା-କ୍ରି. (ଦୃଶ୍‌ଧାତୁଜ) ଦେଖାଯିବା ।

ଦିଶିଦିଶି-ଅ. ଦିଶେ ଦିଶେ ।

ଦିଷ୍ଟ-ବି॰.(ଦିଶ୍-ତ)ଆଦିଷ୍ଟ; ଉପଦିଷ୍ଟ; ପ୍ରଦର୍ଶିତ ।

ଦିସ୍ତା-ବି॰. ସୂତା ସରସର ଯିବା(ବସ୍ତ୍ରସମ୍ବନ୍ଧରେ); ବି. ୨୪ ଫର୍ଦ୍ଦ କାଗଜ ।

ଦିହୁଡ଼ି-ବି. ମସାଲ ।

ଦୀକ୍ଷା-ବି. (ଦୀକ୍ଷ୍-ଅ) ଉପଦେଶ; ଦିବ୍ୟଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ; ଯଜ୍ଞାଦି କର୍ମରେ ବ୍ରତ ।

ଦୀକ୍ଷାଗୁରୁ-ବି. ମନ୍ତ୍ରଦାତା; ଉପଦେଷ୍ଟା ।

ଦୀକ୍ଷିତ-ବି॰. (ଦୀକ୍ଷ୍-ତ) ଉପଦିଷ୍ଟ; ଯଜ୍ଞାଦିକର୍ମରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ।

ଦୀଘୀ-ବି. (ଦୀର୍ଘିକାଶବ୍ଦଜ) ଦୀର୍ଘ ଜଳାଶୟ ।

ଦୀଧିତି-ବି. (ଦୀଧି-ତି) କିରଣ; ଆଲୋକ ।

ଦୀନ-ବି॰. (ଦୀ-ନ) ଦରିଦ୍ର; କାତର; ନମ୍ର ।

ଦୀନ-ତା-ବି. ଦାରିଦ୍ର୍ୟ; କାତରତା; ନମ୍ରତା ।

ଦୀନାର-ବି. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣମୁଦ୍ରା ।

ଦୀପ-ବି. (ଦୀପ୍-ଅ) ପ୍ରଦୀପ ।

ଦୀପକ-ବି॰.(ଦୀପ୍-ଅକ)ଦୀପ୍ତିକାରକ; ପ୍ରକାଶକ; ବି. ସଙ୍ଗୀତର ରାଗବିଶେଷ ।   [ବିଶେଷ ।

ଦୀପ-ଦଣ୍ଡି-ବି. ପୁଷ୍କରିଣୀର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଦେବଉଲ-

ଦୀପନ-ବି. (ଦୀପ୍-ଅନ) ଉତ୍ତେଜନ; ବି॰. ଉତ୍ତେ-   [ଜକ ।

ଦୀପ-ବୃକ୍ଷ-ବି. ଦୀପାଧାର ।

ଦୀପ-ଶଳାକା-ବି. ଦିଅଶଲଇ ।

ଦୀପାଳୀ-ବି. (ଦୀପ-ଆଳୀ) ଦୀପମାଳା; ଦୀପାଳୀ ଅମାବାସ୍ୟା ।

ଦୀପିକା-ବି॰. ପ୍ରକାଶିକା; ବି. ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ।

ଦୀପିତ-ବି॰. (ଦୀପ୍-ତ) ଜ୍ୱଳିତ ।

ଦୀପ୍ତ-ବି॰. (ଦୀପ୍-ତ) ଜ୍ୱଳିତ; ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ।

ଦୀପ୍ତି ବି. (ଦୀପ୍-ତି) ପ୍ରଭା; ଦ୍ୟୁତି ।   [ମାନ୍ ।

ଦୀପ୍ତିମାନ୍-ବି॰. (ଦୀପ୍ତି-ମତ୍) ପ୍ରଭାବଶିଷ୍ଟ; ଦ୍ୟୁତି-

ଦୀପ୍ୟମାନ-ବି॰. (ଦୀପ୍-ଯ-ଅନ) ଯାହା ଦୀପ୍ତି ପାଉଅଛି ।

ଦୀପ୍ର-ବି॰. (ଦୀପ୍-ର) ଦୀପ୍ତିଶାଳୀ ।

ଦୀୟମାନ-ବି॰. (ଦା-ଯ-ଅନ) ଯାହା ଦିଆଯାଉଅଛି ।   [ଦ୍ୱିମାତ୍ରାଯୁକ୍ତ (ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ) ।

ଦୀର୍ଘ-ବି॰. (ଦ୍ରାଘ୍-ଅ) ଲମ୍ବା; ଅଧିକ; ବି. ଦୈର୍ଘ୍ୟ;

ଦୀର୍ଘ-ଜିହ୍ୱ-ବି॰. ଦୀର୍ଘ ଜିହ୍ୱା ଯାହାର; ବି. ସର୍ପ ।

ଦୀର୍ଘଜୀବୀ-ବି॰. (ଦୀର୍ଘ-ଜୀବ୍-ଇନ୍) ଯେ ଅଧିକ କାଳ ବଞ୍ଚେ ।   [କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ।

ଦୀର୍ଘ-ସୂତ୍ର-ବି. ଲମ୍ବାସୂତା; ବି॰. ଅତିବିଳମ୍ବରେ

ଦୀର୍ଘସୂତ୍ରତା-ବି. ବିଳମ୍ବଶୀଳତା ।

ଦୀର୍ଘସୂତ୍ରୀ-ବି॰. ଯେ ଅତିବିଳମ୍ବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ।

ଦୀର୍ଘାୟୁଃ-ବି॰. (ଦୀର୍ଘ-ଆୟୁସ୍) ଚିରଜୀବୀ ।

ଦୀର୍ଘିକା-ବି. (ଦୀର୍ଘ-କ-ଆ) ବୃହତ୍ ପୁଷ୍କରିଣୀ ।

ଦୀର୍ଣ୍ଣ-ବି॰. (ଦୃ-ତ) ବିଦାରିତ; ଭଗ୍ନ ।

ଦୁଇ-୨ ସଂଖ୍ୟା ।

ଦୁଃଖ–ବ. (ଦୁଃଖ୍-ଅ) କ୍ଲେଶ; ଖେଦ; ମନ-
ସ୍ତାପ; ଦାରିଦ୍ର୍ୟ । [କାତର ।
ଦୁଃଖାର୍ତ୍ତ–ବି. (ଦୁଃଖ-ଅର୍ତ୍ତ) ଦୁଃଖରେ
ଦୁଃଖିତ–ବି. (ଦୁଃଖ-ତ) ଦୁଃଖଯୁକ୍ତ ।
ଦୁଃଖୀ–ବି. (ଦୁଃଖ-ଇନ୍) ଦୁଃଖିତ; ଦରିଦ୍ର ।
ଦୁଃଶାସନ–ବି. (ଦୁର୍-ଶାସ୍-ଅନ) ଦୁର୍ବୃତ୍ତ ।
ବ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନର ମଧ୍ୟମ ଭ୍ରାତା ।
ଦୁଃଶୀଳ–ବି. (ଦୁର୍-ଶୀଳ) ମନ୍ଦସ୍ୱଭାବ-ବିଶିଷ୍ଟ ।
ଦୁଃଶ୍ରାବ୍ୟ–ବି. (ଦୁର୍-ଶ୍ରୁ-ଅ) ଅଶ୍ରାବ୍ୟ ।
ଦୁଃସମୟ–ବ. (ଦୁର୍-ସମୟ) ମନ୍ଦ ସମୟ;
ଅକାଳ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ । [ଦାୟକ ।
ଦୁଃସହ–ବି. (ଦୁର୍-ସହ୍-ଅ) ଅତି କ୍ଲେଶ-
ଦୁଃସାଧ୍ୟ–ବି. (ଦୁର୍-ସାଧ୍-ଯ) ଦୁଷ୍କର; ଅତି-
କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ । [ସାହସ ।
ଦୁଃସାହସ–ବ. (ଦୁର୍-ସାହସ) ଅନୁଚିତ
ଦୁଃସାହସିକ–ବି. (ଦୁର୍-ସାହସ-ଇକ) ଅସୀମ-
ସାହସିକ । [ପନ୍ନ ।
ଦୁଃସ୍ଥ–ବି. (ଦୁର୍-ସ୍ଥା-ଅ) ଦରିଦ୍ର; ଦୁରବସ୍ଥା-
ଦୁଃସ୍ଥିତ–ବି. (ଦୁର୍-ସ୍ଥା-ତ) ଦୁଃଖରେ ଅବସ୍ଥିତ ।
ଦୁଃସ୍ଥିତ–ବ. (ଦୁର୍-ସ୍ଥା-ତ) ଦୁଃଖରେ ଅବସ୍ଥିତ ।
ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ–ବ. (ଦୁର୍-ସ୍ୱପ୍ନ) ଅଶୁଭ ସ୍ୱପ୍ନ ।
ଦୁକ୍‌ଦୁକ୍–କ୍ରି. ବି. ହୃତ୍ପିଣ୍ଡର କମ୍ପନ ।
ଦୁକୂଳ–ବ. ରେଶମୀ ଲୁଗା; ଶୁଭ୍ରବସ୍ତ୍ର ।
ଦୁଗ୍ଧ–ବ. (ଦୁହ୍-ତ) ଦୁଧ ।
ଦୁଗ୍ଧ-ପୋଷ୍ୟ–ବି. ଶିଶୁ ।
ଦୁଣ୍ଡୁଭ–ବ. (ଦ୍ରୁ-ଡୁଭ) ଧଣ୍ଡସାପ ।

ଦୁଦୁରା–ବ. ଧୁତୁରା ।
ଦୁଧ–ବ. (ଦୁଗ୍ଧଶବ୍ଦଜ) ପୟଃ, କ୍ଷୀର ।
ଦୁନ୍ଦୁଭି–ବ. (ଦୁନ୍ଦୁ-ଭା-ଇ) ବୃହତ୍ ଢକ୍କା ।
ଦୁବ–ବ. (ଦୂର୍ବାଶବ୍ଦଜ) ଘାସବିଶେଷ ।
ଦୁରତିକ୍ରମ–ବି. (ଦୁର୍-ଅତି-କ୍ରମ୍-ଅ) ଯାହା
ଲଙ୍ଘିବା ଦୁଃସାଧ୍ୟ ।
ଦୁରଦୃଷ୍ଟ–ବ. (ଦୁର୍-ଅଦୃଷ୍ଟ) ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ।
ଦୁରନ୍ତ–ବି. (ଦୁର୍-ଅନ୍ତ) ପରିଣାମରେ
କ୍ଲେଶକର ।
ଦୁରପନେୟ–ବି. (ଦୁର୍-ଅପ-ନୀ-ଯ) ଯାହା
ଅପନୟନ କରିବା କଠିନ ।
ଦୁରବଗାହ–ବି. (ଦୁର୍-ଅବ-ଗାହ୍-ଅ) ଦୁଷ୍ପ୍ର-
ବେଶ୍ୟ, ଜଟିଳ ।
ଦୁରବସ୍ଥ–ବି. (ଦୁର୍-ଅବସ୍ଥା) ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାପନ୍ନ ।
ଦୁରବସ୍ଥା–ବ. ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ।
ଦୁରାକାଂକ୍ଷା–ବ.(ଦୁର୍-ଆକାଂକ୍ଷା) ଦୁଷ୍ଟ ଆକାଂକ୍ଷା;
ଦୁଷ୍ପ୍ରାପ୍ୟ ବିଷୟରେ ଅଭିଳାଷ ।
ଦୁରାଗ୍ରହ–ବ. (ଦୁର୍-ଆଗ୍ରହ) ଦୁଶ୍ଚେଷ୍ଟା ।
ଦୁରାଚାର–ବ. (ଦୁର୍-ଆଚାର) କୁବ୍ୟବହାର ।
ବି. ଦୁର୍ବୃତ୍ତ । [ନିର୍ଦ୍ଦୟ ।
ଦୁରାତ୍ମା–ବି. (ଦୁର୍-ଆତ୍ମନ୍) ଦୁଷ୍ଟ; ପାପାତ୍ମା;
ଦୁରାଧର୍ଷ–ବି. (ଦୁର୍-ଆ-ଧୃଷ୍-ଅ) ଦୁର୍ଦ୍ଧର୍ଷଣୀୟ ।
ଦୁରାରୋହ–ବି. (ଦୁର୍-ଆ-ରୁହ୍-ଅ) ଅତି କଷ୍ଟେ
ଆରୋହଣୀୟ; ଅଉଚ ।
ଦୁରାଶୟ–ବି. (ଦୁର-ଆଶୟ) ଯାହାର ଅଭି-
ପ୍ରାୟ ଦୁଷ୍ଟ ।
ଦୁରାଶା–ବ. (ଦୁର୍-ଆଶା) ଅନୁଚିତ ଆଶା ।

ଦୁରାସଦ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ଆ-ସଦ୍-ଅ) ଦୁର୍ଲଭ ।
ଦୁରିତ-ବି. (ଦୁର୍-ଇତ) ପାପ; ଅନିଷ୍ଟ ।
ଦୁରୁକ୍ତି-ବି. (ଦୁର୍-ଉକ୍ତି) ଦୁର୍ବାକ୍ୟ ।
ଦୁରୂହ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ଊହ-ଅ) ଦୁର୍ବୋଧ ।
ଦୁରୋଦର-ବି. (ଦୁର୍-ଆ-ଉଦର) ଦ୍ୟୂତକ୍ରୀଡ଼ା ।
ଦୁର୍ଗ-ବି. (ଦୁର୍-ଗମ୍-ଅ) ଗଡ଼ ।
ଦୁର୍ଗତ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ଗତ) ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାଗ୍ରସ୍ତ; ଦରିଦ୍ର ।
ଦୁର୍ଗତି-ବି. (ଦୁର୍-ଗମ୍-ତି) ଦୁରବସ୍ଥା; ଦାରିଦ୍ର୍ୟ । [ବିଂ. ମନ୍ଦ ଗନ୍ଧବିଶିଷ୍ଟ ।
ଦୁର୍ଗନ୍ଧ-ବି. (ଦୁର୍-ଗନ୍ଧ) ମନ୍ଦଗନ୍ଧ; ପୂତିଗନ୍ଧ ।
ଦୁର୍ଗମ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ଗମ୍-ଅ) ଅତି କଷ୍ଟରେ ଗମନୀୟ; କଠିନ; କଷ୍ଟକର ।
ଦୁର୍ଗା-ବି. (ଦୁର୍ ଗମ୍-ଅ-ଆ) ଶିବପତ୍ନୀ ।
ଦୁର୍ଗ୍ରହ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ଗ୍ରହ) ଅତିକଷ୍ଟରେ ଗ୍ରହଣୀୟ; ଦୁର୍ବୋଧ୍ୟ; ବି. ମନ୍ଦଗ୍ରହ ।
ଦୁର୍ଘଟ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ଘଟ) ଯାହା ଅତିକଷ୍ଟରେ ଘଟେ; ଦୁଃସାଧ୍ୟ । [ଘଟଣା; ବିପଦ ।
ଦୁର୍ଘଟନା-ବି. (ଦୁର୍-ଘଟ୍-ଅନ-ଆ) ଅଶୁଭ
ଦୁର୍ଜ୍ଜନ-ବି. (ଦୁର୍-ଜନ) ଦୁଷ୍ଟଲୋକ ।
ଦୁର୍ଜ୍ଜୟ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ଜି-ଅ) ଯାହା ଅତିକଷ୍ଟରେ ଜିଣାଯାଏ ।
ଦୁର୍ଜ୍ଞେୟ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ଜ୍ଞା-ଯ) ଦୁର୍ବୋଧ୍ୟ ।
ଦୁର୍ଦ୍ଦମ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ଦମ୍-ଅ) ଦୁର୍ଦ୍ଦମନୀୟ ।
ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା-ବି. (ଦୁର୍-ଦଶା) ଦୁରବସ୍ଥା ।
ଦୁର୍ଦ୍ଦର୍ଶ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ଦୃଶ୍-ଅ) ଯାହା ଅତିକଷ୍ଟରେ ଦେଖାଯାଏ ।
ଦୁର୍ଦ୍ଦାନ୍ତ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ଦମ୍-ତ) ଯାହାକୁ ଦମନ କରିବା ଦୁଃସାଧ୍ୟ; ଦୁଷ୍ଟ । [ଦୁଃସମୟ ।
ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ-ବି. (ଦୁର୍-ଦିନ) ମେଘାଚ୍ଛନ୍ନ ଦିବସ;
ଦୁର୍ଦ୍ଦୈବ-ବି. (ଦୁର୍-ଦୈବ) ମନ୍ଦଭାଗ୍ୟ ।
ଦୁର୍ଦ୍ଧର୍ଷ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ଧୃଷ୍-ଅ) ଅତିପ୍ରତାପୀ; ଦୁଃସହ ।
ଦୁର୍ନୟ-ବି. (ଦୁର୍-ନୟ) ଦୁଷ୍ଟନୀତି; ଉପଦ୍ରବ ।
ଦୁର୍ନାମ-ବି. (ଦୁର୍-ନାମନ୍) ନିନ୍ଦା; ଅଖ୍ୟାତି ।
ଦୁର୍ନିମିତ୍ତ-ବି. (ଦୁର୍-ନିମିତ୍ତ) ଅମଙ୍ଗଳ ଚିହ୍ନ ।
ଦୁର୍ନିବାର-ବିଂ. (ଦୁର୍-ନିବାର) ଅତି କଷ୍ଟରେ ନିବାରଣୀୟ ।
ଦୁର୍ନିରୀକ୍ଷ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ନିର୍-ଈକ୍ଷ୍-ଯ) ଦୁର୍ଦ୍ଦର୍ଶ ।
ଦୁର୍ନୀତି-ବି. (ଦୁର୍-ନୀ-ତି) ମନ୍ଦନୀତି ।
ଦୁର୍ବା-ବି. ଘାସବିଶେଷ; ଦୁବ ।
ଦୁର୍ବାର-ବିଂ. (ଦୁର୍-ବୃ-ଅ) ଅତି କଷ୍ଟରେ ନିବାରଣୀୟ ।
ଦୁର୍ବଳ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ବଳ) ବଳହୀନ; କ୍ଷୀଣ ।
ଦୁର୍ବୁଦ୍ଧି-ବିଂ. (ଦୁର୍-ବୁଦ୍ଧି) ଦୁର୍ମ୍ମତି ।
ଦୁର୍ବୋଧ, ଦୁର୍ବୋଧ୍ୟ } ବିଂ. ସହଜରେ ଅବୋଧ୍ୟ; କଠିନ ।
ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ-ବି. (ଦୁର୍-ଭାଗ୍ୟ) ମନ୍ଦଭାଗ୍ୟ ।
ଦୁର୍ଭାବନା-ବି. (ଦୁର୍-ଭାବନା) ଉତ୍କଣ୍ଠା; ଉଦ୍‌ବେଗ ।
ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ-ବି. (ଦୁର୍-ଭିକ୍ଷା) ଅକାଳ; ଯେଉଁ ସମୟରେ ଖାଦ୍ୟାଭାବ ଯୋଗୁଁ ଭିକ ନ ମିଳେ ।

ଦୁର୍ଭେଦ୍ୟ-ବି. (ଦୁର୍-ଭିଦ୍-ଯ) ଅତି କଷ୍ଟରେ ଭେଦ୍ୟ । [(ଶ୍ଳେଷ) ।

ଦୁର୍ମ୍ମତି-ବି. (ଦୁର୍-ମତି) ଦୁର୍ବୁଦ୍ଧି; ମନ୍ଦବୁଦ୍ଧି

ଦୁର୍ମଦ-ବି. (ଦୁର୍-ମଦ) ଉନ୍ମତ୍ତ ।

ଦୁର୍ମନା-ବି. (ଦୁର୍-ମନଃ) ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ; ଚିନ୍ତିତ ।

ଦୁର୍ମନାୟମାନ-ବି. (ଦୁର୍-ମନ-ଅନ) ଉଦ୍-ବିଗ୍ନ; ଚିନ୍ତିତ ।

ଦୁର୍ମୁଖ-ବି. (ଦୁର୍-ମୁଖ) କର୍କଶଭାଷୀ ।

ଦୁର୍ମୂଲ୍ୟ-ବି. (ଦୁର୍-ମୂଲ୍ୟ) ମହାର୍ଘ ।

ଦୁର୍ଯୋଗ-ବ. (ଦୁର୍-ଯୋଗ) ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ; ଦୁଃସମୟ ।

ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ-ବ. (ଦୁର୍-ଯୁଧ୍-ଅନ) ମନ୍ଦ-ଯୋଦ୍ଧା; ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କର ଜ୍ୟେଷ୍ଠପୁତ୍ର ।

ଦୁର୍ଲଭା-ବି. ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଦୃତା (କନ୍ୟା) ।

ଦୁର୍ଲାଳ-ବ. ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଦୃତ ପୁତ୍ର । [ଗମ୍ୟ ।

ଦୁର୍ଲକ୍ଷ୍ୟ-ବି. (ଦୁର୍-ଲକ୍ଷ୍-ଯ) ଅତିକଷ୍ଟେ ଦୃଷ୍ଟି

ଦୁର୍ଲଙ୍ଘ୍ୟ-ବି. (ଦୁର୍-ଲଙ୍ଘ୍-ଯ) ଅତିକଷ୍ଟେ ଲଙ୍ଘନୀୟ ।

ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ-ବି. (ଦୁର୍-ଲଭ-ଅ) ଦୁଷ୍ପ୍ରାପ୍ୟ; ବିରଳ ।

ଦୁର୍ଲଳିତ-ବି. (ଦୁର୍-ଲଳିତ) ଅତି ଗେହ୍ଲା ।

ଦୁର୍ବହ-ବି. (ଦୁର୍-ବହ) କଷ୍ଟରେ ବହନୀୟ ।

ଦୁର୍ବାକ୍ୟ-ବ. (ଦୁର୍-ବାକ୍ୟ) କଟୁବାକ୍ୟ; ଗାଳି ।

ଦୁର୍ବିନୀତ-ବି. (ଦୁର୍-ବି-ନୀ-ତ) ଅହଙ୍କାରୀ, ଅଶିଷ୍ଟ । ଦୁର୍ଘଟନା ।

ଦୁର୍ବିପାକ-ବ. (ଦୁର୍-ବିପାକ) ମନ୍ଦପରିଣାମ;

ଦୁର୍ବିଷହ-ବି. (ଦୁର୍-ବି-ସହ୍-ଅ) ଅତି କଷ୍ଟରେ ସହନୀୟ ।

ଦୁର୍ବୃତ୍ତ-ବି. (ଦୁର୍-ବୃତ୍-ତ) ଦୁଶ୍ଚରିତ୍ର; ଦୁର୍ଜ୍ଜନ ।

ଦୁଶ୍ଚେଷ୍ଟିତ-ବ. (ଦୁର-ଚେଷ୍ଟିତ) ମନ୍ଦଚେଷ୍ଟା ।

ଦୁଷ୍କର-ବି. (ଦୁର-କୃ-ଅ) ଯାହା ଅତି କଷ୍ଟରେ କରଯାଏ; ଦୁଃଖସାଧ୍ୟ ।

ଦୁଷ୍କର୍ମ-ବ. (ଦୁର୍-କର୍ମନ୍) ମନ୍ଦକର୍ମ ।

ଦୁଷ୍କର୍ମୀ-ବି. ଦୁଷ୍କର୍ମକାରୀ ।

ଦୁଷ୍କାଳ-ବ. (ଦୁର୍-କାଳ) ମନ୍ଦକାଳ; ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ।

ଦୁଷ୍କୁଳ-ବ. ଦୁର୍-କୁଳ) ମନ୍ଦବଂଶ ।

ଦୁଷ୍କୃତ-ବ. (ଦୁର୍-କୃତ) ଦୁଷ୍କର୍ମ ।

ଦୁଷ୍କୃତି-ବ. (ଦୁର୍-କୃ-ତି) ଦୁଷ୍କର୍ମ ।

ଦୁଷ୍କୃତୀ-ବି. (ଦୁର-କୃତ-ଇନ୍) ଦୁଷ୍କୃତକାରୀ ।

ଦୁଷ୍ଟ-ବି. (ଦୁଷ୍-ତ) ଦୋଷଯୁକ୍ତ; ଅଧାର୍ମିକ; ଦୁର୍ଜ୍ଜନ । [ଅତି ପ୍ରତାପୀ ।

ଦୁଷ୍ପ୍ରଧର୍ଷ-ବି. (ଦୁର୍-ପ୍ର-ଧୃଷ୍-ଅ) ଦୁର୍ଦ୍ଧର୍ଷ;

ଦୁଷ୍ପ୍ରବୃତ୍ତି-ବ. (ଦୁର୍-ପ୍ର-ବୃତ୍-ତି) ମନ୍ଦପ୍ରବୃତ୍ତି ।

ଦୁଷ୍ପ୍ରବେଶ-ବି. (ଦୁର୍-ପ୍ରବେଶ) ଦୁର୍ଗମ ।

ଦୁଷ୍ପ୍ରମେୟ-ବି. (ଦୁର୍-ପ୍ରମେୟ) ଯାହାର ପରିମାଣ କରିବା କଠିନ ।

ଦୁଷ୍ପ୍ରାପ୍ୟ-ବି. (ଦୁର୍-ପ୍ରାପ୍ୟ) ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ।

ଦୁସ୍ତର-ବି. (ଦୁର୍-ତୃ-ଅ) ଦୁରତିକ୍ରମ, ଯାହା ପାରହେବା କଠିନ ।

ଦୁସ୍‌ମନ୍-ବ. (ପାର୍ଶୀଭାଷା) ଶତ୍ରୁ ।

ଦୁହିତା-ବ. (ଦୁହ୍-ତୃ) କନ୍ୟା । (ପୂର୍ବ କାଳରେ କନ୍ୟାମାନେ ଗୋ ଦୋହନ କରୁଥିଲେ ।)

ଦୁହିଁବା-କ୍ରି. (ଦୁହ୍‌ଧାତୁରୁ) ଦୋହନ କରିବା ।

ଦୁହ୍ୟମାନ-ବିଂ. (ଦୁହ୍-ଯ-ଅନ) ଯାହାକୁ ଦୋହନ କରାଯାଉଅଛି ।

ଦୂତ-ବି. (ଦୁ-ତ) ବାର୍ତ୍ତାବହ; ରାଜସନ୍ଦେଶବାହୀ ।

ଦୂତିକା } ବି. ବାର୍ତ୍ତା-ବାହିକା ।
ଦୂତୀ }

ଦୂତ୍ୟ-ବିଂ. (ଦୂତ-ଯ) ଦୂତର କାର୍ଯ୍ୟ; ଦୂତରଧର୍ମ ।

ଦୂର-ବିଂ. ବହୁଅନ୍ତରରେ ସ୍ଥିତ; ବି. ଅନ୍ତର ।

ଦୂରଦର୍ଶୀ-ବିଂ. (ଦୂର-ଦୃଶ୍-ଇନ୍) ଅନେକ ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ଦେଖିପାରେ; ପରିଣାମଦର୍ଶୀ; ବିଜ୍ଞ ।

ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ-ବିଂ. (ଦୂର-ବୃତ୍-ଇନ୍) ଦୂରସ୍ଥିତ ।

ଦୂରବୀକ୍ଷଣ-ବି. (ଦୂର-ବି-ଈକ୍ଷ୍-ଅନ) ଅତିଦୂରସ୍ଥ ବସ୍ତୁ ଦେଖିବାର ଯନ୍ତ୍ର ।

ଦୂରସ୍ଥ-ବିଂ. (ଦୂର-ସ୍ଥା-ଅ) ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ।

ଦୂରୀକୃତ-ବିଂ. (ଦୂର-ଈ-କୃ-ତ) ତାଡ଼ିତ; ବହିଷ୍କୃତ । [ସାରିତ ।

ଦୂରୀଭୂତ-ବିଂ. (ଦୂର-ଭୂ-ତ) ଦୂରକୁ ଅପ-

ଦୂର୍ବା-ବି. (ଦୂର୍ବ-ଅ-ଆ) ଦୁବଘାସ ।

ଦୂଷକ-ବିଂ. (ଦୁଷ-ଅକ) ଯେ ଦୋଷଦିଏ ।

ଦୂଷଣ-ବି. (ଦୁଷ-ଅନ) ଦୋଷ ।

ଦୂଷିତ-ବିଂ. (ଦୂଷ୍-ତ) ଦୋଷଯୁକ୍ତ; ନିନ୍ଦିତ ।

ଦୂଷ୍ୟ-ବିଂ. (ଦୁଷ-ଯ) ଦୂଷଣୀୟ; ନିନ୍ଦନୀୟ ।

ଦୃକ୍-ବି. (ଦୃଶ୍-°) ଚକ୍ଷୁଃ ।

ଦୃକ୍‌ପାତ-ବି. ଦୃଷ୍ଟିନିକ୍ଷେପ; ଦୃକ୍ଷେପ ।

ଦୃଢ଼-ବିଂ. (ଦୃହ୍-ତ) କଠିନ; ସମର୍ଥ; ସ୍ଥିର ।

ଦୃଢ଼ତା-ବି. (ଦୃଢ-ତା) କାଠିନ୍ୟ; ସ୍ଥିରତା; ଅଚଳିତଭାବ ।

ଦୃଢ଼ନିଶ୍ଚୟ-ବିଂ. ଦୃଢପ୍ରତିଜ୍ଞ; ସ୍ଥିରସଂକଳ୍ପ ।

ଦୃଢ଼ବ୍ରତ-ବିଂ. କାର୍ଯ୍ୟସାଧନରେ ଦୃଢ଼ସଂକଳ୍ପ ।

ଦୃତି-ବି. (ଦୃ-ତି) ଭସ୍ତ୍ରା, ଚର୍ମ ।

ଦୃପ୍ତ-ବିଂ. (ଦୃପ୍-ତ) ଗର୍ବିତ ।

ଦୃଷଦ-ବି. ବସ୍ତୁତଶିଳା; ପ୍ରସ୍ତର । [ବସ୍ତୁ ।

ଦୃଶ୍ୟ-ବିଂ. (ଦୃଶ୍-ଯ) ଦର୍ଶନୀୟ; ବି. ଦର୍ଶନୀୟ-

ଦୃଶ୍ୟକାବ୍ୟ-ବିଂ. ନାଟକ (ରଙ୍ଗଭୂମିରେ ଅଭିନୀତ ।)

ଦୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଦୃଶ୍-ତ) ଅବଲୋକିତ; ଜ୍ଞାତ ।

ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ-ବି. (ଦୃଷ୍ଟ-ଅନ୍ତ) ଉଦାହରଣ ।

ଦୃଷ୍ଟି-ବି. (ଦୃଶ୍-ତି) ଚକ୍ଷୁ; ଦର୍ଶନ; ଜ୍ଞାନ ।

ଦୃଷ୍ଟି-ଗୋଚର-ବିଂ. ଚକ୍ଷୁଦ୍ୱାରା ଯାହା ଦେଖାଯାଏ । [ବିଦ୍ୟା ।

ଦୃଷ୍ଟିବିଜ୍ଞାନ-ବି. ଆଲୋକ ଓ ଦର୍ଶନବିଷୟକ

ଦେଈ-ବି. (ଦେବୀଶବ୍ଦଜ) ରାଜକନ୍ୟା; ଉଚ୍ଚକୁଳର ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ସଂଜ୍ଞା ।

ଦେଉଳ-ବି. (ଦେବକୁଳଶବ୍ଦଜ) ଦେବାଳୟ ।

ଦେଉଳିଆ-ବିଂ. ଋଣପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ; ଦେଉଳର ସେବାପୂଜାଦି କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହକ ।

ଦେଖଣାହାରୀ-ବି. ଦେଖିବା ଲୋକ; ଦର୍ଶକ ।

ଦେଖିବା-କ୍ରି. (ଦୃଶ୍‌ଧାତୁଜ) ଦର୍ଶନ କରିବା ।

ଦେଢ଼ଶୁର-ବି. ପତିର ଜ୍ୟେଷ୍ଠଭ୍ରାତା ।

ଦେଢ଼ଶାଶୁ-ବି. ପତ୍ନୀର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଭଗିନୀ ।

ଦେଢ଼ } ବିଂ. ସାର୍ଦ୍ଧ ଏକ ।
ଦେଢ଼ା }

ଦେଣା—ବି. ଋଣ ।   [ମାନ ।

ଦେଦୀପ୍ୟମାନ—ବଂ.(ଦୀପ୍-ଯଙ୍-ଅନ) କାନ୍ତି-

ଦେୟ—ବଂ. (ଦା-ଯ) ଯାହା ଦେବା ଉଚିତ ।

ଦେସ୍ତା—ବି. (ଫାର୍ସୀ) ବଲମ ।

ଦେବ—ବି. (ଦିବ୍-ଅ) ସୁର; ଦେବତା; ରଜା; ଶ୍ରେଷ୍ଠଲୋକ ।

ଦେବକୀ—ବି. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଜନନୀ ।

ଦେବଗୁରୁ—ବି. (ଦେବ-ଗୁରୁ) ବୃହସ୍ପତି ।

ଦେବତା—ବି. (ଦେବ-ତା) ଦେବ; ଅମର ।

ଦେବଦେୟ—ବଂ.(ଦେବ-ଦେ-ଅ) ଦେବତାସେବା-ନିମିତ୍ତ ପ୍ରଦତ୍ତ ।

ଦେବତ୍ୱ—ବି. (ଦେବ-ତ୍ୱ) ଦେବତାର ଗୁଣ ।

ଦେବ-ଦାରୁ—ବି. ବୃହତ୍ ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ଦେବ-ଦେବ—ବି. ଦେବଶ୍ରେଷ୍ଠ; ମହାଦେବ ।

ଦେବ-ପୁରୀ—ବି. ଇନ୍ଦ୍ରପୁରୀ; ଅମରାବତୀ ।

ଦେବଭୂତି—ବି. (ଦେବ-ଭୂତି) ମନ୍ଦାକିନୀ; ସ୍ୱର୍ଗ-

ଦେବ-ମଣି—ବି. କୌସ୍ତୁଭମଣି ।   [ଗଙ୍ଗା ।

ଦେବ-ମାତା—ବି. ଅଦିତି; କଶ୍ୟପପତ୍ନୀ ।

ଦେବମାତୃକ—ବଂ. (ଦେବ-ମାତୃ-କ) ବୃଷ୍ଟିଜ-ଳୋତ୍ପନ୍ନ ଶସ୍ୟଦ୍ୱାରା ପାଳିତ ।

ଦେବ-ଯୋନି—ବି. ଉପଦେବତା; ଭୂତ ପ୍ରେତ ।

ଦେବର—ବି. (ଦିବ-ଅର) ପତିର କନିଷ୍ଠଭ୍ରାତା ।

ଦେବରାଜ—ବି. (ଦେବ-ରାଜନ୍) ଇନ୍ଦ୍ର ।

ଦେବର୍ଷି—ବି. (ଦେବ-ଋଷି) ଦେବତା ଅଥବା ଋଷି; ନାରଦାଦିମୁନି ।

ଦେବଳ—ବି. ଦେବତା-ପୂଜାଦ୍ୱାରା ଜୀବିକା-ନିର୍ବାହକାରୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ ।

ଦେବଶର୍ମା—ବି. ବ୍ରାହ୍ମଣଜାତିର ଉପାଧି ।

ଦେବ-ଶିଳ୍ପୀ—ବି. ବିଶ୍ୱକର୍ମା ।   [ଧନ ।

ଦେବ-ସ୍ୱ—ବି. ଦେବସେବାନିମିତ୍ତ ଅର୍ପିତ ବସ୍ତୁ ବା

ଦେବା—କ୍ରି. ଦାନ କରିବା ।

ଦେବାଳୟ—ବି. ଦେଉଳ; ମନ୍ଦିର ।

ଦେବୀ—ବି.(ଦିବ୍-ଅ-ଈ) ଦେବତା; ଠାକୁରାଣୀ; ମାନନୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଦେବୋତ୍ତର—ବଂ. (ଦେବ-ଉତ୍ତର) ଦେବ-ସେବାନିମିତ୍ତ ଅର୍ପିତ ।   [ସ୍ଥାନ ।

ଦେଶ—ବି. (ଦିଶ୍-ଅ) ପୃଥିବୀର ଅଂଶବିଶେଷ;

ଦେଶକାଳଜ୍ଞ—ବଂ.(ଦେଶ-କାଳ-ଜ୍ଞା-ଅ) ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଦେଶ ଓ କାଳ ବୁଝି କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ।

ଦେଶାଚାର—ବି. (ଦେଶ-ଆଚାର) ଦେଶୀୟ ରୀତି; ଦେଶର ବ୍ୟବହାର ।   [ଦୂରଦେଶ ।

ଦେଶାନ୍ତର—ବି. (ଦେଶ-ଅନ୍ତର) ଅନ୍ୟଦେଶ;

ଦେଶୀ—ବଂ. (ଦେଶ-ଈୟ ପରବର୍ତ୍ତେ-ଈ) ସ୍ୱଦେଶସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଦେଶୀୟ—ବଂ. (ଦେଶ-ଈୟ) ଦେଶସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଦେହ—ବି, (ଦିହ୍-ଅ) ଅଙ୍ଗ; ଶରୀର ।

ଦେହଳ } ବି. ଦ୍ୱାରସମୀପସ୍ଥ ସ୍ଥାନ; ଦ୍ୱାରର
ଦେହଳୀ } ତଳ ବା ଉପର କାଠ ।

ଦେହୀ—ବଂ. (ଦେହ-ଇନ୍) ଦେହଧାରୀ; ପ୍ରାଣୀ; ଆତ୍ମା ।

ଦୈତ୍ୟ—ବି. (ଦିତି-ଯ) ଦିତିସୁତ; ଅସୁର ।

ଦୈତ୍ୟ-ଗୁରୁ—ବି. ଶୁକ୍ରାଚାର୍ଯ୍ୟ ।

ଦୈତ୍ୟାରି—ବି. (ଦୈତ୍ୟ-ଅରି) କୃଷ୍ଣ; ବିଷ୍ଣୁ; ଦେବତା ।

ଦୈନନ୍ଦିନ-ବି. (ଦିନ-ଦିନ-ଅ) ପ୍ରତି ଦିବସୀୟ ।
ଦୈନିକ-ବି. (ଦିନ-ଇକ) ପ୍ରାତ୍ୟହିକ ।
ଦୈନ୍ୟ-ବି. (ଦୀନ-ଯ) ଦୀନତା ; ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ।
ଦୈର୍ଘ୍ୟ-ବି. (ଦୀର୍ଘ-ଯ) ଦୀର୍ଘତା; ଲମ୍ବପରିମାଣ ।
ଦୈବ-ବି. (ଦେବ-ଅ) ଦେବସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ; ବି.- ଧାତୃ-ବିହିତ ; ବି. ବିଧାତା ।
ଦୈବଜ୍ଞ-ବି. (ଦୈବ-ଜ୍ଞା-ଅ) ଗଣକ ବି. ଯେ ଭାଗ୍ୟ ଗଣନା କରେ ।
ଦୈବ-ବାଣୀ-ବି. ଦେବତାର ବାଣୀ ।
ଦୈବ-ବିଡ଼ମ୍ବନା-ବି. ଦୈବର ପ୍ରତିକୂଳତା ; ବିଧିବିଡ଼ମ୍ବନା ।
ଦୈବଯୋଗ-ବି. ଦୈବଘଟନା ।
ଦୈବାତ୍-ଅ. (ଦୈବ-ଅତ୍) ଦୈବବଶତଃ ; ଅକସ୍ମାତ୍ ; ହଠାତ୍ । [ଅଧୀନ ।
ଦୈବାୟତ୍ତ-ବି. (ଦୈବ-ଅୟତ୍ତ) ବିଧିବିଧାନର
ଦୈବିକ-ବି. (ଦେବ-ଇକ) ଦେବସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ; ଦୈବଘଟିତ । [ସ୍ୱାରଣୀ ।
ଦୈବୀ-ବି. (ଦେବ-ଅ-ଈ) ବିଧିବିଧାନର ଅନୁ-
ଦୈଶିକ-ବି. (ଦେଶ-ଇକ) ଦେଶସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ; ଦେଶଜାତ ।
ଦୈହିକ-ବି. (ଦେହ-ଇକ) ଦେହସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଦୋକାନ-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ପଣ୍ୟଶାଳା ।
ଦୋଗ୍ଧା-ବି. (ଦୁହ୍-ତୃ) ଦୋହନକର୍ତ୍ତା ।
ଦୋଦୁଲ୍ୟମାନ-ବି. (ଦୁଲ୍-ଯଙ-ଆନ) ପୁନଃ ପୁନଃ ଦୋଲାୟମାନ । [କରେ ।
ଦୋଭାଷୀ-ବି. (ଦ୍ୱି-ଭାଷୀ) ଦୁଇ ଭାଷା ଯେ

ଦୋରୁଅ-ବି. ଅଶ୍ରୁରସ । [ଦଣ୍ଡ ।
ଦୋର୍ଦ୍ଦଣ୍ଡ-ବି. (ଦୋର-ଦଣ୍ଡ) ବାହୁଦଣ୍ଡ ; ଭୁଜ-
ଦୋଳ-ବି. (ଦୁଲ୍-ଅ) ଦୋଳନ ; ଦୋଳ ; ଝୁଲଣ । [ଦୋହଲୁ ଯନ୍ତ୍ର ।
ଦୋଳାୟମାନ-ବି. (ଦୋଳ-ଯ-ଆନ) ଯାହା
ଦୋଳାୟିତ-ବି. (ଦୋଳ-ଯ-ତ) ଇତସ୍ତତଃ ଆନ୍ଦୋଳିତ ।
ଦୋଳି-ବି. ଝୁଲଣ ; ଡୋଲି । [କଳଙ୍କ ।
ଦୋଷ-ବି. (ଦୁଷ୍-ଅ) ଅପରାଧ ; ନିୟମଭଙ୍ଗ ;
ଦୋଷଗ୍ରାହୀ-ବି. (ଦୋଷ-ଗ୍ରହ୍-ଇନ୍) ଯେ
ଦୋଷା-ବି. ରାତ୍ରି । [ଦୋଷ ଗ୍ରହଣ କରେ ।
ଦୋଷା-ତନ-ବି. ରାତ୍ରିକାଳୀନ ।
ଦୋଷାବହ-ବି (ଦୋଷ-ଆବହ) ଦୋଷଯୁକ୍ତ ।
ଦୋଷୀ-ବି. ଅପରାଧୀ ।
ଦୋଷୈକଦର୍ଶୀ-ବି. (ଦୋଷ-ଏକ-ଦୃଶ୍-ଇନ୍) ଯେ କେବଳ ଦୋଷ ଦେଖେ ।
ଦୋସର-ବି. (ଦ୍ୱି-ସର) ଦ୍ୱିତୀୟ ; ସଙ୍ଗୀ ।
ଦୋସରି-ବି. ଦ୍ୱିତୀୟ ; ଅନ୍ୟ ।
ଦୋହ-ବି. (ଦୁହ୍-ଅ) ଦୋହନ ।
ଦୋହଦ-ବି. (ଦୋହ-ଦ) ଗର୍ଭିଣୀର ଅଭି- ଲାଷ ; ଗର୍ଭଚିହ୍ନ ।
ଦୋହଦନୀ-ବି. (ଦୋହଦ-ଇନ୍-ଈ) ଗର୍ଭିଣୀ ।
ଦୋହନ-ବି. (ଦୁହ୍-ଅନ) ଦୁହିଁବା ; ସଂଗ୍ରହ- କରଣ ।
ଦୋହରା } ବି. ଦ୍ୱିତୀୟବାର ।
ଦୋହରି }

ଦୋହଲିବା-କ୍ରି. ଝୁଲିବା ; ହଲିବା ।

ଦୋହ
ଦୋହାଇ } ବି. ଶପଥପୂର୍ବକ ସୁବିଷ୍ଟର ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ଦୌଡ଼ିବା-କ୍ରି.(ଦ୍ରୁ ଧାତୁରୁ)ଶୀଘ୍ର ଗମନକରିବା ।

ଦୌତ୍ୟ-ବି. (ଦୂତ-ଯ) ଦୂତର କର୍ମ ।

ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ-ବି. (ଦୁରାତ୍ମନ୍-ଯ) ଦୁର୍ବୃତ୍ତପଣ, ଅତ୍ୟାଚାର ।

ଦୌର୍ବଲ୍ୟ-ବି. (ଦୁର୍ବଳ-ଯ) ଦୁର୍ବଳତା ।

ଦୌର୍ହୃଦ-ବି. (ଦୁର୍-ହୃଦ୍-ଅ) ଗର୍ଭ; ଗର୍ଭିଣୀର ସ୍ପୃହା ।

ଦୌଲତ-ବି. (ଆରବୀ) ଧନ । [ପାଳ ।

ଦୌବାରିକ-ବି. (ଦ୍ୱାର-ଇକ) ଦ୍ୱାରୀ; ଦ୍ୱାର-

ଦୌହିତ୍ର-ବି. (ଦୁହିତୃ-ଅ) ଦୁହିତାର ପୁତ୍ର ; ନାତି । [କନ୍ୟା; ନାତୁଣୀ ।

ଦୌହିତ୍ରୀ-ବି. (ଦୁହିତୃ-ଅ-ଈ), ଦୁହିତାର

ଦ୍ୟାବାପୃଥିବୀ-ବି. (ଦେ୍ୟୗ-ପୃଥିବୀ) ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ।

ଦ୍ୟୁ-ବି. (ଦିବ୍-କ୍ୱିପ) ସ୍ୱର୍ଗ ; ଆକାଶ ; ଦିନ ।

ଦ୍ୟୁତି-ବି. (ଦ୍ୟୁତ୍-ଇ) ଦୀପ୍ତି; ପ୍ରକାଶ; ଶୋଭା ।

ଦ୍ୟୁତିକର-ବିଂ. (ଦ୍ୟୁତି-କୃ-ଅ) ଦୀପ୍ତିକାରକ ।

ଦ୍ୟୁତିମାନ୍-ବିଂ. (ଦ୍ୟୁତି-ମତ୍) ଦୀପ୍ତିମାନ୍ ।

ଦ୍ୟୁ ମଣି-ବି ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ଦ୍ୟୁମ୍ନ-ବି. (ଦ୍ୟୁ-ମ୍ନା-ଅ) ଧନ; ସୁକୀର୍ତ୍ତି; ସାମର୍ଥ୍ୟ ।

ଦ୍ୟୁଲୋକ-ବି. (ଦ୍ୟୁ-ଲୋକ) ସ୍ୱର୍ଗଲୋକ ।

ଦ୍ୟୂତ-ବି. (ଦିବ୍-ତ) ଜୁଆଖେଳ ।

ଦ୍ୟୋତକ-ବିଂ. (ଦ୍ୟୁତ୍-ଅକ) ପ୍ରକାଶକ ।

ଦ୍ୟୋତନ-ବି. (ଦ୍ୟୁତ୍-ଅନ) ପ୍ରକାଶନ ।

ଦ୍ୟୋତମାନ-ବିଂ. (ଦ୍ୟୁତ୍-ଅନ) ଦୀପ୍ତିମାନ୍ ।

ଦ୍ୟୌ-ବି. ଆକାଶ; ସ୍ୱର୍ଗ ।

ଦ୍ରଢ଼ିମା-ବି. (ଦୃଢ଼-ଇମନ୍) ଦୃଢ଼ତା ।

ଦ୍ରଢ଼ିଷ୍ଠ-ବିଂ. (ଦୃଢ଼-ଇଷ୍ଠ) ଅତିଦୃଢ଼ ।

ଦ୍ରବ-ବିଂ. (ଦ୍ରୁ-ଅ) ତରଳ ।

ଦ୍ରବତ୍ୱ-ବି. ତରଳତ୍ୱ ।

ଦ୍ରବିଣ-ବି. (ଦ୍ରୁ-ଇନ) ଧନ ।

ଦ୍ରବୀକରଣ-ବି. (ଦ୍ରବ-ଈଅଗମ-କରଣ) ଦ୍ରବ କରିବା ; ତରଳ କରିବା ।

ଦ୍ରବୀଭୂତ-ବିଂ. (ଦ୍ରବ-ଈ-ଭୂତ) ତରଳୀତ ।

ଦ୍ରବ୍ୟ-ବି. (ଦ୍ରୁ-ଯ) ପଦାର୍ଥ ; ସାମଗ୍ରୀ ।

ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ-ବିଂ. (ଦୃଶ୍-ତବ୍ୟ) ଦର୍ଶନୀୟ ; ଦର୍ଶନ-ଯୋଗ୍ୟ ।

ଦ୍ରଷ୍ଟା-ବିଂ. (ଦୃଶ୍-ତୃ) ଦର୍ଶକ ; ସାକ୍ଷୀ ।

ଦ୍ରାକ୍ଷା-ବି. କିସ୍ମିସ୍ ; ଅଙ୍ଗୁର ।

ଦ୍ରାଘିମା-ବି. (ଦୀର୍ଘ-ଇମନ୍) ଦୈର୍ଘ୍ୟ; ଭୂଗୋଳ-ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଉଭୟମେରୁ-ଭେଦୀ କଳ୍ପିତ ମଣ୍ଡଳାକାର ରେଖା ।

ଦ୍ରାଘିମାନ୍ତର-ବି. (ଦ୍ରାଘିମା-ଅନ୍ତର) ଏକ ଦ୍ରାଘିମାଂଶଠାରୁ ଅନ୍ୟ ଦ୍ରାଘିମାଂଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୂରତ୍ୱ ।

ଦ୍ରାଘିଷ୍ଠ-ବିଂ. (ଦୀର୍ଘ-ଇଷ୍ଠ) ଅତିଶୟ ଦୀର୍ଘ ।

ଦ୍ରାବକ-ବିଂ. (ଦ୍ରୁ-ଅକ) ଦ୍ରବକାରକ ।

ଦ୍ରାବଣ-ବି. (ଦ୍ରୁ-ଣିଚ୍-ଅନ) ଦ୍ରବୀକରଣ ।

ଦ୍ରାବିଡ଼-ବି. ପ୍ରଦେଶବିଶେଷ ; ବିଂ. ଦ୍ରାବିଡ଼-ଦେଶୀୟ ।

ଦ୍ରାବିତ-ବି. (ଦ୍ରୁ-ଣିଚ୍-ତ) ତାଡ଼ିତ; ଦ୍ରବୀଭୂତ ।
ଦ୍ରାବ୍ୟ-ବି. (ଦ୍ରବ-ଯ) ତାପ ସଂଯୋଗେ ଦ୍ରବ-
ଦ୍ରୁଘଣ-ବି. ଲୌହ ମୁଦ୍ଗର । [ଣୀୟ ।
ଦ୍ରୁତ-ବି. (ଦ୍ରୁ-ତ) ଶୀଘ୍ର ।
ଦ୍ରୁମ-ବି. (ଦ୍ରୁ-ମ) ବୃକ୍ଷ ।
ଦ୍ରୋଣ-ବି. (ଦ୍ରୁ-ନ) ଡାମରକାକ; ବୃହତ୍ଜଳାଶୟ; ମେଘବିଶେଷ; ଗଇଶପୂଲ; ମହାଭାରତର ଦ୍ରୋଣାଚାର୍ଯ୍ୟ ।
ଦ୍ରୋଣୀ-ବି. (ଦ୍ରୁ-ନ) ଜଳସେଚନୀ; ଜଳକୁଣ୍ଡ ।
ଦ୍ରୋହ-ବି. (ଦ୍ରୁହ୍-ଅ) ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ; ହିଂସା ।
ଦ୍ରୋହୀ-ବି. (ଦ୍ରୁହ-ଇନ୍) ଅନିଷ୍ଟକାରୀ; ଦ୍ୱେଷୀ ।
ଦ୍ରୌପଦୀ-ବି. (ଦ୍ରୁପଦ-ଅ-ଈ) ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ, ଦ୍ରୁପଦ ରାଜାଙ୍କ କନ୍ୟା ।
ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ-ବି. (ଦ୍ୱିଶବ୍ଦଜ) ଯୋଡ଼ା; କଳହ; ଯୁଦ୍ଧ; ସମାସ ବିଶେଷ । [ସଂଖ୍ୟା ।
ଦ୍ୱାଚତ୍ୱାରିଂଶତ୍-ବି. (ଦ୍ୱି ଚତ୍ୱାରିଂଶତ୍) ୪୨
ଦ୍ୱାତ୍ରିଂଶତ୍-ବି. (ଦ୍ୱି-ତ୍ରିଂଶତ୍) ୩୨ ସଂଖ୍ୟା ।
ଦ୍ୱାଦଶ-ବି. (ଦ୍ୱି-ଦଶନ୍) ୧୨ ସଂଖ୍ୟା ।
ଦ୍ୱାଦଶୀ-ବି. ତିଥିବିଶେଷ ।
ଦ୍ୱାପର-ବି. (ଦ୍ୱି-ପର) ହିନ୍ଦୁଶାସ୍ତ୍ରର ତୃତୀୟ ଯୁଗ ।
ଦ୍ୱାର-ବି. (ଦ୍ୱାର-ଅ) ଦୁଆର; କବାଟ; ଉପାୟ ।
ଦ୍ୱାରକା } ବି. (ଦ୍ୱାର-କ-ଅ) ହିନ୍ଦୁତୀର୍ଥ
ଦ୍ୱାରକାଁ } ବିଶେଷ ।
ଦ୍ୱାର-ପାଳ-ବି. ଦୌବାରିକ; ଦ୍ୱାରରକ୍ଷକ ।
ଦ୍ୱାରା-ଅ. (ଦ୍ୱାର-ଆ) କର୍ତ୍ତୃକ; ସାହାଯ୍ୟରେ ।
ଦ୍ୱାବିଂଶତି-ବି. (ଦ୍ୱି-ବିଂଶତି) ୨୨ ସଂଖ୍ୟା ।

ଦ୍ୱାଷଷ୍ଟି-ବି. (ଦ୍ୱି-ଷଷ୍ଟି) ୬୨ ସଂଖ୍ୟା ।
ଦ୍ୱାସପ୍ତତି-ବି. (ଦ୍ୱି-ସପ୍ତତି) ୭୨ ସଂଖ୍ୟା ।
ଦ୍ୱି ବି. ଦୁଇ ସଂଖ୍ୟା ।
ଦ୍ୱିଗର୍ଭ-ବି. ଯେଉଁ ଜନ୍ତୁର ଦେହରେ ଅପତ୍ୟ ଜନିବ ଦୁଇଟି ଗର୍ଭ ବା ଆଧାର ଥାଏ; ଯଥା, କାଙ୍ଗାରୁ ।
ଦ୍ୱିଗୁ-ବି. ବ୍ୟାକରଣରେ ସମାସ ବିଶେଷ ।
ଦ୍ୱିଜ ବି. (ଦ୍ୱି-ଜା-ଅ) ଦେହର ଜନ୍ମ ଓ ଧର୍ମ ସଂସ୍କାରର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଜନ୍ମ, ଉଭୟ ଯାହାର ଅଛି; ବ୍ରାହ୍ମଣ, କ୍ଷତ୍ରି ଓ ବୈଶ୍ୟ, ପକ୍ଷୀ; ଦନ୍ତ ।
ଦ୍ୱିଜରାଜ-ବି. (ଦ୍ୱିଜ-ରାଜନ୍) ଚନ୍ଦ୍ର; ଗରୁଡ଼ ।
ଦ୍ୱିଜିହ୍ୱ-ବି. (ଦ୍ୱି-ଜିହ୍ୱା) ସର୍ପ ।
ଦ୍ୱିତୟ-ବି. (ଦ୍ୱି-ତୟ) ଯୁଗ୍ମ; ଦ୍ୱୟ ।
ଦ୍ୱିତଳ-ବି. (ଦ୍ୱି-ତଳ) ଦୋମହଲା ।
ଦ୍ୱିତୀୟ-ବି. (ଦ୍ୱି-ତୀୟ) ୨ ସଂଖ୍ୟାର ପୂରକ ।
ଦ୍ୱିତୀୟା-ବି. ତିଥିବିଶେଷ ।
ଦ୍ୱିଦଳ-ବି. ଦ୍ୱିଦଳବିଶିଷ୍ଟ ଶସ୍ୟ (ମୁଗପ୍ରଭୃତି) ।
ଦ୍ୱିଧା-କ୍ରି. ବି. ଅ. (ଦ୍ୱି-ଧା) ଦୁଇ ପ୍ରକାର; ବି·
ଦ୍ୱିପ-ବି. (ଦ୍ୱି-ପା-ଅ) ହସ୍ତୀ । [ସନ୍ଦେହ ।
ଦ୍ୱିପଞ୍ଚାଶତ୍-ବି. ଦୁଇ ଅଧିକ ପଞ୍ଚାଶତ୍, ୫୨ ।
ଦ୍ୱିପଦ-ବି. (ଦ୍ୱି-ପଦ) ମନୁଷ୍ୟ; ପକ୍ଷୀ; ବି. ପଦ-
ଦ୍ୱିରଦ-ବି. (ଦ୍ୱି-ରଦ) ହସ୍ତୀ । [ଦ୍ୱୟ ବିଶିଷ୍ଟ ।
ଦ୍ୱିରୁକ୍ତ-ବି. (ଦ୍ୱିଃ-ଉକ୍ତ) ଦୁଇବାର କଥିତ ।
ଦ୍ୱିରୁକ୍ତି-ବି. (ଦ୍ୱିଃ-ଉକ୍ତି) ଦୁଇଥର କଥିତକଥା ।
ଦ୍ୱିରେଫ-ବି. (ଦ୍ୱି-ରେଫ) ଭ୍ରମର; ମଧୁକର ।
ଦ୍ୱିବଚନ-ବି. ବ୍ୟାକରଣର ଦ୍ୱିତ୍ୱ ବୋଧକ ବିଭକ୍ତି ।

ଦ୍ୱିବିଧ-ବିଂ. (ଦ୍ୱି-ବିଧ) ଦୁଇପ୍ରକାର ।

ଦ୍ୱିଷତ୍-ବି. (ଦ୍ୱିଷ୍ ଅତ୍) ଶତ୍ରୁ ।

ଦ୍ୱୀପ ବି. (ଦ୍ୱି-ଅପ୍-ଅ) ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଜଳ-ବେଷ୍ଟିତ ସ୍ଥଳ ; ବ୍ୟାଘ୍ରଚର୍ମ ।

ଦ୍ୱୀପୀ-ବି. (ଦ୍ୱୀପ-ଇନ୍) ବ୍ୟାଘ୍ର ।

ଦ୍ୱେଷ ବି. (ଦ୍ୱିଷ୍-ଅ) ଶତ୍ରୁତା ; ଈର୍ଷା ।

ଦ୍ୱେଷୀ-ବିଂ. (ଦ୍ୱେଷ୍-ଇନ୍) ଦ୍ୱେଷଯୁକ୍ତ ।

ଦ୍ୱେଷ୍ଟା-ବିଂ. (ଦ୍ୱିଷ-ତୃ) ଦ୍ୱେଷକର୍ତ୍ତା ।

ଦ୍ୱୈତବାଦ ବି. (ଦ୍ୱୈତ-ବଦ୍-ଅ) ଯେ ମତରେ ଜୀବାତ୍ମା ଓ ପରମାତ୍ମା ଭିନ୍ନ ।

ଦ୍ୱୈଧ-ବି. (ଦ୍ୱିଧ-ଅ) ଦ୍ୱିଧାର ଭାବ; ମତଭେଦ ; ସନ୍ଦେହ ।

ଦ୍ୱୈପାୟନ-ବି. (ଦ୍ୱୀପ-ଅୟନ) ଦ୍ୱୀପ ଯାହାର ଜନ୍ମସ୍ଥାନ ; ବ୍ୟାସଦେବ ।

ଦ୍ୱୈମାତୁର-ବି. (ଦ୍ୱିମାତୃ-ଅ) ଦୁଇ ମାତାର ସନ୍ତାନ ; ଗଣେଶ ।

ଦ୍ୱୈମାତୃକ ବି. (ଦ୍ୱି-ମାତୃ-କ) ବୃଷ୍ଟିଜଳ ଓ ନଦୀଜଳ ଦ୍ୱାରା ପାଳିତ । [ସମଷ୍ଟି ।

ଦ୍ୱ୍ୟଣୁକ ବି. (ଦ୍ୱି-ଅଣୁ-କ) ଦୁଇ ପରମାଣୁର

ଦ୍ୱ୍ୟର୍ଥ-ବିଂ. (ଦ୍ୱି-ଅର୍ଥ) ଦ୍ୱିବିଧ ଅର୍ଥବୋଧକ ।

ଧ

ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଊନବିଂଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଧଇଁ-ବି. ବାଣବେଗ ବିଶେଷ ।

ଧକ୍‌ଧକ୍-ବି. ବେଦନା-ବିଶେଷ ।

ଧକ୍କା-ବି. ଠେଲା ; ଆଘାତ ।

ଧକାଇବା-କ୍ରି. ଗରଣାସ୍ତ ପକାଇବା ।

ଧଟୀ-ବି. ଲୁଗାଧଡ଼ି ।

ଧଡ଼ ବି. ଶରୀର ।

ଧଡ଼ପଡ଼-କ୍ରି. ବିଂ. ଶୀଘ୍ର ।

ଧଡ଼ା ବି. (ଧଟଶବ୍ଦଜ) ତସ୍କର ; ଅର୍ଗଳକାଠ ।

ଧଡ଼ୀ-ବି. (ଧଟୀଶବ୍ଦଜ) ବସ୍ତ୍ରର କନ ସ ।

ଧଡ଼ିଆ-ବିଂ. କୃଶ ।

ଧଣ୍ଡ-ବି. (ତୁଣ୍ଡୁଭଶବ୍ଦଜ) ସର୍ପବିଶେଷ ।

ଧଣ୍ଡା-ବି. ପୁଷ୍ପର ବଡ଼ମାଳା ।

ଧନ-ବି. (ଧନ୍-ଅ) ସମ୍ପତ୍ତି; ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣାଦିରୂପ ଦ ।

ଧନଞ୍ଜୟ-ବି. (ଧନ-ଜି-ଅ) ଯେ ଧନ ଜୟ କରେ; ମଧ୍ୟମ ପାଣ୍ଡବ ଅର୍ଜ୍ଜୁନ । [କୁବେର ।

ଧନଦ-ବିଂ. (ଧନ-ଦା-ଅ) ଧନଦାତା ; ବି..

ଧନବାନ୍-ବିଂ. (ଧନ-ବତ୍) ଧନଶାଳୀ ।

ଧନାଗମ-ବି. (ଧନ-ଆଗମ) ଅର୍ଥାଗମ; ଆୟ ।

ଧନଆ-ବି. (ଧନ୍ୟାଶବ୍ଦଜ) କୋଥମିର ଫଳ ।

ଧନିକ-ବିଂ. ଧନାଢ୍ୟ ।

ଧନିଷ୍ଠା-ବି. (ଧନ-ଇଷ୍ଠ-ଅ) ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।

ଧନୀ-ବିଂ. (ଧନ-ଇନ୍) ଧନଶାଳୀ ।

ଧନୀ-ବି. ଯୁବତୀ ।

ଧନୁ / ଧନୁଃ — ବି. (ଧନ-ଉ, ଉସ୍) କାର୍ମ୍ମୁକ; ଚାରିହସ୍ତ ପରିମାଣ; ନକ୍ଷତ୍ରପୁଞ୍ଜ ବିଶେଷ ।

ଧନୁର୍ଗୁଣ-ବି. (ଧନୁଃ-ଗୁଣ) ଧନୁର ଜ୍ୟା ।

ଧନୁର୍ଦ୍ଧର-ବିଂ. (ଧନୁଃ-ଧୃ-ଅ) ଧନୁର୍ଦ୍ଧାରୀ; ଧନୀ ।

ଧନୁର୍ବେଦ-ବି. (ଧନୁଃ-ବେଦ) ଧନୁର୍ବିଦ୍ୟା ।

ଧନୁଷ୍ଟଙ୍କାର-ବି. (ଧନୁଃ-ଟଙ୍କାର) ଧନୁଃଶବ୍ଦ ; ରୋଗବିଶେଷ ।

ଧନୁଷ୍ପାଣି-ବିଂ. (ଧନୁଃ-ପାଣି) ଧନୁର୍ଦ୍ଧର ।

ଧନେଶ-ବିଂ. (ଧନ-ଈଶ) ଧନସ୍ୱାମୀ; ବି. କୁବେର ।

ଧନ୍ଦା-ବି. ବ୍ୟବସାୟ ।

ଧନ୍ଦାଳହେବା-କ୍ରି. ବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ।

ଧନ୍ଦହେବା-କ୍ରି. ବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ।

ଧନ୍ୟ-ବିଂ. (ଧନ-ଯ) କୃତାର୍ଥ; ପ୍ରଶଂସନୀୟ; ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ।

ଧନ୍ୟବାଦ-ବି. ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରଶଂସା; ସାଧୁବାଦ ।

ଧନ୍ୱନ୍ତରି-ବି. ଦେବଚିକିତ୍ସକ ।

ଧନ୍ୱୀ-ବିଂ. (ଧନ୍ୱ-ଇନ୍) ଧନୁର୍ଦ୍ଧାରୀ ।

ଧପା-ବି. ଭଣ୍ଡାଇବା; ଠକିବା ।

ଧମକ-ବି. (ଧ୍ମା-ଅକ) ଭସ୍ତ୍ରାଚାଳକ କମାର ।

ଧମକ-ବି. ଭୟ-ପ୍ରଦର୍ଶନ ।

ଧମକାଇବା-କ୍ରି. ଭୟ ଦେଖାଇବା ।

ଧମନୀ-ବି. (ଧ୍ମା-ଅନ-ଈ) ନାଡ଼ୀ; ଶିରା ।

ଧମ୍ମିଲ୍ଲ-ବି. ଅଳଙ୍କୃତ କେଶପାଶ ।

ଧର-ବିଂ. (ଧୃ-ଅ) ଧାରଣକର୍ତ୍ତା (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ) ।

ଧରଣ-ବି. (ଧୃ-ଅନ) ପ୍ରଣାଳୀ; ପଦ୍ଧତି; ଧାରଣ ।

ଧରଣା-ବି. ଅଧିଆପଡ଼ିବା ।

ଧରଣୀ-ବି. (ଧୃ-ଅନ-ଈ) ପୃଥିବୀ ।

ଧରଣୀ-ଧର-ବି. ପର୍ବତ; ପରମେଶ ।

ଧରା-ବି. (ଧୃ-ଅ) ପୃଥିବୀ ।

ଧରାତଳ-ବି. ପୃଥିବୀର ଉପରଭାଗ ।

ଧରାଧର-ବି. (ଧରା-ଧର) ପର୍ବତ ।

ଧରିତ୍ରୀ-ବି. (ଧୃ-ଇତ୍ର-ଈ) ପୃଥିବୀ ।

ଧରିବା-କ୍ରି. (ଧୃ-ଧାତୁଜ) ଧାରଣ କରିବା; ଘେନିବା ।

ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ-ବି. (ଧୃ-ତବ୍ୟ) ଧରିବାଯୋଗ୍ୟ; ବିବେଚ୍ୟ ।

ଧର୍ମ-ବି. (ଧୃ-ମ) ଯେ ବିଶ୍ୱଧାରଣ ବା ରକ୍ଷା କରେ; ଜୀବାତ୍ମାର ଈଶ୍ୱର-ବିଶ୍ୱାସ; ବିଶ୍ୱାସ ଓ ପୂଜା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରଣାଳୀ; ନ୍ୟାୟ; ପୁଣ୍ୟ; କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମ, ଗୁଣ ।

ଧର୍ମ-କ୍ଷେତ୍ର-ବି. ତୀର୍ଥ; କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ।

ଧର୍ମ-ଘଟ-ବି. ବୈଶାଖ ମାସରେ ପ୍ରତ୍ୟହ ଦାତବ୍ୟ ଶୀତଳପାନୀୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଳସ; ସମବେତ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ ନ କରିବାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ।

ଧର୍ମ-ଚାରିଣୀ-ବିଂ. ସାଧ୍ୱୀ; ଧାର୍ମିକା ।

ଧର୍ମତଃ-ଅଂ. (ଧର୍ମ-ତସ୍) ଧର୍ମାନୁସାରେ ।

ଧର୍ମ-ଧ୍ୱଜୀ-ବିଂ. (ଧର୍ମ-ଧ୍ୱଜ-ଇନ୍) ଯେ ଧର୍ମର ବାହ୍ୟଚିହ୍ନ ଧାରଣ କରେ, କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ଧାର୍ମିକ ନୁହେ ।

ଧର୍ମନିଷ୍ଠ-ବିଂ. (ଧର୍ମ-ନିଷ୍ଠା) ଧର୍ମପରାୟଣ ।

ଧର୍ମ-ନୀତି-ବି. କର୍ତ୍ତବ୍ୟାକର୍ତ୍ତବ୍ୟବିଷୟକ ବୁଦ୍ଧି ।

ଧର୍ମ-ପତ୍ନୀ-ବି. ସହଧର୍ମିଣୀ; ଭାର୍ଯ୍ୟା ।

ଧର୍ମ-ପୁତ୍ର-ବି. (ଧର୍ମ-ପୁତ୍ର) ଯୁଧିଷ୍ଠିର; ଧର୍ମାନୁସାରେ କୃତ ପୁତ୍ର ।

ଧର୍ମ-ବକ-ବି. କପଟଧାର୍ମିକ ଲୋକ ।

ଧର୍ମ-ଭୟ-ବି. ଅଧର୍ମ କଲେ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବାକୁ ହେବ, ଏହି ବିଶ୍ୱାସ ।

ଧର୍ମ-ରାଜ-ବି. (ଧର୍ମ-ରାଜା) ଯମ; ଯୁଧିଷ୍ଠିର ।

ଧର୍ମ-ଲକ୍ଷଣ-ବି. ଧୃତି, କ୍ଷମା, ଦମ, ଅସ୍ତେୟ, ଶୌଚ, ଇନ୍ଦ୍ରିୟନିଗ୍ରହ, ଧୀ, ବିଦ୍ୟା, ସତ୍ୟ, ଅକ୍ରୋଧ ଏହି ଦଶ ଧର୍ମଲକ୍ଷଣ ।

ଧର୍ମ-ବୃଦ୍ଧ-ବିଂ. ଧର୍ମ ବିଷୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ଧର୍ମ ଶାଳା-ବି. ଧର୍ମାର୍ଥ ଗୃହ ।

ଧର୍ମ-ଶୀଳ-ବିଂ. ଧାର୍ମିକ ।

ଧର୍ମାଧିକରଣ-ବି. (ଧର୍ମ-ଅଧି-କୃ-ଅନ) ନ୍ୟାୟ ଅନ୍ୟାୟର ବିଚାରସ୍ଥଳ; ଅଦାଲତ; ବିଚାରକ ।

ଧର୍ମାଧିକାରୀ-ବି. (ଧର୍ମ-ଅଧିକାରୀ) ଯାହା ହାତରେ ନ୍ୟାୟ ଅନ୍ୟାୟ ବିଚାରର ଭାର ନ୍ୟସ୍ତ ଥାଏ ।

ଧର୍ମାଧ୍ୟକ୍ଷ-ବି. (ଧର୍ମ-ଅଧ୍ୟକ୍ଷ) ବିଚାରପତି ।

ଧର୍ମାବତାର-ବି. (ଧର୍ମ-ଅବତାର) ମୂର୍ତ୍ତିମାନ୍ ଧର୍ମ ।

ଧର୍ମାବହ-ବିଂ. (ଧର୍ମ-ଅବହ) ଧର୍ମର ରକ୍ଷକ ।

ଧର୍ମାସନ-ବି. (ଧର୍ମ-ଆସନ) ବିଚାରାସନ ।

ଧର୍ମିଷ୍ଠ-ବିଂ. (ଧର୍ମ-ଇଷ୍ଠ ଅତିଧାର୍ମିକ ।

ଧର୍ମୀ-ବିଂ. (ଧର୍ମ-ଇନ୍) ଗୁଣବିଶିଷ୍ଟ ।

ଧର୍ମ୍ୟ-ବିଂ. (ଧର୍ମ-ଯ) ଧର୍ମର ଅନୁଯାୟୀ ।

ଧର୍ଷ } ବି. (ଧୃଷ୍-ଅ, ଅନ) ସନ୍ତାପନ; ପରାଭବ;
ଧର୍ଷଣ } ଅବମାନନା ।

ଧର୍ଷିତ-ବିଂ. (ଧୃଷ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଅବମାନିତ; ପରାଭବପ୍ରାପ୍ତ ।

ଧଳା-ବିଂ. (ଧବଳଶବ୍ଦଜ) ଶ୍ୱେତ, ଶୁକ୍ଳ ।

ଧବ-ବି. (ଧୂ-ଅ) ପତି; ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ଧବଳ-ବିଂ. (ଧବ-ଅଳ) ଶୁକ୍ଳ ବି. ଶ୍ୱେତକୁଷ୍ଠ ।

ଧବଳିତ-ବିଂ. (ଧବଳ-ଇତ) ଶୁକ୍ଳୀକୃତ ।

ଧବଳିମା-ବି. (ଧବଳ-ଇମନ୍) ଶୁକ୍ଳତା ।

ଧାଇଁବା-କ୍ରି. (ଧାବ୍‌ଧାତୁଜ) ଦୌଡିବା; ଧାବମାନ ହେବା ।

ଧାଈ-ବି. (ଧାତ୍ରୀଶବ୍ଦଜ) ଉପମାତା; ଦାଈ ।

ଧାଡ଼ି-ବି. (ଧାରଶବ୍ଦଜ) ଶ୍ରେଣୀ ।

ଧାତକୀ-ବି. ପୁଷ୍ପବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ଧାତା-ବି. (ଧା-ତୃ) ବିଧାତା; ବିଂ. ଧାରଣକର୍ତ୍ତା; ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା ।

ଧାତୁ-ବି. (ଧା-ତୁ) ଦେହ ଧାରକବସ୍ତୁ; ଯଥା ବାତ, ପିତ୍ତ, କଫ, ଶୋଣିତ, ମାଂସ, ମେଦଃ, ମଜ୍ଜା, ଅସ୍ଥି, ଶୁକ୍ର ପ୍ରଭୃତି; ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ, ରୌପ୍ୟ, କାଂସ୍ୟ, ତାମ୍ର, ସୀସା, ରଙ୍ଗ, ଲୌହ ଏହି ଅଷ୍ଟବିଧ ତୈଜସ ପଦାର୍ଥ; ବ୍ୟାକରଣରେ ଭୂ, କୃ ପ୍ରଭୃତି କ୍ରିୟାବାଚକ ପ୍ରକୃତି; ସ୍ୱଭାବ; ଉପାଦାନ ।

ଧାତୁ-ଦ୍ରାବକ-ବି. ସୋହାଗା ।

ଧାତୁ-ମୟ-ବିଂ. ଧାତୁନିର୍ମିତ ।

ଧାତ୍ରୀ-ବି. (ଧା-ତୃ-ଈ) ମାତା ନ ହୋଇ ଯେ ସ୍ତନ୍ୟ ପିଆଏ; ଅଁଳା ।

ଧାନ-ବି. (ଧାନ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ଧାନ୍ୟ ।

ଧାମ-ବି. (ଧା-ଅନ-ଇ) ଆଧାର ; ସ୍ଥାନ । (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ଧାନୁଷ୍କ-ବିଂ. (ଧନୁଷ୍-ଅ) ଧନୁର୍ଦ୍ଧର ।

ଧାନ୍ୟ-ବି. (ଧା-ଅନ୍-ଯ) ଧାନ; ଓଷଧିବିଶେଷ ।

ଧାନ୍ୟକ-ବି. ଧନିଆ; ଧଣିଆ ।

ଧାମ—ବ. (ଧା-ମନ୍) ଗୃହ ; ଆଧାର ; ତେଜ ;
ଶରୀର ; ଅସ୍ଥିର ।   [ଶ୍ଳିଷ୍ଟାଂଶ ।
ଧାର—ବ. (ଧୃ-ଅ) ଋଣ ; ପ୍ରାନ୍ତଭାଗ ; ଅସ୍ତ୍ରର
ଧାରକ—ବ୍ୟ. (ଧୃ-ଅକ) ଧାରଣକର୍ତ୍ତା; ଝାଡ଼ା
ବନ୍ଦକାରକ ।   [ସଂବରଣ ।
ଧାରଣ—ବ. (ଧୃ-ଣିଚ୍-ଅନ) ଗ୍ରହଣ ; ପରିଧାନ;
ଧାରଣା—ବ. (ଧୃ-ଣିଚ୍-ଅନ-ଆ) ବୁଦ୍ଧିର ଏକା-
ଗ୍ରତା ; ବିଶ୍ୱାସ ।
ଧାରା—ବ. (ଧୃ-ଅ) ତରଳ ପଦାର୍ଥର ନିରନ୍ତର
କ୍ଷରଣ; ଜଳବର୍ଷଣ; ରୀତି; ନିୟମ; ଅସ୍ତ୍ରର
ତୀକ୍ଷ୍ଣଭାଗ ।   [ଯନ୍ତ୍ର ଗୃହ ।
ଧାରା-ଗୃହ—ବ. ଯନ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତୋଳିତ ଜଳଧାରା-
ଧାରା ଧର—ବ. ମେଘ ।   [ହୁଏ ।
ଧାରା ଯନ୍ତ୍ର—ବ. ଯେଉଁ ଯନ୍ତ୍ରରୁ ଜଳଧାରା ନିର୍ଗତ
ଧାରାବାହିକ / ଧାରାବାହୀ } ବ୍ୟ. (ଧାରା-ବହ୍-ଇକ, ଇନ୍) ଯାହା କ୍ରମାଗତ ଓ ଅସୃ-
ପନ୍ନ, ଅବଚ୍ଛିନ୍ନ ।
ଧାରା-ସମ୍ପାତ—ବ. ବେଗେ ଜଳବର୍ଷଣ ।
ଧାରୀ—ବ୍ୟ. (ଧୃ-ଣିଚ୍-ଇନ୍) ଧାରଣକର୍ତ୍ତା (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ
ଧାରୁଆ—ବ୍ୟ. ଋଣୀ ।   [ପ୍ରଯୁକ୍ତ ।
ଧାର୍ମିକ—ବ୍ୟ. (ଧର୍ମ-ଇକ) ଧର୍ମଶୀଳ ।
ଧାର୍ଯ୍ୟ—ବ୍ୟ. (ଧୃ-ଯ) ଅବଧାରଣୀୟ; ସ୍ଥିରୀକୃତ ।
ଧାବକ—ବ୍ୟ. (ଧାବ୍-ଅକ) ଦ୍ରୁତଗାମୀ; ବ.
ରଜକ, ଧୋବା ।   [ଡ଼ିବା ।
ଧାବନ—ବ. (ଧାବ୍-ଅନ) ଧୌତକରଣ; ଦୌ-
ଧାବମାନ—ବ୍ୟ. (ଧାବ୍-ଅନ) ଯେ ଦୌଡ଼ୁଅଛି ।
ଧାବିତ—ବ୍ୟ. (ଧାବ୍-ତ) ଦ୍ରୁତ-ଚଳିତ ।

ଧାସ-ବ. (ଧର୍ଷଣଶବ୍ଦଜ) ଉତ୍ତାପ ।
ଧିକ୍—ଅ. ଭର୍ତ୍ସନା ।   [ବୋଲିବା ।
ଧିକ୍କାର—ବ. (ଧିକ୍-କାର) ଭର୍ତ୍ସନା; ଧିକ୍
ଧିକ୍କୃତ—ବ୍ୟ. (ଧିକ୍-କୃ-ତ) ନିନ୍ଦିତ ।
ଧିଠ—ବ୍ୟ. (ଧୃଷ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ଉଦ୍ଧତ; ନିର୍ଲ୍ଲଜ ।
ଧିମା—ବ୍ୟ. ମନ୍ଥର; ବିଳମ୍ବଶୀଳ ।
ଧିଷଣା—ବ. ବୁଦ୍ଧି ।
ଧୀ—ବ. (ଧ୍ୟୈ-କ୍ୱିପ୍) ବୁଦ୍ଧି; ମତି ।
ଧୀମାନ୍—ବ୍ୟ. (ଧୀ-ମତ୍) ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ; ଜ୍ଞାନୀ ।
ଧୀର—ବ୍ୟ. (ଧୀ-ର-ଅ) ସ୍ଥିରଚିତ୍ତ; ଧୈର୍ଯ୍ୟଶାଳୀ ।
ଗମ୍ଭୀରସ୍ୱଭାବ ।
ଧୀରତା / ଧୀରତ୍ୱ } ବ. (ଧୀର-ତା, ତ୍ୱ) ଧୈର୍ଯ୍ୟ ; ଗାମ୍ଭୀର୍ଯ୍ୟ ।
ଧୀବର—ବ. (ଧୀ-ବର) କେଉଟ ।
ଧୁକେଇବା—କ୍ରି. ଧୁକ୍‌ଧୁକ୍ ହେବା ।
ଧୁର / ଧୁରା } ବ. ଭାର; ଶଗଡ଼ର ଅଗ୍ରଭାଗ; ଯୁଗ ।
ଧୁରନ୍ଧର / ଧୁରୀଣ / ଧୁର୍ଯ୍ୟ / ଧୁର୍ବହ } ବ୍ୟ. (ଧୁର୍‌-ଧର, ଧୁର୍-ଈନ, ଧୁର୍-ଯ, ଧୁର୍-ବହ୍-ଅ) ଭାରବାହକ ; କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷ; ଅଗ୍ରଣୀ ।
ଧୁରୀୟ—ବ୍ୟ. (ଧୁର୍-ଈୟ) କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷ ।
ଧୁବନ—ବ୍ୟ. (ଧୁ-ଅନ) ପ୍ରଜ୍ୱଳକ; ବ. ଅଗ୍ନି ;
କମ୍ପନ ।
ଧୂଆଁ—ବ. (ଧୂମଶବ୍ଦଜ) ଧୂମ ।

ଧୂଆଁପଥ-ବି. (ଧୂମପଥ) ଉମାଶୁ ପଥ ।

ଧୂତ ବି. (ଧୂ-ତ) କମ୍ପିତ ।

ଧୂନକ-ବି. (ଧୂନ୍-ଅକ) ଧୁଣା ।

ଧୂନନ-ବି. (ଧୂ-ଣିଚ୍-ଅନ) କମ୍ପନ ।

ଧୂପ-ବି. (ଧୂପ୍-ଅ) ଗନ୍ଧଦ୍ରବ୍ୟ ବିଶେଷର ଧୂମ ।

ଧୂପିତ ବି. (ଧୂପ୍-ତ) ଧୂପଦ୍ୱାରା ସୁଗନ୍ଧୀକୃତ ।

ଧୂମ-ବି. (ଧୂ-ମ) ଧୂଆଁ ।

ଧୂମ-କେତୁ-ବି. ଲଞ୍ଜାତାରା ।

ଧୂମପ-ବି. (ଧୂମ-ପା-ଅ) ଧୂମପାନକାରୀ ।

ଧୂମପାୟୀ-ବି. (ଧୂମ-ପା-ଇନ୍) ଧୂମପାନକାରୀ ।

ଧୂମଲ-ବି. (ଧୂମ-ଲ) ଧୂମଯୁକ୍ତ; କୃଷ୍ଣଲୋହିତ ।

ଧୂମିକା-ବି. (ଧୂମ-ଇକ-ଆ) କୁଜ୍ଝଟିକା; କୁହୁଡ଼ି ।

ଧୂମ୍ର-ବି. (ଧୂମ-ର-ଅ) କୃଷ୍ଣଲୋହିତ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଧୂର୍ଜଟି-ବି. (ଧୂର-ଜଟ୍-ଇ) ଶିବ ।

ଧୂର୍ତ୍ତ-ବି. (ଧୂର୍-ତ) ଶଠ; ପ୍ରବଞ୍ଚକ ।

ଧୂଳି-ବି. ଶୁଷ୍କରେଣୁ ।

ଧୂଳି-ପଟଳ-ବି. ଧୂଳିରାଶି । [ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଧୂସର-ବି. (ଧୂ-ସର) ଧୂଳିଆବର୍ଣ୍ଣ; ଈଷତ୍ ପାଣ୍ଡୁ-

ଧୂସରିତ-ବି. (ଧୂସର-ଇତ) ଈଷତ୍ ପାଣ୍ଡୁବର୍ଣ୍ଣ-
ବିଶିଷ୍ଟ । [ରୁକ୍ଷ ।

ଧୃତ-ବି. (ଧୃ-ତ) ଗୃହୀତ; ଅବଲମ୍ବିତ; ସ୍ଥାପିତ;

ଧୃତ-ରାଷ୍ଟ୍ର-ବି. ମହାଭାରତୋକ୍ତ ଜନ୍ମାନ୍ଧ ରାଜା ।

ଧୃତି-ବି. (ଧୃ-ତି) ଧୈର୍ଯ୍ୟ ।

ଧୃତିମାନ୍ ବି. (ଧୃତି-ମତ୍) ଧୈର୍ଯ୍ୟଶାଳୀ ।

ଧୃଷ୍ଟ-ବି. (ଧୃଷ୍-ତ) ନିର୍ଲଜ୍ଜ; ଉଦ୍ଧତ ।

ଧୃଷ୍ଟ-ତା-ବି. ଉଦ୍ଧତଭାବ ।

ଧେଡ଼ା-ବି. ମାଛଜାତିବିଶେଷ ।

ଧେଣ୍ଡୁରା-ବି. କାଗଜ ବାଦ୍ୟଦ୍ୱାରା ଘୋଷଣା ।

ଧେନୁ-ବି. (ଧେ-ନୁ) ନବପ୍ରସୂତା ଗୋ ।

ଧୈର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ଧୀର-ଯ) ଧୀରତା; ସହିଷ୍ଣୁତା ।

ଧୈବତ-ବି. ସ୍ୱରବିଶେଷ ।

ଧୋଇବା-କ୍ରି. (ଧୂଧାତୁରୁ) ଧୌତ କରିବା ।

ଧୋକା-ବି. ସନ୍ଦେହ; ସଂଶୟ ।

ଧୋତି-ବି. ପିନ୍ଧିବା ବସ୍ତ୍ର ।

ଧୋବ-ବି. ଶୁଭ୍ର; ଧବଳ । [ଧୋବଣୀ ।

ଧୋବା-ବି. (ଧାବ୍-ଧାତୁଜ) ରଜକ; ସ୍ତ୍ରୀ-

ଧୌତ-ବି. (ଧାବ୍-ତ) ପରିଷ୍କୃତ; କ୍ଷାଳିତ ।

ଧୌରେୟ-ବି. (ଧୁର-ଏୟ) ଭାରବାହୀ;

ଧ୍ମାତ-ବି. (ଧ୍ମା-ତ) ଶବ୍ଦିତ । [ଅଗ୍ରଣୀ ।

ଧ୍ୟାତ-ବି. (ଧ୍ୟୈ-ତ) ଗଭୀରରୂପେ ଚିନ୍ତିତ ।

ଧ୍ୟାତବ୍ୟ-ବି. (ଧ୍ୟୈ-ତବ୍ୟ) ଗଭୀରରୂପେ
ଚିନ୍ତନୀୟ ।

ଧ୍ୟାନ-ବି. (ଧ୍ୟୈ-ଅନ) ଗଭୀର ଚିନ୍ତନ ।

ଧ୍ୟେୟ-ବି. (ଧ୍ୟୈ-ଯ) ଧ୍ୟାନର ଯୋଗ୍ୟ ।

ଧ୍ରୁବ-ବି. (ଧ୍ରୁ-ଅ) ସ୍ଥିର; ନିଶ୍ଚିତ, ବି. ଧ୍ରୁବ-
ତାରା; ଅଶ୍ୱତ୍ଥ ଗଛ, ପୁରାଣୋକ୍ତ ବାଳକ ତପସ୍ୱୀ
ବିଶେଷ ।

ଧ୍ରୁବ-ପଦ } ବି. ଏକତ୍ରବାର ଗମ୍ଭୀର ସଂଗୀତ;
ଧ୍ରୁପଦ } ଗାନର ପୁନଃ ପୁନଃ ଗେୟ
ଅଂଶ ।

ଧ୍ରୁବରେଖା-ବି. ବିଷୁବରେଖା ।

ଧ୍ରୁବ-ଶ୍ଳୋକ-ବି. ସ୍ୱର୍ଗ-ବିଶେଷ ।

ଧ୍ୱଂସ ବି. (ଧ୍ୱନ୍ସ-ଅ) ନାଶ ; କ୍ଷୟ ।

ଧ୍ୱଂସନ-ବି. (ଧ୍ୱନ୍ସ-ଅନ) ନାଶ; କ୍ଷୟ; ପତନ ।

ଧ୍ୱଜ-ବି. (ଧ୍ୱଜ-ଅ) ପତାକା ; ଚିହ୍ନ ।

ଧ୍ୱଜ-ଭଙ୍ଗ-ବି. କ୍ଲୀବତ୍ୱଜନକ ରୋଗବିଶେଷ ।

ଧ୍ୱଜା-ବି. (ଧ୍ୱଜ୍-ଅ) କେତନ ; ପତାକା ।

ଧ୍ୱନି-ବି. (ଧ୍ୱନ୍-ଇ) ଶବ୍ଦ ; ବ୍ୟଙ୍ଗ୍ୟାର୍ଥ ।

ଧ୍ୱନିତ ବିଂ. (ଧ୍ୱନ୍-ତ) ନାଦିତ; ଶବ୍ଦିତ ।

ଧ୍ୱସ୍ତ-ବିଂ. (ଧ୍ୱଂସ୍-ତ) ବିନଷ୍ଟ ।

ଧ୍ୱାନ-ବି. (ଧ୍ୱନ୍-ଅ) ଶବ୍ଦ ।

ଧ୍ୱାନ୍ତ-ବି. (ଧ୍ୱନ୍-ତ) ଅନ୍ଧକାର ।

ଧ୍ୱାନ୍ତାରି-ବି. (ଧ୍ୱାନ୍ତ-ଅରି) ସୂର୍ଯ୍ୟ ; ଅଗ୍ନି ।

ନ — ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବର୍ଣ୍ଣର ବିଂଶବର୍ଣ୍ଣ. ଅ. ନିଷେଧ ବୋଧକ ବା ଅଭାବ ବୋଧକ ଅବ୍ୟୟ ।

ନଅର-ବି. (ନଗର ଶବ୍ଦଜ) ରାଜାର ଉଆସ ; ରାଜଭବନ ।

ନଇଁବା କ୍ରି. (ନମ୍ଧାତୁଜ) ନତହେବା ।

ନଈ-ବି. (ନଦୀଶବ୍ଦଜ) ନଦୀ ।

ନଉଡ଼ି-ବି. (ଲଗୁଡ଼ଶବ୍ଦଜ) ବାଡ଼ି ।

ନଉତି ବି. ପରିମାପକ ବିଶେଷ ; ବଡ଼ ହାଣ୍ଡି ।

ନଉରୁଣି-ବି. (ନଖରଞ୍ଜନୀ) ନଖକାଟିବାର ଶସ୍ତ୍ର ।

ନକଲ-ବି. ପ୍ରତିରୂପ; ଅନୁକରଣ; କୌତୁକ ।

ନକ୍ସା-ବି. ଅଙ୍କିତ ରେଖା-ଚିତ୍ର ।

ନକୁଳ-ବି. ନେଉଳ ।

ନକ୍ତ-ବି. (ନଜ=ଲଜ୍ଜିତ ହେବା=ତ) ରାତ୍ରି ।

ନକ୍ତଚର-ବି. (ନକ୍ତ-ଚର୍-ଅ) ନିଶାଚର ; ରାକ୍ଷସ ।

ନକ୍ତମାଳ-ବି. (ନକ୍ତ-ଅ-ଅଲ୍-ଅ) କରଞ୍ଜବୃକ୍ଷ ।

ନକ୍ର-ବି. (ନ-କ୍ରମ୍-ଅ) କୁମ୍ଭୀର ।

ନକ୍ଷତ୍ର ବି. (ନ-କ୍ଷି-ଅତ୍ର) ତାରା ; ଅଶ୍ୱିନ୍ୟାଦି ସପ୍ତବିଂଶତି ତାରା । [ବିଶେଷ ।

ନଖ-ବି. (ନ-ଖନ୍-ଅ) ଅଙ୍ଗୁଳିର ଅଗ୍ରସ୍ଥିତ ଅସ୍ଥି-

ନଖର-ବି. (ନଖ-ରା-ଅ) ନଖ; ପଶୁର ନଖ ।

ନଖରାୟୁଧ-ବି. (ନଖର-ଆୟୁଧ) ସିଂହ, ବ୍ୟାଘ୍ର ପ୍ରଭୃତି ଯେଉଁ ଜନ୍ତୁମାନେ ନଖଦ୍ୱାରା ଅସ୍ତ୍ରକାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରନ୍ତି ।

ନଖୀ-ବିଂ. (ନଖ-ଇନ୍) ନଖବିଶିଷ୍ଟ ; ସେତାର ପ୍ରଭୃତି ବଜାଇବାରେ ବ୍ୟବହୃତ ମୋଡ଼ା ତାର ।

ନଗ-ବି. (ନ-ଗମ୍-ଅ) ପର୍ବତ ।

ନଗଦ-ବିଂ. କ୍ରୟକ୍ଷଣେ ମୂଲ୍ୟଦାନ ।

ନଗ-ପତି-ବି. ହିମାଳୟ ।

ନଗର, ନଗରୀ } ବି. (ନଗ-ର,ଈ) ଅଟ୍ଟାଳିକାପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନ; ବଡ଼ସହର ।

ନଗର-ପାଳ-ବି. ନଗର ରକ୍ଷକ ; କୋଟୁଆଳ ।

ନଗ୍ନ-ବିଂ. (ନଜ୍-ତ) ବିବସ୍ତ୍ର; ଲଙ୍ଗଳା ।

ନଗ୍ନକ-ବିଂ. (ନଗ୍ନ-କ) ବିବସ୍ତ୍ର ।

ନଗ୍ନିକା-ବି. (ନଗ୍ନ-କ-ଆ) ଅପ୍ରାପ୍ତବୟସ୍କା ନାରୀ ; ବିବସ୍ତ୍ରା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ନଚେତ୍-ଅ°. (ନ-ଚେତ୍) ନତୁବା ।

ନଜର-ବି. (ଆରବୀ) ଦୃଷ୍ଟି ; ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ ; ଉପହାର ।

ନଜୀର-ବି. (ଆରବୀ) ଉଦାହରଣ ।

ନଟ-ବି. (ନଟ୍-ଅ) ନର୍ତ୍ତକ ; ଅଭିନୟକାରୀ ।

ନଟନ-ବି. (ନଟ୍-ଅନ) ନୃତ୍ୟ ।

ନଟୀ-ବି. (ନଟ୍-ଈ) ନର୍ତ୍ତକୀ; ଅଭିନୟକାରିଣୀ ।

ନଡ଼ା-ବି. (ନଳଶବ୍ଦଜ) ତୃଣ ।

ନଡ଼ିଆ-ବି. (ନାରିକେଳଶବ୍ଦଜ) ନାରିକେଳ ।

ନଣନ୍ଦ-ବି. (ନନାନ୍ଦୃଶବ୍ଦଜ) ପତିର ଭଗିନୀ ।

ନଣନ୍ଦେଇ-ବି. ନଣନ୍ଦର ପତି ।

ନଣ୍ଡା-ବିଂ. ଶିଖାଶୂନ୍ୟ ।

ନତ-ବିଂ. (ନମ୍-ତ) ପ୍ରଣତ; ନମ୍ର ।

ନତି-ବି. (ନମ୍-ତି) ନମସ୍କାର; ନଇଁବା ।

ନତୁବା-ଅ°. (ନ-ତୁ-ବା) ନଚେତ୍; ଅଥବା ।

ନଥ-ବି. (ନସ୍ତଶବ୍ଦଜ) ନାକର ଅଳଙ୍କାର-ବିଶେଷ ।

ନଥା-ବି. ବସ୍ତ୍ରର ବା କାଗଜର ତାଲି ।

ନଥି-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ଏକତ୍ର ଗୁନ୍ଥା କାଗଜ ।

ନଦ-ବି. (ନଦ୍-ଅ) ନଦୀ ବା ହ୍ରଦରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଜଳ ପ୍ରବାହ ।

ନଦୀ-ବି. (ନଦ୍-ଈ) ନଦୀ ବା ହ୍ରଦରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ । ଜଳସ୍ରୋତ; ତଟିନୀ; ସରିତ ।

ନଦୀକୂଳବକ-ବି, ପକ୍ଷି-ବିଶେଷ ।

ନଦୀଜ-ବିଂ. (ନଦୀ-ଜ) ନଦୀରୁ ଜାତ ।

ନଦୀମାତୃକ-ବିଂ. (ନଦୀ-ମାତୃ-କ) ନଦୀଜଳ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ଶସ୍ୟରେ ପାଳିତ (ଦେଶ) ।

ନଦ୍ଧ-ବିଂ. (ନହ୍-ତ) ବଦ୍ଧ; ବ୍ୟାପ୍ତ ।

ନନ୍ଦ-ବି. (ନନ୍ଦ୍-ଅ) ଆନନ୍ଦ; କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପାଳକ ପିତା; କୂପବନ ।

ନନ୍ଦକ-ବିଂ. (ନନ୍ଦ୍-ଅକ) ଆନନ୍ଦଜନକ

ନନ୍ଦନ-ବି. (ନନ୍ଦ-ଅନ) ପୁତ୍ର ।

ନନ୍ଦ ନନ୍ଦନ-ବି. କୃଷ୍ଣ ।

ନନ୍ଦା-ବି. (ନନ୍ଦ୍-ଆ) ଜଳାଧାର ; ପ୍ରତିପଦ୍, ଷଷ୍ଠୀ ଓ ଏକାଦଶୀ ଏହି ତିନି ତିଥି ।

ନନ୍ଦିଆ-ବି. ବଡ଼ ଜଳକୁଣ୍ଡ ।

ନନ୍ଦି-ଘୋଷ-ବି. ଅର୍ଜୁନଙ୍କର ରଥ; ପୁଣି ଜଗ-[ନ୍ନାଥରଥ ।

ନନ୍ଦିତ-ବିଂ. (ନନ୍ଦ-ତ) ଆନନ୍ଦିତ; ତୋଷିତ ।

ନନ୍ଦିନୀ-ବି. (ନନ୍ଦନ୍-ଈ) କନ୍ୟା; ଧେନୁବିଶେଷ ।

ନନ୍ଦୀ-ବି. (ନନ୍ଦ୍-ଇନ୍)ଶିବଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ଅନୁଚର ।

ନପୁଂସକ-ବି. (ନ-ପୁଂସ୍-କ) କ୍ଲୀବ ।

ନପ୍ତା-ବି. (ନ-ପତ୍-ତୃ) ନାତି; ପୁତ୍ର ବା କନ୍ୟାର [ପୁତ୍ର ।

ନପ୍ତ୍ରୀ-ବି. (ନପତ୍-ତୃ-ଈ) ନାତୁଣୀ; ପୌତ୍ରୀ; ଦୌହିତ୍ରୀ ।

ନବସୀନ୍ଦା-ବି. ଲେଖକ ।

ନଭ
ନଭଃ } ବି. ଆକାଶ ।

ନଭଶ୍ଚର ବିଂ. (ନଭସ୍-ଚର-ଅ) ଆକାଶ-ବିହାରୀ; ବାୟୁ ; ପକ୍ଷୀ; ମେଘ ।

ନଭସ୍ତଳ-ବି. (ନଭସ୍-ତଳ) ଆକାଶଦେଶ ।

ନଭୋମଣି-ବି. (ନଭସ୍-ମଣି) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ନଭୋମଣ୍ଡଳ-ବି. (ନଭସ୍-ମଣ୍ଡଳ) ଆକାଶ-ମଣ୍ଡଳ ।

ନମଃ-ଅ°. (ନମ୍-ଅସ୍) ନମସ୍କାର ।

ନମନ-ବି. (ନମ୍-ଅନ) ନତ ହେବା; ପ୍ରଣାମ ।

ନମନୀୟ-ବି°. (ନମ୍-ଅନୀୟ) ନମନଯୋଗ୍ୟ ।

ନମସ୍କାର-ବି. (ନମଃ-କୃ-ଅ) ଭକ୍ତିପୂର୍ବକ ମସ୍ତକର ନମନ । [ସ୍କାର କରାଯାଇଅଛି ।

ନମସ୍କୃତ-ବି°. (ନମସ୍-କୃ-ତ) ଯାହାକୁ ନମ-

ନମସ୍ୟ-ବି°. (ନମସ୍-ଯ) ପ୍ରଣମ୍ୟ ; ନମସ୍କାର-ଯୋଗ୍ୟ । [ଈଶ୍ୱରଚନା ।

ନମାଜ-ବି. (ଆରବୀ) ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର

ନମିତ-ବି°. (ନମି-ତ) ବନ୍ଦୀକୃତ; ନମସ୍କୃତ ।

ନମୁଚି-ବି. (ନ-ମୁଚ-ଇ) ଅସୁରବିଶେଷ ।

ନମୁଚି-ସୂଦନ-ବି. ଇନ୍ଦ୍ର ।

ନମୁନା-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ଆଦର୍ଶ ।

ନମେରୁ-ବି. ପୁନ୍ନାଗବୃକ୍ଷ ।

ନମ୍ୟ-ବି°. (ନମ୍-ଯ) ନମନୀୟ ।

ନମ୍ର-ବି°. (ନମ୍-ର) ବିନୀତ; ଅନତ ।

ନମ୍ରତା-ବି. (ନମ୍ର-ତା) ବିନୀତଭାବ ।

ନୟ-ବି. (ନୀ-ଅ) ଉପଦେଶ; ନୀତି; ନୀତିଶାସ୍ତ୍ର; କ୍ରୀଡ଼ାବିଶେଷ ।

ନୟନ-ବି. (ନୀ-ଅନ) ଚକ୍ଷୁ; ପ୍ରାପଣ ।

ନୟବିଦ୍-ବି°. (ନୟ-ବିଦ୍-କ୍ୱିପ୍) ନୀତିଶାସ୍ତ୍ରବିଦ୍ ।

ନର-ବି. (ନୃ-ଅ) ମନୁଷ୍ୟ; ପୁରୁଷ; ଅବତାର-ବିଶେଷ ।

ନରକ-ବି. (ନୃ-ଅକ) ପରଲୋକେ ପାପୀର ଦୁଃଖଭୋଗର ସ୍ଥାନ; ଦୈତ୍ୟବିଶେଷ ।

ନରକାନ୍ତକ-ବି. (ନରକ-ଅନ୍ତକ) କୃଷ୍ଣ; ନାରାୟଣ । [ଶ୍ରେଷ୍ଠପୁରୁଷ ।

ନରଦେବ-ବି. (ନର-ଦେବ) ନରମଧ୍ୟରେ

ନର-ପତି-ବି. ରାଜା ।

ନର-ପୁଙ୍ଗବ-ବି. ନରଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ନରମ-ବି°. (ନମ୍ରଶବ୍ଦଜ ?) କୋମଳ ।

ନରଲୋକ-ବି. (ନର-ଲୋକ) ମନୁଷ୍ୟଲୋକ; ମର୍ତ୍ତ୍ୟଲୋକ । [ବିହନୀୟ ଯାନ ।

ନରବାହନ-ବି. (ନର-ବାହନ) ମନୁଷ୍ୟଦ୍ୱାରା

ନର-ସିଂହ-ବି. ପୁରାଣୋକ୍ତ ନୃସିଂହ ଅବତାର ।

ନର-ହରି-ବି. ପୁରାଣୋକ୍ତ ନୃସିଂହ ଅବତାର ।

ନରାଧମ-ବି. (ନର-ଅଧମ) ମନୁଷ୍ୟମଧ୍ୟରେ ଅତି ହେୟ ।

ନରୋତ୍ତମ-ବି. (ନର-ଉତ୍ତମ) ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ।

ନର୍ତ୍ତକ-ବି. (ନୃତ୍-ଅକ) ନଟ; ନୃତ୍ୟକାରକ ।

ନର୍ତ୍ତନ-ବି. (ନୃତ୍-ଅନ) ନୃତ୍ୟ; ନାଚ ।

ନର୍ତ୍ତିତ-ବି°. (ନୃତ୍-ତ) ଦୋଳିତ ।

ନର୍ଦ୍ଦମା-ବି. ପାଣି ବହିଯିବାର ନଳା ।

ନର୍ଦ୍ଦିତ-ବି°. (ନର୍ଦ୍ଦ-ତ) ଶବ୍ଦିତ ।

ନର୍ମ୍ମ-ବି. (ନୃ-ମନ) କ୍ରୀଡ଼ା; କୌତୁକ ।

ନର୍ମ୍ମଦ-ବି. (ନର୍ମ୍ମନ୍-ଦା-ଅ) କ୍ରୀଡ଼ାସହଚର ।

ନର୍ମ୍ମଦା-ବି. (ନର୍ମ୍ମ୍ୟ-ଦା-ଅ-ଆ) ବିନ୍ଧ୍ୟାଚଳରୁ ନିର୍ଗତ ନଦୀବିଶେଷ ।

ନଳ-ବି. (ନଳ୍-ଅ) ଟଙ୍ଗୀ; ଉଦ୍ଭିଦ-ବିଶେଷ; ମାପ-ପଦ୍ଧକା; ପୁରାଣୋକ୍ତ ନୃପବିଶେଷ ।

ନଳା-ବି. (ନାଳଶବ୍ଦଜ) ନର୍ଦ୍ଦମା ; ପ୍ରଣାଳୀ ।

ନଳିକା-ବି. (ନଳି-କ-ଆ) ନଳ; ଚୁଙ୍ଗା; ତୂଣ ।

ନଳିତା-ବି. (ନଳ-ତ-ଆ) ବୃକ୍ଷବିଶେଷ; ନଳିତା ପତ୍ର; ଏ ଗଛରୁ ଝୋଟ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ।

ନଳିନ-ବି. (ନଳ-ଇନ୍) ପଦ୍ମ ।

ନଳିନୀ ବି. (ନଳ-ଇନ୍-ଈ) ପଦ୍ମିନୀ କମଳ-ସମୂହ । [ସରୁ ।

ନଳୀ-ବି. (ନଳଶବ୍ଦଜ) ନଳ; ବନ୍ଧୁକ; ବିଂ.

ନବ-ବିଂ. (ନୁ-ଅ) ନୂଆ, ନୂତନ ।

ନବ-ବିଂ. (ନବନ୍ଶବ୍ଦଜ) ୯ ସଂଖ୍ୟା ।

ନବ-ଗ୍ରହ-ବି. ପ୍ରାଚୀନ ଜ୍ୟୋତିଃଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର, ମଙ୍ଗଳ, ବୁଧ. ବୃହସ୍ପତି, ଶୁକ୍ର, ଶନି, ରାହୁ, କେତୁ ଏହି ନବଗ୍ରହ ।

ନବତି-ବିଂ. (ନବନ୍-ତି) ୯୦ ସଂଖ୍ୟା ।

ନବ-ଦଳ-ବି. ନୂତନପତ୍ର ।

ନବ-ଦ୍ୱାର-ବି. କର୍ଣ୍ଣଦ୍ୱୟ, ଚକ୍ଷୁଦ୍ୱୟ, ନାସାଦ୍ୱୟ, ମୁଖ, ପାୟୁ ଓ ଉପସ୍ଥ, ଶରୀରର ଏହି ନବ-ଦ୍ୱାର ।

ନବଧା-କ୍ରି.ବିଂ. (ନବନ୍-ଧା) ନଅପ୍ରକାର ।

ନବ-ନବତି-ବିଂ. ୯୯, ସଂଖ୍ୟା ।

ନବନୀତ-ବି. ଲହୁଣୀ; ଲବଣୀ ।

ନବ-ବଧୂ-ବି. ନୂତନ ବିବାହିତାସ୍ତ୍ରୀ ।

ନବମ-ବିଂ. (ନବନ୍-ମ) ୯ ସଂଖ୍ୟାର ପୂରଣ ।

ନବ-ମଲ୍ଲିକା }
ନବ-ମାଳିକା } ବି. ନଅଲୀ ଫୁଲ ।

ନବମୀ-ବିଂ. ତିଥିବିଶେଷ ।

ନବରଙ୍ଗ-ବି. ସଙ୍ଗାର ଉତ୍ସବ ।

ନବ-ରଙ୍ଗ-ବି. ନାନା ଭଙ୍ଗୀ ବା ଛଟା ।

ନବରତ୍ନ-ବି. ମୁକ୍ତା, ମାଣିକ୍ୟ, ବୈଦୂର୍ଯ୍ୟ, ଗୋମେଦ, ହୀରକ ବିଦ୍ରୁମ, ପଦ୍ମରାଗ, ମରକତ, ନୀଳକାନ୍ତ ଏହି ନବରତ୍ନ । ବିକ୍ରମାଦିତ୍ୟ ରାଜାଙ୍କର ନଅଜଣ ସଭାପଣ୍ଡିତ ଯଥା ;—ଧନ୍ୱନ୍ତରି, କ୍ଷପଣକ, ଅମରସିଂହ, ଶଙ୍କୁ, ବେତାଳଭଟ୍ଟ, ଘଟକର୍ପର, କାଳିଦାସ, ବରାହମିହିର, ବରରୁଚି ।

ନବରସ-ବି. ଅଳଙ୍କାର ଶାସ୍ତ୍ରର ନବବିଧରସ, ଯଥା ;— ଶୃଙ୍ଗାର, ବୀର, କରୁଣ, ଅଦ୍ଭୁତ, ହାସ୍ୟ, ଭୟାନକ, ବୀଭତ୍ସ, ରୌଦ୍ର, ଶାନ୍ତ ଏହି ନବରସ ।

ନବାତ-ବି. କନ୍ଦ ।

ନବାନ୍ନ-ବି. (ନବ-ଅନ୍ନ) ନୂତନ ଅନ୍ନ ।

ନବାବ-ବି. କୌଣସି ପ୍ରଦେଶର ଶାସନକର୍ତ୍ତା ; ରାଜଦତ୍ତ ଉପାଧି ବିଶେଷ ।

ନବୀକରଣ-ବି. (ନବ-ଈ-କରଣ) ପୁନର୍ବାର ନୂତନ କରିବା ।

ନବୀନ-ବିଂ. (ନବ-ଈନ) ନୂତନ, ତରୁଣ ।

ନବୀଭୂତ-ବିଂ. (ନବ-ଈ-ଭୂ-ତ) ନୂତନତ୍ୱପ୍ରାପ୍ତ ।

ନବୋଢ଼ା-ବି. (ନବ-ଊଢ଼ା) ନୂତନ ବିବାହିତା

ନବ୍ୟ-ବିଂ. (ନବ-ଯ) ନୂତନ । [ସ୍ତ୍ରୀ ।

ନଶ୍ୱର-ବିଂ. (ନଶ୍-ବର) ନାଶଶୀଳ; ଅନିତ୍ୟ; ଅସ୍ଥାୟୀ । [ତୁଚ୍ଛ ।

ନଷ୍ଟ-ବିଂ. (ନଶ-ତ) ନାଶପ୍ରାପ୍ତ; ପଳାୟିତ ;

ନଷ୍ଟ-ଚେତନ-ବିଂ. ହତଚେତନ; ଅଚେତନ ;

ନଷ୍ଟା-ବି. ଦୁଶ୍ଚରିତ୍ର ।

ନସିବ୍-ବି. (ଆରବୀ) ଅଦୃଷ୍ଟ ।

ନସ୍ୟ-ବି. (ନସ୍=ନାସା-ଯ) ନାସ (ନାସାରେ ଗୃହୀତ ତମାଖୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣ) ।

ନସ୍ୟଧାନୀ-ବି. ନସ୍ୟାଧାର ।

ନହୁଣୀ-ବି. (ନଖନୀତଶବ୍ଦଜ) ଲବଣୀ ।

ନହୁଷ-ବି. ଯଯାତିଙ୍କର ପିତା ।

ନା-ଅ°. ନିଷେଧବାଚକ ଅବ୍ୟୟ ।

ନାକ-ବି. (ନ-ଅକ) ସ୍ୱର୍ଗ; (ନାସିକାଶବ୍ଦଜ) ଘ୍ରାଣେନ୍ଦ୍ରିୟ ।

ନାକଚଣା-ବି. ନାସିକାର ଅଳଙ୍କାରବିଶେଷ ।

ନାକଟ୍ଟା-ବି°. ମନ୍ଦ । [ବାର ଶସ୍ତ୍ର ।

ନାକୁଆସୀ-ବି. ନାକରୁ ବାଳ ବାହାର କରି-

ନାକ୍ଷତ୍ରିକ-ବି°. (ନକ୍ଷତ୍ର-ଇକ) ନକ୍ଷତ୍ରସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ନାଗ-ବି. ସର୍ପ; ହସ୍ତୀ । [ଶର ବୃକ୍ଷ ।

ନାଗ କେଶର-ବି. ପୁଷ୍ପବୃକ୍ଷବିଶେଷ; ନାଗେ-

ନାଗ-ଚୂଡ଼-ବି. (ନାଗ-ଚୂଡ଼ା) ମହାଦେବ ।

ନାଗ-ଦନ୍ତ-ବି. କାନ୍ଥରେ ପୋତା କୀଳ ।

ନାଗ-ପାଶ-ବି. ବରୁଣଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ର; ସର୍ପରୂପ ପାଶ; ଦୁର୍ମୋଚ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥିବିଶେଷ ।

ନାଗର-ବି°. (ନଗର-ଅ) ନଗରଜାତ ; ବି. ରସିକ; ଦେବନାଗର ଅକ୍ଷର ।

ନାଗରଙ୍ଗ-ବି. ନାରଙ୍ଗୀ ।

ନାଗରାଜ-ବି. (ନାଗ-ରାଜନ୍) ଅନନ୍ତ; ସର୍ପରାଜ; ଐରାବତ ହସ୍ତୀ ।

ନାଗରିକ-ବି°. (ନଗର-ଇକ) ନଗରସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ନାଗରୀ-ବି. ରସିକା; କୁଳଟା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ନାଗବଲ୍ଲୀ-ବି. ତାମ୍ବୂଲଲତା; ପାନଗଛ ।

ନାଗ-ଲୋକ-ବି. ପାତାଳ ।

ନାଗା-ବି. ସନ୍ନ୍ୟାସୀବିଶେଷ; ପାର୍ବତୀୟ ଅସଭ୍ୟ ଜାତିବିଶେଷ । [ସି°ହ ।

ନାଗାନ୍ତକ-ବି. (ନାଗ-ଅନ୍ତକ) ଗରୁଡ଼; ମୟୂର

ନାଗେଶ୍ୱର-ବି. (ନାଗ-ଈଶ୍ୱର) ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।

ନାଚ-ବି. (ନୃତ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ନର୍ତ୍ତନ ।

ନାଚ୍ଚର-ବି°. (ପାର୍ଶୀ) ଅସହାୟ, ନିରୁପାୟ ।

ନାଛିବା-କ୍ରି. (ଲକ୍ଷଧାତୁରୁ) ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ।

ନାଟ-ବି. (ନଟ୍-ଧାତୁରୁ) ନୃତ୍ୟ, ଅଭିନୟ ।

ନାଟକ-ବି. (ନଟ୍-ଅକ) ଦୃଶ୍ୟକାବ୍ୟ ।

ନାଟକୀୟ-ବି°. (ନାଟକ-ଈୟ) ନାଟକସଂକ୍ରାନ୍ତ ।

ନାଟମନ୍ଦିର-ବି. ଦେବମନ୍ଦିରସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ପ୍ରାସାଦ ।

ନାଟିକା-ବି. (ନଟ୍-ଅକ-ଆ) କ୍ଷୁଦ୍ର ନାଟକ-ବିଶେଷ । [ବିଭବ; ନୃତ୍ୟକ୍ରିୟା ।

ନାଟ୍ୟ-ବି. (ନଟ୍-ଯ) ନୃତ୍ୟ, ଗୀତ, ବାଦ୍ୟ ଏହି

ନାଟ୍ୟ-ଶାଳା-ବି. ନାଟଘର, ନାଟମନ୍ଦିର ; ରଙ୍ଗଭୂମି ।

ନାଡ଼ୀ-ବି. (ନଡ଼୍-ଈ) ରକ୍ତଧମନୀ ।

ନାଡ଼ୀନକ୍ଷତ୍ର-ବି. (ନାଡ଼ୀ-ନକ୍ଷତ୍ର) ଜନ୍ମନକ୍ଷତ୍ର ।

ନାଡ଼ୀ-ବ୍ରଣ-ବି. ନାଳୀଘା ।

ନାଡ଼-ବି. ଗୋଡ଼ରେ ପ୍ରହାର ।

ନାତି-ବି. (ନପ୍ତୃଶବ୍ଦଜ) ପୁତ୍ର ବା କନ୍ୟାର ପୁତ୍ର ।

ନାତୁଣୀ-ବି. (ନପ୍ତ୍ରୀଶବ୍ଦଜ) ପୁତ୍ର ବା କନ୍ୟାର ଝିଅ ।

ନାଥ-ବ. (ନାଥ୍-ଅ) ସ୍ୱାମୀ; ପ୍ରଭୁ ।

ନାଦ-ବ. (ନଦ୍-ଅ) ଧ୍ୱନି; ଶବ୍ଦ ।

ନାଦିତ-ବି. (ନାଦ-ଇତ) ଶବ୍ଦିତ; ଧ୍ୱନିତ ।

ନାଦୀ-ବି. (ନଦ୍-ଇନ୍) ଯେ ଶବ୍ଦକରେ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ) ।

ନାଦେୟ-ବି. (ନଦୀ-ଏୟ) ନଦୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ନାନା-ଅ. ବହୁବିଧ ।

ନାନୀ-ବ. ବଡ଼ଭଉଣୀ ।

ନାନ୍ଦୀ-ବ. (ନନ୍ଦ-ଇ) ନାଟକାଦି ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଦେବତାଙ୍କର ସ୍ତବ ବା ବନ୍ଦନା; ମଙ୍ଗଳାଚରଣ ।

ନାନ୍ଦୀ-ମୁଖ-ବ. ବିବାହାଦି ଶୁଭକର୍ମରେ ଶ୍ରାଦ୍ଧ ।

ନାପିତ-ବ. ଜାତିବିଶେଷ; ଭଣ୍ଡାରି ।

ନାଭି-ବ. (ନହ୍-ଇ) ଉଦରର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନ; ନାହି । [ବ୍ରହ୍ମା ।

ନାଭିଜନ୍ମା-ବ. (ନାଭି-ଜନ୍ମନ୍) ପଦ୍ମଯୋନି;

ନାଭିସ୍ଥଳ-ବ. ମଧ୍ୟସ୍ଥଳ ।

ନାମ-ବ. ଆଖ୍ୟା; ଯଶ ।

ନାମକରଣ-ବ. (ନାମନ୍-କୃ-ଅନ) ବିଧିପୂର୍ବକ ସନ୍ତାନର ନାମଦେବା । [ଆଖ୍ୟା ।

ନାମଧେୟ-ବ. (ନାମନ୍-ଧେୟ) ନାମ; ସଂଜ୍ଞା;

ନାମ-ମୁଦ୍ରିକା-ବ. ନାମାଙ୍କିତ ମୁଦି ।

ନାମାବଳୀ-ବ. (ନାମ-ଅବଳୀ) ଦେବତା-ନାମାଙ୍କିତ ଉତ୍ତରୀୟ ।

ନାୟକ-ବ. (ନୀ-ଅକ) ଗ୍ରନ୍ଥର ପ୍ରଧାନ ବର୍ଣ୍ଣନୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି; ସେନାପତି; ପ୍ରଣୟୀପୁରୁଷ; ନେତା ।

ନାୟିକା-ବ. (ନୀ-ଅକ-ଆ) ଗ୍ରନ୍ଥର ପ୍ରଧାନ ବର୍ଣ୍ଣନୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ; ପ୍ରଣୟିନୀ ସ୍ତ୍ରୀ ।

ନାୟେବ-ବ. (ଆରବୀ) ଜମୀଦାରର ପ୍ରତିନିଧି ।

ନାରକୀ-ବି. (ନରକ-ଇନ୍) ନରକଭୋଗୀ; ପାପିଷ୍ଠ ।

ନାରଖାର-ବ. ଛାରଖାର; ନଷ୍ଟ ।

ନାରଙ୍ଗ-ବ. ନାଗରଙ୍ଗ ଲେମ୍ବୁ ।

ନାରଦ-ବ. ଦେବର୍ଷିବିଶେଷ ।

ନାରାଚ-ବ. ଲୌହମୟ ବାଣ; ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ; ମେଘାଚ୍ଛନ୍ନ ଦିବସ; ଛନ୍ଦୋବିଶେଷ ।

ନାରାୟଣ-ବ. (ନାର=ନରସମୂହ-ଅୟନ=ଆଶ୍ରୟ) ପରମେଶ୍ୱର; ବିଷ୍ଣୁ ।

ନାରିକେଳ-ବ. ନଡ଼ିଆ ।

ନାରୀ-ବ. (ନର-ଅ-ଈ) ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ।

ନାଳ-ବ. (ନଲ୍-ଅ) ମୃଣାଳ; ଜଳନିର୍ଗମ ପଥ; (ଗ୍ରାମ୍ୟଶବ୍ଦ) ମୁଖନିଃସୃତଜଳ ।

ନାଳି-ବ. ପଇଡର କୋମଳ ଶସ ।

ନାଲିଶ-ବ. (ଫାର୍ସୀ) ଅଭିଯୋଗ ।

ନାଲୀ-ବ. ପାଣି ଯିବାର ମାର୍ଗ ।

ନାଳୀକ-ବ. (ନାଳୀ-କୈ-ଅ) ଶର; ଶଲ୍ୟାସ୍ତ୍ର ।

ନାବ-ବ. (ନୌ-ଅ) ନୌକା ।

ନାବିକ ବ. (ନୌ-ଇକ) ନୌକାଚାଳକ; ମାଝି ।

ନାବୀ-ବ. ଶ୍ରେଣୀବଦ୍ଧ ନୌକା; ଜାହାଜସମୂହ ।

ନାବ୍ୟ-ବି. (ନୌ-ଯ) ନୌକାଦ୍ୱାରା ଗମନଯୋଗ୍ୟ ।

ନାଶ-ବ. (ନଶ୍-ଅ) ଧ୍ୱଂସ; ମୃତ୍ୟୁ ।

ନାଶକ-ବି. (ନଶ୍-ଅକ) ନାଶକର୍ତ୍ତା ।

ନାଶନ-ବ. (ନଶ୍-ଅନ) ଉଚ୍ଛେଦନ; ବିଲୋପନ ।

ନାଶିତ-ବି. (ନଶ୍-ଣିଚ୍-ତ) ବିନାଶିତ; ନିହତ ।

ନାସ-ବ. (ନସ୍ୟ-ଶବ୍ଦଜ) ଧୂଆଁପତ୍ର ଚୂର୍ଣ୍ଣ ।

ନାସତ୍ୟ-ବ. ଅଶ୍ୱିନୀକୁମାର ଦ୍ୱୟ ।

ନାସା
ନାସିକା } ବ. ନାକ; ଘ୍ରାଣେନ୍ଦ୍ରିୟ ।

ନାସ୍ତି-ଅ. (ନ-ଅସ୍ତି) ନାହିଁ ।

ନାସ୍ତିକ-ବି. (ନାସ୍ତି-କ) ଯେଉଁ ଲୋକ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଅସ୍ତିତ୍ୱ କିମ୍ବା ପରଲୋକ ସ୍ୱୀକାର କରେ ନାହିଁ ।

ନାସ୍ତିକତା
ନାସ୍ତିକ୍ୟ } ବ. (ନାସ୍ତିକ-ତା, ଯ) ଈଶ୍ୱର ବା ପରଲୋକରେ ଅବିଶ୍ୱାସ ।

ନାହା-ବ. (ନାଥଶବ୍ଦଜ) ସ୍ୱାମୀ; ପ୍ରଭୁ ।

ନାହା-ବ. (ନାବଶବ୍ଦଜ) ନୌକା ।

ନାହିଁ-ଅ. (ନିଷେଧାର୍ଥକ) ନାସ୍ତି ।

ନି-(ଉପସର୍ଗ ଅବ୍ୟୟ) ଅନ୍ତର୍ଭାବ; ନିଶ୍ଚୟ; ଅଧୋଭାଗ; ନିବେଶ; ନିଷେଧ-ପ୍ରଭୃତି ଭାବକୁ ବୁଝାଏ ।

ନିର୍
ନିଃ } (ଉପସର୍ଗ ଅବ୍ୟୟ) ଅଭାବ; ନିଷେଧ; ନିତାନ୍ତ; ବହିଷ୍କରଣ ପ୍ରଭୃତି ଭାବକୁ ବୁଝାଏ ।

ନିଃକ୍ଷତ୍ରିୟ-ବି. (ନିର୍-କ୍ଷତ୍ରିୟ) କ୍ଷତ୍ରିୟ ରହିତ ।

ନିଃଶଙ୍କ-ବି. (ନିର୍-ଶଙ୍କା) ନିର୍ଭୟ ।

ନିଃଶବ୍ଦ ବି. (ନିର୍-ଶବ୍ଦ) ନୀରବ । [ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ନିଃଶେଷ-ବି. (ନିର୍-ଶେଷ) ଶେଷରହିତ;

ନିଃଶେଷିତ-ବି. (ନିଃଶେଷ-ଇତ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବ୍ୟୟିତ ବା ସମାପିତ ।

ନିଃଶ୍ରେଣୀ-ବ. (ନିଃ-ଶ୍ରେଣୀ) ନିଶୁଣୀ; ସିଡ଼ି ।

ନିଃଶ୍ୱସନ
ନିଃଶ୍ୱାସ } ବ. (ନିର୍-ଶ୍ୱସ-ଅନ, ଅ) ପ୍ରାଣ ବାୟୁର ନିଃସରଣ ।

ନିଃସଙ୍ଗ-ବି. (ନିର୍ ସଙ୍ଗ) ସଙ୍ଗରହିତ; ସମ୍ପର୍କଶୂନ୍ୟ ।

ନିଃସନ୍ଧି-ବି. (ନିର୍-ସନ୍ଧି) ସନ୍ଧିରହିତ ।

ନିଃ-ସମ୍ବଳ-ବି. ସଙ୍ଗତିହୀନ । [ଷ୍କରଣ ।

ନିଃସାରଣ-ବି. (ନିର୍-ସର୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ବହିଂ

ନିଃସାରିତ-ବି. (ନିର୍-ସର୍-ଣିଚ୍-ତ) ବହିଷ୍କୃତ ।

ନିଃସୀମା-ବି. ସୀମାରହିତ ।

ନିଃସୃତ-ବି. (ନିର୍-ସୃ-ତ) ନିର୍ଗତ; ବହିର୍ଗତ ।

ନିଃସ୍ପୃହ-ବି. ସ୍ପୃହାରହିତ; ନିଷ୍କାମ ।

ନିଃସ୍ରବ-ବ. (ନିର୍-ସ୍ରୁ-ଅ) କ୍ଷରଣ; ତରଳ ପଦାର୍ଥର ନିର୍ଗମନ ।

ନିଃସ୍ୱ-ବି. (ନିର୍-ସ୍ୱ) ଦରିଦ୍ର; ଅସହାୟ ।

ନିଅଁ/ ବ. ଅଗ୍ନି ।

ନିଆଁଳୀ-ବ. (ନବମାଳିକାଶବ୍ଦଜ) ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।

ନିଉଁଛାଇବା-କ୍ରି. (ନି ଉଞ୍ଛନ-ଶବ୍ଦଜ) ବନ୍ଦାଇବା ।

ନିଉଁଛାଳି-ବ. (ନି ଉଞ୍ଛନ-ଶବ୍ଦଜ) ବନ୍ଦାପନା

ନିକ-ବି. ସରୁ; ପରିଷ୍କୃତ । [କରିବା ।

ନିକଟ-ବି. (ନି-କଟ୍-ଅ) ସମୀପ; ଅଦୂର ।

ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ-ବି. (ନିକଟ-ବୃତ୍-ଇନ୍) ସମୀପସ୍ଥିତ । [ନିଶ୍ଚିତ ।

ନିକର-ବ. (ନି-କୃ-ଅ) ସମୂହ; ରାଶି; ବି.

ନିକଷ ବ. (ନି-କଷ୍-ଅ) କଷ୍ଟିପଥର ।

ନିକଷଣ-ବ. (ନି-କଷ୍ ଅନ)ଘର୍ଷଣ; ଉଲ୍ଲେଖନ ।

ନିକଷା-ବ. ରାକ୍ଷସୀବିଶେଷ ।

ନିକଷାତ୍ମଜ-ବ. (ନିକଷା-ଆତ୍ମଜ) ରାବଣ ।

ନିକା ବ. (ଆରବୀ) ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟଭୁକ୍ତା ବା ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀର ବିବାହ ।

ନିକ ୟ୍-ବ. (ନି-ଚି-ଅ) ସମୂହ; ଆଲୟ ।

ନିକାର ବ. (ନି-କୃ-ଅ) ପରାଭବ; ଅପମାନ ।

ନିକାଶ-ବ. (ନି-କାଶ୍-ଅ) ପ୍ରକାଶ ।

ନିକାଷ-ବ. (ନି-କଷ-ଅ) କର୍ଷଣ; ଘର୍ଷଣ ।

ନିକାସ ବ. (ଫାର୍ସୀ) ହିସାବ ସ୍ଥିରୀକରଣ; ଜଳ-ନିର୍ଗମନ । [ଯନ୍ତ୍ର ।

ନିକ୍ତି-ବ. ସୁନା ରୂପା ପ୍ରଭୃତି ଓଜନ କରିବାର

ନିକୁଞ୍ଜ-ବ. ଲତାମଣ୍ଡପ; ଲତାଗୃହ ।

ନିକୁମ୍ଭ ବ. କୁମ୍ଭକର୍ଣ୍ଣ-ରାକ୍ଷସର ପୁତ୍ର ।

ନିକୁରମ୍ବ-ବ. ନିଚୟ; ସମୂହ ।

ନିକୃତି-ବ. (ନି-କୃ-ତି) ତିରସ୍କାର; ଅପକାର ।

ନିକୃତ୍ତ-ବ°. (ନି-କୃତ-ତ) ଛିନ୍ନ; ଖଣ୍ଡିତ ।

ନିକୃଷ୍ଟ-ବ°. (ନି-କୃଷ୍-ତ) ଅପକୃଷ୍ଟ; ନୀଚ ।

ନିକେତ, ନିକେତନ } ବ. (ନି-କିତ୍-ଅ, ଅନ) ଗୃହ; ଆଲୟ ।

ନିକ୍ୱଣ-ବ. (ନି-କ୍ୱଣ୍-ଅ) ଧ୍ୱନି; ବୀଣାଦିର ଧ୍ୱନି ।

ନିକ୍ଷିପ୍ତ-ବ°. (ନି-କ୍ଷିପ୍-ତ) ଫୋପଡ଼ା ତ୍ୟକ୍ତ; ନ୍ୟସ୍ତ । [ତ୍ୟାଗ ।

ନିକ୍ଷେପ-ବ. (ନି-କ୍ଷିପ୍-ଅ) କ୍ଷେପଣ; ନ୍ୟାସ;

ନିଖ-ବ. (ନିକ୍ଷଶବ୍ଦଜ) କ୍ଷୁଦ୍ର କେଶକୀଟ ।

ନିଖଟ୍ଟୁ-ବ°. ଯେ ଖଟେ ନାହିଁ; ଅଲସୁଆ ।

ନିଖର୍ବ-ବ°. ବାମନ । ବ. ଦଶସହସ୍ରକୋଟି ସଂଖ୍ୟା ।

ନିଖାତ-ବ°. (ନି-ଖନ୍-ତ) ଖନିତ; ପ୍ରୋଥିତ ।

ନିଖିଲ-ବ. (ନି-ଖିଲ) ସମସ୍ତ; ଅଖଣ୍ଡ ।

ନିଖୁଣ-ବ°. ନାହିଁ ଖୁଣ ଯାହାର; ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ।

ନିଗଡ଼-ବ. (ନି-ଗଡ଼-ଅ) ବେଡ଼ି; ଲୌହ-

ନିଗଡ଼ିତ-ବ°. ଶୃଙ୍ଖଳ-ବଦ୍ଧ । [ଶୃଙ୍ଖଳ ।

ନିଗଦିତ-ବ°. (ନି-ଗଦ୍-ତ) କଥିତ; ଉକ୍ତ ।

ନିଗମ-ବ. (ନି-ଗମ୍-ଅ) ବେଦ; ନ୍ୟାୟଶାସ୍ତ୍ର ।

ନିଗାଡ଼ିବା-କ୍ରି. (ନି-ଗଲ୍-ଣିଚ୍=ନିଗାଳି) ଗାଳିବା, ଝରଇବା ।

ନିଗୂଢ଼-ବ°. (ନି-ଗୁହ୍-ତ) ଗୁପ୍ତ; ଅପ୍ରକାଶିତ ।

ନିଗୃହୀତ-ବ°. (ନି-ଗ୍ରହ୍-ତ) ଦଣ୍ଡିତ; ଉତ୍ପୀଡ଼ିତ ।

ନିଗ୍ରହ-ବ. (ନି-ଗ୍ରହ୍-ଅ) ଅନୁଗ୍ରହର ବିପରୀତ; ତାଡ଼ନା; ପୀଡ଼ନ; ତିରସ୍କାର; ଦଣ୍ଡ ।

ନିଚୟ-ବ. (ନି-ଚି-ଅ) ସମୂହ ।

ନିଚୁଲ-ବ. ବେତଗଛ ।

ନିଚୋଲ-ବ. (ନି-ଚୁଲ୍-ଅ) କଞ୍ଚୁକ; ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଅଙ୍ଗରଖା ।

ନିଛଟିଆ-ବ°. ନିର୍ଜ୍ଜନ ।

ନିଜ-ବ°. (ନି-ଜନ୍-ଅ) ଆପଣାର ।

ନିଟ୍-ବ. ନିଶ୍ଚୟ ।

ନିଟଲ-ବ. କପାଳ ।

ନିଟୋଇବା-କ୍ରି. ମଟୋଇବା ।

ନିତମ୍ବ-ବି. (ନି-ତମ୍-ବ) ପିଣ୍ଡ; କଟି; ପର୍ବତର ପାର୍ଶ୍ୱଦେଶ । [ମ୍ବବତୀ ସ୍ତ୍ରୀ ।

ନିତମ୍ବିନୀ-ବି. (ନିତମ୍ବ-ଇନ୍-ଈ) ପ୍ରଶସ୍ତ ନିତ-

ନିତଳ-ବି. (ନି-ତଳ) ପାତାଳବିଶେଷ ।

ନିତାନ୍ତ-ବିଂ. (ନି-ତମ୍-ତ) ଅତ୍ୟନ୍ତ; ଅତିଶୟ ।

ନିତି-କ୍ରି. ବିଂ. (ନିତ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରତିଦିନ ।

ନିତ୍ୟ-ବିଂ. (ନି-ତ୍ୟ) ସର୍ବଦା ବର୍ତ୍ତମାନ, ଶାଶ୍ୱତ; କ୍ରି. ବି. ପ୍ରତିଦିନ ।

ନିଦ-ବି. (ନିଦ୍ରାଶବ୍ଦଜ) ନିଦ୍ରା ।

ନିଦର୍ଶନ-ବି. (ନି-ଦୃଶ୍-ଅନ) ଉଦାହରଣ; ଚିହ୍ନ; ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ।

ନିଦା-ବିଂ. ଦୃଢ଼; ଅଚ୍ଛିଦ୍ର ।

ନିଦାଘ-ବି. (ନି-ଦହ୍-ଅ) ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳ ଉତ୍ତାପ ।

ନିଦାନ-ବି. (ନି-ଦା-ଅନ) ମୂଳକାରଣ; ଅନ୍ତ ।

ନିଦାରୁଣ-ବିଂ. (ନି-ଦାରୁଣ) ନିର୍ଦ୍ଦୟ ।

ନିଦିଧ୍ୟାସନ-ବି. (ନି-ଧ୍ୟୈ-ସନ୍-ଅନ) ପ୍ରଗାଢ ଧ୍ୟାନ । [ସମୀପ ।

ନିଦେଶ-ବି. (ନି-ଦିଶ୍-ଅ) ଆଜ୍ଞା, ଅନୁମତି;

ନିଦେଶ-ବର୍ତ୍ତୀ-ବିଂ. ଆଜ୍ଞାବହ ।

ନିଦ୍ରା-ବି. (ନି-ଦ୍ରା-ଅ) ନିଦ; ଅଚେତନଭାବ ।

ନିଦ୍ରାଳୁ-ବିଂ. (ନିଦ୍ରା-ଆଳୁ) ନିଦ୍ରାଶୀଳ;

ନିଦ୍ରିତ-ବିଂ. ସୁପ୍ତ; ଅଚେତନ । [ଅଳସ ।

ନିଧନ-ବି. (ନି-ଧନ୍-ଅ) ମୃତ୍ୟୁ; ବିନାଶ ।

ନିଧାନ-ବି. (ନି-ଧାନ୍-ଅ) ଆଧାର; ଭୂଗର୍ଭସ୍ଥ ରତ୍ନାଦି ।

ନିଧି-ବି. (ନି-ଧା-ଇ) ଆଧାର; ରତ୍ନ ।

ନିଧୁବନ-ବି. (ନି-ଧୂ-ଅନ) କମ୍ପନ; ରମଣ; କ୍ରୀଡ଼ାକୌତୁକ ।

ନିନାଦ-ବି. (ନି-ନଦ୍-ଅ) ଧ୍ୱନି; ଶବ୍ଦ ।

ନିନାଦିତ-ବିଂ. (ନି-ନଦ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଶବ୍ଦିତ; ଧ୍ୱନିତ ।

ନିନୀଷା-ବି. (ନୀ-ସନ୍-ଅ) ନେବାର ଇଚ୍ଛା ।

ନିନ୍ଦକ-ବିଂ. (ନିନ୍ଦ-ଅକ) ନିନ୍ଦାକାରୀ ।

ନିନ୍ଦା-ବି. (ନିନ୍ଦ୍-ଅ) ଅପବାଦ; କୁତ୍ସା ।

ନିନ୍ଦନୀୟ-ବିଂ. (ନିନ୍ଦ୍-ଅନୀୟ) ନିନ୍ଦା-ଯୋଗ୍ୟ; ଦୂଷଣୀୟ ।

ନିନ୍ଦିତ-ବିଂ. ନିନ୍ଦ୍-ତ) ଦୂଷିତ; ଗର୍ହିତ ।

ନିନ୍ଦ୍ୟ-ବିଂ. (ନିନ୍ଦ୍-ଯ) ନିନ୍ଦନୀୟ ।

ନିପଟ-ବିଂ. ଅତ୍ୟନ୍ତ ।

ନିପତିତ-ବିଂ. (ନି-ପତ୍-ତ) ଅଧଃପତିତ ।

ନିପାତ-ବି. (ନି-ପତ୍-ଅ) ମୃତ୍ୟୁ; ନିଧନ; ଅଧଃପତନ ।

ନିପାତନ-ବି. (ନି-ପତ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ତଳେକ୍ଷେପଣ; ବିନାଶନ; ବ୍ୟାକରଣ-ବିଧିବିରୁଦ୍ଧ ପଦସାଧନ ।

ନିପାତିତ-(ନି-ପତ୍-ଣିଚ୍-ତ) ତଳକୁ ନିକ୍ଷିପ୍ତ; ବିନାଶିତ । [କୁଣ୍ଡ ।

ନିପାନ-(ନି-ପା-ଅନ) କୂପାଦିର ନିକଟସ୍ଥ ଜଳ-

ନିପୀଡ଼ନ-(ନି-ପୀଡ଼୍-ଅନ) ମର୍ଦ୍ଦନ; କ୍ଲେଶଦାନ ।

ନିପୀଡ଼ିତ-(ନି-ପୀଡ଼୍-ତ) ନିଗୃହୀତ; ମର୍ଦ୍ଦିତ ।

ନିପୁଣ-ବିଂ. (ନି-ପୁଣ୍-ଅ) କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷ; ସମର୍ଥ ।

ନିବଦ୍ଧ-ବିଂ. (ନି-ବନ୍ଧ୍-ତ) ଗ୍ରଥିତ; ବଦ୍ଧ; ନିବେଶିତ ।

ନିବନ୍ଧ-ବି. (ନି-ବନ୍ଧ୍-ଅ) ରଚନା; ପ୍ରସ୍ତାବ ।

ନିବନ୍ଧନ-ବି. (ନି-ବନ୍ଧ୍-ଅନ) କାରଣ; ହେତୁ; ଅବଲମ୍ବନ ।

ନିବର୍ହଣ-ବି. (ନି-ବର୍ହ୍-ଅନ) ଉଚ୍ଛେଦ; ବଧ ।

ନିବିଡ଼-ବିଂ. ଗାଢ଼; ଘନ ।

ନିଭ୍-ବିଂ. (ନି-ଭା-ଅ) ସଦୃଶ; ତୁଲ୍ୟ ।

ନିଭୃତ-ବିଂ. (ନି-ଭୃ-ତ) ଗୁପ୍ତ, ନିର୍ଜନ ।

ନିମ ବି. (ନିମ୍ବଶବ୍ଦଜ) ନିମ୍ବବୃକ୍ଷ ।

ନିମକ୍-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) ଲବଣ ।

ନିମକ୍-ହାରାମ-ବିଂ. କୃତଘ୍ନ ।

ନିମଗ୍ନ-ବିଂ. (ନି-ମସ୍ଜ୍-ତ) ବୁଡ଼ିରହିଥିବା; ଏକାନ୍ତ ଚିତ୍ତେ ଅବସ୍ଥ ।

ନିମଜ୍ଜନ-ବି. (ନି-ମସ୍ଜ୍-ଅନ) ଜଳରେ ବୁଡ଼ିବା; ଅବଗାହନ ।

ନିମନ୍ତ୍ରଣ-ବି. (ନି-ମନ୍ତ୍ର-ଅନ) ସାଦର ଆହ୍ୱାନ; ଭୋଜନାର୍ଥ ଆହ୍ୱାନ ।

ନିମନ୍ତ୍ରିତ-ବିଂ. (ନି-ମନ୍ତ୍ର-ତ) ସାଦରେ ଆହୂତ ।

ନିମିତ୍ତ-ବି. (ନି-ମିଦ୍-ତ) କାରଣ; ପ୍ରୟୋଜନ: ଲକ୍ଷଣ ।

ନିମିଷ } ବି.- { ନି-ମିଷ୍-ଅ } ପଲକ; ପକ୍ଷ୍ମ-
ନିମେଷ } { ନି-ମିଷ୍-ଘଞ୍ } ପାତ ।

ନିମୀଳନ-ବି. (ନି-ମୀଲ୍-ଅନ) ଆଖିବୁଜିବା; ସଙ୍କୋଚକରଣ ।

ନିମ୍ନ-ବିଂ. ନୀଚ; ଅଧଃସ୍ଥିତ ।

ନିମ୍ନ-ଗା-ବି. ନଦୀ ।

ନିମ୍ବ-ବି. ନିମ୍ବଗଛ । [ବିଂ. ସର୍ବଦା ।

ନିୟତ-ବିଂ. (ନି-ଯମ୍-ତ) ସଂଯତ; ସ୍ଥିର । କ୍ରି.

ନିୟତି-ବି. (ନି-ଯମ୍-ତି) ଐଶିକ ନିୟମ; ଭାଗ୍ୟ ।

ନିୟନ୍ତା-ବିଂ. (ନି-ଯମ୍-ତୃ) ଚାଳକ; ଶାସକ ।

ନିୟନ୍ତ୍ରିତ-ବିଂ. (ନି-ଯନ୍ତ୍ର-ତ) ଦମିତ ।

ନିୟମ-ବି. (ନି-ଯମ୍-ଅ) ବନ୍ଧ; ବ୍ରତାଦି; ଇନ୍ଦ୍ରିୟଦମନ ।

ନିୟମ-ତନ୍ତ୍ର-ବିଂ. ନିୟମାଧୀନ ।

ନିୟମନ-ବି. (ନି-ଯମ୍-ଅନ) ନିୟମଦ୍ୱାରା ଶାସନ । [ଶାସିତ ।

ନିୟମିତ-ବିଂ. (ନି-ଯମ୍-ତ) ନିୟମ-ବଦ୍ଧ;

ନିୟାମକ-ବିଂ. (ନି-ଯମ୍-ଅକ) ଯେ ନିୟମ ବା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ; ନିୟମକର୍ତ୍ତା; ନିୟନ୍ତା ।

ନିଯୁକ୍ତ-ବିଂ. (ନି-ଯୁଜ୍-ତ) କର୍ମ କରିବା ନିମିତ୍ତ ଆଦିଷ୍ଟ; ବ୍ୟାପୃତ ।

ନିୟୁତ-ବି. (ନି-ଯୁ-ତ) ଦଶଲକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା ।

ନିୟୋକ୍ତା-ବିଂ. (ନି-ଯୁଜ୍-ତୃ) ନିୟୋଗକର୍ତ୍ତା; ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ।

ନିୟୋଗ-ବି. (ନି-ଯୁଜ୍-ଅ) ଶାସନ; ଆଜ୍ଞା; ଭାରାର୍ପଣ । [କର୍ତ୍ତା ।

ନିୟୋଜକ-ବିଂ. (ନି-ଯୁଜ୍-ଅକ) ନିୟୋଗ-

ନିୟୋଜନ-ବି. (ନି-ଯୁଜ୍-ଅନ) ପ୍ରେରଣ; ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ । [ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ।

ନିୟୋଜିତ-ବିଂ. (ନି-ଯୁଜ୍-ଇ-ତ) ବ୍ୟାପାରିତ;

ନିୟୋଜ୍ୟ-ବିଂ. (ନି-ଯୁଜ୍-ଯ) ନିଯୁକ୍ତ ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ ।

ନିରଂଶ-ବିଂ. (ନିଃ-ଅଂଶ) ଅଂଶରହିତ, ଭାଗାଂ-ଶାଧିକାରହୀନ ।

ନିରକ୍ଷରେଖା / ନିରକ୍ଷବୃତ୍ତ — ବି. (ନିଃ-ଅକ୍ଷ) ବିଷୁବରେଖା; ଯେଉଁ ରେଖା ଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀକୁ ଉତ୍ତରାର୍ଦ୍ଧ ଓ ଦକ୍ଷିଣାର୍ଦ୍ଧ ଏହି ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଏ ।

ନିରଙ୍କୁଶ ବି°. (ନିର୍-ଅଙ୍କୁଶ) ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ; ଦଣ୍ଡ-ଭୟ-ରହିତ ।

ନିରଖ-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ସର୍କାରନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ମୂଲ୍ୟ ।

ନିରଞ୍ଜନ-ବି°. (ନିର୍-ଅଞ୍ଜନ) ନିର୍ମଳ; ବି. ପରବ୍ରହ୍ମ ।

ନିରତ-ବି°. (ନି-ରମ୍-ତ) ଆସକ୍ତ; ବ୍ୟାପୃତ ।

ନିରତେ-କ୍ରି. ବି°. ସର୍ବଦା ।

ନିରତିଶୟ-ବି°. (ନିର୍-ଅତିଶୟ) ଯାହା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ନାହିଁ; ଅତ୍ୟଧିକ ।

ନିରନ୍ତର-ବି°. (ନିର୍-ଅନ୍ତର) ନିବିଡ଼; ଘନ; କ୍ରି.ବି°. ଅନବରତ; ସର୍ବଦା ।

ନିରନ୍ନ-ବି°. (ନିର୍-ଅନ୍ନ) ଅନ୍ନାଭାବେ କ୍ଲିଷ୍ଟ ।

ନିରନ୍ୱୟ-ବି°. (ନିର୍-ଅନ୍ୱୟ) ନିଃସମ୍ପର୍କ; ନିର୍ବଂଶ ।

ନିରପତ୍ୟ-ବି°. (ନିର୍-ଅପତ୍ୟ) ନିଃସନ୍ତାନ ।

ନିରପତ୍ରପ-ବି°. (ନିର୍-ଅପତ୍ରପା) ନିର୍ଲଜ୍ଜ ।

ନିରପରାଧ-ବି°. (ନିର୍-ଅପରାଧ) ଅପରାଧଶୂନ୍ୟ; ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ । [ରହିତ; ସ୍ୱାଧୀନ ।

ନିରପେକ୍ଷ-ବି°. (ନିର୍-ଅପେକ୍ଷା) ଅପେକ୍ଷା

ନିରମ୍ବୁ-ବି°. (ନିର୍-ଅମ୍ବୁ) ନିର୍ଜଳ ।

ନିରୟ-ବି. (ନିର୍-ଅୟ) ନରକ ।

ନିରର୍ଥକ-ବି°. (ନିର୍-ଅର୍ଥ-କ) ବ୍ୟର୍ଥ; ବିଫଳ; ନିଷ୍ପ୍ରୟୋଜନ ।

ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ-ବି°. (ନିର୍-ଅବ-ଛିଦ୍-ତ) ଅନବଚ୍ଛିନ୍ନ; ନିରନ୍ତର; କେବଳ ।

ନିରବଧି-ବି°. (ନିର୍-ଅବଧି) ନିରନ୍ତର; ଅସୀମ । [ଶୂନ୍ୟ; ନିରାକାର ।

ନିରବୟବ-ବି°. (ନିର୍-ଅବୟବ) ଅବୟବ-

ନିରଶନ-ବି°. (ନିର୍-ଅଶନ) ଭୋଜନ-ରହିତ ।

ନିରସନ-ବି. (ନିର୍-ଅସ୍-ଅନ) ନିରାକରଣ ।

ନିରସ୍ତ-ବି. (ନିର୍-ଅସ୍-ତ) ନିକ୍ଷିପ୍ତ; ନିରାକୃତ; ନିବୃତ୍ତ ।

ନିରାକରଣ-ବି. (ନିର୍-ଆ-କୃ-ଅନ) ନିବାରଣ; ଦୂରୀକରଣ; ଖଣ୍ଡନ । [ରହିତ ।

ନିରାକାଙ୍କ୍ଷ ବି°. (ନିର୍-ଆକାଙ୍କ୍ଷା) ଆକାଙ୍କ୍ଷା-

ନିରାକାର-ବି°. (ନିର୍-ଆ-କୃ-ଅ) ଆକାରଶୂନ୍ୟ; ବି. ପରମେଶ୍ୱର; ଆକାଶ । [ଅବ୍ୟାକୁଳ ।

ନିରାକୁଳ-ବି°. (ନିର୍-ଆକୁଳ) ଅତ୍ୟନ୍ତଆକୁଳ;

ନିରାକୃତ-ବି°. (ନିର୍-ଆ-କୃ-ତ) ଦୂରୀକୃତ ।

ନିରାଟ-ବି°. ନିଦା; ପ୍ରଚଣ୍ଡ ।

ନିରାତଙ୍କ-ବି°. (ନିର୍-ଆତଙ୍କ) ନିର୍ଭୟ ।

ନିରାନନ୍ଦ-ବି°. (ନିର୍-ଆନନ୍ଦ) ଆନନ୍ଦ ରହିତ ।

ନିରାପଦ-ବି°. (ନିର୍-ଆପଦ) ଆପଦ୍ ରହିତ; ନିର୍ବିଘ୍ନ ।

ନିରାମୟ-ବି°. (ନିର୍-ଆମୟ) ନୀରୋଗ; ସୁସ୍ଥ ।

ନିରାମିଷ-ବି°. (ନିର୍-ଆମିଷ) ମାଂସାଦି ଆମିଷ ରହିତ ।

ନିରାଲମ୍ବ-ବି°. (ନିର୍-ଆଲମ୍ବ) ଅବଲମ୍ବନଶୂନ୍ୟ ।

ନିରାଶ-ବି°. (ନିର୍-ଆଶା) ଆଶାରହିତ ।

ନିରାଶ୍ରୟ-ବି. (ନିର୍-ଆଶ୍ରୟ) ଅସହାୟ ; ଅଶରଣ ।

ନିରାସ-ବି. (ନିର୍-ଅସ୍-ଅ) ନିରସନ; ନିରାକରଣ ।

ନିରାହାର-ବି. (ନିର୍-ଆହାର) ଆହାରରହିତ ।

ନିରୀକ୍ଷକ-ବି. (ନିର୍-ଈକ୍ଷ୍-ଅକ) ଦର୍ଶକ; ଯେ ନିରୀକ୍ଷଣ କରେ ।

ନିରୀକ୍ଷଣ-ବି. (ନିର୍-ଈକ୍ଷ୍-ଅନ) ଦର୍ଶନ ।

ନିରୀକ୍ଷିତ-ବି. (ନିର୍ ଈକ୍ଷ୍-ତ) ଦୃଷ୍ଟ; ଅବଲୋକିତ ।

ନିରୀଶ୍ୱର-ବି. (ନିର୍-ଈଶ୍ୱର) ନାସ୍ତିକ ।

ନିରୀହ ବି. (ନିର୍-ଈହ) ନିଃସ୍ପୃହ; ଯେ କାହାର ବିଷୟରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରେ ନାହିଁ ।

ନିରୁକ୍ତ-ବି. (ନିର୍-ବଚ୍-ତ) ବେଦାଙ୍ଗଗ୍ରନ୍ଥବିଶେଷ । [ମୀମାଂସା ।

ନିରୁକ୍ତି-ବି. (ନିର୍-ବଚ୍-ତି) ନିଃଶେଷ କଥନ;

ନିରୁତ୍ତର-ବି. (ନିର୍-ଉତ୍ତର) ଉତ୍ତରଦାନରେ ଅସମର୍ଥ ।

ନିରୁଦ୍ଧ-ବି. (ନି-ରୁଧ୍-ତ) ନିବାରିତ; ସ୍ତମ୍ଭିତ ।

ନିରୁପମ-ବି. (ନିର୍-ଉପମା) ଅତୁଲ୍ୟ ।

ନିରୂପଣ ବି. (ନି-ରୂପ୍-ଅନ) ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ।

ନିରେଖିବା-କ୍ରି. (ନିଃ-ଈକ୍ଷ୍ଧାତୁରୁ) ଦେଖିବା; ଅନାଇବା ।

ନିରୋଧ-ବି. (ନି-ରୁଧ୍-ଅ) ବାରଣ ; ନିଗ୍ରହ ।

ନିରୋଧକ-ବି. (ନି-ରୁଧ୍-ଅକ) ନିବେଧକାରୀ ।

ନିରୋଳା-ବି. ନିର୍ମଳ; ନିର୍ଜନ ।

ନିଋତ ବି. ଦକ୍ଷିଣ-ପଶ୍ଚିମ କୋଣର ପୁରାଣୋକ୍ତ ଅଧିପତି ।

ନିର୍ଗତ-ବି. (ନିର୍-ଗମ୍-ତ) ବହିର୍ଗତ; ନିଃସୃତ ।

ନିର୍ଗମ, ନିର୍ଗମନ-ବି. (ନିର୍-ଗମ୍-ଅ, ଅନ) ବହିର୍ଗମନ ।

ନିର୍ଗୁଣ-ବି. (ନିର୍-ଗୁଣ) ଗୁଣହୀନ; ବି. ସତ୍ତ୍ୱରଜସ୍ତମୋଗୁଣରହିତ; ପରମେଶ୍ୱର ।

ନିର୍ଘଣ୍ଟ ବି. (ନିର୍-ଘଣ୍ଟ-ଅ) ସୂଚୀପତ୍ର; ନିର୍ଣ୍ଣୟ; ନିରୂପଣ; ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ।

ନିର୍ଘାତ-ବି. (ନିର୍-ହନ-ଅ) ବାୟୁଦ୍ୱୟର ଅଭିଘାତ ଶବ୍ଦ; ବି. ନିଷ୍ଠୁର ।

ନିର୍ଘୃଣ-ବି. (ନିର୍-ଘୃଣା) ନିର୍ଦ୍ଦୟ; ଘୃଣାରହିତ

ନିର୍ଘୋଷ ବି. (ନିର୍-ଘୁଷ୍-ଅ) ଗମ୍ଭୀର ଧ୍ୱନି ।

ନିର୍ଜନ-ବି. (ନିର୍-ଜନ) ଜନଶୂନ୍ୟ ।

ନିର୍ଜର-ବି. (ନିର୍-ଜରା) ଦେବତା; ତ୍ରିଦଶ ।

ନିର୍ଜିତ-ବି. (ନିର୍-ଜି-ତ) ପରାଜିତ ।

ନିର୍ଜୀବ-ବି. (ନିର୍-ଜୀବ) ଜୀବନଶୂନ୍ୟ ; ନିର୍ବୀର୍ଯ୍ୟ ।

ନିର୍ଝର-ବି. (ନିର୍-ଝର) ଝରଣା, ବାରିପ୍ରବାହ ।

ନିର୍ଝରିଣୀ-ବି. (ନିର୍-ଝର୍-ଇନ୍-ଈ) ନଦୀ; ଗିରିନଦୀ ।

ନିର୍ଣ୍ଣୟ-ବି. (ନିର୍-ନୀ-ଅ) ନିରୂପଣ; ନିଶ୍ଚୟ ।

ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ-ବି. (ନିର୍-ନୀ-ଅକ) ଯେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରେ, ସିଦ୍ଧାନ୍ତକାରୀ ।

ନିର୍ଣ୍ଣିକ୍ତ-ବି. (ନିର୍ ନିଜ୍-ତ) ପରିଷ୍କୃତ; ମୁକ୍ତ ।

ନିର୍ଣ୍ଣୀତ ବି. (ନିର୍-ନୀ-ତ) ନିରୂପିତ ।

ନିର୍ଣ୍ଣେୟ-ବି. (ନିର୍-ନୀ-ଯ) ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାଯୋଗ୍ୟ ।

ନିର୍ଦ୍ଦୟ-ବି. (ନିର୍-ଦୟା) ନିଷ୍ଠୁର ।

ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବି. (ନିର୍-ଦିଶ୍-ତ) ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-ବି. (ନିର୍-ଦିଶ୍-ଅ) ଆଜ୍ଞା, ଅବଧାରଣ ।

ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ-ବି. (ନିର୍-ଦୋଷ) ଅପରାଧଶୂନ୍ୟ ।

ନିର୍ଧନ-ବି. (ନିର୍-ଧନ) ଦରିଦ୍ର ।

ନିର୍ଦ୍ଧାରକ-ବି. (ନିର୍-ଧାରି-ଅକ) ଯେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରେ । [ମୀମାଂସା ।

ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ-ବି. (ନିର୍-ଧାରି-ଅନ) ନିଶ୍ଚୟ ;

ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ-ବି. (ନିର୍-ଧାରି-ତ) ସ୍ଥିରୀକୃତ ।

ନିର୍ଦ୍ଧାର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ନିର୍-ଧାରି-ଯ) ନିରୂପଣୀୟ ।

ନିର୍ଦ୍ଧୂତ-ବି. (ନିର୍-ଧୂ-ତ) ଦୂରୀକୃତ; ବର୍ଜିତ ।

ନିର୍ବନ୍ଧ-ବି. (ନିର୍-ବନ୍ଧ-ଅ) ନିୟମ; ଆଗ୍ରହ ।

ନିର୍ବଳ-ବି. (ନିର୍-ବଳ) ବଳହୀନ, କ୍ଷୀଣ ।

ନିର୍ଭର-ବି. (ନିର୍-ଭୃ-ଅ) ଆତ୍ମସମର୍ପଣ; ଭରସା; ବି. ପୂର୍ଣ୍ଣ । [ରହିତ ।

ନିର୍ଭୀକ-ବି. (ନିର୍-ଭୀ-କ) ନିର୍ଭୟ; ଭୟ-

ନିର୍ମକ୍ଷିକ-ବି. (ନିର୍-ମକ୍ଷିକା) ମକ୍ଷିକାଶୂନ୍ୟ; ନିଭୃତ । [ବନାପନ୍ନା ।

ନିର୍ମନ୍ଥନ-ବି. (ନିର୍-ମନ୍ଥ-ଅନ) ମାସବନା;

ନିର୍ମତ୍ସର ବି. (ନିର-ମତ୍ସର) ଗର୍ବଶୂନ୍ୟ ନିର-ହଂକାର ।

ନିର୍ମମ-ବି. (ନିର୍-ମମ) ମମତାଶୂନ୍ୟ; ବାସନା-ରହିତ; ସ୍ନେହଶୂନ୍ୟ; ନିର୍ଦ୍ଦୟ ।

ନିର୍ମଳ ବି. (ନିର୍-ମଳ) ଶୁଦ୍ଧ; ସ୍ୱଚ୍ଛ ।

ନିର୍ମିଖୀ-ବି. (ନିଃକ୍ଷେଶବତ) ନିସ୍ତେଜ ।

ନିର୍ମାଣ-ବି. (ନିର୍-ମା-ଅନ) ଗଠନ; ରଚନା; ତିଆରି କରିବା କାର୍ଯ୍ୟ ।

ନିର୍ମାତା-ବି. (ନିର୍-ମା-ତୃ) ନିର୍ମାଣକର୍ତ୍ତା ।

ନିର୍ମାଲ୍ୟ-ବି. (ନିର୍ମଳ-ଯ, କିମ୍ବା ନିର୍-ମାଲ୍ୟ) ନିର୍ମଳତା; ଦେବତାଙ୍କୁ ଦତ୍ତ ପୁଷ୍ପାଦି; ଦେବତାର ଭୋଗ ।

ନିର୍ମିତ-ବି. (ନିର୍-ମା-ତ) ରଚିତ; ଗଠିତ ।

ନିର୍ମୁକ୍ତ-ବି. (ନିର୍ ମୁଚ୍-ତ) ଖୋଳଛଡ଼ା ସାପ; ବି. ବନ୍ଧନ ମୁକ୍ତ ।

ନିର୍ମୂଳ-ବି. (ନିର୍ ମୂଳ) ଛିନ୍ନମୂଳ; ବିଲୁପ୍ତ ।

ନିର୍ମୂଳିତ-ବି. ଉତ୍ପାଟିତ ।

ନିର୍ମୃଷ୍ଟ-ବି. (ନିର୍-ମୃଜ୍-ତ) ମାର୍ଜିତ ।

ନିର୍ମୋକ-ବି. (ନିର୍ ମୁଚ୍-ଅ) ସାପକାତି ।

ନିର୍ଯ୍ୟାତ-ବି. (ନିର୍-ଯା-ତ) ନିଃସୃତ; ନିର୍ଗତ ।

ନିର୍ଯ୍ୟାତନ-ବି. (ନିର୍ ଯତ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ପ୍ରତିହିଂସା

ନିର୍ଯ୍ୟାସ-ବି. (ନିର୍-ଯସ୍-ଅ) ନିସ୍ୟନ୍ଦ; ଅଠା; ସାରକଥା ।

ନିର୍ଲଜ୍ଜ-ବି. (ନିର୍-ଲଜ୍ଜା) ଲଜ୍ଜାହୀନ ।

ନିର୍ଲିପ୍ତ-ବି. (ନିର୍-ଲିପ୍-ତ) ସମ୍ପର୍କଶୂନ୍ୟ ।

ନିର୍ବପଣ-ବି. (ନିର୍-ବପ୍-ଅନ) ପିତୃଲୋକଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶରେ ଦାନ; ଅନ୍ନାଦି ପରିବେଷଣ ।

ନିର୍ବହଣ-ବି. (ନିର୍-ବହ୍-ଅନ) ନିର୍ବାହ ।

ନିର୍ବାଚନ-ବି. (ନିର୍-ବାଚି-ଅନ) ବାଛି ସ୍ଥିର କରିବା । [ନାର ନିବୃତ୍ତି ।

ନିର୍ବାଣ-ବି. (ନିର୍-ବା-ଅନ) ନିଭିଯିବା; ବାସ-

ନିର୍ବାତ-ବି. (ନିର୍-ବା-ତ) ବାୟୁଶୂନ୍ୟ; ସ୍ଥିର ।

ନିର୍ବାପଣ-ବି. (ନିର୍-ବା-ଣିଚ୍-ତ) ନିଭାଇବା ।

ନିର୍ବାପିତ-ବି. (ନିର୍-ବାପି-ତ) ନିର୍ବାଣପ୍ରାପିତ ।

ନିର୍ବାସନ-ବି. (ନିର୍-ବସ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଦେଶରୁ ବହିଷ୍କରଣ ।

ନିର୍ବାସିତ-ବିଂ. ଦେଶରୁ ବହିଷ୍କୃତ ।

ନିର୍ବାହ ବି. (ନିର୍-ବହ୍-ଅ) ସମ୍ପାଦନ; ଜୀବିକା-ସମ୍ପାଦନ ।

ନିର୍ବାହିତ-ବିଂ. (ନିର୍-ବାହି-ତ) ସମ୍ପାଦିତ ।

ନିର୍ବିକଳ୍ପ-ବିଂ. (ନିର୍-ବିକଳ୍ପ) ବିକଳ୍ପରହିତ; ନିଃସଂଶୟ ।

ନିର୍ବିକାର-ବିଂ. (ନିର୍-ବିକାର) ବିକାରଶୂନ୍ୟ ।

ନିର୍ବିଘ୍ନ-ବିଂ. (ନିର୍-ବିଘ୍ନ) ବିଘ୍ନଶୂନ୍ୟ ।

ନିର୍ବିବେକ-ବିଂ. (ନିର୍-ବିବେକ) ଅବିବେକୀ ।

ନିର୍ବିଶେଷ-ବିଂ. (ନିର୍-ବିଶେଷ) ଭେଦରହିତ; ଅଭିନ୍ନ । [ଭୁକ୍ତ ।

ନିର୍ବିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ନିର୍-ବିଶ୍-ତ) ଲବ୍ଧ; ଅନୁଭୂତ;

ନିର୍ବୀର୍ଯ୍ୟ-ବିଂ. (ନିର୍-ବୀର୍ଯ୍ୟ) ବୀର୍ଯ୍ୟହୀନ; ନିସ୍ତେଜ ।

ନିର୍ବୁଦ୍ଧି-ବିଂ. (ନିର୍-ବୁଦ୍ଧି) ବୁଦ୍ଧିଶୂନ୍ୟ; ନିର୍ବୋଧ; ବୋକା ।

ନିର୍ବୃତି-ବି. (ନିର୍-ବୃ-ତି) ମୁକ୍ତି; ଶାନ୍ତି ।

ନିର୍ବୃତ୍ତ-ବିଂ. (ନିର୍-ବୃତ୍-ତ) ନିଷ୍ପନ୍ନ; ସମ୍ପନ୍ନ ।

ନିର୍ବେଦ-ବି. (ନିର୍-ବିଦ୍-ଅ) ବୈରାଗ୍ୟ; ଔଦାସୀନ୍ୟ ।

ନିର୍ବେଶ-ବି. (ନିର୍-ବିଶ୍-ଅ) ବେତନ; ଭୋଗ ।

ନିର୍ବ୍ୟୂଢ଼-ବିଂ. (ନିର୍-ବି-ବହ୍-ତ) ନିଷ୍ଠିତ; ସମାପ୍ତ ।

ନିର୍ହ୍ରାଦ-ବି. (ନିର୍-ହ୍ରାଦ୍-ଅ) ନିନାଦ; ଧ୍ୱନି ।

ନିଲୟ-ବି. (ନି-ଲୀ-ଅ) ଆଳୟ; ବାସସ୍ଥାନ ।

ନିଲାମ-ବି. (ପୋର୍ତ୍ତଗୀଜ ଭାଷା) ଯେ ବେଶି ଦାମ୍ ଡାକେ, ତାହାକୁ ବିକ୍ରୟ ।

ନିଲୀନ-ବିଂ. (ନି-ଲୀ-ତ) ନିମଗ୍ନ; ସଂଲଗ୍ନ ।

ନିବର୍ତ୍ତ-ବିଂ. (ନି-ବୃତ୍-ଅ) ନିବୃତ୍ତ; କ୍ଷାନ୍ତ ।

ନିବର୍ତ୍ତନ-ବି. (ନି-ବୃତ୍-ଅନ) ନିବାରଣ; ଲେଉଟିବା ।

ନିବର୍ତ୍ତିତ-ବିଂ. (ନି-ବୃତ୍-ଣିଚ୍-ତ) ନିବାରିତ ।

ନିବର୍ହଣ-ବି. (ନି-ବର୍ହ୍-ଅନ) ବିନାଶ; ଉଚ୍ଛେଦ ।

ନିବର୍ହିତ-ବିଂ. (ନି-ବର୍ହ୍-ତ) ବିନାଶିତ ।

ନିବସଥ ବି. (ନି-ବସ୍-ଅଥ) ଜନପଦ; ଗ୍ରାମ ।

ନିବହ-ବି. (ନି-ବହ୍-ଅ) ସମୂହ ।

ନିବାଡ଼ି-ବିଂ. (ନିବଡ଼ଶବ୍ଦଜ) ଦୃଢ଼; ମଜବୁତ ।

ନିବାତ-ବିଂ. (ନି-ବାତ) ନିର୍ବାତ; ବାତଶୂନ୍ୟ ।

ନିବାପ-ବି. (ନି-ବପ୍-ଅ) ପିତୃଲୋକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦାନ । [ବାରଣ ।

ନିବାରଣ-ବି. (ନି-ବୃ-ଣିଚ୍-ଅନ) ନିଷେଧ;

ନିବାରିତ-ବିଂ. (ନି-ବୃ-ଣିଚ୍-ତ) ନିଷିଦ୍ଧ ।

ନିବାସ-ବି. (ନି-ବସ୍-ଅ) ବାସସ୍ଥାନ ।

ନିବାସୀ-ବିଂ. (ନି-ବସ୍-ଇନ୍) ବାସକାରୀ ।

ନିବିଡ଼-ବିଂ. (ନି-ବିଡ଼) ଗାଢ଼; ଘନ ।

ନିବିଦ୍-ବି. (ନି-ବିଦ୍) ବେଦ ଅପେକ୍ଷା ପୁରାତନ ବାକ୍ୟ । [ଯୋଗୀ ।

ନିବିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ନି-ବିଶ୍-ତ) ଅବିଷ୍ଟ; ମନୋ-

ନିବୀତ-ବି. (ନି-ବ୍ୟେ-ତ) ଗଳାରେ ମାଳାପରି ପରିହିତ ପଇତା; ଉତ୍ତରୀୟ ।

ନିବୃତ୍ତ-ବିଂ. (ନି-ବୃତ୍-ତ) ବିରତ; କ୍ଷାନ୍ତ ।

ନିବୃତ୍ତି-ବି. (ନି-ବୃତ୍-ତି) ବିରତି; ପ୍ରବୃତ୍ତିର ବିପରୀତ ।

ନିବେଦନ-ବି. (ନି-ବିଦ-ଅନ) ସମର୍ପଣ; ଅବେ-
ଦନ ।

ନିବେଦିତ-ବିଂ. (ନି-ବେଦ-ତ) ସମର୍ପିତ; ଜ୍ଞାପିତ । [ଶୀୟ ।

ନିବେଦ୍ୟ-ବିଂ. (ନି-ବିଦ୍-ଯ) ଜ୍ଞାପନୀୟ; ସମର୍ପ-

ନିବେଶ-ବି. (ନି-ବିଶ୍-ଅ) ସ୍ଥାନ; ସ୍ଥାପନ; ଶିବିର । [ବିନ୍ୟସ୍ତ ।

ନିବେଶିତ ବିଂ. (ନି-ବିଶ୍-ଣିଚ୍-ତ) ସ୍ଥାପିତ;

ନିଶ ବି. ମୁଛ ।

ନିଶା-ବି. (ନିଶ୍-ଅ) ରାତି ।

ନିଶାକର-ବି. (ନିଶା-କୃ-ଅ) ଚନ୍ଦ୍ର; ହରିଦ୍ରା ।

ନିଶାଚର-ବି. (ନିଶା-ଚର) ରାତିଚର, ପିଶାଚ;

ନିଶାଣ-ବି. ପତାକା; ଚିହ୍ନ । [ରାକ୍ଷସ ।

ନିଶାନ୍ତ ବି. (ନିଶା-ଅନ୍ତ) ରାତିଶେଷ; ପ୍ରାତଃ-

ନିଶା-ପତି ବି. ଚନ୍ଦ୍ର । [କାଳ ।

ନିଶାମନ-ବି. (ନି-ଶମ୍-ଅନ) ଶ୍ରବଣ; ଆଲୋ-

ନିଶି-ବି. (ନିଶ୍ ଧାତୁରୁ) ରାତି । [ଚନା ।

ନିଶିତ-ବିଂ. (ନି-ଶୋ-ତ) ଶାଣିତ; ତୀକ୍ଷ୍ଣ ।

ନିଶୀଥ-ବି. (ନି-ଶୀ-ଥ) ଅର୍ଦ୍ଧରାତ୍ର; ରାତି ।

ନିଶୀଥିନୀ-ବି. (ନିଶୀଥ-ଇନ୍-ଈ) ରାତ୍ର;ରଜନୀ ।

ନିଶୁଣୀ-ବି. (ନିଃଶ୍ରେଣୀଶବ୍ଦଜ) କାଷ୍ଠ ବା ବାଉଁଶ
ନିର୍ମିତ ସିଢ଼ି ।

ନିଶ୍ଚୟ-ବି. (ନିର୍-ଚି-ଅ) ନିର୍ଣ୍ଣୟ; ସଂଶୟ-
ଶୂନ୍ୟଜ୍ଞାନ ।

ନିଶ୍ଚଳ-ବିଂ. (ନିର୍-ଚଳ୍-ଅ) ସ୍ଥିର ।

ନିଶ୍ଚାୟକ-ବି (ନିଃ-ଚି-ଅକ) ନିଶ୍ଚୟକାରକ ।

ନିଶ୍ଚିତ-ବିଂ. (ନିର୍-ଚି-ତ) ନିଃସଂଶୟ; ନିର୍ଣ୍ଣୀତ ।

ନିଶ୍ଚିନ୍ତ-ବିଂ. (ନିର୍-ଚିନ୍ତା) ଚିନ୍ତାଶୂନ୍ୟ ।

ନିଶ୍ଚେଷ୍ଟ-ବିଂ. (ନିର୍-ଚେଷ୍ଟା) ଚେଷ୍ଟାରହିତ;
ଅଳସ ।

ନିଶ୍ୱସିତ-ବି. (ନି-ଶ୍ୱସ୍-ତ) ନିଶ୍ୱାସ ।

ନିଶ୍ୱାସ-ବି. (ନି-ଶ୍ୱସ୍-ଅ) ନାସାଦ୍ୱାରା ଭିତରକୁ
ବାୟୁକୁ ଟାଣିବା ।

ନିଷକ୍ତ-ବିଂ. (ନି-ସନ୍ଜ୍-ତ) ସଂଲଗ୍ନ; ସଂଯୁକ୍ତ ।

ନିଷଙ୍ଗ-ବିଂ. (ନି-ସଞ୍ଜ୍-ଅ) ବାଣାଧାର, ତୂଣୀର ।

ନିଷଣ୍ଣ-ବିଂ. (ନି-ସଦ୍-ତ) ଉପବିଷ୍ଟ; ସ୍ଥିତ ।

ନିଷାଦ-ବି. (ନି-ସଦ୍-ଅ) ଚଣ୍ଡାଳ; ବ୍ୟାଧ ।

ନିଷାଦୀ-ବି. (ନି-ସଦ୍-ଇନ୍) ଗଜାରୋହୀ;
ମାହୁନ୍ତ ।

ନିଷିକ୍ତ-ବିଂ. (ନି-ସିଚ-ତ) ସିକ୍ତ; କ୍ଷରିତ ।

ନିଷିଦ୍ଧ-ବିଂ. (ନି-ସିଧ୍-ତ) ନିବାରିତ ।

ନିଷେକ-ବି. (ନି-ସିଚ୍-ଅ) କ୍ଷରଣ ।

ନିଷେଧ-ବି. (ନି-ସିଧ୍-ଅ) ନିବାରଣ; ମନା ।

ନିଷେଧକ-ବିଂ. ନିବାରକ ।

ନିଷେବିତ-ବିଂ. (ନି-ସେବ୍-ତ) ସେବିତ;
ଅନୁସୃତ ।

ନିଷ୍କ-ବି. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣମୁଦ୍ରା; ମୋହର ।

ନିଷ୍କର୍ମା-ବି. (ନିର-କର୍ମନ୍) ନିକମା ।

ନିଷ୍କଣ୍ଟକ-ବିଂ. (ନିର୍-କଣ୍ଟକ) କଣ୍ଟକରହିତ;
ନିରପଦ ।

ନିଷ୍କମ୍ପ-ବିଂ. (ନିର୍-କମ୍ପ) ନିଶ୍ଚଳ; ସ୍ଥିର ।

ନିଷ୍କରୁଣ-ବିଂ. (ନିର୍-କରୁଣା) ନିଷ୍ଠୁର ।

ନିଷ୍କର୍ଷ-ବି. (ନିର୍-କୃଷ୍-ଅ) ସାର ।

ନିଷ୍କଷଣ-ବି. (ନିର୍-କୃଷ୍-ଅନ) ନିଶ୍ଚୟ କରିବା; ଉଦ୍ଧରଣ ।

ନିଷ୍କଳ-ବିଂ. (ନିର୍-କଳା) କଳାଶୂନ୍ୟ; ନିରଂଶ; ବି. ପରଂବ୍ରହ୍ମ । [ନିଃସ୍ପୃହ ।

ନିଷ୍କାମ ବିଂ. (ନିର୍-କାମ) କାମନାରହିତ ;

ନିଷ୍କାସନ-ବି. (ନିର୍-କସ୍-ଣିଚ୍-ଅନ)ବହିଷ୍କରଣ;

ନିଷ୍କାସିତ-ବିଂ. (ନିର୍-କସ୍-ଣିଚ୍-ତ) ବହିଷ୍କୃତ, ତାଡ଼ିତ ।

ନିଷ୍କୃତି-ବି. (ନିର୍-କୃ-ତି) ଉଦ୍ଧାର; ପ୍ରତିଶୋଧ ।

ନିଷ୍କୋଷଣ-ବି. (ନିଃ-କୁଷ୍-ଅନ) କୋଷରୁ ନିଃସାରଣ ।

ନିଷ୍କୋଷିତ ବିଂ. କୋଷରୁ ନିଃସାରିତ ।

ନିଷ୍କ୍ରମଣ-ବି. (ନିଃ-କ୍ରମ୍-ଅନ) ବହିର୍ଗମନ ।

ନିଷ୍କ୍ରୟ-ବି. (ନିଃ-କ୍ରୀ-ଅ) ମୂଲ୍ୟ; ପ୍ରତିଶୋଧ; ବିକ୍ରୟ ।

ନିଷ୍କ୍ରାନ୍ତ ବିଂ. (ନିଃ-କ୍ରମ୍-ତ) ବହିର୍ଗତ ।

ନିଷ୍କ୍ରିୟ ବିଂ. (ନିଃ-କ୍ରିୟା) କ୍ରିୟାଶୂନ୍ୟ ।

ନିଷ୍ଠା-ବି. (ନିର୍-ସ୍ଥା) ନିଶ୍ଚିତସ୍ଥିତି, ସଦାଚାରଶ୍ରଦ୍ଧା ।

ନିଷ୍ଠିତ-ବିଂ. ନିଷ୍ଠାଯୁକ୍ତ ।

ନିଷ୍ଠୀବନ ବି. (ନି-ଷ୍ଠିବ୍-ଅନ) ଛେପ ।

ନିଷ୍ଠୁର-ବିଂ. (ନି-ସ୍ଥା-ଉର) କ୍ରୂର; ନିର୍ଦ୍ଦୟ ।

ନିଷ୍ଣାତ ବିଂ. (ନି-ସ୍ନା-ତ) ପ୍ରବୀଣ ।

ନିଷ୍ପତ୍ତି ବି. (ନିର୍ ପଦ୍-ତି) ଅବଧାରଣ ; ମୀମାଂସା । [ସମ୍ପନ୍ନ ।

ନିଷ୍ପନ୍ନ ବିଂ. (ନିର୍-ପଦ୍-ତ) ସିଦ୍ଧ; ସମାପ୍ତ ;

ନିଷ୍ପାଦନ-ବି. (ନିର୍-ପାଦ-ଅନ)ନିଷ୍ପନ୍ନକରଣ ।

ନିଷ୍ପାଦିତ-ବିଂ. (ନିର୍-ପାଦ-ତ) ସମ୍ପାଦିତ ; ନିର୍ବାହିତ । (ଚିପୁଡ଼ିବା ।

ନିଷ୍ପୀଡନ-ବି. (ନିର୍-ପୀଡ୍-ଅନ) ନିଗାଡ଼ିବା ।

ନିଷ୍ପେଷଣ-ବି. (ନିର୍-ପିଷ୍-ଅନ) ପେଷଣ ; ଚୂର୍ଣ୍ଣନ ।

ନିଷ୍ପ୍ରଭ-ବିଂ. (ନିର୍-ପ୍ରଭା) ପ୍ରଭାଶୂନ୍ୟ; ନିସ୍ତେଜ ।

ନିଷ୍ପ୍ରୟୋଜନ-ବିଂ. (ନିର୍-ପ୍ର-ଯୁଜ୍-ଅନ) ପ୍ରୟୋଜନଶୂନ୍ୟ ।

ନିଷ୍ଫଳ-ବିଂ. (ନିର ଫଳ) ଫଳଶୂନ୍ୟ; ନିରର୍ଥକ ।

ନିଃ-(ଉପସର୍ଗ) ନିଷେଧ, ନିଶ୍ଚୟ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ; ଅଭାବ ପ୍ରଭୃତି-ବୋଧକ ।

ନିସର୍ଗ-ବି. (ନି-ସୃଜ୍-ଅ) ସୃଷ୍ଟି, ପ୍ରକୃତି ।

ନିସାପ-ବି. କବର । [ବିନାଶକାରୀ ।

ନିସୂଦନ-ବି. (ନି-ସୂଦ୍-ଅନ) ବିନାଶନ ; ବିଂ.

ନିସୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ନି-ସୃଜ୍-ତ) ପ୍ରେରିତ ; ନ୍ୟସ୍ତ ।

ନିସ୍ତବ୍ଧ ବିଂ. (ନି-ସ୍ତମ୍ଭ୍-ତ) ସ୍ତମ୍ଭିତ, ବିସ୍ମୟରେ ଜଡ଼ୀଭୂତ । [ପାରିବା ।

ନିସ୍ତରିବା-କ୍ରି. (ନିର୍-ତୃ-ଧାତୁରୁ) ଉଦ୍ଧାର

ନିସ୍ତଳ-ବିଂ. (ନିଃ-ତଳ୍-ଅ) ବର୍ତ୍ତୁଳ ।

ନିସ୍ତାର-ବି. (ନିର-ତୃ-ଅ) ଉଦ୍ଧାର ।

ନିସ୍ତାରଣ-ବି. (ନିର୍-ତୃ ଣିଚ୍-ଅନ) ଉଦ୍ଧାର, ମୁକ୍ତି ।

ନିସ୍ତେଜ ବିଂ. (ନିର୍-ତେଜ୍-ଅ) ତେଜୋହୀନ ।

ନିସ୍ପନ୍ଦ-ବିଂ. (ନି-ସ୍ପନ୍ଦ୍-ଅ) ସ୍ପନ୍ଦନରହିତ; ସ୍ଥିର ।

ନିସ୍ପୃହ-ବିଂ. (ନି-ସ୍ପୃହା) ଆକାଙ୍କ୍ଷାରହିତ ;

ନିସ୍ୟନ୍ଦ-ବି. (ନି-ସ୍ୟନ୍ଦ୍-ଅ) କ୍ଷରଣ ।

ନିସ୍ୟନ୍ଦିତ-ବିଂ. କ୍ଷରିତ ।

ନିସ୍ରବ-ବି. (ନି-ସ୍ରୁ-ଅ) କ୍ଷରଣ; କ୍ଷରିତରସ ।

ନିଃସ୍ୱ ବିଂ. (ନିର୍-ସ୍ୱ) ନିର୍ଦ୍ଧନ ।

ନିସ୍ୱନ-ବି. (ନି-ସ୍ୱନ୍-ଅ) ଧ୍ୱନି; ଶବ୍ଦ ।

ନିହତ-ବିଂ. (ନି-ହନ୍-ତ) ହତ; ବିନାଶିତ ।

ନିହାଣ ବି. ବଢେଇ ବା ପଥୁରିଆର ଅସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ନିହାତି-ବିଂ. ନିତାନ୍ତ (ମନ୍ଦ ଅର୍ଥରେ) ।

ନିହିତ-ବିଂ. (ନି-ଧା-ତ) ସ୍ଥାପିତ; ଅର୍ପିତ ।

ନିହ୍ନବ } ବି. (ନି-ହ୍ନୁ-ଅ, ତ) ଅପହ୍ନବ; ପ୍ରତାରଣା ।
ନିହ୍ନୁତ }

ନୀଚ-ବିଂ. ନିମ୍ନ; ନିକୃଷ୍ଟ ।

ନୀଚତା-ବି. ଅଧମତା; ଅପକୃଷ୍ଟତା ।

ନୀଚାଶୟ-ବିଂ. (ନୀଚ-ଆଶୟ) ନୀଚମନା ।

ନୀଚୈଃ-ଅ. ନୀଚ ।

ନୀଡ଼-ବି. (ନି-ଇଡ଼୍-ଅ) ପକ୍ଷୀର ବସା; କୁଲାୟ ।

ନୀତ-ବିଂ. (ନୀ-ତ) ସ୍ଥାପିତ ।

ନୀତି ବି. (ନୀ-ତି) ଉଚିତାନୁଚିତ ବିଷୟ; ସୁଖଦ; ଶାସ୍ତ୍ରଅନୁଯାୟୀ-କର୍ମ ।

ନୀତିଜ୍ଞ ବିଂ. (ନୀତି-ଜ୍ଞା-ଅ) ନୀତିଶାସ୍ତ୍ରବିତ୍ ।

ନୀପ ବି. (ନୀ-ପ) କଦମ୍ବଗଛ ।

ନୀବାର-ବି. ତୃଣଧାନ୍ୟ; ବାଲୁଙ୍ଗାଧାନ ।

ନୀବି-ବି. (ନୀବ୍-ଇ) ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର କଟୀବନ୍ଧନ ବସ୍ତ୍ର ।

ନୀୟମାନ-ବିଂ. (ନୀ-ଅନ) ଗୃହ୍ୟମାଣ ।

ନୀର-ବି. (ନୀ-ର) ଜଳ, ରସ ।

ନୀରକ୍ଷ-ବିଂ. (ନିଃ-ରକ୍ଷା) ଅରକ୍ଷ, ଅନାଥ ।

ନୀରଜ-ବି. (ନୀର-ଜନ୍-ଅ) ଜଳଜ; ପଦ୍ମ ।

ନୀରଦ-ବି. (ନୀର୍-ଦା-ଅ) ମେଘ ।

ନୀରନ୍ଧ୍ର-ବିଂ. (ନିର୍-ରନ୍ଧ୍ର) ଘନ; ନିବିଡ ।

ନୀରବ-ବିଂ. (ନିର୍-ରବ) ଶବ୍ଦଶୂନ୍ୟ; ବାକ୍ୟରହିତ ।

ନୀରସ-ବିଂ. (ନିର୍-ରସ) ରସହୀନ; ଶୁଷ୍କ ।

ନୀରାଜନା-ବି. (ନୀର୍-ଅଜ୍-ଅନ୍-ଆ) ଆରତି ।

ନୀବେଗ ବିଂ. (ନିର୍-ବେଗ) ବେଗଶୂନ୍ୟ; ଦୃଷ୍ଟ ।

ନୀଳ-ବି. ବର୍ଣ୍ଣବିଶେଷ; ବିଂ. ନୀଳବର୍ଣ୍ଣଯୁକ୍ତ ।

ନୀଳ-କଣ୍ଠ-ବି. ଶିବ; ମୟୂର ।

ନୀଳ-କାନ୍ତ-ବି. ଇନ୍ଦ୍ରନୀଳମଣି ।

ନୀଳା-ବି. ନୀଳକାନ୍ତମଣି ।

ନୀଳାଚଳ-ବି. (ନୀଳ-ଅଚଳ) ନୀଳଗିରି; ପୁରୁ- [ଷୋତ୍ତମ କ୍ଷେତ୍ର ।

ନୀଳାମ୍ବୁ-ବି. (ନୀଳ-ଅମ୍ବୁ-ଆଧାର) ସମୁଦ୍ର ।

ନୀଳିମା-ବି. (ନୀଳ-ଇମନ୍) ନୀଳତ୍ୱ; ନୀଳବର୍ଣ୍ଣ ।

ନୀଳୋତ୍ପଳ-ବି. (ନୀଳ-ଉତ୍ପଳ) ନୀଳକଇଁ; ଇନ୍ଦୀବର ।

ନୀଶାର-ବି. ହିମନିବାରକ ଆବରଣ ବସ୍ତ୍ର ।

ନୀହାର-ବି. ହିମ ।

ନୀହାରିକା-ବି. ଚକ୍ଷୁର ଅଗୋଚର ନକ୍ଷତ୍ରବୃନ୍ଦ ।

ନୁଆଁଇବା-କ୍ରି. (ନମ୍‌ଧାତୁଜ) ନତ କରିବା ।

ନୁଲକ୍ଷୁଣୀ-ବିଂ. (ନିଃ-ଲକ୍ଷଣ) ସୁଲକ୍ଷଣହୀନ; ଲକ୍ଷ୍ମୀଛଡ଼ା ।

ନୁଖୁସ୍ତି–ବ°. ମାଶସ୍; ଅତିକ୍ଷୁଣ ।
ନୁଣ୍ଡ୍ରା–ବ. ଜଳଜନ୍ତ। ତୃଣପିଣ୍ଡ ।
ନୁତି–ବ. (ନୁ-ତି) ସ୍ତୁତି; ପ୍ରଣାମ ।
ନୂଆ–ବ°. (ନୂତନଶବ୍ଦଜ) ନୂତନ ।
ନୂତନ–ବ°. (ନୁ-ତନ) ନବୀନ; ନୂଆ ।
ନୂପୁର–ବ. (ନୂ-ପୁ-ଅ) ପଦଭୂଷଣ; ନେପୁର ।
ନୃ–ବ. (ନୀ-ଋ) ନର; ପୁରୁଷ । [ଜାତି ।
ନୃତ୍ୟ–ବ. (ନୃତ୍-ଯ) ସବିଳାସ ଅଙ୍ଗବିକ୍ଷେପ;
ନୃପ } ବ. (ନୃ-ପା-ଅ; ନୃ-ପତି) ରାଜା;
ନୃପତି } ନରପତି ।
ନୃଶଂସ–ବ°. ନୃ-ଶଂସ୍-ଅ) ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରତି ହିଂସ୍ରକ;
ନିର । [ବିଶେଷ ।
ନୃସିଂହ–ବ. (ନୃ-ସିଂହ) ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଅବତାର-
ନେଉଟିଅ–ବ. ଶାକବିଶେଷ ।
ନେଉଟିବା–କ୍ରି. (ନି-ବୃତ୍‌ଧାତୁଜ) ଫେରିବା ।
ନେଉଳ–ବ. (ନକୁଳଶବ୍ଦଜ) ଜନ୍ତୁବିଶେଷ ;
ନେଗଡ଼ା–ବ°. ଛୋଟ। । [ସର୍ପ ଶତ୍ରୁ ।
ନେଡ଼ି–ବ. କରତଳ ।
ନେତ–ବ. (ନେତଶବ୍ଦଜ)ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ; ପତାକା ।
ନେତା–ବ. (ନୀ-ତୃ) ନାୟକ; ଦଳପତି; ପ୍ରଭୁ ।
ନେତୃତ୍ୱ–ବ. (ନୀ-ତୃ-ତ୍ୱ) ଅଧ୍ୟକ୍ଷତା ।
ନେତ୍ରର୍ଜ୍ଞା–ବ. ଅଳିଅ; ଆଖିର ମଇଳା ।
ନେତ୍ର–ବ. (ନୀ-ତ୍ର) ଚକ୍ଷୁ; ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ନେତ୍ରାମ୍ବୁ–ବ. (ନେତ୍ର-ଅମ୍ବୁ) ଅଶ୍ରୁ ।
ନେଦିଷ୍ଠ ବ°. (ଅନ୍ତିକ-ଇଷ୍ଠ) ଅତିନିକଟ ।
ନେପଥ୍ୟ–ବ. ସଜ୍ଜାଗୃହ; ବେଶ; ଅଳଙ୍କାର ।
ନେପୁର–ବ. (ନୂପୁରଶବ୍ଦଜ) ପାଦଭୂଷଣ-
ନେଫଡ଼ା–ବ. ଫଳବିଶେଷ । [ବିଶେଷ ।
ନେମି–ବ. (ନୀ-ମି) ଚକ୍ରର ପ୍ରାନ୍ତ; ଚକ୍ରଧାର ।
ନେଳୀ–ବ. (ନୀଳଶବ୍ଦଜ) ନୀଳବର୍ଣ୍ଣ ।
ନେବା–କ୍ରି.ବ. (ନୀଧାତୁଜ) ଘେନିବାର ।
ନେସିବା–କ୍ରି. ଲେପିବା ।
ନୈକଟ୍ୟ–ବ. (ନିକଟ-ଯ) ସାମୀପ୍ୟ; ନିକଟତ୍ୱ ।
ନୈପୁଣ୍ୟ–ବ. (ନିପୁଣ-ଯ) ଦକ୍ଷତା;ନିପୁଣତା ।
ନୈମିତ୍ତିକ–ବ°. (ନିମିତ୍ତ-ଇକ) ପ୍ରୟୋଜନା-
ର୍ଥକ ।
ନୈମିଷ–ବ. ନୈମିଷ ଅରଣ୍ୟ ନାମକ ପୁଣ୍ୟତୀର୍ଥ ।
ନୈୟାୟିକ–ବ°. (ନ୍ୟାୟ-ଇକ) ନ୍ୟାୟଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ;
ତାର୍କିକ ।
ନୈରାଶ୍ୟ–ବ. (ନିରାଶ-ଯ) ଆଶାଶୂନ୍ୟତା ।
ନୈଋତ–ବ.(ନିଋତି-ଅ)ଦକ୍ଷିଣ-ପଶ୍ଚିମ କୋଣ,
ରାକ୍ଷସ । [ନିବେଦନୀୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ।
ନୈବେଦ୍ୟ–ବ. (ନିବେଦ-ଯ) ଦେବୋଦ୍ଦେଶ
ନୈଶ–ବ°. (ନିଶା-ଅ) ରାତ୍ରିକାଳୀନ; ରାତ୍ରି-
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ନୈଷ୍ଠିକ–ବ°. (ନିଷ୍ଠା-ଇକ) ନିଷ୍ଠାପର ।
ନୈଷ୍ଠୁର୍ଯ୍ୟ–ବ. (ନିଷ୍ଠୁର-ଯ) ନିଷ୍ଠୁରତା ।
ନୈସର୍ଗିକ–ବ°. (ନିସର୍ଗ-ଇକ) ସ୍ୱାଭାବିକ ;
ପ୍ରାକୃତିକ ।

ନୋ-ଅ°. ନା; ନାହିଁ; ନିଷେଧ ।

ନୋଠା-ବି. ପିତ୍ତଳ ଥାଳ ।

ନୋଦନ-ବି. (ନୁଦ୍-ଅନ) ପ୍ରେରଣ; ନିବାରଣ ।

ନୋଳି-ବି. କର୍ଣ୍ଣାଭରଣବିଶେଷ ।

ନୋହିଲେ-ଅ°. ନଚେତ୍ ।

ନୌ } ବି. (ନୁଦ୍ ଔ; କ-ଆ) ତରଣୀ;
ନୌକା } ଜଳଯାନ ।

ନୌ-ବିଦ୍ୟା-ବି. ନାବିକ-ବିଦ୍ୟା ।

ନ୍ୟକ୍କାର-ବି. (ନ୍ୟକ୍-କାର) ଘୃଣା ।

ନ୍ୟଗ୍ରୋଧ-ବି. (ନ୍ୟକ୍-ରୋଧ) ବଟବୃକ୍ଷ ।

ନ୍ୟସ୍ତ-ବି°. (ନି-ଅସ୍-ତ) ନିକ୍ଷିପ୍ତ ; ତ୍ୟକ୍ତ ; ଅର୍ପିତ । [ଶାସ୍ତ୍ର ।

ନ୍ୟାୟ-ବି. (ନି-ଇ-ଅ) ଯାଥାର୍ଥ୍ୟ; ଯୁକ୍ତି; ତର୍କ-

ନ୍ୟାୟ-ପର-ବି°. ନ୍ୟାୟବାନ୍ ।

ନ୍ୟାଯ୍ୟ-ବି°. (ନ୍ୟାୟ-ଯ) ଯଥାର୍ଥ; ଉଚିତ ।

ନ୍ୟାୟୀ-ବି°. (ନ୍ୟାୟ-ଇନ୍) ନ୍ୟାୟବାନ୍; ନ୍ୟାୟ-ପରାୟଣ ।

ନ୍ୟାସ-ବି. (ନି-ଅସ୍-ଅ) ନିକ୍ଷେପ; ଅର୍ପଣ । ତ୍ୟାଗ; ଗଚ୍ଛିତ ବସ୍ତୁ; ନାସିକାକୁ ଧରି ନିଶ୍ୱାସର ଗ୍ରହଣ ଓ ତ୍ୟାଗ ସହିତ ମନ୍ତ୍ର-ପ୍ରୟୋଗ ।

ନ୍ୟୁବ୍ଜ-ବି°. (ନି-ଉବ୍ଜ) ବକ୍ର; କୃତଖଣ୍ଡ ବା ଧନୁର ଉତରଅଡ଼; ଉଦରକାର ।

ନ୍ୟୁନ-ବି°. (ନି-ଊନ) ଅଳ୍ପ; ଊଣା ।

ନ୍ୟୁନତା-ବି. (ନ୍ୟୁନ-ତା) ଅଳ୍ପତା; କ୍ଷୁଦ୍ରତା ।

ପ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବର୍ଣ୍ଣର ଏକବିଂଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ପ-(ପା-ଅ) ପାନକାରୀ; ପାଳନକର୍ତ୍ତା; ରକ୍ଷା (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ) ।

ପଁଅରି-ବି. ଛାଞ୍ଚୁଣୀ ।

ପଇ-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ଜାଲୀ ।

ପଇଁଞ୍ଚି-ବି. ହସ୍ତାଭରଣ ବିଶେଷ ।

ପଇଠାଇବା-କ୍ରି. ମନରେ ପ୍ରବିଷ୍ଟ କରାଇବା ; ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ।

ପଇଠ-ବି. (ପ୍ରବିଷ୍ଟ-ଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରବିଷ୍ଟ କରାଇବା; କିସ୍ତିବନ୍ଦୀ ଅନୁସାରେ ଦେବା ।

ପଇଡ଼-ବି. (ପ୍ରୟୋଦଶବ୍ଦଜ) କଷି ନଡ଼ିଆ ।

ପଇତା-ବି. (ପବିତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଯଜ୍ଞୋପବୀତ ।

ପଇଥ-ବି. ରକ୍ଷାଡାଲ୍ ।

ପଇଁତିରିଶ-ବି°. ସଂଖ୍ୟାବିଶେଷ; ୩୫ ।

ପଇସା-ବି. ତାମ୍ରମୁଦ୍ରା ।

ପକାଇବା-କ୍ରି. ନିକ୍ଷେପ କରିବା । [ଗଡ଼ା ।

ପକ୍କା-ବି°. (ପକ୍ୱଶବ୍ଦଜ,ଦୃଢ; ପଥର ବା ଇଟାରେ

ପକ୍ତା-ବି. (ପଚ୍-ତୃ) ଯେ ପାକ କରେ; ପାଚକ ।

ପକ୍ୱ-ବି°. (ପଚ୍-ତ) ପରିଣତ; ପାଚିଲା ।

ପକ୍ଷ-ବି. (ପକ୍ଷ୍-ଅ) ପକ୍ଷୀର ଡେଣା ; ବାଣର ପୁଙ୍ଖ; ପଞ୍ଚଦଶ ଦିନ ପରିମିତ କାଳ ; ପ୍ରତି-ପଦ୍‌ଠାରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷ; ପ୍ରତିପଦ୍-ଠାରୁ ଅମାବାସ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୃଷ୍ଣପକ୍ଷ ।

ପକ୍ଷ-ଦ୍ୱାର-ବି. ପାର୍ଶ୍ୱଦ୍ୱାର; ଖିଡ଼କୀଦ୍ୱାର ।

ପକ୍ଷପାତ-ବି. (ପକ୍ଷ-ପାତ) ଏକପକ୍ଷ ପ୍ରତି ଅନୁରାଗ ।

ପକ୍ଷପାତିତା—ବ. (ପକ୍ଷପାତିନ୍—ତା) ଏକପକ୍ଷ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ । [ଅନୁଗ୍ରହକାରୀ ।

ପକ୍ଷପାତୀ ବିଂ. (ପକ୍ଷ-ପତ୍-ଇନ୍) ଏକପକ୍ଷ ପ୍ରତି

ପକ୍ଷାଘାତ-ବ. (ପକ୍ଷ-ଆଘାତ) ରୋଗବିଶେଷ ।

ପକ୍ଷାନ୍ତର-ବ. (ପକ୍ଷ-ଅନ୍ତର) ଅନ୍ୟପକ୍ଷ ।

ପକ୍ଷିଣୀ-ବ. (ପକ୍ଷ-ଇନ୍-ଈ) ବିହଗୀ; ସ୍ତ୍ରୀପକ୍ଷୀ ।

ପକ୍ଷିରାଜ ବ. (ପକ୍ଷିନ୍-ରାଜନ୍) ଗରୁଡ଼ ।

ପକ୍ଷୀ-ବ. (ପକ୍ଷ-ଇନ୍) ଚଢ଼େଇ; ବିହଙ୍ଗ ।

ପକ୍ଷୀନ୍ଦ୍ର-ବ. (ପକ୍ଷିନ୍-ଇନ୍ଦ୍ର) ଗରୁଡ଼; ଖଗେଶ୍ୱର ।

ପକ୍ଷ୍ମ-ବ. ନେତ୍ରଲୋମ ।

ପଖା-ବ. (ପକ୍ଷଶବ୍ଦଜ) ଡେଣା; ଚୁଲ୍ଲୀର ହିଙ୍କା ।

ପଖାଳ ବ. (ପ୍ର-କ୍ଷାଲ୍‌ଧାତୁରୁ) ଜଳରେ ପ୍ରକ୍ଷାଳିତ ଭାତ ।

ପଖାଳିବା-କ୍ରି. (କ୍ଷାଲ୍‌ଧାତୁରୁ) ଧୋଇବା ।

ପଖିଆ-ବ. ତାଳପତ୍ରର ଆଚ୍ଛାଦନୀବିଶେଷ ।

ପଖୁଆଜ-ବ. ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର-ବିଶେଷ ।

ପଗଡ଼ି-ବ. ଉଷ୍ଣୀଷ ।

ପଗାର-ବ. ପୋଖରୀସହିତ ବାଡ଼ାବନ୍ଧ ।

ପଘା-ବ. ଗୋରୁ ଓ ବାଛୁର ବାନ୍ଧିବାର ଦଉଡ଼ି ।

ପଙ୍କ-ବ. (ପଚ୍-ଅ) କର୍ଦ୍ଦମ; ପାପ । [ଜାତ ।

ପଙ୍କଜ-ବ. (ପଙ୍କ-ଜନ୍-ଅ) ପଦ୍ମ; ବିଂ. ପଙ୍କରୁ

ପଙ୍କଜିନୀ-ବ. (ପଙ୍କଜ-ଇନ୍ ଈ) ପଦ୍ମିନୀ; ପଦ୍ମପୁଷ୍କରିଣୀ ।

ପଙ୍କିଳ-ବିଂ. (ପଙ୍କ-ଇଲ) ପଙ୍କଯୁକ୍ତ; କର୍ଦ୍ଦମଯୁକ୍ତ ।

ପଂକ୍ତି-ବ. (ପଚ୍ ତି) ଶ୍ରେଣୀ, ପନ୍ତି; ଧାଡ଼ି ।

ପଙ୍ଗତ-ବ. (ପଂକ୍ତିଶବ୍ଦଜ) ଏକ ପଂକ୍ତିରେ ବସି ଆହାର ।

ପଙ୍ଗୁ-ବିଂ. ବିକଳପାଦ, ଛୋଟା ।

ପଚନ-ବ. (ପଚ୍-ଅନ) ପାକ; ରନ୍ଧନ ।

ପଚା-ବିଂ. (ପଚ୍‌ଧାତୁରୁ) ସଢ଼ା ।

ପଚାରିବା-କ୍ରି. ପୁଚ୍ଛିବା, ପ୍ରଶ୍ନ କରିବା ।

ପଚାଶ-ବିଂ. ପଞ୍ଚବିଂଶତି; ୨୫ ।

ପଚେଳିମ-ବିଂ. (ପଚ୍-କେଳିମ) ସ୍ୱୟଂ ପକ୍ୱ ।

ପଛ-ବ. (ପଶ୍ଚାତ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ପୃଷ୍ଠଦେଶ ।

ପଛାଇବା-କ୍ରି. ଦାତକରିବା ।

ପଝୁଁା ବ. (ଗ୍ରା) ଲେଖନ୍ତ୍ର; ପାଲୁଲି କରିବା; ଉଦ୍ଭିଦ ଚର୍ବଣ ।

ପଞ୍ଚ-ବିଂ. (ପଚ୍-ଅ) ପାଞ୍ଚ; ୫ ।

ପଞ୍ଚକ-ବ. (ପଞ୍ଚନ୍-କ) ପଞ୍ଚର ସମୂହ; କାର୍ତ୍ତିକ ମାସର ଶେଷ ପାଞ୍ଚଦିନ ।

ପଞ୍ଚକୋଷ-ବ. ବେଦାନ୍ତ ମତରେ ଅନ୍ନମୟ, ପ୍ରାଣମୟ, ମନୋମୟ, ବିଜ୍ଞାନମୟ ଓ ଆନନ୍ଦମୟ, ଏଗୁଡ଼ିକ ଏହି ପଞ୍ଚକୋଷ ।

ପଞ୍ଚଗବ୍ୟ-ବ. ଦଧି, ଦୁଗ୍ଧ, ଘୃତ, ଗୋମୟ ଏବଂ ଗୋମୂତ୍ର ଏହି ପାଞ୍ଚ ।

ପଞ୍ଚ-ତତ୍ତ୍ୱ-ବ. ସାଂଖ୍ୟମତରେ କ୍ଷିତି, ତେଜ, ଜଳ, ବାୟୁ ଓ ଆକାଶ ଏହି ପଞ୍ଚତତ୍ତ୍ୱ ।

ପଞ୍ଚ-ତନ୍ମାତ୍ର-ବ. ଶବ୍ଦ, ସ୍ପର୍ଶ, ରୂପ, ରସ ଓ ଗନ୍ଧ ଏହି ପାଞ୍ଚ ।

ପଞ୍ଚତା } ବ. (ପଞ୍ଚନ୍-ତା, ତ୍ୱ) ଶରୀରର ପଞ୍ଚତତ୍ତ୍ୱର ପୃଥିବ୍ୟାଦି ପଞ୍ଚଭୂତ ସଙ୍ଗେ
ପଞ୍ଚତ୍ୱ } ମିଳନ; ମରଣ ।

ପଞ୍ଚଦଶ-ବିଂ. (ପଞ୍ଚନ୍-ଦଶନ୍-ଅ) ପନ୍ଦର ସଂଖ୍ୟାର ପୂରକ । [ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ।

ପଞ୍ଚଦଶୀ-ବି. (ପଞ୍ଚଦଶ-ଈ) ଅମାବାସ୍ୟା ;

ପଞ୍ଚଧା-କ୍ରି. ବିଂ. (ପଞ୍ଚନ୍-ଧା) ପାଞ୍ଚପ୍ରକାର ।

ପଞ୍ଚନଦ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ନଦୀ) ଶତଦ୍ରୁ, ବିପାଶା, ଇରାବତୀ, ଚନ୍ଦ୍ରଭାଗା ଓ ବିତସ୍ତା ଏହି ପଞ୍ଚନଦୀ-ଯୁକ୍ତ ଦେଶ; ପଞ୍ଜାବ ।

ପଞ୍ଚନିମ୍ବ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ନିମ୍ବ) ନିମ୍ବବୃକ୍ଷର ପତ୍ର, ତ୍ୱକ୍, ପୁଷ୍ପ, ଫଳ ଓ ମୂଳ ।

ପଞ୍ଚପ୍ରାଣ-ବି. ପ୍ରାଣ, ଅପାନ, ସମାନ, ଉଦାନ ଓ ବ୍ୟାନ, ଶରୀରସ୍ଥ ଏହି ପଞ୍ଚବାୟୁ ।

ପଞ୍ଚଭୂତ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ଭୂତ) କ୍ଷିତି, ଜଳ, ତେଜଃ, ମରୁତ ଓ ବ୍ୟୋମ ଏହି ପଞ୍ଚ ମହାଭୂତ ।

ପଞ୍ଚମ-ବିଂ. (ପଞ୍ଚନ୍-ମ) ପାଞ୍ଚର ପୂରଣ; ବି. ସ୍ୱର-ବିଶେଷ; କୋକିଳର ରବ ।

ପଞ୍ଚମହାଯଜ୍ଞ-ବି. ମନୁସଂହିତା ମତରେ ଦେବ-ଯଜ୍ଞ, ଭୂତଯଜ୍ଞ, ପିତୃଯଜ୍ଞ, ବ୍ରହ୍ମଯଜ୍ଞ ଓ ନୃଯଜ୍ଞ ଗୃହସ୍ଥର ଏହି ପଞ୍ଚଯଜ୍ଞ ବା ନିତ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମ ।

ପଞ୍ଚମୀ-ବି. (ପଞ୍ଚମ-ଈ) ତିଥିବିଶେଷ ।

ପଞ୍ଚମୁଖ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍ ମୁଖ) ଶିବ; ସିଂହ ।

ପଞ୍ଚଯଜ୍ଞ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ଯଜ୍ଞ) ବ୍ରହ୍ମଯଜ୍ଞ, ନୃଯଜ୍ଞ, ଦୈବଯଜ୍ଞ, ପିତୃଯଜ୍ଞ, ଭୂତଯଜ୍ଞ ।

ପଞ୍ଚରତ୍ନ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ରତ୍ନ) କନକ, ହୀରକ, ମୁକ୍ତା, ନୀଳକାନ୍ତ ଓ ପଦ୍ମରାଗ ଏହି ପାଞ୍ଚ ।

ପଞ୍ଚଲୌହ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ଲୌହ) ସୁବର୍ଣ୍ଣ, ରଜତ, ତାମ୍ର, ରଙ୍ଗ ଓ ସୀସକ ଏହି ପଞ୍ଚ-ଧାତୁ ।

ପଞ୍ଚବଟୀ-ବି. ଦଣ୍ଡକାରଣ୍ୟସ୍ଥ ବନବିଶେଷ ।

ପଞ୍ଚବାଣ, ପଞ୍ଚଶର } ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ବାଣ, ଶର) କନ୍ଦର୍ପର ପଞ୍ଚବାଣ ଯଥା, ଅଶୋକ, ଅର-ବିନ୍ଦ, ଚୂତ, ନବମାଳିକା, ନୀଳୋତ୍ପଳ ।

ପଞ୍ଚାଙ୍ଗ-ବି. (ପଞ୍ଚନ-ଅଙ୍ଗ) ତିଥି, ବାର, ନକ୍ଷତ୍ର, ଯୋଗ ଓ କରଣ, ଜ୍ୟୋତିଷିକକାଳର ଏହି ପାଞ୍ଚଅଙ୍ଗ; ପଞ୍ଜିକା ।

ପଞ୍ଚାନନ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ଆନନ) ଶିବ; ସିଂହ ।

ପଞ୍ଚାମୃତ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ଅମୃତ) ଦଧି, ଦୁଗ୍ଧ, ଘୃତ, ମଧୁ ଓ ଶର୍କରା ଏହି ପାଞ୍ଚ । [ବିଶେଷ ।

ପଞ୍ଚାୟତ-ବି. କୌଣସି ବିଷୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବା-ପାଇଁ ପାଞ୍ଚଜଣଙ୍କର ସଭା । [ବିଶେଷ ।

ପଞ୍ଚାଳ-ବି. ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତବର୍ଷର ପ୍ରଦେଶ-

ପଞ୍ଚାଶତ୍-ବିଂ. ପଚାଶ ସଂଖ୍ୟା, ୫୦ ।

ପଞ୍ଚାଶୀତି-ବିଂ. (ପଞ୍ଚ-ଅଶୀତି) ୮୫ ସଂଖ୍ୟା ।

ପଞ୍ଚେନ୍ଦ୍ରିୟ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ଇନ୍ଦ୍ରିୟ) ଚକ୍ଷୁ, କର୍ଣ୍ଣ, ନାସିକା, ତ୍ୱକ୍ ଓ ଜିହ୍ୱା ଏହି ପାଞ୍ଚ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ।

ପଞ୍ଚେଷୁ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ଇଷୁ) ପଞ୍ଚଶର; କନ୍ଦର୍ପ ।

ପଞ୍ଜର-ବି. (ପଚ୍-ଅର) ପିଞ୍ଜର; କଙ୍କାଳ ।

ପଞ୍ଜିକା, ପଞ୍ଜୀ } ବି. ପାଞ୍ଜି; ତିଥିନକ୍ଷତ୍ରାଦି କାଳଜ୍ଞାପକ ଗ୍ରନ୍ଥ ।

ପଞ୍ଜୀକାର-ବି. ଯେ ପାଞ୍ଜି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ ।

ପଞ୍ଜୁରି-ବି. (ପଞ୍ଜରଶବ୍ଦଜ) ପଞ୍ଜର ।

ପଞ୍ଝା-ବି. ଦଳ ; ସମୂହ ।

ପଟ-ବି. (ପଟ୍-ଅ) ବସ୍ତ୍ର ; ଚିତ୍ରପଟ; ଯବନିକା ।

ପଟ-ବି. ଯୋଡାକ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଯୋଡ଼ା ।

ପଟକା—ବି. ବାରୁଦ-ପୂରିତ ତାଳପତ୍ର-ବନ୍ଧ ।
ପଟଣା—ବି. (ପତ୍ତନଶବ୍ଦଜ) ଗ୍ରାମପୁଞ୍ଜ ।
ପଟ-ମଣ୍ଡପ—ବି. ତମ୍ବୁ ।
ପଟଳ—ବି. (ପଟ୍-ଅଳ) ଛାଳ; ସମୂହ; ଚକ୍ଷୁ-ରୋଗବିଶେଷ ।
ପଟହ—ବି. (ପଟ-ହା-ଅ) ନାଗରା; ରଣଢକ୍କା ।
ପଟା—ବି. ତକ୍ତା ।
ପଟାନ୍ତର—ବି. (ପଟ-ଅନ୍ତର) ତୁଳନା; ଉପମା ।
ପଟିକା } ବି. ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ; ପଲ୍ଲୀ; ଖଜୁରିପତ୍ରର
ପଟୀ } ଚଟାଇ; କ୍ଷେତବିଭାଜକ ବନ୍ଧ ।
ପଟିମା—ବି. (ପଟୁ-ଇମନ୍) ପଟୁତା; ଦକ୍ଷତା ।
ପଟୁ—ବିଂ. ନିପୁଣ; ଚତୁର ।
ପଟୁଆରି—ବି. ଜମି ମାପିବାର କର୍ମଚାରୀ ।
ପଟୋଳ—ବି. ଲତାବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଫଳ ।
ପଟ୍ଟ—ବି. (ପଟ୍-ତ) ରାଜାସନ; ଫଳକ; ପଟ; ପାଟଲୁଗା; ବିଂ. ପ୍ରଧାନ ।
ପଟ୍ଟ-ଗୃହ—ବି. ତମ୍ବୁ; ବସ୍ତ୍ରନିର୍ମିତ ଗୃହ ।
ପଟ୍ଟଦେବୀ } ବି. ପାଟ-ରାଣୀ ; ରାଜାର ପ୍ରଧାନ
ପଟ୍ଟମହିଷୀ } ମହିଷୀ ।
ପଟ୍ଟା—ବି. ଜମି ଭୋଗ କରିବାର ଅନୁମତି-ପତ୍ର ।
ପଟ୍ଟିଶ—ବି. ଯୁଦ୍ଧର ଅସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ପଠନ—ବି. (ପଠ୍-ଅନ) ପାଠ; ଅଧ୍ୟୟନ ।
ପଠନୀୟ—ବିଂ. (ପଠ୍-ଅନୀୟ) ପାଠଯୋଗ୍ୟ ।
ପଠା—ବି. ପୃଷ୍ଠବ୍ରଣ; ନଦୀମଧ୍ୟସ୍ଥ ଗୋଚରସ୍ଥାନ ।
ପଠାଇବା—କ୍ରି. ପ୍ରେରଣ କରିବା ।
ପଠାଣ—ବି. ମୁସଲ୍‌ମାନ୍‌ମାନଙ୍କର ଏକବର୍ଗ ।
ପଠିତ—ବିଂ. (ପଠ୍-ତ) ଅଧୀତ; ଉଚ୍ଚାରିତ ।
ପଠ୍ୟମାନ—ବିଂ. (ପଠ୍-ଯ-ଅନ) ଯାହା ପଢା-ଯାଉଅଛି ।
ପଡ଼ା—ବି. ସାହି; ଗ୍ରାମ ବା ନଗରର ଅଂଶ ।
ପଡ଼ି—ବି. କୌଣସି ଲୋକର ଭରଣପୋଷଣାର୍ଥ ଦତ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାହାଯ୍ୟ । [ଭୂମି ।
ପଡ଼ିଆ—ବି. (ପତିତଶବ୍ଦଜ) ଅକୃଷ୍ଟ ଭୂମି; ପଦା-
ପଡ଼ିବା—କ୍ରି. (ପତ୍‌ଧାତୁରୁ) ପତିତ ହେବା ।
ପଡ଼ିହାରୀ—ବିଂ. (ପ୍ରତିହାରୀଶବ୍ଦଜ) ଦ୍ୱାରପାଳ; ଦେବପୂଜକ ବିଶେଷ ।
ପଡ଼ୋଶୀ—ବି. (ପ୍ରତିବାସୀଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରତିବାସୀ ।
ପଢ଼ା—ବିଂ. ପଠିତ ।
ପଢ଼ିବା—କ୍ରି. (ପଠ୍-ଧାତୁରୁ) ପାଠ କରିବା; ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ।
ପଢ଼ୁଆ—ବି. (ପଠ୍‌ଧାତୁରୁ) ଛାତ୍ର; ପାଠକ ।
ପଣ—ବି. (ପଣ୍-ଅ) ପ୍ରତିଜ୍ଞା, ବାଜିମାରିବା; ମୂଲ୍ୟ; ୨୦ ଗଣ୍ଡା ପରିମାଣ । [ବ୍ୟବହୃତ ।
ପଣ—ବି. ଭାବ, ଅବସ୍ଥା (ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରତ୍ୟୟ ରୂପେ
ପଣକିଆ—ବି. କାହାଣ ପଣଯୁକ୍ତ ଗୁଣମାଳା ।
ପଣନ୍ତ—ବି. ଶାଢ଼ୀର କାନି ।
ପଣବ—ବି. ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ପଣସ—ବି. ଫଳବିଶେଷ ।
ପଣା—ବି. (ପ୍ରପାନକଶବ୍ଦଜ) ଶର୍କରାମିଶ୍ରିତ ଜଳ ।
ପଣାଙ୍ଗନା—ବି. (ପଣ-ଅଙ୍ଗନା) ବେଶ୍ୟା ।
ପଣାସଂକ୍ରାନ୍ତି—ବି. ମହାବିଷୁବ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ।

ପଣୀତ-ବିଂ. (ପଣ୍-ତ) ବିକ୍ରୀତ; କ୍ରୀତ ।

ପଣ୍ଡ-ବି. (ପଣ୍ଡ୍-ଅ) ନପୁଂସକ ; ନିଷ୍ଫଳ ।

ପଣ୍ଡା-ବି. (ପଣ୍ଡ୍-ଆ) ତୀକ୍ଷ୍ଣବୁଦ୍ଧି; ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞାନ ; ବ୍ରାହ୍ମଣ-ପଦବୀବିଶେଷ ।

ପଣ୍ଡା-ବି. ଅଣ୍ଡିସମହ୍ୱଷ ।

ପଣ୍ଡିତ-ବିଂ. (ପଣ୍ଡା-ଇତ) ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ; ବିଦ୍ୱାନ ; ନିପୁଣ; ଦକ୍ଷ ; ମେଧାବୀ ।

ପଣ୍ଡିତମ୍ମନ୍ୟ-ବିଂ. ଯେ ପଣ୍ଡିତ ବୋଲି ଅଭିମାନ କରେ ।

ପଣ୍ୟ-ବିଂ. (ପଣ-ଯ) ବିକ୍ରେୟ ; ବ୍ୟବହାର୍ଯ୍ୟ ।

ପଣ୍ୟ-ବୀଥି-ବି. ବିପଣି; ଶ୍ରେଣୀବଦ୍ଧ ଦୋକାନ ।

ପଣ୍ୟ-ଶାଳା-ବି. ଦୋକାନ ; ହାଟ ।

ପଣ୍ୟସ୍ତ୍ରୀ-ବି. ବେଶ୍ୟା ।

ପତଙ୍ଗ } ବି. (ପତ୍-ଗମ୍-ଅ) ଶଲଭ; ଝିଣ୍ଟିକା;
ପତଙ୍ଗମ } ସୂର୍ଯ୍ୟ; ଘୁଡ଼ି ।

ପତତ୍ର-ବି. (ପତ୍-ତ୍ରୈ-ଅ) ପକ୍ଷୀର ଡେଣା ।

ପତତ୍ରୀ-ବି. (ପତତ୍ର-ଇନ୍) ପକ୍ଷୀ ।

ପତନ-ବି. (ପତ୍-ଅନ) ପଡ଼ିବା; ସ୍ଖଳନ; ପାପ ।

ପତମୀ-ବିଂ. ସରୁ ; ଯଥା, ପତମୀଶାଢ଼ୀ ।

ପତରଶଉରୁଣୀ ବି. ପ.ଙ୍ଗିପ୍ ସ୍ତ୍ରୀଜାତି-ବିଶେଷ ।

ପତାକା-ବି. (ପତ୍-ଅକ-ଆ) ବାନା; ଧ୍ୱଜପଟ ।

ପତାକୀ-ବିଂ. (ପତାକା-ଇନ୍) ପତାକାଧାରୀ ; ପଦାତି ।

ପତି-ବି. (ପା-ଅତି) ଭର୍ତ୍ତା ; ପ୍ରଭୁ ।

ପତି-ବି. (ପଙ୍କ୍ତିଶବ୍ଦରୁ । ଉଚ୍ଚେର ଘରର ପଙ୍କ୍ତି ।

ପତିତ-ବିଂ. (ପତ୍-ତ) ସ୍ଖଳିତ; ଭ୍ରଷ୍ଟ; ପାପୀ ।

ପତି-ଦେବତା-ବି. ପତି ଦେବତା ଯାହାର ; ସତୀ ।

ପତିତ-ପାବନ-ବି. ପତିତର ତ୍ରାଣକାରୀ ।

ପତି-ପ୍ରାଣା-ବି. ପତିପ୍ରାଣ ଯାହାର ; ସତୀ ।

ପତିମ୍ୱରା-ବି. (ପତି-ବୃ-ଅ) ସ୍ୱୟଂମ୍ବରା ।

ପତିବ୍ରତା-ବି. ପତି ବ୍ରତ ଯାହାର ; ପତି-ପରାୟଣା ।

ପତ୍ତନ ବି. (ପତ୍-ତନ) ପାଟଣା; ନଗର ।

ପତ୍ନୀ-ବି. (ପତି-ଈ) ପରିଣୀତା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ପତ୍ର-ବି. (ପତ୍-ତ୍ର) ପତର ; ପର୍ଣ୍ଣ ; ପୁସ୍ତକାଦିର ପୃଷ୍ଠା; ଚିଠାଉ; ପକ୍ଷ ।

ପତ୍ରିକା } ବି. (ପତ୍ର-କ-ଆ; ପତ୍ର-ଇନ୍) ଲିପି;
ପତ୍ରୀ } ଚିଠି ।

ପତ୍ରୀ-ବି. (ପତ୍ର-ଇନ୍) ପକ୍ଷୀ; ବାଣ; ବିଂ. ପତ୍ର-ବିଶିଷ୍ଟ । [ଉପାୟ ।

ପଥ-ବି. (ପଥ-ଅ) ରାସ୍ତା ; ମାର୍ଗ ; ବାଟ,

ପଥର-ବି. (ପ୍ରସ୍ତରଶବ୍ଦଜ) ପାଷାଣ ।

ପଥି-ବି. (ପଥ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ରୋଗୀର ବିହିତ ଆହାର ।

ପଥିକ-ବି. (ପଥିନ୍-କ) ବାଟୋଇ ; ଭ୍ରମଣକାରୀ ।

ପଥୁକୀ-ବି. ପଥିକ ।

ପଥୁରି-ବି. ପଥର-କାଟିଆ ।

ପଥୁରିଆ-ବି. ପଥରକାମ ଯେ କରେ ।

ପଥ୍ୟ-ବିଂ. (ପଥ୍-ଯ) ହିତଜନକ ; ବି. ରୋଗୀର ଯୋଗ୍ୟ ଆହାର ।

ପଥ୍ୟାଶୀ-ବିଂ. (ପଥ୍ୟ-ଅଶ୍-ଇନ୍) ପଥ୍ୟଭୋଜୀ ।

ପଦ-ବି. (ପଦ୍-ଅ) ଚରଣ; ଚରଣଚିହ୍ନ ; କାରକଶବ୍ଦ; ସ୍ଥାନ; ପଦବୀ; ପଦ୍ୟାଂଶ ।

ପଦକ-ବି. (ପଦ-କ) କଣ୍ଠଭୂଷଣ ।

ପଦବୀ-ବି. (ପଦ୍-ଅବ୍-ଈ) ପଥ ; ଉପାଧି; ବ୍ୟବସାୟ ।

ପଦା-ବି. ପଡିଆ ।

ପଦାଙ୍କ-ବି. (ପଦ-ଅଙ୍କ) ପଦଚିହ୍ନ ।

ପଦାତି, ପଦାତିକ } ବି. (ପଦ-ଅତ୍-ଇ-କ) ପାଦଗାମୀ ସୈନ୍ୟ; ପାଇକ ।

ପଦାରବିନ୍ଦ-ବି. (ପଦ-ଅରବିନ୍ଦ) ପାଦପଦ୍ମ ।

ପଦାର୍ଥ-ବି. (ପଦ-ଅର୍ଥ) ପଦର ଅର୍ଥ; ବସ୍ତୁ ।

ପଦିକା-ବି. ଭୂମିପରିମାପକ ଦଣ୍ଡ ।

ପଦ୍ଧତି-ବି. (ପଦ୍-ହନ୍-ତି) ପଥ; ଶ୍ରେଣୀ; ପ୍ରଣାଳୀ; ପଦବୀ ।

ପଦ୍ମ-ବି. (ପଦ୍-ମ) କମଳ; ସଂଖ୍ୟାବିଶେଷ ।

ପଦ୍ମକ-ବି. ଗଜ ଦେହରେ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ଚିହ୍ନ ।

ପଦ୍ମନାଭ-ବି. (ପଦ୍ମ-ନାଭି) ବିଷ୍ଣୁ ।

ପଦ୍ମ-ବନ୍ଧୁ-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ; ଭ୍ରମର ।

ପଦ୍ମଭୂ, ପଦ୍ମଯୋନି } ବି. (ପଦ୍ମ-ଭୂ, ଯୋନି) ବ୍ରହ୍ମା ।

ପଦ୍ମ-ରାଗ-ବି. ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ମଣିବିଶେଷ ।

ପଦ୍ମା-ବି. (ପଦ୍ମ-ଅ) ଲକ୍ଷ୍ମୀ ।

ପଦ୍ମାକର-ବି. (ପଦ୍ମ-ଆକର) ପଦ୍ମଯୁକ୍ତ ଜଳାଶୟ ।

ପଦ୍ମାଳୟା-ବି. (ପଦ୍ମ-ଆଳୟ) ଲକ୍ଷ୍ମୀ ।

ପଦ୍ମାସନ-ବି. (ପଦ୍ମ-ଆସନ) ବାମ ପାଦକୁ ଦକ୍ଷିଣ ପାଦୋପରି ଓ ଦକ୍ଷିଣ ପାଦକୁ ବାମ ପାଦୋପରି ନ୍ୟାସପୂର୍ବକ ଉପବେଶନ ।

ପଦ୍ମିନୀ-ବି. (ପଦ୍ମ-ଇନ୍-ଈ) କମଳିନୀ; ପଦ୍ମନୟନା; ସୁଲକ୍ଷଣା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ପଦ୍ମିନୀ-ବଲ୍ଲଭ-ବି. (ପଦ୍ମିନୀ-ବଲ୍ଲଭ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ପଦ୍ୟ-ବି. (ପଦ୍-ଯ) ଛନ୍ଦୋବଦ୍ଧ ପଦ ।

ପଧାନ-ବି. (ପ୍ରଧାନଶବ୍ଦଜ) ଗ୍ରାମର ପ୍ରଧାନବ୍ୟକ୍ତି; ଉପାଧିବିଶେଷ ।

ପନସ-ବି.(ପଣ୍-ଅସ) ପଣସଗଛ; ପଣସଫଳ ।

ପନି-ବି. ଚିଜକରର ପଦାର୍ଥବିଶେଷ ।

ପନ୍ଥା-ବି. (ପଥିନ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ପଥ; ଉପାୟ ।

ପନାରି-ବି. ଓଳି ।

ପନ୍ନଗ-ବି. (ପଦ୍-ନ-ଗମ୍-ଅ) ସର୍ପ; ଭୁଜଙ୍ଗ ।

ପନ୍ନଗାରି, ପନ୍ନଗାଶନ } ବି. (ପନ୍ନଗ-ଅରି, ଅଶନ) ଗରୁଡ଼ ।

ପୟଃ-ବି. (ପା-ଅସ୍) ଦୁଗ୍ଧ; ଜଳ ।

ପୟସ୍ୱିନୀ-ବିଂ. (ପୟସ୍-ବିନ୍-ଈ) ଦୁଗ୍ଧବତୀ ।

ପୟୋଦ-ବି. (ପୟସ୍-ଦା-ଅ) ମେଘ; ନାରିକେଳ ।

ପୟୋଧର-ବି. ପୟସ୍-ଧୃ-ଅ) ମେଘ; ସ୍ତନ ।

ପୟୋଧି, ପୟୋନିଧି } ବି. ପୟସ୍-ଧି, ନିଧି) ସମୁଦ୍ର; ସାଗର ।

ପର-ବିଂ. (ପୃ-ଅ) ଅସକ୍ତ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ; ପ୍ରଧାନ; ଅନ୍ୟ; ପଶ୍ଚାତ୍; ଅଧିକ; ବି. ଶତ୍ରୁ ।

ପର-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) ପକ୍ଷୀର ପକ୍ଷ ।

ପର-କାଳ-ବି. ଉତ୍ତରକାଳ ; ଇହଜୀବନର ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳ ।

ପରକୀୟ-ବି॰. (ପର-କ-ଈୟ) ଅନ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ପରଖ-ବି. (ପରୀକ୍ଷାଶବ୍ଦଜ) ପରୀକ୍ଷା ।

ପରଗଣା-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଦେଶର ଏକ ଅଂଶ ।

ପରିଚ-ବି. (ପରିଚୟଶବ୍ଦଜ) ପରିଚୟ; ଚିହ୍ନା ।

ପରଚ୍ଛନ୍ଦାନୁବର୍ତ୍ତୀ-ବି॰. (ପର-ଛନ୍ଦ-ଅନୁବର୍ତ୍ତୀ) ଅନ୍ୟ ଲୋକର ଅଭିଳାଷର ଅଧୀନ ।

ପର-ତନ୍ତ୍ର-ବି॰. ପରାଧୀନ ।

ପରତେ-ବି.(ପ୍ରତ୍ୟୟଶବ୍ଦଜ)ପ୍ରତ୍ୟୟ; ବିଶ୍ୱାସ ।

ପରତ୍ର-ଅ॰. (ପର-ତ୍ର) ପରକାଳରେ ।

ପରଦା-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଯବନିକା; ଆବରଣ ।

ପରଦା-ନସିନ୍-ବି.(ପାର୍ଶୀ) ଅବରୋଧବାସିନୀ ।

ପର-ଦାର-ବି. ପରସ୍ତ୍ରୀ; ପରସ୍ତ୍ରୀଗମନ ।

ପରନ୍ତପ-ବି॰. (ପରଂ-ତପ) ଶତ୍ରୁର ପୀଡା-ଦାୟକ ।

ପରନ୍ତୁ-ଅ॰. (ପରମ୍-ତୁ) କିନ୍ତୁ; ଅଥଚ ।

ପର-ପୁଷ୍ଟ-ବି. କୋକିଳ; ବି॰. ଅନ୍ୟଦ୍ୱାରା ପାଳିତ । [ଅନ୍ୟପତି ଗ୍ରହଣ କରେ ।

ପର-ପୂର୍ବା-ବି. ଯେ ସ୍ତ୍ରୀ ପୂର୍ବପତି ତ୍ୟାଗ କରି

ପର-ବଶ-ବି॰. ପରାଧୀନ ।

ପର-ବ୍ରହ୍ମ ବି. ପରମେଶ୍ୱର; ପରମ ପୁରୁଷ ।

ପରବାନା-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ହୁକୁମ୍ ଚିଠି ।

ପରଭାଗ୍ୟୋପଜୀବୀ-ବି॰. (ପର-ଭାଗ୍ୟ-ଉପ-ଜୀବ୍-ଇନ୍) ଯେ ପରଭାଗ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ କରେ ।

ପରମ-ବି॰. (ପର-ମା-ଅ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ; ପ୍ରଧାନ; ଅତ୍ୟନ୍ତ; ଶେଷ ।

ପରମ-ପଦ-ବି. ମୁକ୍ତି; ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆଶ୍ରୟ ।

ପରମ ହଂସ-ବି.ମହାଯୋଗୀ; ଶ୍ରେଷ୍ଠସନ୍ନ୍ୟାସୀ ।

ପରମାଣୁ-ବି. (ପରମ-ଅଣୁ) ପଦାର୍ଥର କ୍ଷୁଦ୍ର-ତମ ଅବିଭାଜ୍ୟ ଅଂଶ ।

ପରମାତ୍ମା-ବି. (ପରମ-ଆତ୍ମନ୍) ପରମେଶ୍ୱର ।

ପରମାୟୁଃ-ବି. (ପରମ-ଆୟୁଃ) ଶେଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତକାଳ ।

ପରମାର୍ଥ-ବି. (ପରମ-ଅର୍ଥ) ଧର୍ମ୍ମ; ଶ୍ରେଷ୍ଠତତ୍ତ୍ୱ ।

ପରମେଶ୍ୱର-ବି. (ପରମ-ଈଶ୍ୱର) ପରମାତ୍ମା ।

ପରମେଷ୍ଠୀ-ବି. (ପରମ-ସ୍ଥା-ଇନ୍) ବ୍ରହ୍ମା; ପର-ମେଶ୍ୱର । [ଅନୁକ୍ରମ; ବଂଶ ।

ପରମ୍ପରା-ବି. (ପର-ପର-ଅ) ଧାରା; ଶ୍ରେଣୀ;

ପରଳ-ବି. ନେତ୍ରରୋଗ ବିଶେଷ । [ମୃତ୍ୟୁ ।

ପର-ଲୋକ-ବି. ଇହଲୋକର ଅତୀତ ଲୋକ;

ପରବାନ୍-ବି॰. (ପର-ବତ୍) ପରାଧୀନ ।

ପରଶ-ପଥର-ବି. (ସ୍ପର୍ଶପ୍ରସ୍ତର) ସ୍ପର୍ଶମଣି; ଯାହାର ସ୍ପର୍ଶରେ ଲୁହା ସୁବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଏ ।

ପରଶୁ-ବି. (ପର-ଶୃ-ଉ) କୁଠାର; କୁରାଢ଼ୀ ।

ପରଶୁ-ରାମ-ବି. ପୁରାଣୋକ୍ତ କ୍ଷତ୍ରିୟ ଶତ୍ରୁ ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣବୀର । ସେ ପିତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ମାତୃହତ୍ୟା କରିଥିଲେ ଓ ପୃଥିବୀକୁ କ୍ଷତ୍ରିୟଶୂନ୍ୟ କରି-ଥିଲେ । [ତାହାର ପରଦିନ; ପରଦିନ ।

ପରଶ୍ୱଃ-ଅ॰. (ପର-ଶ୍ୱଃ=ଆସନ୍ତାକାଲି)

ପରସ୍ପର-ବି॰. ଅନ୍ୟୋନ୍ୟ; ଏକକୁ ଅନେକ ।

ପରଚ୍ଛିଦ୍ର-ବି. ପ୍ରାଚୀର କାନ୍ଥ ।

ପରା-ବି॰. (ପର-ଅ) ଶ୍ରେଷ୍ଠା ।

ପରା-ଅ॰. ଉପସର୍ଗ (ଧୃ-ଅ) ଧର୍ଷଣ, ତିରସ୍କାର, କ୍ଷତ, ଗତି, ଅତିକ୍ରମ ପ୍ରଭୃତି ଭାବର ବୋଧକ ।

ପରା-ଅ॰. (ପ୍ରାୟଃଶବ୍ଦାନ୍ତ) ବିକଳ୍ପସୂଚକ ପ୍ରଶ୍ନରେ ବ୍ୟବହୃତ । [ବିମୁଖ ।

ପରାକ୍-ଅ॰. (ପରା-ଅଞ୍ଚ୍-କ୍ୱିପ୍) କୁଟିଳ; ନିବୃତ୍ତ;

ପରା-କାଷ୍ଠା-ବି. ଏକଶେଷ ।

ପରାକ୍ରମ-ବି. (ପରା-କ୍ରମ୍-ଅ) ଶକ୍ତି; ବଳ ।

ପରାକ୍ରାନ୍ତ-ବି॰. (ପରା କ୍ରମ୍-ତ) ଶକ୍ତିଶାଳୀ ।

ପରାଗ ବି. (ପରା-ଗ) ଧୂଳି; ପୁଷ୍ପରେଣୁ ।

ପରାଙ୍ମୁଖ-ବି॰. (ପରାକ୍-ମୁଖ) ବିମୁଖ ; ନିବୃତ୍ତ-ମୁଖ ।

ପରାଜୟ-ବି. (ପରା-ଜି-ଅ) ପରାଭବ ।

ପରାଜିତ-ବି॰. (ପରା-ଜି-ତ) ବଞ୍ଚିତ; ପରାଭୂତ ।

ପରାଧୀନ ବି॰. (ପର-ଅଧୀନ) ପରବଶ ।

ପରାଭବ-ବି. (ପରା-ଭୂ-ଅ) ପରାଜୟ; ତିରସ୍କାର ।

ପରାମର୍ଶ-ବି. (ପରା-ମୃଶ୍-ଅ) ମନ୍ତ୍ରଣା; ବିଚାର ।

ପରାୟଣ-ବି॰. (ପର-ଅୟନ) ତତ୍ପର; ବି. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅବଲମ୍ବନ ।

ପରାର୍ଥ ବି. (ପର-ଅର୍ଥ) ଅନ୍ୟର ପ୍ରୟୋଜନ ।

ପରାର୍ଦ୍ଧ ବି॰. (ପରା-ଅର୍ଦ୍ଧ)୧୦୦୦୦୦୦୦୦୦୦୦୦୦ ୦୦୦୦୦ ଏହି ସଂଖ୍ୟା । [ବର୍ତ୍ତିତ ।

ପରାବର୍ତ୍ତିତ-ବି॰. (ପରା-ବୃତ୍-ଣିଚ୍-ତ) ପ୍ରତ୍ୟା-

ପରାବୃତ୍ତ-ବି॰. (ପରା-ବୃତ୍-ତ) ପ୍ରତ୍ୟାବୃତ୍ତ ।

ପରାଶର-ବି. ସ୍ମୃତିଶାସ୍ତ୍ରପ୍ରଣେତା ଋଷିବିଶେଷ ।

ପରାସ୍କନ୍ଦୀ-ବି. (ପର-ଆ-ସ୍କନ୍ଦ୍-ଇନ୍) ଚୋର ।

ପରାସ୍ତ-ବି॰. (ପରା-ଅସ୍-ତ) ପରାଜିତ ।

ପରାହତ-ବି॰. (ପରା-ହନ୍-ତ) ପରାଭୂତ; ବ୍ୟାହତ । [ଓଲଟି ।

ପରାହ୍ନ-ବି. (ପର-ଅହନ୍-ଅ) ଅପରାହ୍ନ; ଉପର-

ପରି-ଅ॰. ଉପସର୍ଗ, ସର୍ବତଃ, ଅତିଶୟ, ସଂପୂର୍ଣ୍ଣତା, ବ୍ୟାପ୍ତି; ପ୍ରଭୃତି ଭାବବୋଧକ ।

ପରି-ଅ॰. ତୁଲ୍ୟ ।

ପରିକର-ବି. (ପରି-କୃ-ଅ) କଟିବନ୍ଧ, ପରିବାର ।

ପରି-କର୍ମ-ବି. ପ୍ରସାଧନ; ଅଳଙ୍କାରଦ୍ୱାରା ସଜ୍ଜୀକରଣ । [ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ରଚିତ ।

ପରିକଳ୍ପିତ-ବି॰ (ପରି-କୢପ୍-ତ) ଅନୁଷ୍ଠିତ;

ପରିକୀର୍ତ୍ତିତ-ବି॰. (ପରି-କୀର୍ତ୍ତିତ) ପ୍ରଶଂସିତ ।

ପରିକ୍ରମଣ-ବି. (ପରି-କ୍ରମ୍-ଅନ) ଗମନ; ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ କରିବା । [ବେଷ୍ଟନ; ସଂସ୍କରଣ ।

ପରିକ୍ରିୟା-ବି. (ପରି-କ୍ରିୟା) ପରିଖାଦ୍ୱାରା

ପରିଖା-ବି. (ପରି-ଖନ୍-ଅ) ଗଡ଼ଖାଇ; ଖାତ-

ପରିଗତ-ବି॰. ବେଷ୍ଟିତ । [ଦ୍ୱାରା ବେଷ୍ଟନ ।

ପରିଗ୍ରହ-ବି. (ପରି-ଗ୍ରହ୍-ଅ) ପତ୍ନୀ; ପରିଜନ; ଦାନଗ୍ରହଣ ।

ପରିଘ-ବି. (ପରି-ହନ୍-ଅ) ଲୌହମୁଦ୍ଗର ।

ପରିଚୟ-ବି. (ପରି-ଚି-ଅ) ଚିହ୍ନିବା; ଆଳାପ ।

ପରିଚର-ବି. (ପରି-ଚର୍-ଅ) ରକ୍ଷୀ ସୈନ୍ୟ; ଅନୁଚର । [ଉପାସନା ।

ପରିଚର୍ଯ୍ୟା-ବି. (ପରି-ଚର୍-ଯ-ଆ) ସେବ

ପରିଚାରକ-ବି. (ପରି-ଚର୍-ଅକ୍) ଦାସ; ସେବକ।

ପରିଚାଳକ-ବି. (ପରି-ଚଲ୍-ଅକ) ଚାଳନାକାରୀ।

ପରିଚାରିକା-ବି. (ପରି-ଚର୍-ଅକ-ଆ) ଦାସୀ; ଚାକରାଣୀ।

ପରିଚିତ-ବିଂ. (ପରି-ଚି-ତ) ଜ୍ଞାତ; ଚିହ୍ନିତ।

ପରିଚ୍ଛଦ-ବି. (ପରି-ଛଦ୍-ଅ) ବେଶ; ପୋଷାକ।

ପରିଚ୍ଛନ୍ନ-ବିଂ. (ପରି-ଛଦ୍-ତ) ପରିଷ୍କୃତ; ଭୂଷିତ, ଆଚ୍ଛାଦିତ।

ପରିଚ୍ଛିନ୍ନ-ବିଂ. (ପରି-ଛିଦ୍-ତ) ସୀମାବଦ୍ଧ; ନିର୍ଣ୍ଣୀତ; ବିଭକ୍ତ। [ଧାରକ।

ପରିଷ୍ଠ-ବି. (ପଶ୍ଚାଷକଣାଦନ) ଅଧ୍ୟକ୍ଷ; ତତ୍ତ୍ୱାବ-

ପରିଚ୍ଛେଦ-ବି. (ପରି-ଛିଦ୍-ଅ) ଭାଗ; ସୀମା; ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପୁସ୍ତକର ବିଭାଗ।

ପରିଚ୍ଛେଦ୍ୟ-ବିଂ. (ପରି-ଛିଦ୍-ଯ) ବିଭାଜ୍ୟ; ନିର୍ଣ୍ଣେୟ। [ବର୍ଗ; ପରିକରବ।

ପରିଜନ-ବି. (ପରି-ଜନ) ପରିବାର; ପୋଷ୍ୟ-

ପରିଡ଼ା-ବି. ଶୂଦ୍ର ଜାତି ବିଶେଷର ଉପାଧିବିଶେଷ।

ପରିଣତ-ବିଂ. (ପରି ନମ୍-ତ) ପକ୍ୱ; ଅବସ୍ଥାନ୍ତର ପ୍ରାପ୍ତ। [ସ୍ଥାନର ପ୍ରାପ୍ତି; ଶେଷ।

ପରିଣତି-ବି. (ପରି-ନମ୍-ତି) ପରିପାକ; ଅବ-

ପରିଣଦ୍ଧ-ବିଂ. (ପରି-ନହ୍-ତ) ବଦ୍ଧ; ପରିହିତ।

ପରିଣୟ-ବି. (ପରି-ନୀ-ଅ) ବିବାହ।

ପରିଣାମ-ବି. (ପରି-ନମ୍-ଅ) ଶେଷ; ପରିପକ୍ୱତା। ଅବସ୍ଥାନ୍ତର ପ୍ରାପ୍ତି। [ସୂକ୍ଷ୍ମଦର୍ଶୀ; ବିଜ୍ଞ।

ପରିଣାମଦର୍ଶୀ-ବିଂ. (ପରିଣାମ-ଦୃଶ୍-ଇନ୍)

ପରିଣାହ-ବି. (ପରି-ନହ୍-ଅ) ବିସ୍ତାର; ଓସାର।

ପରିଣୀତ-ବିଂ. (ପରି-ନୀ-ତ) ବିବାହିତ।

ପରିଣେତା-ବି. (ପରି-ନୀ-ତୃ) ବିବାହକର୍ତ୍ତା।

ପରିଣେୟ-ବିଂ. (ପରି-ନୀ-ଯ) ବିବାହଯୋଗ୍ୟ।

ପରିତଃ-କ୍ରି. ବିଂ. (ପରି-ତସ୍) ଚାରିଆଡ଼େ; ସର୍ବତୋଭାବରେ।

ପରିତାପ-ବି. (ପରି-ତପ୍-ଅ) ମନସ୍ତାପ।

ପରିତୁଷ୍ଟ-ବିଂ. (ପରି-ତୁଷ୍-ତ) ସନ୍ତୁଷ୍ଟ।

ପରିତୋଷ-ବି. (ପରି-ତୁଷ୍-ଅ) ସନ୍ତୋଷ; ତୃପ୍ତି। ,, [ତ୍ୟକ୍ତ।

ପରିତ୍ୟକ୍ତ-ବିଂ. (ପରି-ତ୍ୟଜ୍-ତ) ବର୍ଜିତ,

ପରିତ୍ୟାଗ-ବି.(ପରି-ତ୍ୟଜ୍-ଅ) ବର୍ଜନ, ତ୍ୟାଗ।

ପରିତ୍ରାଣ-ବି.(ପରି ତ୍ରୈ-ଅନ)ରକ୍ଷା; ଉଦ୍ଧାର।

ପରିତ୍ରାତା-ବି. (ପରି-ତ୍ରୈ-ତୃ) ପରିତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା।

ପରିଦେବନ-ବି. (ପରି-ଦେବ-ଅନ) ବିଳାପ; ଅନୁତାପ। [ପିନ୍ଧିବା।

ପରିଧାନ-ବି. (ପରି-ଧା-ଅନ) ପରିଧେୟବସ୍ତ୍ର

ପରିଧି-ବି. (ପରି-ଧା-ଇ) ବୃତ୍ତର ବେଢ଼; ପରି-ବେଷ୍ଟନ। [ଯୁକ୍ତ; ପିନ୍ଧିବାଯୋଗ୍ୟ।

ପରିଧେୟ-ବିଂ. (ପରି-ଧା-ଯ) ପିନ୍ଧିବାର ଉପ-

ପରିପକ୍ୱ-ବିଂ. (ପରି-ପଚ୍-ତ) ପରିଣତ; ସୁଜୀର୍ଣ୍ଣ: ପକ୍ୱ; ବହୁଦର୍ଶୀ।

ପରିପାକ-ବି. (ପରି-ପଚ୍-ଅ) ପରିଣାମ; ପକ୍ୱତା।

ପରିପାଟୀ-ବିଂ. (ପରି-ପଟ୍-ଇନ୍) ଶୃଙ୍ଖଳା; ଅନୁକ୍ରମ।

ପରିପୂର୍ତ୍ତି-ବିଂ. (ପରି-ପୃ-ତି) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ; ବ୍ୟାପ୍ତ।

ପରିପ୍ରେକ୍ଷିତ-ବିଂ. (ପରି-ପ୍ର-ଈକ୍ଷ ତ) ବସ୍ତୁ ଚକ୍ଷୁକୁ ଯେପରି ଦିଶେ, ଛବିରେ ତାହାର ସେହିପ୍ରକାର ବିନ୍ୟାସ-ନିୟମାତ୍ମକ ବିଦ୍ୟା ।

ପରିପ୍ଲବ-ବିଂ. (ପରି-ପ୍ଲୁ-ଅ) ଚଞ୍ଚଳ ।

ପରିପ୍ଲୁତ-ବିଂ. (ପରି-ପ୍ଲୁ-ତ) ସିକ୍ତ; ପ୍ଲାବିତ ।

ପରିବର୍ହ-ବି. (ପରି-ବର୍ହ-ଅ) ପରିଚ୍ଛଦ; ଉପକରଣ ।

ପରିଭବ-ବି. (ପରି-ଭୂ-ଅ) ପରାଭବ; ଅବଜ୍ଞା ।

ପରିଭାଷା-ବି. (ପରି-ଭାଷ-ଆ) ଭିନ୍ନ ଶାସ୍ତ୍ରର ଭିନ୍ନ ସଙ୍କେତ ବା ସଂଜ୍ଞା । [ଅବଜ୍ଞାତ ।

ପରିଭୂତ-ବିଂ. (ପରି-ଭୂ-ତ) ପରାଭୂତ ;

ପରିମଳ-ବି. (ପରି-ମଳ) ସୁଗନ୍ଧ ।

ପରିମାଣ-ବି. (ପରି-ମା-ଅନ) ମାପ, ଓଜନ ; ସଂଖ୍ୟାକରଣ । [ପରିମାଣଯୁକ୍ତ ।

ପରିମିତ-ବିଂ. (ପରି-ମା-ତ) ଯଥାଯୋଗ୍ୟ

ପରିମିତି-ବି. (ପରି-ମା-ତି) ପରିମାଣ ।

ପରିମେୟ- ବିଂ. (ପରି-ମା-ଯ) ପରିମାଣଯୋଗ୍ୟ; ପରିମିତ ।

ପରିରବ୍ଧ-ବିଂ. (ପରି-ରଭ୍-ତ) ଆଲିଙ୍ଗିତ ।

ପରିରମ୍ଭ-ବି. (ପରି-ରଭ୍-ଅ) ଆଲିଙ୍ଗନ ।

ପରିବର୍ତ୍ତ / ପରିବର୍ତ୍ତନ } ବି. (ପରି-ବୃତ୍-ଅ, ଅନ) ବଦଳ; ବିନିମୟ ।

ପରିବର୍ତ୍ତିତ-ବିଂ. (ପରି-ବର୍ତ୍ତି-ତ) ଯାହା ବଦଳ କରା ହୋଇଅଛି ।

ପରିବା-ବି. କଞ୍ଚା ତରକାରି ।

ପରିବାଦ-ବି. (ପରି-ବଦ୍-ଅ) ଅପବାଦ; ନିନ୍ଦା ।

ପରିବାଦିନୀ-ବି. (ପରି-ବଦ୍-ଇନ୍-ଈ) ସପ୍ତତନ୍ତ୍ରୀବିଶିଷ୍ଟ ବୀଣା । [ବାଦକ ।

ପରିବାଦୀ-ବିଂ. (ପରି-ବଦ୍-ଇନ୍) ନିନ୍ଦୁକ; ଅପ-

ପରିବାର-ବି. (ପରି-ବୃ-ଅ) ପରିଜନ ପୋଷ୍ୟ ।

ପରିବାରିତ-ବିଂ. (ପରି-ବାରି-ତ) ବେଷ୍ଟିତ ।

ପରିବାହ-ବି. (ପରି-ବହ୍-ଅ) ଜଳପ୍ରବାହ ; ମୁହାଣ ।

ପରିବୃତି-ବି. (ପରି-ବୃ-ତି) ବେଷ୍ଟନ ।

ପରିବେଶ-ବି. (ପରି-ବିଶ୍-ଅ) ପରିଧି; ଚନ୍ଦ୍ର ବା ସୂର୍ଯ୍ୟର ମଣ୍ଡଳ । [ବିଭାଗପୂର୍ବକ ଅର୍ପଣ ।

ପରିବେଷଣ-ବି. (ପରି-ବିଷ୍-ଅନ୍) ଭକ୍ଷ୍ୟବସ୍ତୁର

ପରିବେଷ୍ଟନ-ବି. (ପରି-ବେଷ୍ଟ-ଅନ) ଚାରି-ଆଡ଼ରେ ବେଷ୍ଟନ । [ଭ୍ରମଣକାରୀ ।

ପରିବ୍ରାଜକ-ବି. (ପରି-ବ୍ରଜ-ଅକ) ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ;

ପରିବ୍ରାଜିକା-ବି. (ପରି-ବ୍ରଜ-ଅକ-ଆ) ସନ୍ନ୍ୟାସିନୀ; ଭ୍ରମଣକାରିଣୀ ।

ପରିଶିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ପରି-ଶିଷ୍-ତ) ଅବଶିଷ୍ଟ; ଗ୍ରନ୍ଥ-ସମାପ୍ତିପରେ ସଂଯୁକ୍ତ ଅଂଶ । [ପରିଷ୍କୃତ ।

ପରିଶୁଦ୍ଧ-ବିଂ. (ପରି-ଶୁଧ୍-ତ) ସଂଶୋଧିତ ;

ପରିଶୁଷ୍କ-ବିଂ. (ପରି-ଶୁଷ୍-ତ) ଅତିଶୟ ଶୁଷ୍କ ।

ପରିଶେଷ-ବି. (ପରି-ଶିଷ୍-ଅ) ଅବଶେଷ ।

ପରିଶୋଧ-ବି. (ପରି-ଶୁଧ୍-ଅ) ଋଣଶୋଧ ।

ପରିଶ୍ରମ-ବି. (ପରି-ଶ୍ରମ୍-ଅ) ଅଭ୍ୟାସ; କର୍ମର ଶ୍ରମ ।

ପରିଶ୍ରମୀ-ବିଂ. (ପରିଶ୍ରମ ଇନ) ପରିଶ୍ରମକାରୀ ।

ପରିଶ୍ରାନ୍ତ-ବିଂ. (ପରି-ଶ୍ରମ୍-ତ) କ୍ଲାନ୍ତ ।

ପରିଷଦ୍-ବି. (ପରି-ସଦ୍-•) ସଭା ସମାଜ ।

ପରିଷ୍କାର-ବି. (ପରି-କୃ-ଅ) ସ୍ୱଚ୍ଛତା; ଶୋଧନ; ନିର୍ମଳୀକରଣ । [ଭୂଷିତ ।

ପରିଷ୍କୃତ-ବିଂ. (ପରି-କୃ-ତ) ନିର୍ମଳ ଶୋଧିତ;

ପରିଷ୍ୱଙ୍ଗ-ବି. (ପରି-ସ୍ୱଞ୍ଜ୍-ଅ) ଆଲିଙ୍ଗନ ।

ପରିସର-ବି. (ପରି-ସୃ-ଅ) ପ୍ରଦେଶ; ଓସାର; ବିସ୍ତାର ।

ପରିସୀମା-ବି. (ପରି-ସୀମନ୍) ଉପସ୍ଥ ।

ପରିସ୍ରୁତ-ବିଂ. (ପରି-ସ୍ରୁ-ତ) କ୍ଷରିତ; ଚ୍ୟାବିତ ।

ପରିହାର-ବି. (ପରି-ହୃ-ଅ) ପରିତ୍ୟାଗ; ଉପେକ୍ଷା ।

ପରିହାର୍ଯ୍ୟ-ବିଂ. (ପରି-ହୃ-ଯ) ପରିତ୍ୟାଜ୍ୟ ।

ପରିହାସ-ବି. (ପରି-ହସ୍-ଅ) କୌତୁକ ଥଟ୍ଟା ।

ପରିହାସ୍ୟ-ବିଂ. (ପରି-ହସ୍-ଯ) ପରିହାସ କରିବାର ଯୋଗ୍ୟ ।

ପରିହିତ-ବିଂ. (ପରି-ଧା-ତ) ଆଚ୍ଛାଦିତ; ସ୍ଥାପିତ ।

ପରୀକ୍ଷକ-ବିଂ. (ପରି-ଈକ୍ଷ୍-ଅକ) ପରୀକ୍ଷାକାରକ ।

ପରୀକ୍ଷା-ବି. (ପରି-ଈକ୍ଷ୍-ଅ) ଦୋଷଗୁଣ ବିବେଚନା; ବସ୍ତୁର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରଣ ।

ପରୀକ୍ଷିତ-ବିଂ. (ପରି-ଈକ୍ଷ୍-ତ) ଯାହା ପରୀକ୍ଷା କରା ହୋଇଛି; ବି. ଅର୍ଜୁନଙ୍କର ନାତି, ଅଭିମନ୍ୟୁଙ୍କର ପୁତ୍ର ।

ପରୁଷ-ବିଂ. (ପୃ-ଉଷନ୍) କର୍କଶ; କଠୋର ।

ପରେ-ଅ. ଉତ୍ତରେ; ଶେଷରେ ।

ପରେତ-ବିଂ. (ପର-ଇ-ତ) ମୃତ; ପ୍ରେତ ।

ପରୋକ୍ଷ-ବିଂ. (ପରସ୍-ଅକ୍ଷି-ଅ) ଅପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ; [ଅସାକ୍ଷାତ ।

ପରୋଷ୍ଣୀ-ବି. ଅସ୍ରୁପା ।

ପର୍କଟୀ-ବି. ଅଶ୍ୱତ୍ଥ ବୃକ୍ଷ ।

ପର୍ଜନ୍ୟ-ବି. (ପୃଷ୍-ଅନ୍ୟ) ଶବ୍ଦକାରୀ ମେଘ ।

ପର୍ଣ୍ଣ-ବି. (ପର୍ଣ୍-ଅ) ପତ୍ର; ପକ୍ଷ ।

ପର୍ଣ୍ଣ-ଶାଳା-ବି. ପର୍ଣ୍ଣକୁଟୀର; ପତ୍ରକୁଡ଼ିଆ ।

ପର୍ଣ୍ଣୀ-ବି. (ପର୍ଣ୍ଣ-ଇନ୍) ବୃକ୍ଷ; ବିଂ. ପତ୍ରଯୁକ୍ତ ।

ପର୍ଣ୍ଣୋଟଜ-ବି. (ପର୍ଣ୍ଣ-ଉଟଜ) ପର୍ଣ୍ଣଶାଳା ।

ପର୍ଦ୍ଦା-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଯବନିକା ।

ପର୍ପଟ-ବି. ମିଷ୍ଟାନ୍ନବିଶେଷ ।

ପର୍ଯ୍ୟଙ୍କ-ବି. (ପରି-ଅଙ୍କ୍-ଅ) ପଲଙ୍କ; ଖଟ ।

ପର୍ଯ୍ୟଟକ-ବି. (ପରି-ଅଟ୍-ଅକ) ଭ୍ରମଣକାରୀ ।

ପର୍ଯ୍ୟଟନ-ବି. (ପରି-ଅଟ୍-ଅନ) ଭ୍ରମଣ ।

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ-ବି. (ପରି-ଅନ୍ତ) ପ୍ରାନ୍ତ; ନିକଟ; ଶେଷସୀମା । [ପନ ।

ପର୍ଯ୍ୟବସାନ-ବି. (ପରି-ଅବ-ସୋ-ଅନ) ସମା-

ପର୍ଯ୍ୟବସିତ-ବିଂ. (ପରି-ଅବ-ସୋ-ତ) ସମାପ୍ତ; ନିଃଶେଷିତ ।

ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ-ବି. (ପରି-ଅବ-ଈକ୍ଷ-ଅନ) ମନୋନିବେଶପୂର୍ବକ ଦର୍ଶନ; ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ ।

ପର୍ଯ୍ୟସ୍ତ-ବିଂ. (ପରି-ଅସ୍-ତ) ବିକ୍ଷିପ୍ତ; ପ୍ରସାରିତ ।

ପର୍ଯ୍ୟାଣ-ବି. (ପରି-ଯା-ଅନ) ପଲାଣ; ପଶୁପୃଷ୍ଠାସନ ।

ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ-ବିଂ. (ପରି-ଆପ୍-ତ) ପ୍ରଚୁର; ଯଥେଷ୍ଟ ।

ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତି-ବି. (ପରି ଆପ୍-ତି) ପ୍ରାଚୁର୍ଯ୍ୟ; ପ୍ରାପ୍ତି ।

ପର୍ଯ୍ୟାୟ-ବି. (ପରି-ଇ-ଅ) ଅନୁକ୍ରମ; ପାଳି; ସମାନାର୍ଥବୋଧକ ଶବ୍ଦ ।

ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନା-ବି. (ପରି-ଆ-ଲୁଚ୍-ଣିଚ୍-ଅନ-ଆ) ଅନୁଶୀଳନ; ସମାଲୋଚନା ।

ପର୍ଯ୍ୟୁଦସ୍ତ-ବିଂ. (ପରି-ଉଦ୍-ଅସ୍-ତ) ପରାଭୂତ ।
ପର୍ଯ୍ୟୁଷିତ-ବିଂ. (ପରି-ବସ୍-ତ) ପୂର୍ବଦିବସୀୟ; ବାସି ।
ପର୍ବ-ବି. (ପୃ-ବନ୍) ପବ; ଉତ୍ସବ; ଅଧ୍ୟାୟ ।
ପର୍ବତ-ବି. (ପର୍ବନ୍-ତ) ଗିରି; ଶୈଳ ।
ପର୍ବତାରି-ବି. (ପର୍ବତ-ଅରି) ଇନ୍ଦ୍ର ।
ପର୍ଶୁ-ବି. (ପର-ଶୃ-ଉ) ପରଶୁ; କୁଠାର ।
ପର୍ଷିବା-କ୍ରି. ପରିବେଷଣ କରିବା ।
ପଳ-ବି. (ପଲ୍-ଅ) ଓଜନବିଶେଷ; ସୂକ୍ଷ୍ମକାଳ; [ମାଂସ ।
ପଲ୍-ବି. ସମୂହ; ଦଳ ।
ପଲ୍କ-ବି. ଅକ୍ଷିପତା ।
ପଲଙ୍କ-ବି. ଖଟ ।
ପଲ୍ଟନ-ବି. ସେନାଦଳ ।
ପଲଲ-ବି. ମାଂସ; ପଙ୍କ । [ଦ୍ରବ୍ୟ ।
ପଲସ୍ତରା-(ଇଂ plaster ଶବ୍ଦରୁ) ଲେପନୀୟ
ପଲ୍ମ-ବି. ମାଟିନିର୍ମିତ କରେଇ ।
ପଳା-ବି. ତୈଳାଦିଉଦ୍ଧରଣାର୍ଥ ଲୌହଦର୍ବୀ ।
ପଳାଇବା-କ୍ରି. ବି. (ପଳାୟନଶବ୍ଦଜ) ପଳାୟନ କରିବା । [ପିଠିର ଗଦ ।
ପଲାଣ ବି. (ପର୍ଯ୍ୟାଣଶବ୍ଦଜ) ଘୋଡ଼ା ବଳଦ-
ପଲାଣ୍ଡୁ-ବି. ପିଆଜ । [ପଲଉ ।
ପଲାନ୍ନ-ବି. (ପଲ-ଅନ୍ନ) ମାଂସଯୁକ୍ତ ଅନ୍ନ;
ପଳାୟନ-ବି. (ପରା-ଅୟ୍-ଅନ)ଭୟରେ ଦ୍ରୁତ ପ୍ରସ୍ଥାନ ।
ପଳାୟମାନ-ବିଂ. ଯେ ପଳାଉଅଛି ।
ପଳାୟିତ-ବିଂ, ଭୟରେ ଦ୍ରୁତ ପ୍ରସ୍ଥିତ ।

ପଲାଳ-ବି. ପାଲ; ପୁଆଳ; ଶୁଷ୍କତୃଣ ।
ପଲାଶ-ବି. ପତ୍ର; କିଂଶୁକ ବୃକ୍ଷ ।
ପଳିତ ବିଂ. (ପଲ୍-ତ) ଶୁକ୍ଳୀକୃତ-କେଶ ।
ପଲ୍ଲବ ବି. (ପଲ୍-ଲୂ-ଅ)ନୂତନପତ୍ର; କିଶଳୟ ।
ପଲ୍ଲବଗ୍ରାହୀ ବିଂ. ଯେ ନାନା ବିଷୟରେ ଅଳ୍ପ ଜ୍ଞାନ ଲଭିଅଛି । [ବହୁଳୀକୃତ ।
ପଲ୍ଲବିତ-ବିଂ. (ପଲ୍ଲବ-ଇତ) ପଲ୍ଲବଯୁକ୍ତ;
ପଲ୍ଲୀ-ବି. (ପଲ୍ଲ-ଇ-ଈ)ଗ୍ରାମ; ପଡା; ଝିଟିପିଟୀ ।
ପଲ୍ୱଲ-ବି.(ପଲ୍-ବଲ) କ୍ଷୁଦ୍ରଜଳାଶୟ;ଗାଡ଼ିଆ ।
ପବ-ବି. (ପର୍ବଶବ୍ଦଜ) ଗଣ୍ଠି ।
ପବନ-ବି. (ପୂ-ଅନ) ବାୟୁ ।
ପବନ-ନନ୍ଦନ-ବି. ଭୀମ; ହନୁମାନ୍ ।
ପବମାନ-ବି. (ପ-ଅନ) ବାୟୁ; ପବନ ।
ପବନାଶନ-ବି. (ପବନ-ଅଶନ) ସର୍ପ ।
ପବାକା-ବି. (ପୂ-ଅକ-ଅ) ବାତ୍ୟା; ଚଣ୍ଡବାତ ।
ପବି-ବି. (ପୂ-ଇ) ଅଶନି; ବଜ୍ର ।
ପବିତା-ବିଂ. (ପୂ-ତ) ଯେ ପବିତ୍ର କରେ ।
ପବିତ୍ର-ବିଂ.(ପୂ-ଇତ୍ର) ପୂତ; ବିଶୁଦ୍ଧ; ବି. କୁଶ ; ପଇତା । [ପରିଷ୍କୃତ ।
ପବିତ୍ରିତ-ବିଂ. (ପବିତ୍ର-ଇତ) ସଂଶୋଧିତ;
ପଶମ-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ଉର୍ଣ୍ଣା ; ଲୋମ ।
ପଶା-ବି. (ପାଶକଶବ୍ଦଜ) ଅକ୍ଷ ; ଚଉସାର ।
ପଶୁ-ବି. (ପଶ୍-ଉ) ଲାଙ୍ଗୁଳବିଶିଷ୍ଟ ଚତୁଷ୍ପଦ-ଜନ୍ତୁ ; ମୂର୍ଖ ।
ପଶୁ-ପତି-ବି. ଶିବ । [ରଖୁଆଳ ।
ପଶୁପାଳ-ବି. (ପଶୁ-ପାଳ) ପଶୁରକ୍ଷକ;

ପଶୁ-ରାଜ-ବି. ସିଂହ; ମୃଗେନ୍ଦ୍ର ।
ପଶ୍ଚ-ବି. ପଛ ।
ପଶ୍ଚାତ୍-ଅ. ପଛେ; ପରେ ।
ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ-ବି. (ପଶ୍ଚାତ୍-ତାପ) ଅନୁତାପ ।
ପଶ୍ଚାର୍ଦ୍ଧ-ବି. ଅପରାର୍ଦ୍ଧ; ପାଦଠାରୁ ନାଭି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।
ପଶ୍ଚିମ-ବି. (ପଶ୍ଚାତ୍-ଇମ) ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ଗମନର ଦିଗ, ପଛାରୀ; ବିଂ. ଚରମ ।
ପସନ୍ଦ-ବି. ଅନୁମାନ; ଅନୁମୋଦନ ।
ପସରା-ବି. ବିକ୍ରେୟ ଦ୍ରବ୍ୟସମୂହର ପାତ୍ର ।
ପସାରୀ-ବି. ଦୋକାନୀ; ବିକ୍ରୟକାରୀ ।
ପସାରୁଣୀ-ବି. (ପ୍ରସାରଣୀଶବ୍ଦଜ) ସ୍ୱନାମପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲତାବିଶେଷ ।
ପସୁରୀ-ବି. (ପଞ୍ଚ-ସୁରୀ) ପାଞ୍ଚସେର ।
ପହଣ୍ଡ-ବି. ପଦ-କ୍ଷେପ ।
ପହଣ୍ଡି-ବି. ଧୀରଗମନ ।
ପହଲି-ବି. (ପ୍ରହେଳିଶବ୍ଦଜ) ରଗ ।
ପହି-ବି. ବଡ଼ ହାଡ଼ ।
ପହିଆ-ବି. ଶଗଡ଼ ଚକ ।
ପହିଲା-ବି. (ପ୍ରାର୍ଣୀ) ପ୍ରଥମ; ଆଦ୍ୟ ।
ପହୁଡ଼-ବି. ଶୋଇବା ।
ପହଁରା-ବି. ସନ୍ତରୁଣୀ; ସନ୍ତରଣ । [କରିବା ।
ପହଁରିବା-କ୍ରି.ବି. ପରିଷ୍କାର କରିବା; ସନ୍ତରଣ
ପହ୍ଲା-ବି. ଗବାଦି ପଶୁର ସ୍ତନ ।
ପାଇକ-ବି.(ପାଦାତିକଶବ୍ଦଜ) ପଦାତିକ; ସୈନିକ ।
ପାଇଖାନା-ବି. ମଳ ତ୍ୟାଗ କରିବାର ସ୍ଥାନ ।

ପାଇଜାମା-ବି. ନିମ୍ନାଙ୍ଗର ପରିଚ୍ଛଦବିଶେଷ ।
ପାଇଟି-ବି. ଗୃହାଦିର କାର୍ଯ୍ୟ ।
ପାଉଣା-ବି. (ପ୍ରାପଣଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରାପ୍ୟ ।
ପାଉତି-ବି. (ପ୍ରାପ୍ତିଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରାପ୍ତିସ୍ୱୀକାରପତ୍ର, ରସିଦ । [ଧୂଳି; ପାପ ।
ପାଉଁଶ-ବି. (ପାଂଶୁଶବ୍ଦଜ) ପାଂଶୁ; ଭସ୍ମ;
ପାଏଡ଼ା-ବି. ଅଭ୍ୟର୍ଥିତ ବ୍ୟକ୍ତିର ପାଦପ୍ରକ୍ଷେପ ନିମିତ୍ତ ବସ୍ତ୍ର ।
ପାଂଶୁଳ-ବିଂ. (ପାଂଶୁ-ଳ) ଧୂଳିଯୁକ୍ତ; ପାପିଷ୍ଠ ।
ପାଂଶୁଳା-ବି. (ପାଂଶୁଳ-ଆ) ଅସତୀ ସ୍ତ୍ରୀ ।
ପାକ-ବି.(ପଚ୍-ଅ) ରନ୍ଧନ, ପରିପାକ; ପରିଣତି ।
ପାକଳ-ବିଂ. (ପାକ-ଳ) ପରିଣତି-ପ୍ରାପ୍ତ ।
ପାକଲା-ବିଂ. ପାଚିଲା; ପରିପକ୍ୱ ।
ପାକ-ଶାଳା-ବି. ରନ୍ଧନାର୍ଥଘର । [ଇନ୍ଦ୍ର ।
ପାକ-ଶାସନ-ବି. ପାକନାମକ ଅସୁରର ହନ୍ତା;
ପାକ-ଶାସନି-ବି. ଇନ୍ଦ୍ରପୁତ୍ର; ଜୟନ୍ତ ।
ପାକସ୍ଥଳୀ-ବି. (ପାକ-ସ୍ଥଳୀ) ଉଦରର ଯେଉଁ ଅଂଶରେ ଭୁକ୍ତ ପଦାର୍ଥ ଜୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ।
ପାକୁଆ-ବିଂ. ଦନ୍ତହୀନ ।
ପାକୁଳି-ବି. ହେମନ୍ତ । [ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ପାକ୍ଷିକ-ବିଂ. (ପକ୍ଷ-ଇକ) ପକ୍ଷ ବା ଅର୍ଦ୍ଧମାସ-
ପାଖ-ବି. (ପାର୍ଶ୍ୱଶବ୍ଦଜ) ନିକଟ; ସମୀପ ।
ପାଖଣ୍ଡ-ବିଂ. ନିର୍ଲଜ୍ଜ; ଦୁଷ୍ଟ ।
ପାଖୁଡ଼ା-ବି. ପୁଷ୍ପର ଅଂଶ ।
ପାଖେଇବା-କ୍ରି. ଏକ ପାଖକୁ ଯିବା ।
ପାଗ-ବି. ପଗଡ଼ି, ଗତି; ମେଘ ଓ ପବନର ଅବସ୍ଥା ।

ପାଗଳ-ବି. ବାଉଳ; ଉନ୍ମତ୍ତ ।

ପାଙ୍‌କ୍ତେୟ-ବି. (ପଙ୍‌କ୍ତି-ଏୟ) ଏକ ପଙ୍‌କ୍ତିରେ ଭୋଜନାର୍ହ । [କର୍ତ୍ତା ।

ପାଚକ-ବି. (ପଚ୍-ଅକ) ଜୀର୍ଣ୍ଣକାରକ; ପାକ-

ପାଚନ-ବି. (ପଚ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଔଷଧ ଦ୍ରବ୍ୟର କ୍ୱାଥ ।

ପାଚେରି-ବି. (ପ୍ରାଚୀରଶବ୍ଦଜ) ବେଢ଼ାକାନ୍ଥ ।

ପାଛୁଡ଼ା-ବି. (ପ୍ରଚ୍ଛଦଶବ୍ଦଜ) ଉତ୍ତରୀୟ ବସ୍ତ୍ର ।

ପାଛୁଡ଼ିବା-କ୍ରି. କୁଣ୍ଡରେ ଘଷିବା ।

ପାଛେଟିବା-କ୍ରି. ଅଗବଢ଼ି ଆଣିବା ।

ପାଞ୍ଚ-ବି. ୫ ସଂଖ୍ୟା; ବି. ବିଚାର, ଅନ୍ୱେଷଣ ।

ପାଞ୍ଚଜନ୍ୟ-ବି. (ପଞ୍ଚଜନ-ଯ) କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଶଙ୍ଖ; ଅଗ୍ନି । [ଦଣ୍ଡ ।

ପାଞ୍ଚଣ-ବି. (ପ୍ରାଜନଶବ୍ଦଜ) ଗବାଦି-ତାଡ଼ନ-

ପାଞ୍ଚାଳ-ବି. (ପଞ୍ଚାଳ-ଅ) ଦେଶବିଶେଷ ।

ପାଞ୍ଚାଳୀ-ବି. (ପଞ୍ଚାଳ ଈ) ଦ୍ରୌପଦୀ; କାଷ୍ଠାଦିର ପୁତ୍ତଳିକା ।

ପାଞ୍ଚିବା-କ୍ରି. ବିଚାର କରିବା ।

ପାଞ୍ଜି-ବି. (ପଞ୍ଜିଶବ୍ଦଜ) ଦିନାଦିର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପୁସ୍ତକ; ହିସାବଖାତା ।

ପାଟ-ବି. (ପଟ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ରେଶମ ଲୁଗା ।

ପାଟ-ବି. ପ୍ରାନ୍ତର; ଯଥା, ବେଣାପାଟ ।

ପାଟକ-ବି. ଗ୍ରାମର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଦଳ ।

ପାଟନ-ବି. (ପଟ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଛେଦନ ।

ପାଟମହାଦେଈ-ବି. (ପଟ୍ଟମହାଦେବୀଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରଧାନ ରାଣୀ ।

ପାଟରି-ବି. ସୂତ୍ରବ୍ୟବସାୟୀ; କାପେଡ଼ି ।

ପାଟରୁଣୀ-ବି. (ପାଟରି-ଅଣୀ) ପାଟରିର ଭାର୍ଯ୍ୟା ।

ପାଟ-ରାଣୀ-ବି. (ପଟ୍ଟ-ରାଜ୍ଞୀ) ପ୍ରଧାନ ରାଣୀ ।

ପାଟଳ-ବି. (ପାଟଳା-ଅ) ଶ୍ୱେତରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ବୃକ୍ଷ ଓ ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।

ପାଟଳି ବି (ପାଟଳା-ଇ) ପାଟଳୀବୃକ୍ଷ ।

ପାଟଳିତ-ବି. ପାଟଳବର୍ଣ୍ଣପ୍ରାପ୍ତ ।

ପାଟବ ବି. (ପଟୁ-ଅ) ପଟୁତା, ନୈପୁଣ୍ୟ ।

ପାଟ-ହାତୀ-ବି. (ପଟ୍ଟ-ହସ୍ତୀ) ରାଜାଙ୍କର ପ୍ରଧାନ [ହସ୍ତୀ ।

ପାଟି-ବି. ତୁଣ୍ଡ, ଉଚ୍ଚଶବ୍ଦ ।

ପାଟିତ-ବି. (ପଟ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଭଗ୍ନ; ଛେଦିତ ।

ପାଟୀ-ବି. (ପାଟି-ଈ) ଶୃଙ୍ଖଳା, ଅଙ୍କଶ୍ରେଣୀ ।

ପାଟୀ-ଗଣିତ-ବି. ଅଙ୍କବିଦ୍ୟା ।

ପାଠ-ବି. (ପଠ୍-ଅ) ଅବୃତ୍ତି, ଅଧ୍ୟୟନ ।

ପାଠକ-ବି. (ପଠ୍-ଅକ) ପାଠକର୍ତ୍ତା, ଛାତ୍ର; (ପଠ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ଅଧ୍ୟାପକ ।

ପାଠନା-ବି. (ପଠ୍-ଣିଚ୍-ଅନ-ଆ) ଅଧ୍ୟାପନା ।

ପାଠିତ-ବି. ଅଧ୍ୟାପିତ ।

ପାଠୀ-ବି. (ପଠ୍-ଇନ୍) ପାଠକ ।

ପାଠ୍ୟ-ବି. (ପଠ୍-ଯ) ପାଠଯୋଗ୍ୟ ।

ପାଡ଼ି-ବି. ଗୁହ୍ୟପଦକ । [ହାଣ୍ଡି ।

ପାଡ଼ୁଆ-ବି. ଯେ ଧାର ନେଇ ପଇଶୋଧ କରେ

ପାଣ-ବି. ନୀଚ ଜାତିବିଶେଷ ।

ପାଣି-ବି. (ପଣ୍-ଇ) ହସ୍ତ ।

ପାଣି-ବି. (ପାନୀୟଶବ୍ଦଜ) ଜଳ ।

ପାଣିଆ-ବି. ଜଳୀୟ ।

ପାଣିଗ୍ରହଣ } ବି. (ପାଣି-ଗ୍ରହଣ,-ପୀଡନ)
ପାଣିପୀଡନ } ବିବାହ ।

ପାଣିନି-ବି. ବ୍ୟାକରଣ ସୂତ୍ରକର୍ତ୍ତା ମୁନିବିଶେଷ ।

ପାଣି-ଫୋଟକା-ବି. ଜଳବୁଦ୍‌ବୁଦ୍ ।

ପାଣ୍ଠି ବି. ଜମାପୁଞ୍ଜି । [ଶୁକ୍ଳବର୍ଣ୍ଣ ।

ପାଣ୍ଡର-ବି. (ପାଣ୍ଡୁ-ଅର) ପୀତ-ଶୁକ୍ଳବର୍ଣ୍ଣ ;

ପାଣ୍ଡବ-ବି. (ପାଣ୍ଡୁ-ଅ) ପାଣ୍ଡୁଙ୍କର ପୁତ୍ର ।

ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ-ବି. (ପଣ୍ଡିତ-ଯ) ପଣ୍ଡିତର ଭାବ ; ବିଦ୍ୱତ୍ତ୍ୱ । [ଙ୍କର ପିତା ।

ପାଣ୍ଡୁ-ବିଂ. ଶ୍ୱେତବର୍ଣ୍ଣ; ପିଙ୍ଗା; ବି. ପାଣ୍ଡବମାନ-

ପାଣ୍ଡୁର-ବିଂ. (ପାଣ୍ଡୁ-ର) ଶୁକ୍ଳପୀତ; ଶୁକ୍ଳବର୍ଣ୍ଣ ।

ପାଣ୍ଡୁଲିପି } ବି. (ପାଣ୍ଡୁ-ଲିପି,ଲେଖା) ଖସଡ଼ା
ପାଣ୍ଡୁଲେଖା } ଅଥବା ଟିପା ।

ପାଣ୍ଡୋଇ-ବି. (ଉପାନହ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ଜୋତା ।

ପାତ-ବି. (ପତ୍-ଅ) ପତନ; ଭ୍ରଂଶ ।

ପାତକ-ବି. (ପତ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ଯାହା ଲୋକକୁ ପତିତ ବା ଭ୍ରଷ୍ଟ କରାଏ; ପାପ ।

ପାତକୀ-ବିଂ. (ପାତକ-ଇନ୍) ପାପୀ ।

ପାତଞ୍ଜଳ-ବି. ପାତଞ୍ଜଳିପ୍ରଣୀତ ଦର୍ଶନଶାସ୍ତ୍ର ।

ପାତନ ବି. (ପାତି-ଅନ) ଅଧଃକ୍ଷେପଣ; ବିନ୍ୟାସ,

ପାତଳ-ବିଂ. ସରୁ ; କ୍ଷୀଣ । [ବିସ୍ତାରଣ ।

ପାତା-ବିଂ. (ପା-ତୃ) ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା ।

ପାତାଳ-ବି. (ପତ୍-ଅଳ) ଅଧୋଭୁବନ; ତଳ, ଅତଳ, ବିତଳ, ନିତଳ, ତଳାତଳ, ମହାତଳ ଓ ସୁତଳ ଏହି ସପ୍ତପାତାଳ ।

ପାତାଳ-ଫୁଟ-ବିଂ. ପାତାଳଭେଦୀ ।

ପାତି-ବି. ବାନରବିଶେଷ । [ଗୃହସ୍ଥ ।

ପାତିଆ-ବି. ସୁନା ରୁପାର ସରୁପଟ; ବାଉଁଶର

ପାତିତ-ବିଂ. (ପତ୍-ଣିଚ୍-ତ) ତଳକୁ କ୍ଷିପ୍ତ ।

ପାତିବ୍ରତ୍ୟ-ବି. (ପତିବ୍ରତା-ଯ) ସତୀତ୍ୱ ।

ପାତ୍ର-ବି. (ପା-ତ୍ର) ଆଧାର ; ବର ; ଯୋଗ୍ୟ-

ପାତ୍ରତା-ବି. ଯୋଗ୍ୟତା । [ବ୍ୟକ୍ତି ।

ପାତ୍ରୀ-ବି. (ପା-ତ୍ର-ଈ) କନ୍ୟା; ଯୋଗ୍ୟା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ପାଥଃ-ବି. ଜଳ । [ବାଟଖର୍ଚ୍ଚ ।

ପାଥେୟ-ବି. (ପଥିନ୍-ଏୟ) ପଥର ସମ୍ବଳ,

ପାଥୋନିଧି-ବି. (ପାଥଃ-ନିଧି) ସମୁଦ୍ର ।

ପାଦ-ବି. (ପଦ୍-ଅ) ଚରଣ, ରଶ୍ମି ; ବୃକ୍ଷମୂଳ ; ଚତୁର୍ଥାଂଶ ।

ପାଦ-ଚର-ବି. ପାଦଦ୍ୱାରା ଭ୍ରମଣ ।

ପାଦପ-ବି. (ପାଦ-ପା-ଅ) ବୃକ୍ଷ ।

ପାଦ-ପୀଠ-ବି. ପାଦସ୍ଥାପନାର୍ଥ ଆସନ ।

ପାଦ-ଶୈଳ-ବି. ପର୍ବତର ନିକଟସ୍ଥ କ୍ଷୁଦ୍ରଶୈଳ ।

ପାଦୁକ-ବି. (ପାଦୋଦକଶବ୍ଦଜ) ପାଦୋଦକ ।

ପାଦୁକା-ବି.(ପାଦ-ଉକ-ଆ)କଠଉ; ଯୋତା ।

ପାଦ୍ୟ-ବି. (ପାଦ-ଯ) ପାଦପ୍ରକ୍ଷାଳନାର୍ଥ ଜଳ ।

ପାନ-ବି. (ପା-ଅନ) ପିଇବା ।

ପାନ-ବି. (ପର୍ଣ୍ଣଶବ୍ଦଜ) ତାମ୍ବୂଳ ।

ପାନରୀ-ବି. ତାମ୍ବୂଳ ବ୍ୟବସାୟୀ ।

ପାନ-ବଟା-ବି. ତାମ୍ବୂଳାଧାର ।

ପାନିଆ-ବି. ମୁଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡେଇବାର କଙ୍କତବା ।

ପାମ୍ପୀପ୍ରୁ-ବ. (ପା-ଅମ୍ପାପ୍) ଜଳ; ବଂ. ପାନଂର

ପାନ୍ଥ-ବ. (ପନ୍ଥନ୍-ଅ) ପଥିକ । [ଯୋଗ୍ୟ ।

ପାନ୍ଥନିବାସ-ବ. (ପାନ୍ଥ-ନିବାସ) ପଥିକମାନଙ୍କ ରହିବା ସ୍ଥାନ ।

ପାପ-ବ. (ପା-ପ) ଅଧର୍ମ, ଦୁଷ୍କୃତ ।

ପାପଘ୍ନ-ବଂ. (ପାପ-ହନ୍-ଅ) ପାପନାଶକ ।

ପାପଡ଼-ବ. ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।

ପାପାତ୍ମା-ବଂ. (ପାପ-ଆତ୍ମନ) ପାପୀ ।

ପାପିଷ୍ଠ-ବଂ. (ପାପ-ଇଷ୍ଠ) ଅତି ପାପୀ ।

ପାପୀ-ବଂ. (ପାପ-ଇନ୍) ପାପଯୁକ୍ତ, ପାତକୀ ।

ପାପୀୟସୀ-ବଂ. (ପାପ-ଇୟସ୍-ଈ) ପାପିଷ୍ଠା ।

ପାପୀୟାନ୍ ବଂ. (ପାପ-ଇୟସ୍) ପାପିଷ୍ଠ ।

ପାପୁଲି-ବ. ହାତପାପୁଲି ।

ପାମର-ବଂ. ଅଧମ ; ନୀଚ ; ମୂର୍ଖ ।

ପାୟସ-ବ. (ପୟସ୍-ଅ) କ୍ଷୀର ।

ପାୟା-ବ. (ଫାର୍ଶୀ) ଚୌକିର ଗୋଡ଼ ।

ପାୟୁ ବ. (ପା-ଉ) ମଳଦ୍ୱାର । [ପ୍ରାନ୍ତ ।

ପାର-ବ. (ପର-ଅ) ନଦୀର ପରତୀର; ଉଦ୍ଧାର;

ପାରଗ-ବଂ. (ପାର-ଗମ୍-ଅ) ପାରଗାମୀ ; ସମର୍ଥ । [ପ୍ରଥମ ଭୋଜନ ।

ପାରଣା-ବ. (ପାର-ଅନ-ଆ) ଉପବାସ ପରେ

ପାରତନ୍ତ୍ର୍ୟ-ବ. (ପରତନ୍ତ୍ର-ଯ) ପରାଧୀନତା ।

ପାରତ୍ରିକ-ବ . (ପରତ୍ର-ଇକ) ପାରଲୌକିକ ; ପରଲୋକ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । [ବିଶେଷ ।

ପାରଦ-ବ. (ପାର-ଦା-ଅ) ପାରା, ଧାତୁ-

ପାରଦର୍ଶୀ-ବଂ. (ପାର-ଦୃଶ୍-ଇନ୍) ପରିଣାମ-ଦର୍ଶୀ; ବିଜ୍ଞ । [ଗାମୀ ।

ପାରଦାରିକ-ବଂ. (ପରଦାର-ଇକ) ପରସ୍ତ୍ରୀ-

ପାରମାର୍ଥିକ-ବଂ. (ପରମାର୍ଥ-ଇକ) ଧର୍ମସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । [ବାହକ ।

ପାରମ୍ପରୀଣ-ବଂ. (ପରମ୍ପର-ଈନ) ଧାର-

ପାରମ୍ପର୍ଯ୍ୟ-ବ. (ପରମ୍ପର-ଯ) ପରମ୍ପରାଗତ ; ଅନୁକ୍ରମ । [ଲୋକ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ପାରଲୌକିକ-ବଂ. (ପରଲୋକ-ଇକ) ପର-

ପାରଶୀକ }
ପାରସୀକ } ବ. ପାରସ୍ୟଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ପାରା ବ. (ପାରାବତଶବ୍ଦଜ) ପାରାପକ୍ଷୀ ।

ପାରା ବ. (ପାରଦଶବ୍ଦଜ) ପାରାଧାତୁ ।

ପାରାବତ-ବ. ପାରାପକ୍ଷୀ ।

ପାରାବାର-ବ. (ପାର-ଅବାର) ସମୁଦ୍ର ।

ପାରାୟଣ-ବ. (ପାର-ଅୟନ) ସମାପ୍ତି; ଶାସ୍ତ୍ରର

ପାରି-ବ. ପାର; ଜଳୀଘଟ । [ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣପାଠ ।

ପାରିଜାତ }
ପାରିଜାତକ } ବ. (ପାରି-ଜାତ-କ) ପୁରାଣୋକ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ତରୁ ଓ ତାହାର ପୁଷ୍ପ ।

ପାରିତୋଷିକ-ବ. (ପରିତୋଷ-ଇକ) ପରିତୋଷ-ଜନକ ପୁରସ୍କାର ।

ପାରିଧି-ବ. ମୃଗୟା; ଶିକାର ।

ପାରିପାଟ୍ୟ-ବ. (ପରିପାଟୀ-ଯ) ସୁଶୃଙ୍ଖଳା ।

ପାରିପାର୍ଶ୍ୱିକ-ବଂ. (ପରି-ପାର୍ଶ୍ୱ-ଇକ) ପାରିଷଦ; ଉପଗ୍ରହ ।

ପାରିପ୍ଲବ-ବଂ. (ପରିପ୍ଲବ-ଅ) ଚଞ୍ଚଳ ।

ପାରିବା କ୍ରି. ସମର୍ଥ ହେବା ।

ପାରିବା କ୍ରି. ପାଡ଼ିବା; ବସାଇବା ।

ପାରିଭାଷିକ-ବିଂ. (ପରିଭାଷା-ଇକ) ପରିଭାଷା-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ପାରିଷଦ-ବି. (ପରିଷଦ-ଅ) ସଭାସଦ୍ ।

ପାରୀନ୍ଦ୍ର-ବି. ସିଂହ ।

ପାରୁଷ୍ୟ-ବି. (ପରୁଷ-ଯ) କର୍କଶତା ।

ପାର୍ଥ-ବି. (ପୃଥା-ଅ) ପୃଥା-ପୁତ୍ର, ଅର୍ଜୁନ ।

ପାର୍ଥକ୍ୟ-ବି. (ପୃଥକ୍-ଯ) ପୃଥକତ୍ୱ, ଭିନ୍ନତା ।

ପାର୍ଥିବ-ବିଂ. (ପୃଥ୍ୱୀ-ଅ) ପୃଥ୍ୱୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ପାର୍ବଣ ବିଂ. (ପର୍ବନ୍-ଅ) ଅମାବାସ୍ୟାଦି ପର୍ବରେ ବିହିତ ।

ପାର୍ବତୀ-ବି. (ପର୍ବତ-ଅ-ଈ) ଉମା, ଦୁର୍ଗା ।

ପାର୍ବତୀୟ-ବିଂ. (ପର୍ବତ-ଈୟ) ପର୍ବତ ସମ୍-

ପାର୍ଶ୍ୱ-ବି. ପ୍ରାନ୍ତ, ଏକଦେଶ, ପାଶ । [ବନ୍ଧୀୟ ।

ପାର୍ଷ୍ଣି-ବି. ଗୋଇଠି ।

ପାଳ-ବିଂ. (ପାଳ୍-ଅ) ରକ୍ଷକ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ପାଳ-ବି. ପୁଆଳ, କୁଟା ।

ପାଲ-ବି. ନୌକାର ଅଞ୍ଚଳ ।

ପାଳକ-ବିଂ. (ପାଳି-ଅକ) ରକ୍ଷକ

ପାଳଙ୍ଗ-ବି. ଶାକବିଶେଷ ।

ପାଲଟ-ବିଂ. (ପର୍ଯ୍ୟସ୍ତଶବ୍ଦଜ) ପରିବର୍ତ୍ତନ ।

ପାଲଟିବା-କ୍ରି. ବଦଳିବା ।

ପାଳନ-ବି. (ପାଳ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ରକ୍ଷଣ, ପୋଷଣ ।

ପାଳୟିତା-ବି. (ପାଳ୍-ଣିଚ୍-ତୃ) ପାଳନକର୍ତ୍ତା ।

ପାଲା-ବି. ପୌରାଣିକ କଥାର ଗାୟନାଦି ।

ପାଳି } ବି. (ପାଲ-ଇ-ଈ) ବାର, ପର୍ଯ୍ୟାୟ,
ପାଳୀ } ପଂକ୍ତି ।

ପାଲି-ବି. ପ୍ରାଚୀନ ମାଗଧୀଭାଷା ।

ପାଳିତ-ବିଂ. (ପାଳି-ତ) ରକ୍ଷିତ, ପୋଷିତ ।

ପାଲୁଅ-ବି. ସ୍ୱନାମପ୍ରସିଦ୍ଧ ଚୂର୍ଣ୍ଣବିଶେଷ, ଯହିଁରେ ପାୟସ ହୁଏ ।

ପାଲୁଣୀ-ବି. ପାଣ ଜାତୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ ।

ପାବକ-ବି. (ପୂ-ଅକ) ଅଗ୍ନି ।

ପାବନ-ବିଂ. (ପୂ-ଅନ) ପବିତ୍ରକାରୀ ।

ପାବନି-ବି. (ପବନ-ଇ) ପବନପୁତ୍ର, ହନୁମାନ୍ ।

ପାବନୀ-ବିଂ. (ପୂ-ଣିଚ-ଅନ୍-ଈ) ପବିତ୍ରକାରିଣୀ; ବି. ଗଙ୍ଗା । [(କେଶଶବ୍ଦର ଅନ୍ତେ ।)

ପାଶ-ବି. (ପାଶି-ଅ) ରଜ୍ଜୁନିର୍ମିତ ଫାନ୍ଦ; ଚୂଳ

ପାଶ-ବି. (ପାର୍ଶ୍ୱଶବ୍ଦଜ) ପାର୍ଶ୍ୱ (ତଦ୍ଭବଶବ୍ଦର ଅନ୍ତେ ।)

ପାଶକ-ବିଂ. (ପାଶି-ଅକ) ପଶା, ଚଉସାର ।

ପାଶବ-ବିଂ. ପଶୁ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ପାଶୀ-ବି. (ପାଶ-ଇନ୍) ବରୁଣ; ବ୍ୟାଧ ।

ପାଶୁପତ-ବି. (ପଶୁପତି-ଅ) ପଶୁପତିର ଉପାସକ; ପଶୁପତିର ଅସ୍ତ୍ର । [କର୍ମ ।

ପାଶୁପାଲ୍ୟ-ବି. (ପଶୁପାଳ-ଯ) ପଶୁପାଳନ

ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ବିଂ. (ପଶ୍ଚାତ୍-ଯ) ପଶ୍ଚିମ ଦେଶୀୟ ।

ପାଷଣ୍ଡ-ବି. ଧର୍ମଦ୍ରୋହୀ; ପାମର ।

ପାଷାଣ-ବି. (ପିଷ୍-ଅନ) ପ୍ରସ୍ତର; ଶିଳା ।

ପାଷୋର-ବି. (ବି-ସ୍ମୃ ଧାତୁଜ) ବିସ୍ମରଣ ।

ପାଷୋରିବା-କ୍ରି. ଭୁଲିଯିବା, ବିସ୍ମୃତ ହେବା ।

ପାହାଚ-ବି. (ପାବକ୍ଷଶବ୍ଦଜ) ସୋପାନ ।
ପାହାଡ଼ ବି. ଛୋଟ ପର୍ବତ ।
ପାହାଡ଼ିଆ-ବିଂ. ପାର୍ବତୀୟ ।
ପାହାର-ବି. (ପ୍ରହାରଶବ୍ଦଜ) ମାଡ଼, ଅଘାତ ।
ପାହି-ବି. ପାହୁଲ; ପଇସା ।
ପାହି-ବିଂ. ଅସ୍ଥାୟୀ (ରଇତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ।
ପାହୁଡ଼-ବି. ପାଦର ଅଳଙ୍କାର ।
ପାହୁଲ-ବି. ପଇସାର ଚତୁର୍ଥାଂଶ; ପାହି ।
ପିଅର-ବି. (ପିତୃ=ପିତର) ପିତା, ତାତ ।
ପିଆଜ-ବି. ପଳାଣ୍ଡୁ ।
ପିଅଶାଳ-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର କାଠ ।
ପିଇବା-କ୍ରି. (ପାଧାତୁ=ପିବ,) ପାନ କରିବା ।
ପିଉସା-ବି. ପିଉସୀର ପତି ।
ପିଉସୀ-ବି. (ପିତୃଷ୍ୱସୃଶବ୍ଦଜ) ପିତାର ଭଉଣୀ ।
ପିକ-ବି. କୋକିଳ ।
ପିକ-ବି. ତାମ୍ବୁଳଚର୍ବଣଜନିତ ଛେପ ।
ପିକଦାନୀ-ବି. ପିକ ପକାଇବାର ପାତ୍ର ।
ପିଙ୍କା, ପିଙ୍କା-ବି. ଧୂମପାନାର୍ଥ ଧୂଅଁପତ୍ରର ବତି ।
ପିଙ୍ଗ, ପିଙ୍ଗଳ-ବି. (ପିଞ୍ଜ-ଅ,ଲ) ପିଙ୍ଗଳବର୍ଣ୍ଣ; ନୀଳ-ପୀତମିଶ୍ରିତ ବର୍ଣ୍ଣ ।
ପିଚ୍-ବି. (ପ୍ଲିଚଶବ୍ଦଜ) ଜଳମ୍ୱଦେଶ ।
ପିଚାଶୁଣୀ-ବି. (ପିଶାଚୀଶବ୍ଦଜ) ଡାହାଣୀ ।
ପିଚୁମର୍ଦ୍ଦ-ବି. ନିମ୍ବବୃକ୍ଷ ।
ପିଛ-ବି. (ପିଚ୍ଛ-ଅ) ମୟୂରପୁଚ୍ଛ; ଚୂଡ଼ା; ଲାଙ୍ଗୁଳ ।

ପିଚ୍ଛିଳ-ବିଂ. ଖସଡ଼ା ।
ପିଚ୍ଛିଲ୍ଲ-ବିଂ. ପଙ୍କସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ପିଞ୍ଜର-ବି. (ପିନ୍ଜ୍-ଅର) ପିଞ୍ଜରା ।
ପିଞ୍ଜା-ବି. ମଞ୍ଜିଛଡ଼ା (ତୁଳା) ।
ପିଞ୍ଜିବା-କ୍ରି. ତୁଳାର ମଞ୍ଜି ଛଡ଼ାଇବା ।
ପିଟକ-ବି. (ପିଟ୍-ଅକ) ପେଟରା ।
ପିଟା-ବି. ମାଡ଼ ।
ପିଟିବା-କ୍ରି. ମାରିବା ।
ପିଠା-ବି. (ପିଷ୍ଟକଶବ୍ଦଜ) ପୂପ ।
ପିଠି-ବି. (ପୃଷ୍ଠଶବ୍ଦଜ) ପୃଷ୍ଠ । [ଗୃହଳ ।
ପିଠୋଉ-ବି. ପିଠା ନିମନ୍ତେ ବଟା ଗ୍ରାହ୍ୟ ଓ
ପିଢ଼-ବି. (ପିଠଶବ୍ଦଜ) ବେଦି; ଚଉତରା ।
ପିଢ଼ା-ବି. (ପିଠଶବ୍ଦଜ) କାଷ୍ଠାସନ; ଘରର ଗୃହଳ ।
ପିଣ୍ଡ-ବି. (ପିନ୍ଡ୍-ଅ) ଗୋଲବସ୍ତୁ; ଶ୍ରାଦ୍ଧରେ ପିତୃଲୋକଙ୍କୁ ଦେୟ ଗୋଲାକାର ଭକ୍ଷ୍ୟବସ୍ତୁ; ଶରୀର ।
ପିଣ୍ଡଦ-ବି. (ପିଣ୍ଡ-ଦା-ଅ) ଯେ ପିଣ୍ଡ ଦିଏ; ଅନ୍ନ-
ପିଣ୍ଡା-ବି. ପାଭାଗ; ବାରଣ୍ଡା । [ଦାତା ।
ପିଣ୍ଡିକା-ବି. ପିଣ୍ଡ ।
ପିତା-ବି. (ପା-ତୃ) ବାପ; ପିତୃତୁଲ୍ୟ ଗୁରୁ ।
ପିତା-ବିଂ. (ତିକ୍ତଶବ୍ଦଜ) ତିକ୍ତ ।
ପିତାମହ-ବି. (ପିତା-ଆମହ) ପିତାର ପିତା ।
ପିତାମହୀ-ବିଂ. (ପିତୃମହ-ଈ) ପିତାର ମାତା ।
ପିତୁଳା-ବି.(ପୁତ୍ତଳିଶବ୍ଦଜ) ମୂର୍ତ୍ତି; ଚକ୍ଷୁର ତାରା ।
ପିତୃ-ପକ୍ଷ-ବି. ପିତୃଶ୍ରାଦ୍ଧ କରିବାର ପକ୍ଷ; ଆଶ୍ୱିନ
ପିତୃ-ପତି-ବି. ଯମ । [କୃଷ୍ଣପକ୍ଷ ।

ପିତୃବ୍ୟ-ବ. (ପିତୃ-ବ୍ୟ) ପିତାର ଭ୍ରାତା ।

ପିତୃଷ୍ୱସା-ବ. (ପିତୃ-ସ୍ୱସା) ପିଉସୀ, ପିତାର ଭଗିନୀ । [ସ୍ତ୍ରୀ ।

ପୈତୃଷ୍ୱସ୍ରୀୟ-ବ. (ପିତୃ-ସ୍ୱସୃ-ଈୟ) ପିଉସୀର

ପିତ୍ତ ବ.(ଅପି-ଦୋ-ତ)ଶରୀରସ୍ଥ ଧାତୁବିଶେଷ ।

ପିତ୍ତଳ ବ. (ପିତ୍ତ-ଲା-ଅ) ତାମ୍ର ଓ ସୀସକ-ମିଶ୍ରିତ ଧାତୁବିଶେଷ ।

ପିତ୍ର୍ୟ ବଂ. (ପିତୃ-ଯ) ପିତୃସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ପିଦୁଡ଼ି, ପିଜୁଳି } ବ. ଘିଉଳିଅ, ପିଜୁଳି ।

ପିଧାନ-ବ. (ଅପି-ଧା-ଅନ)ଆଚ୍ଛାଦନ,ଆବରଣ ।

ପିନଦ୍ଧ-ବଂ. (ଅପି-ନହ୍-ତ) ପରିହିତ; ଆବୃତ ।

ପିନାକ-ବ. (ପା-ଅକ) ଶିବଙ୍କର ଧନୁ ଓ ବାଦ୍ୟ-[ଯନ୍ତ୍ର ।

ପିନାକୀ-ବ. (ପିନାକ-ଇନ୍) ଶିବ ।

ପିପାସା-ବ. (ପା-ସନ୍-ଅ) ପିଇବାର ଇଚ୍ଛା ।

ପିପାସିତ-ବଂ. (ପା-ସନ୍-ତ) ପାନେଚ୍ଛୁ, ତୃଷିତ ।

ପିପାସୁ-ବଂ. (ପା-ସନ୍-ଉ) ପାନେଚ୍ଛୁ, ତୃଷାର୍ତ୍ତ ।

ପିପୀଲିକା-ବ. ପିମ୍ପୁଡ଼ି ।

ପିପ୍ପଳ-ବ. ଅଶ୍ୱତ୍ଥବୃକ୍ଷ ।

ପିପ୍ପଳୀ-ବ. ପିମ୍ପୁଳୀଗଛ ଓ ତାହାର ଫଳ ।

ପିଲ୍ଲା-ବ. ବାଳକ ।

ପିଲସଜ-ବ. ପିତ୍ତଳନିର୍ମିତ ଦୀପାଧାର ।

ପିଶଙ୍ଗ-ବ. (ପିଶ୍-ଅଙ୍ଗ) ପିଙ୍ଗଳବର୍ଣ୍ଣ ।

ପିଶାଚ-ବ. (ପିଶିତ-ଅଶ୍-ଅ)ଏକପ୍ରକାର ଭୂତ ।

ପିଶିତ-ବ. (ପିଶ୍-ତ) ମାଂସ ।

ପୈଶୁନ-ବଂ. (ପିଶ୍-ଉନ) ଖଳ; କ୍ରୂର ।

ପିଷ୍ଟ-ବଂ. (ପିଷ୍-ତ) ମର୍ଦ୍ଦିତ; ଚୂର୍ଣ୍ଣିତ ।

ପିଷ୍ଟକ-ବ. (ପିଷ୍ଟ-କ) ପିଠା ।

ପିଷ୍ଟପ-ବ. ଭୁବନ ।

ପିହିତ-ବଂ.(ଅପି-ଧା-ତ) ଆଚ୍ଛାଦିତ, ଅବରୁଦ୍ଧ ।

ପୀଠ-ବ. (ପିଠ୍-ଅ) ବସିବାର ଚୌକି କା ପିଢା । [ଯାତେବା ।

ପୀଡ଼ନ-ବ. (ପୀଡ୍-ଅନ) ଦୁଃଖଦେବା ଯାତ-

ପୀଡ଼ା-ବ. (ପୀଡ୍-ଅ) ବ୍ୟଥା, ଦୁଃଖ, ରୋଗ; ଯନ୍ତ୍ରଣା । [ରୋଗୀ ।

ପୀଡ଼ିତ-ବଂ. (ପୀଡା-ଇତ) ବ୍ୟଥିତ; ଦୁଃଖିତ;

ପୀତ-ବ. (ପା-ତ) ହରିଦ୍ରାବର୍ଣ୍ଣ, ହଳଦିଆବର୍ଣ୍ଣ; ବଂ. ଯାହା ପାନ କରାଯାଇଅଛି ।

ପୀତା-ବ. (ପୀତ-ଅ)ହରିଦ୍ରା; ଗୋରୋଚନା ।

ପୀତାମ୍ବର-ବ. (ପୀତ-ଅମ୍ବର) କୃଷ୍ଣ ।

ପୀନ-ବଂ. ସ୍ଥୂଳ ; ମୋଟା ।

ପୀନସ-ବ. ନାସିକାର ରୋଗବିଶେଷ ।

ପୀନୋଧ୍ନୀ-ବ. (ପୀନ-ଉଧସ୍-ଈ) ସ୍ଥୂଳସ୍ତନୀ-[ଗାଭୀ ।

ପୀୟୂଷ-ବ. (ପୀୟୁ-ଉଷ) ଅମୃତ ।

ପୀବର-ବଂ. (ପ୍ୟାୟ୍-ବର) ସ୍ଥୂଳ; ବଳିଷ୍ଠ ।

ପୁଂଲିଙ୍ଗ-ବ. (ପୁମସ୍-ଲିନ୍ଗ୍-ଅ) ପୁରୁଷବାଚକ ଶବ୍ଦ । [ବେଶ୍ୟା ।

ପୁଂଶ୍ଚଳୀ-ବ. (ପୁମସ୍ ଚଲ୍-ଈ) ଭ୍ରଷ୍ଟା; ଅସତୀ,

ପୁଂସବନ-ବ. (ପୁମସ୍-ସୁ-ଅନ) ଗର୍ଭାଧାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସଂସ୍କାର । [କୋକିଳ ।

ପୁଂସ୍କୋକିଲ-ବ. (ପୁମସ୍-କୋକିଲ) ଅଣ୍ଡିରା

ପୁଂସ୍ତ୍ୱ-ବି. (ପୁମସ୍-ତ୍ୱ) ପୁରୁଷତ୍ୱ, ଶୁକ୍ର ।
ପୁଅ-ବି. (ପୁତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ତନୟ, ନନ୍ଦନ ।
ପୁଆ-ବି. (ପୁତ୍ରଶବ୍ଦଜ) କ୍ଷୁଦ୍ରବୃକ୍ଷ ।
ପୁଙ୍ଖ-ବି. (ପୁମସ୍-ଖନ୍-ଅ) ବାଣର ପକ୍ଷଯୁକ୍ତ ସ୍ଥାନ; ଶର । [ସୂକ୍ଷ୍ମ ।
ପୁଙ୍ଖାନୁପୁଙ୍ଖ-ବିଂ. (ପୁଙ୍ଖ-ଅନୁପୁଙ୍ଖ) ସୂକ୍ଷ୍ମାନୁ-
ପୁଙ୍ଗ ବି. (ପୁମସ୍-ଗମ୍-ଅ) ରାଶି, ସମୂହ ।
ପୁଙ୍ଗବ-ବି. (ପୁମସ୍-ଗୋ-ଅ) ବୃଷ; (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।
ପୁଚ୍ଛ-ବି. (ପିଚ୍ଛ-ଅ) ଲାଙ୍ଗୁଲ; ପଶ୍ଚାଦ୍ଭାଗ ।
ପୁଞ୍ଜ-ବି. ରାଶି, ସମୂହ ।
ପୁଞ୍ଜି-ବି. ପାଣ୍ଠି, ମୂଳଧନ ।
ପୁଞ୍ଜିତ-ବିଂ. ରାଶୀକୃତ ।
ପୁଟ-ବି. (ପୁଟ୍-ଅ) ଆବରଣ; ଅଞ୍ଜଳି; ପାତ୍ର ।
ପୁଟୁଳି-ବି. ପୁଡ଼ିଆ ।
ପୁଡ଼ା ବି. (ପୁଟଶବ୍ଦଜ) ପୋଟଳା ।
ପୁଢ଼ା-ବି. (ପୃଷ୍ଠଶବ୍ଦଜ) ପୁସ୍ତକର ପତ୍ର ।
ପୁଣି-ଅଂ. (ପୁନର୍ଶବ୍ଦଜ) ପୁନର୍ବାର ।
ପୁଣ୍ଡରୀକ-ବି. (ପୁଣ୍ଡ୍ର-ଅରୀକ) ଶ୍ୱେତପଦ୍ମ ।
ପୁଣ୍ଡରୀକାକ୍ଷ-ବି. (ପୁଣ୍ଡରୀକ-ଅକ୍ଷି) ପଦ୍ମନେତ୍ର; ବିଷ୍ଣୁ ।
ପୁଣ୍ଡ୍ର / ପୁଣ୍ଡ୍ରକ } ବି. (ପୁଣ୍ଡ୍ର-ର-କ) ଚିହ୍ନ; ତିଳକ ।
ପୁଣ୍ୟ-ବି. (ପୁଣ୍-ଯ) ଧର୍ମ, ସୁକୃତ; ବିଂ. ପବିତ୍ର, ନିର୍ମଳ ।

ପୁଣ୍ୟବାନ୍-ବିଂ. (ପୁଣ୍ୟ-ବତୁ) ଧାର୍ମିକ ।
ପୁଣ୍ୟ-ଶ୍ଳୋକ-ବିଂ. ପବିତ୍ରଯଶା; ପବିତ୍ରଚରିତ୍ର ।
ପୁତୁରା-ବି. ଭାଇର ପୁଅ ।
ପୁତ୍ତଳି- / ପୁତ୍ତଳିକା } ବି. ପିତୁଲା ।
ପୁତ୍ତିକା-ବି. ଉଈପୋକ ।
ପୁତ୍ର / ପୁତ୍ର } ବି. (ପୁତ୍-ତ୍ରୈ-ଅ) (ପୁ-ତ୍ର) ସୁତ, ତନୟ ।
ପୁତ୍ରୀ / ପୁତ୍ରିକା } ବି. କନ୍ୟା ।
ପୁନଃ-ଅଂ. ପୁଣି ।
ପୁନଃ-ପୁନଃ-ଅଂ. (ପୁନର୍-ପୁନର୍) ବାରମ୍ବାର ।
ପୁନରୁକ୍ତି-ବି. (ପୁନଃ-ଉକ୍ତି) ଉକ୍ତିର ପୁନଃକଥନ ।
ପୁନର୍ଜନ୍ମ-ବି. (ପୁନଃ-ଜନ୍ମନ୍) ପୁନର୍ବାର ସଂସାରରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ ।
ପୁନର୍ବସୁ ବି. (ପୁନର୍-ବସୁ) ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।
ପୁନର୍ଭୂ-ବି. ବିଧବା ହୋଇ ବିବାହିତା ।
ପୁନଶ୍ଚ-ଅଂ. ପୁଣି; ପୁନର୍ବାର ।
ପୁନ୍ନାଗ-ବି. ପୋଲାଙ୍ଗ ଗଛ ।
ପୁମାନ୍-ବି. ପୁଂସ; ପୁରୁଷ ।
ପୁର-ବି. (ପୄ-ଅ) ଗୃହ; ନଗର ।
ପୁରଃ-ଅଂ. ସମ୍ମୁଖେ; ପୂର୍ବେ ।
ପୁରଃସର-ବି. (ପୁରସ୍-ସୃ-ଅ) ପୂର୍ବକ; ଅଗ୍ରସର ।
ପୁରତଃ-ଅଂ. (ପୁର-ତସ୍) ଅଗ୍ରେ; ସମ୍ମୁଖେ, ଅଭିମୁଖରେ ।

ପୁରନ୍ଦର-ବ. (ପୁର ଦୃ-ଅ) ଇନ୍ଦ୍ର ।

ପୁରନ୍ଧ୍ରୀ-ବ. (ପୁର-ଧୃ-ଅ-ଈ) ପତି-ପୁତ୍ରବତୀ ସ୍ତ୍ରୀ,

ପୁର-ପାଳ-ବ. ନଗରରକ୍ଷକ । [ଗୃହିଣୀ ।

ପୁରଶ୍ଚରଣ-ବ. (ପୁରଃ-ଚରଣ) ମନ୍ତ୍ର, ଜପ, ହୋମ ପ୍ରଭୃତି ଦ୍ୱାରା ଦେବତାର ପୂଜା ।

ପୁରସ୍କାର-ବ. (ପୁରସ୍-କୃ-ଅ) ସମାଦର ; ପାରିତୋଷିକଦାନ । [ସମ୍ମାନିତ ।

ପୁରସ୍କୃତ-ବଂ. (ପୁରସ୍-କୃ-ତ) ପୁରସ୍କାରପ୍ରାପ୍ତ;

ପୁରା-ଅଂ. (ପୃ-ଅ) ପୂର୍ବକାଳରେ ।

ପୁରାଣ-ବଂ. (ପୁରା-ନ) ପ୍ରାଚୀନ; ବ, ପ୍ରାଚୀନ କାଳର ନାନା ଚରିତପୂର୍ଣ୍ଣ ଧର୍ମ୍ମ-ଗ୍ରନ୍ଥ । ପୁରାଣ ଅଷ୍ଟାଦଶ; ଯଥା, ବ୍ରହ୍ମ, ପଦ୍ମ, ବିଷ୍ଣୁ, ଶିବ, ଭାଗବତ, ନାରଦ, ମାର୍କଣ୍ଡ ଅଗ୍ନି, ଭବିଷ୍ୟ, ବ୍ରହ୍ମ-ବୈବର୍ତ୍ତ, ଲିଙ୍ଗ, ବରାହ, ସ୍କନ୍ଦ, ବାମନ, କୂର୍ମ, ମତ୍ସ୍ୟ, ଗରୁଡ ଓ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡପୁରାଣ ।

ପୁରାଣ-ପୁରୁଷ-ବ. ଆଦ୍ୟପୁରୁଷ, ପରମେଶ ।

ପୁରା-ତତ୍ତ୍ୱ-ବ. ପ୍ରାଚୀନକାଳର ତଥ୍ୟ ।

ପୁରାତନ-ବଂ. (ପୁରା-ତନ) ପ୍ରାଚୀନ ।

ପୁରାବୃତ୍ତ-ବ. (ପୁରା-ବୃତ୍-ତ) ପୂର୍ବବୃତ୍ତାନ୍ତ, ଇତିହାସ ।

ପୁରାସାହ-ବ. (ପୁରା-ସହ୍-ଅ) ଇନ୍ଦ୍ର ।

ପୁରି-ବ. ଗହମପିଠା ଓ ଘିଅରେ ପକ୍ୱ ପିଷ୍ଟକ-ବିଶେଷ । [ତୀର୍ଥ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ।

ପୁରୀ-ବ. (ପୁର-ଈ) ନଗରୀ ; ଭବନ ; ପ୍ରସିଦ୍ଧ-

ପୁରୀଷ-ବ. (ପୃ-ଈଷ) ବିଷ୍ଠା, ମଳ ।

ପୁରୁ-ବଂ. (ପୃ-ଉ) ପ୍ରଚୁର; ବ. ପ୍ରାଚୀନକାଳର ନୃପବିଶେଷ ।

ପୁରୁଖା-ବଂ. ପ୍ରବୀଣ ।

ପୁରୁଣା-ବଂ. (ପୁରାଣଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରାଚୀନ, ପୁରାତନ ।

ପୁରୁଣି-ବ. ଶାକବିଶେଷ ।

ପୁରୁଷ-ବ. (ପୃ-ଉଷ) ପୁମାନ୍, ମନୁଷ୍ୟ; ଆତ୍ମା ।

ପୁରୁଷ-କାର-ବ. ପୌରୁଷ; ଉଦ୍ୟମ ।

ପୁରୁଷତ୍ୱ-ବ. (ପୁରୁଷ-ତ୍ୱ) ମନୁଷ୍ୟତ୍ୱ, ପୌରୁଷ; ବୀର୍ଯ୍ୟ, ଉତ୍ସାହ ।

ପୁରୁଷର୍ଷଭ-ବଂ. (ପୁରୁଷ-ଋଷଭ) ପୁରୁଷଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ପୁରୁଷ-ସିଂହ-ବଂ. ନରଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ପୁରୁଷାର୍ଥ-ବ. (ପୁରୁଷ-ଅର୍ଥ) ପୁରୁଷର ଧର୍ମ, ଅର୍ଥ, କାମ ମୋକ୍ଷରୂପ ପ୍ରୟୋଜନ; ମୁକ୍ତି ।

ପୁରୁଷୋତ୍ତମ-ବ. (ପୁରୁଷ-ଉତ୍ତମ) ପରମାତ୍ମା; ପୁରୀତୀର୍ଥ ।

ପୁରୁହୂତ-ବ. (ପୁରୁ-ହୂ-ତ) ଇନ୍ଦ୍ର । [ଗାମୀ ।

ପୁରୋଗାମୀ-ବଂ. (ପୁରଃ ଗମ୍-ଇନ୍) ଅଗ୍ର-

ପୁରୋଧା-ବ. (ପୁରସ୍-ଧା-ଅସ୍) ପୁରୋହିତ ।

ପୁରୋହିତ-ବ. (ପୁରସ୍-ଧା-ତ) ଶ୍ରାଦ୍ଧାଦିକର୍ମ କରିବା ବ୍ରାହ୍ମଣ ।

ପୁଲକ-ବ. (ପୁଲ୍-ଅକ) ରୋମାଞ୍ଚ; ହର୍ଷ ।

ପୁଲକିତ-ବଂ. (ପୁଲକ-ଇତ) ହୃଷ୍ଟ; ରୋମାଞ୍ଚିତ । [ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଋଷି ।

ପୁଲସ୍ତ୍ୟ-ବ. (ପୁଲ-ସ୍ତ୍ୟୈ-ଅ) ସପ୍ତର୍ଷିମାନଙ୍କ

ପୁଲହ-ବ. (ପୁଲ-ହା-ଅ) ସପ୍ତର୍ଷିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ

ପୁଳାଏ-କ୍ରି. ବ. ମୁଠାଏ । [ଏକ ଋଷି ।

ପୁଳି-ବ. ଏକପ୍ରକାର ପିଠା ।

ପୁଳିନ-ବ. (ପୁଲ୍-ଇନ) ତଟ ।

ପୁଲିନ୍ଦ-ବ. ଶବର ।

ପୁଲିନ୍ଦା-ବ. (ଫାର୍ଶୀ) ଲଫାଫା ।

ପୁଲୋମଜା-ବ. (ପୁଲୋମନ୍-ଜନ୍-ଅ-ଆ) ଶଚୀ, ଇନ୍ଦ୍ରାଣୀ ।

ପୁଷ୍କର-ବ. (ପୁଷ୍-କର) ପଦ୍ମ; ଜଳ ।

ପୁଷ୍କରିଣୀ ବ. (ପୁଷ୍କର-ଇନ୍-ଈ) ପୋଖରୀ, ପଦ୍ମିନୀ ।

ପୁଷ୍କଳ-ବଂ. (ପୁଷ୍-କଳ) ବହୁ; ପ୍ରଚୁର ।

ପୁଷ୍ଟ-ବଂ. (ପୁଷ୍-ତ) ପ୍ରତିପାଳିତ; ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ।

ପୁଷ୍ଟି-ବ. (ପୁଷ୍-ତି) ପୋଷଣ; ବୃଦ୍ଧି ।

ପୁଷ୍ଟିକର-ବଂ. (ପୁଷ୍ଟି-କର) ବୃଦ୍ଧିକାରକ, ବଳକାରକ ।

ପୁଷ୍ପ-ବ. (ପୁଷ୍ପ-ଅ) ଫୁଲ, କୁସୁମ ।

ପୁଷ୍ପକ-ବ. (ପୁଷ୍ପ-କ) କୁବେର-ରଥ ।

ପୁଷ୍ପଧନ୍ୱା-ବ. (ପୁଷ୍ପ-ଧନୁଃ) କନ୍ଦର୍ପ ।

ପୁଷ୍ପମାସ-ବ. ବସନ୍ତକାଳ ।

ପୁଷ୍ପରସ-ବ. (ପୁଷ୍ପ-ରସ) ଫୁଲର ମଧୁ ।

ପୁଷ୍ପ-ରାଗ-ବ. ପୋଖରାଜ ନାମକ ମଣିବିଶେଷ ।

ପୁଷ୍ପ-ବାଟିକା-ବ. ଫୁଲବଗିଚା ।

ପୁଷ୍ପିତ-ବଂ. (ପୁଷ୍ପ-ଇତ) କୁସୁମିତ ପ୍ରକାଶିତ ।

ପୁଷ୍ପେଷୁ-ବ. (ପୁଷ୍ପ-ଇଷୁ) କନ୍ଦର୍ପ ।

ପୁଷ୍ୟା-ବ. (ପୁଷ୍-ଯ-ଆ) ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।

ପୁସ୍ତକ-ବ. (ପୁସ୍ତ-ଅକ) ଗ୍ରନ୍ଥ, ପୋଥି ।

ପୁସ୍ତକାଗାର-ବ.(ପୁସ୍ତକ-ଅଗାର) ପୁସ୍ତକାଳୟ ।

ପୁହାଇବା-କ୍ରି. ପ୍ରଭାତ କରାଇବା ।

ପୂଗ-ବ. (ପୂ-ଗ) ଗୁବାକ, ଗୁଆ ।

ପୂଜକ-ବ. (ପୂଜ-ଅକ) ଉପାସକ, ସେବକ ।

ପୂଜନ-ବ. (ପୂଜ-ଅନ) ପୂଜା, ଅର୍ଚ୍ଚନା ।

ପୂଜନୀୟ-ବଂ. (ପୂଜ-ଅନୀୟ) ପୂଜାର ଯୋଗ୍ୟ, ପୂଜ୍ୟ ।

ପୂଜା-ବ. (ପୂଜ୍-ଅ) ଅର୍ଚ୍ଚନା, ଉପାସନା, ସେବା; ସ୍ତୁତି ।

ପୂଜାର୍ହ-ବଂ. (ପୂଜା-ଅର୍ହ) ପୂଜାର ଯୋଗ୍ୟ ।

ପୂଜାହାରୀ-ବ. (ପୂଜା-ଅହାରୀ) ଦେବପୂଜକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ।

ପୂଜିତ-ବଂ. (ପୂଜ୍-ତ) ଅର୍ଚ୍ଚିତ, ସେବିତ ।

ପୂଜ୍ୟ-ବଂ. (ପୂଜ୍-ଯ) ପୂଜାର ଯୋଗ୍ୟ ।

ପୂଜ୍ୟମାନ-ବ. ସେବ୍ୟମାନ ।

ପୂତ-ବଂ. (ପୂ-ତ) ନିର୍ମଳ, ପବିତ୍ର ।

ପୂତନା-ବ. ପୁରାଣୋକ୍ତ ରାକ୍ଷସୀବିଶେଷ ।

ପୂତି-ବ. (ପୂୟ୍-ତି) ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ।

ପୂତିକା-ବ. (ପୂୟ୍-ତି-କ-ଆ) ପୋଇଶାଗ ।

ପୂତିଗନ୍ଧ-ବ. (ପୂତି-ଗନ୍ଧ) ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ।

ପୂପ-ବ. (ପୂ-ପକ୍) ପଷ୍ଟକ, ପିଠା ।

ପୂୟ-ବ. (ପୂୟ୍-ଅ) ବିକୃତରକ୍ତ, ପୂଜ ।

ପୂର-ବ. (ପୂର୍-ଅ) ଜଳରାଶି; ପ୍ରବାହ; ପିଠାଭିତରେ ପୂରିତ ମିଷ୍ଟଦ୍ରବ୍ୟ ।

ପୂରଣ-ବ.(ପୂର-ଅନ) ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ବା କରିବା ।

ପୂରୟିତା-ବଂ. (ପୂର୍-ଣିଚ୍-ତୃ) ଯେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରେ ।

ପୂର୍ଣ୍ଣ-ବଂ. (ପୃ-ତ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ପୂର୍ଣ୍ଣିମା } ବ. (ପୂର୍ଣ୍ଣ-ମା, ମାସୀ) ପୂର୍ଣ୍ଣିମାତିଥି ।
ପୂର୍ଣ୍ଣମାସୀ }

ପୂର୍ଣ୍ଣାୟୁ-ବି. (ପୂର୍ଣ୍ଣ-ଆୟୁ) ଶତବର୍ଷପରିମିତ ଜୀବିତକାଳ । [ଦଣ୍ଡୀ ଛତ୍ର ।

ପୂର୍ଣ୍ଣିମା-ବି. (ପୂର୍ଣ୍ଣ-ଇମ-ଆ) ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷର ପଞ୍ଚ-

ପୂର୍ତ୍ତ-ବି. (ପୃ-ତ) ସାଧାରଣର ଉପକାରାର୍ଥ ଜଳାଶୟାଦି ଖନନ ।

ପୂର୍ତ୍ତି-ବି. (ପୂର-ତି) ପୂରଣ । [ପ୍ରାଚୀନ ।

ପୂର୍ବ-ବି. (ପୂର୍ବ୍-ଅ) ଆଦି; ପ୍ରାଚୀଦିକ୍; ବି°.

ପୂର୍ବ-ପୁରୁଷ-ବି. ପିତୃ ପିତାମହାଦି ।

ପୂର୍ବଫାଲ୍ଗୁନୀ-ବି. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।

ପୂର୍ବ-ଭାଦ୍ରପଦ-ବି. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।

ପୂର୍ବ-ରାଗ-ବି. ନାୟକ ନାୟିକାର ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ପ୍ରଥମାନୁରାଗ ।

ପୂର୍ବାଷାଢ଼ା-ବି.(ପୂର୍ବ-ଆଷାଢ଼ା) ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।

ପୂର୍ବାହ୍ନ-ବି. (ପୂର୍ବ-ଅହନ୍) ଦିବସର ପ୍ରଥମଭାଗ ।

ପୂର୍ବୋକ୍ତ-ବି°. (ପୂର୍ବ-ଉକ୍ତ) ପୂର୍ବକଥିତ ।

ପୂଷା-ବି. (ପୂଷ୍-ଅନ୍) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ପୃକ୍ତ-ବି°. (ପୃଚ୍-ତ) ମିଶ୍ରିତ; ସଂଲଗ୍ନ ।

ପୃଚ୍ଛା-ବି. (ପ୍ରଚ୍ଛ୍-ଅ-ଆ) ପ୍ରଶ୍ନ, ଜିଜ୍ଞାସା ।

ପୃତନା-ବି. ସେନା, ସୈନ୍ୟଦଳ ।

ପୃଥକ୍-ଅ°. (ପୃଥ୍-ଅକ୍) ଭିନ୍ନ । [ପତ୍ନୀ ।

ପୃଥା-ବି. (ପୃଥ୍-ଅ-ଆ) କୁନ୍ତୀ, ପାଣ୍ଡୁରାଜାଙ୍କ

ପୃଥିବୀ, ପୃଥ୍ୱୀ } ବି. (ପ୍ରଥ୍-ଇବୀ,) ଭୂମି, ଧରା ।

ପୃଥୁ-ବି°. (ପ୍ରଥ୍-ଉ) ବିସ୍ତୃତ ; ବିଶାଳ ; ସ୍ଥୂଳ; ବି. ପ୍ରାଚୀନକାଳର ନୃପବିଶେଷ ।

ପୃଥୁକ-ବି. ଚୂଡ଼ା ।

ପୃଥୁଲ-ବି°. (ପୃଥୁ-ଲ) ବୃହତ୍, ବିସ୍ତୃତ; ସ୍ଥୂଳ ।

ପୃଷତ୍-ବି. ପୃଷ୍-ଅତ୍) ଜଳବିନ୍ଦୁ ।

ପୃଷୋଦର-ବି. (ପୃଷତ୍-ଉଦର) ବାୟୁ ।

ପୃଷ୍ଟ-ବି°. (ପ୍ରଚ୍ଛ୍-ତ) ଜିଜ୍ଞାସିତ ।

ପୃଷ୍ଠ-ବି. (ପୃଷ୍-ଥ) ପଶ୍ଚାଦ୍ଭାଗ, ପିଠି; ପଦାର୍ଥର ଏକ ପାର୍ଶ୍ୱ ।

ପୃଷ୍ଠ-ବଂଶ-ବି. ପିଠିର ମଝିହାଡ଼ ।

ପୃଷ୍ଠଭଙ୍ଗ-ବି. (ପୃଷ୍ଠ-ଭଞ୍ଜ୍-ଅ) ପଳାୟନ, ଯୁଦ୍ଧରେ ହାରି ପଳାଇବା ।

ପେଚ-ବି. ବଳ ।

ପେଚକ-ବି. (ପଚ୍-ଅକ) ପେଚା ।

ପେଞ୍ଜ-ବି. ଭାତର ମଣ୍ଡଜଳ ।

ପେଟ-ବି. ଉଦର,ଗର୍ଭ ।

ପେଟକ-ବି. ପେଟରା ।

ପେଟିକା-ବି. ପେଟରା ।

ପେଟରି-ବି. ପେଡ଼ି ।

ପେଟୁ-ବି°. ଉଦରମ୍ଭରି ।

ପେଠୀ-ବି. ବାଘର ସ୍ତ୍ରୀ ।

ପେଡ଼ା-ବି. ମିଷ୍ଟାନ୍ନବିଶେଷ ; ପେଟରା ।

ପେଡ଼ି-ବି. (ପେଟୀଶବ୍ଦଜ) ପେଟରାବିଶେଷ ।

ପେଡ଼ିବା-କ୍ରି. (ପୀଡ୍ଧାତୁରୁ) ରସ ବା ତେଲ ବାହାର କରିବା ।

ପେଣ୍ଠ-ବି. ଗଞ୍ଜ, ହାଟ ।

ପେଣ୍ଠୀ-ବିଂ. ସ୍ଥୂଳା ଓ ବାଗ୍ମୀ ।

ପେଣ୍ଡ୍ରା-ବି. ଗଚ୍ଛ, କାଣ୍ଡ ।

ପେୟ-ବିଂ. (ପା-ଯ) ପାନୀୟ, ପାନର ଯୋଗ୍ୟ ।

ପେଲ-ବି. ଅଣ୍ଡକୋଷ ।

ପେଲବ-ବିଂ. କୋମଳ, ମୃଦୁ ।

ପେଲିବା-କ୍ରି. ଠେଲିବା ।

ପେଶକସ-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) ସାମନ୍ତନୃପ-ପ୍ରଦତ୍ତ-କର ।

ପେଶକାର-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) ।

ପେଶଲ-ବିଂ. ସୁନ୍ଦର; କୋମଳ ।

ପେଶା-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) ବ୍ୟବସାୟ ।

ପେଶୀ-ବି. ମାଂସପିଣ୍ଡ ।

ପେଷଣ-ବି. (ପିଷ୍-ଅନ) ଚୂର୍ଣ୍ଣନ ।

ପେଷଣୀ-ବି. ପେଷଣଯନ୍ତ୍ର ।

ପେଷିବା-କ୍ରି. (ପିଷ୍ଧାତୁରୁ) ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ।

ପେଷିବା-କ୍ରି. (ପ୍ର-ଇଷ୍ଧାତୁରୁ) ପ୍ରେରଣ କରିବା (ପଦ୍ୟେ ବ୍ୟବହୃତ) ।

ପୈତା ବି. (ପବିତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଯଜ୍ଞୋପବୀତ ।

ପୈତୃକ-ବିଂ. (ପିତୃ-ଷ୍ଣ) ପିତୃପିତାମହାଦି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ପୈଶାଚ, ପୈଶାଚିକ } ବିଂ.(ପିଶାଚ-ଅ, ଇକ) ପିଶାଚ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ଅସୁରିକ ।

ପୋଇ-ବି. ପୁଇକା ଶାକ ।

ପୋଇଲି-ବି. ଦାସୀ ।

ପୋକ-ବି. କୀଟ ।

ପୋକରି-ବିଂ. ପୋକ-ଖିଆ ।

ପୋଖତ-ବିଂ. (ଫାର୍ଶୀ) ପକ୍ୱ; ଦୃଢ଼ ।

ପୋଖତି-ବି. (ପ୍ରସୂତଶବ୍ଦଜ) ନବପ୍ରସୂତା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ପୋଖରୀ-ବି. (ପୁଷ୍କରିଣୀଶବ୍ଦଜ) ପୁଷ୍କରିଣୀ ।

ପୋଗଣ୍ଡ-ବି. ଅପୋଗଣ୍ଡ ବାଳକ ।

ପୋଛିବା-କ୍ରି.(ପ୍ର-ଉଞ୍ଛ୍ଧାତୁରୁ) ମାର୍ଜନ କରିବା, ପରିଷ୍କାର କରିବା ।

ପୋଡ଼ା-ବିଂ. ଦଗ୍ଧ ।

ପୋଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବା ।

ପୋଢ଼ୁଆଁ-ବିଂ. (ପ୍ରଥମଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରଥମଜାତ ।

ପୋତ-ବି. ଶାବକ; ଜାହାଜ ।

ପୋତକି-ବି. ଗଛବିଶେଷ ।

ପୋତା-ବିଂ. ପ୍ରୋଥିତ ।

ପୋତାଧ୍ୟକ୍ଷ-ବି. (ପୋତ-ଅଧ୍ୟକ୍ଷ) ଜାହାଜା-ଦର କାପ୍ତାନ, ଜାହାଜରକ୍ଷକ ।

ପୋତାଶ୍ରୟ-ବି. (ପୋତ-ଆଶ୍ରୟ) ଜାହାଜର ନଙ୍ଗପଦସ୍ଥାନ ।

ପୋତିବା-କ୍ରି. ପ୍ରୋଥିତ କରିବା ।

ପୋତ୍ରି-ବି. ଶୂକରର ମୁଖାଗ୍ର ।

ପୋଥି-ବି. (ପୁସ୍ତକଶବ୍ଦର-ଅପଭ୍ରଂଶ) ପୁସ୍ତକ ।

ପୋଦ୍ଦାର-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) ଟଙ୍କା ପରୀକ୍ଷକ ।

ପୋପରି-ବିଂ. ପୋକଖିଆ, ଘୁଣଖିଆ ।

ପୋବାର-ବି. (ପାବରଶବ୍ଦଜ) ପଶାର ଏକ-ପ୍ରକାର ପତନ ।

ପୋରଆ-ବିଂ. ଅତି ପୁରୁଣା, ଜୀର୍ଣ୍ଣ ।

ପୋଲ-ବି. ସେତୁ; ଶୂନ୍ୟ-ମଧ୍ୟ ।

ପୋଲି-ବିଂ. ମାରଣା; ଘମ୍ପା ।

ପୋଷ-ବି. ଅଧଅଞ୍ଜଳା ।

ପୋଷଣ-ବି. (ପୁଷ୍-ଅନ) ପାଳନ ।

ପୋଷା-ବିଂ. (ପୁଷ୍ ଧାତୁରୁ) ପାଳିତ ।

ପୋଷାକ-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ପରିଚ୍ଛଦ ।

ପୋଷ୍ଟା-ବିଂ. (ପୁଷ୍-ତୃ) ପୋଷଣକର୍ତ୍ତା ।

ପୋଷ୍ୟ-ବିଂ. (ପୁଷ୍-ଯ) ପୋଷଣୀୟ, ପ୍ରତି

ପୋଷ୍ୟ-ପୁତ୍ର-ବି. ଦତ୍ତକପୁତ୍ର । [ପାଳନୀୟ ।

ପୋସ୍ତ-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଅଫିମ ଫଳ ।

ପୋହଳା-ବି. (ପ୍ରବାଳଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରବାଳ ।

ପୌଗଣ୍ଡ-ବି. (ପୋଗଣ୍ଡ-ଅ) ବାଲ୍ୟକାଳ ।

ପୌତ୍ତଳିକ-ବିଂ. (ପୁତ୍ତଳି-କ) ପ୍ରତିମାପୂଜକ ।

ପୌତ୍ର-ବି. (ପୁତ୍ର-ଅ) ପୁତ୍ରର ପୁତ୍ର, ନାତି ।

ପୌତ୍ରୀ-ବି. (ପୁତ୍ର-ଅ-ଈ) ପୁତ୍ରର କନ୍ୟା, ନାତୁଣୀ । [ପୁନଃ ଜାତ ।

ପୌନଃପୁନିକ-ବିଂ. (ପୁନଃପୁନଃ-ଇକ) ପୁନଃ-

ପୌର-ବିଂ. (ପୁର-ଅ) ନଗରସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବି. ନଗରବାସୀ ।

ପୌରବ-ବିଂ. (ପୁରୁ-ଅ) ପୁରୁବଂଶୀୟ (ରଜା) ।

ପୌରସ୍ତ୍ୟ-ବିଂ, (ପୁରସ୍-ତ୍ୟ) ପ୍ରାଚ୍ୟ; ପ୍ରାଥମିକ

ପୌରାଣିକ-ବିଂ. (ପୁରାଣ-ଇକ) ପୁରାଣ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବି. ପୁରାଣଶାସ୍ତ୍ରରେ ପଣ୍ଡିତ ।

ପୌରୁଷ-ବି. (ପୁରୁଷ-ଅ) ପୁରୁଷତ୍ୱ, ପରାକ୍ରମ; ତେଜଃ । [ମନୁଷ୍ୟରଚିତ ।

ପୌରୁଷେୟ-ବିଂ. (ପୁରୁଷ-ଏୟ) ପୁରୁଷକୃତ,

ପୌରୋହିତ୍ୟ-ବି. (ପୁରୋହିତ-ଯ) ପୁରୋହିତର କର୍ମ ।

ପୌର୍ଣ୍ଣମାସୀ-ବି.(ପୂର୍ଣ୍ଣମାସ-ଅ-ଈ) ପୂର୍ଣ୍ଣିମାତିଥି ।

ପୌର୍ବାପର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ପୂର୍ବାପର-ଯ) ପୂର୍ବାପରତ୍ୱ, ଅନୁକ୍ରମ ।

ପୌଲସ୍ତ୍ୟ-ବି. (ପୁଲସ୍ତ୍ୟ-ଅ) ପୁଲସ୍ତ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, କୁବେର; ରାବଣ । [ଶଚୀ ।

ପୌଲୋମୀ-ବି. (ପୁଲୋମନ୍-ଅ-ଈ) ଇନ୍ଦ୍ରାଣୀ,

ପୌଷ-ବି. (ପୁଷ୍ୟା-ଅ) ଯେଉଁ ମାସର ପୂର୍ଣ୍ଣିମାରେ ପୁଷ୍ୟାନକ୍ଷତ୍ର ହୁଏ ।

ପୌଷ୍ଟିକ-ବିଂ. (ପୁଷ୍ଟି-କ) ପୁଷ୍ଟିକାରକ ।

ପ୍ର-ଉପସର୍ଗ, ଅ. ଆରମ୍ଭ, ଉତ୍କର୍ଷ, ଖ୍ୟାତି, ଆଧିକ୍ୟ ପ୍ରଭୃତି ଭାବର ବୋଧକ ।

ପ୍ରକଟ-ବିଂ. ବ୍ୟକ୍ତ ।

ପ୍ରକଟନ-ବି. (ପ୍ର-କଟ୍-ଅନ) ପ୍ରକାଶନ ।

ପ୍ରକଟିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-କଟ୍-ତ) ପ୍ରକାଶିତ ।

ପ୍ରକର-ବି. (ପ୍ର-କୃ-ଅ) ସମୂହ, ପୁଷ୍ପାଦିର ସ୍ତବକ ।

ପ୍ରକରଣ-ବି. (ପ୍ର-କୃ-ଅନ) ପ୍ରସ୍ତାବ; ପ୍ରସଙ୍ଗ; ଅଧ୍ୟାୟ ।

ପ୍ରକର୍ଷ ବି. (ପ୍ର-କୃଷ୍-ଅ) ଉତ୍କର୍ଷ, ଆଧିକ୍ୟ ।

ପ୍ରକାଣ୍ଡ-ବିଂ. (ପ୍ର-କାଣ୍ଡ) ଅତି ବୃହତ୍ ।

ପ୍ରକାର-ବି. (ପ୍ର-କୃ-ଅ) ପ୍ରଭେଦ; ଜାତି; ଶ୍ରେଣୀ; ରୀତି ।

ପ୍ରକାରାନ୍ତର-ବି. (ପ୍ରକାର-ଅନ୍ତର) ଅନ୍ୟ-ପ୍ରକାର । [ପ୍ରକଟ; ବିକସିତ, ସ୍ପଷ୍ଟ ।

ପ୍ରକାଶ-ବି. (ପ୍ର-କାଶ୍-ଅ) ଦୀପ୍ତି; ବିଂ. ପ୍ରସିଦ୍ଧ ;

ପ୍ରକାଶକ-ବିଂ. (ପ୍ର-କାଶ୍-ଅକ) ପ୍ରକାଶକାରୀ ।

ପ୍ରକାଶନ-ବି. (ପ୍ର-କାଶ୍-ଅନ) ପ୍ରକଟନ ।

ପ୍ରକାଶିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-କାଶ୍-ତ) ପ୍ରକଟିତ ; ଦୀପିତ ; ବିସ୍ତୃତ ।

ପ୍ରକାଶ୍ୟ-ବିଂ. (ପ୍ର-କାଶ୍-ଯ) ପ୍ରକାଶଯୋଗ୍ୟ ।

ପ୍ରକୀର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ. (ପ୍ର-କୃ-ତ) ବିକ୍ଷିପ୍ତ ।

ପ୍ରକୀର୍ତ୍ତିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-କୀର୍ତ୍ତ-ତ) ବର୍ଣ୍ଣିତ; ବିଖ୍ୟାତ ।

ପ୍ରକୁପିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-କୁପ୍-ତ) ଅତିଶୟ କ୍ରୁଦ୍ଧ ।

ପ୍ରକୃତ-ବିଂ. (ପ୍ର-କୃ-ତ) ଯଥାର୍ଥ; ପ୍ରସ୍ତାବିତ ।

ପ୍ରକୃତି-ବି. (ପ୍ର-କୃ-ତି) ସୃଷ୍ଟି; ସ୍ୱଭାବ ; ପ୍ରଜା ; ମୂଳ ଶବ୍ଦ ବା ଧାତୁ । (ସୁସ୍ଥ ।

ପ୍ରକୃତିସ୍ଥ-ବିଂ. (ପ୍ରକୃତି-ସ୍ଥା-ଅ) ନିଜ ଭାବାପନ୍ନ;

ପ୍ରକୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ପ୍ର-କୃଷ୍-ତ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ପ୍ରଶସ୍ତ, ଉତ୍କୃଷ୍ଟ । [ବେଗର ଉତ୍କଟତା ।

ପ୍ରକୋପ-ବି. (ପ୍ର-କୁପ୍-ଅ) ଅତିଶୟ କୋପ;

ପ୍ରକୋଷ୍ଠ-ବି. (ପ୍ର-କୁଶ୍-ଠ) କୋଠରି; କହୁଣି-ଠାରୁ ମଣିବନ୍ଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାହୁ-ଭାଗ ।

ପ୍ରକ୍ରମ-ବି. (ପ୍ର-କ୍ରମ-ଅ) ପ୍ରଥମାରମ୍ଭ; ଉପକ୍ରମ ।

ପ୍ରକ୍ରିୟା-ବି. (ପ୍ର-କୃ-ଯ-ଆ) ବିଶିଷ୍ଟକ୍ରିୟା; ପ୍ରୟୋଗ ।

ପ୍ରକ୍ୱଣ-ବି. (ପ୍ର-କ୍ୱଣ୍-ଅ) ବୀଣାଧ୍ୱନି; ଧ୍ୱନି ।

ପ୍ରକ୍ଷାଳନ-ବି. (ପ୍ର-କ୍ଷାଳି-ଅନ) ଧୌତକରଣ; ପରିଷ୍କରଣ ।

ପ୍ରକ୍ଷିପ୍ତ-ବିଂ. (ପ୍ର-କ୍ଷିପ୍-ତ) ନିକ୍ଷିପ୍ତ; ଅନ୍ତର୍ନିବେଶିତ ।

ପ୍ରକ୍ଷେପ-ବି. (ପ୍ର-କ୍ଷିପ୍-ଅ) ନିକ୍ଷେପ ।

ପ୍ରକ୍ଷ୍ୱେଡ଼ନ-ବି. ଲୌହମୟ ବାଣ ।

ପ୍ରଖର-ବିଂ. (ପ୍ର-ଖର) ତୀକ୍ଷ୍ଣ; ତୀବ୍ର ।

ପ୍ରଖ୍ୟାତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଖ୍ୟା-ତ) ପ୍ରସିଦ୍ଧ; ବିଖ୍ୟାତ ।

ପ୍ରଗତି-ବି. (ପ୍ର-ଗମ୍-ତି) ପୁରୋଗତି; ଉନ୍ନତି ।

ପ୍ରଗଲ୍ଭ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଗଲ୍ଭ୍-ଅ) ଉଦ୍ଧତ; ଲଜ୍ଜାଶୂନ୍ୟ; ସାହସୀ । [ନିବିଡ଼; ଗମ୍ଭୀର ।

ପ୍ରଗାଢ଼-ବିଂ. (ପ୍ର-ଗାହ୍-ତ) ଅତିଶୟ ଦୃଢ଼,

ପ୍ରଗ୍ରହ-ବି. ଲଗାମ ।

ପ୍ରଘଣ୍ଟ-ବି. ଚଟମା ।

ପ୍ରଚଣ୍ଡ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଚଣ୍ଡ) ପ୍ରଖର, ଦୁଃସହ; ଭୀଷଣ ।

ପ୍ରଚଳନ-ବି. (ପ୍ର-ଚଲ୍-ଅନ) ପ୍ରଚାର, ଚଳନ ।

ପ୍ରଚଳିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଚଲ୍-ତ) ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ; ଯାହା ଚାଲୁଅଛି । [ପ୍ରକାଶ ।

ପ୍ରଚାର-ବି. (ପ୍ର-ଚର୍-ଅ) ଚଳନ; ପ୍ରସିଦ୍ଧି;

ପ୍ରଚାରକ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଚର୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ଯେ ପ୍ରଚାର କରେ । [ପ୍ରକାଶିତ ।

ପ୍ରଚାରିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଚର-ଣିଚ୍-ତ) ବିଜ୍ଞାପିତ,

ପ୍ରଚୁର-ବିଂ. (ପ୍ର-ଚୁର୍-ଅ) ପ୍ରଭୂତ, ବହୁଳ ।

ପ୍ରଚେତାଃ-ବି. (ପ୍ର-ଚେତସ୍) ବରୁଣ; ମୁନି-ବିଶେଷ । [ନିଯୋଜିତ ।

ପ୍ରଚୋଦିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଚୁଦ୍-ଣିଚ୍-ତ) ପ୍ରେରିତ;

ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଛଦ୍-ତ) ଆଚ୍ଛାଦିତ, ଗୁପ୍ତ ।

ପ୍ରଚ୍ଛର୍ଦ୍ଦନ-ବି. (ପ୍ର ଛର୍ଦ୍-ଅନ) ବମନ ।

ପ୍ରଚ୍ଛାଦନ-ବି. (ପ୍ର-ଛଦ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଆଚ୍ଛାଦନ ।

ପ୍ରଜା-ବି. (ପ୍ର-ଜନ୍-ଅ-ଆ) ସନ୍ତାନ, ରାଜାର ଅଧୀନସ୍ଥ ଜନ ।

ପ୍ରଜାଗର-ବି. (ପ୍ର-ଜାଗୃ-ଅ) ଜାଗରଣ ।

ପ୍ରଜା-ତନ୍ତ୍ର-ବି. ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ହସ୍ତଗତ ରାଜ୍ୟ-ଶାସନ । [ପାଙ୍କଶ-ପତଙ୍ଗ ।

ପ୍ରଜାପତି-ବି. (ପ୍ରଜା-ପତି) ବ୍ରହ୍ମା ; ରାଜା ;

ପ୍ରଜ୍ଞ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଜ୍ଞା-ଅ); ଜ୍ଞାନୀ, ବିଚକ୍ଷଣ, ପଣ୍ଡିତ ।

ପ୍ରଜ୍ଞା-ବି. (ପ୍ର-ଜ୍ଞା-ଆ) ବୁଦ୍ଧି; ସୂକ୍ଷ୍ମମତି ।

ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଜ୍ୱଲ୍-ତ) ଜ୍ୱଳନଯୁକ୍ତ ; ଜ୍ୱଳନ୍ତ ।

ପ୍ରଣତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ନମ୍-ତ) କୃତପ୍ରଣାମ ।
ପ୍ରଣତି-ବି. (ପ୍ର-ନମ୍-ତି) ପ୍ରଣାମ ।
ପ୍ରଣୟ-ବି. (ପ୍ର-ନୀ-ଅ) ପ୍ରୀତି; ପରିଚୟ ।
ପ୍ରଣୟନ-ବି. (ପ୍ର-ନୀ-ଅନ) ନିର୍ମ୍ମାଣ; ରଚନା ।
ପ୍ରଣୟୀ-ବି. (ପ୍ରଣୟ-ଇନ୍) ଅନୁରକ୍ତ ନାୟକ ।
ପ୍ରଣୟିନୀ-ବି. (ପ୍ରଣୟ-ଇନ୍-ଈ) ଅନୁରକ୍ତା ନାୟିକା । [ଓଁକାର ।
ପ୍ରଣବ-ବି. (ପ୍ର-ନୁ-ଅ) ବେଦର ଆଦ୍ୟବୀଜ;
ପ୍ରଣାମ-ବି. (ପ୍ର-ନମ୍-ଅ) ପ୍ରଣତି; ନମସ୍କାର ।
ପ୍ରଣାଳୀ-ବି. (ପ୍ର-ନାଳୀ) ଜଳ ନିର୍ଗମ ପଥ, ଘାଟ, ଧାର । [ନିବେଶ ।
ପ୍ରଣିଧାନ-ବି. (ପ୍ର-ନି-ଧା-ଅନ) ଧ୍ୟାନ; ମନୋ-
ପ୍ରଣିଧି-ବି. (ପ୍ର-ନି-ଧା-ଇ) ଦୂତ ।
ପ୍ରଣିପାତ-ବି. (ପ୍ର-ନି-ପତ୍-ଅ) ପ୍ରଣାମ ।
ପ୍ରଣୀତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ନୀ-ତ) ରଚିତ ।
ପ୍ରଣେତା-ବିଂ. (ପ୍ର-ନୀ-ତୃ) ରଚୟିତା ।
ପ୍ରଣୋଦିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ନୁଦ୍-ଣିଚ୍-ତ) ପ୍ରେରିତ; ଚଳିତ ।
ପ୍ର-ତନୁ-ବିଂ. ସରୁ, କୃଶ । [ଚାଲୁ ।
ପ୍ରତାନ-ବି. (ପ୍ର-ତନ୍-ଅ) ବିସ୍ତାର; ଲତାର
ପ୍ରତାପ-ବି. (ପ୍ର-ତପ୍-ଅ) ପ୍ରଭାବ; ତେଜଃ ।
ପ୍ରତାରକ-ବିଂ. (ପ୍ର-ତୃ-ଅକ) ବଞ୍ଚକ ।
ପ୍ରତାରଣା-ବି. (ପ୍ର-ତୃ-ଅନ-ଆ) ପ୍ରବଞ୍ଚନା ।
ପ୍ରତାରିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ତୃ-ଣିଚ୍-ତ) ପ୍ରବଞ୍ଚିତ ।
ପ୍ରତି-ଅ. ଉପସର୍ଗ-ପ୍ରତିନିଧି, ବିପରୀତ, ପ୍ରତ୍ୟେକ, ଲକ୍ଷ୍ୟ, ପରିବର୍ତ୍ତ ପ୍ରଭୃତିଭାବର ବୋଧକ ।

ପ୍ରତିକାର } ପ୍ରତୀକାର } ବି. (ପ୍ରତି-କୃ-ଅ) ପ୍ରତିବିଧାନ; ଉପାୟାନୁଷ୍ଠାନ; ଚିକିତ୍ସା ।
ପ୍ରତିକୂଳ-ବିଂ. (ପ୍ରତି-କୂଳ) ପ୍ରତିପକ୍ଷ; ବିରୁଦ୍ଧ ।
ପ୍ରତିକୃତି-ବି. (ପ୍ରତି-କୃ-ତି) ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି; ସାଦୃଶ୍ୟ ।
ପ୍ରତିକ୍ରିୟା-ବି. (ପ୍ରତି-କ୍ରିୟା) ପ୍ରତିକାର; କ୍ରିୟାର ପ୍ରତିଯୋଗରେ କ୍ରିୟା ।
ପ୍ରତିକ୍ଷଣ-କ୍ରି. ବିଂ. (ପ୍ରତି-କ୍ଷଣ) କ୍ଷଣେ କ୍ଷଣେ ।
ପ୍ରତିଗ୍ରହ-ବି. (ପ୍ରତି-ଗ୍ରହ-ଅ) ଦାନଗ୍ରହଣ; ଦେୟବସ୍ତୁ ।
ପ୍ରତିଘାତ-ବି. (ପ୍ରତି-ହନ୍-ଅ) ଗୋଟିଏ ପଦାର୍ଥ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ପଦାର୍ଥକୁ ଆଘାତ କଲେ ଆହତ ପଦାର୍ଥ ପୁନର୍ବାର ତାହାକୁ ଯେ ଆଘାତ କରେ ।
ପ୍ରତି-ଜିହ୍ୱା-ବି. ଜିହ୍ୱା ମୂଳରେ ଥିବା ଘଣ୍ଟିକା ।
ପ୍ରତିଜ୍ଞା-ବି. (ପ୍ରତି-ଜ୍ଞା-ଅ) ସଂକଳ୍ପ, ଅଙ୍ଗୀକାର;
ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ-ବିଂ. ଅଙ୍ଗୀକୃତ । [ପଣ; ପ୍ରସ୍ତାବ ।
ପ୍ରତିଦାନ-ବି. (ପ୍ରତି-ଦା-ଅନ) ବିନିମୟ ।
ପ୍ରତିଦିନ-କ୍ରି. ବିଂ. ପ୍ରତ୍ୟହ । [ଶତ୍ରୁ ।
ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦୀ-ବିଂ. (ପ୍ରତି ଦ୍ୱନ୍ଦ-ଇନ୍) ପ୍ରତିପକ୍ଷ,
ପ୍ରତି-ଧ୍ୱନି } ପ୍ରତି-ଧ୍ୱାନ } ବି. ପ୍ରତିଶବ୍ଦ ।
ପ୍ରତିନିଧି-ବି. (ପ୍ରତି-ନି-ଧା-ଇ) ଜଣକର ପରି-ବର୍ତ୍ତରେ ଅନ୍ୟ; ପ୍ରତିଭୂ ।
ପ୍ରତି-ନିବୃତ୍ତ-ବିଂ. ପ୍ରତ୍ୟାଗତ ।
ପ୍ରତିପକ୍ଷ-ବି. (ପ୍ରତି-ପକ୍ଷ) ବିପକ୍ଷ, ଶତ୍ରୁ ।

ପ୍ରତିପତ୍ତି-ବି. (ପ୍ରତି-ପଦ୍-ତି) ସମ୍ମାନ; ସ୍ୱୀକୃତି, ପଦପ୍ରାପ୍ତି ।

ପ୍ରତିପଦ୍-ବି. ଶୁକ୍ଳ ବା କୃଷ୍ଣପକ୍ଷର ପ୍ରଥମ ତିଥି ।

ପ୍ରତିପନ୍ନ-ବିଂ. (ପ୍ରତି-ପଦ୍-ତ) ଉପଲବ୍ଧ; ପ୍ରମାଣିତ । [ବୋଧକ; ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ।

ପ୍ରତିପାଦକ-ବିଂ. (ପ୍ରତି-ପଦ୍-ଣିଚ-ଅକ)

ପ୍ରତିପାଦନ-ବି. (ପ୍ରତି-ପଦ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ନିବାହ; ଜ୍ଞାପନ; ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ।

ପ୍ରତିପାଳକ-ବିଂ. ରକ୍ଷକ । [ପୋଷଣ ।

ପ୍ରତିପାଳନ-ବି. (ପ୍ରତି-ପାଳ୍-ଅନ) ରକ୍ଷଣ,

ପ୍ରତିଫଳ-ବି. ପ୍ରତିଶୋଧ; ପ୍ରତ୍ୟୁପକାର; ପ୍ରତ୍ୟପକାର ।

ପ୍ରତିଫଳନ-ବି. (ପ୍ରତି-ଫଳ୍-ଅନ) ପ୍ରତିବିମ୍ବନ ।

ପ୍ରତିଫଳିତ-ବିଂ. ପ୍ରତିବିମ୍ବିତ ।

ପ୍ରତିବନ୍ଧକ-ବି. (ପ୍ରତି-ବନ୍ଧ୍-ଅକ) ବାଧା; ବିଘ୍ନ, ବ୍ୟାଘାତ । [ଧୀଶକ୍ତି ।

ପ୍ରତିଭା-ବି. (ପ୍ରତି-ଭା-ଅ) ଦୀପ୍ତି; ଅସାଧାରଣ

ପ୍ରତିଭାତ-ବିଂ. (ପ୍ରତି-ଭା-ତ) ପ୍ରକାଶିତ; ପ୍ରତୀତ ।

ପ୍ରତିଭାସିତ-ବିଂ. (ପ୍ରତି-ଭାସ୍-ତ) ପ୍ରଦୀପ୍ତ; ଶୋଭିତ ।

ପ୍ରତିଭୂ-ବି. (ପ୍ରତି-ଭୂ-୦) ପ୍ରତିନିଧି ।

ପ୍ରତିମ ବିଂ. (ପ୍ରତି-ମା-ଅ) ସଦୃଶ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ପ୍ରତିମା-ବି. (ପ୍ରତି-ମା-ଅ-ଆ) ସାଦୃଶ୍ୟ; ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି, ପ୍ରତିବିମ୍ବ ।

ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି-ବି. (ପ୍ରତି-ମୂର୍ତ୍ତି) ପ୍ରତିମା, ପ୍ରତିକୃତି ।

ପ୍ରତିଯୋଗୀ-ବି. (ପ୍ରତି-ଯୁଜ୍-ଇନ୍) ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ।

ପ୍ରତିରୂପ-ବି. ପ୍ରତିକୃତି ।

ପ୍ରତିରୋଧ-ବି. (ପ୍ରତି-ରୁଧ୍-ଅ) ବାରଣ ।

ପ୍ରତିଲୋମ-ବିଂ. ପ୍ରତିକୂଳ ।

ପ୍ରତିବାଦ-ବି. (ପ୍ରତି-ବଦ୍-ଅ) ବିରୁଦ୍ଧରେ କହିବା, ଆପତ୍ତି । [ଆସାମୀ ।

ପ୍ରତିବାଦୀ-ବିଂ. (ପ୍ରତି-ବଦ୍-ଇନ୍) ପ୍ରତିପକ୍ଷ;

ପ୍ରତିବାସୀ-ବି. (ପ୍ରତି-ବସ୍-ଇନ୍) ପଡ଼ୋଶୀ ।

ପ୍ରତିବିଧାନ ବି. ପ୍ରତିକାର ।

ପ୍ରତିବିଧିତ୍ସା-ବି. (ପ୍ରତି-ବି-ଧା-ସନ୍-ଅ) ପ୍ରତିକାର

ପ୍ରତିବିମ୍ବ ବି. ପ୍ରତିଚ୍ଛାୟା । [କରିବାର ଇଚ୍ଛା ।

ପ୍ରତିବିମ୍ବିତ-ବିଂ. ପ୍ରତିଫଳିତ ।

ପ୍ରତିବେଶୀ ବି. (ପ୍ରତି-ବିଶ୍-ଇନ୍) ପ୍ରତିବାସୀ ।

ପ୍ରତିଶବ୍ଦ-ବି. ପ୍ରତିଧ୍ୱନି; ତୁଲ୍ୟାର୍ଥ ଶବ୍ଦ ।

ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ-ବିଂ. ଅଙ୍ଗୀକୃତ ।

ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି-ବି. ଅଙ୍ଗୀକାର ।

ପ୍ରତିଷେଧ-ବି. (ପ୍ରତି-ସିଧ୍-ଅ) ନିଷେଧ ।

ପ୍ରତିଷେଧକ-ବିଂ. ନିଷେଧକ; ନିବାରକ ।

ପ୍ରତିଷ୍ଟମ୍ଭ-ବି. (ପ୍ରତି-ସ୍ତମ୍ଭ୍-ଅ) ବାଧା ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠା-ବି. (ପ୍ରତି-ସ୍ଥା-ଅ) ସୁଖ୍ୟାତି; ସ୍ଥାପନା; ନୂତନ ଗୃହାଦିର ଉତ୍ସର୍ଗ ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବିଂ. (ପ୍ରତି-ସ୍ଥା-ତ) ସ୍ଥାପିତ ବିଖ୍ୟାତ ।

ପ୍ରତିସୂର୍ଯ୍ୟ ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟମଣ୍ଡଳ; ବହୁରୂପୀ ଏଣ୍ଡୁଅ ।

ପ୍ରତିହତ-ବିଂ. (ପ୍ରତି-ହନ୍-ତ) ବ୍ୟାହତ ।

ପ୍ରତିହାରୀ-ବି. (ପ୍ରତି-ହୃ-ଅ-ଇନ୍) ଦ୍ୱାରପାଳ ।

ପ୍ରତି-ହିଂସା-ବି. ବୈରସାଧନ ।

ପ୍ରତୀକ୍ଷା-ବି. (ପ୍ରତି-ଈକ୍ଷ-ଅ) ଅପେକ୍ଷା ।

ପ୍ରତୀଚୀ-ବ. ପଶ୍ଚିମଦିଗ୍ ।
ପ୍ରତୀଚୀନ } ବି. ପଶ୍ଚିମଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ପ୍ରତୀଚ୍ୟ }
ପ୍ରତୀତ-ବି. (ପ୍ରତି-ଇ-ତ) ଜ୍ଞାତ; ପ୍ରତିଭାତ ।
ପ୍ରତୀତି-ବ. (ପ୍ରତି-ଇ-ତି) ଜ୍ଞାନ, ବିଶ୍ୱାସ ।
ପ୍ରତୀପ-ବି. (ପ୍ରତି-ଅପ୍-ଅ) ପ୍ରତିକୂଳ, ବିପରୀତ ।
ପ୍ରତୀୟମାନ-ବି. (ପ୍ରତି-ଇ-ଅନ) ଜ୍ଞାୟମାନ; ଯାହା ଜଣାଯାଉଅଛି ।
ପ୍ରତୋଦ-ବ. (ପ୍ର-ତୁଦ୍-ଅ) ଚାବୁକ; ପାଞ୍ଚଣ ।
ପ୍ରତ-ବି. ପୁରାତନ । [ଗୋ ଚର ।
ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ-ବି.(ପ୍ରତି-ଅକ୍ଷ) ଚକ୍ଷୁର୍ଗୋଚର; ଇନ୍ଦ୍ରିୟ-
ପ୍ରତ୍ୟଗ୍ର-ବ. ସଦ୍ୟୋଜାତ, ନବ ।
ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ-ବ ଅଙ୍ଗର ଅଙ୍ଗ ।
ପ୍ରତ୍ୟନ୍ତ-ବି. ପ୍ରାନ୍ତସ୍ଥିତ । [ଜ୍ଞାନ; ଚିହ୍ନିବା ।
ପ୍ରତ୍ୟଭିଜ୍ଞାନ-ବ. 'ଏହି ସେହି' ଇତ୍ୟାକାର-
ପ୍ରତ୍ୟୟ ବ ବିଶ୍ୱାସ; ଜ୍ଞାନ; ବ୍ୟାକରଣରେ ପ୍ରକୃତି ପରେ ବିଭକ୍ତି । [ବାଦୀ ।
ପ୍ରତ୍ୟର୍ଥୀ-ବ, (ପ୍ରତି-ଅର୍ଥ-ଇନ୍) ପ୍ରତିପକ୍ଷ; ପ୍ରତି-
ପ୍ରତ୍ୟର୍ପଣ-ବ. (ପ୍ରତି ଅର୍ପଣ)ପ୍ରତିଦାନ; ଫେରାଇ-
ପ୍ରତ୍ୟର୍ପିତ-ବି. ପ୍ରତିଦତ୍ତ । [ଦେବା ।
ପ୍ରତ୍ୟବାୟ-ବ. (ପ୍ରତି-ଅବ-ଇ-ଅ) ଅନିଷ୍ଟ; ପାପ; ବିପରୀତ ଆଚରଣ ।
ପ୍ରତ୍ୟହ-ବ. (ପ୍ରତି-ଅହ) ପ୍ରତିଦିନ ।
ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାତ-ବି. (ପ୍ରତି-ଆ-ଖ୍ୟା-ତ)ଅସ୍ୱୀକୃତ, ନିରାକୃତ । [କରଣ ଦୂରୀକରଣ ।
ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ-ବ. (ପ୍ରତି-ଆ-ଖ୍ୟ -ଅନ) ନିରା-

ପ୍ରତ୍ୟାଗତ-ବି. ପ୍ରତିନିବୃତ୍ତ ।
ପ୍ରତ୍ୟାଗମନ-ବ. ଫେରିଆସିବା ।
ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ବ. ପୁନରାବର୍ତ୍ତନ; ଫେରିଆସିବା ।
ପ୍ରତ୍ୟାଶା-ବ (ପ୍ରତି-ଆଶା) ଭରସା ।
ପ୍ରତ୍ୟାଶୀ-ବ. (ପ୍ରତ୍ୟାଶା-ଇନ୍) ଯେ ପ୍ରତ୍ୟାଶା କରେ ।
ପ୍ରତ୍ୟୁକ୍ତି-ବ. (ପ୍ରତି-ବଚ୍-ତି) ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ।
ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ପନ୍ନ-ବି. (ପ୍ରତି-ଉତ୍ପନ୍ନ' ଉପସ୍ଥିତବିଷୟରେ ଉତ୍ପନ୍ନ;' କାର୍ଯ୍ୟକାଳରେ ଉଦିତ । [ବୁଦ୍ଧି ।
ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ପନ୍ନ-ମତି-ବି. କାର୍ଯ୍ୟକାଳରେ ଉପସ୍ଥିତ
ପ୍ରତ୍ୟୁଦ୍ଗମନ-ବ. (ପ୍ରତି-ଉତ୍-ଗମ୍-ଅନ) ମାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଆସିଲେ ଆଗକୁ ଯାଇ ପାଛୋଟି ଆଣିବା ।
ପ୍ରତ୍ୟୁପକାର-ବ. (ପ୍ରତି-ଉପକାର) ଉପକର୍ତ୍ତା ପ୍ରତି ଉପକାର ।
ପ୍ରତ୍ୟୁଷ } ବ. (ପ୍ରତି-ଉଷ, ଉଷ) ପ୍ରାତଃ, ପ୍ରାତଃକାଳ ।
ପ୍ରତ୍ୟୂଷ }
ପ୍ରତ୍ୟୂହ-ବ. (ପ୍ରତି ଉହ-ଅ) ବିଘ୍ନ, ବାଧା ।
ପ୍ରତ୍ୟେକ-କ୍ରି. ବି. (ପ୍ରତି-ଏକ) ଏକ ଏକ କରି ସମୁଦାୟ ।
ପ୍ରଥମ-ବି. (ପ୍ରଥ୍-ଅମ୍) ଆଦ୍ୟ; ମୁଖ୍ୟ ।
ପ୍ରଥମତଃ-ଅ. (ପ୍ରଥମ-ତସ୍) ପ୍ରଥମେ; ଅଗ୍ରେ ।
ପ୍ରଥା-ବି. (ପ୍ରଥ୍-ଅ-ଆ) ରୀତି; ଖ୍ୟାତି ।
ପ୍ରଥିତ-ବି. (ପ୍ରଥ-ତ) ପ୍ରସିଦ୍ଧ, ଖ୍ୟାତ ।
ପ୍ରଥିମା -ବ (ପୃଥୁ-ଇମନ୍) ସ୍ଥୂଳତା; ବିସ୍ତାର ।
ପ୍ରଦ-ବି. (ପ୍ର-ଦା-ଅ) ଦାନକାରୀ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ-ବ. (ପ୍ର-ଦକ୍ଷିଣ) ପୂଜ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିର ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରୁ ଘେରଅଡ଼େ ବୁଲିବା; ବନ୍ଦନା ।
ପ୍ରଦତ୍ତ ବି. (ପ୍ର-ଦା-ତ) ସମର୍ପିତ, ଯାହା ଦିଆଯାଇଅଛି ।
ପ୍ରଦର-ବ. (ପ୍ର ଦୃ-ଅ) ସ୍ତ୍ରୀ ରୋଗବିଶେଷ ।
ପ୍ରଦର୍ଶକ-ବି.(ପ୍ର-ଦୃଶ୍-ଣିଚ୍-ଅକ)ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ।
ପ୍ରଦର୍ଶନ-ବ.(ପ୍ର-ଦୃଶ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଦେଖାଇବା।
ପ୍ରଦର୍ଶିତ-ବି. (ପ୍ର-ଦୃଶ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଯାହା ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି; ଉଲ୍ଲିଖିତ ।
ପ୍ରଦାନ-ବ. (ପ୍ର-ଦା-ଅନ) ଦାନ, ବିତରଣ ।
ପ୍ରଦୀପ-ବ. (ପ୍ର-ଦୀପ୍-ଅ) ଦୀପ; ଆଲୋକସ୍ୱରୂପ ।
ପ୍ରଦୀପ୍ତ-ବି. (ପ୍ର-ଦୀପ୍-ତ) ପ୍ରକାଶିତ; ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ।
ପ୍ରଦେୟ-ବି. (ପ୍ର-ଦା-ଯ) ପ୍ରଦାନର ଯୋଗ୍ୟ ।
ପ୍ରଦେଶ ବ. (ପ୍ର-ଦେଶ) ସ୍ଥାନ; ଦେଶ; ଦେଶର ବିଭାଗ ।
ପ୍ରଦୋଷ-ବ. (ପ୍ର-ଦୋଷ) ସାୟଂକାଳ ।
ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ-ବ. (ପ୍ର-ଦ୍ୟୁମ୍ନ) କନ୍ଦର୍ପ । [ଦୀପ୍ତି ।
ପ୍ରଦ୍ୟୋତ-ବ. (ପ୍ର ଦ୍ୟୁତ-ଅ) ଆଲୋକ;
ପ୍ରଦ୍ୟୋତିତ-ବି. ପ୍ରଦୀପ୍ତ ।
ପ୍ରଧନ-ବ. ଯୁଦ୍ଧ; ନିଧନ । [ମେଶ୍ୱର ।
ପ୍ରଧାନ-ବି. (ପ୍ର-ଧା-ଅନ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ ; ବ. ପର-
ପ୍ରଧ୍ମାତ-ବି. (ପ୍ର-ଧ୍ମା-ତ ଶବ୍ଦିତ । [ଭ୍ରାନ୍ତ ।
ପ୍ରପଞ୍ଚ-ବ. (ପ୍ର-ପଞ୍ଚ୍-ଅ) ସଂସାର; ମାୟା;
ପ୍ରପଦ-ବ. ପାଦାଗ୍ର; ଚରଣପ୍ରାନ୍ତ ।
ପ୍ରପନ୍ନ-ବି. (ପ୍ର-ପଦ୍-ତ) ପ୍ରାପ୍ତ; ଶରଣାଗତ ।
ପ୍ରପା, ପ୍ରପାନ-ବ. (ପ୍ର-ପା, ଅନ) ପାନୀୟଶାଳା; ଜଳଛତ୍ର ।
ପ୍ରପାତ-ବ. (ପ୍ର-ପତ-ଅ) ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନରୁ ନିର୍ଝର-ପତନ । [ପିତା ।
ପ୍ରପିତାମହ-ବ. (ପ୍ର-ପିତାମହ) ପିତାମହର
ପ୍ରପୌତ୍ର-ବ. (ପ୍ର-ପୌତ୍ର) ପୌତ୍ରର ସନ୍ତାନ, ଅଣନାତି ।
ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ-ବି. (ପ୍ର-ଫୁଲ୍ଲ) ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ; ପ୍ରସନ୍ନ ।
ପ୍ରବନ୍ଧ-ବ. (ପ୍ର-ବନ୍ଧ୍-ଅ) ରଚନା ; ପରସ୍ପରସମ୍ବନ୍ଧ ବାକ୍ୟାବଳୀ ।
ପ୍ରବଳ ବି. (ପ୍ର-ବଳ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଳବାନ୍ ।
ପ୍ରବାଳ-ବ. (ପ୍ର-ବଲ୍-ଅ) ପୋହଳା, ବିଦ୍ରୁମ ।
ପ୍ରବୋଧ-ବ. (ପ୍ର-ବୁଧ୍-ଅ) ଜାଗରଣ; ସାନ୍ତ୍ୱନା ।
ପ୍ରବୋଧନ-ବ. (ପ୍ର-ବୋଧି-ଅନ) ଜାଗରିତ କରିବା; ସାନ୍ତ୍ୱନା କରିବା । [ବାୟୁ ।
ପ୍ରଭଞ୍ଜନ-ବ. (ପ୍ର-ଭଞ୍ଜ୍-ଅନ) ବାୟୁ, ବି. ଭଞ୍ଜକ-
ପ୍ରଭବିଷ୍ଣୁ-ବି. (ପ୍ର-ଭୂ-ଇଷ୍ଣୁ) ପ୍ରଭୁ ।
ପ୍ରଭା-ବ. (ପ୍ର-ଭା-ଅ) ଦୀପ୍ତି; ତେଜଃ; ପ୍ରକାଶ ।
ପ୍ରଭାକର-ବ. (ପ୍ରଭା-କୃ-ଅ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ପ୍ରଭାତ-ବ. (ପ୍ର-ଭା-ତ) ପ୍ରାତଃକାଳ, ପ୍ରତ୍ୟୂଷ ।
ପ୍ରଭବ-ବ (ପ୍ର-ଭୂ-ଅ) ଉତ୍ପତ୍ତି; କାରଣ ।
ପ୍ରଭାବ-ବ. (ପ୍ର-ଭୂ-ଅ) ତେଜଃ; ପ୍ରତାପ; ମହିମା; ସାମର୍ଥ୍ୟ ।
ପ୍ରଭୁ-ବ. (ପ୍ର-ଭୂ-ଉ) ସ୍ୱାମୀ; ରଜା, ବିଷ୍ଣୁ ।
ପ୍ରଭୁତା, ପ୍ରଭୁତ୍ୱ-ବ. (ପ୍ରଭୁ-ତା, ତ୍ୱ) ଆଧିପତ୍ୟ; ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ।

ପ୍ରଭୃତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଭୂ-ତ) ପ୍ରଚୁର, ବହୁଳ ।

ପ୍ରଭୃତି-ବିଂ. (ପ୍ର-ଭୂ-ତି) ଇତ୍ୟାଦି (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ) ।

ପ୍ରଭେଦ-ବି. (ପ୍ର-ଭିଦ୍-ଅ) ପ୍ରକାର; ବିଭିନ୍ନତା ।

ପ୍ରମତ୍ତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ମଦ୍-ତ) ପ୍ରମାଦଯୁକ୍ତ; ଅତି-ମତ୍ତ; ଅସାବଧାନ ।

ପ୍ରମଥ-ବି. (ପ୍ର-ମଥ୍-ଅ) ଶିବାନୁଚର ।

ପ୍ରମଥାଧିପ-ବି. ପ୍ରମଥମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ, ଶିବ ।

ପ୍ରମଦା-ବି. (ପ୍ର-ମଦ-ଆ) ରୂପ-ଗର୍ବିତା ନାରୀ; ସୁନ୍ଦରୀ ନାରୀ ।

ପ୍ରମା-ବି. (ପ୍ର-ମା-ଅ-ଆ) ନିଶ୍ଚୟାତ୍ମକ ବୋଧ ।

ପ୍ରମାଣ-ବି. (ପ୍ର-ମା-ଅନ) ନିଶ୍ଚୟର ହେତୁ; ଯୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିରୀକରଣ ।

ପ୍ରମାଣୀକୃତ-ବିଂ. ପ୍ରମାଣରୂପେ ନିଶ୍ଚିତ ।

ପ୍ରମାଥୀ-ବିଂ. (ପ୍ର-ମଥ୍-ଇନ୍) ପୀଡାଦାୟକ ।

ପ୍ରମାଦ-ବି. (ପ୍ର-ମଦ୍-ଅ) ଅନବଧାନତା, ଭ୍ରମ ।

ପ୍ରମାୟୁକ-ବିଂ. (ପ୍ର-ମୀ-ଉକ) ମରଣଶୀଳ ।

ପ୍ରମିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ମା-ତ) ନିଶ୍ଚିତ ।

ପ୍ରମିତି-ବି. (ପ୍ର-ମା-ତି) ନିଶ୍ଚିତ ଜ୍ଞାନ ।

ପ୍ରମୀତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ମୀ-ତ) ହତ, ମୃତ ।

ପ୍ରମୁଖ-ବିଂ. ପ୍ରଥମ; ପ୍ରଧାନ ।

ପ୍ରମୁଖାତ୍-ଅ. ମୁଖରୁ ।

ପ୍ରମୁଦିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ମୁଦ୍-ତ) ଆହ୍ଲାଦିତ ।

ପ୍ରମେୟ-ବିଂ. ଅବଧାର୍ଯ୍ୟ ।

ପ୍ରମେହ-ବି. ମୂତ୍ରରୋଗ ବିଶେଷ ।

ପ୍ରମୋଦ-ବି. (ପ୍ର-ମୁଦ୍-ଅ) ଆମୋଦ, ହର୍ଷ ।

ପ୍ରମୋଦିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ମୁଦ୍-ତ) ଆମୋଦିତ ।

ପ୍ରଯତ୍ନ-ବି. ପ୍ରୟାସ, ଉଦ୍ୟୋଗ ।

ପ୍ରୟାଗ-ବି. ଗଙ୍ଗାଯମୁନାର ସଙ୍ଗମସ୍ଥାନ ।

ପ୍ରୟାଣ-ବି. (ପ୍ର-ଯା-ଅନ) ଗମନ, ପ୍ରସ୍ଥାନ ।

ପ୍ରୟାସ-ବି. (ପ୍ର-ଯସ୍-ଅ) ଶ୍ରମ, ଯତ୍ନ ।

ପ୍ରଯୁକ୍ତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଯୁଜ୍-ତ) ନିଯୁକ୍ତ; ଉଦାହୃତ; ପ୍ରେରିତ; ହେତୁଯୁକ୍ତ ।

ପ୍ରଯୋକ୍ତା-ବିଂ. (ପ୍ର-ଯୁଜ୍-ତୃ) ପ୍ରୟୋଗକର୍ତ୍ତା; ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ।

ପ୍ରୟୋଗ-ବି. (ପ୍ର-ଯୁଜ୍-ଅ) ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ; ଲଗା-ଇବା; ଅଭିନୟ; ଅନୁଷ୍ଠାନ ।

ପ୍ରୟୋଜକ-ବିଂ. ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ; ପ୍ରେରକ ।

ପ୍ରୟୋଜନ-ବି. (ପ୍ର-ଯୁଜ୍-ଅନ) ହେତୁ; ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ; ଫଳ; ଆବଶ୍ୟକତା ।

ପ୍ରୟୋଜନୀୟ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଯୁଜ୍-ଅନୀୟ) ଆବ-ଶ୍ୟକ କାର୍ଯ୍ୟୋପଯୋଗୀ ।

ପ୍ରୟୋଜ୍ୟ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଯୁଜ୍-ଯ) ବ୍ୟବହାର୍ଯ୍ୟ; ଅନୁଷ୍ଠେୟ ।

ପ୍ରରୋଚନା-ବି. (ପ୍ର-ରୁଚ୍-ଅନ-ଆ) ଉତ୍ତେଜନା ।

ପ୍ରରୋହ-ବି. (ପ୍ର-ରୁହ୍-ଅ) ଅଙ୍କୁର; ବରଗଛର ଓହଳ ।

ପ୍ରଲମ୍ବ-ବିଂ. ଦୀର୍ଘ; ବି. ଅଙ୍କୁର; ହାର ।

ପ୍ରଳୟ-ବି. (ପ୍ର-ଲୀ-ଅ) ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ବିନାଶ; ବିନାଶ ।

ପ୍ରଳାପ-ବି. (ପ୍ର-ଲପ୍-ଅ) ଅନର୍ଥକ ବାକ୍ୟ; ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ବକିବା ।

ପ୍ରଲେପ-ବି. (ପ୍ର-ଲିପ୍-ଅ) ଔଷଧୀୟ ଲେପନ ।

ପ୍ରଲୋଭନ-ବି. (ପ୍ର-ଲୁଭ୍-ଅନ) ଲୋଭ ପ୍ରଦର୍ଶନ ।

ପ୍ରବଚନ-ବି. ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ବଚନ; ଶାସ୍ତ୍ରବଚନ ।
ପ୍ରବଞ୍ଚକ-ବି. (ପ୍ର-ବଞ୍ଚ୍-ଅକ) ପ୍ରତାରକ ।
ପ୍ରବଞ୍ଚିତ-ବିଂ. ପ୍ରତାରିତ ।   [ଉନ୍ମୁଖ ।
ପ୍ରବଣ-ବିଂ. (ପ୍ର-ବନ୍-ଅ) ନତ ; କ୍ରମନିମ୍ନ ;
ପ୍ରବର-ବି. (ପ୍ର-ବର) ଗୋତ୍ର; ସନ୍ତତି; ବିଂ.
  ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।   [ପ୍ରଯୋକ୍ତା ।
ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ-ବିଂ. (ପ୍ର-ବୃତ୍-ଅକ) ପ୍ରବୃତ୍ତିଦାୟକ ;
ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ-ବି. (ପ୍ର-ବୃତ୍-ଅନ) ଆରମ୍ଭ ; ପ୍ରବୃତ୍ତି-
  ଦାନ ।   [ପ୍ରେରଣ ।
ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା-ବି. (ପ୍ର-ବୃତ୍-ଅନ-ଆ) ଉତ୍ତେଜନା ;
ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ବୃତ୍-ଣିଚ୍-ତ) ପ୍ରଚଳିତ ;
  ଆରବ୍ଧ ।
ପ୍ରବହ-ବି. (ପ୍ର-ବହ୍-ଅ) ବାୟୁବିଶେଷ ।
ପ୍ରବାତ-ବିଂ. ବାତଯୁକ୍ତ, ବାୟୁଯୁକ୍ତ ।
ପ୍ରବାଦ-ବି. (ପ୍ର-ବଦ୍-ଅ) ଜନରବ; ପରମ୍ପରା-
  ଗତ ବାକ୍ୟ ।
ପ୍ରବାର-ବି. (ପ୍ର-ବୃ-ଅ) ଆଚ୍ଛାଦନ ବସ୍ତ୍ର ।
ପ୍ରବାସ-ବି. (ପ୍ର-ବସ୍-ଅ) ବିଦେଶରେ ବାସ ।
ପ୍ରବାସୀ-ବିଂ. (ପ୍ରବାସ-ଇନ) ବିଦେଶବାସୀ ।
ପ୍ରବାହ-ବି. (ପ୍ର-ବହ୍-ଅ) ସ୍ରୋତ ; କ୍ରମାଗତ
  ଚଳନ ।   [ଚଳିତ ।
ପ୍ରବାହିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ବହ୍-ଣିଚ୍-ତ) ସ୍ରୋତରୂପେ
ପ୍ରବାହିନୀ-ବି.(ପ୍ରବାହ-ଇନ୍-ଈ)ସ୍ରୋତସ୍ୱତୀ ନଦୀ।
ପ୍ରବିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ପ୍ର-ବିଶ୍-ତ) ଅନ୍ତର୍ନିବିଷ୍ଟ; ଉପସ୍ଥିତ ।
ପ୍ରବୀଣ-ବିଂ. (ପ୍ର-ବୀଣା-ଅ) ବିଜ୍ଞ; ନିପୁଣ ।
ପ୍ରବୃତ୍ତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ବୃତ୍-ତ) ରତ; ଉଦ୍ୟୁକ୍ତ ;
  ନିଯୁକ୍ତ ।

ପ୍ରବୃତ୍ତି-ବି. (ପ୍ର-ବୃତ୍ ତି) ଇଚ୍ଛା ; ବାର୍ତ୍ତା; ଗତି ।
ପ୍ରବୃଦ୍ଧ-ବିଂ. (ପ୍ର-ବୃଧ-ତ) ଅତି ବୃଦ୍ଧିଯୁକ୍ତ ।
ପ୍ରବେଶ-ବି. (ପ୍ର-ବିଶ୍-ଅ) ଅନ୍ତର୍ନିବେଶ; ଭିତ-
  ରକୁ ଯିବାର ।
ପ୍ରବେଶିକା-ବିଂ. ପ୍ରବେଶ-କାରିକା ।
ପ୍ରବେଶ୍ୟ-ବିଂ. ପ୍ରବେଶଯୋଗ୍ୟ ।
ପ୍ରବେଷ୍ଟା-ବିଂ. (ପ୍ର-ବିଶ୍-ତୃ) ପ୍ରବେଶକାରୀ ।
ପ୍ରବ୍ରଜିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ବ୍ରଜ୍-ତ) ଗୃହତ୍ୟାଗ ପୂର୍ବକ
  ଗତ; ବି. ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ।
ପ୍ରବ୍ରଜ୍ୟା-ବି. (ପ୍ର-ବ୍ରଜ୍-ଯ-ଆ) ସନ୍ନ୍ୟାସାଶ୍ରମ ।
ପ୍ରଶଂସନୀୟ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଶଂସ୍-ଅନୀୟ) ପ୍ରଶଂସାର
  ଯୋଗ୍ୟ ।
ପ୍ରଶଂସା-ବି. (ପ୍ର-ଶଂସ୍-ଆ) ସ୍ତୁତି; ଗୁଣକୀର୍ତ୍ତନ ।
ପ୍ରଶଂସିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଶଂସ୍-ତ) ପ୍ରଶଂସାପ୍ରାପ୍ତ ।
ପ୍ରଶମନ-ବି. (ପ୍ର-ଶମ୍-ଅନ) ଶାନ୍ତ କରିବା ;
  ନିବାରଣ ।
ପ୍ରଶମିତ ବିଂ. (ପ୍ର-ଶମି-ତ) ନିବାରିତ ।
ପ୍ରଶସ୍ତ-ବିଂ. (ପ୍ର ଶଂସ୍-ତ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ; ପ୍ରଶଂସନୀୟ;
  ବୃହତ୍ ଓ ସୁନ୍ଦର ।
ପ୍ରଶସ୍ତି-ବି. (ପ୍ର ଶଂସ୍-ତି ପ୍ରଶଂସା ।
ପ୍ରଶାନ୍ତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଶମ୍-ତ) ସ୍ଥିର; ସ୍ଥିରଚିତ୍ତ ।
ପ୍ରଶିଷ୍ୟ ବି. ଶିଷ୍ୟର ଶିଷ୍ୟ ।
ପ୍ରଶ୍ନ-ବି. (ପ୍ରଚ୍ଛ୍ ନ) ପୃଚ୍ଛା; ଜିଜ୍ଞାସା ।
ପ୍ରଶ୍ରୟ-ବି. (ପ୍ର-ଶ୍ରି ଅ) ସ୍ନେହ; ବିନୟ; ଆଦର ।
ପ୍ରଶ୍ୱାସ-ବି. (ପ୍ର-ଶ୍ୱସ୍ ଅ) ନାସିକାଗତ ବାୟୁର
  ନିର୍ଗମନ ।

ପ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ–ବିଂ. (ପ୍ରଚ୍ଛ୍-ତବ୍ୟ) ଜିଜ୍ଞାସ୍ୟ ।
ପ୍ରଷ୍ଟା–ବିଂ. (ପ୍ରଚ୍ଛ୍-ତୃ) ପ୍ରଶ୍ନକର୍ତ୍ତା ।
ପ୍ରସଂଖ୍ୟାନ–ବି. (ପ୍ର-ସମ୍ ଖ୍ୟା-ଅନ) ଧ୍ୟାନ ।
ପ୍ରସଙ୍ଗ–ବି. (ପ୍ର-ସନ୍ଜ୍-ଅ) ସମ୍ପର୍କ; ପ୍ରସ୍ତାବ ।
ପ୍ରସନ୍ନ–ବିଂ. (ପ୍ର-ସଦ୍-ତ) ସନ୍ତୁଷ୍ଟ; ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ; ସ୍ୱଚ୍ଛ ।
ପ୍ରସନ୍ନତା–ବି. (ପ୍ରସନ୍ନ-ତା) ଅନୁଗ୍ରହ; ସନ୍ତୋଷ; [ନିର୍ମଳତା ।
ପ୍ରସର–ବି. (ପ୍ର-ସୃ-ଅ) ଗତି ।
ପ୍ରସରଣ–ବି. (ପ୍ର-ସୃପ୍-ଅନ) ଗମନ; ବିସ୍ତାର ।
ପ୍ରସବ–ବି. (ପ୍ର-ସୂ-ଅ) ଉତ୍ପାଦନ; ଜନ୍ମ ।
ପ୍ରସବିତା–ବି. (ପ୍ର ସୂ-ତୃ) ଜନକ ।
ପ୍ରସବିତ୍ରୀ–ବି. ଜନନୀ ।
ପ୍ରସାଦ–ବି. (ପ୍ର-ସଦ୍-ଅ) ପ୍ରସନ୍ନତା; ଅନୁଗ୍ରହ; ରଚନାର ସୁବୋଧ୍ୟତା; ଦେବନୈବେଦ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଗୁରୁଜନଭୁକ୍ତାବଶିଷ୍ଟ ।
ପ୍ରସାଦନ–ବି. (ପ୍ର-ସଦ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ପ୍ରସନ୍ନତା-ସମ୍ପାଦନ । [ସଜାଇବା ।
ପ୍ରସାଧନ–ବି. (ପ୍ର-ସାଧ୍-ଅନ) ଅଳଙ୍କରଣ;
ପ୍ରସାଧନୀ–ବି. (ପ୍ର-ସାଧ୍-ଅନ-ଈ) ପାନିଅ, କଙ୍କତିକା ।
ପ୍ରସାଧିତ–ବି. (ପ୍ର-ସାଧ-ତ) ଅଳଙ୍କୃତ; ସଜ୍ଜିତ ।
ପ୍ରସାର–ବି. (ପ୍ର-ସୃ-ଅ) ବିସ୍ତାର ।
ପ୍ରସାରଣ–ବି. (ପ୍ର-ସୃ ଣିଚ୍-ଅନ) ବିସ୍ତାରକରଣ ।
ପ୍ରସାରିତ–ବିଂ. (ପ୍ର-ସାରି-ତ) ବିସ୍ତାରିତ ।
ପ୍ରସିଦ୍ଧ–ବିଂ. (ପ୍ର-ସିଧ୍-ତ) ବିଖ୍ୟାତ ।
ପ୍ରସିଦ୍ଧି–ବି. (ପ୍ର-ସିଧ୍-ତି) ଖ୍ୟାତି; ପ୍ରତିପତ୍ତି ।
ପ୍ରସୁପ୍ତ–ବିଂ. (ପ୍ର-ସ୍ୱପ୍ ତ) ଗାଢ଼ନିଦ୍ରାଭିଭୂତ ।
ପ୍ରସୂ–ବି. (ପ୍ର-ସୂ-କ୍ୱିପ୍) ମାତା ।
ପ୍ରସୂତ–ବିଂ. (ପ୍ର-ସୂ-ତ) ଉତ୍ପନ୍ନ; ଜାତ ।
ପ୍ରସୂତି–ବି. (ପ୍ର-ସୂ-ତି) ନବସନ୍ତାନବତୀ; ମାତା ।
ପ୍ରସୂନ–ବି. (ପ୍ର-ସୂ-ତ) ପୁଷ୍ପ; ମୁକୁଳ ।
ପ୍ରସେକ–ବି. (ପ୍ର-ସିଚ୍-ଅ) ସିଞ୍ଚନ; କ୍ଷରଣ ।
ପ୍ରସ୍ତର–ବି. (ପ୍ର-ସ୍ତୃ-ଅ) ପାଷାଣ, ପଥର ।
ପ୍ରସ୍ତାବ–ବି. (ପ୍ର-ସ୍ତୁ-ଅ) ପ୍ରସଙ୍ଗ; ପ୍ରକରଣ ।
ପ୍ରସ୍ତାବନା–ବି. (ପ୍ର-ସ୍ତୁ-ଣିଚ୍-ଅନ-ଆ) ଆରମ୍ଭ; ନାଟକର ଆରମ୍ଭ କଥା । [ସ୍ଥାପିତ ।
ପ୍ରସ୍ତାବିତ–ବିଂ. (ପ୍ରସ୍ତାବ-ଇତ) ବିଚାରାର୍ଥ ଉପ-
ପ୍ରସ୍ତୁତ–ବିଂ. (ପ୍ର-ସ୍ତୁ-ତ) ଉପସ୍ଥିତ; ଉଲ୍ଲିଖିତ; ନିର୍ମିତ; ନିଷ୍ପନ୍ନ ।
ପ୍ରସ୍ଥ–ବି. (ପ୍ର-ସ୍ଥା-ଅ) ପର୍ବତର ସାନୁ; ବିସ୍ତାର ।
ପ୍ରସ୍ଥାନ–ବି. (ପ୍ର-ସ୍ଥା ଅନ) ଗମନ; ଯାତ୍ରା ।
ପ୍ରସ୍ଥିତ–ବିଂ. (ପ୍ର-ସ୍ଥା-ତ) ଗତ; ପ୍ରୟାତ ।
ପ୍ରସ୍ନବ–ବି. (ପ୍ର-ସ୍ନୁ-ଅ) କ୍ଷରଣ ।
ପ୍ରସ୍ଫୁଟ, ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ–ବିଂ. (ପ୍ର-ସ୍ଫୁଟ୍-ଅ,ତ) ପ୍ରକାଶିତ; ବିକଶିତ ।
ପ୍ରସ୍ରବ–ବି. (ପ୍ର ସ୍ରୁ-ଅ) କ୍ଷରଣ ।
ପ୍ରସ୍ରବଣ–ବି. (ପ୍ର-ସ୍ରୁ-ଅନ) ଉତ୍ସ; ନିର୍ଝର ।
ପ୍ରସ୍ରାବ–ବି. (ପ୍ର-ସ୍ରୁ-ଅ) ମୂତ୍ର ।
ପ୍ରସ୍ରୁତ–ବିଂ. (ପ୍ର-ସ୍ରୁ-ତ) କ୍ଷରିତ ।
ପ୍ରସ୍ୱାପନ–ବିଂ. (ପ୍ର-ସ୍ୱପ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ନିଦ୍ରାଜନକ ।
ପ୍ରହତ–ବିଂ. (ପ୍ର-ହନ୍-ତ) ଆହତ; ବାଧିତ, ଧ୍ୱଂସିତ ।

ପ୍ରହର-ବ. (ପ୍ର-ହୃ-ଅ) ଦିବାରାତ୍ରିର ଅଷ୍ଟମଭାଗ ।

ପ୍ରହରଣ-ବ. (ପ୍ର-ହୃ-ଅନ) ଅସ୍ତ୍ର; ପ୍ରହାର ।

ପ୍ରହରୀ-ବ. (ପ୍ରହର-ଇନ୍) ଚୌକିଦାର ।

ପ୍ରହର୍ତ୍ତା-ବିଂ. (ପ୍ର-ହୃ-ତୃ) ପ୍ରହାରକର୍ତ୍ତା ।

ପ୍ରହସନ-ବ. (ପ୍ର-ହସ୍-ଅନ) ଅତିରିକ୍ତ ହାସ୍ୟ; ହାସ୍ୟରସପ୍ରଧାନ ନାଟକ ।

ପ୍ରହାର-ବ. (ପ୍ର-ହୃ-ଅ) ଆଘାତ; ଯୁଦ୍ଧ ।

ପ୍ରହୃତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ହୃ-ତ) ପ୍ରହାରପ୍ରାପ୍ତ ; ଆଘାତ-ପ୍ରାପ୍ତ ।

ପ୍ରହୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ପ୍ର-ହୃଷ୍-ତ) ଅତିଶୟ ହୃଷ୍ଟ ।

ପ୍ରହେଳିକା } ବ. (ପ୍ର-ହିଲ୍-ଅକ-ଆ) କୂଟପ୍ରଶ୍ନ;
ପ୍ରହେଳୀ } ପହେଲି ।

ପ୍ରହ୍ଲାଦ-ବ. (ପ୍ର-ହ୍ଲାଦ୍-ଅ) ଆହ୍ଲାଦ; ହିରଣ୍ୟ-କଶିପୁର ପୁତ୍ର । [ବି. ଆନନ୍ଦଜନକ ।

ପ୍ରହ୍ଲାଦନ-ବିଂ. (ପ୍ର-ହ୍ଲାଦ୍-ଅନ) ଆନନ୍ଦଜନକ;

ପ୍ରାଂଶୁ-ବିଂ. ଉଚ୍ଚ; ଡେଙ୍ଗା । [ପ୍ରଥମେ ।

ପ୍ରାକ୍-ଅଂ. (ପ୍ର-ଅନ୍ଚ୍-କ୍ୱିପ୍) ପୂର୍ବେ; ଅଗ୍ରେ;

ପ୍ରାକାର-ବ. (ପ୍ର-ଆ-କୃ-ଅ) ପ୍ରାଚୀର; ବେଢ଼ା ।

ପ୍ରାକୃତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଆ-କୃ-ତ) ସାଧାରଣ, ସାମାନ୍ୟ; ପ୍ରକୃତିସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ସଂସ୍କୃତଭାଷାରୁ ସମ୍ଭୂତ ଭାଷା ।

ପ୍ରାକୃତିକ-ବିଂ. (ପ୍ରକୃତି ଇକ) ସ୍ୱାଭାବିକ; ପ୍ରକୃତିସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । [ଅଦୃଷ୍ଟ, ଭାଗ୍ୟ ।

ପ୍ରାକ୍ତନ-ବିଂ. (ପ୍ରାକ୍-ତନ) ପୂର୍ବକାଳୀନ; ବି.

ପ୍ରାଖର୍ଯ୍ୟ-ବ. (ପ୍ରଖର-ଯ) ପ୍ରଖରତା, ତୀକ୍ଷ୍ଣତା ।

ପ୍ରାଗଲ୍ଭ୍ୟ-ବ. (ପ୍ରଗଲ୍ଭ-ଯ) ପ୍ରଗଲ୍ଭତା ।

ପ୍ରାଗୁକ୍ତ-ବିଂ. (ପ୍ରାକ୍-ଉକ୍ତ) ପୂର୍ବୋକ୍ତ ।

ପ୍ରାଗ୍ଜ୍ୟୋତିଷ-ବ. ଆସାମର ଅନ୍ତର୍ଗତ ପ୍ରଦେଶ ବିଶେଷ ।

ପ୍ରାଙ୍ଗଣ-ବ. (ପ୍ର-ଅଙ୍ଗ୍-ଅନ) ଅଗଣା ।

ପ୍ରାଙ୍ମୁଖ-ବ. (ପ୍ରାକ୍-ମୁଖ ପୂର୍ବମୁଖ ।

ପ୍ରାଚୀ-ବ. (ପ୍ରାଚ୍-ଈ) ପୂର୍ବଦିଗ ।

ପ୍ରାଚୀନ-ବିଂ. (ପ୍ରାଚ୍-ଈନ) ପୂର୍ବକାଳୀନ, ପୁରା-ତନ, ବୃଦ୍ଧ ।

ପ୍ରାଚୀର-ବ. (ପ୍ର-ଆ-ଚୀ-ର) ପାଚେରି ।

ପ୍ରାଚୁର୍ଯ୍ୟ-ବ. (ପ୍ରଚୁର-ଯ) ପ୍ରଚୁରତା, ଆଧିକ୍ୟ ।

ପ୍ରାଚ୍ୟ-ବିଂ. (ପ୍ରାଚ୍-ଯ) ପୂର୍ବଦିଗ୍‌ଦେଶୀୟ ।

ପ୍ରାଜନ-ବ. (ପ୍ର-ଅଜ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ପାଞ୍ଚଣ; ଗବାଦିତାଡ଼ନ-ଦଣ୍ଡ ।

ପ୍ରାଜ୍ଞ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଆ-ଜ୍ଞା-ଅ) ବିଜ୍ଞ, ପଣ୍ଡିତ ।

ପ୍ରାଜ୍ୟ-ବିଂ. ପ୍ରଭୂତ, ପ୍ରଚୁର ।

ପ୍ରାଞ୍ଜଳ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଅନ୍ଜ୍-ଅଲ) ସରଳ; ସୁଖ-ବୋଧ୍ୟ; ନିର୍ମଳ ।

ପ୍ରାଞ୍ଜଳି-ବିଂ. (ପ୍ର-ଅଞ୍ଜଳି) କୃତାଞ୍ଜଳି ।

ପ୍ରାଡ୍‌ବିବାକ-ବ. (ପ୍ରାଟ୍-ବିବାକ୍-ଅ) ପ୍ରଧାନ ବିଚାରକ ।

ପ୍ରାଣ-ବ. (ପ୍ର-ଅନ୍-ଅ) ହୃଦୟସ୍ଥବାୟୁ ; ଜୀବନ ।

ପ୍ରାଣ-ଯାତ୍ରା-ବ. ଜୀବିକା-ନିର୍ବାହ ।

ପ୍ରାଣାୟାମ-ବ. ନିଶ୍ୱାସର ଆକର୍ଷଣ-ରୋଧ-ବିସ-ର୍ଜନାତ୍ମକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ।

ପ୍ରାଣୀ-ବ. (ପ୍ରାଣ-ଇନ୍) ଜୀବଜନ୍ତୁ । [ଧର୍ମକର୍ମ ।

ପ୍ରାତଃକୃତ୍ୟ-ବିଂ (ପ୍ରାତର୍-କୃତ୍ୟ) ପ୍ରାତଃକାଳୀନ

ପ୍ରାତଃ–ଅ. (ପ୍ର-ଅତ୍-ଅର୍) ପ୍ରଭାତ ।
ପ୍ରାତର୍ଗ୍ରାଶ–ବି. (ପ୍ରାତର୍-ଅଶ୍-ଅ) ପ୍ରାତଃକାଳୀନ ଭୋଜନ;
ପ୍ରାତିକୂଲ୍ୟ–ବି. (ପ୍ରତିକୂଳ-ଯ) ପ୍ରତିକୂଳ ଭାବ ।
ପ୍ରାଥମିକ–ବି. (ପ୍ରଥମ-ଇକ) ଆଦ୍ୟ; ପ୍ରଥମ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । [ପ୍ରବଳପ୍ରକାଶ ।
ପ୍ରାଦୁର୍ଭାବ–ବି. (ପ୍ରାଦୁସ୍-ଭୂ-ଅ) ଆବିର୍ଭାବ;
ପ୍ରାଦୁର୍ଭୂତ–ବି. (ପ୍ରାଦୁସ୍-ଭୂ-ତ) ପ୍ରକାଶିତ; ଆବିର୍ଭୂତ । [ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ।
ପ୍ରାଦେଶିକ–ବି. (ପ୍ରଦେଶ–ଇକ) ପ୍ରଦେଶ-
ପ୍ରାଧାନ୍ୟ–ବି. (ପ୍ରଧାନ-ଯ) ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ୱ; ପ୍ରଧାନତ୍ୱ ।
ପ୍ରାନ୍ତ–ବି. (ପ୍ର-ଅନ୍ତ) ପ୍ରାନ୍ତଭାଗ; ଶେଷସୀମା ।
ପ୍ରାନ୍ତର–ବି. (ପ୍ର-ଅନ୍ତର) ଦୂରବିସ୍ତୃତ ପଡିଆ ।
ପ୍ରାପିତ–ବି. (ପ୍ର-ଆପ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଅଧିଗମିତ, ଗ୍ରାହିତ ।
ପ୍ରାପ୍ତ–ବି. (ପ୍ର-ଆପ୍-ତ) ଲବ୍ଧ; ଉପସ୍ଥିତ ।
ପ୍ରାପ୍ତି–ବି. (ପ୍ର-ଆପ୍-ତି) ଲାଭ; ପାଇବା; ଉପସ୍ଥିତ ।
ପ୍ରାପ୍ୟ–ବି. (ପ୍ର-ଆପ୍-ଯ) ପ୍ରାପ୍ତିର ଯୋଗ୍ୟ ।
ପ୍ରାବଲ୍ୟ–ବି. (ପ୍ରବଳ-ଯ) ପ୍ରବଳତା ।
ପ୍ରାଭାତିକ–ବି. (ପ୍ରଭାତ-ଇକ) ପ୍ରଭାତକାଳୀନ ।
ପ୍ରାମାଣିକ ବି. (ପ୍ରମାଣ-ଇକ) ପ୍ରମାଣସିଦ୍ଧ ।
ପ୍ରାୟ–ବି. (ପ୍ର-ଇ-ଅ) ଇଚ୍ଛାପୂର୍ବକ ଅନଶନ-ମୃତ୍ୟୁ; ବି. ସଦୃଶ, ତୁଲ୍ୟ, ଭୂୟିଷ୍ଠରୂପେ ।
ପ୍ରାୟଶଃ–ଅ. (ପ୍ରାୟ-ଶସ୍) ଭୂୟିଷ୍ଠରୂପେ ।
ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ–ବି. (ପ୍ରାୟସ୍-ଚିତ୍-ତ) ପାପକ୍ଷୟାର୍ଥ ପୁଣ୍ୟକର୍ମ ।

ପ୍ରାୟଃ–ବି. (ପ୍ର-ଅୟ୍-ଅସ୍) ତପସ୍ୟା; ଅ. ଭୂୟିଷ୍ଠରୂପେ ।
ପ୍ରାୟୋଦ୍ୱୀପ–ବି. (ପ୍ରାୟଃ-ଦ୍ୱୀପ) ଯେଉଁ ଭୂଖଣ୍ଡର ପ୍ରାୟ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଜଳ ।
ପ୍ରାୟୋପବେଶନ–ବି. (ପ୍ରାୟ-ଉପବେଶନ) ଇଚ୍ଛାପୂର୍ବକ-ଅନଶନମରଣାର୍ଥ ବସିରହିବା ।
ପ୍ରାରବ୍ଧ–ବି. (ପ୍ର-ଆ-ରଭ୍-ତ) ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ; ବି. ଅଦୃଷ୍ଟ ।
ପ୍ରାରମ୍ଭ–ବି. (ପ୍ର-ଆରମ୍ଭ) ଉପକ୍ରମ, ଆରମ୍ଭ ।
ପ୍ରାର୍ଥନା–ବି. (ପ୍ର-ଅର୍ଥ୍-ଅନ-ଆ) ଯାଚ୍ଞା; ମାଗୁଣି ।
ପ୍ରାର୍ଥିତ–ବି. (ପ୍ର-ଅର୍ଥ୍-ତ)ଯାଚିତ; ଅଭିଲଷିତ ।
ପ୍ରାଲେୟ–ବି. (ପ୍ରଲୟ-ଅ) ହିମ, ଶିଶିର ।
ପ୍ରାବରଣ } ବି. (ପ୍ର-ଆ-ବୃ ଅନ, ଅ) ଆବରଣ-
ପ୍ରାବାର } ବସ୍ତ୍ର ।
ପ୍ରାବୀଣ୍ୟ–ବି. (ପ୍ରବୀଣ-ଯ) ଦକ୍ଷତା ।
ପ୍ରାବୃଟ୍–ବି. (ପ୍ର-ଆ-ବୃଷ୍-•-କ୍ୱିପ) ବର୍ଷାକାଳ ।
ପ୍ରାଶନ–ବି. (ପ୍ର-ଅଶ୍-ଅନ) ଭୋଜନ, ଆହାର ।
ପ୍ରାସ }
ପ୍ରାସ } ବି. ବ୍ୟଥା ।
ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ–ବି. (ପ୍ରସଙ୍ଗ–ଇକ) ପ୍ରସଙ୍ଗକ୍ରମେ ଉତ୍ଥିତ ।
ପ୍ରାସାଦ–ବି.(ପ୍ର-ଆ-ସଦ୍-ଅ) ବୃହତ୍ ଅଟ୍ଟାଳିକା ।
ପ୍ରାହ୍ନ–ବି. (ପ୍ର-ଅହନ୍) ପୂର୍ବାହ୍ନ; ଦିନର ପ୍ରଥମ ଭାଗ । [ପ୍ରୀତ ।
ପ୍ରିୟ–ବି. (ପ୍ରୀ-ଅ) ପ୍ରୀତିର ପାତ୍ର, ରମ୍ୟ; ବି.

ପ୍ରିୟଙ୍ଗୁ—ବ. ଲତାବିଶେଷ ।

ପ୍ରିୟଦର୍ଶନ—ବି. ସୁଦୃଶ୍ୟ, ସୁନ୍ଦର ।

ପ୍ରିୟମ୍ବଦ—ବି. (ପ୍ରିୟମ୍-ବଦ) ଯେ ପ୍ରିୟବାକ୍ୟ [କହେ ।

ପ୍ରିୟା—ବ. (ପ୍ରୀ-ଅ-ଆ) ପତ୍ନୀ ।

ପ୍ରୀଣନ—ବ. (ପ୍ରୀ ଣିଚ୍-ଅନ) ତୋଷଣ ।

ପ୍ରୀତ—ବି. (ପ୍ରୀ-ତ) ତୃପ୍ତ; ସନ୍ତୁଷ୍ଟ; ଅହ୍ଲାଦିତ ।

ପ୍ରୀତି—ବ. (ପ୍ରୀ-ତି) ପ୍ରେମ; ଅନୁରାଗ; ସନ୍ତୋଷ ।

ପ୍ରେକ୍ଷଣ—ବ. (ପ୍ର-ଈକ୍ଷ୍-ଅନ) ଦର୍ଶନ ।

ପ୍ରେକ୍ଷା—ବ. (ପ୍ର-ଈକ୍ଷ୍-ଅ-ଆ) ପ୍ରଜ୍ଞା; ଦୃଷ୍ଟି ।

ପ୍ରେତ—ବ. (ପ୍ର-ଇ-ତ) ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଆତ୍ମା;
ବି. ମୃତ ।

ପ୍ରେତପତି }
ପ୍ରେତରାଜ } ବ. (ପ୍ରେତ-ପତି, ରାଜା) ଯମ ।

ପ୍ରେତପୁର—ବ. ଯମାଳୟ । [ଇଚ୍ଛୁକ ।

ପ୍ରେପ୍ସୁ—ବି. (ପ୍ର-ଆପ୍-ସ-ଉ) ପାଇବାକୁ

ପ୍ରେମ—ବ. (ପ୍ରିୟ୍-ଇମନ୍) ଅନୁରାଗ ; ପ୍ରୀତି ।

ପ୍ରେମିକ—ବି. (ପ୍ରେମନ୍-ଇକ) ପ୍ରଣୟୀ ; ସ୍ନେହୀ ।

ପ୍ରେମୀ—ବି. (ପ୍ରେମନ୍-ଇନ୍) ପ୍ରଣୟୀ; ଅନୁରକ୍ତ ।

ପ୍ରେୟସୀ—ବି. (ପ୍ରିୟ୍-ଇୟସ୍-ଈ ପ୍ରିୟତମା ।

ପ୍ରେୟାନ୍—ବି. (ପ୍ରିୟ୍-ଇୟସ୍=ପ୍ରେୟସ୍) ପ୍ରିୟ-
ତମ ।

ପ୍ରେରଣ }
ପ୍ରେରଣା } ବ. (ପ୍ର-ଈର୍-ଅନ, ଆ) ପ୍ରେଷଣ,
ପଠାଇବା ; ପ୍ରଣୋଦନ ।

ପ୍ରେରିତ—ବି. ପ୍ରେଷିତ; ପ୍ରଣୋଦିତ ।

ପ୍ରେଷ୍ୟ—ବି. (ପ୍ର-ଈଷ୍-ଯ) ଭୃତ୍ୟ ।

ପ୍ରେଷ୍ଠ—ବି. (ପ୍ରିୟ୍-ଇଷ୍ଠ) ପ୍ରିୟତମ ।

ପ୍ରୋକ୍ତ—ବି. (ପ୍ର-ବଚ୍-ତ) ପ୍ରକୃଷ୍ଟରୂପେ କଥିତ ।

ପ୍ରୋକ୍ଷଣ—ବ. (ପ୍ର-ଉକ୍ଷ୍-ଅନ) ଶୁଦ୍ଧିନିମିତ୍ତ ଜଳ-
ସେଚନ । [ବିସ୍ତୃତ; ପ୍ରଥିତ ।

ପ୍ରୋତ—ବ. (ପ୍ର-ବେ-ତ) ସ୍ୟୂତ; ଲମ୍ବାଳମ୍ବରେ

ପ୍ରୋଥିତ—ବି. (ପ୍ରୋଥ୍-ତ) ଭୂଗର୍ଭନିହିତ,
ପୋତା । [ଗତ ।

ପ୍ରୋଷିତ—ବି. (ପ୍ର-ବସ୍-ତ)ବିଦେଶସ୍ଥ, ବିଦେଶ-

ପ୍ରୋଷିତଭର୍ତ୍ତୃକା—ବ. (ପ୍ରୋଷିତ-ଭର୍ତ୍ତା) ଯେ
ନାୟିକାର ସ୍ୱାମୀ ବିଦେଶସ୍ଥ । [ବୟସ୍କ ।

ପ୍ରୌଢ଼—ବି. (ପ୍ର-ଊଢ଼) ବିବାହିତ; ପରିଣତ-

ପ୍ରୌଢ଼ି—ବ. (ପ୍ର-ବହ୍-ତି) ସାମର୍ଥ୍ୟ; ଉଦ୍ଯମ ।

ପ୍ଲକ୍ଷ—ବ. ଅଶ୍ୱତ୍ଥ ବୃକ୍ଷ । [ରଣ ; ଭେଳା ।

ପ୍ଲବ—ବ. (ପ୍ଲୁ-ଅ) ଡିଆଁ ଡିଆଁ ଚାଲିବା; ସନ୍ତ-

ପ୍ଲବଗ }
ପ୍ଲବଙ୍ଗମ } ବ. (ପ୍ଲବ-ଗମ୍-ଅ) ବାନର; ଭେକ ।

ପ୍ଲବମାନ—ବି. (ପ୍ଲୁ-ଆନ) ଭାସମାନ ।

ପ୍ଲାବନ—ବ. (ପ୍ଲୁ-ଣିଚ୍-ଅନ) ଜଳଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାପ୍ତି ;
ବନ୍ୟା ।

ପ୍ଲାବିତ—ବି. (ପ୍ଲାବ-ତ) ଜଳଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାପ୍ତ ।

ପ୍ଲୀହା—ବ. ଉଦରମଧ୍ୟସ୍ଥ ଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ; ପିଳେହି ।

ପ୍ଲୁତ—ବ. (ପ୍ଲୁ-ତ) ଲମ୍ଫ, ଅଶ୍ୱର ଗତିବିଶେଷ ;
ତ୍ରିମାତ୍ରସ୍ୱର ।

ପ୍ଲୁଷ୍ଟ—ବି. (ପ୍ଲୁଷ୍-ତ) ଦଗ୍ଧ । [ତ୍ରିମାତ୍ରସ୍ୱର ।

ଫ

ଫ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଦ୍ୱାବିଂଶବର୍ଣ୍ଣ ।

ଫକା । } ବି. ପାଣ୍ଡର ବର୍ଣ୍ଣ ।
ଫିକା । }

ଫକାସୀ-ବି. ଦମ୍ ।

ଫକ୍କିକା-ବି. କୂଟ ପ୍ରଶ୍ନ ।

ଫକୀର-ବି. ମୁସଲମାନ୍ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ; ଭିକ୍ଷୁକ ।

ଫଗୁ-ବି. (ଫଲ୍ଗୁ ଶବ୍ଦର-ଅପଭ୍ରଂଶ) ଅବିର ।

ଫଗୁଣ-ବି. (ଫାଲ୍ଗୁନର ଅପଭ୍ରଂଶ) କୁମ୍ଭମାସ ।

ଫଟକା-ବି. ଅଗ୍ନିବାଣ ।

ଫଟା-ବିଂ. ଫାଟଯୁକ୍ତ; ଭଙ୍ଗା ।

ଫଟାଇବା-କ୍ରି. ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ କରିବା ।

ଫଡ଼୍ଫଡ଼୍-ଅଂ. ଶବ୍ଦବିଶେଷ ।

ଫଡ଼ିକା-ବି. ପତାକା ।

ଫଡ଼ା-ବି. କାଷ୍ଠ ପ୍ରଭୃତିର ଖଣ୍ଡ; ବିଂ. ଚିରା ।

ଫଡ଼ିଆ } ବି. ଅଣ୍ଟାଠାରୁ ତଳ ସମସ୍ତ ଚରଣ;
ଫରିଆ } ଗୋଡ଼ର ସମୁଦାୟ ଅଂଶ ।

ଫଣ } ବି. (ଫଣ୍-ଅ, ଅ) ସର୍ପର ବିସ୍ତାରିତ
ଫଣା } ମସ୍ତକ ।

ଫଣଫଣା-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ଫଣୀ-ବି. (ଫଣିନ୍) ସର୍ପ; ଫଣାଧର ସର୍ପ ।

ଫଣୀନ୍ଦ୍ର-ବି. (ଫଣିନ୍-ଇନ୍ଦ୍ର) ସର୍ପରାଜ; ବାସୁକି ।

ଫତେ-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଜୟ ।

ଫନ୍ଦ-ବି. ପକ୍ଷୀାଦିର ପାଶବନ୍ଧ ।

ଫନ୍ଦା-ବି. ଆଶ୍ରୟ, ଅବଲମ୍ବନ, ଗାବଚା ।

ଫନ୍ଦୀ-ବି. ଫିକିର, ଉପାୟ ।

ଫମ୍ପା-ବିଂ. ପୋଲା; ଅନ୍ତଃସାର-ଶୂନ୍ୟ ।

ଫଇସଲ୍-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ମୋକଦ୍ଦମାର ନିଷ୍ପତ୍ତି-
ପତ୍ର । [ବାର ଶବ୍ଦ ।

ଫର୍ଫର-ବିଂ ଅତିଚଞ୍ଚଳ; ଅଂ. ପତାକାଦି ଉଡ଼ି-

ଫରମାଣ-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଆଦେଶ ।

ଫରି-ବି. ଫଳକ, ଚର୍ମ ଅଟ୍ଟେଣୀ ।

ଫରୁଆ-ବି. ସଂପୁଟକ, ସିନ୍ଦୁର ପ୍ରଭୃତି ରଖିବା
ନିମିତ୍ତ କାଷ୍ଠନିର୍ମିତ ପାତ୍ର ।

ଫର୍ଚ୍ଚା-ବିଂ. ଗୋରା; ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ।

ଫର୍ଦ୍ଦ-ବି. କାଗଜତକ୍ତା; ହିସାବ କାଗଜ ।

ଫଳ-ବି. (ଫଲ୍-ଅ) ବୃକ୍ଷଲତାରୁ ଜାତ ଶସ୍ୟ;
ଉତ୍ପନ୍ନ ବସ୍ତୁ; କାର୍ଯ୍ୟସିଦ୍ଧି; କର୍ମର ପରିଣାମ ।

ଫଳକ-ବି. (ଫଲ୍-ଅକ) ଢାଲ; ପଟ୍ଟ ।

ଫଳତଃ-ଅଂ. (ଫଲ-ତସ୍) ଏହି ହେତୁରୁ;
ବସ୍ତୁତଃ ।

ଫଳନ୍ତା । } ବିଂ. ଫଳବିଶିଷ୍ଟ, ଯାହା ଫଳୁଅଛି ।
ଫଳନ୍ତି }

ଫଳପାକାନ୍ତ-ବି. ଫଳ ପାଚିଲେ ଯେଉଁ ବୃକ୍ଷ-
ମାନ ମରିଯାଏ । [ପ୍ରଦାନ କରେ ।

ଫଳପ୍ରଦ-ବିଂ. (ଫଲ-ପ୍ର-ଦା-ଅ) ଯେ ଫଳ

ଫଳଶ୍ରୁତି-ବି. (ଫଲ-ଶ୍ରୁ-ତି) କର୍ମର ଫଳଶ୍ରବଣ ।

ଫଳାଫଳ-ବି. (ଫଲ-ଅଫଲ) ହାନିଲାଭ ।

ଫଳିତ-ବିଂ. (ଫଲ-ଇତ) ଫଳଯୁକ୍ତ; ସଫଳ ।

ଫଳୋପଧାୟକ-ବିଂ. (ଫଳ-ଉପ-ଧା-ଅକ) ଫଳଦାୟକ । [ର୍ଥକ ।

ଫଲ୍ଗୁ-ବି. (ଫଲ୍‌ଗ୍‌ଗୁ) ଫଗୁ ; ବିଂ. ଅସାର; ନିର-

ଫଲ୍ଗୁନ / ଫାଲ୍ଗୁନ } ବି. ଫାଲ୍ଗୁନ ମାସ ।

ଫସଲ୍-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) କୃଷି, କୃଷିଜାତ ଶସ୍ୟାଦି ।

ଫସ୍କା-ବିଂ. ଢାଳୁକା, ଯେ ଠାଣ ବା ଶକ୍ତ ନୁହେ ।

ଫାଉ-ବି. (ସ୍ଫାୟ୍‌ଧାତୁଜ) ଅତିରିକ୍ତ ଲାଭ ।

ଫାଙ୍କ-ବି. ଛିଦ୍ର; ଅନ୍ତର ।

ଫାଟ-ବି. (ସ୍ଫାଟ୍‌ଧାତୁଜ) ଛିଦ୍ର ।

ଫାଟକ-ବି. ବହିର୍ଦ୍ୱାର ।

ଫାଟିବା-କ୍ରି. (ସ୍ଫାଟ୍ ଧାତୁରୁ) ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ।

ଫାଟିଆ-ବି. ଗୋମେଷାଦିର ରୋଗବିଶେଷ ।

ଫାଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଚିରିବା; ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରିବା ।

ଫାଣ୍ଟ-ବି. ଉଷ୍ଣଜଳରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ଔଷଧର କଷାୟ ।

ଫାଣ୍ଡି-ବି. ପୁଲିସ କର୍ମଚାରୀଙ୍କର ରହିବାର ସ୍ଥାନ ।

ଫାନସ୍-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) କାଗଜରେ ନିର୍ମିତ ଦୀପ;

ଫାନ୍ଦ-ବି. ଫାଶ । [ଢାଳିବାର ପାତ୍ରବିଶେଷ ।

ଫାଳ-ବି. ଲଙ୍ଗଳଲୁହା; ଦୁଇଭାଗର ଏକଭାଗ ।

ଫାଳିଆ-ବିଂ. ବିସ୍ତୃତ; ବି. ଖଣ୍ଡ ।

ଫାଲ୍ଗୁନ-ବି. (ଫଲ୍ଗୁନ-ଅ) ଫଗୁଣ ମାସ ।

ଫାଶ-ବି. (ପାଶଶବ୍ଦଜ) ପାଶ, ରଜ୍ଜୁ ।

ଫାଶୀ-ବି. (ପାଶଶବ୍ଦଜ) ଉଦ୍‌ବନ୍ଧନ; ଗଳାରେ ଫାଶ ଦେଇ ପ୍ରାଣନାଶନ । [ବିଶେଷ ।

ଫାସିଆ-ବି. କଣ୍ଠ ଓ ନାସିକାର ଅଭରଣ-

ଫିକର-ବି. କୌଶଳ ।

ଫିଙ୍ଗିବା-କ୍ରି. ନିକ୍ଷେପ କରିବା ।

ଫିଟାଇବା-କ୍ରି. ମୋଚନ କରିବା ।

ଫିତା-ବି. ସରୁବସ୍ତ୍ର-ପଟୀ । [ପଥ ।

ଫୁଙ୍କାର-ବି. ଜଳ ଓ ବାୟୁ ଯିବାର ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ

ଫୁଙ୍କିବା-କ୍ରି. (ଫୁତ୍କାରଶବ୍ଦଜ) ଫୁ ଶବ୍ଦପୂର୍ବକ ମୁଖରୁ ବାୟୁ ନିର୍ଗତ କରିବା; ମନ୍ତ୍ର ପଢ଼ି ଝାଡ଼ିବା ।

ଫୁଟ୍-ବି. (ଇଂରେଜ) ୧୨ ଅଙ୍ଗୁଳ ପରିମାଣ ।

ଫୁଟା-ବିଂ. ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ ।

ଫୁଟି-ବି. ଫଳବିଶେଷ ।

ଫୁଟିବା-କ୍ରି. (ସ୍ଫୁଟ୍‌ଧାତୁଜ) ବିକଶିତ ହେବା ।

ଫୁଟୁକୀ-ବି. (ସ୍ଫୋଟିକ ଶବ୍ଦଜ) ଦୁଇ ଅଙ୍ଗୁଳିଦ୍ୱାରା କୃତ ଶବ୍ଦ ।

ଫୁତ୍କାର-ବି. (ଫୁତ୍-କାର) ଫୁ ଫୁ କରିବା ।

ଫୁରୁଣା-ବି. ଆନନ୍ଦ; ଆହ୍ଲାଦ ।

ଫୁଲ୍-ବି. (ଫୁଲ୍ଲଶବ୍ଦଜ) ପୁଷ୍ପ ।

ଫୁଲଖଡ଼ି-ବି. ଦୁଧଖଡି ।

ଫୁଲଗୁଣା-ବି. ନାସିକାର ଅଳଙ୍କାରବିଶେଷ ।

ଫୁଲା-ବି. ରକ୍ତ ରୋଗବିଶେଷ; ଶୋଥ ରୋଗ ।

ଫୁଲାଇବା-କ୍ରି. ସ୍ଫୀତ କରାଇବା ।

ଫୁଲ୍ଲ-ବିଂ. (ଫୁଲ୍-ତ) ବିକଶିତ, ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ ।

ଫୁଲ୍ଲୀ-ବି. (ଫୁଲଶବ୍ଦଜ) ସୁବର୍ଣ୍ଣନିର୍ମିତ ପୁଷ୍ପାକାର ଗୁଚ୍ଛବିଶେଷ ।

ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍-ବି. କାନରେ ଲୁଚିକରି କହିବାର ଶବ୍ଦ ।

ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍-ବି. ଶରୀରସ୍ଥ ଶ୍ୱାସଯନ୍ତ୍ର ।

ଫୁସଲାଇବା-କ୍ରି. ଭୁଲାଇବା ।

ଫେଂଟା-ବି. ଧୋତି ।

ଫେଡ଼ାଙ୍କ-ବି. ବ୍ୟବକଳନ, ବିୟୋଗ ।

ଫେଡ଼ିବା } କ୍ରି. ଫିଟାଇବା ; ମୋଚନ କରିବା; ବ୍ୟବକଳନ କରିବା ।
ଫେଇବା }

ଫେଣ } ବି. ଜଳାଦି ଉପରେ ଭାସୁଥିବା ବୁଦ୍‌ବୁଦ୍ ।
ଫେନ }

ଫେଣା-ବି. ବଡାସା ନାମକ ମିଷ୍ଟାନ୍ନ ।

ଫେଣ୍ଟିବା-କ୍ରି. (ଫାଣ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ଫେଣେଇବା ।

ଫେନିଳ-ବି॰. ଫେନଯୁକ୍ତ ।

ଫେର-ବି. ବସ୍ତ୍ରର ବେଷ୍ଟନ; ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ।

ଫେରଫାର-ବି. ବଦଳାବଦଳି ।

ଫେରବ }
ଫେରଣ୍ଡ } ବି. ଶୃଗାଳ ।
ଫେରୁ }

ଫେଶବା-ବି. ଲେଉଟିବା । [ବୁଦ୍‌ବୁଦ୍ ।

ଫୋଟକା-ବି. (ସ୍ଫୋଟକଶବ୍ଦଜ) ସ୍ଫୋଟକ;

ଫୋଡ-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ରନ୍ଧ୍ର ।

ଫୋଡଣୀ-ବି. ଫୋଡ କରିବାର ଯନ୍ତ୍ର ।

ଫୋଡ଼ିବା-କ୍ରି. (ସ୍ଫୋଟଧାତୁଜ) ଛିଦ୍ର କରିବା ।

ଫୋପାଡ଼ିବା-କ୍ରି. ନିକ୍ଷେପ କରିବା ।

ଫୌଜ }
ଫଉଜ } ବି. (ଆରବୀ) ସେନା ।

ଫୌଜଦାରୀ-ବି. ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତିଭଙ୍ଗ-ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବ (ବର୍ଗୀୟ ବ) ତ୍ରୟୋବିଂଶ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣ ।

ବଉଳ-ବି. (ବକୁଳଶବ୍ଦଜ) ବକୁଳ ବୃକ୍ଷ ବା ତାହାର ଫୁଲ; ଆମ୍ରମୁକୁଳ ।

ବଉଳିବା-କ୍ରି. ମୁକୁଳିତ ହେବା ।

ବକ-ବି, ବଗ (ପକ୍ଷୀ) ।

ବକ-ଯନ୍ତ୍ର-ବି. ଅରଗ-କାଢିବାର ଯନ୍ତ୍ର; ମଦ୍ୟା-

ବକୁଳ-ବି. ବଉଳ । [ଦିର ନିଷ୍କର୍ମ-ଫଳ ।

ବଟୁ-ବି. ବାଳକ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ ।

ବଡବାଗ୍ନି-ବି. ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅଗ୍ନି ।

ବଡ଼ିଶ-ବି. ମାଛ ଧରିବା କଣ୍ଟା, ବନ୍ଶୀକଣ୍ଟା ।

ବଡ଼ୁ-ବି. (ବଟୁଶବ୍ଦଜ) ଉପନୟନ ସଂସ୍କାର ପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବାଳକ ।

ବଦର }
ବଦରୀ } ବି. ବରକୋଳି ଗଛ ବା ତାହାର ଫଳ ।

ବଦ୍ଧ-ବି॰. (ବନ୍ଧ-ତ) ବନ୍ଧା; ଯୁକ୍ତ; ଏକତ୍ରିତ; ନିବଦ୍ଧ; କୃତ । [କୃତାଞ୍ଜଳି ।

ବଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି-ବି॰. (ବଦ୍ଧ-ଅଞ୍ଜଳି) ଯୁକ୍ତାଞ୍ଜଳି,

ବଦ୍ଧ-ପରିକର-ବି॰. ପରିହିତ-କଟିବନ୍ଧ; କାର୍ଯ୍ୟ-ସାଧନ ନିମିତ୍ତ ଅଗ୍ରସର ।

ବଦ୍ଧ-ମୁଷ୍ଟି-ବି॰. ଦୃଢମୁଷ୍ଟି; କୃପଣ ।

ବଦ୍ଧ-ମୂଳ-ବି॰. ଦୃଢରୂପେ ନିବଦ୍ଧମୂଳ ଯାହାର ।

ବଧିର-ବି॰. ବହିରା, କାଲ ।

ବଧିରିତ-ବି॰. ବଧିରୀକୃତ; ଘୋରଶବ୍ଦ ଦ୍ୱାରା କାନ ଅବଶ ଯାହାର ।

ବନ୍ଦୀ-ବି. କଏଦୀ, କାରାରୁଦ୍ଧ ଲୋକ ।

ବନ୍ଧ ବ. (ବନ୍ଧ-ଅ) ବନ୍ଧନ; ରୋଧ; ବନ୍ୟାସ; ରଚନାବିଶେଷ; ଆସକ୍ତି ।

ବନ୍ଧକ-ବ. ଋଣନିମିତ୍ତ ଗଚ୍ଛିତ ସମ୍ପତ୍ତି ।

ବନ୍ଧନ-ବ. (ବନ୍ଧ୍-ଅନ) ବାନ୍ଧିବା; ଅବରୋଧ; ବନ୍ଧନାର୍ଥ ରଜ୍ଜୁ ବା ଶୃଙ୍ଖଳ ।

ବନ୍ଧନୀ-ବ. (ବନ୍ଧ୍-ଅନ-ଈ) ବନ୍ଧନାର୍ଥ ସୂତ୍ର ବା ରଜ୍ଜୁ; ଗଣିତରେ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ରାଶିକୁ ଅନ୍ତର୍ଗତ କରିବାର ଯୁଗ୍ମ ଚିହ୍ନ ।

ବନ୍ଧୁ-ବ. (ବନ୍ଧ୍-ଉ) ଯେ ସ୍ନେହ ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଧନ କରେ; ମିତ୍ର; ଜ୍ଞାତି ।

ବନ୍ଧୁଜୀବ / ବନ୍ଧୁଲ — ବ. ବଧୁଲି ଗଛ ଓ ତାହାର ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଫୁଲ ।

ବନ୍ଧୁତା / ବନ୍ଧୁତ୍ୱ — ବ. ବନ୍ଧୁ-ପଣ, ମିତ୍ରତା ।

ବନ୍ଧୁର-ବି. (ବନ୍ଧ୍-ଉର) ଉନ୍ନତାନତ ।

ବନ୍ଧ୍ୟ-ବି. (ବନ୍ଧ୍-ଯ) ଫଳ-ଶୂନ୍ୟ; ନିଷ୍ଫଳ ।

ବନ୍ଧ୍ୟା-ବ. ଯେ ସ୍ତ୍ରୀ ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କରି ନାହିଁ, (ବାଞ୍ଝ ।

ବଭ୍ରୁ-ବି. ପିଙ୍ଗଳ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ବର୍ବଟୀ-ବ. ବରଗୁଡ଼ି ଶସ୍ୟ ।

ବର୍ବର-ବି. ମ୍ଳେଚ୍ଛ; ମୂର୍ଖ ।

ବର୍ବୁର-ବ. ବବୁରଗଛ ।

ବର୍ହ-ବ. ମୟୂରପିଚ୍ଛ; ପକ୍ଷ ।

ବର୍ହୀ-ବ. (ବର୍ହ-ଇନ୍) ମୟୂର ।

ବଲ-ବ. (ବଲ୍-ଅ) ଶକ୍ତି; ସୈନ୍ୟ ।

ବଲକ୍ଷ-ବି. ଶ୍ୱେତବର୍ଣ୍ଣ ।

ବଲଦେବ / ବଲଭଦ୍ର / ବଲରାମ — ବ. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଭ୍ରାତା ।

ବଲବାନ୍-ବି. (ବଲ-ବତ୍) ବଳଶାଳୀ, ସମର୍ଥ ।

ବଲାକା-ବ. ବକ-ଶ୍ରେଣୀ ।

ବଲାତ୍କାର-ବ. (ବଲାତ୍-କାର) ଜୋର ଦ୍ୱାରା କରିବା; ଅତ୍ୟାଚାର । [ମର୍ଥ୍ୟ ।

ବଲାବଲ-ବ. (ବଲ-ଅବଲ) ସାମର୍ଥ୍ୟ ଓ ଅସା-

ବଲାହକ-ବ. ମେଘ ।

ବଲି-ବ. ପୂଜାର ସାମଗ୍ରୀ; ଦେବତାଙ୍କୁ ଦତ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ; ଭୂତଯଜ୍ଞ ବା ଜୀବମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ-ଦାନ ।

ବଲିଷ୍ଠ / ବଲୀୟାନ୍ — ବ. ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଳବାନ୍ ।

ବଲି-ସଦ୍ମ-ବ. ବଳି ନାମକ ଦୈତ୍ୟର ଗୃହ; ପାତାଳ ।

ବଲୀ-ବି. (ବଲ-ଇନ୍) ବଳଶାଳୀ ।

ବଲୀବର୍ଦ୍ଦ-ବ. ବୃଷ; ବଳଦ ।

ବଲ୍ଲବ-ବ. ଗୋପାଳ, ଗଉଡ଼ ।

ବଲ୍ଲବୀ-ବ. ଗଉଡ଼ୁଣୀ । [ବିଭାଗ ।

ବବ-କରଣ-ବ. ଦିବସର ଜ୍ୟୋତିଷିକ ପ୍ରଥମ

ବହଳ-ବି. ଘନ; ସାନ୍ଦ୍ର; ଦୃଢ ।

ବହିଃ-ଅ. ବାହାରେ ।

ବହିଷ୍କୃତ-ବି. ନିଷ୍କାସିତ ।

ବହିର୍ଗତ-ବି. ନିର୍ଗତ; ନିଷ୍କ୍ରାନ୍ତ ।

ବହିର୍ଦ୍ଦେଶ-ବ. ଗ୍ରାମ ବା ନଗରର ଉପାନ୍ତ ।

ବହୁ-ବି. ଅନେକ; ଅଧିକ ।

ବହୁତ-ବି. ଅନେକ; ଅଧିକ ।

ବହୁଧା-କ୍ରି. ବି. ନାନାପ୍ରକାର ।

ବହୁମୂତ୍ର-ବି. ଅଧିକ ପ୍ରସ୍ରାବ-ରୂପ ରୋଗ ।

ବହୁମୂଲ୍ୟ-ବି. ମହାର୍ଘ; ବି. ଅଧିକମୂଲ୍ୟ ।

ବହୁବିଧ-ବି. ନାନାପ୍ରକାର । [ଏଣ୍ଡୁଅ ।

ବହୁରୂପୀ-ବି. ନାନାରୂପଧାରୀ; ନାନାବର୍ଣ୍ଣଧାରୀ

ବହୁଳ-ବି. ଅନେକ, ଅଧିକ; ବି. କୃଷ୍ଣପକ୍ଷ ।

ବହୁଳତା-ବି. ବାହୁଲ୍ୟ, ଆଧିକ୍ୟ ।

ବହୁଳୀକୃତ-ବି. (ବହୁଲ-ଇ-କୃତ) ବିସ୍ତାରିତ ।

ବହୁବ୍ରୀହି-ବି. ବହୁଧାନ୍ୟ ବିଶିଷ୍ଟ; ବି. ବ୍ୟାକରଣ ସମାସବିଶେଷ । [ସମୟରେ ।

ବହୁଶଃ-କ୍ରି. ବି. ବହୁଲଭାବରେ ; ଅନେକ

ବାଡବ-ବି. ସାମୁଦ୍ରିକ ଅଗ୍ନି ।

ବାଡଗଁଣ-ବି. ବାଇଗଣ, ବାର୍ତ୍ତାକୀ ।

ବାଣ-ବି. ଶର; ଦୈତ୍ୟବିଶେଷ; ୫ ସଂଖ୍ୟା ।

ବାଣ-ସିଦ୍ଧି-ବି. ବାଣଦ୍ୱାରା ଲକ୍ଷ୍ୟଭେଦ କରିବାରେ ସିଦ୍ଧତା ।

ବାଦରାୟଣ-ବି. ବ୍ୟାସମୁନି ।

ବାଦରାୟଣି-ବି. ବ୍ୟାସମୁନିଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶୁକ ।

ବାଧକ ବି. (ବାଧ୍-ଅକ) ବାଧାଜନକ ; ନିବାରକ ।

ବାଧା-ବି. (ବାଧ୍-ଆ) ବ୍ୟଥା; ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ।

ବାଧିତ-ବି. (ବାଧ୍-ତ) ପୀଡ଼ିତ; ନିବାରିତ;

ବାଧିବା-କ୍ରି. ପୀଡ଼ା ଦେବା । [ବଶୀଭୂତ ।

ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ-ବି. (ବଧିର ଯ) ବଧିରତା ।

ବାଧ୍ୟ-ବି. (ବାଧ୍-ଯ) ନିବାରଣଯୋଗ୍ୟ; ବଶ୍ୟ ।

ବାନ୍ଧବ-ବି. (ବନ୍ଧୁ ଅ-ସ୍ୱାର୍ଥେ) ବନ୍ଧୁ; ଆତ୍ମୀୟ ।

ବାଳ-ବି. (ବଲ୍-ଅ) ଅଳ୍ପବୟସିତ; ନୂତନ; ଅଜ୍ଞାନ; ବି. କେଶ; ବାଳକ ।

ବାଳକ-ବି. ଅଳ୍ପ ବୟସ୍କ ପୁତ୍ର ।

ବାଳବ-ବି. ଦିବସର ଜ୍ୟୋତିଷିକ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଭାଗ ।

ବାଳା-ବି. ତରୁଣୀନାରୀ ।

ବାଳିକା-ବି. ଅଳ୍ପ ବୟସ୍କା କନ୍ୟା ।

ବାଳିଶ-ବି. ମୂର୍ଖ ।

ବାଳିଶ-ବି. (ବାଳ-ଇନ୍-ଶୀ-ଅ) ଉପାଧାନ ।

ବାଲୁକା-ବି. ସିକତା, ବାଲି ।

ବାଲୁକାମୟ-ବି. ବାଲୁକାପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ବାଲୁକା-ଯନ୍ତ୍ର-ବି. ଔଷଧ-ପାକାର୍ଥ ଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ । [ନିଃସାରଣ ।

ବାଲୁକା-ସ୍ୱେଦ-ବି. ତପ୍ତବାଲୁକା ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱେଦ

ବାଲେୟ-ବି. (ବଲି-ଏୟ) ବଳି ବା ଉପହାର-

ବାଲ୍ୟ-ବି. ବାଳକ-ଅବସ୍ଥା । [ଯୋଗ୍ୟ ।

ବାଷ୍ପ-ବି. ଅଶ୍ରୁ; ବାମ୍ଫ ।

ବାଷ୍ପ-ଯନ୍ତ୍ର-ବି. ଧୂଆଁକଳ ।

ବାହା-ବି. ଭୁଜ ।

ବାହୁ-ବି. ଭୁଜ; ତ୍ରିକୋଣକ୍ଷେତ୍ରର ପାର୍ଶ୍ୱରେଖା ।

ବାହୁ-ବଳ-ବି. ଭୁଜରବଳ; ଦୈହିକବଳ ।

ବାହୁ-ମୂଳ-ବି. କାଖ ।

ବାହୁ-ଯୁଦ୍ଧ-ବି. ହାତକୁ ହାତ ଯୁଝିବା; ମଲ୍ଲ-

ବାହୁଲ୍ୟ-ବି. (ବହୁଲ-ଯ) ଆଧିକ୍ୟ । [ଯୁଦ୍ଧ ।

ବାହ୍ୟ-ବି. (ବହିସ୍-ଯ) ବହିଃସ୍ଥିତ ।

ବିଡ଼ାଳ-ବି. ବିଲେଇ ।
ବିନ୍ଦୁ-ବି. ଟୋପା ; ଅନୁସ୍ୱାର; କ୍ଷୁଦ୍ର ଚିହ୍ନ ।
ବିମ୍ବ-ବି. ପ୍ରତିବିମ୍ବ; ମଣ୍ଡଳ ; ଜଳବୁଦ୍ବୁଦ ; କଞ୍ଚ-
ବିମ୍ବିତ-ବିଂ. ପ୍ରତିଫଳିତ । [କାକୁଡ଼ି ଫଳ ।
ବିଲ-ବି. ଗର୍ତ୍ତ । [ଶଶକ ।
ବିଲେଶୟ-ବି. (ବିଲେ-ଶୀ-ଅ) ସର୍ପ ; ମୂଷିକ;
ବିଲ୍ୱ-ବି. ବେଲଗଛ ବା ତାହାର ଫଳ ।
ବିସ ବି. ମୃଣାଳ ।
ବୀଜ-ବି. ମଞ୍ଜି; କାରଣ; ଶୁକ୍ର ।
ବୀଜକ-ବି. ଲେମ୍ବୁ ଗଛ ।
ବୀଜ-କୋଷ-ବି. ବୀଜ-ଧାରକ ଛୁଇଁ ବା ପାଦ ।
ବୀଜାଙ୍କୁର-ବି. (ବୀଜ-ଅଙ୍କୁର) ବୀଜର ପ୍ରଥମ
ଅଙ୍କୁର । [ପୁଣ୍ୟ ।
ବୀଭତ୍ସ-ବିଂ. (ବଧ୍-ସନ୍-ଅ) କଦର୍ଯ୍ୟ; ଜଘନ୍ୟ;
ବୁକ୍କ-ବି. ବୁକ୍କ, ବକ୍ଷ ; ହୃତ ।
ବୁଦ୍ବୁଦ-ବି. ପାଣିଫୋଟକା ।
ବୁଦ୍ଧ-ବିଂ. (ବୁଧ୍-ତ) ଜ୍ଞାନ-ପ୍ରାପ୍ତ ; ଜାଗ୍ରତ; ବି.
ବୌଦ୍ଧଧର୍ମ-ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ।
ବୁଦ୍ଧି-ବି. (ବୁଧ୍-ତି) ବୁଝିବା ଶକ୍ତି; ବିଚାରଶକ୍ତି ।
ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ / ବୁଦ୍ଧିମନ୍ତ } ବିଂ. (ବୁଦ୍ଧି-ମତ୍) ତୀକ୍ଷ୍ଣବୁଦ୍ଧି ।
ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା-ବି. (ବୁଦ୍ଧିମତ୍-ତା) ଧୀମତ୍ତ ।
ବୁଧ-ବି. ପଣ୍ଡିତ; ଗ୍ରହ-ବିଶେଷ ।
ବୁଭୁକ୍ଷା-ବି. (ଭୁଜ୍-ସନ୍-ଅ-ଆ) ଭୋଜନେଚ୍ଛା;
ବୁଭୁକ୍ଷିତ-ବିଂ. କ୍ଷୁଧିତ । [କ୍ଷୁଧା ।

ବୁଭୁକ୍ଷୁ-ବିଂ. ଭୋକଗ୍ରସ୍ତ ।
ବୃହତ୍-ବିଂ. ବଡ଼, ପ୍ରକାଣ୍ଡ ।
ବୃହଦ୍ଭାନୁ ବି. ଅଗ୍ନି ।
ବୃହସ୍ପତି-ବି. ଗ୍ରହବିଶେଷ; ଦେବଗୁରୁ ।
ବୈଜିକ-ବିଂ. (ବୀଜ-ଇକ) ବୀଜସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ବୋଦ୍ଧା-ବିଂ. (ବୁଧ୍-ତୃ) ଜ୍ଞାନୀ ।
ବୋଧ-ବି. (ବୁଧ୍-ଅ) ଜ୍ଞାନ । [ଜ୍ଞାନପ୍ରଦ ।
ବୋଧକ-ବିଂ. (ବୁଧ୍-ଅକ) ଜ୍ଞାପକ, ସୂଚକ ;
ବୋଧନ-ବି. (ବୁଧ୍-ଅନ) ଜ୍ଞାପନ ; ଜାଗରଣ ।
ବୋଧି-ବି. ଅଶ୍ୱତ୍ଥବୃକ୍ଷ; ବୋଦ୍ଧା ।
ବୋଧିତ-ବିଂ. ଜ୍ଞାପିତ; ଜାଗରିତ ।
ବୌଧିସତ୍ତ୍ୱ-ବି. ବୌଦ୍ଧ ତପସ୍ୱୀ ।
ବୌଦ୍ଧ-ବି. ବୌଦ୍ଧଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ; ବିଂ. ବୁଦ୍ଧି-
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ବ୍ରହ୍ମ-ବି. ପରମ ବ୍ରହ୍ମ ; ବେଦ ; ବ୍ରାହ୍ମଣ ।
ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ-ବି. ବ୍ରହ୍ମଚାରୀର ବ୍ରତ ।
ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ-ବି. (ବ୍ରହ୍ମ-ଚର୍-ଇନ୍) ଉପନୟନ
ଉତ୍ତାରେ ଯେ ଗୁରୁଗୃହରେ ଧର୍ମଶିକ୍ଷା କରେ ।
ବ୍ରହ୍ମ-ତାଳୁ-ବି. ମନୁଷ୍ୟ ମସ୍ତକର-ବ୍ରହ୍ମରନ୍ଧ୍ର ।
ବ୍ରହ୍ମଦୈତ୍ୟ-ବି. ପ୍ରେତବିଶେଷ ।
ବ୍ରହ୍ମପୁତ୍ର-ବି. ସ୍ୱନାମ ଖ୍ୟାତ ନଦ ।
ବ୍ରହ୍ମ-ବନ୍ଧୁ-ବି. ନିକୃଷ୍ଟ ବ୍ରାହ୍ମଣ ।
ବ୍ରହ୍ମ-ଯଜ୍ଞ-ବି. ବେଦାଧ୍ୟୟନ ।
ବ୍ରହ୍ମର୍ଷି-ବି. ବ୍ରାହ୍ମଣ-ଋଷି ; କୁରୁକ୍ଷେତ୍ରନିକଟସ୍ଥ
ବ୍ରହ୍ମ-ବର୍ଚ୍ଚସ-ବି. ବ୍ରହ୍ମତେଜ । [ପ୍ରଦେଶ ।

ବ୍ରହ୍ମବାଦୀ-ବି. ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନୀ, ବ୍ରାହ୍ମ ।

ବ୍ରହ୍ମ-ବିଦ୍ୟା-ବି. ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନ ।

ବ୍ରହ୍ମ-ସୂତ୍ର-ବି. ଯଜ୍ଞୋପବୀତ ।

ବ୍ରହ୍ମା-ବି. ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା; ଋତ୍ୱିକ୍ ବିଶେଷ ।

ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ-ବି. (ବ୍ରହ୍ମ-ଅଣ୍ଡ) ଜଗତ୍ ।

ବ୍ରହ୍ମାବର୍ତ୍ତ-ବି. ହସ୍ତିନାପୁର-ନିକଟସ୍ଥ ପ୍ରଦେଶ-
ବିଶେଷ । [ଅସ୍ତ୍ର ।

ବ୍ରହ୍ମାସ୍ତ୍ର-ବି. (ବ୍ରହ୍ମ-ଅସ୍ତ୍ର) ପବିତ୍ର ଅସ୍ତ୍ର; ଅମୋଘ

ବ୍ରହ୍ମୋତ୍ତର-ବିଂ. ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କୁ ଦତ୍ତ (ଭୂମି) ।

ବ୍ରାହ୍ମ-ବିଂ. (ବ୍ରହ୍ମନ୍-ଅ) ବ୍ରହ୍ମସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ପବିତ୍ର;
ବି. ବ୍ରାହ୍ମଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ।

ବ୍ରାହ୍ମଣ-ବି. (ବ୍ରହ୍ମନ୍-ଅଣ୍) ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞ; ଚତୁର୍ବର୍ଣ୍ଣ
ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୋଲି ଗଣିତ ବର୍ଣ୍ଣ ବା ଜାତି;
ବେଦର ଅଂଶବିଶେଷ । [ପତ୍ନୀ ।

ବ୍ରାହ୍ମଣୀ-ବି. ବ୍ରାହ୍ମଣଜାତୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ; ବ୍ରାହ୍ମଣ-

ବ୍ରାହ୍ମ-ମୁହୂର୍ତ୍ତ-ବି. ଶେଷ ରାତ୍ରିର ଦୁଇଦଣ୍ଡ ।

ବ୍ରାହ୍ମ-ବିବାହ-ହିନ୍ଦୁଶାସ୍ତ୍ରରେ ଅଷ୍ଟପ୍ରକାର ବିବାହ
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରକାର ।

ଭ

ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଚତୁର୍ବିଂଶବର୍ଣ୍ଣ; ନକ୍ଷତ୍ର ।

ଭଅଁର-ବି. (ଭ୍ରମରଶବ୍ଦଜ) ଭ୍ରମର, ଭୃଙ୍ଗ ।

ଭଉଁରିଆ- ବି. ଭୂମିସଂଲଗ୍ନ ବୀରଜବିଶେଷ ।

ଭଉଁରି-ବି. (ଭ୍ରମିଶବ୍ଦଜ) ଜଳଭଉଁରି,
ଆବର୍ତ୍ତ ।

ଭଉଣୀ-ବି. (ଭଗିନୀଶବ୍ଦଜ) ଭଗିନୀ, ସ୍ୱସା ।

ଭକୁଆ-ବିଂ. ଓଲୁ । [ଉପାସକ ; ଦାସ ।

ଭକ୍ତ-ବିଂ. (ଭଜ୍-ତ) ବିଭକ୍ତ ; ବି. ଅନୁରକ୍ତ

ଭକ୍ତ-ବତ୍ସଳ-ବିଂ. ଭକ୍ତ ପ୍ରତି ସ୍ନେହଯୁକ୍ତ ।

ଭକ୍ତି-ବି. (ଭଜ୍-କ୍ତି) ପୂଜ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତି ଅନୁରାଗ;
ବିଭକ୍ତି ; ରଚନା ।

ଭକ୍ତିମାନ୍-ବିଂ. (ଭକ୍ତି-ମତୁ) ଭକ୍ତିଯୁକ୍ତ ।

ଭକ୍ଷକ-ବିଂ. (ଭକ୍ଷ୍-ଅକ) ଭକ୍ଷଣକାରୀ ।

ଭକ୍ଷଣ-ବି. (ଭକ୍ଷ୍-ଅନ) ଭୋଜନ ।

ଭକ୍ଷ୍ୟ-ବିଂ. (ଭକ୍ଷ୍-ଯ) ଭକ୍ଷଣୀୟ, ଭକ୍ଷଣ-

ଭକ୍ଷିତ-ବିଂ. (ଭକ୍ଷ-ତ) ଖାଦିତ । [ଯୋଗ୍ୟ ।

ଭଗ-ବି. (ଭଜ୍-ଅ) ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ; ସର୍ବଶକ୍ତିମତ୍ତା;
ସୌଭାଗ୍ୟ ; ଯୋନି ; ଗୁହ୍ୟଦେଶ ।

ଭଗନ୍ଦର-ବି. (ଭଗ-ଦୃ-ଅ) ଗୁହ୍ୟବ୍ରଣ ।

ଭଗବତୀ-ବିଂ. (ଭଗ-ବତୁ-ଈ) ପୂଜ୍ୟା ; ବି.
ଦୁର୍ଗା । [ମେଶ୍ୱର ।

ଭଗବାନ୍-ବିଂ. (ଭଗ-ବତୁ) ପୂଜ୍ୟ; ବି. ପର-

ଭଗାରି-ବି. (ଭଗ-ଅରି) ସୌଭାଗ୍ୟ-ଦ୍ୱେଷୀ,

ଭଗାରୁଣୀ-ବି. ସ୍ତ୍ରୀଶବ୍ଦ । [ବୈରୀ ।

ଭଗିନୀ } ବି. (ଭଗ-ଇନ୍-ଈ) ଭଉଣୀ, ସହୋ-
ଭଗ୍ନୀ } ଦରା ।

ଭଗୀରଥ-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀୟ ନୃପବିଶେଷ ।

ଭଗ୍ନ-ବିଂ. (ଭଞ୍ଜ୍-ତ) ଭଙ୍ଗା ; ପରାସ୍ତ; ଖଣ୍ଡିତ ।

ଭଗ୍ନାଂଶ-ବି. (ଭଗ୍ନ-ଅଂଶ) ଯେଉଁ ରାଶି ଦ୍ୱାରା
ଏକର ଅଂଶ ବ୍ୟକ୍ତ କରାଯାଏ ।

ଭଙ୍କ୍ତା-ବିଂ. (ଭଞ୍ଜ୍-ତୃ) ଭଙ୍ଗକାରୀ ।

ଭଙ୍ଗ-ବ. (ଭଞ୍ଜ୍-ଅ) ଖଣ୍ଡନ; ଭଗ୍ନ ହେବା, ଲଙ୍ଘନ ।

ଭଙ୍ଗ-ପ୍ରବଣ-ବି. ଯାହା ସହଜରେ ଭାଙ୍ଗିଯାଏ ।

ଭଙ୍ଗା-ବି. (ଭଗ୍ନଶବ୍ଦଜ) ଭଗ୍ନ, ଭୁଟା ।

ଭଙ୍ଗିମା-ବ. (ଭଙ୍ଗ-ଇମନ) ଭଙ୍ଗୀ; ବକ୍ରଭାବ ।

ଭଙ୍ଗୀ-ବ. (ଭଞ୍ଜ-ଇ) ଯୁଗୁସା ; ଶୋଭା ।

ଭଙ୍ଗୁର ବି. (ଭଞ୍ଜ୍-ଉର) ଭଙ୍ଗପ୍ରବଣ, ବକ୍ର ।

ଭ-ଚକ୍ର-ବ. ରାଶିଚକ୍ର ।

ଭଜନ-ବ. (ଭଜ୍-ଅନ) ସେବାସାଧନା; ଭକ୍ତି-

ଭଜନା-ବ. ପୂଜା । [ସଂଗୀତ ।

ଭଜା-ବ. ଭଷ୍ଟବ୍ୟଞ୍ଜନ ।

ଭଜିବା-କ୍ରି. ପୂଜା କରିବା । [ଯେ ଭାଙ୍ଗେ ।

ଭଞ୍ଜନ-ବ. (ଭଞ୍ଜ୍-ଅନ) ଖଣ୍ଡନ; ଭାଙ୍ଗିବା; ବି.

ଭଟ-ବ. (ଭଟ୍-ଅ) ଯୋଦ୍ଧା ।

ଭଟଭଟ୍-ଅ. ବକ୍‌ବକ୍ ।

ଭଟା-ବ. କୂଅର ଘଡ଼ିସିବା ।

ଭଟ୍ଟ-ବ. ପଣ୍ଡିତ; ଭାଟ, ସ୍ତୁତି-ପାଠକ ।

ଭଟ୍ଟାରକ-ବ. ପୂଜ୍ୟ ଜନ ।

ଭଟ୍ଟାରିକା-ବ. ମାନନୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଭଡ଼ା-ବ. (ଭାଟକଶବ୍ଦଜ) ପରର ଗୃହାଦିପଦାର୍ଥ ବ୍ୟବହାର ନିମନ୍ତେ ଦେୟ ମୂଲ୍ୟ ।

ଭଡୁଆ-ବ. ବେଶ୍ୟା-ନୃତ୍ୟର ସହାୟ ବାଦକ ।

ଭଣଜା-ବ. (ଭଗ୍ନୀ-ଜ) ଭଉଣୀର ପୁତ୍ର ।

ଭଣଭଣ-ବ. ମାଛି ପ୍ରଭୃତିର ଶବ୍ଦବିଶେଷ ।

ଭଣିତ ବି. (ଭଣ୍-ତ) କଥିତ; ରଚିତ ।

ଭଣିତା-ବ. ଗ୍ରନ୍ଥ ବା ଅଧ୍ୟାୟ ଶେଷରେ ଲେଖକର ନାମପ୍ରକାଶ ।

ଭଣିବା-କ୍ରି. (ଭଣ୍‌ଧାତୁରୁ) ରଚିବା; କହିବା ।

ଭଣ୍ଡ-ବ. (ଭଣ୍ଡ୍-ଅ) ମସ୍ଖରା, ଭାଣ୍ଡ; କପଟାଚାରୀ ।

ଭଣ୍ଡତପସ୍ୱୀ-ବ. (ଭଣ୍ଡ-ତପସ୍ୱୀ) କପଟତପସ୍ୱୀ, ବକଧର୍ମ ।

ଭଣ୍ଡା-ବ. ଗୋଡର ପେଣ୍ଡା ; କଦଳୀ ଭଣ୍ଡା ।

ଭଣ୍ଡାଇବା-କ୍ରି. ଠକିବା ।

ଭଣ୍ଡାର-ବ. (ଭାଣ୍ଡଶବ୍ଦଜ) କୋଷ ।

ଭଣ୍ଡାରି-ବ. ବାରିକ, ନାପିତ ; କୋଷାଧ୍ୟକ୍ଷ ।

ଭଣ୍ଡାରୁଣୀ-ବ. ନାପିତ ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଭଣ୍ଡୁର / ଭଣ୍ଡୋର } ବ. ଖପର, ନାଶ ।

ଭଦଭଦଳିଆ-ବ. ଭରଦ୍ୱାଜ ପକ୍ଷୀ ।

ଭଦ୍ର-ବି. (ଭଦ୍-ର) ମଙ୍ଗଳଜନକ; ସାଧୁ; ବ. [ମଙ୍ଗଳ ।

ଭଦ୍ରା-ବ. ମଙ୍ଗଳଯୁକ୍ତା; ସୁଭଦ୍ରା ।

ଭଦ୍ରାସନ-ବ. (ଭଦ୍ର-ଆସନ) ସିଂହାସନ ; [ଯୋଗାସନ ।

ଭମ୍ବରାଳୀ ବ. ବୃହତ୍ ମକ୍ଷିକା ।

ଭୟ-ବ. (ଭୀ-ଅ) ତ୍ରାସ, ଶଙ୍କା; ଭୟହେତୁ ।

ଭୟଙ୍କର-ବି. (ଭୟ-କୃ-ଅ) ଭୀଷଣ ।

ଭୟାନକ-ବି. (ଭୀ-ଆନକ) ଭୟଙ୍କର ।

ଭୟାଳୁ-ବି. (ଭୟ-ଆଳୁ) ଭୀରୁ, ହୀନ-ସାହସ ।

ଭୟାବହ-ବି. (ଭୟ-ଆ-ବହ-ଅ) ଭୟଜନକ ।

ଭର-ବ. (ଭୃ-ଅ) ଅତିଶୟ ; ଭାର ।

ଭରଣ-ବ. (ଭୃ-ଅନ) ପୂରଣ; ପୋଷଣ; ଧାରଣ ; ବେତନ ; ୮୦ ଗୌଣି ।

ଭରଣୀ ବ. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।

ଭରତ-ବ. (ଭୃ-ଅତ) ନାଟ୍ୟ-ଶାସ୍ତ୍ର-ପ୍ରଣେତା ମୁନି; ନୃପବିଶେଷ, ଯାହାଙ୍କର ନାମରୁ ଦେଶର ନାମ ଭାରତବର୍ଷ ହୋଇଅଛି ।

ଭରତଅ-ବ. ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।

ଭରଦ୍ୱାଜ ବ. (ଭର-ଦ୍ୱା-ଜ) ମୁନିବିଶେଷ ; ପକ୍ଷିବିଶେଷ, ଭଦଭଦଳିଆ ଚଢେଇ ।

ଭରସା-ବ. ଆଶା; ବିଶ୍ୱାସ; ସାହସ ।

ଭରା-ବ. (ଭୃଧାତୁଜ) ଭାର, ଠେସ ; ବି. ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ଭରାଣ୍ଡି-ବ. ଧାନ୍ୟାଦି କୁଟିବାର ଗର୍ତ୍ତ ।

ଭରି-ବ. (ଭୃଧାତୁଜ) ଦଶମସା ଓଜନ ।

ଭରିତ-ବି. (ଭୃ-ଇତ) ପୂରିତ ।

ଭରିବା-କ୍ରି. (ଭୃଧାତୁଜ) ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ।

ଭର୍ଗ-ବ. (ଭ୍ରସ୍ଜ-ଅ) ଐଶ ତେଜଃ ।

ଭର୍ଜନ ବ. (ଭୃଜ୍-ଅନ) ଭାଜିବା ।

ଭର୍ଜିତ-ବି. (ଭୃଜ୍-ଣିଚ-ତ) ଭଜା ।

ଭର୍ତ୍ତବ୍ୟ-ବି. (ଭୃ-ତବ୍ୟ) ପୋଷଣୀୟ ।

ଭର୍ତ୍ତା-ବ. (ଭୃ-ତୃ) ପତି ; ରାଜା ; ବି. ପାଳକ

ଭର୍ତ୍ତି ବ. (ଭୃଧାତୁଜ) ପ୍ରବେଶ । [କର୍ତ୍ତା ।

ଭର୍ତ୍ତୃଦାରକ-ବ. (ଭର୍ତ୍ତୃ-ଦାରକ) ଭର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର, ସୁପୁତ୍ର ।

ଭର୍ତ୍ତୃଦାରିକା-ବ. ରାଜକନ୍ୟା ।

ଭର୍ତ୍ତ୍ରୀ ବି. ପାଳନକର୍ତ୍ତ୍ରୀ ।

ଭର୍ତ୍ସନା-ବ. (ଭର୍ତ୍ସ୍-ଅନ-ଆ) ନିନ୍ଦା; ତିରସ୍କାର ।

ଭର୍ତ୍ସିତ-ବି. (ଭର୍ତ୍ସ୍-ତ) ନିନ୍ଦିତ; ତିରସ୍କୃତ ।

ଭଲ-ବି. (ଭଦ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଉତ୍ତମ, ଅଚ୍ଛା, ବ-

ଭଲା-କ୍ରି.ବି. ଅଚ୍ଛା (ବିରକ୍ତିରେ) । [ମଙ୍ଗଳ ।

ଭଲ୍ଲ-ବ. ପ୍ରକାର ।

ଭଲେ-କ୍ରି.ବି. ସହଜେ ।

ଭଲ୍ଲ-ବ, (ଭଲ୍ଲ-ଅ) ଭାଲୁ ; ବର୍ଚ୍ଛା ।

ଭଲ୍ଲାତକ-ବ. ଭାଲିଅଗଛ ।

ଭଲ୍ଲୁକ }
ଭଲ୍ଲୂକ } ବ. ଭାଲୁ ।

ଭବ-ବ. (ଭୂ-ଅ) ଉତ୍ପତ୍ତି; ସଂସାର; ଶିବ ।

ଭବଦୀୟ-ବି. (ଭବତ୍-ଈୟ) ଆପଣଙ୍କର ।

ଭବନ-ବ. (ଭୂ-ଅନ) ଆଳୟ; ଗୃହ ।

ଭବ-ଭୂତି-ବ. ସ୍ୱନାମପ୍ରସିଦ୍ଧ କବି ।

ଭବାଦୃଶ-ବି. (ଭବତ୍-ଦୃଶ୍-ଅ) ଆପଣଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ।

ଭବାନ୍-ବି. (ଭବତ୍ଶବ୍ଦଜ) ଆପଣ ।

ଭବାନୀ-ବ. (ଭବ-ଆନୀ) ଶିବଙ୍କର ପତ୍ନୀ, ପାର୍ବତୀ ।

ଭବାବ୍ଧି-ବ. (ଭବ-ଅବ୍ଧି) ସଂସାରରୂପ ସମୁଦ୍ର ।

ଭବିତବ୍ୟ-ବି. (ଭୂ-ତବ୍ୟ) ଭାବୀ; ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ରେ ଯାହା ଘଟିବ ।

ଭବିତବ୍ୟତା ବ. ଅବଶ୍ୟମ୍ଭାବିତା ।

ଭବିଷ୍ୟତ୍ }
ଭବିଷ୍ୟ } ବି. ଯାହାପରେ

ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ-ବି. (ଭବିଷ୍ୟତ୍-ବାଣୀ) ଯାହା ପରେ ଘଟିବ, ସେଥିସମ୍ବନ୍ଧରେ ବାଣୀ ।

ଭବ୍ୟ-ବିଂ. (ଭୂ-ଯ) ଶୁଭଯୁକ୍ତ; ଶିଷ୍ଟ, ସାଧୁ;

ଭସ୍ମ-ବି. (ଭସ୍-ମନ୍) ପାଉଁଶ । (ଭବିଷ୍ୟ ।

ଭସ୍ମସାତ୍-ଅଂ. (ଭସ୍ମନ୍-ସାତ୍) ଭସ୍ମରୂପରେ ପରିଣତ । [ପରିଣତ ।

ଭସ୍ମୀଭୂତ-ବିଂ. (ଭସ୍ମ-ଈ-ଭୂ-ତ) ଭସ୍ମରୂପେ

ଭା-ବି. (ଭା-ଅ) ପ୍ରଭା ।

ଭାଇ-ବି. (ଭ୍ରାତୃଶବ୍ଦଜ) ଭ୍ରାତା ।

ଭାଇବୋହୂ-ବି. (ଭ୍ରାତୃବଧୂଶବ୍ଦଜ) ସାନ ଭାଇର

ଭାଉ-ବି. ଦର, ମୂଲ୍ୟ । [ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଭାଉଜ-ବି.।(ଭ୍ରାତୃଜାୟାଶବ୍ଦଜ) ବଡ଼ଭାଇର ସ୍ତ୍ରୀ।

ଭାକ୍-ବିଂ. (ଭାଜ୍ଧାତୁରୁ) ଅଂଶୀ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ଭାକୁଡ଼-ବି. (ଭାକୁଟଶବ୍ଦଜ) ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।

ଭାଗ-ବି. (ଭଜ୍-ଅ) ଅଂଶ, ଖଣ୍ଡ, ଭାଗ୍ୟ, ପ୍ରଦେଶ । [ଭାଗ୍ୟ ।

ଭାଗଧେୟ-ବି. (ଭାଗ-ଧେୟ) ରାଜସ୍ୱ, ଅଂଶ,

ଭାଗବତ-ବି. (ଭଗବତ୍-ଅ) ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପୁରାଣବିଶେଷ ।

ଭାଗ-ହାର-ବି. ଯେଉଁ ଉପାୟରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରାଶିକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସଂଖ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ସମାନ ଅଂଶରେ ବିଭାଗ କରିବାକୁ ହୁଏ ।

ଭାଗିନେୟ-ବି (ଭଗିନୀ-ଏୟ) ଭଗିନୀର ପୁତ୍ର ।

ଭାଗୀ-ବିଂ. (ଭାଗ-ଇନ୍) ଅଂଶୀ ।

ଭାଗୀରଥୀ-ବି. (ଭଗୀରଥ-ଅ-ଈ) ଗଙ୍ଗା, ଭଗୀରଥଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆନୀତ ନଦୀ (ପୁରାଣ-କଥା)।

ଭାଗ୍ୟ-ବି. (ଭଜ୍-ଯ) ଅଦୃଷ୍ଟ । [ଶାଳୀ ।

ଭାଗ୍ୟବାନ୍-ବିଂ. (ଭାଗ୍ୟ-ବତ୍) ସୌଭାଗ୍ୟ-

ଭାଙ୍ଗ-ବି. (ଭଙ୍ଗଶବ୍ଦଜ) ବସ୍ତ୍ରାଦିର ଭଙ୍ଗ; ଗଞ୍ଜେଇପତ୍ର ମଦିତ ମିଶ୍ରିତ ଜଳ ।

ଭାଙ୍ଗିବା-କ୍ରି. (ଭଞ୍ଜ୍-ଧାତୁରୁ) ଭଗ୍ନ କରିବା ।

ଭାଜକ-ବିଂ. (ଭଜ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ଭାଗକାରକ; ଯେଉଁ ରାଶିଦ୍ୱାରା ଭାଗ କରାଯାଏ ।

ଭାଜନ-ବି. (ଭାଜ୍-ଅନ) ଆଧାର; ଯୋଗ୍ୟପାତ୍ର ।

ଭାଜିତ-ବିଂ. ବିଭକ୍ତ । [କରାଯାଏ ।

ଭାଜ୍ୟ-ବିଂ. (ଭଜ୍-ଯ) ଭାଗାର୍ହ, ଯାହା ଭାଗ

ଭାଟ-ବି. (ଭଟ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ଜାତିବିଶେଷ; ସ୍ତୁତି-

ଭାଟକ-ବି. ଭଡ଼ା, ମୂଲ୍ୟ । [ପାଠକ ।

ଭାଟୀ-ବି. ଇଟା ପୋଡିବାର ସ୍ଥାନ; ମଦ୍ୟ ଚୁଆଇବାର ଚୁଲ୍ଲୀ ।

ଭାଡ଼ି-ବି. କାଷ୍ଠାଦି ରଖିବାର ମଞ୍ଚ ।

ଭାଣ-ବି. ଏକପ୍ରକାର ନାଟକ ।

ଭାଣିଜୀ-ବି. (ଭଗ୍ନୀ-ଜା) ଭଗିନୀର କନ୍ୟା ।

ଭାଣ୍ଡ-ବି. (ଭଣ୍-ଡ) ପାତ୍ର; ହାଣ୍ଡି; ଧନ ।

ଭାଣ୍ଡାଗାର-ବି. (ଭାଣ୍ଡ-ଆଗାର) ଭଣ୍ଡାର ।

ଭାଣ୍ଡୀର-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ଭାତ-ବି. (ଭକ୍ତଶବ୍ଦଜ) ରନ୍ଧା ତଣ୍ଡୁଳ, ଅନ୍ନ ।

ଭାତି-ବି. (ଭା-ତି) ଦୀପ୍ତି; ପ୍ରଭାତ ।

ଭାତୁଆ-ବିଂ. ଅନ୍ନଦାସ ।

ଭାତୁଡ଼ି-ବି. ବ୍ରଣାକାର କ୍ଷୁଦ୍ର ମାଂସ-ପିଣ୍ଡ ।

ଭାଦ୍ର-ବି. ମାସବିଶେଷ ।

ଭାଦ୍ରପଦ-ବି. (ଭଦ୍ର-ପଦ) ଭାଦ୍ରମାସ ।

ଭାନ-ବି. (ଭା-ଅନ) ବହିଃପ୍ରକାଶ; ଦୀପ୍ତି; ବୋଧ ।

ଭାନୁ-ବି. (ଭା-ନୁ) ସୂର୍ଯ୍ୟ; କିରଣ ।

ଭାମିନୀ-ବି.(ଭାମ୍-ଇନ୍-ଈ) ନାରୀ; କୋପନା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଭାର-ବି. (ଭୃ-ଅ) ଗୁରୁତ୍ୱ, ବୋଝ, କାର୍ଯ୍ୟର ନ୍ୟାସ ।

ଭାରକେନ୍ଦ୍ର-ବି. ପଦାର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିନ୍ଦୁ, ଯେଉଁଠାରେ ଭାରର ସମତା ହୁଏ ।

ଭାରତ-ବି. (ଭରତ-ଅ) ଭାରତବର୍ଷ; ମହାଭାରତ ।

ଭାରତବର୍ଷ-ବି. (ଭାରତ-ବର୍ଷ)ଦେଶବିଶେଷ ।

ଭାରତୀ-ବି. ବାଣୀ; ସରସ୍ୱତୀ ।

ଭାରଦ୍ୱାଜ-ବି. (ଭରଦ୍ୱାଜ-ଅ) ଋଷିବିଶେଷ, ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।

ଭାରି-ବିଂ. (ଭାରଶବ୍ଦଜ) ଗରୁ; ବଡ଼ ।

ଭାରୁଆ-ବିଂ. ଭାରବାହକ ।

ଭାର୍ଗବ-ବି. (ଭୃଗୁ-ଅ) ଶୁକ୍ର; ପରଶୁରାମ ।

ଭାର୍ଯ୍ୟା-ବି. (ଭୃ-ଯ-ଅ) ପତ୍ନୀ, ଜାୟା ।

ଭାଲ-ବି. (ଭା-ଲ) ଲଲାଟ ।

ଭାଳିବା-କ୍ରି. ଭାବିବା ।

ଭାଲୁ-ବି. (ଭଲ୍ଲୁକଶବ୍ଦଜ) ଭାଲୁକ, ଋକ୍ଷ ।

ଭାବ-ବି. (ଭୂ-ଅ) ସ୍ଥିତି; ଅଭିପ୍ରାୟ; ଅନୁରାଗ; କଥାର ମର୍ମ ।

ଭାବକ-ବିଂ. (ଭୂ-ଣିଚ୍-ଅକ) ଉତ୍ପାଦକ ।

ଭାବନା-ବି. (ଭୂ-ଣିଚ୍-ଅନ-ଆ) ଚିନ୍ତା; ଧ୍ୟାନ; ଉତ୍କଣ୍ଠା । [ସିକ୍ତ ।

ଭାବିତ-ବିଂ. (ଭାବ-ତ) ଚିନ୍ତିତ, ମିଶ୍ରିତ; ବାସିତ;

ଭାବିନୀ-ବି. (ଭାବ-ଇନ୍-ଈ) ପ୍ରଶସ୍ତଚରିତ୍ରା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଭାବୀ-ବିଂ. (ଭୂ-ଇନ୍) ଭବିଷ୍ୟତ୍; ସଦ୍ଭାବସମ୍ପନ୍ନ ।

ଭାବୁକ-ବିଂ. (ଭୂ-ଉକ) ଭାବନାଶୀଳ; ଭାବ-

ଭାବ୍ୟ-ବିଂ. ଭବିତବ୍ୟ । [ଗ୍ରାହକ ।

ଭାଷଣ-ବି. (ଭାଷ୍-ଅନ) କଥନ, କହିବା ।

ଭାଷା-ବି.(ଭାଷ୍-ଅ-ଆ)ଉକ୍ତି, ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଦେଶରେ ଭାବ ପ୍ରକାଶର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ବୋଲି ।

ଭାଷାନ୍ତର ବି. (ଭାଷା-ଅନ୍ତର) ଅନ୍ୟ ଭାଷା; ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦ ।

ଭାଷାନ୍ତରିତ-ବିଂ. ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ।

ଭାଷିତ-ବିଂ. (ଭାଷ୍-ତ) କଥିତ; ବି. ବଚନ ।

ଭାଷୀ-ବିଂ. (ଭାଷ୍-ଇନ୍) କଥକ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ଭାଷ୍ୟ-ବି. (ଭାଷ୍-ଯ) ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ; ବିଂ. କଥନୀୟ ।

ଭାସମାନ-ବିଂ. ପ୍ଲବମାନ । [ହେବା ।

ଭାସିବା-କ୍ରି. (ଭାସ୍ଧାତୁରୁ) ଜଳରେ ପ୍ଲବମାନ

ଭାସୁର-ବିଂ. (ଭାସ୍-ଉର) ଦୀପ୍ତିମାନ୍; ବି.

ଭାସ୍କର-ବି. (ଭାସ୍-କର) ସୂର୍ଯ୍ୟ । [ସ୍ଫଟିକ ।

ଭାସ୍ୱର-ବିଂ. (ଭାସ୍-ବର) ଦୀପ୍ତିମାନ୍ ।

ଭାସ୍ୱାନ୍-ବି. (ଭାସ୍-ବତ୍) ସୂର୍ଯ୍ୟ; ଦୀପ୍ତି ।

ଭିଆଣ-ବି. (ବିଧାନଶବ୍ଦଜ) ନିର୍ମାଣ; ଜମିଦାରର ଜମାବନ୍ଦୀ କାଗଜ । [ପ୍ରାର୍ଥିତ ବସ୍ତୁ ।

ଭିକ୍ଷା-ବି. (ଭିକ୍ଷ୍-ଅ-ଆ) ଯାଚ୍ଞା, ପ୍ରାର୍ଥନା;

ଭିକ୍ଷୁ-ବି. (ଭିକ୍ଷ୍-ଉ) ପରିବ୍ରାଜକ, ଭିକ୍ଷୋପଜୀବୀ, ଚତୁର୍ଥାଶ୍ରମୀ ।

ଭିକ୍ଷୁକ-ବିଂ. (ଭିକ୍ଷୁ-କ) ଯାଚକ, ଭିକ୍ଷାଜୀବୀ ।

ଭିଜେଇବା—କ୍ରି. ଅର୍ଦ୍ର କରିବା, — ଜଳଯୁକ୍ତ [କରିବା ।

ଭିଡ଼—ବ. ଲୋକସମୂହ, ଜନତା ।

ଭିଡ଼ିବା—କ୍ରି. ଦୃଢ଼ରୂପେ ଟାଣିବା; ଛନ୍ଦିବା ।

ଭିଣିବା—କ୍ରି. ପିଞ୍ଜିବା, ବଦାଇବା ।

ଭିଣୋଇ—ବ. ଭଗିନୀପତି । [ମଧ୍ୟ ।

ଭିତର—ବ. (ଅଭ୍ୟନ୍ତରଶବ୍ଦଜ) ଅଭ୍ୟନ୍ତର;

ଭିତ୍ତି—ବି. (ଭିଦ୍-ତି) କାନ୍ଥ ।

ଭିଦ୍—ବ. (ଭିଦ୍-କ୍ୱିପ୍) ବିଦାରଣ, ଭେଦନ; ଛେଦନକର୍ତ୍ତା; (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ଭିଦୁର—ବି. (ଭିଦ୍-ଉର) ଭେଦଶୀଳ, ଭଙ୍ଗୁର ।

ଭିନ୍ଦିପାଳ—ବ. କ୍ଷେପଣୀୟ ଅସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଭିନ୍ନ—ବି. (ଭିଦ୍-ତ) ପୃଥକ୍; ଅନ୍ୟ; ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ; ଖଣ୍ଡିତ ।

ଭିଲ୍ଲ—ବ. ଅସଭ୍ୟ ଜାତିବିଶେଷ, ଭିଲ ।

ଭିଷକ୍—ବ. (ଭିଷ୍-ଅକ୍) ବୈଦ୍ୟ, ଚିକିତ୍ସକ ।

ଭୀ, ଭୀତି—ବ. (ଭୀ-ତି) ଭୟ, ତ୍ରାସ, ଶଙ୍କା ।

ଭୀତ—ବି. (ଭୀ-ତ) ଭୟଯୁକ୍ତ, ଶଙ୍କିତ; ବ. ଭୟ ।

ଭୀମ ବି. (ଭୀ-ମ) ଭୀଷଣ; ବ. ଦ୍ୱିତୀୟ ପାଣ୍ଡବ ।

ଭୀରୁ—ବି. (ଭୀ-ରୁ) ଭୀତସ୍ୱଭାବ ।

ଭୀଷଣ—ବି. (ଭୀ-ଣିଚ୍-ଅନ) ଭୟଙ୍କର ।

ଭୀଷ୍ମ—ବି. (ଭୀ-ମ) ଭୟଙ୍କର; ବ. ମହାଭାରତର [ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବୀର ।

ଭୁଆ—ବ. ଅଣ୍ଡିରା ବଣତ ।

ଭୁଆସୁଣୀ—ବ. କୁଳବଧୂ ।

ଭୁକ୍—ବି. (ଭୁଜ୍-ଂ) ଭୋକ୍ତା, ଯେ ଭୋଜନ କରେ [(ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ଭୁକ୍ତ—ବି. (ଭୁଜ୍-ତ) ଭକ୍ଷିତ; ଉପଭୁକ୍ତ; ଅନ୍ତର୍ଗତ ।

ଭୁକ୍ତଭୋଗୀ—ବି. ବାରମ୍ବାର ଅନୁଭବକାରୀ ।

ଭୁକ୍ତାବଶିଷ୍ଟ—ବି. (ଭୁକ୍ତ-ଅବଶିଷ୍ଟ) ଅଇଁଠା ।

ଭୁକ୍ତି—ବ. (ଭୁଜ୍-ତି) ଭୋଜନ; ଭୋଗ ।

ଭୁଜ—ବ. (ଭୁଜ୍-ଅ) ବାହୁ; ହସ୍ତ; ଭୂର୍ଜପତ୍ର; ତ୍ରିକୋଣର ରେଖା ।

ଭୁଜ-କୋଠରି—ବ. କାଖ ।

ଭୁଜଗ, ଭୁଜଙ୍ଗ, ଭୁଜଙ୍ଗମ—ବ. (ଭୁଜ-ଗମ୍-ଅ) ସର୍ପ ।

ଭୁଜା—ବ. ଚୂଡ଼ା ମୁଢ଼ି ପ୍ରଭୃତି ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ।

ଭୁଞ୍ଜିବା—କ୍ରି. (ଭୁଜ୍‌ଧାତୁରୁ) ଭୋଗ କରିବା; [ଭୋଜନ କରିବା ।

ଭୁଡଙ୍ଗ—ବ. ଗୁମ୍ଫା ।

ଭୁଣ୍ଡି—ବ. ଅଗ୍ରଭାଗ ।

ଭୁନି ବ. ବାଧିବାର ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଭୁଲ—ବ. (ଭ୍ରମ୍‌ଧାତୁରୁ) ବିସ୍ମୃତ, ଭ୍ରମ ।

ଭୁଲତା—ବ. (ଭ୍ରୂ-ଲତା) ଭୂରୁ ।

ଭୁଲିବା—କ୍ରି. ଭୁଲ କରିବା; ପାସୋରିବା ।

ଭୁଲାଇବା—କ୍ରି. ଭ୍ରମଯୁକ୍ତ କରାଇବା ।

ଭୁବନ—ବ. (ଭୂ-ବନ୍-ନିପାତନ) ଜଗତ୍ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର—ବ. (ଭୁବନ-ଈଶ୍ୱର) ଜଗଦୀଶ୍ୱର; ପୁରୀଜିଲ୍ଲାସ୍ଥ ଶିବକ୍ଷେତ୍ରବିଶେଷ ।

ଭୁବଃ—ବ. (ଭୂ-ବସ୍) ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ ।

ଭୁବର୍ଲୋକ—ବ. (ଭୁବସ୍ ଲୋକ) ପୃଥିବୀ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟର ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ।

ଭୁସିବା—କ୍ରି. ବକ୍ସିବା, ବେଷ୍ଟୁବା । [ପଡ଼ିବା ।
ଭୁସୁଡ଼ିବା—କ୍ରି. ହଠାତ୍ ବସାଣି ହେବା ବା ଧସି-
ଭୁସୀ—ବ. ଯବ ଗୋଧୂମାଦର ଚୋପା ।
ଭୂ—ବ. (ଭୂ-କ୍ୱିପ୍) ପୃଥିବୀ, ଭୂମି ।
ଭୂଇଁ—ବ. (ଭୂମିଶବ୍ଦଜ) ଭୂମି ।
ଭୂ-ଗର୍ଭ—ବ. ପୃଥିବୀର ଅଭ୍ୟନ୍ତର ।
ଭୂଗୋଳ—ବ. (ଭୂ-ଗୋଲ) ଭୂମଣ୍ଡଳ ।
ଭୂଚର—ବିଂ. (ଭୂ-ଚର) ସ୍ଥଳଚର ।
ଭୂତ—ବିଂ. (ଭୂ-ତ) ଅତୀତ ; ସତ୍ୟ ; ସ୍ୱରୂପ ;
ବ. ମୂଳ ପଦାର୍ଥ ; ପ୍ରାଣ ।
ଭୂତ-ଧାତ୍ରୀ—ବ. ପୃଥିବୀ ।
ଭୂତ-ପତି—ନ୍ଧ. ଶିବ ।
ଭୂତପୂର୍ବ—ବିଂ. ଯାହା ପୂର୍ବରେ ଥିଲା ।
ଭୂତଭାବନ—ବ. (ଭୂ-ତ-ଭୂ-ଣିଚ୍-ଅନ) ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ।
ଭୂତି—ବ. (ଭୂ-ତି) ବଭୂତ ; ମହିମା ।
ଭୂ-ଦେବ—ବ. ବ୍ରାହ୍ମଣ ।
ଭୂଧର—ବ. (ଭୂ-ଧୃ-ଅ) ପର୍ବତ ; ବାସୁକି ।
ଭୂପ, ଭୂପତି, ଭୂପାଳ } ବ. (ଭୂ-ପ, ପତି, ପାଲ) ରଜା ।
ଭୂମା—ବିଂ. (ବହୁ-ଇମନ୍) ମହାନ୍ ; ଭୂୟିଷ୍ଠ ;
ବ. ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ପୁରୁଷ ।
ଭୂମି—ବ. (ଭୂ-ମି) ପୃଥିବୀ ; ଜମି ।
ଭୂମିକା—ବ. (ଭୂମି-କ-ଅ) ଗ୍ରନ୍ଥର ମୁଖବନ୍ଧନ ;
ନଟଙ୍କର ବେଶର ସୂଚନା ।

ଭୂମିଷ୍ଠ—ବିଂ. (ଭୂମି-ସ୍ଥା-ଅ-) ଭୂମିରେ ପତିତ,
ଜାତ ; ପ୍ରଣତ ।
ଭୂୟଃ—ବିଂ. (ବହୁ-ଈୟସ୍) ଅଧିକ ।
ଭୂୟିଷ୍ଠ—ବିଂ. (ବହୁ-ଇଷ୍ଠ) ବହୁଳ ; ଅଧିକ ।
ଭୂୟୋଭୂୟଃ—ଅଂ. (ଭୂୟଃ-ଭୂୟଃ) ପୁନଃ-
ଭୂରି—ଅଂ. ଅଧିକ ; ଅନେକ । [ପୁନଃ ।
ଭୂରୁହ—ବ. (ଭୂ-ରୁହ୍-ଅ) ବୃକ୍ଷ, ଗଛ ।
ଭୂଷଣ, ଭୂଷା } ବ. (ଭୂଷ୍-ଅନ, ଅ) ଅଳଙ୍କାର ; ଶୋଭା ।
ଭୂଷିତ—ବିଂ. (ଭୂଷ୍-ତ) ଅଳଙ୍କୃତ ; ଶୋଭିତ ।
ଭୂସ୍ୱାମୀ—ବ. (ଭୂ-ସ୍ୱାମିନ୍) ରଜା ; ଜମିଦାର ।
ଭୃଗୁ—ବ. ମୁନିବିଶେଷ ; ସାନୁ ; ପର୍ବତାଦର
ଢାଲୁ ପ୍ରଦେଶ ।
ଭୃଙ୍ଗ—ବ. (ଭୃ-ଗ) ଭ୍ରମର ।
ଭୃଙ୍ଗାର—ବ. ଜଳପାତ୍ର । [(ଯଦାତ୍ମେ) ।
ଭୃତ୍—ବିଂ. (ଭୃ-କ୍ୱିପ୍) ପାଳନକର୍ତ୍ତା ; ଧାରଣକର୍ତ୍ତା
ଭୃତ—ବିଂ. (ଭୃ-ତ) ପାଳିତ ; ପୁଷ୍ଟ ।
ଭୃତକ—ବିଂ. (ଭୃ-ତ-କ) ବେତନଗ୍ରାହୀ, ଭୃତ୍ୟ ।
ଭୃତି—ବ. ବେତନ ।
ଭୃତ୍ୟ—ବ. (ଭୃ-ଯ) ଦାସ ।
ଭୃଷ୍ଟ—ବିଂ. (ଭ୍ରସ୍-ତ) ଭର୍ଜିତ, ଭଜା ।
ଭେକ—ବ. (ଭୀ-କ) ମଣ୍ଡୂକ, ବେଙ୍ଗ ।
ଭେଖ—ବ. ବେଶ ; ବୈଷ୍ଣବ ପନ୍ଥଙ୍କର କୌପୀ-
ଭେଟ—ବ. ସାକ୍ଷାତ୍, ଦେଖା । [ନାଦ ।

ଭେଟିବା-କ୍ରି. ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ।

ଭେଟି-ବି. ଉପଢୌକନ ।

ଭେଡ଼ା-ବି. ମେଣ୍ଢା, ଗାରଡ, ପଡିଆ ଭୂମି ।

ଭେଣ୍ଡା-ବି. ଯୁବାପୁରୁଷ ।

ଭେଣ୍ଡି-ବି. ପରିବା-ଫଳବିଶେଷ ।

ଭେଦ-ବି. (ଭିଦ୍-ଅ) ବେଧନ, ବିଦ୍ଧ କରିବା; ଅନୈକ୍ୟ; ବୈଲକ୍ଷଣ୍ୟ; ଭଙ୍ଗ; ରେଚନ ।

ଭେଦକ-ବିଂ. (ଭିଦ୍-ଅକ) ବିଦାରକ; ପୃଥକ୍-କାରକ ।

ଭେଦନ-ବି. (ଭିଦ୍-ଅନ) ବିଦାରଣ; ବେଧନ ।

ଭେଦା-ବି. ଗୁନା ।   [ପୃଥକ୍‌କୃତ ।

ଭେଦିତ-ବିଂ. (ଭିଦ୍-ଣିଚ୍-ତ) ବିଦାରିତ;

ଭେଦୀ-ବିଂ. (ଭିଦ୍-ଇନ୍) ଭେଦକାରୀ ।

ଭେଦ୍ୟ-ବିଂ.(ଭିଦ୍-ଯ)ଭେଦଯୋଗ୍ୟ,ବେଧନୀୟ ।

ଭେରଣ୍ଡା-ବି. ଗବଗଛ ।

ଭେରୀ-ବି. ଢକ୍କା, ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଭେଲ୍କି-ବି. କୁହୁକ ।   [ଯନ୍ତ୍ର; ଉଡୁପ ।

ଭେଳା-ବି.(ଭେଳକଶବ୍ଦଜ) ପାଣିରେ ଭାସିବାର

ଭେଷଜ-ବି. (ଭେଷ-ଜି-ଅ) ଔଷଧ ।

ଭେଷଡ଼ା-ବିଂ. କଦର୍ଯ୍ୟ ।

ଭୈକ୍ଷ-ବି. (ଭିକ୍ଷା-ଅ) ଭିକ୍ଷାଲବ୍ଧ ବସ୍ତୁ ।

ଭୈକ୍ଷାଶୀ-ବିଂ.(ଭୈକ୍ଷ-ଅଶ୍-ଇନ୍) ଭିକ୍ଷାଜୀବୀ ।

ଭୈରବ-ବିଂ. (ଭୀରୁ-ଅ) ଭୀଷଣ; ବି. ସଂଗୀତର ରାଗବିଶେଷ; ରୁଦ୍ରମୂର୍ତ୍ତି, ଶିବ ।

ଭୈରବୀ-ବି. ଦୁର୍ଗା, ରୁଦ୍ରରୂପ-ଶିବ-ପୂଜକା ।

ଭୈଷଜ୍ୟ-ବି. (ଭେଷଜ-ଯ) ଔଷଧ ।

ଭୋ-ଅ. ସମ୍ବୋଧନସୂଚକ ।

ଭୋଇ-ବି. ଗ୍ରାମର ଜମିଜମା ପ୍ରଭୃତିର କାଗଜାଦି ଯାହାଠାରେ ଥାଏ; ବାଉରି ।

ଭୋକ-ବି. (ବୁଭୁକ୍ଷାଶବ୍ଦଜ) କ୍ଷୁଧା ।

ଭୋକିଲା, ଭୋକୀ } ବିଂ. କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତ ।

ଭୋକ୍ତବ୍ୟ-ବିଂ. (ଭୁଜ୍-ତବ୍ୟ) ଭୋଜନଯୋଗ୍ୟ ।

ଭୋକ୍ତା-ବିଂ. (ଭୁଜ୍-ତୃ) ଭୋଜନକର୍ତ୍ତା; ଭୋଗୀ ।

ଭୋଗ-ବି. (ଭୁଜ୍-ଅ) ସୁଖ ଦୁଃଖାନୁଭବ; ସର୍ପ-ଫଣା ।   [ଗଙ୍ଗା ।

ଭୋଗବତୀ-ବି. (ଭୋଗ-ବତ୍-ଈ) ପାତାଳ-

ଭୋଗୀ-ବିଂ. (ଭୋଗ-ଇନ୍) ସୁଖଭୋଗକାରୀ; ବି. ସର୍ପ ।

ଭୋଗେଇ-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ରପାରିଅ ।

ଭୋଗ୍ୟ-ବିଂ. (ଭୁଜ୍-ଯ) ଭୋଗର ଯୋଗ୍ୟ ।

ଭୋଜ-ବି. ପୂର୍ବକାଳର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ନୃପବିଶେଷ ।

ଭୋଜନ-ବି. (ଭୁଜ୍-ଅନ) ଭକ୍ଷଣ ।

ଭୋଜବିଦ୍ୟା-ବି. ଐନ୍ଦ୍ରଜାଲିକ ବିଦ୍ୟା; ଭେଲ୍କି ।

ଭୋଜ୍ୟ-ବି. (ଭୁଜ୍-ଯ) ଭକ୍ଷଣୀୟ; ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କ ଅନ୍ନରୂପେ ଦେୟ ।

ଭୋପା-ବି. ଦେଉଳର ପୂଜକବିଶେଷ, ବିଂ. ନିର୍ବୁଦ୍ଧି, ବିବେକଶୂନ୍ୟ ।

ଭୋଳ-ବିଂ. (ବିହ୍ୱଳଶବ୍ଦଜ) ବିହ୍ୱଳ; ଭ୍ରାନ୍ତ ।

ଭୌତିକ-ବିଂ. (ଭୂତ-ଇକ) ଭୂତସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବହିର୍ଜଗତ୍‌ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।   [ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହ ।

ଭୌମ-ବିଂ. (ଭୂମି-ଅ) ଭୂମିସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବି.

ଭୌମିକ-ବିଂ. (ଭୂମି-ଇକ) ଭୂମିସ୍ଥିତ ।

ଭ୍ରଂଶ-ବି. (ଭ୍ରନ୍ଶ୍-ଅ) ପତନ, ଚ୍ୟୁତ, ନାଶ ।

ଭ୍ରମ-ବି. (ଭ୍ରମ୍-ଅ) ମିଥ୍ୟାଜ୍ଞାନ; ଭ୍ରାନ୍ତି; ଭ୍ରମଣ ।

ଭ୍ରମଣ-ବି. (ଭ୍ରମ୍-ଅନ) ପର୍ଯ୍ୟଟନ, ବୁଲିବା ।

ଭ୍ରମମାଣ-ବିଂ. (ଭ୍ରମ୍-ଅନ) ଯେ ବା ଯାହା ବୁଲୁଅଛି ।

ଭ୍ରମର-ବି. (ଭ୍ରମ୍-ଅର) ଭଁଅର, ଭୃଙ୍ଗ ।

ଭ୍ରମି-ବି. (ଭ୍ରମ୍-ଇ) ଘୂର୍ଣ୍ଣିଜଳ, ଆବର୍ତ୍ତ ।

ଭ୍ରଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଭ୍ରନ୍ଶ୍-ତ) ଚ୍ୟୁତ, ଅଧଃପତିତ; [ଅଧାର୍ମିକ ।

ଭ୍ରଷ୍ଟା-ବିଂ. ବ୍ୟଭିଚାରିଣୀ ।

ଭ୍ରାଜକ ବିଂ. (ଭ୍ରାଜ୍-ଅକ) ଦୀପ୍ତିକାରକ ।

ଭ୍ରାତା-ବି. (ଭ୍ରାଜ୍-ତୃ) ଭାଇ ।

ଭ୍ରାତୁଷ୍ପୁତ୍ର-ବି. (ଭ୍ରାତୁଃ-ପୁତ୍ର) ଭ୍ରାତାର ପୁତ୍ର ।

ଭ୍ରାତୃ-ଜାୟା-ବି. ଭାଉଜ ।

ଭ୍ରାତୃବ୍ୟ-ବି. ଭ୍ରାତୁଷ୍ପୁତ୍ର, ପୁତୁରା ।

ଭ୍ରାନ୍ତ-ବିଂ. (ଭ୍ରମ୍-ତ) ଘୂର୍ଣ୍ଣାୟମାନ, ଭ୍ରାନ୍ତିଯୁକ୍ତ ।

ଭ୍ରାନ୍ତି-ବି. (ଭ୍ରମ୍-ତି) ମିଥ୍ୟାଜ୍ଞାନ, ଭ୍ରମ ।

ଭ୍ରାନ୍ତିମାନ୍-ବିଂ. (ଭ୍ରାନ୍ତି-ମତ୍) ଭ୍ରାନ୍ତିଯୁକ୍ତ ।

ଭ୍ରାମକ-ବିଂ. (ଭ୍ରମ୍-ଅକ) ଭ୍ରମଜନକ ।

ଭ୍ରାମ୍ୟମାଣ-ବିଂ. (ଭ୍ରମ୍-ଣିଚ-ଅନ) ଯାହା ଘୂର୍ଣ୍ଣିତ ହେଉଅଛି । [ଲୋମ ପଙ୍କ୍ତି ।

ଭ୍ରୂ-ବି. ଚକ୍ଷୁର ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଓ ଲଲାଟର ନିମ୍ନସ୍ଥିତ

ଭ୍ରୂକୁଟି, ଭ୍ରୂକୁଟୀ } ବି. (ଭ୍ରୂ-କୁଟ୍-ଇ) ଭ୍ରୂଭଙ୍ଗୀ, କ୍ରୋଧାଦି ଦ୍ୱାରା ଭ୍ରୂର ବକ୍ରତା ।

ଭ୍ରୂକ୍ଷେପ-ବି. (ଭ୍ରୂ-କ୍ଷେପ) ଭ୍ରୂଭଙ୍ଗ, ଭ୍ରୂଚାଳନ ।

ଭ୍ରୂଣ-ବି. (ଭ୍ରୂଣ୍-ଅ) ଗର୍ଭସ୍ଥ ସନ୍ତାନ ।

ଭ୍ରୂଣହତ୍ୟା-ବି. ଗର୍ଭସ୍ଥ ସନ୍ତାନର ବିନାଶ ।

ଭ୍ରୂ-ବିଳାସ-ବି. ଭ୍ରୂର ନର୍ତ୍ତନ ।

ଭ୍ରୂଭଙ୍ଗ, ଭ୍ରୂଭଙ୍ଗୀ } ବି. ଭ୍ରୂକୁଟି ।

ଭ୍ରୂଲତା-ବି. ଚକ୍ଷୁର ଉପରିସ୍ଥ ଲୋମ ଶ୍ରେଣୀ, ଭ୍ରୂଲତା ।

ମ

ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ପଞ୍ଚବିଂଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ମଇ-ବି. କ୍ଷେତର ଢେକା ଭାଙ୍ଗିବା ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହୃତ କାଠ ବା ବାଉଁଶ ନିର୍ମିତ ସେଡ ।

ମଇଦା-ବି. ପରିଷ୍କୃତ ଗୋଧୂମ-ଚୂର୍ଣ୍ଣ ।

ମଇନା-ବି. ଶାରୀପକ୍ଷୀ ।

ମଇଳା-ବିଂ. ଅପରିଷ୍କୃତ । [ପଶୁବିଶେଷ ।

ମଇଁଷି-ବି. (ମହିଷଶବ୍ଦର ଅପଭ୍ରଂଶ) ଗୋଜାତୀୟ

ମଉଡ଼, ମହୁଡ଼-ବି. (ମୁକୁଟଶବ୍ଦଜ) ମୁକୁଟ ।

ମଉନ-ବିଂ. (ମୌନଶବ୍ଦଜ) ତୁନି ।

ମଉଳା-ବି. (ମାତୁଳଶବ୍ଦଜ) ମାତୁଳ, ମାମୁ ।

ମଉଳିବା-କ୍ରି. (ମ୍ଳେଧାତୁରୁ) ଝାଉଁଳିବା ।

ମଉସା-ବି. ମାଉସୀର ପତି ।

ମକର-ବି. (ମ-କୃ-ଅ) ମଗରମାଛ; ଜ୍ୟୋତିଷିକ ରାଶିବିଶେଷ ।

ମକର-କୁଣ୍ଡଳ-ବି. ମକରାକୃତି କୁଣ୍ଡଳ ।

ମକରକେତନ }
ମକରକେତୁ } ବି. କନ୍ଦର୍ପ ।
ମକରଧ୍ୱଜ }

ମକରକ୍ରାନ୍ତି-ବି. ନିରକ୍ଷରେଖାର ୨୩½ ଅଂଶ ଦକ୍ଷିଣରେ ଅବସ୍ଥିତ ରେଖା ।

ମକଚିବା-କ୍ରି. ଦଳିବା ।

ମକଦମ-ବି. (ଆରବୀ) ଏକପ୍ରକାର ଭୂସ୍ୱାମୀ ।

ମକଦ୍ଦମା-ବି. (ଆରବୀ) ରାଜଦ୍ୱାରରେ ଅଭି-

ମକରନ୍ଦ-ବି. ପୁଷ୍ପର ମଧୁ । [ଯୋଗ ।

ମକରାଳୟ-ବି. (ମକର-ଆଳୟ) ସମୁଦ୍ର ।

ମକା-ବି. ଫଳବିଶେଷ ।

ମକୁଟ-ବି. (ମକ୍-ଉଟ) ମୁକୁଟ, ଶିରୋଭୂଷଣ ।

ମକୁଟା-ବି. ରେଶମୀ ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ମକ୍ଷିକା-ବି. (ମକ୍ଷ୍-ଇକ-ଆ) କୀଟବିଶେଷ, ମାଛି ।

ମଖ-ବି. (ମଖ୍-ଅ) ଯାଗ, ଯଜ୍ଞ ।

ମଖନ-ବି. ଦୁଗ୍ଧଜ ନବନୀତ ।

ମଖମଲ୍-ବି. ଏକପ୍ରକାର ବସ୍ତ୍ର ।

ମଗଜ-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ମସ୍ତିଷ୍କ ।

ମଗଧ-ବି. ବିହାର ପ୍ରଦେଶ ।

ମଗର-ବି. (ମକରଶବ୍ଦଜ) ମକର, ଜଳଜନ୍ତୁ

ମଗରା-ବିଂ. ଅବାଧ୍ୟ । [ବିଶେଷ ।

ମଗ୍ନ-ବିଂ. (ମସ୍ଜ୍-ତ) ଅନ୍ତଃପ୍ରବିଷ୍ଟ, ବୁଡିଯାଇଥିବା ।

ମଘବା-ବି. (ମହ୍-ବନ୍) ଇନ୍ଦ୍ର ।

ମଘା-ବି. (ମହ୍-ଅ) ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।

ମଙ୍ଗ-ବି. (ମଙ୍ଗ୍-ଅ) ନୌକାର ଶିରୋଭାଗ ।

ମଙ୍ଗନ-ବି. (ମଙ୍ଗଳଶବ୍ଦଜ) ବିବାହର ପୂର୍ବଦିବସ ।

ମଙ୍ଗଳ-ବି. (ମଙ୍ଗ୍-ଅଳ) ଶୁଭ, କୁଶଳ; ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହ; ବିଂ. ଶୁଭଜନକ ।

ମଙ୍ଗଳବାର-ବି. ଭୂମିସୁବାର, ଭୌମବାସର ।

ମଙ୍ଗଳା-ବି. (ମଙ୍ଗଳ-ଆ) ଦେବୀବିଶେଷ ।

ମଙ୍ଗଳାଚରଣ-ବି. (ମଙ୍ଗଳ-ଆଚରଣ) କର୍ମ-ଆରମ୍ଭରେ ଶୁଭଜନକ କ୍ରିୟା । [ସୁଖଦ ।

ମଙ୍ଗଳ୍ୟ-ବିଂ. (ମଙ୍ଗଳ-ଯ) ଶୁଭଜନକ, ସୁନ୍ଦର,

ମଙ୍ଗିବା-କ୍ରି. ବି. ସମ୍ମତ ହେବା ।

ମଚକିବା-କ୍ରି. ବି. ମୋଡି ହୋଇଯିବା, ଈଷତ୍

ମଚଳା-ବି. କଣ୍ଠରୋଗ ବିଶେଷ । [ଭାଙ୍ଗିବା ।

ମଚ୍ଛ-ବି. (ମଦ୍-ସ) ମତ୍ସ୍ୟ, ମାଛ ।

ମଜଲିସ-ବି. ସମାବେଶ, ସଭା ।

ମଜା-ବି. ଆମୋଦ; ତାମାସା ।

ମଜୁରି-ବି. ପରିଶୋଧ ।

ମଜୁରୀ-ବି. ପରିଶ୍ରମର ମୂଲ୍ୟ ।

ମଜ୍ଜନ-ବି. (ମସ୍ଜ୍-ଅନ) ଅବଗାହନ, ବୁଡିଯିବା ।

ମଜ୍ଜା-ବି. (ମସ୍ଜ୍-ଆ) ଅସ୍ଥି ଓ ମାଂସର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସ୍ନେହବିଶେଷ; ବୃକ୍ଷର ସାର ।

ମଝି-ବି. (ମଧ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ମଧ୍ୟଭାଗ । [ମଞ୍ଚା ।

ମଞ୍ଚ-ବି. (ମନ୍ଚ୍-ଅ) ଉନ୍ନତ ମଣ୍ଡପ, ବେଦି,

ମଞ୍ଜି-ବି. (ମଜ୍ଜାଶବ୍ଦଜ) ବୃକ୍ଷାଦିର ଓ କାଷ୍ଠାଦିର

ମଞ୍ଜରିତ-ବିଂ. ମୁକୁଳିତ । [ସାରଭାଗ ।

ମଞ୍ଜରୀ-ବି. ମୁକୁଳ ।

ମଞ୍ଜା-ବି. କଦଳୀ ବୃକ୍ଷର ମଞ୍ଜ ।

ମଞ୍ଜାର-ବ. (ମାର୍ଜାରଶବ୍ଦଜ) ବିରାଡ଼, ମାର୍ଜାର ।

ମଞ୍ଜି }
ମଞ୍ଜୀ } ବ. (ମନ୍‌ଜ୍-ଇ) ବୀଜ ।

ମଞ୍ଜିଷ୍ଠା-ବ. ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଲତାବିଶେଷ ।

ମଞ୍ଜୀର-ବ. ନୂପୁର ।

ମଞ୍ଜୁ-ବି. (ମନ୍‌ଜ୍-ଉ) ମନୋହର ।

ମଞ୍ଜୁର-ବ. (ପାର୍ଶୀ) ଅଙ୍ଗୀକାର, ଅନୁଜ୍ଞା ।

ମଞ୍ଜୁଳ-ବି. (ମଞ୍ଜୁ-ଲ) ମନୋହର; ସୁନ୍ଦର; [ମଧୁର ।

ମଞ୍ଜୁଷା-ବ. ପେଡ଼ୀ; ସିନ୍ଦୁକ ।

ମଠର-ବ. ଏକପ୍ରକାର ଡାଲି ।

ମଠାମ-ବ. ସମକୋଣବିଶିଷ୍ଟ ଯନ୍ତ୍ର ।

ମଠକା-ବି. ଭଙ୍ଗୁର, ଯାହା ସହଜରେ ଭାଙ୍ଗି- [ଯାଏ ।

ମଠାଳି-ବି. କଠିନ ।

ମଠ-ବ. (ମଠ୍-ଅ) ମନ୍ଦିର; ବୈରାଗୀମାନଙ୍କର [ଆଶ୍ରମ ।

ମଠ-ବ. ବିଲମ୍ବ; ଆଳସ୍ୟ ।

ମଠା-ବ. ତସର ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ମଠୁଆ-ବି. ଅଳସୁଆ ।

ମଡ଼କ-ବ. (ମରକଶବ୍ଦଜ) ମାଆଭୟ ।

ମଡ଼ା-ବ. (ମୃତଶବ୍ଦଜ) ମନୁଷ୍ୟର ମୃତଦେହ, [ଶବ ।

ମଡ଼ି-ବ. ପଶୁର ମୃତଦେହ ।

ମଡ଼ୁଆଣାକୁଳି-ବ. ପାଠଶାଳୀରେ ଅବାଧ୍ୟ ଛାତ୍ର-
ମାନଙ୍କ ନିମିତ୍ତ ତାଳପତ୍ର-ଶିରକମଣ୍ଡିତ ବନ୍ଧନ ।

ମଣ-ବ. ଅଭ୍ୟାସ । [ବିଶେଷ ।

ମଣାଇବା-କ୍ରି. (ମଣ୍‌ଧାତୁଜ) ବୁଝାଇବା ।

ମଣି-ବ. ରତ୍ନ (ବହୁମୂଲ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତର ଓ ମୁକ୍ତା) ।

ମଣିକର୍ଣ୍ଣିକା-ବ. କର୍ଣ୍ଣଭୂଷଣ; କାଶୀସ୍ଥ ତୀର୍ଥ-
ବିଶେଷ । [ମଣିପରୀକ୍ଷକ ।

ମଣିକାର-ବ. (ମଣି-କୃ-ଅ) ମଣିପରିଷ୍କାରକ;

ମଣିବନ୍ଧ-ବ. (ମଣି-ବନ୍ଧ) ହାତର କବ୍ଜା ।

ମଣିବା-କ୍ରି. (ମନ୍‌ଧାତୁଜ) ମନେ କରିବା, ବୋଧ
କରିବା । [ସମ୍ବୋଧନ ପଦ ।

ମଣିମା-ବ. ରଜା ଓ ରାଣୀଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ

ମଣୋହି-ବ. ରଜାଙ୍କର ଭୋଜନ ।

ମଣ୍ଡ-ବ. (ମଣ୍ଡ୍-ଅ) ପେଜ; ସାର ।

ମଣ୍ଡଣି-ବ. (ମଣ୍ଡ୍‌ଧାତୁଜ) ସଜ୍ଜା, ଭୂଷଣ ।

ମଣ୍ଡନ-ବ. (ମଣ୍ଡ୍-ଅନ) ଭୂଷଣ, ଅଳଙ୍କାର ।

ମଣ୍ଡପ-ବ. (ମଣ୍ଡ୍-ପା-ଅ) ମେଳ ବୈଠକଘର;
ଦେବୋଦ୍ଦେଶେ ବା ସଭାନିମିତ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ମେଳ
ଘର ।

ମଣ୍ଡଳ-ବ. (ମଣ୍ଡ୍-ଅଲ) ବୃତ୍ତ; ବିମ୍ବ; ଚକ୍ରାକାର
ବେଷ୍ଟନ; ସମୂହ; ଦେଶ; ପ୍ରଦେଶ ।

ମଣ୍ଡଳୀ-ବ. ସମୂହ; ସର୍ପ । [ସମ୍ରାଟ୍ ।

ମଣ୍ଡଳେଶ୍ୱର-ବ, (ମଣ୍ଡଳ-ଈଶ୍ୱର) ରଜା;

ମଣ୍ଡା-ବ. ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।

ମଣ୍ଡିତ-ବି. (ମଣ୍ଡ୍-ତ) ଭୂଷିତ, ସଜ୍ଜିତ ।

ମଣ୍ଡିବା-କ୍ରି. (ମଣ୍ଡ୍‌ଧାତୁଜ) ଭୂଷିତ କରିବା ।

ମଣ୍ଡୁକ }
ମଣ୍ଡୂକ } ବ. (ମଣ୍ଡ୍-ଉକ, ଊକ) ଭେକ, ବେଙ୍ଗ ।

ମଣ୍ଡୁର-ବ. ଲୁହାର ଗୁଣ୍ଡି ।

ମତ-ବି. (ମନ୍-ତ) ଅଭିପ୍ରେତ, ସମ୍ମତ; ବ.
ସମ୍ମତି; ଅଭିପ୍ରାୟ ।

ମତଙ୍ଗଜ-ବି. ମାତଙ୍ଗ, ହସ୍ତୀ ।

ମତି-ବି. (ମନ୍-ତି) ବୁଦ୍ଧି; ମନଃ; ଅନ୍ତଃକରଣ; ପ୍ରବୃତ୍ତି ; ଇଚ୍ଛା ।

ମତିମାନ୍-ବିଂ. (ମତି-ମତୁ) ସୁଧୀ, ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ।

ମତୁଆଲ-ବିଂ. ପ୍ରମତ୍ତ ; ଉନ୍ମତ୍ତ ।

ମତୁ-ସଂ. ମୋହର (ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦସଙ୍ଗେ) ।

ମତୁକୁଣ-ବି. ଛାରପୋକ ।

ମତ୍ତ-ବିଂ. (ମଦ୍-ତ) ବିହ୍ୱଳ; ଉନ୍ମତ୍ତ । ସ୍ତ୍ରୀ ।

ମତ୍ତକାଶିନୀ-ବି. (ମତ୍ତ-କାଶ୍-ଇନ୍-ଈ) ଉତ୍ତମା-

ମତଲବ-ବି. (ଆରବୀ) ଅଭିପ୍ରାୟ ।

ମତ୍ସ
ମତ୍ସ୍ୟ } ବି. (ମଦ୍-ସ, ସ୍ୟ) ମାଛ ।

ମତ୍ସର-ବି. (ମଦ୍-ସର) ଦ୍ୱେଷ; ଈର୍ଷା; ବିଂ.- ପରଶ୍ରୀକାତର ।

ମତ୍ସ୍ୟ-ଜୀବୀ-ବି. ଧୀବର, କେଉଟ ।

ମତ୍ସ୍ୟ-ରାଜ-ବି. ରୋହିମାଛ ।

ମତ୍ସ୍ୟବେଧନୀ-ବି. (ମତ୍ସ୍ୟ-ବିଧ୍-ଅନ-ଈ) ବଡଶ, ବଡ଼ଶୀ । [ମୋହିବା ।

ମଥନ-ବି. (ମଥ୍-ଅନ) ମନ୍ଥନ ; ବିନାଶନ ;

ମଥା-ବି. (ମସ୍ତକଶବ୍ଦଜ) ମସ୍ତକ, ମୁଣ୍ଡ ।

ମଥିତ-ବିଂ. (ମଥ୍-ତ) ବିକ୍ଷୋଭିତ; ବିନାଶିତ ।

ମଥୁରା-ବି. ପ୍ରସିଦ୍ଧ ନଗରୀବିଶେଷ ।

ମଥ୍ୟମାନ-ବିଂ. (ମଥ୍-ଯ-ଅନ) ଆଲୋଡ଼୍ୟମାନ ।

ମଦ-ବି. (ମଦ-ଅ) ମତ୍ତତା ; ଗର୍ବ ; ମୋହ ; ହସ୍ତୀର ଗଣ୍ଡ-ସ୍ଥଳରୁ କ୍ଷରିତ ଜଳ; ମଦ୍ୟ ।

ମଦ-କଳି-ବିଂ. ମତ୍ତତ୍ୱବଶରେ ଅସ୍ଫୁଟ ଶବ୍ଦକାରୀ ।

ମଦଗୁ-ବି. ମାଦକ-ଦ୍ରବ୍ୟବିଶେଷ ।

ମଦନ-ବି. (ମଦ୍-ଅନ) କନ୍ଦର୍ପ ; ବସନ୍ତକାଳ ।

ମଦନ-ମୋହନ-ବି. (ମଦନ-ମୋହନ) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ; ବିଂ. ଅତି ସୁନ୍ଦର ।

ମଦନ-ଲେଖ-ବି. ପ୍ରଣୟ-ପତ୍ରିକା ।

ମଦାନ୍ଧ-ବିଂ. (ମଦ-ଅନ୍ଧ) ମତ୍ତତାଯୋଗୁଁ ହିତା-ହିତ-ବୋଧଶୂନ୍ୟ ।

ମଦାଳସା-ବି. କାମୁକୀ ।

ମଦିର-ବିଂ. (ମଦ୍-ଇର) ମତ୍ତ ।

ମଦିରା-ବି. (ମଦ୍-ଇର-ଆ) ସୁରା ।

ମଦିରାକ୍ଷୀ-ବିଂ. (ମଦିର-ଅକ୍ଷି) ମତ୍ତଲୋଚନା ।

ମଦୀୟ-ବିଂ. (ଅସ୍ମଦ୍-ଈୟ) ମତ୍ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ, ମୋହର ।

ମଦୁଆ-ବିଂ. ମଦ୍ୟପାୟୀ, ମତୁଆଲ ।

ମଦୋତ୍କଟ-ବିଂ. (ମଦ-ଉତ୍କଟ) ମଦ ମତ୍ତ ;

ମଦ୍ଗୁର-ବି. ମାଗୁର ମାଛ । [ମଦୋଦ୍ଧତ ।

ମଦ୍ୟ-ବି. (ମଦ୍-ଯ) ସୁରା, ମଦିରା ।

ମଦ୍ୟପ-ବିଂ. (ମଦ୍ୟ-ପା-ଅ) ସୁରାପାୟୀ, ଯେ ମଦ୍ୟ ପାନ କରେ ।

ମଦ୍ର-ବି. ପଞ୍ଜାବର ପ୍ରାଚୀନ ପ୍ରଦେଶ ।

ମଧୁ-ବି. (ମଦ୍-ଉ) ମହୁ; ପୁଷ୍ପରସ ; ମଧୁରରସ; ସୁରା ; ବସନ୍ତକାଳ ; ଚୈତ୍ରମାସ ; ବିଂ. ସ୍ୱାଦୁ,

ମଧୁକ-ବି. ମହୁଲ ଗଛ । [ମଧୁର ।

ମଧୁ-କଣ୍ଠ-ବି. କୋକିଳ ।

ମଧୁକର-ବି. ଭ୍ରମର, ଭୃଙ୍ଗ ।

ମଧୁକୋଷ-ବି. ମହୁଫେଣା ।

ମଧୁ-କ୍ରମ-ବି. ମହୁଫେଣା ।

ମଧୁପ-ବି. (ମଧୁ-ପା-ଅ) ଭ୍ରମର, ମଧୁକର ।

ମଧୁପଟଳ-ବି. ମହୁଫେଣା ।

ମଧୁପର୍କ-ବି. (ମଧୁ-ପୃଚ୍-ଅ) ଘୃତ, ଶର୍କରା, ଜଳ, ଦଧି ଓ ମଧୁଯୁକ୍ତ ଭକ୍ଷ୍ୟବିଶେଷ ।

ମଧୁମୟ-ବିଂ. ମାଧୁର୍ଯ୍ୟମୟ ।

ମଧୁମାନ୍-ବିଂ. (ମଧୁ-ମତ୍) ମାଧୁର୍ଯ୍ୟଯୁକ୍ତ ।

ମଧୁର-ବି. (ମଧୁ-ର-ଅ) ମିଷ୍ଟରସ; ବିଂ. ମିଷ୍ଟରସଯୁକ୍ତ; ମନୋହର ।

ମଧୁସୂଦନ-ବି. (ମଧୁ-ସୂଦ୍-ଅନ) କୃଷ୍ଣ ।

ମଧୂତ୍ଥ-ବି, (ମଧୁ-ଉତ୍-ସ୍ଥା-ଅ) ମହମ ।

ମଧ୍ୟ-ବିଂ. ମଝି; କଟିଦେଶ; ଅଭ୍ୟନ୍ତର ।

ମଧ୍ୟଦେଶ-ବି. ପ୍ରୟାଗର ପଶ୍ଚିମସ୍ଥ ଦେଶ ।

ମଧ୍ୟନ୍ଦିନ-ବି. (ମଧ୍ୟ-ଦିନ) ଦିନର ମଧ୍ୟଭାଗ; ମଧ୍ୟାହ୍ନ । [ତର ସ୍ୱରବିଶେଷ ।

ମଧ୍ୟମ-ବିଂ. (ମଧ୍ୟ-ମ) ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ; ବି. ସଂଗୀ-

ମଧ୍ୟମ-ଲୋକ-ବି. ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପାତାଳର ମଧ୍ୟସ୍ଥିତ ପୃଥିବୀ ।

ମଧ୍ୟ-ରାତ୍ର-ବି. ଅର୍ଦ୍ଧରାତ୍ର । [ସ୍ଥିତ ।

ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ-ବିଂ. (ମଧ୍ୟ-ବୃତ୍-ଇନ୍) ମଧ୍ୟରେ-

ମଧ୍ୟ-ବିତ୍ତ-ବିଂ. ଯେ ଧନୀ ବା ଦରିଦ୍ର ନୁହେ ।

ମଧ୍ୟସ୍ଥ-ବିଂ. (ମଧ୍ୟ-ସ୍ଥା-ଅ) ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ; ଯେ କୌଣସି ପକ୍ଷରେ ଲିପ୍ତ ନୁହେ; ଉଦାସୀନ ।

ମଧ୍ୟାହ୍ନ-ବି. (ମଧ୍ୟ-ଅହ୍ନ) ଦିନର ମଧ୍ୟଭାଗ ।

ମନଃ-ବି. (ମନ୍-ଅସ୍) ଚିତ୍ତ, ଅନ୍ତଃକରଣ; ଅଭିଳାଷ । [ବିଶେଷ ।

ମନଃଶିଳା-ବି. ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ପାର୍ବତୀୟ ଧାତୁ-

ମନଃସ୍ଥ-ବିଂ. ମନରେ ସ୍ଥିତ; ବି. ଅଭିପ୍ରାୟ ।

ମନନ-ବି. (ମନ୍-ଅନ) ଚିନ୍ତନ ବାରମ୍ବାର ଚିନ୍ତନ ।

ମନସିଜ-ବି. (ମନସି-ଜନ୍-ଅ) କନ୍ଦର୍ପ ।

ମନସ୍କାମ-ବି. ମନର ଅଭିଳାଷ ।

ମନସ୍ତାପ-ବି. ମନର କ୍ଲେଶ; ଅନୁତାପ ।

ମନସ୍ୱିନୀ-ବିଂ. ମନସ୍ୱୀ ପଦର ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗ ।

ମନସ୍ୱୀ-ବିଂ. (ମନସ୍-ବିନ୍) ପ୍ରଶସ୍ତ ଅନ୍ତଃକରଣବିଶିଷ୍ଟ, ମହାମନା ।

ମନା-ବି. ନିଷେଧ, ବାରଣ ।

ମନାଇବା-କ୍ରି. ଘେନାଇବା; ସମ୍ମତ କରାଇବା ।

ମନାସ-ବି. (ମାନସଶବ୍ଦଜ) ବାଞ୍ଛା, ଇଚ୍ଛା,

ମନାସିବା-କ୍ରି. ବାଞ୍ଛା କରିବା । [ମନୋରଥ ।

ମନୀଷା-ବି. (ମନସ୍-ଈଷା) ବୁଦ୍ଧି, ପ୍ରଜ୍ଞା ।

ମନୀଷୀ-ବିଂ. (ମନୀଷା-ଇନ୍) ବୁଦ୍ଧିମାନ୍, ବିଦ୍ୱାନ୍ ।

ମନୁ-ବି. (ମନ୍-ଉ) ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ପୁତ୍ର, ଆଦି ମନୁଷ୍ୟ; ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରପ୍ରଣେତା ମୁନିବିଶେଷ ।

ମନୁଜ, ମନୁଷ୍ୟ } ବି. (ମନୁ-ଜ,ଷ୍ୟ) ମନୁର ଅପତ୍ୟ; ନର, ମାନବ ।

ମନୁଷ୍ୟତା, ମନୁଷ୍ୟତ୍ୱ } ବି. ମନୁଷ୍ୟର ଭାବ; ମନୁଷ୍ୟୋଚିତ ସଦ୍ଗୁଣ ।

ମନୋଗତ-ବିଂ. (ମନସ୍-ଗମ୍-ତ) ମନରେ ସ୍ଥିତ ।

ମନୋଜ-ବି. (ମନସ୍-ଜ) କନ୍ଦର୍ପ; ବି. ମନୋ-ଜାତ ।
ମନୋଜ୍ଞ-ବିଂ. (ମନଃ-ଜ୍ଞା-ଅ) ମନୋହର ।
ମନୋମତ-ବିଂ. (ମନସ୍-ମା-ତ) ମନୋମତ, ମନର ଅଭିଲଷିତ, ପସନ୍ଦ ।
ମନୋରଞ୍ଜନ-ବି. ଚିତ୍ତର ପ୍ରଫୁଲ୍ଲତା-ବିଧାନ ।
ମନୋରଥ-ବି. (ମନଃ-ରଥ) ବାଞ୍ଛା, କାମନା ।
ମନୋରମ-ବିଂ. (ମନଃ-ରମ୍-ଅ) ମନୋହର, ସୁନ୍ଦର ।
ମନୋବୃତ୍ତି-ବି. (ମନସ୍-ବୃତ୍ତି) ଚିତ୍ତବୃତ୍ତି ।
ମନୋହର-ବିଂ. (ମନଃ-ହୃ-ଅ) ସୁନ୍ଦର, ରମଣୀୟ । [ବି. ବର୍ଣ୍ଣସନୁଗତ ମତ ।
ମନ୍ତବ୍ୟ-ବିଂ. (ମନ୍-ତବ୍ୟ) ଚିନ୍ତନୀୟ, ବକ୍ତବ୍ୟ;
ମନ୍ତ୍ରା-ବି. (ମନ୍ତ୍ର-ତୃ) ମନ୍ତ୍ରକର୍ତ୍ତା ।
ମନ୍ତ୍ର-ବି. (ମନ୍ତ୍ର-ଅ) ବେଦର ଅଂଶବିଶେଷ; ପୂଜାର ବାକ୍ୟ ବା ଶ୍ଳୋକ; ଗୁରୁଦତ୍ତ ଦୀକ୍ଷା-ପଦ; ମନ୍ତ୍ରଣା ।
ମନ୍ତ୍ର-ଗୃହ-ବି. ମନ୍ତ୍ରଣା କରିବାର ସ୍ଥାନ ।
ମନ୍ତ୍ରଣା-ବି.(ମନ୍ତ୍ର-ଅନ-ଆ) ଗୋପନରେ ବିଚାର ।
ମନ୍ତ୍ର-ଦାତା-ବି. ଦୀକ୍ଷାଗୁରୁ; ବିଂ. ପରାମର୍ଶଦାତା ।
ମନ୍ତ୍ରୀ-ବି. (ମନ୍ତ୍ର-ଇନ୍) ଅମାତ୍ୟ, ସଚିବ; ବିଂ. ପରାମର୍ଶ ଦାତା ।
ମନ୍ଥ-ବି. (ମନ୍ଥ୍-ଅ) ମନ୍ଥନଦଣ୍ଡ; ମନ୍ଥନ
ମନ୍ଥନ-ବି. (ମନ୍ଥ୍-ଅନ) ବିଲୋଡନ; ମୋହିଁବା ।
ମନ୍ଥର-ବିଂ. (ମନ୍ଥ୍-ଅର) ମନ୍ଦଗାମୀ; ଅଳସ; [ଜଡ ।
ମନ୍ଥାନ-ବି. ମନ୍ଥନଦଣ୍ଡ ।
ମନ୍ଦ-ବିଂ. (ମନ୍ଦ୍-ଅ) ଖରାପ; ଖଳ; ଅପଟୁ; ଅପକୃଷ୍ଟ; ଜଡ; ମନ୍ଥର; ମୃଦୁ; ଅଳ୍ପ ।

ମନ୍ଦଗାମୀ-ବିଂ. ମୃଦୁ ଗମନଶୀଳ ।
ମନ୍ଦର-ବି. ଯେଉଁ ପର୍ବତକୁ ମନ୍ଥନଦଣ୍ଡ କରି ଦେବାସୁରମାନେ ସମୁଦ୍ର ମନ୍ଥନ କରିଥିଲେ (ପୌରାଣିକ କଥା) ।
ମନ୍ଦା-ବି. ମଲା ।
ମନ୍ଦାଏ-ବିଂ. ଅଳ୍ପ-ପରିମାଣ (ପାଣି) ।
ମନ୍ଦାକିନୀ-ବି. (ମନ୍ଦ-ଅକ-ଇନ୍-ଈ) ସ୍ୱର୍ଗଗଙ୍ଗା ।
ମନ୍ଦାକ୍ଷ-ବି. (ମନ୍ଦ-ଅକ୍ଷି) ଲଜ୍ଜା, ହିୟା ।
ମନ୍ଦାଗ୍ନି-ବି. (ମନ୍ଦ-ଅଗ୍ନି) କ୍ଷୁଧାର ଅତ୍ୟଳ୍ପତା ।
ମନ୍ଦାର-ବି. (ମନ୍ଦ୍-ଅର) କଳ୍ପିତ ସ୍ୱର୍ଗପୁଷ୍ପ; ଜବା-ପୁଷ୍ପ ।
ମନ୍ଦିର-ବି. (ମନ୍ଦ୍-ଇର) ଗୃହ; ଦେବାଳୟ ।
ମନ୍ଦିରା-ବି. କାଂସ୍ୟନିର୍ମିତ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ମନ୍ଦୀଭୂତ-ବିଂ. (ମନ୍ଦ-ଇ (ଚ୍ୱି) ଅସମ-ଭୂ-ତ) ଅଳ୍ପୀଭୂତ, କମ୍ ହୋଇଯିବା; ଜଡୀଭୂତ ।
ମନ୍ଦୁରା-ବି. (ମନ୍ଦ୍-ଉର-ଆ) ଅଶ୍ୱଶାଳା ।
ମନ୍ଦୁରା-ବି. ହେଁସ ।
ମନ୍ଦୋଦରୀ-ବି.(ମନ୍ଦ-ଉଦର-ଈ) ରାବଣର ସ୍ତ୍ରୀ; କ୍ଷୀଣୋଦରୀ ସ୍ତ୍ରୀ । [ବିଶେଷ ।
ମନ୍ଦ୍ର-ବିଂ. (ମନ୍ଦ୍-ର) ଗମ୍ଭୀର; ବି. ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର-
ମନ୍ମଥ-ବି. (ମନସ୍-ମଥ୍-ଅ) କାମଦେବ, କନ୍ଦର୍ପ, ମଦନ ।
ମନ୍ୟୁ-ବି. (ମନ୍-ଯୁ) ଶୋକ; କ୍ରୋଧ; ଯଜ୍ଞ ।
ମନ୍ୱନ୍ତର-ବି. (ମନୁ-ଅନ୍ତର) ମନୁଙ୍କର ସର୍ବ୍ବ-ଶାସନ କାଳ ।
ମମ-ସଂ. (ଅସ୍ମଦ୍ ଶବ୍ଦଜ) ଆମ୍ଭର, ମୋହର ।

ମମତା } ବି. (ମମ-ତା, ତ୍ୱ) ମାୟା; ଅହଙ୍କାର;
ମମତ୍ୱ } ସ୍ନେହ ।

ମୟ-ବି. ଦାନବମାନଙ୍କର ଶିଳ୍ପୀ; ବ୍ୟାକରଣର ପ୍ରତ୍ୟୟ ବିଶେଷ ।

ମୟୂଖ-ବି. (ମା-ଊଖ) କିରଣ; ଦୀପ୍ତି ।

ମୟୂଖ-ମାଳୀ-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ମୟୂର-ବି. ପକ୍ଷିବିଶେଷ, ଶିଖୀ ।

ମର-ବି. (ମୃ-ଅ) ମରଣ; ବିଂ. ମରଣାଧୀନ ।

ମରକ-ବି. (ମୃ-ଅକ) ମାରୀ, ମଡ଼କ ।

ମରକତ-ବି. ହରିଦ୍ବର୍ଣ୍ଣ ମଣିବିଶେଷ ।

ମରଣ-ବି. (ମୃ-ଅନ) ମୃତ୍ୟୁ ।

ମରନ୍ଦ-ବି. ମକରନ୍ଦ ।

ମରାମର-ବି. (ମର-ଅମର) ମନୁଷ୍ୟ ଓ ଦେବତା ।

ମରାଳ-ବି. ରାଜହଂସ ।

ମରିଚ } ବି. ଗୋଲମରିଚ ।
ମରୀଚ }

ମରୀଚି-ବି. କିରଣ, ରଶ୍ମି; ମୁନିବିଶେଷ ।

ମରୀଚିକା-ବି. (ମରୀଚି-କଂ-ଆ) ମୃଗତୃଷ୍ଣା, ସୂର୍ଯ୍ୟକିରଣୋଦ୍ଭାସିତ ବାଲୁକାରେ ଜଳଭ୍ରମ ।

ମରୀଚି-ମାଳୀ-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ମରୁ-ବି. (ମୃ-ଉ) ଜଳ-ତୃଣାଦି-ଶୂନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶ ।

ମରୁଆ-ବି. ସୁଗନ୍ଧି ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।

ମରୁଡ଼ି-ବି. ଅନାବୃଷ୍ଟି ।

ମରୁତ } ବି. ବାୟୁ; ଦେବତା ।
ମରୁତ୍ }

ମରୁତ୍ୱାନ୍-ବି. (ମରୁତ୍-ବତ୍) ଇନ୍ଦ୍ର; ମେଘ ।

ମରୁତ୍ସଖ-ବି. (ମରୁତ୍-ସଖା) ବାୟୁସଖା, ଅଗ୍ନି ।

ମରୁଭୂ } ବି. (ମରୁ-ଭୂ, ଭୂମି) ଜଳ-ତୃଣାଦି-
ମରୁଭୂମି } ବର୍ଜ୍ଜିତ ବାଲୁକାପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମି ।

ମରେଇ-ବି. ଏକପ୍ରକାର ଧାନ୍ୟାଧାର ।

ମର୍କଟ-ବି. (ମର୍କ-ଅଟ୍-ଅ) ବାନର, ମାଙ୍କଡ଼ ।

ମର୍ତ୍ତ୍ୟ-ବି. (ମୃ-ତ-ଯ) ପୃଥିବୀ; ବିଂ. ମରଣାଧୀନ ।

ମର୍ତ୍ତ୍ୟ-ଲୋକ-ବି. ପୃଥିବୀ ।

ମର୍ଦ୍ଦନ-ବି. (ମୃଦ୍-ଅନ) ପେଷଣ, ଦଳନ, ଚୂର୍ଣ୍ଣନ, ଅଙ୍ଗମର୍ଦ୍ଦନ ।

ମର୍ଦ୍ଦଳ-ବି. ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ, ମାଦଳ ।

ମର୍ଦ୍ଦିତ-ବିଂ. (ମୃଦ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଦଳିତ ।

ମର୍ମ-ବି. (ମୃ-ମନ୍) ଶରୀର-ସନ୍ଧିସ୍ଥାନ; ହୃଦୟର ଅନ୍ତସ୍ତଳ; ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ, ଗୂଢ଼କଥା ।

ମର୍ମଭେଦୀ-ବିଂ. ଅନ୍ତରକୁ ବ୍ୟଥାଦାୟକ ।

ମର୍ମର-ବି. (ମୃ-ଅର) ଶୁଷ୍କ ପତ୍ରାଦିର ଅବ୍ୟକ୍ତ ଶବ୍ଦ ।

ମର୍ମାନ୍ତିକ-ବିଂ. (ମର୍ମ-ଅନ୍ତିକ) ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ।

ମର୍ଯ୍ୟାଦା-ବି. ସୀମା; ଗୌରବ, ସମ୍ମାନ ।

ମର୍ଶଣ-ବି. (ମୃଶ୍-ଅନ) ପରାମର୍ଶଦାନ ।

ମର୍ଷଣ-ବି. (ମୃଷ୍-ଅନ) କ୍ଷମା; ସହନ; ନାଶନ ।

ମଳ-ବି. (ମଲ୍-ଅ) ବିଷ୍ଠା, ମୂତ୍ର, ଶ୍ଳେଷ୍ମା, ରକ୍ତ, ପୂଯପ୍ରଭୃତି ଶରୀରର ମଇଳା; ପାପ, କଳଙ୍କ ।

ମଲମ-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଲେପନୀୟ ଔଷଧବିଶେଷ ।

ମଳମାସ-ବି. ଅଧିମାସ, ମାସ ବୃଦ୍ଧି ।

ମଲମ୍ବା-ବି. ତାମ୍ର ଉପରେ ଗିଲ୍ଟି ।

ମଳୟ-ବି. (ମଳ-ଇ-ଅ) ଦାକ୍ଷିଣାତ୍ୟର ମାଳ-
ଗିରି ପର୍ବତ ଓ ତତ୍ସନ୍ନିହିତ ପ୍ରଦେଶ ।
ମଳୟଜ-ବି. ଚନ୍ଦନ ।
ମଳୟାନିଳ-ବି. (ମଳୟ-ଅନିଳ) ମଳୟ-
ଦେଶରୁ ପ୍ରବାହିତ ବସନ୍ତକାଳୀନ ବାୟୁ ।
ମଳା-ବି. ମନା ।
ମଳି-ବି. (ମଳଶବ୍ଦଜ) ମଇଳା ।
ମଳିନ-ବିଂ. (ମଳ-ଇନ) ମଳଯୁକ୍ତ ; ମ୍ଳାନ ।
ମଳିନମା-ବି. (ମଳିନ-ଇମନ୍) ମଳିନତା ।
ମଲ୍ଲ-ବି. (ମଲ୍ଲ-ଅ) ବାହୁଯୋଦ୍ଧା, ମାଲ ।
ମଲ୍ଲ-ଯୁଦ୍ଧ-ବି. ବାହୁଯୁଦ୍ଧ ।
ମଲ୍ଲାର-ବି. ସଂଗୀତର ସ୍ୱରବିଶେଷ ।
ମଲ୍ଲିକା-ବି. ମଲ୍ଲୀଫୁଲ ।
ମଶକ-ବି. ମଶା ।   [ବରଣ ।
ମଶହରି-ବି. ମଶାରି, ମଶକନିବାରକ ବସ୍ତ୍ରା-
ମଶାଣି-ବି. (ଶ୍ମଶାନଶବ୍ଦଜ) ଶ୍ମଶାନ, ଶବଦାହ-
ମଶାଲ-ବି. ଦହୁଡ଼ି ।   [ସ୍ଥାନ ।
ମସଲା-ବି. ସୁଗନ୍ଧିଦ୍ରବ୍ୟ ; ଉପକରଣ ।
ମସି }
ମସୀ } ବି. ଲେଖିବାର କାଳୀ ।
ମସି-ଜୀବୀ-ବି. ଯେ ଲେଖିବା ଦ୍ୱାରା ଜୀବିକା
ମସିଣା-ବି. ଚଟେଇ ।   [ଅର୍ଜନ କରେ ।
ମସୁରି-ବି. ଡାଲିବିଶେଷ ।
ମସୂରିକା-ବି. ବସନ୍ତରୋଗ ।
ମସୃଣ-ବିଂ. (ମସ୍-ଋଣ) କୋମଳ ; ସ୍ନିଗ୍ଧ ।

ମସ୍କରା-ବି. ପରିହାସକ, ଭଣ୍ଡ । [ଭାଙ୍ଗିଯାଏ ।
ମସ୍କା-ବିଂ. ମଠକା, ଯାହା ଅଳ୍ପ ଆଘାତରେ
ମସ୍ତକ-ବି. (ମସ୍ତ-କ) ଶିରଃ, ମୁଣ୍ଡ ; ଅଗ୍ରଭାଗ ।
ମସ୍ତିଷ୍କ-ବି. (ମସ୍-ତ-ଅ) ମସ୍ତକର ଘିଅ, ମଗଜ ।
ମସ୍ତୁ-ବି. ଦଧି ପ୍ରଭୃତିର ଜଳୀୟ ଅଂଶ ।
ମହ }
ମହଃ } ବି. (ମହ୍-ଅ, ଅସ୍) ଉତ୍ସବ ; ଯଜ୍ଞ ; ତେଜଃ ।
ମହକ-ବି. ବହୁସ୍ଥାନବ୍ୟାପୀ ସୁଗନ୍ଧ ।
ମହଣ-ବି. ଓଜନର ପରିମାଣବିଶେଷ, ଚାଳିଶ
ସେର ; ମହମ ।   [ଉଦାର ।
ମହତ୍-ବିଂ. (ମହ୍-ଅତ୍) ବୃହତ୍, ବଡ଼, ପ୍ରଧାନ;
ମହତ୍ତତ୍ତ୍ୱ-ବି. (ମହତ୍-ତତ୍ତ୍ୱ) ବୁଦ୍ଧି (ସାଂଖ୍ୟ-
ମତରେ) ।
ମହତ୍ତ୍ୱ-ବି. (ମହତ୍-ତ୍ୱ) ବୃହତ୍ତ୍ୱ ; ଉଦାରତା ।
ମହନୀୟ-ବିଂ. (ମହ୍-ଅନୀୟ) ପୂଜନୀୟ; ମାନ୍ୟ ।
ମହନ୍ତ-ବି. ମଠାଧିପତି ।
ମହର୍ଲୋକ-ବି. (ମହଃ-ଲୋକ) କଳ୍ପିତ ସପ୍ତ-
ଲୋକ ମଧ୍ୟରେ ଚତୁର୍ଥ ଲୋକ ।
ମହର୍ଷି-ବି. (ମହା-ଋଷି) ପ୍ରଧାନ ଋଷି ।
ମହଲ-ବି. ଘର; ପ୍ରକୋଷ୍ଠ ।
ମହଲତି-ବି. ଅବକାଶ ।
ମହଲ୍ଲା-ବି. ତଳ (ଏକ ବା ଦୁଇମହଲା) ।
ମହା-ବିଂ. ବଡ଼ ।   [ଅନନ୍ତକାଳ]
ମହାକାଳ-ବି. (ମହତ୍-କାଳ) ରୁଦ୍ର, ଶିବ,
ମହାକାବ୍ୟ-ବି. କୌଣସି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନାୟକ ବା
ବଂଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବୃହତ୍ କାବ୍ୟ ।

ମହାଗ୍ରୀବ-ବି. (ମହତ୍-ଗ୍ରୀବା) ଉଷ୍ଟ୍ର ।
ମହାଚ୍ଛାୟ-ବି. (ମହତ୍-ଛାୟା) ବଟବୃକ୍ଷ ।
ମହାଜନ-ବି. (ମହତ୍-ଜନ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାଧୁପୁରୁଷ; ବଣିକ୍ ; ଉତ୍ତମର୍ଣ୍ଣ ।
ମହାଜନୀ-ବି. ଟଙ୍କା କରଜ ଦେବା କାରବାର ।
ମହାତ୍ମା-ବି. (ମହତ୍-ଆତ୍ମନ୍) ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାଧୁପୁରୁଷ ।
୨ମହାଦେଈ-ବି. (ମହାଦେବୀଶବ୍ଦରୁ) ପାଟରାଣୀ ।
ମହାଦେବ-ବି. ଶିବ; ପରମେଶ୍ୱର ।
ମହାଦେବୀ-ବି. ଦୁର୍ଗା ; ପଟ୍ଟରାଣୀ ।
ମହାଦେଶ-ବି. ଅନେକ ଦେଶଯୁକ୍ତ ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ
ମହାଧାତୁ-ବି. ସୁବର୍ଣ୍ଣ । [ଭୂଭାଗ ।
ମହାନଦୀ-ବି. ଓଡ଼ିଶାର ବୃହତ୍ତମ ନଦୀ ।
ମହାନସ ବି. (ମହତ୍-ଅନସ) ରନ୍ଧନଗୃହ ।
ମହାନିଦ୍ରା-ବି. ମୃତ୍ୟୁ ।
ମହାନୁଭବ } ବିଂ. (ମହତ୍-ଅନୁଭବ, ଅନୁଭାବ)
ମହାନୁଭାବ } ଉଦାରସ୍ୱଭାବ ।
ମହାପଦ୍ମ-ବି. ଲକ୍ଷକୋଟି ସଂଖ୍ୟା ।
ମହାପୁରୁଷ ବି. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାଧୁପୁରୁଷ ।
ମହାଭାଗ-ବିଂ. (ମହତ୍-ଭାଗ) ଅତିଶୟ ସୌଭାଗ୍ୟ-ଶାଳୀ; ମହାଶୟ ।
ମହାଭାରତ-ବି. (ମହତ୍-ଭାରତ) ଭାରତର ଇତିହାସାତ୍ମକ ମହାକାବ୍ୟ । [ଶାଳୀ ।
ମହାଭୁଜ-ବିଂ. (ମହତ୍-ଭୁଜ) ପ୍ରଚୁର ପରାକ୍ରମ
ମହାଭୂତ-ବି. ପଞ୍ଚଭୂତ (କ୍ଷିତ୍ୟପ୍‌ତେଜୋମରୁଦ୍‌ବ୍ୟୋମ) ।
ମହାମନା-ବିଂ. (ମହତ୍-ମନସ) ଉଦାରଚିତ୍ତ ।
ମହାମହିମ-ବିଂ. (ମହତ୍-ମହିମନ) ଅତି ମହିମା-
ମହାମାଂସ-ବି. ନରମାଂସ । [ନ୍ୱିତ ।
ମହାମାତ୍ର-ବି. (ମହତ୍-ମାତ୍ରା) ରାଜମନ୍ତ୍ରୀ ।
ମହାମାୟା-ବି. ଦୁର୍ଗା ।
ମହାମାରୀ-ବି. ଅତ୍ୟନ୍ତ ମଡ଼କ ।
ମହାରଥ-ବି. (ମହତ୍-ରଥ) ମହାଯୋଦ୍ଧା ।
ମହାରାଜ-ବି. (ମହତ୍-ରାଜନ୍) ପ୍ରଧାନ ରାଜା ।
ମହାରାଜାଧିରାଜ-ବି. (ମହାରାଜା-ଅଧିରାଜ) ସର୍ବପ୍ରଧାନ ରାଜା ।
ମହାର୍ଘ-ବିଂ. (ମହତ୍-ଅର୍ଘ) ମହାମୂଲ୍ୟ ।
ମହାଳୟା-ବି. ଆଶ୍ୱିନ ପିତୃପକ୍ଷର ଅମାବାସ୍ୟା ।
ମହାବାହୁ-ବିଂ. ପରାକ୍ରାନ୍ତ; ବଳୀୟାଂଭୁଜ; ଜଗଦୀଶ ।
ମହାବିଦ୍ୟା-ବି. କାଳୀ ପ୍ରଭୃତି ଦଶଗୋଟି
ମହାବିଷୁବ-ବି. ମେଷ ସଂକ୍ରାନ୍ତି । [ଦେବୀ ।
ମହାବୀର-ବି. ପ୍ରଧାନ ବୀର; ହନୁମାନ୍ ।
ମହାବ୍ୟାଧି-ବି. କୁଷ୍ଠ ପ୍ରଭୃତି ରୋଗ ।
ମହାବ୍ରାହ୍ମଣ-ବି. ପତିତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ।
ମହାଶଙ୍ଖ-ବି. ଲଲାଟର ଅସ୍ଥି; ଦଶ ନିଖର୍ବ ସଂଖ୍ୟା ।
ମହାଶୟ-ବିଂ. (ମହତ୍-ଆଶୟ) ମହାମନା ।
ମହାଶ୍ୱେତା-ବି. ସରସ୍ୱତୀ ।
ମହାଷ୍ଟମୀ-ବି. ଆଶ୍ୱିନ ଶୁକ୍ଲପକ୍ଷର ଅଷ୍ଟମୀ ।
ମହା-ସାନ୍ତପନ-ବି. ଅତି କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ବ୍ରତବିଶେଷ ।
ମହାସେନ-ବି. (ମହତ୍-ସେନା) କାର୍ତ୍ତିକେୟ ।

ମହିତ–ବି॰. (ମହ୍-ତ-ପୂଜିତ) ।

ମହିମା–ବି. (ମହତ୍-ଇମନ୍) ଗୌରବ; ମାହାତ୍ମ୍ୟ; ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ।

ମହିଳା–ବି. (ମହ-ଇଲ-ଅ) ମାନନୀୟା ନାରୀ ।

ମହିଷ–ବି. (ମହ୍-ଇଷ) ପଶୁବିଶେଷ ; ଅସୁର– [ବିଶେଷ ।

ମହିଷ–ବାହନ-ବି. ଯମ ।

ମହିଷ–ମର୍ଦ୍ଦିନୀ-ବି. ଦୁର୍ଗା ।

ମହିଷୀ–ବି. (ମହିଷ-ଈ) ସ୍ତ୍ରୀ ମହିଷ ; ରାଣୀ ।

ମହିଷ୍ଠ–ବି॰. (ମହତ୍-ଇଷ୍ଠ) ଅତିମହତ୍ ।

ମହୀ ବି. (ମହ୍-ଈ) ପୃଥିବୀ, କ୍ଷିତି ।

ମହୀଧର–ବି. (ମହୀ-ଧୃ-ଅ) ପର୍ବତ ।

ମହୀ-ପତି }
ମହୀ-ପାଳ } ବି. ରାଜା, ଭୂପତି ।

ମହୀୟସୀ-ବି॰. (ମହୀୟସ୍-ଈ) ଅତିମହତୀ ।

ମହୀୟାନ୍-ବି॰. (ମହତ୍-ଈୟସ୍) ଅତିମହତ୍, ମହାତ୍ମା, ଉତ୍ତମ ।

ମହୀରୁହ-ବି. (ମହୀ-ରୁହ୍-ଅ) ବୃକ୍ଷ ।

ମହୀଲତା–ବି. ଜିଅ । [ଗିରେଦେଶ ।

ମହୁଡ଼–ବି. (ମୁକୁଟଶବ୍ଦଜ) ମୁକୁଟ, ଚୂଡ଼ା ;

ମହୁରି–ବି. ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ମହୁରି ବି. ପେଁ-କାହାଳି, ତୁରୀ ।

ମହୁଲ ବି. ମଧୂକ ବୃକ୍ଷ ଓ ତାହାର ମିଷ୍ଟ ଫଳ ।

ମହେନ୍ଦ୍ର–ବି. (ମହତ୍-ଇନ୍ଦ୍ର) ଇନ୍ଦ୍ର, ସ୍ୱର୍ଗର ରାଜା; ପର୍ବତବିଶେଷ ।

ମହେଶ }
ମହେଶ୍ୱର } ବି. (ମହତ୍-ଈଶ, ଈଶ୍ୱର) ଶିବ; ପରମେଶ୍ୱର ।

ମହେଷ୍ୱାସ–ବି॰. (ମହତ୍-ଇଷୁ-ଅସ) ମହାଧନୁର୍ଦ୍ଧର; ବି. ବୃହତ୍ ଧନୁ ।

ମହୋକ୍ଷ–ବି. (ମହତ୍-ଉକ୍ଷନ୍) ବୃହତ୍ ବୃଷ ।

ମହୋତ୍ସବ–ବି. (ମହତ୍-ଉତ୍ସବ) ମହାଆନନ୍ଦଜନକ ବ୍ୟାପାର ।

ମହୋଦଧି–ବି. (ମହତ୍-ଉଦଧି) ସମୁଦ୍ର, ମହା- [ସମୁଦ୍ର ।

ମହୋଦୟ-ବି॰. (ମହତ୍-ଉଦୟ) ମହାମହିମ, [ମହାଶୟ ।

ମା–ବି. ମାତା ; ଲକ୍ଷ୍ମୀ ।

ମାଇକିନିଆ–ବି. ନାରୀ (ଗ୍ରାମ୍ୟପ୍ରୟୋଗ) ।

ମାଇପ–ବି. ଭାର୍ଯ୍ୟା, ସ୍ତ୍ରୀ (ଗ୍ରାମ୍ୟ) ।

ମାଇଁ–ବି. ମାମୁଁର ଭାର୍ଯ୍ୟା ।

ମାଈ–ବି॰. ସ୍ତ୍ରୀଜାତୀୟା ।

ମାଉଁସ–ବି. ମାଂସ ।

ମାଉସୀ–ବି. (ମାତୃଷ୍ୱସୃଶବ୍ଦଜ) ମାତାର ଭଗିନୀ ।

ମାଂସ–ବି. (ମନ୍-ସ) ଦେହର ମାଉଁସ ।

ମାଂସ–ପେଶୀ–ବି. ଯେଉଁ ମାଂସ-ପିଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରା ଇଚ୍ଛାମାତ୍ର ଶରୀରର ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ସଞ୍ଚାଳିତ ହୁଏ ।

ମାଂସଳ–ବି॰. (ମାଂସ-ଲ) ମାଂସଯୋଗୁଁ ସ୍ଥୂଳ ।

ମାଂସାଶୀ–ବି॰. (ମାଂସ-ଅଶ୍-ଇନ୍) ମାଂସ–ଭକ୍ଷକ ।

ମାକଡ଼ }
ମାଙ୍କଡ଼ } ବି. (ମର୍କଟଶବ୍ଦଜ) ବାନର, କପି ।

ମାକଡ଼ସା–ବି. ଲୂତା, ଊର୍ଣ୍ଣନାଭ ।

ମାକନ୍ଦ-ବି. ଆମ୍ରଗଛ ; ଆମ୍ବ ।

ମାଖନ୍–ବି॰. ନବନୀତ ।

ମାଖୁନ୍ଦା-ବ. ଶ୍ମଶ୍ରୁଗୁମ୍ଫ ଶୂନ୍ୟ-ମୁଖବିଶିଷ୍ଟ ଲୋକ ।
ମାଗଣ-ବ. ଭେଦା ; ଗନା ।
ମାଗଣା-ବି°. ସୋଲ୍ଲ ।
ମାଗଧ-ବ. (ମଗଧ-ଅ) ସ୍ତୁତିପାଠକ, ଭାଟ ।
ମାଗିଖିଆ-ବି°. ପୋଲଖିଆ ।
ମାଗିବା-କ୍ରି. ଭିକ୍ଷାକରିବା ।
ମାଗୁଣି ବ. ପ୍ରାର୍ଥନା ।
ମାଗୁର-ବ. (ମଦ୍ଗୁରଶବ୍ଦଜ) ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।
ମାଘ ବ. (ମଘା-ଅ) ଦଶମ ମାସ ।
ମାଙ୍ଗ-ବ. ସୀମାନ୍ତ ।
ମାଙ୍ଗଲ୍ୟ-ବି°. (ମଙ୍ଗଳ-ଯ) ମଙ୍ଗଳଜନକ ।
ମାଛ-ବ. (ମତ୍ସ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ମୀନ, ମତ୍ସ୍ୟ ।
ମାଛରଙ୍କା-ବ. (ମତ୍ସ୍ୟରଙ୍କଶବ୍ଦଜ) ପକ୍ଷୀବିଶେଷ ।
ମାଛି-ବ. (ମକ୍ଷିକାଶବ୍ଦଜ) ପତଙ୍ଗ ବିଶେଷ ।
ମାଜଣା-ବ. (ମାର୍ଜ୍ଜନାଶବ୍ଦଜ) ସ୍ନାନ ।
ମାଜିବା-କ୍ରି. (ମାର୍ଜ୍ଜନାଶବ୍ଦଜ) ଘଷିବା; ପରିଷ୍କାର କରିବା ।
ମାଝି-ବ. ନାଉରିଆ, ନାବିକ ।
ମାଟି ବ. (ମୃତ୍ତିକାଶବ୍ଦଜ) ଭୂମି ।
ମାଟିଆ-ବି°. ମୃତ୍ତିକାବର୍ଣ୍ଣ ବିଶିଷ୍ଟ ।
ମାଠ-ବ. ଅତି ମୋଟା ଚଦର ।
ମାଠିଆ-ବ. ଘଟ, ମୃତ୍ତିକାପାତ୍ର ବିଶେଷ ।
ମାଠିବା-କ୍ରି. ଚିକ୍କଣ କରିବା ।
ମାଡ଼-ବ. (ମାରଶବ୍ଦରୁ) ପ୍ରହାର ।
ମାଡିବା କ୍ରି. (ମୃଦ୍ଧାତୁରୁ) ଚପିବା; ଦାବିବା; ଲଟେଇବା ।

ମାଡ଼ୁଆ-ବି°. ମାଡ଼ ଖାଇବାରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ।
ମାଢ଼ି-ବ. ପରିମାଣ ବିଶେଷ, ଦଶଚିନା ।
ମାଣ-ବ. କୁଞ୍ଚା; ୨୫ ଗୁଣ୍ଠ ଭୂମି । [ବାଳକ ।
ମାଣବକ-ବ. (ମନୁ-ଅ-କ) ବାଳକ ; ବ୍ରାହ୍ମଣ
ମାଣିକ୍ୟ-ବ. (ମଣି-କୈ-ଯ) ମାଣିକ; ରତ୍ନବିଶେଷ ।
ମାଣି-ବ. ଚକିପିହାଣି ଉପରେ ପଶିବା କାଠ ।
ମାଣ୍ଡବୀ-ବ. କୁଶଧ୍ୱଜଙ୍କ କନ୍ୟା, ଭରତଙ୍କର
ମାଣ୍ଡି-ବ. ଭଢ଼ଅ । [ପତ୍ନୀ ।
ମାଣ୍ଡିଆ-ବ. ଶସ୍ୟବିଶେଷ । [ଲୌହାଦ ।
ମାଣ୍ଡୁ-ବ. (ହସ୍ତରେ ଧରି ନିୟମ କରିବାର ଚପ୍ତ
ମାଣ୍ଡୁଅ-ବ. ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।
ମାତଙ୍ଗ-ବ. (ମତଙ୍ଗ-ଅ) ହସ୍ତୀ; ଚଣ୍ଡାଳ ।
ମାତଙ୍ଗୀ-ବ. ହସ୍ତିନୀ ।
ମାତରିଶ୍ୱା-ବ. (ମାତରି-ଶ୍ୱି-ଅନ୍) ବାୟୁ ।
ମାତଳି-ବ. ଇନ୍ଦ୍ର ସାରଥି ।
ମାତବ୍ବର-ବି°. (ପାର୍ଶୀ) ପ୍ରଧାନ ।
ମାତା-ବ. (ମା-ତୃ) ଜନନୀ; ପୃଥିବୀ ।
ମାତାମହ-ବ. (ମାତୃ-ଅମହ) ମାତାର ପିତା, ଅଜା । [ଆଈ ।
ମାତାମହୀ-ବ. (ମାତାମହ-ଈ) ମାତାର ମାତା,
ମାତିବା-କ୍ରି. ଉନ୍ମତ୍ତ ହେବା । [ମାମୁଁ ।
ମାତୁଳ-ବ. (ମାତୃ-ଉଲ) ମାତାର ଭ୍ରାତା ;
ମାତୁଳାନୀ, ମାତୁଳୀ } ବ. ମାତୁଳର ସ୍ତ୍ରୀ, ମାଈଁ ।

ମାତୁଲୁଙ୍ଗ-ବି. ଡାଳିମ୍ବ; ଏକପ୍ରକାର ଲେମ୍ବୁ ।
ମାତୃକା-ବି. (ମାତୃ-କ-ଆ) ମାତା, ଧାତ୍ରୀ ।
ମାତୃଷ୍ୱସା-ବି. (ମାତୃ-ସ୍ୱସା) ମାତାର ଭଗିନୀ, ମାଉସୀ ।
ମାତ୍ର-ଅ°. (ମା-ତ୍ର) କେବଳ; କିନ୍ତୁ; ପୁଣି ।
ମାତ୍ରା-ବି. (ମା-ତ୍ର-ଆ) ଅଳ୍ପ ପରିମାଣ; ବର୍ଣ୍ଣର ଉଚ୍ଚାରଣକାଳ; ଅକ୍ଷରର ଉପରରେଖା ।
ମାତ୍ସର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ମତ୍ସର-ଯ) ପରଶ୍ରୀକାତରତା ।
ମାଦକ-ବି°. (ମଦ୍-ଅକ) ମତ୍ତତାଜନକ ; ବି. ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ।
ମାଦଳ-ବି. (ମର୍ଦ୍ଦଳଶବ୍ଦଜ) ମୃଦଙ୍ଗବିଶେଷ ; ହସ୍ତପଦ-ରହିତ ଜୀବିତ ଶରୀର ।
ମାଦୃଶ-ବି°. (ଅସ୍ମଦ୍-ଦୃଶ୍-ଅ)ମତ୍ତୁଲ୍ୟ, ମୋପରି ।
ମାଧବ-ବି. (ମା-ଧବ) ଲକ୍ଷ୍ମୀପତି, ବିଷ୍ଣୁ ।
ମାଧବ-ବି. (ମଧୁ-ଅ) ବସନ୍ତକାଳ ; ବୈଶାଖ-ମାସ ।
ମାଧବୀ-ବି. ଲତାବିଶେଷ ।
ମାଧୁକରୀ-ବି. (ମଧୁକର-ଅ-ଈ) ଭିକ୍ଷା-ଆହରଣ ବୃତ୍ତି ।
ମାଧୁରୀ-ବି. (ମଧୁର-ଅ-ଈ) ମଧୁରତା ; ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ।
ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ମଧୁର-ଯ) ମଧୁରତା ; ହୃଦୟ-ଗ୍ରାହିତା । ସୌଜନ୍ୟ ।
ମାଧ୍ୟସ୍ଥ୍ୟ-(ମଧ୍ୟସ୍ଥ-ଯ) ମଧ୍ୟସ୍ଥତା; ଔଦା-
ମାଧ୍ୟାକର୍ଷଣ-ବି. କେନ୍ଦ୍ର ଆଡକୁ ଆକର୍ଷଣ କରିବାର ଶକ୍ତି ।
ମାଧ୍ୱୀ-ବି. (ମଧୁ-ଅ-ଈ) ମଧୁଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ସୁରା ।
ମାନ-ବି. (ମା-ଅନ) ପରିମାଣ, ମାପ ।
ମାନ-ବି. (ମନ୍-ଅ) ସମ୍ମାନ; ଅଭିମାନ ।
ମାନତ-ବି. ମାନସିକ ବ୍ରତ ।
ମାନଦ-ବି°. (ମାନ-ଦା-ଅ) ସମ୍ମାନ-ପ୍ରଦ ।
ମାନ-ଦଣ୍ଡ-ବି. ପରିମାଣଦଣ୍ଡ, ମାପବାଡି ।
ମାନନା-ବି. (ମାନ୍-ଅନ-ଆ) ସମ୍ମାନକରଣ ।
ମାନନୀୟ-ବି°. (ମାନ୍-ଅନୀୟ) ପୂଜନୀୟ ; ମାନ୍ୟ ।
ମାନ-ମନ୍ଦିର-ବି. ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରୁ ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ରାଦିର ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରାଯାଏ ।
ମାନବ-ବି. (ମନୁ-ଅ) ମନୁଷ୍ୟ, ପୁରୁଷ ।
ମାନସ-ବି. (ମନସ୍-ଅ) ମନଃ; ଅଭିପ୍ରାୟ ।
ମାନସିକ-ବି°. (ମନସ୍-ଇକ) ଆନ୍ତରିକ, ମନୋଗତ । ମାନଯୁକ୍ତା ।
ମାନିନୀ-ବି°. (ମାନ-ଇନ୍-ଈ) ମାନବତୀ, ଅଭି-
ମାନିବା-କ୍ରି. ସମ୍ମାନ କରିବା; ଭକ୍ତିପୂର୍ବକ ଗ୍ରହଣ କରିବା ।
ମାନୀ-ବି°. (ମାନ-ଇନ୍) ଅଭିମାନୀ ।
ମାନୁଷ-ବି. (ମନୁ-ଷ) ମନୁଷ୍ୟ ।
ମାନୁଷିକ-ବି°. ମନୁଷ୍ୟସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ମାନୁଷୀ-ବି. ନାରୀ ।
ମାନ୍ଦ୍ୟ-ବି. (ମନ୍ଦ-ଯ) ମନ୍ଦତା; ଜଡତା; ଅଳ୍ପତା ।
ମାନ୍ଧାତା-ବି. ଅତି ପୁରାତନ ନୃପତିବିଶେଷ ।
ମାନ୍ୟ-ବି°. (ମାନ୍-ଯ) ମାନନୀୟ; ଆଦରଣୀୟ ।
ମାପ-ବି. (ମାଧାତୁଜ) ପରିମାଣ ।
ମାପୁଣି-ବି. ପରିମାପକ, ପରିମାଣକାରୀ ।

ମାଫ-ବି. (ପାର୍ଶୀ) କ୍ଷମା ।
ମାମଲା-ବି. ମୋକଦ୍ଦମା ।
ମାମୁ-ବି. ମାତାର ଭାଇ ।
ମାମୁଲି-ବିଂ. (ପାର୍ଶୀ) ଚିରପ୍ରଚଳିତ ।
ମାୟା-ବି. (ମା-ଯ-ଅ) ଇନ୍ଦ୍ରଜାଲ; ମୋହ; ଚାତୁରୀ; ଛଦ୍ମବେଶ; ସ୍ନେହ; ଦୟା ।
ମାୟାବୀ, ମାୟୀ } ବିଂ. (ମାୟା-ବିନ୍, ଇନ୍) କପଟାଚାରୀ; ଐନ୍ଦ୍ରଜାଲିକ ।
ମାର-ବି. (ମୃ-ଅ) ମୃତ୍ୟୁ; କନ୍ଦର୍ପ; ବିନାଶ ।
ମାରକ-ବିଂ. (ମୃ-ଣିଚ୍-ଅକ) ବିନାଶକ; ବିଂ. ଅଶୁଭ ଗ୍ରହ ।
ମାରଣ-ବି. (ମୃ-ଣିଚ୍-ଅନ) ହନନ, ବଧ ।
ମାରଣା-ବି. ହତ୍ୟାକାରୀ ଷଣ୍ଢ; ବଣ୍ଣାସଂଘାତକ ।
ମାରଫତ-ଅ. (ପାର୍ଶୀ) ଜମା, ନିକଟ ।
ମାରାତ୍ମକ-ବିଂ. (ମାର-ଆତ୍ମନ୍-କ) ସାଂଘାତିକ, ପ୍ରାଣନାଶକ ।
ମାରିବା-କ୍ରି. (ମୃଧାତୁଜ) ପ୍ରହାର କରିବା; ଆଘାତ କରିବା ।
ମାରିଷ-ବି. (ମୃଷ-ଅ) ନାଟ୍ୟୋକ୍ତିରେ ମାନ୍ୟ [ବ୍ୟକ୍ତି ।
ମାରୀ-ବି. (ମାର-ଈ) ମଡ଼କ, ଜନକ୍ଷୟ ।
ମାରୁ-ବିଂ. ରୁକ୍ଷ; ଅପବନ ।
ମାରୁତ-ବି. (ମରୁତ୍-ଅ) ପବନ, ବାୟୁ ।
ମାରୁତି-ବି. (ମରୁତ୍-ଇ) ହନୁମାନ; ଭୀମ ।
ମାର୍କଣ୍ଡ, ମାର୍କଣ୍ଡେୟ } ବି. (ମୃକଣ୍ଡୁ-ଅ, ଏୟ) ମୁନିବିଶେଷ ।

ମାର୍ଗ-ବି. (ମାର୍ଗ୍-ଅ) ପଥ ।
ମାର୍ଗଣ-ବି. (ମାର୍ଗ୍-ଅନ) ଅନୁସନ୍ଧାନ; ବାଣ, [ଶର ।
ମାର୍ଗଶିର, ମାର୍ଗଶୀର୍ଷ } ବି. ଅଗ୍ରହାୟଣ ମାସ ।
ମାର୍ଜନ, ମାର୍ଜନା } ବି. (ମୃଜ୍ ଅନ-ଅ) ପରିଷ୍କରଣ; ପ୍ରକ୍ଷାଳନ; କ୍ଷମା ।
ମାର୍ଜନୀ-ବି. (ମୃଜ୍-ଅନ-ଈ) ଯାହା ଦ୍ୱାରା ମାର୍ଜନା କରାଯାଏ: (ଝାଡୁ ପ୍ରଭୃତି) ।
ମାର୍ଜନୀୟ-ବିଂ. (ମୃଜ୍-ଅନୀୟ) କ୍ଷମାଯୋଗ୍ୟ ।
ମାର୍ଜାର-ବି. ବିରାଡ଼ି ।
ମାର୍ଜିତ-ବିଂ. (ମୃଜ୍-ତ) ପରିଷ୍କୃତ; ପ୍ରକ୍ଷାଳିତ ।
ମାର୍ତ୍ତଣ୍ଡ-ବି. (ମୃତଣ୍ଡ-ଅ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ମାର୍ଦ୍ଦଙ୍ଗିକ-ବିଂ. (ମୃଦଙ୍ଗ-ଇକ) ମୃଦଙ୍ଗବାଦକ ।
ମାର୍ଦ୍ଦବ-ବି. (ମୃଦୁ-ଅ) ମୃଦୁଭାବ, କୋମଳତା ।
ମାଳ-ବି. ଉନ୍ନତ ଭୂମି ।
ମାଲ୍-ବି. (ଆରବୀ) ସମ୍ପତ୍ତି, ଧନ, ବାଣିଜ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ
ମାଲ-ବି. (ମଲ୍ଲଶବ୍ଦଜ) ଯୋଦ୍ଧା ।
ମାଲଖାନା-ବି. ଖଜଣାଶାଳା ।
ମାଲତୀ-ବି. ମାଲତୀଲତା ଓ ପୁଷ୍ପ ।
ମାଲପା-ବି. ଭେଲ, ମଥାଦଣ୍ଡ ।
ମାଳା, ମାଳିକା } ବି. ପୁଷ୍ପମାଲ୍ୟ; ହାର; ଶ୍ରେଣୀ; ସମୂହ ।
ମାଳି-ବି. ମାଳା ।
ମାଲିକ-ବି. (ଆରବୀ) ପ୍ରଭୁ, ସ୍ୱାମୀ ।
ମାଲିକାନା-ବି. (ଆରବୀ) ଖଜଣା ।

ମାଳିନ୍ୟ-ବ. (ମଳିନ-ଯ) ମଳିନତା ।
ମାଳୀ-ବ. ମାଳାକାର; ଉଦ୍ୟାନପାଳ ।
ମାଲୁଣୀ-ବ. ମାଳିକାଜାତୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ ।
ମାଲ୍ୟ-ବ. ପୁଷ୍ପମାଳା ।
ମାଶୁଲ-ବ. (ଅଂରଜୀ) ଶୁଳ୍କ; କର ।
ମାଷ-ବ. ବୁହୁ ।
ମାଷକ-ବ. ଏକ ମଷା (ଓଜନ) ।
ମାସ-ବ. (ମା-ଅସ୍-ଅ) ବର୍ଷର ବାର ଭାଗର ଏକ ଭାଗ; ଚନ୍ଦ୍ରମାସ ଦ୍ୱିପକ୍ଷାତ୍ମକ କାଳ; ସୌର-ମାସ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପରମିତ କାଳ ।
ମାସାନ୍ତ-ବ. (ମାସ ଅନ୍ତ) ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ପୂର୍ବଦିନ ।
ମାସିକ-ବଂ. ମାସେ ମାସେ ଦେୟ ବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।
ମାସ୍ତୁଲ-ବ. (ଇଉରୋପୀୟ ଭାଷାରୁ) ଜାହା-ଜର ଉପରସ୍ଥ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତମ୍ଭ । [ମହିମା ।
ମାହାତ୍ମ୍ୟ-ବ. (ମହାତ୍ମନ୍-ଯ) ପ୍ରଭାବ; ଗୌରବ;
ମାହାଣ୍ଟି-ବ. ଦେବାଳୟର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ।
ମାହାଳି-ବ. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ମାହାଳିଆ-ବଂ. ଅକାରଣ; ଫୋକଟ ।
ମାହୁନ୍ତ-ବ. ହସ୍ତୀର ଚାଳକ ।
ମାହେନ୍ଦ୍ର-କ୍ଷଣ-ବ. ଶୁଭକ୍ଷଣ ।
ମାହେଶ୍ୱର ବ. (ମହେଶ୍ୱର-ଅ) ଶିବୋପାସକ ।
ମିଛ-ବ. (ମିଥ୍ୟାଶବ୍ଦଜ) ଅସତ୍ୟ ।
ମିଛୁଆ-ବଂ. ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ।
ମିଟାଇବା-କ୍ରି. ଶେଷ କରିବା; ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବା ।
ମିଠା-ବଂ. (ମିଷ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ମିଷ୍ଟ, ସୁସ୍ୱାଦୁ, ମଧୁର ।
ମିଠାଇ-ବ. ମିଷ୍ଟାନ୍ନ; ମିଷ୍ଟଦ୍ରବ୍ୟ ।

ମିଣିପ-ବ. ପୁରୁଷ ।
ମିତ-ବ. (ମିତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ମିତ୍ର, ବନ୍ଧୁ ।
ମିତ-ବଂ. (ମା-ତ) ପରିମିତ; ଅଳ୍ପ ।
ମିତ-ଭାଷୀ-ବଂ. ଅଳ୍ପଭାଷୀ ।
ମିତ-ବ୍ୟୟୀ-ବଂ. ଅଳ୍ପ-ବ୍ୟୟୀ ।
ମିତି-ବ. ପରିମାଣ ।
ମିତ୍ର-ବ. (ମିଦ୍-ତ୍ର) ବନ୍ଧୁ, ସଖା ।
ମିତ୍ରତା-ବ. ବନ୍ଧୁତା, ସୌହାର୍ଦ୍ଦ ।
ମିତ୍ରାକ୍ଷର-ବ. ପଦ୍ୟର ଚରଣେ ଚରଣେ ଶେଷା-କ୍ଷରର ମେଳ ।
ମିଥୁନ-ବ. (ମିଥ୍-ଉନ) ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷର ଯୁଗଳ ଜ୍ୟୋତିଷରେ ରାଶିବିଶେଷ ।
ମିଥ୍ୟା-ଅଂ. (ମିଥ୍-ଯ-ଅ) ମିଛ, ଅସତ୍ୟ; ନିର-
ମିଥ୍ୟାବାଦୀ-ବଂ. ଯେ ମିଥ୍ୟା କହେ । ର୍ଥକ ।
ମିନତି-ବ. (ବିନତିଶବ୍ଦଜ) ବିନୀତ ପ୍ରାର୍ଥନା ।
ମିଲନ-ବ. (ମିଲ୍-ଅନ) ମିଶ୍ରଣ, ସଂଯୋଗ; ସାଦୃଶ୍ୟ ।
ମିଲାଇବା-କ୍ରି. (ମିଲ୍ଧାତୁ) ତୁଳନା ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ।
ମିଳିତ-ବଂ. (ମିଲ୍-ତ) ସଂଯୁକ୍ତ, ମିଶ୍ରିତ; ପ୍ରାପ୍ତ ।
ମିଳିନ୍ଦ-ବ. ଭ୍ରମର ।
ମିଳିମିଳା-ବ. ଚେଗବିଶେଷ ।
ମିଳିବା-କ୍ରି. ଏକତ୍ର ହେବା; ପହୁଞ୍ଚିବା ।
ମିଶା-ବଂ. (ମିଶ୍ରଶବ୍ଦଜ) ମିଶ୍ର ।
ମିଶାଣ-ବ. (ମିଶ୍ରଣଶବ୍ଦଜ) ଏକତ୍ରୀକରଣ ।
ମିଶିବା-କ୍ରି. (ମିଶ୍ରଧାତୁରୁ) ଏକତ୍ର ହେବା ।

ମିଶ୍ର-ବିଂ. (ମିଶ୍ର୍-ଅ) ମିଳିତ; ମିଶା; ବି. ଉପାଧି-

ମିଶ୍ରଣ ବି. ମିଳନ, ଯୋଗ । [ସ୍ୱବିଶେଷ ।

ମିଶ୍ରିତ ବିଂ. (ମିଶ୍ର୍-ତ) ମିଳିତ, ଯୁକ୍ତ ।

ମିଷ-ବି. (ମିଷ୍-ଅ) ଛଳ । [ବି. ମିଷ୍ଟାନ୍ନ ।

ମିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ମିଷ୍-ତ) ମଧୁର, ସୁସ୍ୱାଦୁ, ସୁମଧୁର;

ମିଷ୍ଟାନ୍ନ-ବି. (ମିଷ୍ଟ-ଅନ୍ନ) ମଧୁର ଖାଦ୍ୟ; ମିଠେଇ ।

ମିସଲ୍-ବି. (ଆରବୀ) ମକଦ୍ଦମା ବ୍ୟରସ୍ଥଳ ।

ମିସି-ବି. ଦନ୍ତମାର୍ଜନାର୍ଥ ଦ୍ରବ୍ୟବିଶେଷ ।

ମିସ୍ରି-ବି. ଏକପ୍ରକାର ପରିଷ୍କୃତ ଶର୍କରା ।

ମିହିର-ବି. (ମିହ୍-ଇର) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ମୀନ-ବି. (ମୀ-ନ) ମତ୍ସ୍ୟ; ଜ୍ୟୋତିଷିକ ରାଶି-

ମୀନ-କେତନ-ବି. କନ୍ଦର୍ପ । [ବିଶେଷ ।

ମୀମାଂସା-ବି. (ମାନ୍-ସନ୍-ଅ) ସିଦ୍ଧାନ୍ତ, ନିଷ୍ପତ୍ତି; ଦର୍ଶନଶାସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ମୀଳନ-ବି. ଚକ୍ଷୁ ବୁଜିବା ବା ସଂକୋଚନ ।

ମୀଳିତ-ବିଂ. (ମୀଲ୍-ତ) ମୁଦ୍ରିତ, ଅବକଶିତ ।

ମୁଁ-ସଂ. (ଅସ୍ମଦ୍ ଶବ୍ଦଜ) ଅମ୍ଭେ, ମୁହିଁ ।

ମୁଁଆ-ବି. ଖଇ କମ୍ବା ମୁଢିରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ମିଷ୍ଟାନ୍ନ-ବିଶେଷ ।

ମୁକୁଟ-ବି. (ମଙ୍କ୍-ଉଟ) କିରୀଟ; ଶିରୋଭୂଷଣ ।

ମୁକୁନ୍ଦ-ବି. (ମୁକୁ-ଦ) ମୁକ୍ତିଦାତା; ବିଷ୍ଣୁ ।

ମୁକୁର-ବି. (ମଙ୍କ୍-ଉର) ଦର୍ପଣ, ଆର୍ଶି ।

ମୁକୁଳ-ବି. (ମୁକ୍-ଉଳ) କଳିକା, କଢ଼ି ।

ମୁକୁଳା-ବିଂ. ମେଲା, ଖୋଲା ।

ମୁକୁଳିତ-ବିଂ. ଈଷତ୍ ବିକଶିତ ।

ମୁକ୍ତ-ବିଂ. (ମୁଚ୍-ତ) ଉଦ୍ଧାରପ୍ରାପ୍ତ; ବନ୍ଧନରୁ ଉଦ୍ଧୃତ; ତ୍ୟକ୍ତ ।

ମୁକ୍ତ-କଣ୍ଠ-ବି. ଉଚ୍ଚୈଃସ୍ୱର

ମୁକ୍ତ-ହସ୍ତ-ବିଂ. ଦାନଶୀଳ

ମୁକ୍ତା-ବି. ମୌକ୍ତିକ, ମୋତି

ମୁକ୍ତା-ଫଳ-ବି. ମୋତି

ମୁକ୍ତି-ବି. (ମୁଚ୍-ତି) ସଂସାର-ବନ୍ଧନରୁ ଉଦ୍ଧାର;

ମୁଖ ବି. ଆନନ, ବଦନ

ମୁଖର-ବିଂ. (ମୁଖ-ର) ବାଚାଳ; ଶବ୍ଦିତ ।

ମୁଖରିତ-ବିଂ. (ମୁଖର-ଇତ) ଶବ୍ଦାୟମାନ, ଧ୍ୱନିତ

ମୁଖ-ଚୋରା-ବିଂ. କଥା କହିବାରେ ଲଜ୍ଜାଶୀଳ ।

ମୁଖାଗ୍ନି-ବି. (ମୁଖ-ଅଗ୍ନି) ଶବମୁଖରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ଅଗ୍ନି ।

ମୁଖାପେକ୍ଷା-ବି. (ମୁଖ-ଅପେକ୍ଷା) ପକ୍ଷପାତ ।

ମୁଖ୍ୟ-ବିଂ. (ମୁଖ-ଯ) ପ୍ରଧାନ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ମୁଗ-ବି. (ମୁଦ୍ଗଶବ୍ଦଜ) ଡାଲିବିଶେଷ ।

ମୁଗୁନି-ବି. କୃଷ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସ୍ତରବିଶେଷ ।

ମୁଗୁର-ବି. (ମୁଦ୍ଗରଶବ୍ଦଜ) ନହାଣ ବାଡ଼େଇବାର ମୁଦ୍ଗରାକାର କାଷ୍ଠଯନ୍ତ୍ର ।

ମୁଗ୍ଧ-ବିଂ. (ମୁହ୍-ତ) ମୂଢ଼; ସୁନ୍ଦର; ମୋହିତ ।

ମୁଗ୍ଧା-ବିଂ. ସରଳସ୍ୱଭାବା ନାୟିକା; ନବୋଢ଼ା ।

ମୁଚୁଳିକା-ବି. ଏକରାର-ପତ୍ର ।

ମୁଚୁଲା-ବି. ମାଣ୍ଡି, ତକିଆ ।

ମୁଠା-ବି. (ମୁଷ୍ଟିଶବ୍ଦଜ) କୁଞ୍ଚିତ କରତଳ; ଖଡ୍ଗାଦିର ବେଣ୍ଟ ।

ମୁଠି-ବି. (ମୁଷ୍ଟିଶବ୍ଦଜ) ମୁଷ୍ଟିମେୟ ଦ୍ରବ୍ୟ; ଜାପି-ଭର କ୍ଷୁଦ୍ର ରଖିବାର ଥଳୀ ।

ମୁଠୁଣି-ବି. (ମୁଷ୍ଟିଶବ୍ଦଜ) କହୁଣୀଠାରୁ ମୁଠା-ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ମୁଡ଼ି-ବି. ଭୃଷ୍ଟତଣ୍ଡୁଳ, ଭଜାଚାଉଳ ।

ମୁଣି-ବି. ଥଳୀ ।

ମୁଣ୍ହୁ-ଅ°. ଠଲେ, ଅବେଦୀ ।

ମୁଣ୍ଡ-ବି. (ମୁଣ୍ଡ୍-ଅ) ଶିରଃ, ମସ୍ତକ ।

ମୁଣ୍ଡନ-ବି. (ମୁଣ୍ଡ୍-ଅନ) ମସ୍ତକ ଲଣ୍ଡା କରିବା ।

ମୁଣ୍ଡା-ବି. ଗୋଲାକୃତ ମୂଳ ।

ମୁଣ୍ଡି-ବି. କାଷ୍ଠଗଣ୍ଡି ।

ମୁଣ୍ଡିତ-ବି°. କେଶ-ଶୂନ୍ୟକୃତ ।

ମୁଥ-ବି. (ମୁଷ୍ଟିଶବ୍ଦଜ) ମୁଷ୍ଟି, ଗଦା ।

ମୁଥା-(ମୁସ୍ତାଶବ୍ଦଜ) ଘାସମୂଳବିଶେଷ ।

ମୁଦ-ବି. (ମୁଦ୍-ଅ) ପ୍ରୀତ, ହର୍ଷ ।

ମୁଦି-ବି. (ମୁଦ୍ଧାତୁରୁ) ମୁଦ୍ରଣ, ମୁଦ୍ରା ।

ମୁଦି-ବି. ମୁଦ୍ରିକା, ଅଙ୍ଗୁରୀୟକ ।

ମୁଦିତ-ବି°. (ମୁଦ୍-ତ) ହୃଷ୍ଟ, ପ୍ରୀତ, ଆହ୍ଲାଦିତ ।

ମୁଦିବା-କ୍ରି. ବନ୍ଦ କରିବା ।

ମୁଦିର-ବି. (ମୁଦ୍-ଇର) ମେଘ ।

ମୁଦ୍ଗ-ବି. (ମୁଦ୍-ଗ) ମୁଗ ।

ମୁଦ୍ଗର-ବି. (ମୁଦ୍-ଗୃ-ଅ) ଗଦା, ମୁଗୁର ।

ମୁଦ୍ରଣ-ବି. (ମୁଦ୍ର-ଅନ) ମୁଦ୍ରିତକରଣ; ଅଙ୍ଗୁଳି-ମୁଦ୍ରା ।

ମୁଦ୍ରା-ବି. (ମୁଦ୍-ର-ଆ) ମୋହର; ଛାପା; ମୋହର ଟଙ୍କା ପଇସା ପ୍ରଭୃତି; ପୂଜାଦି ସମୟରେ ହସ୍ତ ମୁଖାଦିର ଭଙ୍ଗୀ ।

ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ-ବି. (ମୁଦ୍ରା-ଅଙ୍କନ) ଛାପା କରିବା ।

ମୁଦ୍ରା-ଯନ୍ତ୍ର-ବି. ମୁଦ୍ରା କରିବାର ଯନ୍ତ୍ର; ଛାପା କରିବାର କଳ । [ଯୁକ୍ତ; ମୁଦ୍ରିତ ଲିପି ।

ମୁଦ୍ରିକା-ବି. ମୁଦି; ଖୋଦିତ ଲିପିଯୁକ୍ତ ଅଙ୍ଗୁରି-

ମୁଦ୍ରିତ-ବି°. ମୁଦ୍ରାଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ; ଛାପା; ନିମୀଳିତ ।

ମୁନି-ବି. ଅସ୍ତ୍ରାଦିର ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଅଗ୍ରଭାଗ ।

ମୁନଫା-ବି. (ଆରବୀ) ଲାଭ ।

ମୁନି-ବି. (ମନ୍-ଇ) ଋଷି, ତପସ୍ୱୀ; ମୌନବ୍ରତୀ ।

ମୁନି-ପୁଙ୍ଗବ-ବି. ମୁନିଶ୍ରେଷ୍ଠ । [ଇଚ୍ଛା ।

ମୁମୁକ୍ଷା-ବି. (ମୁଚ୍-ସନ୍-ଅ) ମୁକ୍ତି ପାଇବାର

ମୁମୁକ୍ଷୁ-ବି°. (ମୁଚ୍-ସନ୍-ଉ) ମୋକ୍ଷେଚ୍ଛୁ; ବି. ଯତି, ଭିକ୍ଷୁ ।

ମୁମୂର୍ଷା-ବି. (ମୃ-ସନ୍-ଅ) ମରଣେଚ୍ଛା ।

ମୁମୂର୍ଷୁ-ବି°. (ମୃ-ସନ୍-ଉ) ଆସନ୍ନମୃତ୍ୟୁ, ମର-

ମୁରଜ-ବି. ମୃଦଙ୍ଗ । [ଣେଚ୍ଛୁ ।

ମୁରଲୀ-ବି. (ମୁର୍-ଲା-ଅ-ଈ) ବଂଶୀ, ବେଣୁ ।

ମୁରାରି-ବି. (ମୁର-ଅରି) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।

ମୁରୁଜି-ବି. ଚାଉଳ ଓ ଖଡ଼ିମିଶ୍ରିତ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ।

ମୁର୍ମୁରି-ବି. ତୁଷାନଳ । [ଦର କରିବା ।

ମୁଲାଇବା-କ୍ରି. (ମୂଲ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ଝୁଲ କରିବା,

ମୁଷଳ-ବି. ଢିଙ୍କିପାହାର; ମୁଦ୍ଗର ।

ମୁଷଳୀ-ବି. (ମୁଷଳ-ଇନ୍) କୃଷ୍ଣଭ୍ରାତା ବଳରାମ ।

ମୁଷିତ-ବିଂ. (ମୁଷ୍-ତ) ଚୋରିତ, ଅପହୃତ ; ବଞ୍ଚିତ ।

ମୁଷ୍କ-ବି. ଅଣ୍ଡକୋଷ । [ଦର ବେଣ୍ଟ ।

ମୁଷ୍ଟି-ବି. (ମୁଷ୍-ତି) କୁଞ୍ଚିତ ହସ୍ତ, ମୁଠା ; ଖଡ୍ଗା-

ମୁଷ୍ଟିମେୟ-ବିଂ. (ମୁଷ୍ଟି-ମେୟ) ମୁଷ୍ଟିଦ୍ୱାରା ପରି-ମେୟ, ଅଳ୍ପପରିମାଣ, ଅଳ୍ପସଂଖ୍ୟକ ।

ମୁସଲମାନ-ବି. ମହମ୍ମଦୀୟ-ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ।

ମୁସାଫେର୍-ବି. (ଆରବୀ) ଭ୍ରମଣକାରୀ ।

ମୁସ୍କିଲ-ବିଂ. (ଆରବୀ) କଷ୍ଟଜନକ ।

ମୁହିଁ-ବି. (ମୁଖଶବ୍ଦଜ) ମୁଖ ।

ମୁହିଁ-ସଂ (ଅସ୍ମଦ୍ଶବ୍ଦଜ) ମୁଁ ।

ମୁହୁଃ-ଅଂ. ପୁନଃପୁନଃ, ବାରମ୍ବାର ।

ମୁହୂର୍ତ୍ତ-ବି. କ୍ଷଣକାଳ ; ଦିବାରାତ୍ରିର ୩୦ ଭାଗର ଏକ ଭାଗ ।

ମୁହ୍ୟମାନ-ବି. (ମୁହ୍-ଯ-ମାନ) ବିକଳଚିତ୍ତ ।

ମୂକ-ବିଂ. (ମୂ-କ) ବାକ୍ଶକ୍ତିରହିତ, ବୋବା ।

ମୂକତା-ବି. ବାକ୍ଶକ୍ତିହୀନତା ।

ମୂଢ଼-ବିଂ. (ମୁହ୍-ତ) ମୂର୍ଖ, ଅଜ୍ଞାନ ।

ମୂଢ଼-ଗର୍ଭ-ବି. ମୃତ ଭ୍ରୂଣ, ଗର୍ଭରେ ମୃତ ଶିଶୁ ।

ମୂତି-ବି. ମୂତ୍ର ।

ମୂତ୍ର-ବି. (ମୂ-ତ୍ର) ପ୍ରସ୍ରାବ । [ସ୍ଥାନ ।

ମୂତ୍ରାଶୟ-ବି. (ମୂତ୍ର-ଆଶୟ) ତଳପେଟ, ମୂତ୍ର-

ମୂର୍ଖ-ବିଂ. (ମୁହ୍-ଖ) ଅଜ୍ଞ, ମନ୍ଦ ।

ମୂର୍ଚ୍ଛନା-ବି. (ମୂର୍ଚ୍ଛ-ଅନ-ଆ) ମୂର୍ଚ୍ଛା ; ସଂଗୀତରେ ସ୍ୱରର ଆରୋହ ଓ ଅବରୋହ ।

ମୂର୍ଚ୍ଛା-ବି. (ମୂର୍ଚ୍ଛ୍-ଅ) ମୋହ, ଅଚୈତନ୍ୟ ।

ମୂର୍ଚ୍ଛିତ-ବିଂ. ମୂର୍ଚ୍ଛାଗତ । [ଯିବା ।

ମୂର୍ଚ୍ଛିବା-କ୍ରି. (ମୂର୍ଚ୍ଛ୍ଧାତୁଜ) ସ୍ନେହ କମ୍ପା ମାୟା

ମୂର୍ତ୍ତ-ବିଂ. (ମୂର୍ଚ୍ଛ୍-ତ) ମୂର୍ତ୍ତିମାନ୍ ।

ମୂର୍ତ୍ତି-ବି. (ମୂର୍ଚ୍ଛ୍-ତି) ଆକୃତି; ପ୍ରତିମା ; ଶରୀର ।

ମୂର୍ତ୍ତିମାନ୍-ବିଂ. (ମୂର୍ତ୍ତି-ମତ୍) ମୂର୍ତ୍ତି, ଶରୀରଧାରୀ ।

ମୂର୍ଦ୍ଧଜ-ବି. (ମୂର୍ଦ୍ଧନ୍-ଜ) କେଶ ।

ମୂର୍ଦ୍ଧନ୍ୟ-ବିଂ. (ମୂର୍ଦ୍ଧନ୍-ଯ) ମୂର୍ଦ୍ଧାରୁ ଉଚ୍ଚାରିତ ।

ମୂର୍ଦ୍ଧା-ବି. ମସ୍ତକ ।

ମୂର୍ବା-ବି. (ମୁର୍ବ୍-ଅ-ଆ) ମୁରୁବାଗଛ ।

ମୂଳ-ବି. (ମୂଳ୍-ଅ) ଗଛର ଚେର; ଆଦିକାରଣ;

ମୂଳକ-ବି. (ମୂଳ-କ) ମୂଳା । [ଆସଲ ।

ମୂଳୀଭୂତ-ବିଂ.(ମୂଳ-ଭୂତ) ହେତୁଭୂତ, ପ୍ରଧାନ,

ମୂଲ୍ୟ-ବି. (ମୂଲ-ଯ) ଦାମ, ଭାଉ । [ସ୍ୱରୂପ ।

ମୂଷା-ବି. (ମୂଷିକଶବ୍ଦଜ) ଇନ୍ଦୁର ।

ମୂଷା-ବି. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣାଦି ଦ୍ରବ କରିବାର ପାତ୍ର, କୋଇ ।

ମୂଷିକ-ବି. ମୂଷା, ଇନ୍ଦୁର ।

ମୃଗ-ବି. (ମୃଗ୍-ଅ) ହରିଣ; ପଶୁ ।

ମୃଗତୃଷ୍ଣା, ମୃଗତୃଷ୍ଣିକା — ବି. ମରୀଚିକା, ପ୍ରଖର ସୂର୍ଯ୍ୟକିରଣରେ ବାଲୁକାରେ ଜଳ-ଭ୍ରମ; ତୃଷାର୍ତ୍ତ ମୃଗମାନଙ୍କର ଜଳଭ୍ରାନ୍ତି ।

ମୃଗନାଭି-ବି. (ମୃଗ-ନାଭି) ମୃଗମଦ, କସ୍ତୁରୀ

ମୃଗୟା-ବି. (ମୃଗ-ଯ-ଅ) ବନ ପର୍ଯ୍ୟଟନପୂର୍ବକ ମୃଗବଧ; ପଶୁ-ଶିକାର ।

ମୃଗ-ରାଜ-ବି. ସିଂହ ।
ମୃଗ-ବାହନ-ବି. ପବନ ।
ମୃଗଶିରାଃ } ବି. (ମୃଗ-ଶିରସ୍, ଶୀର୍ଷ) ନକ୍ଷତ୍ର-
ମୃଗଶୀର୍ଷ } ବିଶେଷ ।
ମୃଗାଙ୍କ-ବି. (ମୃଗ-ଅଙ୍କ) ଚନ୍ଦ୍ର । [ବାଘ ।
ମୃଗାଦନ-ବି. (ମୃଗ-ଅଦ୍-ଅନ) ତରକ୍ଷୁ, ଚିତା-
ମୃଗେନ୍ଦ୍ର-ବି. (ମୃଗ-ଇନ୍ଦ୍ର) ପଶୁରାଜ ।
ମୃଗ୍ୟ-ବିଂ. (ମୃଗ୍-ଯ) ଅନ୍ୱେଷଣୀୟ ।
ମୃଡ଼-ବି. (ମୃଡ୍-ଅ) ଶିବ, ମହାଦେବ ।
ମୃଡ଼ାନୀ-ବି. ଦୁର୍ଗା ।
ମୃଣାଳ-ବି. (ମୃଣ୍-ଅଲ) ପଦ୍ମନାଡ଼ ।
ମୃଣାଳିନୀ-ବି. (ମୃଣାଳ-ଇନ୍-ଈ) ପଦ୍ମିନୀ ।
ମୃଣ୍ମୟ-ବିଂ. (ମୃତ୍-ମୟ) ମୃତ୍ତିକାନିର୍ମିତ ।
ମୃତ-ବିଂ. (ମୃ-ତ) ମୃତ୍ୟୁପ୍ରାପ୍ତ, ଗତପ୍ରାଣ ।
ମୃତକ-ବି. ମରଣାଶୌଚ ।
ମୃତ-କଳ୍ପ-ବିଂ. ମୃତପ୍ରାୟ ।
ମୃତ-ବତ୍ସା-ବିଂ. ଯେ ସ୍ତ୍ରୀର ସନ୍ତାନ ବଞ୍ଚେ ନାହିଁ ।
ମୃତି-ବି. (ମୃ-ତି) ମୃତ୍ୟୁ ।
ମୃତ୍ତିକା-ବି. (ମୃଦ୍-ତିକ-ଆ) ମାଟି; ଭୂମି ।
ମୃତ୍ୟୁ-ବି. (ମୃ-ତ୍ୟୁ) ପ୍ରାଣବିୟୋଗ, ମରଣ ।
ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ-ବି. (ମୃତ୍ୟୁ-ଜି-ଅ) ଯେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଜିଣେ, ପରମେଶ୍ୱର ।
ମୃଦଙ୍ଗ-ବି. (ମୃଦ୍-ଅଙ୍ଗ) ମୁରଜ; ପଖାଉଜ ।
ମୃଦଙ୍ଗାର-ବି. (ମୃଦ୍-ଅଙ୍ଗାର) ପଥରକୋଇଲା ।
ମୃଦୁ-ବିଂ. (ମୃଦ୍-ଉ) କୋମଳ, ନରମ; ମନ୍ଦ ।
ମୃଦୁଲ-ବିଂ. (ମୃଦୁ-ଲ) କୋମଳ, ନରମ ।
ମୃଦ୍ୱୀ-ବିଂ. (ମୃଦୁ-ଈ) କୋମଳାଙ୍ଗୀ ।
ମୃଷା-ଅଂ. ମିଥ୍ୟା ।
ମୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ମୃଷ୍-ତ) ମାର୍ଜିତ ।
ମେକଲ-କନ୍ୟକା-ବି. ନର୍ମଦାନଦୀ ।
ମେକାପ-ବି. ରଜଗୃହରେ ବସ୍ତ୍ର-ରକ୍ଷାବାକ୍ସ ।
ମେଖଳା-ବି. (ମି-ଖଲ-ଅ) କଟିସୂତ୍ର, କଟି-ଭୂଷଣ ।
ମେଘ-ବି. (ମିହ୍-ଅ) ବଉଦ, ପୟୋଦ ।
ମେଘ-ନାଦ-ବି. ମେଘଧ୍ୱନି; ରାବଣପୁତ୍ର ଇନ୍ଦ୍ରଜିତ ।
ମେଘାଗମ-ବି. (ମେଘ-ଆଗମ) ବର୍ଷାର ଆରମ୍ଭ ।
ମେଘଆ-ବିଂ. ମେଘାଚ୍ଛନ୍ନ ।
ମେଚକ-ବିଂ.(ମେଚ୍-ଅକ) ଶ୍ୟାମବର୍ଣ୍ଣ, ଶ୍ୟାମଳ ।
ମେଜ-ବି. (ଆରବୀ) ଦ୍ରବ୍ୟ ରଖିବାର କାଷ୍ଠୋ-
ମେଞ୍ଚା-ବି. ପୁଳା । [ପକରଣ ।
ମେଢ଼-ବି. ପ୍ରତିମା ରଖିବାର ସଜ୍ଜିତ ସ୍ଥାନ ।
ମେଣ୍ଟା, ମେଣ୍ଟି-ବି. ତମାଖୁର ବିଡ଼ା; ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ଧାନ-କେଣ୍ଡାର ସମଷ୍ଟି ।
ମେଣ୍ଟିବା-କି. ଖଣ୍ଡିତ ହେବା; ମୀମାଂସିତ ହେବା ।
ମେଣ୍ଢା-ବି. (ମେଢ୍ର ଶବ୍ଦଜ) ମେଷ, ପଶୁବିଶେଷ ।
ମେଥି } ବି. ମେଥିଶାଗ, ମେଥିଫଳ ।
ମେଥିକା }
ମେଦ } ବି. (ମିଦ୍-ଅ,-ଅସ୍) ଅସ୍ଥିର ମଜ୍ଜା;
ମେଦଃ } ବସା, ଚର୍ବି ।

ମେଦିନୀ-ବି. (ମେଦ-ଇନ୍-ଈ) ପୃଥିବୀ ।

ମେଦୁର-ବିଂ. (ମିଦ୍-ଉର) ଚିକ୍କଣ ; ସ୍ନିଗ୍ଧ ; ଶ୍ୟାମଳ ।

ମେଧ-ବି. (ମେଧ୍-ଅ) ଯଜ୍ଞ, ଯାଗ । [ଶକ୍ତି ।

ମେଧା-ବି. (ମେଧ୍-ଆ) ଧାରଣାବତୀ ବୁଦ୍ଧି; ସ୍ମୃତି-

ମେଧାବୀ-ବିଂ. (ମେଧା-ବିନ୍) ମେଧାବିଶିଷ୍ଟ ; ଧୀମାନ୍ ।

ମେଧ୍ୟ-ବିଂ. (ମେଧ-ଯ) ଶୁଦ୍ଧ, ପବିତ୍ର ;ଯଜ୍ଞୀୟ ।

ମେନକା } ବି. ହିମାଳୟପତ୍ନୀ ; ସ୍ୱର୍ବେଶ୍ୟା-
ମେନା } ବିଶେଷ ।

ମେୟ-ବିଂ. (ମା-ଯ) ପରିମେୟ; ଅନୁମେୟ ।

ମେରଆ-ବି. ନର-ବଳି ।

ମେରୁ-ବି. (ମି-ରୁ) ପୁରାଣୋକ୍ତ ସୁମେରୁ ପର୍ବତ; ପୃଥିବୀର ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣ ପ୍ରାନ୍ତ; ପୃଷ୍ଠବଂଶ ; ଜପମାଳାର ଉପରସ୍ଥ ପ୍ରଧାନ ବୀଜ ।

ମେରୁ-ଦଣ୍ଡ-ବି. ପିଠିର ମଧ୍ୟସ୍ଥିତ ଅସ୍ଥି; ଭୂଗୋଳରେ କେନ୍ଦ୍ରଭେଦୀ ସରଳରେଖା ।

ମେଳ-ବି.(ମିଲ୍-ଅ) ଐକ୍ୟ, ମିଳନ । [ମିଶିବା ।

ମେଳନ-ବି. (ମିଲ୍-ଅନ) ଏକତ୍ର ହେବା;

ମେଳା-ବି. ଉତ୍ସବ ବା ବାଣିଜ୍ୟାର୍ଥ ଲୋକ-ସମାଗମ ।

ମେଲ୍ଲା-ବି, ପ୍ରଶସ୍ତ ସ୍ଥାନ ; କାନ୍ଥ ନ ଥିବା ଘର ;

ମେଲ୍ଲାଣି-ବି. ବିଦାୟ । [ବିଂ. ଖୋଲା ।

ମେଳିଆ-ବିଂ. ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ମିଳାଇ ଆନ୍ଦୋଳନ କରିବା ବ୍ୟକ୍ତି ।

ମେଲିବା-କ୍ରି. ପ୍ରକାଶ କରିବା; ବିସ୍ତାର କରିବା ।

ମେଷ-ବି. (ମିଷ୍-ଅ) ମେଣ୍ଢା; ଜ୍ୟୋତିଷର ରାଶିବିଶେଷ ; ଲଗ୍ନବିଶେଷ ।

ମେହ-ବି. (ମିହ୍-ଅ) ଶୁକ୍ରକ୍ଷୟ ରୋଗବିଶେଷ ।

ମେହନତି-ବି. (ଆରବୀ) ପରିଶ୍ରମ ।

ମେହେନ୍ତର-ବି. (ଆରବୀ) ମାହାର ; ଯେ ମଇଳା ସଫାକରେ ।

ମେହେରବି-ବି. ତୋରଣ, ଖିଲାଣ ।

ମୈତ୍ର-ବି. (ମିତ୍ର-ଅ) ମିତ୍ରତା, ସୌହାର୍ଦ୍ଦ ।

ମୈତ୍ରୀ }
ମୈତ୍ର୍ୟ } ବି.(ମିତ୍ର-ଅ-ଈ,ଯ)ମିତ୍ରତା, ସୌହାର୍ଦ୍ଦ

ମୈଥିଳୀ-ବି. (ମିଥିଳା-ଅ-ଈ) ସୀତା, ଜାନକୀ ।

ମୈଥୁନ-ବି. (ମିଥୁନ-ଅ) ରତିକ୍ରିୟା ।

ମୈଦାନ-ବି. ପଡିଆ, ବିଲ; ମଲ୍ଲଭୂମି ।

ମୈନା-ବି. ଶାରି ।

ମୈନାକ-ବି. (ମେନକା-ଅ) ପର୍ବତବିଶେଷ ।

ମୈରଚିରିଆ-ବି. ଗୁଡିଆ ।

ମୈଳା-ବି. କଷ୍ଟ ; ବିଂ. ମଳିଆ । [କର୍ଣ୍ଣ ।

ମୋକ୍ତା-ବିଂ. (ମୁଚ୍-ତୃ) ମୋଚନକର୍ତ୍ତା ; ଧାଣ-

ମୋକ୍ତାର-ବି. ବାଦୀ ବା ପ୍ରତିବାଦୀ ପକ୍ଷର ଜବାବ ଦେବା ଲୋକ ।

ମୋକ୍ଷ-ବି. (ମୋକ୍ଷ୍-ଅ) ମୁକ୍ତି । [କରଣ ।

ମୋକ୍ଷଣ-ବି. (ମୋକ୍ଷ୍-ଅନ) ମୋଚନ, ଉଦ୍ଧାର-

ମୋଗଲ-ବି. ମୁସଲମାନ ଜାତିବିଶେଷ ।

ମୋଘ-ବିଂ. (ମୁହ୍-ଅ) ବ୍ୟର୍ଥ ।

ମୋଚ-ବି. କଦଳୀଭଣ୍ଡା ।

ମୋଚନ-ବି. (ମୁଚ୍-ଅନ) ମୁକ୍ତି, ପରିତ୍ରାଣ ।

ମୋଚ-ବ. ଯନ୍ତ୍ରା-ନର୍ମିତା ।
ମୋଚ୍ୟ-ବଂ. ମୋଚନ-ଯୋଗ୍ୟ ।
ମୋଟ-ବ. ସମୁଦାୟ; ବଂ. ସ୍ଥୂଳ ।
ମୋଟକ-ବ. (ମୁଟ୍-ଅକ) ଶ୍ରାଦ୍ଧରେ ପ୍ରୟୋ-
ମୋଟା-ବଂ. ସ୍ଥୂଳ । [ଜନୀୟ ଭଗ୍ନ କୁଶଦ୍ରବ୍ୟ ।
ମୋଡ଼-ବ. ବାଙ୍କ । [ବିଶେଷ; ଘଷା ।
ମୋଡ଼ା-ବ. ବାଂଶ ଓ ବେତ ନର୍ମିତ ଅସନ-
ମୋଡ଼ିବା-କ୍ରି. ବଙ୍କ କରିବା ।
ମୋଦ-ବ. (ମୁଦ୍-ଅ) ଆମୋଦ, ହର୍ଷ ।
ମୋଦକ-ବ. (ମୁଦ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ମିଷ୍ଟ ଔଷଧ-
ବିଶେଷ ।
ମୋଦିତ-ବଂ. (ମୁଦ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଆହ୍ଲାଦିତ ।
ମୋଦୀ-ବ. ଚାଉଳ ଡାଲି ପ୍ରଭୃତି ବ୍ୟବସାୟୀ ।
ମୋଷ } ବ. (ମୁଷ୍-ଅ, ଅନ) ଅପହରଣ ।
ମୋଷଣ }
ମୋହ-ବ. (ମୁହ୍-ଅ) ମୂର୍ଚ୍ଛା, ଅଜ୍ଞାନ, ମୂଢତା ।
ମୋହନ-ବ. (ମୁହ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ମୁଗ୍ଧକରଣ;
ବଂ. ମୁଗ୍ଧକାରି; ମୋହଜନକ ।
ମୋହର-ବ. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣମୁଦ୍ରା । [ମୁଗ୍ଧ ।
ମୋହିତ-ବଂ. (ମୋହ-ଇତ) ମୋହପ୍ରାପ୍ତ ;
ମୋହିନୀ-ବଂ. (ମୋହ-ଇନ୍-ଈ) ମୁଗ୍ଧକାରିଣୀ ।
ମୋହିବା-କ୍ରି. ମୋହିତ କରିବା ।
ମୌକୁଳି-ବ. ବାୟସ, କାକ ।
ମୌକ୍ତିକ-ବ. ମୁକ୍ତା, ମୋତି । [ବାଚ୍ୟ ।
ମୌଖିକ-ବଂ. (ମୁଖ-ଇକ) ମୁଖସମ୍ବନ୍ଧୀୟ;

ମୌଜ-ବ. ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦ ।
ମୌଜା-ବ. (ଆରବୀ) ଗ୍ରାମ ।
ମୌଞ୍ଜୀ-ବ. (ମୁଞ୍ଜ-ଅ-ଈ) ମୁଞ୍ଜତୃଣର ମେଖଳା ।
ମୌଢ୍ୟ-ବ. (ମୂଢ଼-ଯ) ମୂଢତା, ମୂର୍ଖତା ।
ମୌନ-ବ. (ମୁନି-ଅ) ତୂଷ୍ଣୀମ୍ଭାବ, ନୀରବତା ।
ମୌନୀ-ବଂ. (ମୌନ-ଇନ୍) ମୌନବ୍ରତଧାରି ।
ମୌରସୀ-ବଂ. ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମେ ଦଖଲି ।
ମୌର୍ବୀ-ବ. (ମୂର୍ବା-ଅ-ଈ) ଧନୁର୍ଗୁଣ ।
ମୌଲବୀ-ବ, ମୁସଲମାନ୍ ପଣ୍ଡିତ ।
ମୌଲା-ବ. (ମାଉଲଶବ୍ଦଜ) ମାମୁଁ ।
ମୌଳି-ବ. ଶିଖା, ଚୂଡ଼ା; ମୁକୁଟ; ମସ୍ତକ ।
ମୌଳିକ-ବଂ. (ମୂଳ-ଇକ) ମୂଳସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ମୌଳିବା-କ୍ରି. ଝାଉଁଳିବା, ମ୍ଳାନ ହେବା ।
ମ୍ରକ୍ଷଣ-ବ. (ମ୍ରକ୍ଷ୍-ଅନ) ଲେପନ ।
ମ୍ରଦିମା-ବ. (ମୃଦୁ-ଇମନ୍) ମୃଦୁତା ।
ମ୍ରିୟମାଣ-ବଂ. (ମୃ-ଅନ) ମୃତପ୍ରାୟ; ଅବସନ୍ନ ।
ମ୍ଳାନ-ବଂ. (ମ୍ଳୈ-ତ) ମଳିନ; ବିଷଣ୍ଣ ।
ମ୍ଳାନି-ବ. (ମ୍ଳୈ-ତି) ବିଷାଦ; ମାଳିନ୍ୟ ।
ମ୍ଳେଚ୍ଛ-ବ. (ମ୍ଳେଚ୍ଛ୍-ଅ) ଅସଭ୍ୟ ଜାତି ।

ଯ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଷଡ଼୍ବିଂଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଯକୃତ-ବ. (ଯ-କୃ-•-କ୍ୱିପ୍) ପିତ୍ତାଶୟ ।
ଯକ୍ଷ-ବ.(ଯକ୍ଷ-ଅ)କୁବେରଦେବତାର ଅନୁଚର ।

ଯକ୍ଷ୍ମା-ବି. (ଯକ୍ଷ-ମନ୍) କ୍ଷୟରୋଗ, ମାରାତ୍ମକ କାସରୋଗ ।

ଯଜନ-ବି. (ଯଜ୍-ଅନ) ଯଜ୍ଞକରଣ, ପୂଜନ ।

ଯଜମାନ-ବି. (ଯଜ୍-ଅନ) ଯଜ୍ଞକାରକ; ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଦକ୍ଷିଣା ଦେଇ କର୍ମ କରାଏ ।

ଯଜୁଃ-ବି. (ଯଜ୍-ଉସ୍) ଯଜୁର୍ବେଦ ।

ଯଜୁର୍ବେଦୀ-ବି.ଯଜୁର୍ବେଦ ଅନୁସାରେ କର୍ମକାରୀ ।

ଯଜ୍ଞ-ବି. (ଯଜ୍-ନ) ଯାଗ, କ୍ରତୁ; ହୋମ ।

ଯଜ୍ଞ-ପଶୁ-ବି. ଯଜ୍ଞରେ ଉତ୍ସୃଷ୍ଟ ଅଶ୍ୱ ବା ଛାଗ ।

ଯଜ୍ଞ-ବାଟ-ବି. ଯଜ୍ଞଭୂମି ।

ଯଜ୍ଞସୂତ୍ର-ବି.(ଯଜ୍ଞ-ସୂତ୍ର)ଯଜ୍ଞୋପବୀତ, ପଇତା ।

ଯଜ୍ଞାରି-ବି. (ଯଜ୍ଞ-ଅରି) ରାକ୍ଷସ ।

ଯଜ୍ୱା-ବି. (ଯଜ୍-ବନ୍) ବିଧିପୂର୍ବକ ଯାଗକର୍ତ୍ତା ।

ଯତ-ବିଂ. (ଯମ୍-ତ) ସଂଯତ; ବଦ୍ଧ; ନିୟମିତ; ନିଗୃହୀତ ।

ଯତମାନ-ବିଂ. (ଯତ୍-ଅନ) ଯତ୍ନକାରୀ ।

ଯତାତ୍ମା-ବିଂ. (ଯତ-ଆତ୍ମା) ସଂଯତଚିତ୍ତ ।

ଯତି-ବି. (ଯତ୍-ଇ) ତପସ୍ୱୀ, ସନ୍ନ୍ୟାସୀ; ଶ୍ଳୋକାଦିର ସ୍ୱରବିଚ୍ଛେଦ-ସ୍ଥାନ ।

ଯତ୍କିଞ୍ଚିତ୍-ଅଂ. (ଯତ୍-କିଞ୍ଚିତ୍) କିଞ୍ଚିତ୍ ପରିମାଣ; କିଛି ।

ଯତ୍ନ-ବି. (ଯତ୍-ନ) ଆଗ୍ରହ; ପରିଶ୍ରମ; ଉଦ୍ୟମ ।

ଯତ୍ର-ଅଂ. (ଯଦ୍-ତ୍ର) ଯେଉଁଠାରେ, ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ।

ଯଥା-ଅଂ. (ଯଦ୍-ଥା) ଯେଉଁପରି, ସାଦୃଶ୍ୟ; ଯୋଗ୍ୟତା ।

ଯଥାକଥଞ୍ଚିତ୍-ଅଂ. ଯେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ।

ଯଥାକ୍ରମ-କ୍ରି. ବିଂ. (ଯଥା-କ୍ରମ) କ୍ରମାନୁରୂପେ ।

ଯଥାତଥ-ବିଂ. (ଯଥା-ତଥା) ଯଥାଯୋଗ୍ୟ; ଯଥାର୍ଥ ।

ଯଥାଯଥ-ବିଂ. (ଯଥା-ଯଥା) ଯଥାଯୋଗ୍ୟ ।

ଯଥାର୍ଥ-ବିଂ. (ଯଥା-ଅର୍ଥ) ସତ୍ୟ, ପ୍ରକୃତ ।

ଯଥା-ବିଧି-କ୍ରି. ବିଂ. ବିଧିଅନୁସାରେ ।

ଯଥା-ଶକ୍ତି-କ୍ରି. ବିଂ. ଶକ୍ତିଅନୁସାରେ, ଯଥାସାଧ୍ୟ ।

ଯଥେଚ୍ଛାଚାର-ବି. (ଯଥା-ଇଚ୍ଛା-ଆଚାର) ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାର ।

ଯଥେଷ୍ଟ-କ୍ରି. ବିଂ. (ଯଥା-ଇଷ୍ଟ) ଯଥାଭିଲଷିତ, ଇଚ୍ଛାନୁରୂପ; ପ୍ରଚୁର ।

ଯଥୋଚିତ-ବିଂ.(ଯଥା-ଉଚିତ) ଯଥାଯୋଗ୍ୟ; ଯଥୋପଯୁକ୍ତ ।

ଯଦା-ଅଂ. (ଯଦ୍-ଦା) ଯେତେବେଳେ ।

ଯଦି-ଅଂ. ସମ୍ଭାବନା ବା ସଂଶୟ-ସୂଚକ ଅବ୍ୟୟ ।

ଯଦିବା-ଅଂ. ଯଦିଓ, ଯଦ୍ୟପି ।

ଯଦୁ-ବି. ପୁରାଣୋକ୍ତ ନୃପବିଶେଷ ।

ଯଦୁ-ନାଥ-ବି. ଯଦୁବଂଶର ନାଥ, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।

ଯଦୃଚ୍ଛା-ବି. (ଯତ୍-ଋଚ୍ଛ-ଅ) ସ୍ୱେଚ୍ଛା ।

ଯଦ୍ୟପି-ଅଂ. (ଯଦି-ଅପି) ଯଦିଓ ।

ଯନ୍ତା-ବି. (ଯମ୍-ତୃ)ସାରଥି; ବିଂ. ଦମନକାରକ ।

ଯନ୍ତ୍ର-ବି. (ଯନ୍ତ୍ର-ଅ) କଳ, କାର୍ଯ୍ୟ-ସାଧନାର୍ଥ କୌଶଳରେ ନିର୍ମିତ ଉପାୟ ।

ଯନ୍ତ୍ରଣା-ବି. (ଯନ୍ତ୍ର-ଅନ-ଆ) ଯାତନା, କ୍ଲେଶ ।

ଯନ୍ତ୍ରିତ-ବିଂ. (ଯନ୍ତ୍ର-ତ) ଶାସିତ, ଦମିତ ।

ଯନ୍ତ୍ରୀ-ବି. (ଯନ୍ତ୍ର-ଇନ୍) ଶିଳ୍ପକାରୀ; ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରକାରୀ ।

ଯମ-ବି. (ଯମ୍-ଅ) ମୃତ୍ୟୁଦେବତା, କୃତାନ୍ତ, ଶମନ; ଚିତ୍ତବୃତ୍ତିର ନିରୋଧ ।

ଯମକ-ବି. (ଯମ-କ) ଶବ୍ଦାଲଙ୍କାର ବିଶେଷ ।

ଯମଜ-ବି°. (ଯମ-ଜ) ଯୁଗ୍ମଜାତ, ଯାଁଅଳା, ଏକ ଗର୍ଭରୁ ଏକ ସମୟରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ସନ୍ତାନଦ୍ୱୟ ।

ଯମ-ଦ୍ରୁମ-ବି. ଶାଲ୍ମଳୀବୃକ୍ଷ, ଶିମିଳୀଗଛ ।

ଯମଦ୍ୱିତୀୟା-ବି. କାର୍ତ୍ତିକ ଶୁକ୍ଳ ଦ୍ୱିତୀୟା; ଭ୍ରାତୃଦ୍ୱିତୀୟା ।

ଯମନ-ବି. (ଯମ୍-ଅନ) ସଂଯମନ; ବନ୍ଧନ ।

ଯମରାଟ୍-ବି. (ଯମ-ରାଜ୍-+-କ୍ୱିପ୍) ଶମନ, କୃତାନ୍ତ ।

ଯମଳ-ବି. ଯୁଗ୍ମ, ଯାଁଅଳା ।

ଯମାନୀ-ବି. ଯୁଆଣି ।

ଯମୀ-ବି°. (ଯମ୍-ଈନ୍) ଜିତେନ୍ଦ୍ରିୟ ।

ଯମୁନା-ବି. (ଯମ୍-ଉନ୍-ଆ) କାଳିନ୍ଦୀନଦୀ; ଯମଭଗିନୀ ।

ଯଯାତି-ବି. ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକ ନୃପବିଶେଷ ।

ଯବ-ବି. (ଯୁ-ଅ) ଶସ୍ୟବିଶେଷ; ଛଅଧାନ ପରିମାଣ; ଅଙ୍ଗୁଳିସ୍ଥ ଯବରେଖା ।

ଯବକ୍ଷାର-(ଯବ-କ୍ଷାର) ଯବଖାର ।

ଯବନ-ବି. (ଯୁ-ଅନ୍) ଅରବ, ତୁରସ୍କ ଓ ଗ୍ରୀସ୍ ଦେଶର ଲୋକ; ମୁସଲମାନ ।

ଯବନିକା-ବି. (ଯବନ-କ-ଆ) ତିରସ୍କରଣୀ; ପର୍ଦ୍ଦା ।

ଯବାଗୂ-ବି. (ଯୁ-ଆଗୂ) ଯବମଣ୍ଡ; ଯାଉ ।

ଯବିଷ୍ଠ, ଯବୀୟାନ୍ } ବି°. (ଯୁବନ୍-ଇଷ୍ଠ, ଈୟସ୍) ଅତିଯୁବା; କନିଷ୍ଠ ।

ଯଶଃ-ବି. ସୁଖ୍ୟାତି, କୀର୍ତ୍ତି ।

ଯଶଦ-ବି. ଦସ୍ତାଧାତୁ ।

ଯଶସ୍କର-ବି°. (ଯଶଃ-କୃ-ଅ) ଖ୍ୟାତିଜନକ ।

ଯଶସ୍ୱାନ୍-ବି°. (ଯଶସ୍-ବତୁ) କୀର୍ତ୍ତିମାନ୍ ।

ଯଶସ୍ୱୀ-ବି°. (ଯଶସ୍-ବିନ୍) କୀର୍ତ୍ତିମାନ୍, ବିଖ୍ୟାତ ।

ଯଶୋଧନ-ବି°. (ଯଶଃ-ଧନ) ଯଶସ୍ୱୀ ।

ଯଷ୍ଟା-ବି. (ଯଜ୍-ତୃ) ଯାଗକର୍ତ୍ତା, ପୁରୋହିତ ।

ଯଷ୍ଟି-ବି. ବାଡ଼ି, ଧ୍ୱଜାଦି ଦଣ୍ଡ ।

ଯଷ୍ଟି-ମଧୁ-ବି. ମିଷ୍ଟ ମୂଳବିଶେଷ ।

ଯା-ବି. (ଯାତୃଶବ୍ଦଜ) ପତିର ଭ୍ରାତୃଜାୟା ।

ଯାଁଅଳା-ବି°. (ଯାମଳଶବ୍ଦଜ) ଯମଜ, ଯୁଗ୍ମଜାତ ।

ଯାଉ-ବି. (ଯବାଗୂଶବ୍ଦଜ) ଦୁଗ୍ଧ ଓ ଜଳରେ ସିଦ୍ଧ ଯବ ଓ ତଣ୍ଡୁଳ ।

ଯାଉଁଳି-ବି. (ଯାମଳଶବ୍ଦଜ) ଯୁଗ୍ମ ।

ଯାକ-ବି. ସମୁଦାୟ, ବି°. ଇତ୍ର ।

ଯାକିବା-କ୍ରି. ଚିପି ଧରିବା ।

ଯାଗ-ବି. (ଯଜ୍-ଅ) ଯଜ୍ଞ, ହୋମ ।

ଯାଚକ-ବି. (ଯାଚ୍-ଅକ) ଭିକ୍ଷୁ, ଯାଚ୍ଞାକାରୀ, ପ୍ରାର୍ଥୀ ।

ଯାଚନା, ଯାଚ୍ଞା } ବି. (ଯାଚ୍-ଅନ୍-ଆ, ନ-ଆ) ଭିକ୍ଷା, ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ଯାଚନୀୟ-ବି°. (ଯାଚ୍-ଅନୀୟ) ପ୍ରାର୍ଥନୀୟ ।

ଯାଚିତ-ବି°. (ଯାଚ୍-ତ) ପ୍ରାର୍ଥିତ ।

ଯାଜକ-ବି. (ଯଜ୍-ଅକ) ପୁରୋହିତ ।

ଯାଜନ-ବି. (ଯାଜି-ଅନ) ଯାଗ କରାଇବା ।

ଯାଜୀ-ବି. (ଯଜ୍-ଈନ୍) ଯାଜକ ।

ଯାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ-ବି. (ଯଜ୍ଞ-ବଲ୍କ-ଯ) ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରପ୍ରଣେତା ମୁନିବିଶେଷ ।

ଯାଜ୍ଞସେନୀ-ବ. (ଯଜ୍ଞସେନ-ଅ-ଈ) ଦ୍ରୌପଦୀ ।
ଯାଜ୍ଞିକ-ବ. (ଯଜ୍ଞ-ଇକ) ଯଜ୍ଞକର୍ତ୍ତା; ପୁରୋହିତ ।
ଯାତ-ବିଂ. (ଯା-ତ) ଗତ ।
ଯାତ-ବ. (ଯାତାଶବ୍ଦଜ) ଯାତା, ପଥ ।
ଯାତନା-ବ. (ଯତ୍-ଣିଚ୍-ଅନ-ଆ) ତୀବ୍ରବେଦନା, ଯନ୍ତ୍ରଣା ।
ଯାତା-ବ. (ଯାତୃଶବ୍ଦଜ) ଯା, ପତିର ଭ୍ରାତୃଜାୟା ।
ଯାତାୟାତ-ବ. (ଯାତ-ଆୟାତ) ଗମନାଗମନ ।
ଯାତୁଧାନ-ବ. (ଯା-ତୁ-ଧା-ଅନ) ରାକ୍ଷସ, ନିଶାଚର ।
ଯାତ୍ରା-ବ. (ଯା-ତ୍ର-ଆ) ପ୍ରସ୍ଥାନ, ଗମନ; ପଥ ।
ଯାତ୍ରୀ-ବିଂ. (ଯାତ୍ରା-ଇନ୍) ଯାତ୍ରାକାରୀ ।
ଯାଥାତଥ୍ୟ-ବ. (ଯଥା-ତଥା-ଯ) ଯଥାର୍ଥତା, ସତ୍ୟତା । [ସତ୍ୟତା ।
ଯାଥାର୍ଥ୍ୟ-ବ. (ଯଥାର୍ଥ-ଯ) ଯଥାର୍ଥତା,
ଯାଦଃ-ବ.(ଯା-ଅସ୍-ଦ, ଅଗମ) ଜଳଚର ଜନ୍ତୁ ।
ଯାଦଃପତି-ବ. (ଯାଦସ୍-ପତି) ସମୁଦ୍ର; ବରୁଣ ।
ଯାଦବ-ବ. (ଯଦୁ-ଅ) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ, ଯଦୁନନ୍ଦନ; ବିଂ. ଯଦୁବଂଶୀୟ ।
ଯାଦୁ-ବ. ବଶୀକରଣବିଦ୍ୟା; ଭୋଜବାଜି ।
ଯାଦୃଚ୍ଛିକ-ବିଂ. (ଯଦୃଚ୍ଛା-ଇକ) ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ।
ଯାଦୃଶ-ବିଂ. (ଯଦ୍-ଦୃଶ୍-ଅ) ଯେପରି, ଯେରୂପ ।
ଯାନ-ବ. (ଯା-ଅନ) ବାହନ; ଶକଟ, ନୌକାଦି ।
ଯାପନ-ବ. (ଯା-ଣିଚ୍-ଅନ) କାଳକ୍ଷେପଣ ।
ଯାପିତ-ବିଂ. (ଯା-ଣିଚ୍-ତ) ଅତିବାହିତ ।

ଯାପ୍ୟ-ବିଂ. (ଯା-ଣିଚ୍-ଯ) ଯାପନୀୟ ।
ଯାମ-ବ. (ଯା-ମ, କିମ୍ବା ଯମ୍-ଅ) ପ୍ରହର ।
ଯାମ-ଘୋଷ-ବ. କୁକ୍କୁଟ; ଶୃଗାଳ ।
ଯାମଳ-ବ. (ଯମଳ-ଅ) ଯୁଗ୍ମ, ଯାଁଅଳା ।
ଯାମାତା-ବ. (ଜାୟା-ମା-ତୃ) ଦୁହିତୃପତି, ଜାମାତା, ଜୁଆଇଁ ।
ଯାମି-ବ. ଭଗିନୀ; ଦୁହିତା; କୁଳବଧୂ ।
ଯାମିନୀ-ବ. (ଯାମ-ଇନ୍-ଈ) ରାତ୍ରି ।
ଯାମୀ-ବ. (ଯାମ-ଅ-ଈ) ଦକ୍ଷିଣଦିଗ୍ ।
ଯାମ୍ୟ-ବିଂ. (ଯାମୀ-ଯ) ଦକ୍ଷିଣଦିଗ୍-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଯାଯାବର-ବିଂ. (ଯା-ଯଙ୍-ବର) ସଦାଭ୍ରମଣ-
ଯାବ-ବ. ଏକନ୍ତ ଲୁଙ୍ଗାବ । [କାରୀ ।
ଯାବକ-ବ. (ଯୁ-ଅ-କ) ଅଳକ୍ତକ, ଅଳତା ।
ଯାବଜ୍ଜୀବନ-ବ. (ଯାବତ୍-ଜୀବନ) ଜୀବତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । [ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।
ଯାବତ୍-ଅଂ. (ଯଦ୍-ବତୁ) ଯେତେ ପରିମାଣ;
ଯାବତୀୟ-ବିଂ. (ଯାବତ୍-ଈୟ) ସମୁଦାୟ; ଯେତେ ଅଛି ।
ଯିୟକ୍ଷୁ-ବିଂ. (ଯଜ୍-ସନ୍-ଉ) ଯଜ୍ଞକରଣେଚ୍ଛୁ ।
ଯିଯାସୁ-ବିଂ. (ଯା-ସନ୍-ଉ) ଗମନେଚ୍ଛୁ ।
ଯୁଆନ-ବିଂ. (ଯୁବନ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ଯୁବା ।
ଯୁଆଳି-ବ. (ଯୁଗଶବ୍ଦଜ) ଯୁଗ, ଶକଟ ବା ଲଙ୍ଗଳ ପ୍ରଭୃତିର ଅଙ୍ଗ ।
ଯୁକ୍ତ-ବିଂ. (ଯୁଜ୍-ତ) ନ୍ୟାଯ୍ୟ, ଉପଯୁକ୍ତ; ମିଳିତ, ସଂଲଗ୍ନ । [କାରଣ ।
ଯୁକ୍ତି-ବ. (ଯୁଜ୍-ତି) ନ୍ୟାୟ; ବିଚାର; ମନ୍ତ୍ରଣା;

ଯୁଗ-ବି. (ଯୁ-ଗ) ଯୁଗ୍ମ, ଯୋଡ଼ା ; ଯୁଆଳି ; ସତ୍ୟ, ତ୍ରେତା, ଦ୍ୱାପର, କଳି ଏହି ଚାରିକାଳ ।

ଯୁଗପତ୍-ଅ°. (ଯୁଗ-ପଦ୍) ଏକଦା, ଏକ ସମୟରେ ।

ଯୁଗଳ-ବି. (ଯୁଗ-ଲ) ଯୁଗ୍ମ, ଯୋଡ଼ା ।

ଯୁଗାନ୍ତ-ବି. (ଯୁଗ-ଅନ୍ତ) ପ୍ରଳୟକାଳ, ୪ଯୁଗର ଅବସାନ ।

ଯୁଗ୍ମ-ବି. (ଯୁଜ୍-ମ) ଯୁଗଳ, ଯୋଡ଼ା ।

ଯୁଗ୍ୟ-ବି°. (ଯୁଗ-ଯ) ଯାନବାହୀ (ପଶୁ) ।

ଯୁତ-ବି°. (ଯୁ-ତ) ଯୁକ୍ତ, ମିଳିତ ।

ଯୁତି-ବି. (ଯୁ-ତି) ଯୋଗ, ମିଳନ ।

ଯୁଦ୍ଧ-ବି. (ଯୁଧ୍-ତ) ସଂଗ୍ରାମ, ରଣ ।

ଯୁଧିଷ୍ଠିର-ବି. (ଯୁଧି-ସ୍ଥିର) ପଞ୍ଚପାଣ୍ଡବଙ୍କର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ, ଧର୍ମପୁତ୍ର ।

ଯୁଧ୍ୟମାନ-ବି°. (ଯୁଧ୍-ଅନ) ଯୁଝୁଥିବା ।

ଯୁଯୁଧାନ-ବି. ଯୋଦ୍ଧା ।

ଯୁର-ବି°. ନଷ୍ଟ; ଲୁଣ୍ଠିତ ।

ଯୁବକ-ବି. (ଯୁବନ୍-କ) ଯୁବା, ତରୁଣ, ପ୍ରାପ୍ତଯୌବନ ।

ଯୁବଜାନି-ବି. (ଯୁବତୀ-ଜାୟା) ଯୁବତୀ ଯାହାର ଜାୟା, ଯୁବତୀ ପତି ।

ଯୁବତି } ବି. (ଯୁବନ୍-ତି, ଈ) ପ୍ରାପ୍ତଯୌବନା ତରୁଣୀ ।
ଯୁବତୀ }

ଯୁବରାଜ-ବି. (ଯୁବନ୍-ରାଜା) ରାଜ୍ୟର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ରାଜପୁତ୍ର ।

ଯୁବା-ବି°. (ଯୁ-ଅନ୍) ତରୁଣ, ୧୬ ଠାରୁ ୩୦ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୟସ୍କ ।

ଯୁଷ୍ମଦ୍-ସ°. (ଯୁଷ୍-ମଦ୍) ତୁମ୍ଭେ, ମଧ୍ୟମ ପୁରୁଷ ।

ଯୁଷ୍ମଦୀୟ-ବି°. (ଯୁଷ୍ମଦ୍-ଈୟ) ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଯୁଈ-ବି. (ଯୁଥୀଶବ୍ଦଜ) ଫୁଲବିଶେଷ ।

ଯୂକା-ବି. କେଶକୀଟ ।

ଯୂଥ-ବି. (ଯୁ-ଥ) ବନ୍ୟ ପଶୁର ଦଳ ।

ଯୂଥ-ପତି-ବି. ବନ୍ୟ-ଗଜମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ।

ଯୂଥିକା } ବି. ଯୁଈଫୁଲ ।
ଯୂଥୀ }

ଯୂନୀ-ବି. (ଯୁବନ୍-ଈ) ତରୁଣୀ, ଯୁବତୀ ।

ଯୂପ-ବି. (ଯୁ-ପ) ଯଜ୍ଞୀୟ-ପଶୁବନ୍ଧନାର୍ଥ କାଷ୍ଠସ୍ତମ୍ଭ ।

ଯୂଷ-ବି. ଝୋଲ, ଯଣ, ରସ ।

ଯେ } ସ°. (ଯଦ୍ଶବ୍ଦଜ) ବିଶିଷ୍ଟରୂପେ ବୋଧ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ବା ବସ୍ତୁ ।
ଯେଉଁ }

ଯେଉଠି-ବି. ଫଳବିଶେଷ ।

ଯେଉଁଠାରେ-କ୍ରି. ବି°. ଯେ ସ୍ଥାନରେ ।

ଯେତେ-କ୍ରି. ବି°. (ଯଦ୍ଶବ୍ଦଜ) ଯେଉଁ ପରିମାଣରେ ।

ଯେତିକି-ଅ°. ଯେଉଁ ଅତକ ।

ଯେତେ-ବି°. ଯତ୍ପରିମାଣ, ଯତ୍ସଂଖ୍ୟକ ।

ଯେତେବେଳେ-କ୍ରି. ବି°. ଯେଉଁ ସମୟରେ ।

ଯେମନ୍ତ-କ୍ରି. ବି°. (ଯଦ୍ଶବ୍ଦଜ) ଯେପରି, ଯେପ୍ରକାର ।

ଯେବଣି-ଅ°. ଯେଉଁ ଯେଉଁ ।

ଯେବେ-ଅ°. ଯଦି । କ୍ରି. ବି°. ଯେତେବେଳେ ।

ଯେସନ-ଅ°. ଯେପରି ।

ଯେହୁ-ସ°. ଯେଉଁ ।

ଯେହ୍ନେ-ଅ. ଯେମନ୍ତେ ।

ଯୋକ-ବି. ଜଳୌକା ।

ଯୋକ୍ତା-ବିଂ. (ଯୁଜ୍-ତୃ) ଯୋଗକର୍ତ୍ତା ।

ଯୋକ୍ତ୍ର-ବି. (ଯୁଜ୍-ତ୍ର) ହଳବନ୍ଧନ ରଜ୍ଜୁ, ଯୋତ

ଯୋଖିବା-କ୍ରି. ଯୋଡ଼ିଦେବା । [ଦେଶଜ ।

ଯୋଗ-ବି. (ଯୁଜ୍-ଅ) ମିଳନ, ଧ୍ୟାନ; ଶୁଭ କାଳ; ଜୀବାତ୍ମା ଓ ପରମାତ୍ମାର ସଂଯୋଗ; ଉପାୟ ।

ଯୋଗ-ଆକର୍ଷଣ-ବି. ଯେଉଁ ଆକର୍ଷଣ ହେତୁରୁ ପରମାଣୁ ସବୁ ଏକତ୍ରିତ ହୁଏ ।

ଯୋଗ-କ୍ଷେମ ବି. ଅଲବ୍ଧ ବସ୍ତୁର ଲାଭ ଓ ଲବ୍ଧ ବସ୍ତୁର ରକ୍ଷା । [ନିଦ୍ରା ।

ଯୋଗ-ନିଦ୍ରା-ବି. ଚିତ୍ତର ବିଷୟ-ନିବୃତ୍ତିରୂପ

ଯୋଗମାୟା-ବି. ଦୁର୍ଗା; ସଂସାର ମାୟା ।

ଯୋଗ-ରୂଢ଼ ବିଂ. ବିଶିଷ୍ଟ ଅର୍ଥରେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ ।

ଯୋଗ-ବାହ-ବି. ଅନୁସ୍ୱାର ଓ ବିସର୍ଗ ।

ଯୋଗାଡ଼-ବି. (ଯୋଗଘଟନ) କର୍ମନିର୍ବାହର ଉପାୟ ।

ଯୋଗାସନ-ବି. (ଯୋଗ-ଆସନ) ଧ୍ୟାନର ଆସନ । [ସଂଖ୍ୟକ ଦେବୀବିଶେଷ ।

ଯୋଗିନୀ-ବି. ଯୋଗକାରିଣୀ ନାରୀ; ୬୪

ଯୋଗୀ-ବି. (ଯୁଜ୍-ଇନ୍) ତପସ୍ୱୀ, ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ।

ଯୋଗ୍ୟ-ବିଂ. (ଯୁଜ୍-ଯ) ସମର୍ଥ; ଉପଯୁକ୍ତ; ନିପୁଣ ।

ଯୋଗ୍ୟ-ତା-ବି. ଉପଯୁକ୍ତତା; କ୍ଷମତା ।

ଯୋଜକ-ବି. (ଯୁଜ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ମିଳନକାରକ; ଦୁଇ ବୃହତ୍ ଭୂଖଣ୍ଡର ମିଳନକାରକ ।

ଯୋଜନ-ବି. (ଯୁଜ୍-ଅନ) ଚାରିକୋଶ ପରିମାଣ ।

ଯୋଜନା-ବି. (ଯୁଜ୍-ଅନ-ଆ) ଏକତ୍ରକରଣ; ସଂଘଟନ ।

ଯୋଜିତ-ବିଂ. (ଯୁଜ୍-ଣିଚ୍-ତ) ମିଳିତ; ବଦ୍ଧ ।

ଯୋଡ଼-ବି. ଯୁଗ୍ମ, ମିଳନ ।

ଯୋଡ଼ା-ବି. ଯୁଗ୍ମ, ଦୁଇ ।

ଯୋଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଏକତ୍ର କରିବା ।

ଯୋତ-ବି. (ଯୋକ୍ତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଯୁଗାଦି ବନ୍ଧନ ରଜ୍ଜୁ, ଯୋତ ଦଉଡ଼ି ।

ଯୋତା-ବି. ଚର୍ମପାଦୁକା ।

ଯୋଦ୍ଧା-ବିଂ. (ଯୁଧ୍-ତୃ) ଯୁଦ୍ଧକାରକ; ବୀର ।

ଯୋଧ-ବି. (ଯୁଧ୍-ଅ) ଯୋଦ୍ଧା ।

ଯୋନି-ବି. (ଯୁ-ନି) ଉତ୍ପତ୍ତିସ୍ଥାନ; କାରଣ । ସ୍ତ୍ରୀ ଚିହ୍ନ ।

ଯୋଷା, ଯୋଷିତ୍ } ବି. (ଯୁଷ୍-ଆ,ଇତ୍) ନାରୀ ।

ଯୌକ୍ତିକ-ବିଂ. (ଯୁକ୍ତି-ଇକ) ଯୁକ୍ତିସିଦ୍ଧ, ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ।

ଯୌଗିକ-ବିଂ. (ଯୋଗ-ଇକ) ଯୋଗଜାତ; ବ୍ୟାକରଣରେ ପ୍ରକୃତି ଓ ପ୍ରତ୍ୟୟ ଦ୍ୱାରା ଅର୍ଥ-ବାଚକ । [ଧନ ।

ଯୌତୁକ-(ଯୁ-ତୁ-କ) ବିବାହକାଳରେ ଲବ୍ଧ

ଯୌନ-ବି. (ଯୋନି-ଅ) ଯୋନିସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବିବାହସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । [ବସ୍ଥା ।

ଯୌବନ-ବି. (ଯୁବନ୍-ଅ) ତାରୁଣ୍ୟ, ତରୁଣା-

ଯୌବରାଜ୍ୟ-ବି. (ଯୁବରାଜ-ଯ) ଯୁବରାଜର ପଦ ।

ର ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ସପ୍ତବିଂଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ରଂହଃ–ବି. (ରମ୍‌-ଅସ୍‌) ବେଗ, ଶୀଘ୍ରତା ।

ରକମ–ବି. (ଆରବୀ) ପ୍ରକାର ।

ରକା–ବି. ବାଉସ୍ୱେରଗବିଶେଷ ।

ରକ୍ତ–ବି. (ରଞ୍ଜ୍‌-ତ) ଶୋଣିତ, ରୁଧିର; ବିଂ. ରଞ୍ଜିତ; ଲୋହିତ; ମଧୁର ।

ରକ୍ତ-କଣ୍ଠ–ବି. ମଧୁରସ୍ୱରଯୁକ୍ତ ।

ରକ୍ତ-ଚନ୍ଦନ–ବି. ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଚନ୍ଦନବୃକ୍ଷ ଓ କାଷ୍ଠ ।

ରକ୍ତପିତ୍ତ–ବି. ରକ୍ତବମନ-ବିଶିଷ୍ଟ ରୋଗ ।

ରକ୍ତ-ବୀଜ–ବି. ରାକ୍ଷସବିଶେଷ ।

ରକ୍ତାକ୍ତ–ବିଂ. (ରକ୍ତ-ଅକ୍ତ) ଶୋଣିତ-ଲିପ୍ତ ।

ରକ୍ତିମା–ବି. (ରକ୍ତ-ଇମନ୍‌) ଶୋଣିତବର୍ଣ୍ଣ, ଲାଲ ରଙ୍ଗ ।

ରକ୍ଷକ–ବିଂ. (ରକ୍ଷ୍‌-ଅକ) ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା, ପାଳନ-[କର୍ତ୍ତା ।

ରକ୍ଷଣ–ବି. (ରକ୍ଷ୍‌-ଅନ) ପାଳନ, ପରିତ୍ରାଣ ।

ରକ୍ଷଣୀୟ–ବିଂ. (ରକ୍ଷ୍‌-ଅନୀୟ) ରକ୍ଷା କରିବାର [ଯୋଗ୍ୟ ।

ରକ୍ଷଃ–ବି. (ରକ୍ଷ-ଅସ୍‌) ରାକ୍ଷସ ।

ରକ୍ଷା–ବି. (ରକ୍ଷ୍‌-ଅ-ଆ) ପାଳନ ।

ରକ୍ଷିତ–ବିଂ. ପାଳିତ ।

ରକ୍ଷୀ–ବିଂ. (ରକ୍ଷ୍‌-ଇନ୍‌) ରକ୍ଷାକାରୀ ।

ରଖିବା–କ୍ରି. (ରକ୍ଷଧାତୁରୁ) ଥୋଇବା; ରକ୍ଷା କରିବା ।

ରଗ–ବି. କପାଳ ପାର୍ଶ୍ୱଦ୍ୱୟର ଶିର ।

ରଗଡ଼ିବା–କ୍ରି. ଶିଳ ବା ଚକଦ୍ୱାର ଦଳିବା ।

ରଘୁ–ବି. (ରଘୁ-ଉ) ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀୟ ଦିଲୀପ ରାଜାଙ୍କର ପୁତ୍ର ।

ରଘୁ-ନାଥ }
ରଘୁପତି } ବି. ଦଶରଥ ପୁତ୍ର ରାମଚନ୍ଦ୍ର ।

ରଙ୍କ–ବିଂ. (ରଙ୍କ୍‌-ଅ) କୃପଣ; ଦରିଦ୍ର; ଲୋଭୀ ।

ରଙ୍କୁ–ବି. (ରମ୍‌-ଉ) ମୃଗବିଶେଷ । [ପ୍ରାଣୀ ।

ରଙ୍କୁଣୀ–ବି. (ରଙ୍କ୍‌-ଉଣୀ) କୃପଣା ସ୍ତ୍ରୀ; ଦରି-

ରଙ୍ଗ–ବି. (ରଞ୍ଜ୍‌-ଅ) ଧାତୁବିଶେଷ; ବର୍ଣ୍ଣ; ନାଟ୍ୟଶାଳା; ଅଭିନୟ; ବିଳାସ ।

ରଙ୍ଗଣୀ–ବି. ପୁଷ୍ପବିଶେଷ; ଭଲୁକାୟ ନାଚ-[ବିଶେଷ ।

ରଙ୍ଗ-ଭୂମି–ବି. ନାଟ୍ୟଶାଳା ।

ରଙ୍ଗା–ବିଂ. ଲାଲ; ରଞ୍ଜିତ ।

ରଙ୍ଗାଜୀବ–ବି. (ରଙ୍ଗ-ଅଜୀବ) ଚିତ୍ରକାର; ନାଟ୍ୟକାରକ ।

ରଙ୍ଗିଣୀ–ବିଂ. (ରଙ୍ଗ-ଇନ୍‌-ଈ) ବିଳାସିନୀ ।

ରଙ୍ଗିଯା–ବିଂ. ନାନାବିଧ ଅଭିନୟକାରୀ ।

ରଚକ–ବିଂ (ରଚ୍‌-ଅକ) ରଚନାକାରକ, ରଚୟିତା । [ବାକ୍ୟବିନ୍ୟାସ; ସୃଷ୍ଟିକ୍ରିୟା ।

ରଚନା–ବି. (ରଚ୍‌-ଅନ-ଆ) ନିର୍ମାଣ; ବିନ୍ୟାସ,

ରଚୟିତା–ବିଂ. (ରଚ୍‌-ଣିଚ୍‌-ତୃ) ରଚନାକର୍ତ୍ତା; ନିର୍ମାତା ।

ରଚୟିତ୍ରୀ–ବି. (ରଚୟିତୃ-ଈ) ରଚନାକର୍ତ୍ତ୍ରୀ ।

ରଚିତ–ବିଂ. (ରଚ୍‌-ଣିଚ୍‌-ତ) କୃତ; ନିର୍ମିତ; ଗଠିତ ।

ରଜ }
ରଜଃ } ବି. (ରଞ୍ଜ୍‌-ଅ, ଅସ୍‌) ଧୂଳି; ପୁଷ୍ପରେଣୁ; ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଋତୁ; ଅହଙ୍କାରାଦି-ଜନକ ଗୁଣବିଶେଷ ।

ରଜକ-ବ. (ରନ୍ଜ୍-ଅକ) ଧୋବ୍ବା ।

ରଜକୀ-ବ. (ରଜକ-ଈ) ଧୋବଣୀ । [ବର୍ଣ୍ଣ ।

ରଜତ-ବି. (ରନ୍ଜ୍-ଅତ) ରୌପ୍ୟ; ବି. ଶୁଭ୍ର-

ରଜନ } ବ. (ରନ୍ଜ୍-ଅନ, ଅନୀ) ନିଶା, ରାତ୍ରି;
ରଜନୀ } ହରଦ୍ରା ।

ରଜନୀ-ଗନ୍ଧା-ବ. ଶ୍ୱେତବର୍ଣ୍ଣ ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।

ରଜନୀ-ମୁଖ-ବ. ପ୍ରଦୋଷ, ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳ ।

ରଜସ୍ୱଳା-ବି. (ରଜସ୍-ବଳ୍-ଅ) ଋତୁମତୀ ।

ରଜ୍ଜୁ-ବ. ବନ୍ଧନୀ; ଦଉଡ଼ି । [କାରକ ।

ରଞ୍ଜକ-ବି. (ରନ୍ଜ୍-ଅକ) ରଙ୍ଗକାରକ; ପ୍ରୀତି-

ରଞ୍ଜନ-ବ. (ରନ୍ଜ୍-ଅନ) ରଙ୍ଗ କରିବା ; ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରଣ; ବି. ପ୍ରୀତିଜନକ । ସନ୍ତୋଷିତ ।

ରଞ୍ଜିତ-ବି. (ରନ୍ଜ୍-ତ) ରଙ୍ଗା, ରଙ୍ଗଦିଆ ;

ରଟନ } ଅ. (ରଟ୍-ଅନ-ଅ) ଘୋଷଣା, ପ୍ରଚାର,
ରଟନା } କଥନ ।

ରଟିତ-ବି. ଘୋଷିତ ।

ରଟିବା-କ୍ରି. (ରଟ୍ଧାତୁଜ) ପକ୍ଷ୍ୟାଦିଙ୍କର ଶବ୍ଦ କରିବା ।

ରଡ଼-ବି. ଜ୍ୱଳନ୍ତ, ବ. ଅଙ୍ଗାର ।

ରଡ଼ି-ବ. (ରଟ୍ଧାତୁଜ) ଡାକ । [କରିବା ।

ରଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଜୋରରେ କହିବା, ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଶବ୍ଦ

ରଣ-ବ. (ରଣ୍-ଅ) ଯୁଦ୍ଧ, ସମର ।

ରଣପା-ବ. ଗୋଡ଼ରେ ବାନ୍ଧି ଚାଲିବାର କାଷ୍ଠ-ବିଶେଷ ।

ରଣ-ଭଙ୍ଗ-ବ. ରଣରେ ପରାଭବ ଓ ପଳାୟନ ।

ରଣାଙ୍ଗନ-ବ. (ରଣ-ଅଙ୍ଗନ) ଯୁଦ୍ଧଭୂମି ।

ରଣିତ-ବି. ଶବ୍ଦିତ ।

ରଣ୍ଡା-ବ. ବିଧବା; ବେଶ୍ୟା ।

ରତ-ବି. (ରମ୍-ତ) ଅସକ୍ତ; ବ. ରମଣ ।

ରତି-ବ. (ରମ୍-ତି) କାମପତ୍ନୀ ; ଅସକ୍ତି; କ୍ରୀଡ଼ା; ରମଣ; ପ୍ରୀତି; ୪ ଧାନ ପରିମାଣ ।

ରତ୍ନ-ବ. (ରମ୍-ନ) ମଣିମୁକ୍ତା ପ୍ରବାଳାଦି ବହୁ-ମୂଲ୍ୟ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ବସ୍ତୁ । [ବଣି ଜାତି ।

ରତ୍ନଗର୍ଭା-ବ (ରତ୍ନ-ଗର୍ଭ-ଆ) ପୃଥିବୀ; ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣବ-

ରତ୍ନାକର ବ. (ରତ୍ନ-ଆକର) ସମୁଦ୍ର; ରତ୍ନ-ଖଣି ।

ରତ୍ନାବଳୀ-ବ. (ରତ୍ନ-ଆବଳୀ) ରତ୍ନର ହାର ।

ରଥ-ବ. (ରମ୍-ଥ) ସ୍ୟନ୍ଦନ, ଶକଟାଦିବାହନ ।

ରଥ-ଯାତ୍ରା-ବ. ଅଷାଢ଼ ଶୁକ୍ଳ ଦ୍ୱିତୀୟାରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଉତ୍ସବ । [ପକ୍ଷୀ ।

ରଥାଙ୍ଗ-ବ. (ରଥ-ଅଙ୍ଗ) ଚକ୍ର; ଚକ୍ରବାକ

ରଥୀ-ବ. (ରଥ-ଇନ୍) ରଥାରୂଢ଼ବ୍ୟକ୍ତି; ରଥସ୍ଥ

ରଥ୍ୟା-ବ. ପଥ, ବର୍ତ୍ମ । [ଯୋଦ୍ଧା ।

ରଦ } ବ. (ରଦ୍-ଅ-ଅନ) ଦନ୍ତ, ଦାନ୍ତ ;
ରଦନ } ଖନନ ।

ରଦ-ବି. ଅନାବଶ୍ୟକ ବୋଲି ନିକ୍ଷିପ୍ତ ବା ନିରସ୍କୃତ ।

ରନ୍ଧନ-ବ. (ରଧ୍-ଅନ) ପାକ, ରନ୍ଧଣା ।

ରନ୍ଧ୍ର-ବ. (ରମ୍-ଧ୍ର-ଅ) ଛିଦ୍ର । [ଗ୍ରହଣ ।

ରପ୍ତାନି-ବ. (ଫାର୍ଶୀ) ବିଦେଶକୁ ଜିନିଷର

ରଫା-ବ. (ଫାର୍ଶୀ) ଅପୋଷରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ।

ରଭସ-ବ. (ରଭ୍-ଅସ) ବେଗ; ହର୍ଷ ।

ରମ-ବି. (ରମ୍-ଣିଚ୍-ଅ) ଆନନ୍ଦଜନକ ।

ରମଠ-ବି. ହିଙ୍ଗୁ ।

ରମଣ-ବି. (ରମ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ପତି; ବି. ପ୍ରିୟ ।

ରମଣୀ-ବି. ସୁନ୍ଦରୀ ସ୍ତ୍ରୀ; ପତ୍ନୀ ।

ରମଣୀୟ-ବି. (ରମ୍-ଣିଚ୍-ଅନୀୟ) ସୁନ୍ଦର, ମନୋରମ ।

ରମା-ବି. (ରମ୍-ଣିଚ୍-ଅ-ଆ) ଲକ୍ଷ୍ମୀ ।

ରମା-ଧବ-ବି. ବିଷ୍ଣୁ ।

ରମ୍ଭା-ବି. କଦଳୀ; ଅପ୍ସରାବିଶେଷ ।

ରମ୍ୟ-ବି. (ରମ୍-ଯ) ସୁନ୍ଦର, ମନୋହର ।

ରୟ-ବି. (ରୟ୍-ଅ) ବେଗ; ସ୍ରୋତଃ ।

ରବ-ବି. (ରୁ-ଅ) ଶବ୍ଦ, ଧ୍ୱନି ।

ରବାବ-ବି. ଏକପ୍ରକାର ବୀଣା ।

ରବି-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ; ବୃଷ୍ଟି ବିନା ସୂର୍ଯ୍ୟତାପ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଦ୍ଧିତ ଶସ୍ୟ; ଶୀତକାଳର ଶସ୍ୟ ।

ରବିଜ-ବି. (ରବି-ଜନ୍-ଅ) ଯମ; ଶନି ।

ରବି-ବାର-ଆଦିତ୍ୟବାର, ଆଦିତ୍ୟ-ବାସର ।

ରଶନା-ବି. (ରଶ୍-ଅନ୍-ଆ) ନାରୀର କଟିଭୂଷଣ; ମେଖଳା ।

ରଶ୍ମି-ବି. କିରଣ; ରଜ୍ଜୁ; ଲଗାମ ।

ରସ-ବି. (ରସ୍-ଅ) ରସନେନ୍ଦ୍ରିୟ-ଗ୍ରାହ୍ୟ ବସ୍ତୁ ; ଆସ୍ୱାଦ; ଚିତ୍ତର ଆନନ୍ଦ; ଅନୁରାଗ; ଯୂଷ; ଦ୍ରବବସ୍ତୁ ; ପାରଦ ।

ରସଜ୍ଞ-ବି. (ରସ-ଜ୍ଞା-ଅ) ସ୍ୱାଦଗ୍ରାହୀ; ରସିକ; ଭାବୁକ ।

ରସନା-ବି. (ରସ-ଅନ-ଆ) ଜିହ୍ୱା ।

ରସନେନ୍ଦ୍ରିୟ-ବି. (ରସନା-ଇନ୍ଦ୍ରିୟ) ଜିହ୍ୱା ।

ରସ-ମୟ-ବି. ରସପୂର୍ଣ୍ଣ; ରସାତ୍ମକ ।

ରସା-ବି. ପୃଥିବୀ ।

ରସାଞ୍ଜନ-ବି. ଏକପ୍ରକାର କଜ୍ଜଳ; ସୁର୍ମା ।

ରସାଣିବା-କ୍ରି. ମାର୍ଜନା ଦ୍ୱାରା ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କରିବା ।

ରସା-ତଳ-ବି. ପାତାଳ ।

ରସାୟନ-ବି. (ରସ-ଅୟନ) ଜରାନାଶକ ଦୀର୍ଘ-ଜୀବନ-ପ୍ରଦ ଔଷଧ; ପଦାର୍ଥମାନଙ୍କର ସଂଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପଟିତ ପଦାର୍ଥର ଗୁଣାନ୍ତର ବା ରସାନ୍ତର ପ୍ରାପ୍ତି । ଯେଉଁ ବିଦ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ରସାୟନ ବିଷୟର ଜ୍ଞାନ ଲବ୍ଧ ହୁଏ, ତାହାକୁ ରସାୟନ-ବିଦ୍ୟା ବୋଲିଯାଏ ।

ରସାଳ-ବି. ଆମ୍ର, ବି. ରସଯୁକ୍ତ ।

ରସିକ-ବି. (ରସ-ଇକ) ରସଜ୍ଞ, ଲମ୍ପଟ; ସ୍ତ୍ରୀ- ରସିକା ।

ରସିକତା-ବି. ରସବୋଧ ।

ରସିତ-ବି. (ରସ୍-ତ) ସ୍ୱାଦିତ; ଗର୍ଜିତ; ଶବ୍ଦିତ ।

ରସୁନ, ରସୋନ-ବି. ରସୁଣ ।

ରସେନ୍ଦ୍ର-ବି. (ରସ-ଇନ୍ଦ୍ର) ପାରଦ ।

ରହଃ-ବି. ଗୁପ୍ତଭାବ ।

ରହସ୍ୟ-ବି. (ରହସ୍-ଯ) ଗୂଢ଼ତତ୍ତ୍ୱ; ବି. ଗୁପ୍ତ-ବିଷୟ ।

ରହିତ-ବି. (ରହ-ତ) ବର୍ଜିତ, ବିହୀନ ।

ରହିବା-କ୍ରି. ଅବସ୍ଥାନ କରିବା ।

ରାଉବା-କ୍ରି. ଡାକିବା ।

ରାକା-ବି. ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ତିଥି ।

ରାକ୍ଷସ-ବି. ଅସୁର, ନିଶାଚର ।

ରାକ୍ଷସ-ବିବାହ-ବି. ବଳପୂର୍ବକ ବିବାହ ।

ରାକ୍ଷସୀ-ବି. ଅସୁରୀ ।
ରାକ୍ଷା-ବି. ଲାକ୍ଷା ।   [ପ୍ରକାର ସ୍ୱର ।
ରାଗ-ବି. ଅନୁରାଗ; କ୍ରୋଧ ; ସଂଗୀତରେ ଛଅ-
ରାଗିଣୀ-ବି. ସଂଗୀତରେ ୩୬ ପ୍ରକାର ସ୍ୱର ।
ରାଗୀ-ବି. (ରାଗ-ଇନ୍) କ୍ରୋଧୀ ।
ରାଘବ-ବି. (ରଘୁ-ଅ) ରାମଚନ୍ଦ୍ର ।
ରାଙ୍କବ-ବିଂ. (ରଙ୍କୁ-ଅ) ମୃଗଲୋମ-ନିର୍ମିତ ।
ରାଜକ-ବି. (ରାଜନ୍-କ) ରାଜସମୂହ ।
ରାଜକୀୟ-ବିଂ. (ରାଜନ୍-ଈୟ) ରାଜ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ରାଜତ-ବିଂ. (ରଜତ-ଅ) ରୌପ୍ୟସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ରାଜ-ତ୍ୱ-ବି. ରାଜପଦ, ରାଜ-ପଣ ।
ରାଜ-ଦ୍ରୋହୀ-ବିଂ. ରାଜାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦ୍ରୋହ-
ରାଜ-ଧର୍ମ-ବି. ପ୍ରଜାପାଳନ-କର୍ମ ।   [କାରୀ ।
ରାଜ-ଧାନୀ-ବି. (ରାଜନ୍-ଧା-ଅନ-ଈ) ରାଜାର ପ୍ରଧାନ ନଗରୀ ।
ରାଜ-ନୀତି-ବି. ରାଜ୍ୟ-ଶାସନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନୀତି ।
ରାଜନ୍ୟ-ବି. (ରାଜନ୍-ଯ) ରାଜପୁତ୍ର; ସାମନ୍ତ-ନୃପତି ।
ରାଜ-ପଥ-ବି, ରାଜମାର୍ଗ; ପ୍ରଶସ୍ତ ମାର୍ଗ ।
ରାଜ-ପୁରୁଷ-ବି. ରାଜ-କର୍ମଚାରୀ ।
ରାଜ-ଯକ୍ଷ୍ମା-ବି. ମହାକ୍ଷୟରୋଗ ।
ରାଜର୍ଷି-ବି. (ରାଜନ୍-ଋଷି) ରାଜା ଅଥଚ ଋଷି ।
ରାଜସ, ରାଜସିକ-ବିଂ. (ରଜସ୍-ଅ, ଇକ) ରଜୋଗୁଣପ୍ରଧାନ ।   [ଯଜ୍ଞ-ବିଶେଷ ।
ରାଜସୂୟ-ବି. (ରାଜନ୍-ସୂ-ଯ) ସମ୍ରାଟଙ୍କ ସମ୍ପାଦ୍ୟ
ରାଜସ୍ୱ-ବି. ରାଜ-ପ୍ରାପ୍ୟ ଧନ ; ରାଜ-କର ।

ରାଜ-ହଂସ-ବି. ଶୁକ୍ଳବର୍ଣ୍ଣ ହଂସବିଶେଷ; କଳ-
ରାଜା-ବି. (ରାଜ୍-ଅନ) ନୃପତି ।   [ହଂସ ।
ରାଜାଧିରାଜ-ବି. (ରାଜନ୍-ଅଧିରାଜ) ସମ୍ରାଟ୍ ।
ରାଜି ବି. ଶ୍ରେଣୀ; ସମୂହ ।
ରାଜି-ବିଂ. (ଆରବୀ) ସମ୍ମତ ।
ରାଜିତ-ବିଂ. (ରାଜ୍-ତ) ଶୋଭିତ ।
ରାଜିଲ-ବି. ଧଣ୍ଡସାପ ।
ରାଜୀବ-ବି. ପଦ୍ମ ।
ରାଜ୍ଞୀ-ବି. (ରାଜନ୍-ଈ) ରାଣୀ, ରାଜ-ମହିଷୀ ।
ରାଜ୍ୟ-ବି. (ରାଜନ୍-ଯ) ରାଜ-ଶାସିତ ଦେଶ ।
ରାଜ୍ୟ-ତନ୍ତ୍ର-ବି. ରାଜ୍ୟ-ଶାସନ-ପ୍ରଣାଳୀ ।
ରାଜ୍ୟାଙ୍ଗ-ବି. (ରାଜ୍ୟ-ଅଙ୍ଗ) ରାଜା, ମନ୍ତ୍ରୀ, ମିତ୍ର, ଧନ, ଦେଶ, ଦୁର୍ଗ, ସୈନ୍ୟ, ପ୍ରଜା ଏହି ୮ ଅଙ୍ଗ ।
ରାଢ଼-ବିଂ. କୃପଣ ।
ରାଢ଼ି-ବି. ଏକ ପ୍ରକାର କୈବର୍ତ୍ତ ।
ରାଣ-ବି. ଶପଥ ।
ରାଣା-ବି. (ରାଜନ୍ଶବ୍ଦଜ) ରାଜା ।
ରାଣୀ-ବି. (ରାଜ୍ଞୀଶବ୍ଦଜ) ରାଜମହିଷୀ ।
ରାଣ୍ଡୀ-ବି. (ରଣ୍ଡାଶବ୍ଦଜ) ବିଧବା ।
ରାତି-ବି. (ରାତ୍ରିଶବ୍ଦଜ) ରାତ୍ରି, ନିଶା ।
ରାତ୍ରି-ବି. ରାତ, ନିଶା ।
ରାଧା, ରାଧିକା-ବି. (ରାଧ୍-ଅ, ଇକ-ଆ) ନକ୍ଷତ୍ର-ବିଶେଷ; ଗୋପୀବିଶେଷ ।
ରାଧେୟ-ବି. ରାଧାନାମ୍ନୀ ନାରୀ ଦ୍ୱାରା ପାଳିତ କର୍ଣ୍ଣ ନାମକ ବୀର ।

ରାଞ୍ଜିବା–କ୍ରି. ରଞ୍ଜନ କରିବା ।
ରାମ–ବିଂ. (ରମ୍-ଣିଚ୍-ଅ) ସୁନ୍ଦର; ବି. ଦାଶରଥି ରାମଚନ୍ଦ୍ର; ପରଶୁରାମ; କୃଷ୍ଣଭ୍ରାତା ବଳରାମ ।
ରାମଣୀୟକ–ବି. (ରମଣୀୟ-କ) ଶୋଭା ।
ରାମା–ବି. ସୁନ୍ଦରୀ ଭାର୍ଯ୍ୟା ।
ରାମାୟଣ–ବି. (ରାମ–ଅୟନ) ବାଲ୍ମୀକିପ୍ରଣୀତ ରାମ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମହାକାବ୍ୟ ।
ରାମ୍ପିବା–କ୍ରି. ବଢାଇବା ।
ରାଲ–ବି. ଝୁଣା; ଅଲକାତରା ।
ରାବ–ବି. (ରୁ-ଅ) ରବ, ଧ୍ୱନି ।
ରାବଣ–ବି. ରାମଶତ୍ରୁ ଲଙ୍କାପତି ।
ରାବଣି–ବି. (ରାବଣ-ଇ) ରାବଣ-ପୁତ୍ର ଇନ୍ଦ୍ରଜିତ୍ ।
ରାଶ୍–ବି. (ରଶ୍ମି ଶବ୍ଦଜ) ଲଗାମ ।
ରାଶି–ବି. ନକ୍ଷତ୍ରପୁଞ୍ଜ; ସ୍ତୂପ ।
ରାଶି–ବି. ଗଦା, ଢଲ ।
ରାଶି-ଚକ୍ର–ବି. ମେଷାଦି ଦ୍ୱାଦଶ ରାଶିଯୁକ୍ତ ବୃତ୍ତ ।
ରାଶୀକୃତ–ବିଂ. ସ୍ତୂପୀକୃତ ।
ରାଷ୍ଟ୍ର–ବି. (ରାଜ୍-ତ୍ର) ରାଜ୍ୟ; ଜନ-ପଦ ।
ରାଷ୍ଟ୍ର-ବିପ୍ଳବ–ବି. ରାଜ-ବିଦ୍ରୋହ; ରାଜ୍ୟଶାସନର ପରିବର୍ତ୍ତନ । [ବିଶେଷ ।
ରାସ–ବି. (ରସ୍-ଅ) କାର୍ତ୍ତିକ ପୂର୍ଣ୍ଣିମାରେ ପର୍ବ-
ରାସଭ–ବି. ଗର୍ଦ୍ଦଭ, ଗଧ ।
ରାସାୟନିକ–ବିଂ. (ରସାୟନ-ଇକ) ରସାୟନ [ବିଦ୍ୟା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ରାସ୍ତା–ବି. ମାର୍ଗ ।
ରାସ୍ନା–ବି. ଔଷଧ ଦ୍ରବ୍ୟ-ବିଶେଷ, ରାସ୍ନା ।
ରାହା–ବି. (ପାର୍ଶୀ) ମାର୍ଗ ।
ରାହାଜାନୀ–ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଡକାଇତି ।
ରାହୁ–ବି. ଚନ୍ଦ୍ର-ସୂର୍ଯ୍ୟାବରକ ଛାୟା (ଅଷ୍ଟମ ଗ୍ରହ ବୋଲି ହିନ୍ଦୁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ କଥିତ) ।
ରାହୁ-ଗ୍ରାସ–ବି. ଚନ୍ଦ୍ର-ସୂର୍ଯ୍ୟ-ଗ୍ରହଣ ।
ରିକ୍ତ–ବିଂ. (ରିଚ୍-ତ) ଶୂନ୍ୟ; ନିଷ୍ଫଳ ।
ରିକ୍ତା–ବି. ଚତୁର୍ଥୀ, ନବମୀ ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀ ତିଥି ।
ରିକ୍ଥ–ବି. ଧନ । [ବିଶେଷ ।
ରିଠା–ବି. ବସ୍ତ୍ର-ପରିଷ୍କରଣାର୍ଥ ବ୍ୟବହୃତ ଫଳ-
ରିପୁ–ବି. ଶତ୍ରୁ; କାମ-କ୍ରୋଧ-ଲୋଭ ମୋହ-ମଦ-ମାତ୍ସର୍ଯ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟର ଏହି ଷଡ଼ରିପୁ ।
ରିଷ୍ଟ–ବି. ଅଶୁଭ; ଶୁଭ ।
ରୀତି–ବି. (ରୀ-ତି) ଧାରା; ପଦ୍ଧତି; ଅଗ୍ର-
ରୁକ୍ମ–ବି. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ । [ବ୍ୟବହାର ।
ରୁକ୍ମଣୀ–ବି. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣପତ୍ନୀ ।
ରୁକ୍ଷ–ବିଂ. କର୍କଶ; ରୁକ୍ଷ; କଠୋର ।
ରୁଗ୍ଣ–ବିଂ. (ରୁଜ୍-ତ) ରୋଗାକ୍ରାନ୍ତ; ପୀଡ଼ିତ ।
ରୁଚି–ବି. (ରୁଚ୍-ଇ) ପ୍ରୀତି; ଅଭିଳାଷ; ଦୀପ୍ତି ।
ରୁଚିର–ବିଂ. (ରୁଚ୍-ଇର) ସୁନ୍ଦର; ମଧୁର; ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ।
ରୁଚିବା–କ୍ରି. ସ୍ୱାଦୁ ଲାଗିବା; ପ୍ରୀତିକର ହେବା ।
ରୁଚ୍ୟ–ବିଂ. (ରୁଚ୍-ଯ) ରୁଚିକାରକ ।
ରୁଟି, ରୋଟି–ବି. (ରୋଟିକା ଶବ୍ଦଜ) ଗୋଧୂମାଦି ଚୂର୍ଣ୍ଣର ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।
ରୁଣ୍ଡ–ବିଂ. ଏକତ୍ରିତ ।
ରୁତ–ବି. (ରୁ-ତ) ପଶୁ ପକ୍ଷୀର ଶବ୍ଦ; ରବ ।
ରୁଦିତ–ବି. (ରୁଦ୍-ତ) ରୋଦନ; କ୍ରନ୍ଦନ ।

ରୁଦ୍ଧ-ବି. (ରୁଧ୍-ତ) ବେଷ୍ଟିତ ; ବାଧିତ ; ପ୍ରତିବନ୍ଧ । [ଦେବତା; ବି. ଭୟାନକ ।

ରୁଦ୍ର-ବି. (ରୁଦ୍-ର) ଶିବ ; ଏକାଦଶ ଗଣ-

ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ-ବି. (ରୁଦ୍ର-ଅକ୍ଷି) ବୃକ୍ଷବିଶେଷର ଫଳ, ଏହି ଫଳରେ ଜପମାଳା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ ।

ରୁଦ୍ରାଣୀ-ବି. ଦୁର୍ଗା ।

ରୁଧିର-ବି. (ରୁଧ୍-ଇର) ରକ୍ତ, ଶୋଣିତ ।

ରୁମାଲ୍-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) ମୁଖମାର୍ଜନ ବସ୍ତ୍ରଖଣ୍ଡ ।

ରୁରୁ-ବି. କୃଷ୍ଣସାର; ମୃଗବିଶେଷ ।

ରୁଷିତ, ରୁଷ୍ଟ-ବି. (ରୁଷ୍-ତ) କୁପିତ ।

ରୁଷିବା-କ୍ରି. କୋପ କରିବା; ଅଭିମାନ କରିବା ।

ରୁଷ୍ଟି-ବି. (ରୁଷ୍-ତି) ରୋଷ, କ୍ରୋଧ ।

ରୂଢ଼-ବି. (ରୁହ୍-ତ) ଉତ୍ପନ୍ନ; ପ୍ରସିଦ୍ଧ; ଧାତୁ ପ୍ରତ୍ୟୟର ଅପେକ୍ଷା ନ କରି ପଦାର୍ଥ ପ୍ରକାଶକ ।

ରୂଢ଼ମୂଳ-ବି. ବଦ୍ଧମୂଳ ।

ରୂଢ଼ବାକ୍ୟ-ବି. କର୍କଶ କଥା ।

ରୂଢ଼ି-ବି. ପ୍ରସିଦ୍ଧି ।

ରୂପ-ବି. (ରୂପ୍-ଅ) ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ; ଆକୃତି ; ପ୍ରକାର; ଚେହେରା ।

ରୂପକ-ବି. ବାକ୍ୟର ଅଳଙ୍କାରବିଶେଷ, ଯଥା- ଉପମାନ ସହିତ ଉପମେୟର ଅଭେଦବୋଧ ।

ରୂପବତୀ-ବି. ସୁନ୍ଦରୀ ।

ରୂପବାନ୍-ବି. (ରୂପ-ବତ୍) ସୁନ୍ଦର ।

ରୂପାଜୀବା-ବି. (ରୂପ-ଆଜୀବ) ବେଶ୍ୟା ।

ରୂପାନ୍ତର-ବି. (ରୂପ-ଅନ୍ତର) ଭିନ୍ନ ରୂପ ; ପରିବର୍ତ୍ତନ ।

ରୂପାସ୍ତ୍ର-ବି. (ରୂପ-ଅସ୍ତ୍ର) କନ୍ଦର୍ପ ।

ରୂପ୍ୟ, ରୌପ୍ୟ-ବି. ରଜତ, ରୂପା ।

ରେ-ଅ. ନୀଚ ସମ୍ବୋଧନ । [ଶ୍ରେଣୀ ।

ରେଖା-ବି. (ଲିଖ୍-ଅ-ଆ) ଗାର ; ଅଳ୍ପମାତ୍ର;

ରେଖା-ଗଣିତ-ବି. କ୍ଷେତ୍ରତତ୍ତ୍ୱ ।

ରେଚକ-ବି. (ରିଚ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ଭେଦକାରକ; ନିଃସାରକ ।

ରେଚନ-ବି. ବିରେଚନ, ଭେଦ ।

ରେଜକି-ବି. ସୁକି ଅଧୁଲି ପ୍ରଭୃତି ।

ରେଣୁ-ବି. ଧୂଳି; ପରାଗ ।

ରେଣୁକା-ବି. ପରଶୁରାମଙ୍କର ମାତା ।

ରେତଃ-ବି. ଶୁକ୍ର, ବୀର୍ଯ୍ୟ ।

ରେଫ- ବି.ର, ଏହି ବର୍ଣ୍ଣ ।

ରେବତୀ-ବି. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।

ରେବା-ବି. ନର୍ମଦାନଦୀ ।

ରେସମ-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) କୌଶେୟ ବସ୍ତ୍ର ।

ରୈଖିକ-ବି. (ରେଖା-ଇକ) ରେଖାସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ରୋଇବା-କ୍ରି. (ରୋପଧାତୁରୁ) ରୋପଣ କରିବା, କ୍ଷେତ୍ରେ ଗଛ ପୋତିବା ।

ରୋକଡ଼-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) ଜମା ଖରଚ ।

ରୋଗ-ବି. (ରୁଜ୍-ଅ) ବ୍ୟାଧି ।

ରୋଗଘ୍ନ-ବି. (ରୋଗ-ହନ୍-ଅ) ରୋଗନାଶକ ।

ରୋଗୀ-ବି. (ରୋଗ-ଇନ୍) ପୀଡିତ ବ୍ୟକ୍ତି, ମଳୁ ।

ରୋଚକ-ବି. (ରୁଚ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ରୁଚିକାରକ ।

ରୋଚନ-ବି. (ରୁଚ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ରୁଚିକାରକ;

ରୋଚନା-ବି. ଗୋରୋଚନା । [କାନ୍ତି-ପ୍ରଦ ।

ରୋଚିଷ୍ଣୁ-ବିଂ. କାନ୍ତି-ଯୁକ୍ତ ।
ରୋଜଗାର-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଉପାର୍ଜନ ।
ରୋଟ-ବିଂ. ମୋଟ ।
ରୋଦନ-ବି. (ରୁଦ୍-ଅନ) କ୍ରନ୍ଦନ ।
ରୋଦ୍ଧା-ବିଂ. (ରୁଧ୍-ତୃ) ରୋଧକର୍ତ୍ତା ।
ରୋଧଃ-ବି. ତଟ, କୂଳ ।
ରୋଧ-ବି. (ରୁଧ୍-ଅ) ବାଧା; ଅବରୋଧ ।
ରୋପଣ-ବି. (ରୁହ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) କ୍ଷୁଦ୍ର ବୃକ୍ଷ ପୋତିବା; ସ୍ଥାପନ; ଅର୍ପଣ ।
ରୋପିତ-ବିଂ. (ରୁହ୍-ଣିଚ୍-ତ) ସ୍ଥାପିତ; [ଅର୍ପିତ ।
ରୋମ-ବି. ଲୋମ, ରୁମ ।
ରୋମ-କୂପ-ବି. ଲୋମମୂଳ ।
ରୋମନ୍ଥ, ରୋମନ୍ଥନ-ବି. ପାକୁଳି ।
ରୋମନ୍ଥକ-ବିଂ. ରୋମନ୍ଥକାରୀ ।
ରୋମଶ-ବିଂ. ଅଧିକ ଲୋମଯୁକ୍ତ ।
ରୋମ-ହର୍ଷଣ-ବି. ଲୋମ ଟାଙ୍କୁରିବା ; ବିଂ. ରୋମାଞ୍ଚକାରୀ ।
ରୋମାଞ୍ଚ-ବି. ପୁଲକ, ହର୍ଷରେ ଲୋମ ଟାଙ୍କୁରିବା ।
ରୋମାଞ୍ଚିତ-ବିଂ. ପୁଲକିତ, ରୋମାଞ୍ଚଯୁକ୍ତ ।
ରୋମୋଦ୍ଗମ-ବି. (ରୋମ-ଉଦ୍ଗମ) ରୋମାଞ୍ଚ ।
ରୋରୁଦ୍ୟମାନ-ବିଂ. (ରୁଦ୍-ଯଙ୍-ଅନ) ଅତ୍ୟନ୍ତ [ରୋଦନଶୀଳ ।
ରୋଲ-ବି. ଅବ୍ୟକ୍ତ ଶବ୍ଦ ।
ରୋଲମ୍ବ-ବି. ଭ୍ରମର ।
ରୋଶନି-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଆଲୁଅ ।
ରୋଷ-ବି. (ରୁଷ୍-ଅ) କ୍ରୋଧ ।
ରୋସେଇ-ବି. ରନ୍ଧନ । [କନ୍ୟା ।
ରୋହିଣୀ-ବି. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ; ନବବର୍ଷବୟସ୍କା
ରୋହିଣୀ-ପତି-ବି. ଚନ୍ଦ୍ର ।
ରୋହିତ-ବି. ରୋହିମାଛ ।
ରୌଦ୍ର-ବି. (ରୁଦ୍ର-ଅ) ଆତପ; ବିଂ. ପ୍ରଚଣ୍ଡ ।
ରୌପ୍ୟ-ବି. ରଜତ, ରୂପା ।
ରୌରବ-ବି. ନରକ-ବିଶେଷ; ବିଂ. ଭୟଙ୍କର ।

ଲ, ଳ

ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଅଷ୍ଟାବିଂଶ ବର୍ଣ୍ଣ । ଳ ଶବ୍ଦର ଆରମ୍ଭରେ ବସେ ନାହିଁ ।

ଲଉଡ଼ି-ବି. (ଲଗୁଡ଼ଶବ୍ଦଜ) ଯଷ୍ଟି ।
ଲକ୍ଷ-ବି. (ଲକ୍ଷ୍-ଅ) ଶତସହସ୍ର ସଂଖ୍ୟା ।
ଲକ୍ଷକ-ବିଂ. (ଲକ୍ଷ୍-ଅକ) ଲକ୍ଷଣା ଦ୍ୱାରା ଅର୍ଥବୋଧକ ।
ଲକ୍ଷଣ-ବି. (ଲକ୍ଷ୍-ଅନ) ଚିହ୍ନ; ପରିଚୟ ।
ଲକ୍ଷଣା-ବି. ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଅନ୍ୟାର୍ଥବୋଧନା ଶକ୍ତି ।
ଲକ୍ଷଣୀୟ-ବିଂ. ଦର୍ଶନୀୟ ; ଅନୁଭବନୀୟ ।
ଲକ୍ଷିତ-ବିଂ. ଦୃଷ୍ଟ; ଅନୁଭୂତ ।
ଲକ୍ଷ୍ମ-ବି. (ଲକ୍ଷ୍-ମନ୍) ଚିହ୍ନ । [ଭ୍ରାତା ।
ଲକ୍ଷ୍ମଣ-ବିଂ. ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ; ବି. ରାମ-
ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ବି. (ଲକ୍ଷ୍-ଈ) ଭାଗ୍ୟଦେବୀ ; ବିଷ୍ଣୁପତ୍ନୀ, ସିନ୍ଧୁସୁତା ; ଶୋଭା; ରାଜଶ୍ରୀ ।
ଲକ୍ଷ୍ୟ-ବିଂ. (ଲକ୍ଷ୍-ଯ) ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ; ବି. ବେଧନାର୍ଥ ଲକ୍ଷିତ ବସ୍ତୁ; ଚିହ୍ନ ।

ଲଗାଇବା-କ୍ରି. (ଲଗ୍‌ଧାତୁରୁ) ସଂଲଗ୍ନ କରିବା; ପିନ୍ଧିବା; ସେପଣ କରିବା । [ବୃଷ୍ଟି ।

ଲଗାଣି-ବି. ଏକ; ଏକାଧିକ ଦିନ ଅନବରତ

ଲଗାମ-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଘୋଡାର ବାଗ ।

ଲଗୀ-ବି. ଲଗୀ, ଅଙ୍କୁଶି ।

ଲଗୁଡ଼-ବି. ଯଷ୍ଟି ।

ଲଗ୍ନ-ବିଂ. (ଲଗ୍-ତ) ସଂଯୁକ୍ତ ; ବି. ମେଷାଦି ରାଶିର ଉଦୟକାଳ ; ବିବାହର ଶୁଭକାଳ ।

ଲଘିମା-ବି. (ଲଘୁ-ଇମନ୍) ଲଘୁତା, ହାଲୁକା-ପଣ; ଅଗୌରବ ।

ଲଘିଷ୍ଠ-ବିଂ. (ଲଘୁ-ଇଷ୍ଠ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲଘୁ ।

ଲଘୀୟାନ୍-ବିଂ. (ଲଘୁ-ଈୟସ୍) ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲଘୁ ।

ଲଘୁ-ବିଂ. ହାଲୁକା ; ଅଳ୍ପ ; ସାମାନ୍ୟ ; ସହଜରେ ଜୀର୍ଣ୍ଣ । [ବସ୍ତୁ; ହାଲୁକାପଣ ।

ଲଘୁତା, ଲଘୁତ୍ୱ, ଲାଘବ-ବି. ଅଳ୍ପ ଭାର-

ଲଘୁ-ହସ୍ତ-ବିଂ. କ୍ଷିପ୍ରହସ୍ତ ।

ଲଘୂକରଣ-ବି. ଗଣିତରେ ଉଚ୍ଚଶ୍ରେଣୀର ରାଶିକୁ ନିମ୍ନଶ୍ରେଣୀରେ ଓ ନିମ୍ନଶ୍ରେଣୀସ୍ଥ ରାଶିକୁ ଉଚ୍ଚଶ୍ରେଣୀରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ।

ଲଙ୍କା-ବି. ସିଂହଳ ଦ୍ୱୀପ ।

ଲଙ୍ଗଳ-ବି. ଲାଙ୍ଗଳ, ହଳ ।

ଲଙ୍ଗଳା-ବିଂ. (ଲଗ୍ନଶବ୍ଦଜ) ଲଙ୍ଗଳା ; ନଗ୍ନ ।

ଲଙ୍ଘନ-ବି. (ଲଙ୍ଘ୍-ଅନ) ଅତିକ୍ରମଣ ; ଉପ-ବାସ ।

ଲଙ୍ଘିତ-ବିଂ. ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ।

ଲଜ୍ଜା-ବି. (ଲସ୍‌ଜ୍-ଅ-ଆ) ଲାଜ, ତ୍ରପା, ବ୍ରୀଡ଼ା ।

ଲଜ୍ଜାଳୁ-ବିଂ. ଲଜ୍ଜାଶୀଳ ।

ଲଜ୍ଜିତ-ବିଂ. ଲଜ୍ଜାଯୁକ୍ତ ।

ଲଞ୍ଜା-ବି. ଲାଙ୍ଗୁଳ, ପୁଚ୍ଛ ।

ଲଟେ-ବି. ପ୍ରମାଦବଚନ; ଦୋଷ ।

ଲଟକାଇବା-କ୍ରି. ଟଙ୍ଗାଇବା ।

ଲଟା-ବି. ଲତା ; ଜଙ୍ଗଲ ।

ଲଟାଇବା-କ୍ରି. ଲତାପରି ମାଡ଼ିବା ।

ଲଟୁ-ବି. ନଟୁ, ପିଲାଙ୍କର ଖେଳଣାବିଶେଷ ।

ଲଡ଼ୁ-ବି. ମୋଦକରୂପ ମିଷ୍ଟାନ୍ନ ।

ଲଢ଼ାଇ-ବି. ଯୁଦ୍ଧ ।

ଲଢ଼ାଇବା-କ୍ରି. ଯୁଦ୍ଧ କରାଇବା ।

ଲଣ୍ଠନ-କାଚନିର୍ମିତ ଦୀପାଧାର ।

ଲଣ୍ଡଭଣ୍ଡ-ବିଂ. ବ୍ୟସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ, ହଇରାଣ ।

ଲଣ୍ଡା-ବିଂ. କେଶହୀନ (ମୁଣ୍ଡ) ; ଶାଖାପତ୍ରହୀନ (ବୃକ୍ଷ) ।

ଲତା-ବି. ଲଟା, ଲଉକା, ବ୍ରତତି ।

ଲଦନ-ବି. ବୋଝ; ଲଦା ହୋଇଥିବା ବୋଝ ।

ଲଦିବା-କ୍ରି. ବୋଝାଇ କରିବା, ବୋଝ ଚଢ଼ା-ଇବା ।

ଲପନ-ବି. (ଲପ୍ ଅନ) ମୁଖ, ବଦନ ।

ଲବ୍ଧ-ବିଂ. (ଲଭ୍-ତ) ପ୍ରାପ୍ତ ; ଉପାର୍ଜିତ ।

ଲବ୍ଧ-ବର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ. ପ୍ରସିଦ୍ଧ ; ବିଚକ୍ଷଣ ।

ଲବ୍ଧି-ବି. (ଲଭ୍-ତି) ପ୍ରାପ୍ତି ।

ଲଭିବା-କ୍ରି. (ଲଭ୍‌ଧାତୁରୁ) ପାଇବା ।

ଲଭ୍ୟ-ବିଂ. (ଲଭ୍-ଯ) ପ୍ରାପ୍ୟ ।

ଲମ୍ପଟ-ବି. (ରମ୍-ଅଟ) କାମୁକ ।

ଲମ୍ଫ-ବ. (ଲମ୍ଫ୍-ଅ) କୁଦା ।

ଲମ୍ବ-ବ°. ଲମ୍ବା, ଦୀର୍ଘ; ଦୋଲାୟମାନ; ବ. ଲମ୍ବମାନ ରେଖା । [ହାର ।

ଲମ୍ବନ-ବ. (ଲମ୍ବ୍-ଅନ) ଦୋଲନ; ଅବଲମ୍ବନ;

ଲମ୍ବମାନ-ବ°. (ଲମ୍ବ୍-ଅନ) ଦୋଲାୟମାନ ।

ଲମ୍ବିତ-ବ°. (ଲମ୍ବ୍-ତ) ଦୋଳିତ ।

ଲମ୍ବିବା-କ୍ରି. ଝୁଲିବା ; ଲମ୍ବାଇବା ; ଝୁଲାଇବା ; ମେଲାଇବା ।

ଲମ୍ବୋଦର-ବ. (ଲମ୍ବ-ଉଦର) ଗଣେଶ ।

ଲମ୍ଭନ-ବ. (ଲଭ୍-ଅନ) ପ୍ରାପଣ ।

ଲମ୍ଭିତ-ବ°. ପ୍ରାପିତ ।

ଲୟ-ବ. (ଲୀ-ଅ) ଲୀନ ହେବା; ଧ୍ୟାନ; ପ୍ରଳୟ; ଗୀତ ବାଦ୍ୟାଦିର ସମାନ କାଳ ।

ଲଲତ୍-ବ°. (ଲଲ୍-ଅତ୍) ଦୋଲାୟମାନ ।

ଲଲନ-ବ. (ଲଲ୍-ଅନ) କ୍ରୀଡ଼ା; ଲାଳନ ।

ଲଲନା-ବ. (ଲଲ୍-ଅ-ଅନ) ସ୍ତ୍ରୀ; ଉତ୍ତମା ନାରୀ ।

ଲଲନ୍ତିକା-ବ. ନାଭି-ଲମ୍ବିତ ହାର ।

ଲଲାଟ-ବ. କପାଳ, ଭାଲ । [ତିଳକ ।

ଲଲାଟିକା-ବ. ଲଲାଟରେ ଭୂଷଣ; ଲଲାଟସ୍ଥ

ଲଲାମ-ବ. ଭୂଷଣ ; ଲଲାଟ-ଭୂଷଣ ।

ଲଳିତ-ବ°. (ଲଲ୍-ତ) ସୁନ୍ଦର; ପ୍ରିୟ; ବ. ବିଳାସ ।

ଲଳିତା-ବ. ଗୋପୀବିଶେଷ; ସୁନ୍ଦରୀ ନାରୀ ।

ଲବ-ବ. (ଲୂ-ଅ) କଣିକା; ବିନ୍ଦୁ; ଲେଶ ; ଅଳ୍ପମାତ୍ର ।

ଲବଙ୍ଗ-ବ. ଏକପ୍ରକାର ବୃକ୍ଷର ସୁଗନ୍ଧ ପୁଷ୍ପ ।

ଲବଣ-ବ. (ଲୂ-ଅନ) ଲୁଣ ; ଖାଡ଼ି ।

ଲବଣୀ-ବ. (ନବନୀତଶବ୍ଦଜ) ଲହୁଣୀ ।

ଲସା-ବ. (ରସଶବ୍ଦଜ) ଘାର ପୁଯପାଣି ।

ଲସି-ବ. ନାଳ, ଡେମ୍ଫରୁ ବାହାରିବା ରସ ।

ଲସୁନ-ବ. ରସୁଣ ।

ଲସ୍କର-ବ. (ପାର୍ଶୀ) ସୈନ୍ୟ; ଜାହାଜ-ଖଲାସି ।

ଲହକା-ବ°. ସହଜରେ ନମନୀୟ, ଯାହା ସହଜରେ ନଇଁଯାଏ ।

ଲହରୀ-ବ. ଲହଡ଼ୀ, ତରଙ୍ଗ ।

ଲାଉ-ବ. (ଅଲାବୁଶବ୍ଦଜ) ଅଲାବୁ ଫଳ ।

ଲାକ୍ଷଣିକ-ବ°. ଲକ୍ଷଣସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ; ଲକ୍ଷଣାଦ୍ୱାରା [ଅର୍ଥବୋଧକ ।

ଲାକ୍ଷା-ବ. ଲାଖ, ଜଉ ।

ଲାକ୍ଷା-ତରୁ-ବ. ପଳାଶ ବୃକ୍ଷ ।

ଲାକ୍ଷାରସ-ବ. ଅଳତା ।

ଲାଖରାଜ-ବ°. (ପାର୍ଶୀ) ନିଷ୍କର ।

ଲାଗି-ଅ°. ନିମିତ୍ତ; ବ°. ଭୋଗ କରାଯାଇଥିବା ।

ଲାଗିବା-କ୍ରି. ସଂଲଗ୍ନ ହେବା ; ମିଳିବା; ଅନୁବନ୍ଧ ହେବା ; ଶତ୍ରୁତା କରିବା ।

ଲାଘବ-ବ. (ଲଘୁ-ଅ) ଲଘୁତା; ନ୍ୟୂନତା ।

ଲାଙ୍ଗଲ-ବ. ହଳ ।

ଲାଙ୍ଗୁଲ, ଲାଙ୍ଗୂଳ-ବ. ଲାଙ୍ଗୁଡ଼, ଲାଞ୍ଜ ।

ଲାଜ-ବ. ଲଜ୍ଜା ; ଖଇ ।

ଲାଜା-ବ. ଲାଜ, ଖଇ ।

ଲାଞ୍ଚ-ବ. ରସ୍‌ବତ୍, ଉତ୍କୋଚ ।

ଲାଞ୍ଛନ-ବ. (ଲାଞ୍ଛ-ଅନ) ଚିହ୍ନ; ଧ୍ୱଜ ।

ଲାଞ୍ଛିତ-ବ°. ଚିହ୍ନିତ ।

ଲାଞ୍ଜ ବି. ଲାଙ୍ଗୁଳ, ପୁଚ୍ଛ ।
ଲାଟ-ବିଂ. ପୁରାତନ; ମଳିନ ।   [ବ୍ୟକ୍ତି ।
ଲାଟ୍‌-ବି. (ଇଂରାଜୀ ଲର୍ଡଶବ୍ଦରୁ) ପ୍ରଭୁ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ଲାଭ-ବି. (ଲଭ୍‌-ଅ) ପ୍ରାପ୍ତି; ଉପଲବ୍ଧି; ଧନ ।
ଲାମ୍ପଟ୍ୟ-ବି. ଲମ୍ପଟତା ।
ଲାଳ-ବି. ଲାଳା, ମୁଖଜାତ ଜଳ ।
ଲାଳନ-ବି. (ଲଲ୍‌-ଣିଚ୍‌-ଅନ) ସସ୍ନେହ ପାଳନ ।
ଲାଳସା-ବି. (ଲସ୍‌-ଯଙ୍‌-ଅ) ବାସନା; ସ୍ପୃହା ।
ଲାଲ୍‌-ବି. ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ।   [ପାଳିତ ।
ଲାଳିତ-ବିଂ. (ଲଲ୍‌-ଣିଚ୍‌-ତ) ଅତି ସ୍ନେହେ
ଲାଳିତ୍ୟ-ବି. (ଲଳିତ-ଯ) କୋମଳତା; ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ; ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ ।
ଲାବଣ୍ୟ-ବି. (ଲବଣ-ଯ) ଲବଣତ୍ୱ; ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ।
ଲାସ-ବି. (ଲସ୍‌-ଅ) ନୃତ୍ୟ ।
ଲାସକ-ବି. (ଲସ୍‌-ଣିଚ୍‌-ଅକ) ନର୍ତ୍ତକ ।
ଲାସିକା-ବି. (ଲସ୍‌-ଣିଚ୍‌-ଅକ-ଆ) ନର୍ତ୍ତକୀ ।
ଲାସ୍ୟ-ବି. (ଲସ୍‌-ଯ) ସ୍ତ୍ରୀନୃତ୍ୟ ।
ଲିଆଁ-ବି. (ଲାଜାଶବ୍ଦଜ) ଖଇ ।
ଲିଖନ-ବି. (ଲିଖ୍‌-ଅନ) ଅକ୍ଷର ବିନ୍ୟାସ ।
ଲିଖିତ-ବି. (ଲିଖ୍‌-ତ) ଅକ୍ଷରରେ ବିନ୍ୟସ୍ତ; ଲେଖା ହୋଇଥିବା ।   [ଶିବଲିଙ୍ଗ ।
ଲିଙ୍ଗ-ବି. (ଲିନ୍‌ଗ-ଅ) ଚିହ୍ନ; ପୁରୁଷ ଚିହ୍ନ;
ଲିଙ୍ଗ-ବୃତ୍ତି-ବି. ଜୀବିକାର୍ଥ ଧର୍ମ-ଚିହ୍ନଧାରୀ ।
ଲିପି-ବି. (ଲିପି-ଇ) ଅକ୍ଷର; ପତ୍ର ।
ଲିପି-କାର-ବି. ଲେଖକ ।

ଲିପି-ବଦ୍ଧ-ବିଂ. ଅକ୍ଷରରେ ବିନ୍ୟସ୍ତ; ଲିଖିତ ।
ଲିପିବା, ଲେପିବା-କ୍ରି. ଲେପନ କରିବା ।
ଲିପ୍ତ-ବିଂ. (ଲିପ୍‌-ତ) ଚର୍ଚ୍ଚିତ; ଯୁକ୍ତ; ମିଳିତ ।
ଲିପ୍ସା-ବି. (ଲଭ୍‌-ସନ୍‌-ଅ) ଲାଭେଚ୍ଛା, ସ୍ପୃହା ।
ଲିପ୍ସୁ-ବିଂ. ଲାଭେଚ୍ଛୁ ।
ଲିହିବା-କ୍ରି. (ଲିଖଧାତୁରୁ) ଲେଖିବା ।
ଲୀଢ଼-ବିଂ. (ଲିହ୍‌-ତ) ଚାଟିବା ଦ୍ୱାରା ଆସ୍ୱାଦିତ ।
ଲୀନ-ବିଂ. (ଲୀ-ତ) ଲୟ-ପ୍ରାପ୍ତ; ମିଳିତ ।
ଲୀଳା-ବି. (ଲୀ-ଲା) ବିଳାସ; କ୍ରୀଡ଼ା; ଦୈବ-ବିଧାନ ।
ଲୁକ୍କାୟିତ-ବିଂ. ଗୋପନେ ରକ୍ଷିତ; ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ ।
ଲୁଗା-ବି. ବସ୍ତ୍ର ।
ଲୁଚାଇବା-କ୍ରି. ଗୁପ୍ତ ରଖିବା; ଘୋଡ଼ାଇବା ।
ଲୁଚିଏ-ବି. ଗୁଡ଼ାଏ ।
ଲୁଚିବା-କ୍ରି. ଛପି ରହିବା ।   [କରିବା ।
ଲୁଟିବା-କ୍ରି. (ଲୁଣ୍ଠଧାତୁରୁ) ବଳପୂର୍ବକ ହରଣ
ଲୁଣି-ବି. ଲବଣ ।
ଲୁଣିଆ-ବିଂ. ଲବଣ ସ୍ୱାଦଯୁକ୍ତ ।
ଲୁଣ୍ଠନ-ବି. (ଲୁନ୍ଠ୍‌-ଅନ) ଅପହରଣ ।
ଲୁଣ୍ଠନ-ବି. (ଲୁଣ୍ଠ୍‌-ଅନ) ଭୂମିରେ ଲୋଟିବା; ପରଦ୍ରବ୍ୟହରଣ ।   [ଗଡ଼ାଗଡ଼ି; ଅପହୃତ ।
ଲୁଣ୍ଠିତ-ବିଂ. (ଲୁଣ୍ଠ୍‌-ତ) ଭୂମିରେ ଘୂର୍ଣ୍ଣିତ ବା
ଲୁଣ୍ଠା-ବି. କୁଠାବଣ୍ଡା ।   ଅନ୍ତର୍ହିତ ।
ଲୁପ୍ତ-ବିଂ. (ଲୁପ୍‌-ତ) ଲୋପ-ପ୍ରାପ୍ତ; ନଷ୍ଟ;
ଲୁଳିତ-ବିଂ. ଦୋଳିତ ।

ଲୁବ୍ଧ-ବିଂ. (ଲୁଭ୍-ତ) ଲୋଭୀ ।

ଲୁବ୍ଧକ-ବି. ବ୍ୟାଧ ।

ଲୁହ-ଦେ. ଅଶ୍ରୁ, ଲୋତକ ।

ଲୁହା-ବି. ଲୌହ ।

ଲୂତା-ବି. ମାକଡ଼ସା

ଲୂତା-ତନ୍ତୁ-ବି. ମାକଡ଼ସାର ଜାଲ ।

ଲୂନ-ବିଂ. (ଲୂ-ତ) ଛିନ୍ନ । [ବାହୁଡ଼ିବା ।

ଲେଉଟିବା-କ୍ରି. (ନି-ବୃତ-ଧାତୁରୁ) ଫେରିବା,

ଲେଖକ-ବି. (ଲିଖ୍-ଅକ) ଲିପିକର; ରଚକ ।

ଲେଖନ-ବି. (ଲିଖ୍-ଅନ) ତାଳପତ୍ରରେ ଲେଖିବାର ଲୁହାକଲମ; ଲେଖିବା ।

ଲେଖନୀ-ବି. କଲମ । [ଲିଖିତ ରଚନା ।

ଲେଖା-ବି. (ଲିଖ୍-ଅ-ଆ) ରେଖା; ଲିଖନ;

ଲେଖ୍ୟ-ବିଂ. ଲିଖନ-ଯୋଗ୍ୟ ; ବି. ଲିଖିତ ପଦାର୍ଥ ; ଦଲିଲ ଦସ୍ତାବିଜ ।

ଲେଙ୍ଗଡ଼ା-ବିଂ. ଖୋଞ୍ଜା ।

ଲେଞ୍ଜରା-ବି. ଅଳିଅ; ଚକ୍ଷୁର କ୍ଲେଦ ।

ଲେପ-ବି. (ଲିପ୍-ଅ) ଲେପନ-ସାମଗ୍ରୀ ; ପ୍ରଲେପ ; ତୂଳାପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୀତବସ୍ତ୍ର ।

ଲେପନ-ବି. (ଲିପ୍-ଅନ) ଲେପିବା ।

ଲେମ୍ବୁ-ବି. ନାରଙ୍ଗ, ଟଭା, କାଗଜପ୍ରଭୃତି ଫଳ ।

ଲେଲିହାନ-ବିଂ. (ଲିହ୍-ଯଙ୍-ଅନ) ବାରମ୍ବାର ଲେହନକାରୀ ।

ଲେଶ-ବି କଣା, ଚିହ୍ନ; ଅଳ୍ପମାତ୍ର ।

ଲେହ-ବି. (ଲିହ୍-ଅ) ଚାଟିବା ଦ୍ରବ୍ୟ ।

ଲେହନ-ବି. (ଲିହ୍-ଅନ) ଚାଟିବା ।

ଲେହି-ବି. ମଣ୍ଡଅଠା ।

ଲେହ୍ୟ-ବିଂ. (ଲିହ୍-ଯ) ଚାଟିବାଯୋଗ୍ୟ ।

ଲୋକ-ବି. (ଲୋକ୍-ଅ) ମନୁଷ୍ୟ; ଭୁବନ ।

ଲୋକ-ଚକ୍ଷୁ-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ଲୋକନ-ବି. (ଲୋକ୍-ଅନ) ଦର୍ଶନ ।

ଲୋକ-ପାଳ-ବି. ପୁରାଣୋକ୍ତ ଅଷ୍ଟ ଦିକ୍‌ପାଳ ।

ଲୋକାନ୍ତରିତ-ବିଂ. ପରଲୋକଗତ, ମୃତ ।

ଲୋକାରଣ୍ୟ-ବି.(ଲୋକ-ଅରଣ୍ୟ)ବହୁଜନତା ।

ଲୋକୋତ୍ତର-ବିଂ. (ଲୋକ-ଉତ୍ତର) ଅଲୌକିକ; ଅସାମାନ୍ୟ ।

ଲୋଚନ-ବି. (ଲୋଚ୍-ଅନ) ନୟନ, ଚକ୍ଷୁ; ଦର୍ଶନ; ଅନ୍ବେଷଣ ।

ଲୋଛା-ବିଂ. ଲମ୍ପଟ ।

ଲୋଟା-ଦେ. ଗାଳ ।

ଲୋଟିବା-କ୍ରି. (ଲୁଠ୍‌ଧାତୁରୁ) ଗଡ଼ିବା ।

ଲୋଡ଼ା-ବିଂ. ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ।

ଲୋଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଖୋଜିବା ।

ଲୋତକ-ବି. ଅଶ୍ରୁ ।

ଲୋପ-ବି. (ଲୁପ୍-ଅ) ତିରୋଧାନ; ନାଶ ।

ଲୋଭ-ବି. (ଲୁଭ୍-ଅ) ଲାଳସା; ଆକାଂକ୍ଷା ।

ଲୋଭନ-ବିଂ. ଲୋଭଜନକ ।

ଲୋଭନୀୟ-ବିଂ. ଲୋଭଜନକ; ସ୍ପୃହଣୀୟ ।

ଲୋଭୀ-ବିଂ. ଲୋଲୁପ, ଲୁବ୍ଧ ।

ଲୋମ-ବି. ଦେହର ରୋମ ।

ଲୋମଶ-ବିଂ. ବହୁଲୋମବିଶିଷ୍ଟ ।

ଲୋମ-ହର୍ଷଣ-ବିଂ. ରୋମାଞ୍ଚକାରୀ ।
ଲୋମାଞ୍ଚ-ବି. ରୋମାଞ୍ଚ ।
ଲୋଳ-ବିଂ. ଚଞ୍ଚଳ; ଶିଥିଳ; ସତୃଷ୍ଣ ।
ଲୋଲୁପ-ବିଂ. (ଲୁପ୍-ଯଙ୍-ଅ) ଅତି ଲୋଭୀ ।
ଲୋଷ୍ଟ, ଲୋଷ୍ଟ୍ର-ବି. ଢେଲା ।
ଲୋହ-ବି. ଲୌହ; ଶୋଣିତ ।
ଲୋହ-କାର-ବି. କମାର ।
ଲୋହି-ବି. ଲୋମ-ନିର୍ମିତ ବସ୍ତ୍ର ।
ଲୋହିତ-ବିଂ. ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ, ଲାଲଯୁକ୍ତ ।
ଲୌକିକ-ବିଂ. (ଲୋକ-ଇକ) ଲୋକସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ସାଂସାରିକ; ଲୋକ-ବ୍ୟବହାର-ସିଦ୍ଧ ।
ଲୌଲ୍ୟ-ବି. (ଲୋଲ-ଯ) ଚାଞ୍ଚଲ୍ୟ; ଲୋଭ ।
ଲୌହ-ବି. ଲୁହା । [ନଦ ।
ଲୌହିତ୍ୟ-ବି. (ଲୋହିତ-ଯ) ଲାଲ; ବ୍ରହ୍ମପୁତ୍ର

ବ (ଅନ୍ତଃସ୍ଥ)

ବ-ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଊନତ୍ରିଂଶ ଅକ୍ଷର ।
ବଂଶ-ବି. କୁଳ; ବାଉଁଶ; ବଂଶୀ ।
ବଂଶ-ଧର-ବିଂ. (ବଂଶ-ଧୃ-ଅ) କୁଳରକ୍ଷକ ।
ବଂଶ-ଲୋଚନ-ବି. ବଂଶର ପର୍ବରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଔଷଧବିଶେଷ ।
ବଂଶାନୁକ୍ରମ-ବି. ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମ ।
ବଂଶାନୁଚରିତ-ବି. ବଂଶର ବିବରଣ ।
ବଂଶାବଳୀ-ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କର ନାମାବଳୀ ।
ବଂଶୀ-ବି. ବେଣୁ, ମୁରଲୀ ।
ବଂଶୀ-ଧର-ବି. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।
ବକ-ବି. ବଗପକ୍ଷୀ ।
ବକ-ବୃତ୍ତି-ବିଂ. ବକପରି କପଟଭାବରେ ଯେ ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ କରେ; ବଞ୍ଚକ ।
ବକମ-ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ କାଠ ।
ବକରା-ବି. ଛାଗ ।
ବକରୀ-ବି. ଛାଗୀ ।
ବକଲ-ବି. (ବଲ୍କଲଶବ୍ଦଜ) ଗଛର ଛାଲ ।
ବକିବା-କ୍ରି. ଅନର୍ଥକ କହିବା ।
ବକୁଆ-ବିଂ. ବାଚାଳ ।
ବକୁଳ-ବି. ବଉଳଗଛ ।
ବକ୍ତବ୍ୟ-ବିଂ. (ବଚ୍-ତବ୍ୟ) କହିବାର ଯୋଗ୍ୟ ।
ବକ୍ତା-ବି. (ବଚ୍-ତୃ) ବାକ୍‌ପଟୁ ଲୋକ ।
ବକ୍ତୃତା-ବି. (ବକ୍ତୃ-ତା) ଭାଷଣ; ମୌଖିକ
ବକ୍ତ୍ର-ବି. ମୁଖ, ବଦନ । [ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ ।
ବକ୍ର-ବିଂ. (ବଙ୍କ୍-ର) ବଙ୍କା, କୁଟିଳ ।
ବକ୍ରୋକ୍ତି-ବି. (ବକ୍ର-ଉକ୍ତି) ଶ୍ଲେଷବାକ୍ୟ; ବ୍ୟଙ୍ଗୋକ୍ତି ।
ବକଶିସ୍-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ପାରିତୋଷିକ ।
ବକ୍ଷଃ-ବି. ଉରଃସ୍ଥଳ ।
ବକ୍ଷୋଜ-ବି. (ବକ୍ଷଃ-ଜନ୍-ଅ) ସ୍ତ୍ରୀସ୍ତନ ।
ବକ୍ଷ୍ୟମାଣ-ବିଂ. (ବଚ୍-ସ୍ୟମାନ) ଯାହା ବୋଲା-
ବଖରା-ବି. ବାଣ୍ଟ; କୋଠରୀ । [ଯିବ ।
ବଖାଣିବା-କ୍ରି. ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା; ପ୍ରଶଂସା
ବଗଡ଼ି-ବିଂ. ଜାରଜ; ଅଶ୍ଳୀଲ । [କରିବା ।

ବଗଡ଼ା—ବିଂ. ମୋଟା (ଚାଉଳ ବା ସୂତ) ।
ବଗଳା—ବି. ଦେବୀବିଶେଷ ।
ବଗିଚ୍—ବି. (ପାର୍ଶୀ) ତୋଟା, ଉଦ୍ୟାନ ।
ବଗୀ—ବି. ଏକପ୍ରକାର ଘୋଡ଼ାଗାଡ଼ି ।
ବଗୁଲି—ବି. ମାଈବଗ ।
ବଘାର—ବି. ବ୍ୟଞ୍ଜନରେ ଘୃତ ମସଲାଦି ନିକ୍ଷେପ ।
ବଙ୍କା—ବିଂ. ବକ୍ର ।
ବଙ୍କ୍ଷଣ—ବି. ଊରୁସନ୍ଧି ।
ବଙ୍ଗ—ବି. ବଙ୍ଗଳାପ୍ରଦେଶ; ରଙ୍ଗନାମକ ଧାତୁ ।
ବଙ୍ଗଳା—ବି. ପ୍ରଦେଶବିଶେଷ; ଏକପ୍ରକାର ଘର ।
ବଚ—ବି. ଔଷଧବିଶେଷ ।
ବଚନ, ବଚଃ—ବି. କଥା, ଉକ୍ତି । [ନାପ୍ ।
ବଚନୀୟ—ବିଂ. (ବଚ୍-ଅନୀୟ) କଥନୀୟ; ନିନ୍ଦ-
ବଚସ୍କର—ବିଂ. (ବଚଃ-କୃ-ଅ) ଆଜ୍ଞାବହ ।
ବଛା—ବିଂ. ବାଛିବା ଦ୍ୱାରା ଗୃହୀତ ।
ବଜରା—ବି. ଏକପ୍ରକାର ବଡ଼ ନୌକା ।
ବଜାର—ବି. ପଣ୍ୟ-ବିକ୍ରୟ-ସ୍ଥାନ ।
ବଜାରୀ—ବିଂ. ଅଶିଷ୍ଟ, ଅଭଦ୍ର । [କଠିନ ।
ବଜ୍ର—ବି. (ବଜ୍-ର) କୁଲିଶ; ହୀରା; ବିଂ. ଅତି
ବଜ୍ରୀ—ବି. (ବଜ୍ର-ଇନ୍) ଇନ୍ଦ୍ର । [ଶୃଗାଳ ।
ବଞ୍ଚକ—ବିଂ. (ବଞ୍ଚ୍-ଅକ) ପ୍ରତାରକ; ବି.
ବଞ୍ଚନା—ବି. (ବଞ୍ଚ୍-ଅନ-ଆ) ପ୍ରତାରଣା ।
ବଞ୍ଚିତ—ବିଂ. ପ୍ରତାରିତ ।
ବଞ୍ଚିବା—କ୍ରି. ଜୀଇବା ।
ବଞ୍ଜୁଳ—ବି. ଅଶୋକବୃକ୍ଷ; ବେତଗଛ ।

ବଟ—ବି. ବରଗଛ । [ଶଣ୍ଡାଦ ।
ବଟଖଣ୍ଡ—ବି. ତୌଲର ପରିମାପକ ପ୍ରସ୍ତର-
ବଟା—ବି. ଟଙ୍କା ପ୍ରଭୃତି ଭଙ୍ଗାଇବା ପାଇଁ ଦେୟ ପଇସା; କଳଙ୍କ; ପାନବଟା ।
ବଟାଇବା—କ୍ରି. ପଠାଇବା ।
ବଟାଳି—ବି. ବଢ଼େଇଙ୍କର ଶସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ବଟିକା, ବଟୀ—ବି. ଔଷଧ-ବଡ଼ୀ ।
ବଟୁ—ବି. ଉପନୟନ-ସଂସ୍କାରପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ-ବାଳକ ।
ବଟୁଆ—ବି. ପାନ ଗୁଆ ପ୍ରଭୃତି ରଖିବାର ଲୁଗାଥଳୀ । [ଛୋଟ ।
ବଟୁଳ—ବି. (ବର୍ତ୍ତୁଳଶବ୍ଦଜ) ବର୍ତ୍ତୁଳାକାର ପଥର
ବଡ଼—ବିଂ. ବୃହତ୍, ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ।
ବଡ଼ବା—ବି. ଘୋଟକୀ; ସମୁଦ୍ରଘୋଟକୀ ।
ବଡ଼ଭି—ବି. ଚନ୍ଦ୍ରଶାଳା ।
ବଡ଼ା—ବି. ଘୋଳକାର ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।
ବଡ଼ାଇ—ବି. ବଡ଼ପଣ; ଗର୍ବ ।
ବଡ଼ି—ବି. (ବଟୀ-ଶବ୍ଦଜ) ଗୋଲି ।
ବଡ଼ିଶ—ବି. ବନ୍ଶୀ । [ବ୍ରତକର୍ମ ।
ବଡ଼ୁ—ବି. (ବଟୁଶବ୍ଦଜ) ଉପନୟନ-ସଂସ୍କାର,
ବଢ଼ା—ବି. ମୃଣ୍ମୟ ପାତ୍ର-ବିଶେଷ ।
ବଢ଼ି—ବି. ଜଳ-ପ୍ଲାବନ, ବନ୍ୟା ।
ବଢ଼ିବା—କ୍ରି. ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା; ସମ୍ପନ୍ନ ହେବା ।
ବଣ—ବି. ଅରଣ୍ୟ ।
ବଣା—ବିଂ. ଭ୍ରାନ୍ତ; ବି. ଗୁଡ଼ ରଖିବାର ମାଠିଆ ।
ବଣି—ବି. ପକ୍ଷୀବିଶେଷ ।

ବଣୁଆ-ବି. ବନବାସୀ ।
ବଣ୍ଟନ-ବି. (ବଣ୍ଟ୍-ଅନ) ବାଣ୍ଟିବାକାର୍ଯ୍ୟ; ବଣ୍ଟା ।
ବତକ-ବି. କୁଳହଂସ ।
ବତା-ବି. ଚିର ବାଉଁଶ ।
ବତାଇବା-କ୍ରି. ଶିଖାଇଦେବା; କହିଦେବା ।
ବତାସ-ବି. (ବାତଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରବଳ ପବନ ।
ବତି-ବି. (ବର୍ତ୍ତିଶବ୍ଦଜ) ସଳିତା; ମହମବତି ।
ବତିଶ-ବି. ଦ୍ୱାତ୍ରିଂଶତ୍ ସଂଖ୍ୟା ।
ବତୁରିବା-କ୍ରି. ଜଳସିକ୍ତ ହେବା ।
ବତୁ-ଅ. ତୁଲ୍ୟ, ସଦୃଶ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ) ।
ବତ୍ସ-ବି. ସନ୍ତାନ (ସ୍ନେହସୂଚକ); ବାଛୁରି ।
ବତ୍ସ-ତରୀ-ବି. ବାଛୁରି ।
ବତ୍ସର-ବି. (ବସ୍-ସର) ବାରମାସ, ବର୍ଷ ।
ବତ୍ସଳ-ବି. (ବତ୍ସ-ଲ) ସ୍ନେହ-ଯୁକ୍ତ ।
ବଥ-ବି. ବ୍ରଣ-ବିଶେଷ ।
ବଥା-ବି. (ବ୍ୟଥାଶବ୍ଦଜ) ପୀଡ଼ା, ବେଦନା ।
ବଦ୍-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ମନ୍ଦ ।
ବଦନ-ବି. (ବଦ୍-ଅନ) ମୁଖ ।
ବଦର-ବି. ବରକୋଳି ।
ବଦଳ-ବି. (ଆରବୀରୁ) ପରିବର୍ତ୍ତ, ପରିବର୍ତ୍ତନ ।
ବଦଳାଇବା-କ୍ରି. ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରାଇବା ।
ବଦଳି-ବି. ପରିବର୍ତ୍ତନ ।
ବଦଳିବା-କ୍ରି. ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବା ।
ବଦାନ୍ୟ-ବି. (ବଦ୍-ଅନ୍ୟ) ଦାନଶୀଳ ।
ବଦି-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଅପବାଦ ।
ବଧ-ବି. (ବଧ୍-ଅ) ନାଶ, ଘାତ, ହନନ ।
ବଧାଇ, ବଧେଇ } ବି. ପାରିତୋଷିକ ।
ବଧୂ-ବି. (ବହ୍-ଊ) ନବବିବାହିତା ସ୍ତ୍ରୀ; ପତ୍ନୀ; [ପୁତ୍ରବଧୂ ।
ବଧୂଟୀ-ବି. ବାଳିକା ବଧୂ ।
ବଧ୍ୟ-ବି. (ବଧ୍-ଯ) ବଧଯୋଗ୍ୟ ।
ବନ-ବି. (ବନ୍-ଅ) ଅରଣ୍ୟ; କୁଞ୍ଜ ।
ବନ-ଚର-ବି. ବନବାସୀ, ଅରଣ୍ୟଜନ୍ତୁ ।
ବନଜ-ବି. (ବନ-ଜନ୍-ଅ) ବନଜାତ ।
ବନ-ଦେବତା-ବି. ବନର ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ରୀ ଦେବତା ।
ବନ-ମାଳା-ବି. ଅଜାନୁଲମ୍ବିତ ମାଳା ।
ବନମାଳୀ-ବି. (ବନ-ମାଳା-ଇନ୍) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।
ବନସ୍ତ-ବି. ବନ, ଅରଣ୍ୟ ।
ବନସ୍ପତି-ବି. (ବନ-ପତି) ବୃହତ୍ ବୃକ୍ଷ ।
ବନା, ବନାନ } ବି. (ବର୍ଣ୍ଣନଶବ୍ଦଜ) ଶବ୍ଦର ଅକ୍ଷର-ଗୁଡ଼ିକ ଶୁଦ୍ଧରୂପେ କହିବା; ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବର୍ଣ୍ଣରେ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣର ଯୋଗ ।
ବନାଇବା-କ୍ରି. ନିର୍ମାଣ କରିବା. ଗଢ଼ିବା କାଟିବା ।
ବନାତ-ବି. ଊର୍ଣ୍ଣାନିର୍ମିତ ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ବନିତା-ବି. ନାରୀ; ପତ୍ନୀ ।
ବନିବା-କ୍ରି. ବ୍ୟଞ୍ଜନ ର ସ୍ୱର ଯୋଗ କରିବା; [ପାଠିଆସିବା ।
ବନ୍ଦୀ-ବି. ବନ୍ଦ ।
ବନ୍ଦ-ବି. ଅଟକ; ମୁଦା ।
ବନ୍ଦନ, ବନ୍ଦନା } ବି. (ବନ୍ଦ୍-ଅନ, ଆ) ପ୍ରଣାମ; ସ୍ତୁତି-ଗାନ; ମଙ୍ଗଳାଚରଣ ।

ବନ୍ଦନୀୟ-ବି. (ବନ୍ଦ୍-ଅନୀୟ) ସ୍ତବନୀୟ, ପୂଜନୀୟ ।

ବନ୍ଦର-ବି. ସମୁଦ୍ରକୂଳସ୍ଥ ଜାହାଜମାନଙ୍କର ଆଶ୍ରୟ ସ୍ଥାନ ; ଜାହାଜ ଦ୍ୱାରା ବାଣିଜ୍ୟ କରିବାର ସ୍ଥାନ । [କରିବା ।

ବନ୍ଦାଇବା-କ୍ରି. (ବନ୍ଦ୍ଧାତୁରୁ) ମଙ୍ଗଳାଚରଣ

ବନ୍ଦାପନା-ବି. (ବନ୍ଦ୍ଧାତୁଜ) ମଙ୍ଗଳାର୍ଚ୍ଚନା ।

ବନ୍ଦାରୁ-ବି. (ବନ୍ଦ୍-ଅରୁ) ସ୍ତୁତିପାଠକ ।

ବନ୍ଦୀ-ବି. (ବନ୍ଦ୍-ଇ) ସ୍ତୁତିପାଠକ ; କଏଦୀ ।

ବନ୍ଦୀ-ଶାଳା-ବି. କାରାଗାର ।

ବନ୍ଦୋବସ୍ତ-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) ବ୍ୟବସ୍ଥା ।

ବନ୍ଦ୍ୟ-ବିଂ. (ବନ୍ଦ୍-ଯ) ବନ୍ଦନୀୟ । [ଶୟ

ବନ୍ଧ-ବି. (ବନ୍ଧ୍-ଅ) ସେତୁ; ବଡ଼ହୁଡ଼; ଜଳା·

ବନ୍ଧନ-ବି. (ବନ୍ଧ୍-ଅନ) ବାନ୍ଧିବା ।

ବନ୍ଧା } ବି. ଋଣାର୍ଥ ଗଚ୍ଛିତ ସମ୍ପତ୍ତି ।
ବନ୍ଧକ }

ବନ୍ଧୁକ-ବି. ଅଗ୍ନେୟାସ୍ତ୍ର, କମାଣ ।

ବନ୍ୟ-ବିଂ. (ବନ-ଯ) ଜଙ୍ଗଲି ; ଅରଣ୍ୟ ।

ବନ୍ୟା-ବି. (ବନ-ଯ-ଆ) ନଦୀବଢ଼ି; ଜଳପ୍ଲାବନ ।

ବପନ-ବି. (ବପ୍-ଅନ) ବୀଜବୁଣିବା କାର୍ଯ୍ୟ ; କ୍ଷୌରକାର୍ଯ୍ୟ ; ବସ୍ତ୍ର ବା ଲୁଗାବୁଣିବା ।

ବପୁ-ବି. ଦେହର ବଳ ।

ବପୁଃ-ବି. (ବପ୍-ଉସ୍) ଶରୀର ; ପ୍ରଶସ୍ତ ଆକୃତି ।

ବପୁଷ୍ମାନ୍-ବିଂ. (ବପୁଃ-ମତ୍) ପ୍ରଶସ୍ତଶରୀର ।

ବପ୍ତା-ବି. (ବପ୍-ତୃ) ବପନକାରୀ, ବପ୍ରା; କୃଷକ ।

ବପ୍ର-ବି. (ବପ୍-ର) କ୍ଷେତ ; ତଟ ; ସାନୁ ; ପ୍ରାଚୀର । [ମୃତ୍ତିକା ଖନନ ।

ବପ୍ର-କ୍ରୀଡ଼ା-ବି. ବୃଷଭାଦିଙ୍କର ଶୃଙ୍ଗାଦି ଦ୍ୱାରା

ବମନ-ବି. (ବମ୍-ଅନ) ଉଦ୍ଗିରଣ, ବାନ୍ତି ।

ବମନୀୟ-ବିଂ. (ବମ୍-ଅନୀୟ) ବମନଯୋଗ୍ୟ ।

ବୟଃ-ବି. ବୟସ, ଗତଜୀବନକାଳ; ଯୌବନ;

ବୟଃ-ସନ୍ଧି-ବି. ଯୌବନାବସ୍ଥା । [ପକ୍ଷୀ ।

ବୟସ୍ୟ-ବି. (ବୟସ୍-ଯ) ସମବୟସ୍କ; ସଖା ।

ବୟସ୍ୟା-ବି. ସଖୀ ।

ବର-ବି. (ବୃ-ଅ) ଦେବତା ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥିତ ଇଷ୍ଟ; ବିବାହକର୍ତ୍ତା; ପତି; ବିଂ. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ବରଖାସ୍ତ-ବିଂ. ପଦଚ୍ୟୁତ । [କାଠ ।

ବରଗା-ବି. କୋଠା ଘରର କଡ଼ିମଧ୍ୟସ୍ଥ ସରୁ-

ବରଗିବା-କ୍ରି. ପଠାଇବା; ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ।

ବରଜ-ବି. ପାନ କ୍ଷେତ ।

ବରଜୀ-ବି. ତାମ୍ବୂଳ-ବ୍ୟବସାୟୀ ।

ବରଟ-ବି. ରାଜହଂସ ।

ବରଟା-ବି. ରାଜହଂସୀ ।

ବରଡ଼ା-ତାଳ-ବାହୁଙ୍ଗା । [ବେଷ୍ଟନ ।

ବରଣ-ବି. (ବୃ-ଅନ) ବିବାହନିମିତ୍ତ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା;

ବରଣୀୟ-ବିଂ. (ବୃ-ଅନୀୟ) ବରଣଯୋଗ୍ୟ ; ପ୍ରାର୍ଥନୀୟ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ବରଣ୍ଡ-ବି. (ବୃ-ଅଣ୍ଡନ୍) ବରଣ୍ଡା । [ପ୍ରଦ ।

ବରଦ-ବିଂ. (ବର-ଦା-ଅ) ବରପ୍ରଦ, ଅଭୀଷ୍ଟ-

ବରଦା-ବିଂ. ଅଭୀଷ୍ଟ ଦାୟିନୀ ।

ବରଫ-ବି. ତୁଷାର; ଶୀତରେ ଘନୀଭୂତ ଜଳ ।

ବରବର୍ଣିନୀ-ବିଂ. (ବର-ବର୍ଣ-ଇନ୍-ଈ) ସୁନ୍ଦରୀ ।

ବରଷ-ବି. ବର୍ଷ ।

ବରାକ-ବିଂ. ଦରିଦ୍ର, ଦୀନ ।

ବରାଟକ, ବରାଟିକା-ବି. କଉଡ଼ି ।

ବରାତ-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ମାଙ୍ଗତ ହୁଣ୍ଡି; କର୍ମଫଳ-ଭୋଗ ।

ବରାରୋହା-ବି. (ବର-ଆରୋହ-ଆ) ସୁନ୍ଦରୀସ୍ତ୍ରୀ ।

ବରାହ-ବି. ବାରହା; ବନ୍ୟଶୂକର ।

ବରିଷ୍ଠ-ବିଂ. (ଉରୁ-ଇଷ୍ଠ) ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ।

ବରୀୟାନ୍-ବିଂ. (ଉରୁ-ଈୟସ୍) ଶ୍ରେଷ୍ଠତର ।

ବରୁଣ-ବି. (ବୃ-ଅନ) ଜଳରାଶିର ଅଧିଦେବତା; ପଶ୍ଚିମଦିକ୍‌ପାଳ ।

ବରୁଣାନୀ-ସ୍ତ୍ରୀ. ବରୁଣ-ପତ୍ନୀ ।

ବରୂଥ-ବି. (ବୃ-ଊଥ) ବର୍ମ, ସାଞ୍ଜୁ ।

ବରୂଥିନୀ-ବି. (ବରୂଥ-ଇନ୍-ଈ) ସେନା ।

ବରେଣ୍ୟ-ବିଂ. (ବୃ-ଏନ୍ୟ) ବରଣୀୟ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ବର୍କର-ବି. ବକରା, ଛାଗଳ ।

ବର୍ଗ-ବି. (ବୃଜ୍-ଅ) ଶ୍ରେଣୀ; ସଜାତୀୟ ଦଳ; ଗଣ; ପ୍ରକରଣ; ଦୁଇ ସମରାଶିର ଗୁଣଫଳ ।

ବର୍ଗକ୍ଷେତ୍ର-ବି. ସମାନ ଦୈର୍ଘ୍ୟ ପ୍ରସ୍ଥ ବିଶିଷ୍ଟ ଭୂମି ।

ବର୍ଗମୂଳ-ବି. ଆପଣାଦ୍ୱାରା ଗୁଣିତ ରାଶିର ମୂଳ ବା ସେହି ରାଶି । "୯" ର ବର୍ଗମୂଳ " " ।

ବର୍ଗୀୟ-ବିଂ. ବର୍ଗ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବର୍ଚ୍ଚଃ-ବି. ତେଜଃ; କାନ୍ତି ।

ବର୍ଚ୍ଛା-ବି. ଅସ୍ତ୍ରବିଶେଷ; ପାର୍ଶା ।

ବର୍ଜନ-ବି. (ବୃଜ୍-ଅନ) ତ୍ୟାଗ ।

ବର୍ଜନୀୟ-ବିଂ. (ବୃଜ୍-ଅନୀୟ) ତ୍ୟାଗଯୋଗ୍ୟ ।

ବର୍ଜିତ-ବିଂ. (ବୃଜ୍-ତ) ତ୍ୟକ୍ତ; ରହିତ ।

ବର୍ଣ-ବି. (ବର୍ଣ୍-ଅ) ବ୍ରାହ୍ମଣାଦି ଜାତି; ରଙ୍ଗ; ରୂପ; ଯଶଃ; ଅକ୍ଷର ।

ବର୍ଣକ-ବି. ଅଙ୍ଗରାଗ ।

ବର୍ଣନ, ବର୍ଣନା-ବି. (ବର୍ଣ୍-ଅନ, ଆ) ବିବରଣ; ଗୁଣକଥନ ।

ବର୍ଣ-ମାଳା-ବି. କ୍ରମିକ ଅକ୍ଷର-ସମୂହ ।

ବର୍ଣ-ସଙ୍କର-ବି. ମିଶ୍ରଜାତି; ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବର୍ଣର ବିବାହ ବା ସଙ୍ଗମରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଜାତି ।

ବର୍ଣିତ-ବିଂ. କଥିତ, ବାଖ୍ୟାତ; ପ୍ରଶଂସିତ ।

ବର୍ତ୍ତନ-ବି. (ବୃତ୍-ଅନ) ବୃତ୍ତି, ଜୀବିକା; ସ୍ଥିତି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ-ବିଂ. (ବୃତ୍-ଆନ) ବିଦ୍ୟମାନ; ଉପସ୍ଥିତ ।

ବର୍ତ୍ତି-ବି. ବତି, ସଳିତା ।

ବର୍ତ୍ତିତ-ବିଂ. (ବୃତ୍-ଣିଚ୍-ତ) ସମ୍ପାଦିତ ।

ବର୍ତ୍ତିଷ୍ଣୁ-ବିଂ. (ବୃତ୍-ଇଷ୍ଣୁ) ସ୍ଥିତିଶୀଳ ।

ବର୍ତ୍ତୀ-ବିଂ. ବିଦ୍ୟମାନ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ବର୍ତ୍ତୁଳ-ବିଂ. ଗୋଲାକାର, ବୃତ୍ତ ।

ବର୍ତ୍ମ-ବି. ପଥ, ମାର୍ଗ ।

ବର୍ଦ୍ଧକ-ବିଂ. (ବୃଧ୍-ଅକ) ବୃଦ୍ଧିକାରକ ।

ବର୍ଦ୍ଧକି-ବି. (ବର୍ଦ୍ଧ-କି) ବଢ଼େଇ, ସୂତ୍ରଧର ।

ବର୍ଦ୍ଧନ-ବି. (ବୃଧ୍-ଅନ) ବୃଦ୍ଧି; ଉନ୍ନତି; ବ ବର୍ଦ୍ଧକ ।

ବର୍ଦ୍ଧମାନ-ବି. (ବୃଧ୍-ଅନ) ବୃଦ୍ଧିଶୀଳ ।

ବର୍ଦ୍ଧିତ-ବି. (ବୃଧ୍-ଣିଚ୍-ତ) ବୃଦ୍ଧପ୍ରାପିତ; ପୋଷିତ ।

ବର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଣୁ-ବି. (ବୃଧ୍-ଇଷ୍ଣୁ) ବର୍ଦ୍ଧନ-ଶୀଳ ।

ବର୍ମ-ବି. (ବୃ-ମନ୍) କବଚ, ସାଞ୍ଜୁ ; କ୍ଷତ୍ରିୟର [ଉପାଧି ।

ବର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ବୃ-ଯ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ବର୍ବର-ବି. ଅତି ଅସଭ୍ୟ ଲୋକ; ନୀଚଜାତି ।

ବର୍ବୁର-ବି. ବବୁଲ ଗଛ ।

ବର୍ଷ-ବି. (ବୃଷ୍-ଅ) ବତ୍ସର; ଦେଶ; ବୃଷ୍ଟି ।

ବର୍ଷଣ-ବି. (ବୃଷ୍-ଅନ) ବୃଷ୍ଟି ।

ବର୍ଷା-ବି. (ବୃଷ୍-ଅ-ଆ) ବୃଷ୍ଟି କାଳ, ପ୍ରାବୃଟ ।

ବର୍ଷାଭୂ-ବି. (ବର୍ଷା-ଭୂ-କ୍ୱିପ୍) ଭେକ ।

ବର୍ଷିଷ୍ଠ, ବର୍ଷୀୟାନ୍-ବି. (ବୃଦ୍ଧ-ଇଷ୍ଠ, ଈୟସ୍) ଜ୍ୟେଷ୍ଠ, ଅତି ବୃଦ୍ଧ । [ପଥର ।

ବର୍ଷୋପଳ-ବି. (ବର୍ଷ-ଉପଳ) କରକା, କୁଅ-

ବର୍ହ-ବି. (ବର୍ହ୍-ଅ) ମୟୂର-ପୁଚ୍ଛ ।

ବର୍ହି-ବାହନ-ବି. କାର୍ତ୍ତିକେୟ ।

ବର୍ହୀ-ବି. (ବର୍ହ-ଇନ) ମୟୂର, ଶିଖୀ ।

ବଳ-ବି. (ବଳ୍-ଅ) ଶକ୍ତି; ସୈନ୍ୟ ।

ବଳକ୍ଷ-ବି. ଶୁକ୍ଳ, ଶ୍ୱେତ ।

ବଳକା-ବି. ପ୍ରୟୋଜନାତ୍ମକ, ଅତିରିକ୍ତ, [ଫାଜିଲ ।

ବଳଦ-ବି. ବୃଷ, ଦାମୁଡ଼ି ।

ବଳଭଦ୍ର-ବି. ବଳରାମ, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ-ଭ୍ରାତା ।

ବଳଭି-ବି. ଚନ୍ଦ୍ରଶାଳା, ଛାତ-ଉପରସ୍ଥ ଘର ।

ବଳମ-ବି. ଭଲା, ଶୂଳ ।

ବଳୟ-ବି. ହାତବଳା, କଙ୍କଣ; ମଣ୍ଡଳ ।

ବଳୟିତ-ବି. ବେଷ୍ଟିତ ।

ବଳବତ୍ତା-ବି. (ବଳ-ବତୁ-ତା) ଶକ୍ତି, ସାମର୍ଥ୍ୟ ।

ବଳବାନ୍-ବି. (ବଳ-ବତୁ) ସମର୍ଥ, ଶକ୍ତିଶାଳୀ ।

ବଳା-ବି. ବଳୟ ।

ବଳାଇ-ବି. ବିପଦ୍; ଅଶୁଭ ।

ବଳାଇବା-କ୍ରି. ବଳପୂର୍ବକ ସମ୍ମତ କରାଇବା ।

ବଳାକା-ବି. ବକଶ୍ରେଣୀ ।

ବଳାହକ-ବି. ମେଘ; ପର୍ବତ ।

ବଳି-(ବର୍ଗ୍ୟ ବ ଦେଖ) ।

ବଳିବା-କ୍ରି. ଅଧିକ ହେବା ; ଅତିକ୍ରମ କରିବା ।

ବଳିଶ-ବି. ବଡ଼ିଶ, ବନ୍ଶୀ ।

ବଳିଷ୍ଠ-ବି. ଅତି ବଳବାନ୍ ।

ବଳୀ-ବି. (ବଳ-ଇନ୍) ବଳବାନ୍ ।

ବଳୀକ-ବି. ଘରର ଓଳି ।

ବଲ୍କ, ବଲ୍କଲ-ବି. ବକଳ, ବୃକ୍ଷଛାଲ ।

ବଲ୍ଗନ-ବି. (ବଲ୍ଗ୍-ଅନ) ଦ୍ରୁତଗମନ, ଡେଇଁ [ଡେଇଁ ଯିବା ।

ବଲ୍ଗା-ବି. ଲଗାମ; ରଶି ।

ବଲ୍ଗିତ-ବି. ଅଶ୍ୱର ଦ୍ରୁତଗତି ।

ବଲ୍ଗୁ-ବି. ସୁନ୍ଦର ।

ବଲ୍ମୀକ-ବି. ଉଇହୁଙ୍କା ।

ବଲ୍ଲକୀ-ବି. ବୀଣା । [ପତି ।

ବଲ୍ଲଭ-ବି. (ବଲ୍ଲ-ଅଭ) ପ୍ରିୟ, ଦୟିତ; ବି.

ବଲ୍ଲଭା-ବି. ପ୍ରିୟା ।

ବଲ୍ଲରୀ-ବି. ଲତା; ମଞ୍ଜରୀ ।

ବଲ୍ଲବ-ବ. ଗଉଡ, ଗୋପାଳ ।
ବଲ୍ଲୀ-ବ. ଲତା ।
ବଲ୍ମୁର-ବ. ପତିତ ଭୂମି, ପଡ଼ିଆ ଭୂଇଁ ।
ବବ-ବ. ଜ୍ୟୋତିଷିକ କରଣବିଶେଷ ।
ବଶ-ବିଂ. (ବଶ୍-ଅ) ଅଧୀନ ; ବ. ଅଧୀନତା ।
ବଶତଃ-ଅଂ. ଅଧୀନତା ହେତୁରୁ ।
ବଶତା-ବ. ଅଧୀନତା ।
ବଶବର୍ତ୍ତୀ-ବିଂ. ଅଧୀନ । [ବଶୀଭୂତ ।
ବଶମ୍ବଦ-ବିଂ. (ବଶଂ-ବଦ୍-ଅ) ପ୍ରିୟବାଦୀ ;
ବଶିଷ୍ଠ-ବ. ମୁନିବିଶେଷ, ରଘୁକୁଳ-ଗୁରୁ ।
ବଶୀ-ବିଂ. (ବଶ-ଇନ୍) ଜିତେନ୍ଦ୍ରିୟ ।
ବଶୀକରଣ-ବ. ଅୟତ୍ତୀକରଣ ।
ବଶୀକୃତ-ବିଂ. ଅୟତ୍ତୀକୃତ ।
ବଶୀଭୂତ-ବିଂ. ଅଧୀନତାପ୍ରାପ୍ତ ।
ବଶ୍ୟ-ବିଂ. (ବଶ୍-ଯ) ଅଧୀନ ।
ବଶ୍ୟତା-ବ. ଅଧୀନତା ।
ବଷଟ୍-ବ. ଅଗ୍ନିରେ ଆହୁତଦାନର ମନ୍ତ୍ର ।
ବଷଟ୍କାର-ବ. ଅଗ୍ନିରେ ଆହୁତିପ୍ରଦାନ ।
ବସଣି-ବ. ନାସିକାର ଅଳଙ୍କାର ବିଶେଷ ।
ବସତି-ବ. (ବସ-ଅତି) ବାସସ୍ଥାନ ।
ବସନ-ବ. (ବସ୍-ଅନ) ବସ୍ତ୍ର ।
ବସନ୍ତ-ବ. (ବସ୍-ଅନ୍ତ) ମଧୁଋତୁ ।
ବସନ୍ତ-ଦୂତ-ବ. କୋକିଳ ।
ବସା-ବ. ମେଦ, ଚର୍ବି । [ମନ୍ଦ ଦେବା ।
ବସାଇବା-କ୍ରି. ଉପବେଶନ କରାଇବା ; ଦୁଧରେ
ବସିବା-କ୍ରି. ଉପବେଶନ କରିବା ; ସଂହତ ।
ହେବା । [ଅସ୍ତ୍ରଦେବତା ।
ବସୁ-ବ. (ବସ୍-ଉ) ଧନ; ରତ୍ନ; ଧ୍ରୁବ ସୋମାଦ
ବସୁଦେବ-ବ. କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପିତା ।
ବସୁଧା-ବ. (ବସୁ-ଧା-କ୍ୱିପ୍) ପୃଥିବୀ ।
ବସୁ-ଧାରା-ବ. ଶ୍ରାଦ୍ଧବିଶେଷରେ ଭିତ୍ତିରେ ଦତ୍ତ
ଘୃତ-ଧାରା ।
ବସୁନ୍ଧରା-ବ. (ବସୁ-ଧୃ-ଅ-ଆ) ପୃଥିବୀ ।
ବସୁମତୀ-ବ. (ବସୁ-ମତୁ-ଈ) ପୃଥିବୀ ।
ବସ୍ତା-ବ. ଗଣ୍ଠିରି; ଅଖାର ବଡ଼ ଥଳୀ ।
ବସ୍ତି-ବ. ତଳପେଟ; ଗ୍ରାମ ।
ବସ୍ତୁ-ବ. (ବସ୍-ତୁ) ପଦାର୍ଥ; ସତ୍ୟ ।
ବସ୍ତୁତଃ-ଅଂ. ଯଥାର୍ଥରୂପେ ।
ବସ୍ତ୍ର-ବ. (ବସ୍-ତ୍ର) ବସନ, ଲୁଗା ।
ବସ୍ତ୍ର-ଗୃହ-ବ. ତମ୍ବୁ ।
ବହ-ବିଂ. (ବହ୍-ଅ) ବହନକାରୀ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।
ବହନ-ବ. (ବହ୍-ଅନ) ବହିବା; ଧାରଣ ।
ବହନ-କ୍ରି. ବିଂ. ବେଗେ, ଶୀଘ୍ର ।
ବହନି-ବ. ପ୍ରଥମ ବୟସ ।
ବହମାୟୁ-ବିଂ. (ବହ୍-ଅମାୟୁ) ବହନଯୋଗ୍ୟ ।
ବହମାନ-ବିଂ. (ବହ୍-ଅନ), ବହନ୍ତା ।
ବହଳ-ବିଂ. ଗାଢ଼, ମୋଟ ।
ବହିଃ-ଅଂ. ବାହାରେ ।
ବହିଃସ୍ଥ-ବିଂ. ବାହାରେ ସ୍ଥିତ ।
ବହି-ବ. (ଫାର୍ଶୀ) ପୁସ୍ତକ ।

ବହିବା-କ୍ରି. ବୋହିବା, ବାୟୁ ବା ସ୍ରୋତର ଗମନ କରିବା । [ପକ୍ଷୀନ୍ଦ୍ରୟ ।

ବହିରିନ୍ଦ୍ରିୟ-ବି. (ବହିଃ-ଇନ୍ଦ୍ରିୟ) ଚକ୍ଷୁ ପ୍ରଭୃତି

ବହିର୍ଭୂତ-ବିଂ. (ବହିଃ-ଭୂ-ତ) ବହିର୍ଗତ ।

ବହିଷ୍କୃତ-ବିଂ. (ବହିଃ-କୃ-ତ) ଦୂରୀକୃତ ।

ବହୁ-ବିଂ. ଅନେକ ।

ବହୁତ-ବିଂ. ଅନେକ ।

ବହ୍ନି-ବି. (ବହ୍-ନି) ଅଗ୍ନି । [ପବନ ।

ବା-ଅଂ. ବିତର୍କ, ନିଶ୍ଚୟ, ବିକଳ୍ପସୂଚକ; ବି.

ବାଇ-ବି. (ବାୟୁ ଶବ୍ଦଜ) ବାୟୁବେଗ ।

ବାଇ-ବି. ଅର୍ଦ୍ଧା; ମାନନୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ; ନର୍ତ୍ତକୀ-ବିଶେଷ ।

ବାଇଗଣ-ବି. (ବାତିଙ୍ଗଣଶବ୍ଦଜ) ବାର୍ତ୍ତାକୁ ।

ବାଇଗବା-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ବାଇଶ-ବିଂ. ଦ୍ୱାବିଂଶତି ।

ବାଇଶି-ବି. ଅଶ୍ଳୀଳ ଗାଳି । [ତେଲ ।

ବାଉଳା-ବିଂ. (ବାତୁଲଶବ୍ଦଜ) ବାତୁଳ ;

ବାଉଁଶ-ବି. ବେଣୁ, ବଂଶ ।

ବାଁ-ବିଂ. ବାମ, ସବ୍ୟ । [ସ୍ୱଗ ।

ବାକ୍-ବି. (ବଚ୍-କ୍ୱିପ୍) ବାଣୀ; ଶବ୍ଦ; ସର-

ବାକୀ-ବିଂ. (ଆରବୀ) ଅବଶିଷ୍ଟ ।

ବାକୁଳି-ବି ଯୁଆଳି ଖିଲା ।

ବାକ୍ୟ-ବି. (ବଚ୍-ଯ) ବଚନ; କର୍ତ୍ତୃକ୍ରିୟାପଦ-ଯୁକ୍ତ ପଦସମୂହ ।

ବାଖର-ବି. ମଦ୍ୟର ଉପାଦାନବିଶେଷ ।

ବାଗ-ବି. ଘୋଡ଼ାମୁଖର ରଜ୍ଜୁ; ଅଶ୍ୱହୁଲବ ।

ବାଗୀଶ-ବିଂ. (ବାକ୍-ଈଶ) ବୃହସ୍ପତି; ଉତ୍ତମ-

ବାଗୁଡ଼ି-ବି. ଏକପ୍ରକାର ଖେଳ । [ବକ୍ତା ।

ବାଗୁରା-ବି. ମୃଗ ଧରିବା ଜାଲ, ଫାଶ ।

ବାଗୁଲି-ବି. ରଜାଙ୍କର ତାମ୍ବୁଲ-ବାହକ ।

ବାଗ୍ଦଣ୍ଡ-ବି. (ବାକ୍-ଦଣ୍ଡ) ତିରସ୍କାର; ବଚନ-ସଂଯମ ।

ବାଗ୍ଦେବୀ-ବି. (ବାକ୍-ଦେବୀ) ସରସ୍ୱତୀ, ଭାରତୀ ।

ବାଗ୍ମୀ-ବିଂ. (ବାକ୍-ମିନ୍) ବକ୍ତା; ବାକ୍ପଟୁ ।

ବାଗ୍ଯୁଦ୍ଧ-ବି. (ବାକ୍-ଯୁଦ୍ଧ) ବିତଣ୍ଡା ।

ବାଘ-ବି. (ବ୍ୟାଘ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଶାର୍ଦ୍ଦୂଳ ।

ବାଘି-ବି. ଜଙ୍ଘଉପରସ୍ଥ ରୋଗବିଶେଷ ।

ବାଘୁଣୀ-ବି. ବ୍ୟାଘ୍ରୀ ।

ବାଙ୍କ-ବି. ମୋଡ଼; ବିଂ. ବକ୍ର ।

ବାଙ୍ଗର-ବିଂ. ଗେଡ଼ା । [ସାହିତ୍ୟ ।

ବାଙ୍ମୟ-ବିଂ. (ବାକ୍-ମୟ) ବାକ୍ୟମୟ; ବା

ବାଚଂଯମ-ବିଂ. (ବାଚଂ-ଯମ୍-ଅ) ମୌନବ୍ରତୀ ।

ବାଚକ-ବିଂ. (ବଚ୍-ଅକ) ଅର୍ଥପ୍ରକାଶକ; ବୋଧକ ।

ବାଚନ-ବି. (ବଚ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) କଥନ; ପଠନ ।

ବାଚନିକ-ବିଂ. (ବଚନ-ଇକ) ବଚନସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । ମୌଖିକ । [ବୃହସ୍ପତି ।

ବାଚସ୍ପତି-ବି. (ବାଚସ୍-ପତି) ବାଗ୍ମୀ; ଦେବଗୁରୁ;

ବାଚାଳ-ବିଂ. (ବାଚ୍-ଆଳ) ବାଗ୍ଦୃଢ଼; ଯେ ବେଶୀ ବକେ; ଅସମ୍ବଦ୍ଧ ପ୍ରଳାପୀ ।

ବାଚିକ-ବିଂ. (ବାଚ୍-ଇକ) ବଚନସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବାଚ୍ୟ-ବିଂ. (ବଚ୍-ଯ) ବକ୍ତବ୍ୟ; ନିନ୍ଦନୀୟ, ଧାତୁର ଉତ୍ତର ବିଶେଷ ବିଶେଷ ଅର୍ଥରେ ଯେ ବିଶେଷ ବିଶେଷ ପ୍ରତ୍ୟୟ ହୁଏ ।

ବାଛୁରି-ବି. (ବତ୍ସଶବ୍ଦଜ) ବାଳରୋଗବିଶେଷ; ଗୋଠକଶିଶୁ । [କରିବା ।

ବାଛିବା-କ୍ରି. ପୃଥକ୍ କରି ନେବା, ନିର୍ବାଚନ

ବାଛୁରି-ବି. (ବତ୍ସତରୀଶବ୍ଦଜ) ଗୋବତ୍ସ ।

ବାଜ-ବି. (ବାଜ୍-ଅ) ଶ୍ୟେନପକ୍ଷୀ ।

ବାଜଣା-ବି. ବାଜା, ବାଦ୍ୟ ।

ବାଜ-ପେୟ-ବି. ବୈଦିକ ଯାଗବିଶେଷ ।

ବାଜପେୟୀ-ବିଂ. (ବାଜପେୟ-ଇନ୍) ବାଜପେୟ-ଯାଗକାରୀ ।

ବାଜି-ବି. ଲକ୍ଷକ; ହୁଡ଼ ।

ବାଜିବା-କ୍ରି. ଶବ୍ଦିତ ହେବା ।

ବାଜୀ-ବି. (ବାଜ୍-ଇନ୍) ଅଶ୍ୱ ।

ବାଜୁ-ବି. ହସ୍ତାଭରଣବିଶେଷ ।

ବାଟେଇ-ବିଂ. ଖୁଚୁରା; ଇତର ।

ଝାଁଟେଇଁ-ଶବ୍ଦକାରୀ ଅଳଙ୍କାର ।

ବାଞ୍ଛନୀୟ-ବିଂ. (ବାଞ୍ଛ୍-ଅନୀୟ) ଅଭିଳଷଣୀୟ ।

ବାଞ୍ଛା-ବି. (ବାଞ୍ଛ୍-ଅ) କାମନା, ସ୍ପୃହା ।

ବାଞ୍ଛିତ-ବିଂ. (ବାଞ୍ଛ୍-ତ) ଅଭୀଷ୍ଟ, ଅଭିଳଷିତ ।

ବାଟ-ବି. (ବଟ୍-ଅ) ପଥ; ଭୂମି ।

ବାଟିବା-କ୍ରି. ଶିଳରେ ପେଷିବା ।

ବାଟିକା-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ବଗିଚା ।

ବାଟୀ-ବି. ଗୃହ; ୨୦ ମାଣ ଭୂମି ।

ବାଟୁଳି-ବି. ମାଟିର ଗୁଳି ।

ବାଟୋଇ-ବି. (ବାଟଶବ୍ଦଜ) ପଥିକ ।

ବାଡ଼-ବି. (ବୃତିଶବ୍ଦଜ) କ୍ଷେତ୍ରରକ୍ଷାର୍ଥ ବୃକ୍ଷ-ବେଷ୍ଟନ । [ବାଡବାନଳ ।

ବାଡ଼ବ-ବି. (ବାଡବା-ଅ) ସମୁଦ୍ରସ୍ଥ ଅଗ୍ନି;

ବାଡ଼ି-ବି. ଯଷ୍ଟି; ଗୃହସଂଲଗ୍ନ କ୍ଷୁଦ୍ର ବଗିଚ ।

ବାଡୁଅ-ବିଂ. ଅବିବାହିତ ।

ବାଡ଼େଇବା-କ୍ରି. ପ୍ରହାର କରିବା ।

ବାଢ଼ିବା-କ୍ରି. ଅନ୍ନ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ପାତ୍ରରେ ଥୋଇବା; ପରଶିବା ।

ବାଣ-ବି. (ବାଣ୍-ଅ) ଶର, ତୀର ।

ବାଣି-ବି. ହେଁସବୁଣିବା ପଉତ । [ବାର ।

ବାଣିଜ୍ୟ-ବି. (ବଣିଜ୍-ଯ) ବଣିଗ୍‌ବୃତ୍ତି; କାର-

ବାଣୀ-ବି. (ବଣ୍-ଇ-ଈ) ବାକ୍ୟ; ସରସ୍ୱତୀ ।

ବାତ-ବି. (ବା-ତ) ବାୟୁ; ରୋଗବିଶେଷ ।

ବାତ ପ୍ରମୀ-ବି. ବାୟୁପରି ଦ୍ରୁତଗାମୀ ମୃଗ ।

ବାତାପି-ବି. ଅସୁରବିଶେଷ; ଅମ୍ଳଫଳବିଶେଷ ।

ବାତାୟନ-ବି. (ବାତ-ଅୟନ) ଗବାକ୍ଷ, ଅଶ୍ୱ ।

ବାତୁଳ-ବି. (ବାତ ଉଲ) ପାଗଳ ।

ବାତ୍ୟା-ବି. (ବାତ-ଯ-ଆ) ବଳବାନ୍ ବାୟୁ, ତୋଫାନ । [ଗୁରୁଜନର ସ୍ନେହ ।

ବାତ୍ସଲ୍ୟ-ବି. (ବତ୍ସଳ-ଯ) ଧାନ ପଛ ବଡ ବା ।

ବାଦ-ବି. (ବଦ୍-ଅ) ତର୍କ; ଉତ୍ତର; କଥନ; କଳହ; ଦ୍ୱେଷ । [ବକ୍ତା ।

ବାଦକ-ବିଂ. (ବଦ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ବାଦ୍ୟକର;

ବାଦନ-ବି. (ବାଦ-ଅନ) ବଜାଇବା ।

ବାଦରାୟଣ-ବି. ବଦରିକାଶ୍ରମର ମୁନି-ବ୍ୟାସ ।

ବାଦସା-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ରଜା ।

ବାଦାନୁବାଦ-ବି. (ବାଦ-ଅନୁବାଦ) ବାଗ୍‌ବିତଣ୍ଡା ।

ବାଦାମ-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଫଳ ।

ବାଦିତ-ବିଂ. (ବଦ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଶବ୍ଦିତ ।

ବାଦିତ୍ର-ବି. (ବାଦ-ଇତ୍ର) ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର, ବାଜଣା ।

ବାଦୀ-ବିଂ. (ବଦ୍-ଇନ୍) ବକ୍ତା, ଫରିୟାଦି ।

ବାଦୁଆ-ବିଂ. ଦ୍ୱେଷୀ, ବିରୋଧୀ ।

ବାଦୁଡ଼ି-ବି. ଉଡ଼ନ୍ତା ପ୍ରାଣୀବିଶେଷ ।

ବାଦ୍ୟ-ବି. (ବାଦ-ଯ) ବାଜଣା, ବାଜା ।

ବାନପ୍ରସ୍ଥ-ବି. (ବନ-ଅ-ପ୍ରସ୍ଥ) ଗୃହସ୍ଥାଶ୍ରମର ପରବର୍ତ୍ତୀ ବନପ୍ରସ୍ଥାନ ବ୍ରତ ।

ବାନର-ବି. (ବନ-ରମ୍-ଅ) ମର୍କଟ, ଶାଖାମୃଗ ।

ବାନା-ବି. ପତାକା ।

ବାନାର-ବି. ବେତଗଛ ।

ବାନ୍ତ-ବିଂ. (ବମ୍-ତ) ଉଦ୍ଗୀର୍ଣ୍ଣ ।

ବାନ୍ତି-ବି. (ବମ୍-ତି) ବମନ, ଉଦ୍ଗୀରଣ ।

ବାପ-ବି. (ବପ୍-ଅ) କ୍ଷୌର ; (ବପ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଜନକ । [କୁଣା ।

ବାପିତ-ବିଂ. (ବପ୍-ଣିଚ୍-ତ) ମୁଣ୍ଡିତ ; ବୁଣା,

ବାପୀ-ବି. ବାମ୍ପୀ, ବୃହତ୍ କୂପ ।

ବାବା-ବି. ପିତା । [ସମ୍ବୋଧନ ।

ବାବୁ-ବି. ଭଦ୍ରଲୋକର ଉପାଧି ; ବାତ୍ସଲ୍ୟ-

ବାମ-ବିଂ. (ବମ୍-ଅ) ବାଁ, ଦକ୍ଷିଣେତର ; ପ୍ରତିକୂଳ; ସୁନ୍ଦର ।

ବାମ-ଦେବ-ବି. ଶିବ, ମହାଦେବ ।

ବାମା-ବି. ନାରୀ, ସୁନ୍ଦରୀ ସ୍ତ୍ରୀ ।

ବାମନ-ବିଂ. (ବାମ-ଇ-ଅନ) ଖର୍ବ; ବି. ଖର୍ବାକୃତି ଲୋକ; ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଅବତାରବିଶେଷ ।

ବାମେତର-ବିଂ. (ବାମ-ଇତର) ଦକ୍ଷିଣ ।

ବାମ୍ପ-ବି. ବାମ୍ପ ।

ବାୟବୀୟ-ବିଂ. ବାୟୁସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବାୟବ୍ୟ-ବିଂ. (ବାୟୁ-ଯ) ବାୟୁକୋଣ; ବାୟୁସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବାୟସ-ବି. (ବୟ୍-ଅସ) କାକ ।

ବାୟୁ-ବି. (ବା-ଉ) ବାତ, ପବନ ।

ବାୟୁ-ଭକ୍ଷ-ବି. ସର୍ପ ।

ବାୟୁ-ସଖା-ବି. ଅଗ୍ନି ।

ବାର-ବି. ବାସର; ସମୂହ; ପାଳି; ୧୨ ସଂଖ୍ୟା ।

ବାରଣ-ବି. (ବୃ-ଣିଚ୍-ଅନ) ହସ୍ତୀ; ନିଷେଧ ।

ବାରନାରୀ-ବି. ବାରବିଳାସିନୀ, ବେଶ୍ୟା ।

ବାରବେଳା-ଦେ. ଅଶୁଭ ସମୟ ହିନ୍ଦୁଜ୍ୟୋତିଷ-

ବାରମ୍ବାର-ଅ. ପୁନଃପୁନଃ । [ମତେ ।

ବାରାଙ୍ଗନା-ବି. (ବାର-ଅଙ୍ଗନା) ବେଶ୍ୟା ।

ବାରାଣସୀ-ବି. (ବରଣା-ଅସୀ) କାଶୀ ।

ବାରାନ୍ତର-ବି. (ବାର-ଅନ୍ତର) ଅନ୍ୟ ସମୟ ;

ବାରି-ବି. ଜଳ । [ଅନ୍ୟ ବାର ।

ବାରିଜ-ବି. (ବାରି-ଜନ-ଅ) ପଦ୍ମ; ଶଙ୍ଖ ।

ବାରିଦ-ବି. (ବାରି-ଦା-ଅ) ଜଳଦ, ମେଘ ।

ବାରିଧି
ବାରିନିଧି } ବି.(ବାରି-ଧି,ନିଧି) ସମୁଦ୍ର, ଜଳଧି ।

ବାରି-ବାହ-ବି. ମେଘ ।

ବାରୀନ୍ଦ୍ର-ବି. (ବାରି-ଇନ୍ଦ୍ର) ସମୁଦ୍ର ; ବରୁଣ ।

ବାରୁଣୀ-ବି. (ବରୁଣ-ଅ-ଈ) ପଶ୍ଚିମଦିଗ୍ ; ବରୁଣଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ।

ବାରୁଦ-ବି. ସୋରାଗନ୍ଧକ ମିଶ୍ରିତ ଚୂର୍ଣ୍ଣବିଶେଷ ।

ବାର୍ତ୍ତା-ବି. (ବୃତ୍ତି-ଅ-ଆ) ବୃତ୍ତାନ୍ତ, ସମ୍ବାଦ ।

ବାର୍ତ୍ତା-ବହ-ବି. ଦୂତ ।

ବାର୍ଦ୍ଦଲ-ବି. ବାଦଲ; ମେଘ ।

ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ-ବି. (ବୃଦ୍ଧ-କ-ଯ) ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥା ।

ବାର୍ଦ୍ଧୁଷିକ-ବି. (ବୃଦ୍ଧି-ଇ-କ) କୁସୀଦଜୀବୀ ।

ବାର୍ଯ୍ୟ-ବିଂ. (ବାର-ଯ) ବାରଣୀୟ, ବାରଣଯୋଗ୍ୟ ।

ବାର୍ଷିକ-ବିଂ. (ବର୍ଷ-ଇକ) ବାତ୍ସରିକ ।

ବାର୍ସି-ବି. ବଢେଇର କାଠ ହାଣିବା ଶସ୍ତ୍ର ।

ବାଲିଶ୍-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଉପାଧାନ, ତକିଆ ।

ବାଲ୍ମୀକି-ବି. (ବଲ୍ମୀକ-ଇ) ମୁନିବିଶେଷ ।

ବାବଦୂକ-ବିଂ. (ବଦ୍-ଯଙ୍-ଊକ) ବାଚାଳ ।

ବାଷ୍ପ, ବାସ୍ପ } ବି. (ବା-ସ୍ପୃକ୍-ପ) ବାଷ୍ପ ; ଅଶ୍ରୁ ।

ବାସ-ବି. (ବସ୍-ଅ) ଗୃହ; ବସ୍ତ୍ର; ସୁଗନ୍ଧ ।

ବାସକ-ବି. ବାସଙ୍ଗ ଗଛ ।

ବାସକ-ସଜ୍ଜା-ବି. ବେଶଭୂଷାଯୁକ୍ତା ନାୟିକା ।

ବାସନ-ବି. (ବସ୍-ଣିଚ୍ ଅନ) ସୁଗନ୍ଧୀକରଣ ; ପାତ୍ର । [ସୁଗନ୍ଧ ।

ବାସନା-ବି. (ବସ୍-ଣିଚ୍-ଅନ-ଆ) ବାଞ୍ଛା; ଆଶା;

ବାସନ୍ତ-ବିଂ. (ବସନ୍ତ-ଅ) ବସନ୍ତ ଋତୁ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବାସନ୍ତୀ-ବି. (ବସନ୍ତ-ଅ-ଈ) ନବମଲ୍ଲିକା; ଦୁର୍ଗା ।

ବାସର-ବି. (ବସ୍-ଣିଚ୍-ଅର) ଦିବସ; ବିବାହ-ସ୍ଥିର ଶୟନଗୃହ ।

ବାସବ-ବି. (ବସୁ-ଅ) ଇନ୍ଦ୍ର ।

ବାସି-ବିଂ. ପର୍ଯ୍ୟୁଷିତ । [ବସ୍ତ୍ରାବୃତ ।

ବାସିତ-ବିଂ. (ବସ୍-ଣିଚ୍-ତ) ସୁଗନ୍ଧୀକୃତ ;

ବାସିନ୍ଦା-ବିଂ. (ପାର୍ଶୀ) ବାସକାରୀ ।

ବାସୀ-ବିଂ. (ବସ-ଇନ୍ ବାସକାରୀ ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ବାସୁ-ବି. (ବସ୍ ଉ) ସର୍ବଭୂତବାସୀ ବିଷ୍ଣୁ ।

ବାସୁକି-ବି, (ବସୁ-କ-ଇ) ସର୍ପରାଜ ।

ବାସୁଙ୍ଗା-ବି. କଦଳୀ-ବାଉଙ୍ଗା ।

ବାସୁଦେବ-ବି. (ବସୁଦେବ-ଅ) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।

ବାସ୍ତରି-ବିଂ. ଦ୍ୱିସପ୍ତତି ।

ବାସ୍ତବ, ବାସ୍ତବିକ } ବିଂ. (ବସ୍ତୁ-ଅ, ଇକ) ପ୍ରକୃତ, ଯଥାର୍ଥ ।

ବାସ୍ତବ୍ୟ-ବିଂ. (ବସ୍-ଣିଚ୍-ତବ୍ୟ) ବାସଯୋଗ୍ୟ ।

ବାସ୍ତୁ-ବି. (ବସ-ତୁ) ଗୃହ ।

ବାସ୍ତୁଗ୍ରା-ବିଂ. ବାରକୁଣ୍ଡ । [ବହନକର୍ତ୍ତା ।

ବାହକ-ବି. (ବହ-ଣିଚ୍-ଅକ) ସାରଥି; ବିଂ.

ବାହନ-ବି. (ବହ-ଣିଚ୍-ଅନ) ଯାନ; ହସ୍ତୀ, ଅଶ୍ୱ, ନୌକା ପ୍ରଭୃତି ।

ବାହା-ବି. (ବାହୁଶବ୍ଦଜ) ଭୁଜ ।

ବାହା-ବି. (ବିବାହଶବ୍ଦଜ) ବିବାହ ।

ବାହାଡ଼ା-ବି. ଫଳବିଶେଷ ।

ବାହାନା–ବି. ଛଳନା ।

ବାହାପିଆ–ବିଂ. ଦୁଃସାହସୀ ।

ବାହାର–ବିଂ. ବହିର୍ଗତ ।

ବାହାର–ବି. ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ।

ବାହାରିବା–କ୍ରି. ବହିର୍ଗତ ହେବା ।   [ହିତ ।

ବାହିତ–ବିଂ. (ବହ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଚାଳିତ ; ପ୍ରବା-

ବାହିନୀ–ବି. (ବାହ୍-ଇନ୍-ଈ) ସେନା ; ନଦୀ ।

ବାହିବା–କ୍ରି. ନୌକା ଚଳାଇବା ।

ବାହୁ–ବି. (ବହ୍-ଉ) ଭୁଜ ; ଦ୍ୱିଭୁଜର ଭୁଜ ।

ବାହୁଙ୍ଗା–ବି. ଡାଳ ଓ ନଡ଼ିଆ ଗଛ ପ୍ରଭୃତିର

ବାହୁଙ୍ଗୀ–ବି. ଖରଦଣ୍ଡ ।   [ଶାଖା ।

ବାହୁଟିଆ–ବି. ହରଣବିଶେଷ ।

ବାହୁଟୀ–ବି. ହସ୍ତାଭରଣବିଶେଷ ।

ବାହୁଡ଼ା–ବି. (ବ୍ୟାବୃତ୍ତଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ।

ବାହୁଡ଼ିବା–କ୍ରି. ଲେଉଟିବା ।

ବାହ୍ୟ–ବିଂ. (ବହ୍ ଯ) ବହମାସ୍ଥ ; ବହିଃସ୍ଥ ।

ବି– ଉପସର୍ଗ (ବା-ଇ) ବିପରୀତ, ବିଶେଷ, ପ୍ରଭେଦ, ବିରୋଧ ପ୍ରଭୃତିର ସୂଚକ ।

ବିଂଶ–ବି. (ବିଂଶତି-ଅ) ବିଂଶତିର ପୂରଣ ।

ବିଂଶତି–ବି. କୋଡ଼ିଏ ସଂଖ୍ୟା ୨୦ ।

ବିଂଶତିତମ–ବିଂ. ବିଂଶତିର ପୂରଣ ।

ବିଆଣ–ବି. ପ୍ରସବ ।

ବିଆଳି–ବି. ଧାନ୍ୟବିଶେଷ ।   [ବିଶେଷ ।

ବିଇଁଛି–ବି. (ବିଚିଁକାଶବ୍ଦଜ) ଚର୍ମରୋଗ-

ବିକଚ–ବି. (ବି-କଚ୍-ଅ) ବିକଶିତ, ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ ।

ବିକଟ–ବିଂ. (ବି-କଟ୍-ଅ) ଭୟଙ୍କର; ବିକୃତ ।

ବିକତ୍ଥନ–ବି. (ବି-କତ୍ଥ୍-ଅନ) ମିଥ୍ୟାଶ୍ଳାଘା ।

ବିକର୍ତ୍ତନ–ବି. (ବି-କୃତ୍-ଅନ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ବିକଳ–ବିଂ. (ବି-କଳା) ଅବଶ; ବିହ୍ୱଳ; ଅସ-ମର୍ଥ; ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ବିକଳା–ବି. କଳାର ଷୋଡ଼ଶାଂଶ ।

ବିକଳାଙ୍ଗ–ବିଂ. (ବିକଳ-ଅଙ୍ଗ) ହୀନାଙ୍ଗ, ଖଞ୍ଜ ପ୍ରଭୃତି ।   [କଳ୍ପ ।

ବିକଳ୍ପ–ବି. (ବି-କଳ୍ପ) ସନ୍ଦେହ; ଭ୍ରମ; ବିପରୀତ

ବିକଶିତ } ବିଂ (ବି-କଶ୍, କସ୍-ତ) ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ,
ବିକସିତ } ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ ।

ବିକସ୍ୱର–ବିଂ. (ବି-କସ୍-ବର) ବିକାଶ-ଶୀଳ ।

ବିକା–ବି. (ବିକ୍ରୟଶବ୍ଦଜ) ବିକ୍ରୟ ।

ବିକାର–ବି. (ବି-କୃ-ଅ) ପ୍ରକୃତିର ଅନ୍ୟଥା-ଭାବ, ବିକୃତ ରୋଗ ।

ବିକାଶ–ବି. (ବି-କାଶ୍-ଅ) ପ୍ରକାଶ; ଉଲ୍ଲାସ ।

ବିକାଶନ–ବି. ପ୍ରସ୍ଫୁଟନ ।

ବିକିରଣ–ବି. (ବି-କୄ-ଅନ) ବିକ୍ଷେପଣ ।

ବିକୀର୍ଣ୍ଣ–ବିଂ. (ବି-କୄ-ତ) ବିକ୍ଷିପ୍ତ; ବିସ୍ତୃତ ।

ବିକୃତ–ବିଂ. (ବି-କୃ-ତ) ବିକାରପ୍ରାପ୍ତ । ଘୃଣିତ ।

ବିକୃତି–ବି. (ବି-କୃ-ତି) ପ୍ରକୃତିର ଅନ୍ୟଥାଭାବ ।

ବିକ୍ରମ–ବି. (ବି-କ୍ରମ୍-ଅ) ପରାକ୍ରମ, ଶୌର୍ଯ୍ୟ; ବୀରତ୍ୱ; ପଦକ୍ଷେପ ।

ବିକ୍ରୟ–ବି. (ବି-କ୍ରୀ-ଅ) ବିକିବା ।   [ଶାଳୀ ।

ବିକ୍ରାନ୍ତ–ବିଂ. (ବି-କ୍ରମ୍-ତ) ପରାକ୍ରାନ୍ତ, ବିକ୍ରମ-

ବିକ୍ରିୟା—ବି, ବିକାର, ବିକୃତି ।

ବିକ୍ରେତା—ବି°. (ବି-କ୍ରୀ-ତୃ) ବିକ୍ରୟ-କାରକ ।

ବିକ୍ରେୟ—ବି°. (ବି-କ୍ରୀ-ଯ) ବିକ୍ରୟ-ଯୋଗ୍ୟ ।

ବିକ୍ଳବ—ବି°. (ବି-କ୍ଳବ୍-ଅ) ବିହ୍ୱଳ; କାତର ।

ବିକ୍ଷିପ୍ତ—ବି°. (ବି-କ୍ଷିପ୍-ତ) ଏଣେତେଣେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ; ଉଦ୍‌ଭ୍ରାନ୍ତଚିତ୍ତ ।

ବିକ୍ଷେପ—ବି. (ବି-କ୍ଷିପ୍-ଅ) ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିକ୍ଷେପ; ଦୁଃଖ; ଭୟ; ଶୃଙ୍ଖଳ ।

ବିକ୍ଷୋଭ—ବି. (ବି-କ୍ଷୁଭ୍-ଅ) ଦୁଃଖ; ଶୃଙ୍ଖଳ ।

ବିଖ୍ୟାତ—ବି°. (ବି-ଖ୍ୟା-ତ) ପ୍ରସିଦ୍ଧ ।

ବିଗତ—ବି°. (ବି-ଗମ୍-ତ) ଅତୀତ; ପ୍ରସ୍ଥିତ ।

ବିଗମ—ବି. (ବି-ଗମ୍-ଅ) ଅପଗମ; ନିବୃତ୍ତି ।

ବିଗର୍ହଣ—ବି. (ବି-ଗର୍ହ୍-ଅନ) ନିନ୍ଦା, ଅପବାଦ ।

ବିଗର୍ହିତ—ବି°. (ବି-ଗର୍ହ୍-ତ) ନିନ୍ଦିତ ।

ବିଗଳିତ—ବି°. (ବି-ଗଲ୍-ତ) ସ୍ଖଳିତ; କ୍ଷରିତ ।

ବିଗିଡ଼ିବା—କ୍ରି. ବିକୃତ ହେବା, ଖରାପ ହେବା ।

ବିଗୁଣ—ବି°. (ବି-ଗୁଣ) ଗୁଣରହିତ ।

ବିଗ୍ନ—ବି°. (ବିଜ୍-ତ) ଉଦ୍‌ବେଜିତ; କାତର ।

ବିଗ୍ରହ—ବି. (ବି-ଗ୍ରହ୍-ଅ) ଶରୀର; ମୂର୍ତ୍ତି; ଯୁଦ୍ଧ; କଲହ ।

ବିଘଟନ—ବି. (ବି-ଘଟ୍-ଅନ) ବିଶ୍ଳେଷ; ବିରୋଧ ।

ବିଘଟିତ—ବି°. (ବି-ଘଟ୍-ତ) ବିଶ୍ଳେଷିତ, ବ୍ୟାହତ ।

ବିଘାତ—ବି. (ବି-ହନ୍-ଅ) ବିଘ୍ନ; ଆଘାତ ।

ବିଘ୍ନ—ବି. (ବି-ହନ୍-ଅ) ବ୍ୟାଘାତ, ବାଧା ।

ବିଘ୍ନ-ନାୟକ, ବିଘ୍ନେଶ—ବି. ଗଣେଶ ।

ବିଘ୍ନିତ—ବି°. ବ୍ୟାହତ ।

ବିଚକ୍ଷଣ—ବି°. (ବି-ଚକ୍ଷ୍-ଅନ) ଜ୍ଞାନୀ; ଦକ୍ଷ; ବିଦ୍ୱାନ୍ ।

ବିଚର୍ଚ୍ଚିକା—ବି. ବିଉଷ୍ଣରୋଗ; କାଚ୍ଛୁରୋଗ ।

ବିଚଳିତ—ବି°. (ବି-ଚଲ୍-ତ) ସ୍ଖଳିତ; ଭ୍ରଷ୍ଟ; ଅସ୍ଥିର ।

ବିଚାର—ବି. (ବି-ଚର୍-ଅ) ବିବେଚନା; ଯାଥାର୍ଥ୍ୟ-ନିରୂପଣ ।

ବିଚାରକ—ବି. (ବି-ଚର୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ବିଚାର-କର୍ତ୍ତା; ମୀମାଂସାକାରକ ।

ବିଚାରଣା—ବି. (ବି-ଚର୍-ଣିଚ୍-ଅନ-ଆ) ବିଚାର, ବିବେଚନା ।

ବିଚାରଣୀୟ—ବି°. (ବି-ଚର୍-ଅନୀୟ) ବିଚାର୍ଯ୍ୟ, ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ।

ବିଚାରିତ—ବି°. (ବି-ଚର୍-ତ) ବିବେଚିତ, ମୀମାଂସିତ ।

ବିଚାର୍ଯ୍ୟ—ବି°. (ବି-ଚର୍-ଯ) ବିବେଚ୍ୟ; ବିଚାର-ଯୋଗ୍ୟ ।

ବିଚିତ୍ର—ବି°. (ବି-ଚିତ୍ର-ଅ) ନାନାବର୍ଣ୍ଣ-ବିଶିଷ୍ଟ; ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ; ସୁନ୍ଦର ।

ବିଚିତ୍ରିତ—ବି°. (ବିଚିତ୍ର-ଇତ) ନାନାବର୍ଣ୍ଣ-ବିଶିଷ୍ଟ ।

ବିଚେତନ—ବି°. (ବି-ଚେତନା) ଅଚେତନ ।

ବିଚେୟ—ବି°. (ବି-ଚି-ଯ) ଅନ୍ୱେଷଣୀୟ ।

ବିଚେଷ୍ଟିତ—ବି. (ବି-ଚେଷ୍ଟ-ତ) ଅଙ୍ଗପରିବର୍ତ୍ତନ-କ୍ରିୟା ।

ବିଚ୍ୟୁତି—ବି. ଭ୍ରଂଶ, ସ୍ଖଳନ ।

ବିଚ୍ଛିନ୍ନ—ବି°. (ବି-ଛିଦ୍-ତ) ବିଯୁକ୍ତ; ବିଭିନ୍ନ ।

ବିଚ୍ଛେଦ—ବି. (ବି-ଛିଦ୍-ଅ) ବିୟୋଗ; ବିରହ; ପାର୍ଥକ୍ୟ ।

ବିଛା—ବି. (ବୃଶ୍ଚିକଶବ୍ଦଜ) ବୃଶ୍ଚିକ ।

ବିଛୁଆତି—ବି. କଣ୍ଡୁ-କାଣ୍ଡ ଲତାବିଶେଷ ।

ବି-ଜନ-ବି. ନିର୍ଜନ ।
ବିଜୟ-ବି. (ବି-ଜି-ଅ) ଜୟ ।
ବିଜୟା-ବି. ଗଣ୍ଡେର; ଦୁର୍ଗା । [ପ୍ରାପ୍ତ ।
ବିଜୟୀ-ବି. (ବି-ଜି-ଇନ୍) ଜୟଯୁକ୍ତ, ଜୟ-
ବିଜାତୀୟ-ବି. (ବି-ଜାତି-ଈୟ) ଭିନ୍ନଧର୍ମା-
କ୍ରାନ୍ତ ।
ବିଜିତ-(ବି-ଜି-ତ) ପରାଭୂତ, ପରାଜିତ ।
ବିଜୁଳି-ବି. (ବିଦ୍ୟୁତଶବ୍ଦଜ) ବିଦ୍ୟୁତ, ତଡ଼ିତ ।
ବିଜୃମ୍ଭଣ-ବି. (ବି-ଜୃମ୍ଭ-ଅନ) ହାଇମାରିବା ।
ବିଜେତା-ବି. (ବି-ଜି-ତୃ) ଜୟୀ ।
ବିଜେୟ ବି. (ବି-ଜି-ଯ) ଜୟ କରିବାର
ଯୋଗ୍ୟ ।
ବିଜ୍ଞ-ବି. (ବି-ଜ୍ଞା-ଅ) ବିଶେଷଜ୍ଞ, ଜ୍ଞାନୀ ।
ବିଜ୍ଞପ୍ତି-ବି. (ବି-ଜ୍ଞା-ଣିଚ୍ ତି) ବିଜ୍ଞାପନ ।
ବିଜ୍ଞାନ-ବି. (ବି-ଜ୍ଞା-ଅନ) ପଦାର୍ଥର ତତ୍ତ୍ୱନିର୍ଣ୍ଣା-
ୟକ ଶାସ୍ତ୍ର, ଆତ୍ମତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ।
ବିଜ୍ଞାପନ-ବି. (ବି-ଜ୍ଞା-ଣିଚ୍-ଅନ) ନିବେଦନ,
ବିଶେଷରୂପେ ଜଣାଇବା ।
ବିଜ୍ଞାପିତ-ବି. ନିବେଦିତ ।
ବିଞ୍ଚଣା-ବି. (ବ୍ୟଜନଶବ୍ଦଜ) ବ୍ୟଜନ, ପଙ୍ଖା ।
ବିଟ-ବି. (ବିଟ୍-ଅ) ଧୂର୍ତ୍ତ; ଲମ୍ପଟ; ଲବଣବିଶେଷ ।
ବିଟଙ୍କ-ବି. ପାରାଭାଡ଼ି ।
ବିଟପ-ବି. (ବିଟ୍-ଅପ) ଶାଖା, ଡାଳ; ଲମ୍ପଟ ।
ବିଟପୀ-ବି. (ବିଟପ-ଇନ୍) ତରୁ, ବୃକ୍ଷ; ବ୍ୟଭି-
ବିଟୋଳ-ବି. ଦୁଷ୍ଟ । [ଚାରିଣୀ ।
ବିଡ଼ଙ୍ଗ-ବି. (ବିଡ୍ ଅଙ୍ଗ) ଔଷଧବିଶେଷ ।

ବିଡ଼ମ୍ବନ, ବିଡ଼ମ୍ବନା-ବି. (ବି-ଡମ୍ବ୍-ଅନ,
ଆ) ଅନୁକରଣ ; ପ୍ରବଞ୍ଚନା ; ଉପହସନୀୟ
ବ୍ୟାପାର ।
ବିଡ଼ମ୍ବିତ-ବି. (ବି-ଡମ୍ବ୍-ତ) ପ୍ରବଞ୍ଚିତ ;
ବିଡ଼ା-ବି. ଗୋଛା । [ଉପହସିତ ।
ବିଡ଼ାଳ-ବି. ବିଲେଇ ।
ବିଡ଼ିଆ-ବି. (ବୀଟିକାଶବ୍ଦଜ) ପାନଖିଲ ।
ବିଡ଼ିବା-କ୍ରି. ପରଖିବା ।
ବିଡ଼ୌଜାଃ-ବି. (ବିଟ୍-ଓଜଃ) ଇନ୍ଦ୍ର ।
ବିଣ୍ଡା-ବି. ବସ୍ତ୍ର ବା ପାଳ ପ୍ରଭୃତିର ମେଣ୍ଡା ।
ବିତଂସ-ବି. ପକ୍ଷୀ ଧରିବା ଜାଲ ।
ବିତଣ୍ଡା-ବି. (ବି-ତଣ୍ଡ୍-ଅ-ଆ) ବିତର୍କ; ବାଗ୍‌ଯୁଦ୍ଧ ।
ବିତତ-ବି. (ବି-ତନ୍-ତ) ବିସ୍ତୃତ ।
ବିତଥ-ବି. (ବି-ତଥା-ଅ) ବିଫଳ; ମିଥ୍ୟା ।
ବିତରଣ-ବି. (ବି-ତୃ-ଅନ) ଦାନ; ବଣ୍ଟନ ।
ବିତର୍କ-ବି. (ବି-ତର୍କ୍-ଅ) ବାଦାନୁବାଦ; ଅନୁ-
ମାନ ।
ବିତଳ-ବି. ସପ୍ତ ପାତାଳର ଦ୍ୱିତୀୟ ପାତାଳ ।
ବିତସ୍ତି-ବି. ଏକ ଚଖଣ୍ଡ, ବାର ଅଙ୍ଗୁଳି ପରିମାଣ ।
ବିତାନ-ବି. (ବି-ତନ୍-ଅ) ଚାନ୍ଦୁଆ; ପଟମଣ୍ଡପ ;
ବିସ୍ତାର ।
ବିତିବା-କ୍ରି. ବିଗତ ହେବା, ଯାପିତ ହେବା ।
ବିତୃଷ୍ଣା-ବି. ଅନିଚ୍ଛା; ଅରୁଚି ।
ବିତ୍ତ-ବି. (ବିଦ୍-ତ) ଧନ, ସମ୍ପତ୍ତି ।
ବିଦ୍-ବି. (ବିଦ୍-କ୍ୱିପ୍) ଯେ ଜାଣେ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ)

ବିଦ-ବି. ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ବାମ ବାହୁର ଅଳଙ୍କାର-ବିଶେଷ । [ଚତୁର; ନିପୁଣ ।

ବିଦଗ୍ଧ ବିଂ. (ବି-ଦହ୍-ତ) ରସଜ୍ଞ; ପଣ୍ଡିତ;

ବିଦର୍ଭ-ବି. ବରାର ପ୍ରଦେଶ ।

ବିଦାକୀ-ବି. (ଦାଧାଭୁଜ) ମେଲାଣି ଧନାଦ ।

ବିଦାୟ-ବି. (ବି-ଦା-ଯ) ଗମନାନୁମତି; ମେଲାଣି ।

ବିଦାରକ-ବିଂ. (ବି-ଦୃ-ଅକ) ବିଦୀର୍ଣ୍ଣକାରୀ ।

ବିଦାରଣ-ବି. (ବି-ଦୃ-ଣିଚ୍-ଅନ) ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ-କରଣ, ଭେଦନ, ମାରଣ ।

ବିଦାରିତ ବିଂ. (ବି-ଦୃ-ଣିଚ୍-ତ) ଭେଦିତ ।

ବିଦିକ୍-ବି. ଦୁଇ ଦିଗର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ କୋଣ ।

ବିଦିତ-ବିଂ. (ବିଦ୍-ତ) ଅବଗତ, ଜ୍ଞାତ ।

ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ. (ବି-ଦୃ-ତ) ଚିରା; ଭିନ୍ନ ।

ବିଦୁର-ବି. ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କ ପିତୃବ୍ୟ ।

ବିଦୁଷୀ-ବି. (ବିଦ୍ୱସ୍-ଈ) ବିଦ୍ୟାବତୀସ୍ତ୍ରୀ, ପଣ୍ଡିତା ।

ବିଦୂଷକ-ବି. (ବି-ଦୂଷ ଅକ) ନାଟକ-ନାୟକର ପରିହାସ-କାରୀ ସହାୟ ।

ବି-ଦେଶ-ବି. ଦେଶାନ୍ତର, ଭିନ୍ନ ଦେଶ ।

ବିଦେଶୀ, ବିଦେଶୀୟ-ବିଂ. (ବିଦେଶ-ଇନ୍, ଈୟ) ଭିନ୍ନଦେଶବାସୀ ।

ବି-ଦେହ-ବି. ମିଥିଳା; ବିଂ- ଦେହରହିତ ।

ବିଦ୍ଧ-ବିଂ. (ବ୍ୟଧ୍-ତ) ଛିଦ୍ରିତ; ସମୁଦ୍‌କୀର୍ଣ୍ଣ; ଆହତ । [ସ୍ଥିତ ।

ବିଦ୍ୟମାନ-ବିଂ. (ବିଦ୍-ଆନ) ବର୍ତ୍ତମାନ, ଉପ-

ବିଦ୍ୟା-ବି. (ବିଦ୍-ଯ-ଅ) ଅଧ୍ୟୟନ ଜନିତ-ଜ୍ଞାନ ।

ବିଦ୍ୟା-ଧର-ବି. ଗନ୍ଧର୍ବ; କିନ୍ନର ।

ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ-ବି. (ବିଦ୍ୟା-ଅର୍ଥ-ଇନ୍) ଛାତ୍ର, ଶିଷ୍ୟ ।

ବିଦ୍ୟାଳୟ-ବି. (ବିଦ୍ୟା-ଆଳୟ) ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷାର ସ୍ଥାନ ।

ବିଦ୍ୟାବାନ୍-ବିଂ. (ବିଦ୍ୟା-ବତ୍) ପଣ୍ଡିତ, ବିଦ୍ୱାନ୍ ।

ବିଦ୍ୟୁତ୍-ବି. (ବି-ଦ୍ୟୁତ୍-କ୍ୱିପ୍) ବିଜୁଳି, ସୌଦାମିନୀ ।

ବିଦ୍ୟୁଲ୍ଲତା-ବି. (ବିଦ୍ୟୁତ୍-ଲତା) ବିଜୁଳି ।

ବିଦ୍ରଧି-ବି. (ବିଦ୍ର ଧା-ଇ) ବ୍ରଣବିଶେଷ ।

ବିଦ୍ରୁତ-ବିଂ. (ବି-ଦ୍ରୁ-ତ) ଦ୍ରବୀଭୂତ, ପଳାୟିତ; ଭୀତ ।

ବିଦ୍ରୁମ-ବି. ପଦ୍ମରାଗ-ମଣି; ପ୍ରବାଳ, ପୋହଳା ।

ବିଦ୍ରୋହ-ବି. (ବି-ଦ୍ରୁହ୍-ଅ) ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ ।

ବିଦ୍ରୋହୀ-ବିଂ. (ବିଦ୍ରୋହ-ଇନ) ବିରୁଦ୍ଧାଚାରୀ, ବିଦ୍ରୋହକାରୀ ।

ବିଦ୍ୱାନ୍-ବିଂ. (ବିଦ୍-ବସ) ପଣ୍ଡିତ, ବିଦ୍ୟାବାନ୍ ।

ବିଦ୍ୱିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ବି-ଦ୍ୱିଷ୍-ତ) ଦ୍ୱେଷ ଭାବରେ ଘୃଣିତ ।

ବିଦ୍ୱେଷ-ବି. (ବି-ଦ୍ୱିଷ୍-ଅ) ଶତ୍ରୁତା, ଦ୍ୱେଷ ।

ବିଦ୍ୱେଷୀ-ବିଂ. (ବି-ଦ୍ୱିଷ୍-ଇନ) ଦ୍ୱେଷକାରୀ ।

ବିଧ-ବି. (ବି-ଧା-ଅ) ପ୍ରକାର ।

ବିଧବା-ସ୍ତ୍ରୀ. (ବି-ଧବ) ପତିହୀନା, ମୃତପତିକା ।

ବିଧା-ବି. ହସ୍ତ-ମୁଷ୍ଟି ଦ୍ୱାରା ମାଡ଼ ।

ବିଧାତା-ବି. (ବି-ଧା-ତୃ) ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ।

ବିଧାନ-ବି. (ବି-ଧା-ଅନ) ନିୟମ, ବିଧି; ନିର୍ମାଣ ।

ବିଧି-ବି. (ବି-ଧା-ଇ) ବିଧାତା; ନିୟମ; ଅନୁ-

ବିଧି-ଜ୍ଞ-ବିଂ. ବିଧାନଜ୍ଞ; ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ । [ଷ୍ଠାନ ।

ବିଧି-ପୂର୍ବକ-କ୍ରି. ବିଂ. ବିଧାନଅନୁସାରେ ।

ବିଧି-ବହି-ଅ°. ଯଥାବିଧି ।
ବିଧୁ-ବି. (ବି-ଧେ-ଉ) ଚନ୍ଦ୍ର; କର୍ପୂର ।
ବିଧୁନନ-ବି. (ବି-ଧୂ-ଣିଚ୍-ଅନ) କମ୍ପନ ।
ବିଧୁନିତ-ବି°. କମ୍ପିତ ।
ବିଧୁନ୍ତୁଦ-ବି. (ବିଧୁ-ତୁଦ୍-ଅ) ରାହୁଗ୍ରହ ।
ବିଧୁର-ବି°. (ବି-ଧୁର୍-ଅ) ଆର୍ତ୍ତ; କାତର; ଦୁଃଖିତ ।
ବିଧୃତ-ବି°. (ବି-ଧୃ-ତ) ଧୃତ; ଅବଲମ୍ବିତ ।
ବିଧେୟ-ବି°. (ବି-ଧା-ଯ) କର୍ତ୍ତବ୍ୟ; ଉଚିତ ।
ବିଧ୍ୱଂସ-ବି. (ବି-ଧ୍ୱନ୍ସ୍-ଅ) ବିନାଶ ।
ବିଧ୍ୱସ୍ତ-ବି°. (ବି-ଧ୍ୱନ୍ସ୍-ତ) ବିନଷ୍ଟ ।
ବିନତ ବି°. (ବି-ନମ୍-ତ) ଅବନତ; ପ୍ରଣତ ।
ବିନତା-ବି (ବି-ନମ୍-ତ-ଅ) କଶ୍ୟପ-ମୁନି-ପତ୍ନୀ, ଅରୁଣ ଓ ଗରୁଡ଼ର ମାତା ।
ବିନୟ-ବି. (ବି-ନୀ-ଅ) ନମ୍ରତା, ଶିଷ୍ଟତା ।
ବିନୟନ-ବି. (ବି-ନୀ-ଅନ) ଶିକ୍ଷା ।
ବିନୟୀ-ବି°. (ବି-ନୀ-ଇନ୍) ନମ୍ର, ବିନୀତ ।
ବିନଶ୍ୱର-ବି°. (ବି-ନଶ୍-ବର) ଅନିତ୍ୟ, ଧ୍ୱଂସଶୀଳ ।
ବିନଷ୍ଟ-ବି°. (ବି-ନଶ୍-ତ) ବିଧ୍ୱସ୍ତ, ନାଶପ୍ରାପ୍ତ ।
ବିନା-ଅ°. ବ୍ୟତିରେକେ ।
ବିନାୟକ-ବି. (ବି-ନୀ-ଅକ) ଗଣେଶ ।
ବିନାଶ-ବି. (ବି-ନଶ୍-ଅ) ଧ୍ୱଂସ; ସଂହାର ।
ବିନାଶିତ-ବି°. (ବି ନଶ୍-ଣିଚ୍-ତ) ନିହତ ।
ବିନିଃସୃତ-ବି°. (ବି-ନିର୍-ସୃ-ତ) ବହିର୍ଗତ, ନିର୍ଗତ ।

ବିନିଦ୍ର-ବି°. (ବି-ନିଦ୍ରା) ଜାଗରୂକ, ନିଦ୍ରାରହିତ ।
ବିନିମୟ-ବି. (ବି ନି-ମୀ-ଅ) ପରିବର୍ତ୍ତ, ବଦଳ ।
ବିନୀତ-ବି°. (ବି-ନୀ-ତ) ନମ୍ର, ଶାନ୍ତ; ଶିକ୍ଷିତ; ଶାସିତ ।
ବିନୁ-ଅ°. (ବିନାଶବ୍ଦଜ) ବ୍ୟତିରେକେ ।
ବିନେତା-ବି°. (ବି-ନୀ-ତୃ) ଶିକ୍ଷକ, ନିୟମ-କର୍ତ୍ତା ।
ବିନେୟ-ବି°. (ବି-ନୀ ଯ) ଶିକ୍ଷଣୀୟ; ଶାସନୀୟ ।
ବିନୋଦ, ବିନୋଦନ-ବି. (ବି-ନୁଦ୍-ଅ, ଅନ) ପ୍ରବୋଧ; ଆମୋଦ । [ଅନୁସାର ।
ବିନ୍ଦୁ-ବି. (ବିନ୍ଦ୍-ଉ) ଟୋପା, ଦ୍ରବଦ୍ରବ୍ୟର କଣା;
ବିନ୍ଧ-ବି. (ବ୍ୟଧ୍-ଧାତୁଜ) ଛିଦ୍ର, ରନ୍ଧ୍ର ।
ବିନ୍ଧାଣି-ବି. ବାଉଁଶର । [କରିବା ।
ବିନ୍ଧିବା-କ୍ରି. ବି. ଫୋଡ଼ିବା; ଶୃଙ୍ଗଦ୍ୱାରା ଅଘାତ
ବିନ୍ଧ୍ୟ-ବି. ପର୍ବତବିଶେଷ । [କ୍ରମେ ଅର୍ପିତ ।
ବିନ୍ୟସ୍ତ-ବି. (ବି-ନି-ଅସ-ତ) ସ୍ଥାପିତ; ଯଥା-
ବିନ୍ୟାସ-ବି. (ବି-ନି-ଅସ୍-ଅ) ସ୍ଥାପନ; ରଚନା;
ବିପକ୍ଷ-ବି. ବିରୁଦ୍ଧ ପକ୍ଷ, ଶତ୍ରୁ । [ସଜ୍ଜା ।
ବିପକ୍ଷତା-ବି. ଶତ୍ରୁତା, ପ୍ରତିକୂଳତା ।
ବିପକ୍ଷୀ-ବି. ବାଣ ।
ବିପଣି-ବି. (ବି-ପଣ୍-ଇ) ଦୋକାନ; ବଜାର ।
ବିପତ୍ତି-ବି. (ବି-ପଦ୍-ତି) ଆପଦ; ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ।
ବିପଥ-ବି. କୁପଥ ।
ବିପଦ୍-ବି. (ବି-ପଦ୍-କ୍ୱିପ୍) ଆପଦ; ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ।
ବିପନ୍ନ-ବି°. (ବି-ପଦ୍-ତ) ଦୁରବସ୍ଥାପନ୍ନ ।
ବିପରୀତ-ବି°. (ବି-ପରି-ଇ-ତ) ବିରୁଦ୍ଧ; ଓଲଟା ।

ବିପର୍ଯ୍ୟୟ-ବି. (ବି-ପରି-ଇ-ଅ) ବୈପରୀତ୍ୟ ।
ବିପର୍ଯ୍ୟସ୍ତ-ବିଂ. (ବି-ପରି-ଅସ୍-ତ) ବ୍ୟତିକ୍ରାନ୍ତ, ଓଲଟ ପାଲଟ ।
ବିପର୍ଯ୍ୟାସ-ବି. (ବି-ପରି-ଅସ୍-ଅ) ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ।
ବିପଳ-ବି. କାଳର ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅଂଶ ।
ବିପଶ୍ଚିତ୍-ବି. ବିଦ୍ୱାନ୍ ।
ବିପାକ-ବି. (ବି-ପଚ୍-ଅ) ପରିଣାମ; କର୍ମଫଳ ।
ବିପାଟନ-ବି. (ବି-ପଟ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ବିଦାରଣ ।
ବିପିନ-ବି. କାନନ, ବନ ।
ବିପୁଳ-ବିଂ. (ବି-ପୁଲ୍-ଅ) ବୃହତ୍, ମହତ୍ ।
ବିପ୍ର-ବି. (ବି-ପ୍ରା-ଅ) ବ୍ରାହ୍ମଣ ।
ବିପ୍ରକର୍ଷଣ-ବି. (ବି-ପ୍ର-କୃଷ୍-ଅନ) ଦୂରଗମନ ।
ବିପ୍ରକୃଷ୍ଟ-ବିଂ. ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ । [ରିତ ।
ବିପ୍ରଲବ୍ଧ-ବିଂ. (ବି-ପ୍ର-ଲଭ୍-ତ) ବଞ୍ଚିତ, ପ୍ରତା-
ବିପ୍ରଲମ୍ଭ-ବି. (ବି-ପ୍ର-ଲଭ୍-ଅ) ପ୍ରତାରଣା; ବିବାଦ; ବିରହ ।
ବି-ପ୍ରିୟ-ବିଂ. ଅପ୍ରିୟ; ବି. ଅନିଷ୍ଟ ।
ବିପ୍ଳବ-ବି. (ବି-ପ୍ଲୁ-ଅ) ବିଦ୍ରୋହ; ଉପଦ୍ରବ ।
ବିପ୍ଳୁତ-ବିଂ. (ବି-ପ୍ଲୁ-ତ) ଆର୍ତ୍ତ; ଉପଦ୍ରୁତ ।
ବିଫଳ-ବିଂ. (ବି-ଫଳ) ନିଷ୍ଫଳ, ନିରର୍ଥକ ।
ବିବନ୍ଧ-ବି. ମୂତ୍ର-ପୁରୀଷର ଅବରୋଧ ।
ବିବୁଧ-ବି. (ବି-ବୁଧ-ଅ) ଦେବତା; ପଣ୍ଡିତ ।
ବି-ବୋଧ-ବି. ଜାଗରଣ; ଜ୍ଞାନ ।
ବିଭକ୍ତ-ବିଂ. (ବି-ଭଜ୍-ତ) ପୃଥକ୍କୃତ ।
ବିଭକ୍ତି-ବି. (ବି-ଭଜ୍-ତି) ବିଭାଗ; ବ୍ୟାକରଣରେ ଶବ୍ଦ ବା କ୍ରିୟାର ପ୍ରତ୍ୟୟ ।

ବିଭବ-ବି. (ବି-ଭୂ-ଅ) ଧନ, ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ।
ବିଭା-ବି. (ବି-ଭା-ଅ-ଆ) ପ୍ରଭା, ଦୀପ୍ତି ।
ବିଭା-ବି. (ବିବାହଶବ୍ଦଜ) ବିବାହ ।
ବିଭାକର-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ
ବିଭାଗ-ବି. (ବି-ଭଜ୍-ଅ) ଅଂଶ, ଭାଗ ।
ବିଭାଜକ-ବିଂ. (ବି-ଭଜ୍-ଅକ) ବିଭାଗକର୍ତ୍ତା ।
ବିଭାଜ୍ୟ-ବିଂ. (ବି-ଭଜ୍-ଯ) ବିଭାଗଯୋଗ୍ୟ ।
ବିଭାତ-ବି. (ବି-ଭା-ତ) ପ୍ରଭାତ ।
ବିଭାବ-ବି. (ବି-ଭୂ-ଅ) ଶୋକ, କ୍ରୋଧ, ଉତ୍-ସାହାଦି ଭାବ । [ଚିନ୍ତନୀୟ, ଭାବ୍ୟ ।
ବିଭାବ୍ୟ-ବିଂ. (ବି-ଭୂ-ଣିଚ୍-ଯ) ବିଭାବନୀୟ,
ବିଭାବରୀ-ବି. (ବି-ଭା-ବନ୍ପ) ରାତ୍ରି, ରଜନୀ ।
ବିଭା-ବସୁ-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ; ଅଗ୍ନି ।
ବିଭାସିତ-ବିଂ. (ବି-ଭାସ୍-ତ) ଦୀପିତ; ପ୍ରକାଶିତ ।
ବିଭିନ୍ନ-ବିଂ. (ବି-ଭିଦ୍-ତ) ପୃଥକ୍ଭୂତ; ଅନ୍ୟ-ବିଧ; ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ ।
ବିଭୀତକ-ଦେ. ବାହାଡା ଗଛ ।
ବିଭୀଷଣ-ବି. (ବି-ଭୀଷ୍-ଅନ) ରାବଣର କନିଷ୍ଠ ଭ୍ରାତା; ବିଂ. ଭୟଙ୍କର । [ର୍ଶନ ।
ବିଭୀଷିକା-ବି. (ବି-ଭୀଷ୍-ଅକ-ଆ) ଭୟପ୍ରଦ-
ବିଭୁ-ବି. (ବି-ଭୂ-ଉ) ପ୍ରଭୁ, ପରମେଶ୍ୱର ।
ବିଭୂତି-ବି. (ବି-ଭୂ-ତି) ସମ୍ପତ୍ତି, ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ; ଭସ୍ମ ।
ବିଭୂଷିତ-ବିଂ. (ବି-ଭୂଷ୍-ତ) ଅଳଙ୍କୃତ,
ବିଭେଦ-ବି. ପ୍ରଭେଦ । [ଶୋଭିତ ।
ବିଭୋଳ-ବିଂ. ବିହ୍ୱଳ, ମତ୍ତ । [ସଂଶୟ ।
ବିଭ୍ରମ-ବି. (ବି-ଭ୍ରମ୍-ଅ) ବିଳାସ; ଭ୍ରମ;

ବିଭ୍ରାଟ୍—ବିଂ. (ବି-ଭ୍ରାଜ୍-କ୍ୱିପ) ଶୋଭମାନ ; ବି. ଅପଦ୍ । [ମନସ୍କ ବିଷଣ୍ଣ ।

ବିମନାଃ, ବିମନସ୍କ—ବିଂ. (ବି-ମନସ୍-କ) ଅନ୍ୟ-

ବିମନାୟମାନ—ବିଂ (ବି-ମନଃ-ଯ-ଅନ) ବିଷଣ୍ଣ ।

ବିମର୍ଶ—ବି. (ବି-ମୃଶ୍-ଅ) ବିଚାର, ବିତର୍କ ।

ବିମର୍ଷ—ବି. (ବି-ମୃଷ୍-ଅ) ବିଷାଦ ।

ବିମଳ—ବିଂ. ନିର୍ମଳ ; ଶୁଭ୍ର ।

ବିମାତା—ବି. ସାବତ ମା ।

ବିମାନ—ବି. (ବି-ମା-ଅନ) ବ୍ୟୋମଯାନ; ମଣ୍ଡପ ।

ବି-ମିଶ୍ର—ବିଂ. ମିଶ୍ରିତ । [ତ୍ୟକ୍ତ ।

ବିମୁକ୍ତ—ବିଂ. (ବି-ମୁଚ୍ ତ) ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ; ପରି-

ବିମୁଖ—ବିଂ. ପରାଙ୍ମୁଖ; ଅପ୍ରସନ୍ନ ।

ବିମୂଢ଼—ବିଂ. (ବି-ମୁହ୍-ତ) ନିର୍ବୋଧ, ମୂର୍ଖ ।

ବିମୃଶ୍ୟକାରୀ, ବିମୃଷ୍ୟକାରୀ—ବିଂ. (ବି-ମୃଶ୍ୟ, ମୃଷ୍ୟ-କୃ-ଇନ) ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ବିବେଚନା କରି କର୍ମ କରେ ।

ବିମୋଚନ—ବି, (ବି-ମୁଚ୍-ଅନ) ମୁକ୍ତି; ଉଦ୍ଧାର ।

ବିମୋହନ—ବିଂ. (ବି-ମୁହ-ଣିଚ୍-ଅନ) ମୋହ-ଜନକ ।

ବିମ୍ବ—ବି. (ବିମ୍-ଅ) ମଣ୍ଡଳ; ଛାୟା, ପ୍ରତିବିମ୍ବ ; କଇଁଚିକାକୃତ ଫଳ । [ବିମ୍ବିତ ।

ବିମ୍ବିତ—ବିଂ. (ବିମ୍ବ-ଇତ) ପ୍ରତିଫଳିତ, ପ୍ରତି-

ବିମ୍ବୋଷ୍ଠ—ବିଂ. (ବିମ୍ବ-ଓଷ୍ଠ) ପକ୍ୱବିମ୍ବପରି ରକ୍ତ-

ବିୟତ୍—ବି. ଆକାଶ । [ବର୍ଣ୍ଣ ଓଷ୍ଠ-ବିଶିଷ୍ଟ ।

ବିୟୁକ୍ତ—ବିଂ. (ବି-ଯୁଜ୍-ତ) ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ।

ବିୟୋଗ—ବି. (ବି-ଯୁଜ୍-ଅ) ବିଚ୍ଛେଦ ; ମୃତ୍ୟୁ ; ଗଣିତରେ ବ୍ୟବକଳନ ।

ବିୟୋଜିତ—ବିଂ. (ବି-ଯୁଜ୍-ଣିଚ୍-ତ) ପୃଥକ୍‌କୃତ ।

ବିୟୋଡ଼—ବିଂ. ଅଯୁଗ୍ମ । [ଉଦାସୀନ ।

ବିରକ୍ତ—ବିଂ. (ବି-ରନ୍‌ଜ୍-ତ) ବିମୁଖ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ;

ବିରକ୍ତି—ବି. (ବି-ରନ୍‌ଜ୍-ତି) ଅସନ୍ତୋଷ ; ବୈରାଗ୍ୟ ।

ବିରଞ୍ଚି, ବିରିଞ୍ଚି—ବି. ବ୍ରହ୍ମା ।

ବିରତ—ବିଂ. (ବି-ରମ୍-ତ) ନିବୃତ୍ତ, କ୍ଷାନ୍ତ ।

ବିରତି—ବି. (ବି-ରମ୍-ତି) ନିବୃତ୍ତି ।

ବିରଳ—ବିଂ. ଅନିବଡ଼, ଛଡ଼ାଛଡ଼ା; ଅଳ୍ପ ;

ବି-ରସ—ବିଂ ରସହୀନ; ମଳିନ । [ନିର୍ଜନ ।

ବିରହ—ବି. (ବି-ରହ-ଅ) ବିଚ୍ଛେଦ; ଅଭାବ ।

ବିରହିତ—ବିଂ. ବର୍ଜ୍ଜିତ, ରହିତ ।

ବିରହିଣୀ—ବିଂ. ବିଚ୍ଛେଦ-କ୍ଲେଶ ଯୁକ୍ତା ।

ବିରହୀ—ବିଂ ବିଚ୍ଛେଦ-କ୍ଲେଶ-ଯୁକ୍ତ ।

ବିରାଗ—ବି. (ବି-ରନ୍‌ଜ୍-ଅ) ବୈରାଗ୍ୟ, ବିରକ୍ତି ।

ବିରାଗୀ—ବିଂ. ବୈରାଗ୍ୟଯୁକ୍ତ । [ଶୋଭମାନ ।

ବିରାଜମାନ—ବିଂ. (ବି-ରାଜ୍-ଅନ) ଶ୍ରୀବିଶିଷ୍ଟ,

ବିରାଜିତ—ବିଂ.(ବି-ରାଜ୍-ତ) ଶୋଭିତ, ପ୍ରକାଶିତ ।

ବିରାଟ୍—ବିଂ. (ବି-ରାଜ୍-କ୍ୱିପ୍) ବ୍ୟାପକ; ଅତି ବୃହତ୍; ବି. ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ପୁରୁଷ ।

ବିରାମ—ବି. (ବି-ରମ୍-ଅ) ବିଶ୍ରାମ; ନିବୃତ୍ତି ।

ବିରୁଡ଼ି—ବି. ଦଂଶନକାରୀ ପତଙ୍ଗବିଶେଷ ।

ବିରୁତ—ବି. (ବି-ରୁ-ତ) କୂଜିତ ।

ବିରୁଦ୍ଧ—ବିଂ. (ବି-ରୁଧ୍-ତ) ବିପରୀତ; ବିପକ୍ଷ; ପ୍ରତିକୂଳ ।

ବିରୂପ—ବିଂ. (ବି ରୂପ) କୁରୂପ ।

ବିରୂପାକ୍ଷ-ବି. (ବିରୂପ-ଅକ୍ଷି) ଶିବ, ତ୍ରିଲୋଚନ ।

ବିରେଚନ-ବି. (ବି-ରିଚ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ମଳ-
  ନିଃସାରଣ । [ନିଃସାରକ ।

ବିରେଚକ-ବିଂ. (ବି-ରିଚ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ମଳ-

ବିରୋଧ-ବି. (ବି-ରୁଧ-ଅ) ବିପକ୍ଷତା; ବୈର ।

ବିରୋଧୀ-ବିଂ. ପ୍ରତିକୂଳ; ବି. ଶତ୍ରୁ ।

ବିଲ-ବି. ବିବର; ଗର୍ତ୍ତ ।

ବିଲ୍-ବି. କ୍ଷେତ ।

ବିଲକ୍ଷଣ-ବିଂ. ଅସାଧାରଣ; ଭିନ୍ନ ।

ବିଲପନ, ବିଲପିତ-ବି. (ବି-ଲପ୍-ଅନ, ତ)
  ବିଳାପ । .

ବିଲପମାନ-ବିଂ. (ବି-ଲପ୍-ଆନ) ବିଳାପକାରୀ ।

ବିଲମ୍ବ-ବି. (ବି-ଲମ୍ବ-ଅ) ଡେରି; ଅଶୀଘ୍ରତା ।

ବିଲମ୍ବିତ-ବିଂ. (ବିଲମ୍ବ-ଇତ) ଲମ୍ବମାନ,
  ଦୋଲାୟିତ ।

ବିଲୟ-ବି. (ବି-ଲୀ-ଅ) ବିନାଶ, ଲୟ ।

.ବିଲସନ, ବିଲସିତ-ବି. (ବି-ଲସ୍-ଅନ, ତ)

ବିଲେଇ-ବି. ବିରାଡ଼ି । [ବିଳାସଶୀଳ ।

ବିଳାପ-ବି. (ବି-ଲପ୍-ଅ) ଖେଦୋକ୍ତି ।

ବିଳାସ-ବି. (ବି ଲସ୍-ଅ) ଭାବ ପ୍ରକାଶକ-
  ଅଙ୍ଗଭଙ୍ଗୀ; କ୍ରୀଡ଼ା ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦ ।

ବିଳାସୀ ବିଂ. (ବି-ଲସ୍-ଇନ) ଆମୋଦ ପ୍ରମୋ-
  ଦରେ ରତ ।

ବିଲିବିଲେଇବା କି ନେବାଉଲାରେ ବକିବା ।

ବିଲୀନ-ବିଂ. (ବି-ଲୀ ତ) ଲୟପ୍ରାପ୍ତ; ଅନ୍ତର୍ହିତ ।

ବିଲୁଆ-ବି. ଶୃଗାଳ । [ରଣ ।

ବିଲେଖନ-ବି. (ବି ଲିଖ୍-ଅନ) ଖନନ; ବିଦା-

ବିଲୋକନ-ବି. (ବି-ଲୁକ୍-ଅନ) ଦର୍ଶନ ।

ବିଲୋଚନ-ବି. (ବି-ଲୋଚ୍-ଅନ) ଲୋଚନ,
  ଚକ୍ଷୁ । [ମନ୍ଥିତ ।

ବିଲୋଡ଼ିତ-ବି. (ବି-ଲୁଡ଼୍-ଣିଚ୍-ତ) ଆଲୋଡ଼ିତ,

ବିଲୋପ-ବି. (ବି-ଲୁପ୍-ଅ) ଛିଃସ୍ୱଭାବ ବିନାଶ ।

ବିଲୋମ-ବିଂ. (ବି-ଲୋମ) ବିପରୀତ ।

ବିଲୋମ-ବର୍ଣ୍ଣ-ବର୍ଣ୍ଣସଙ୍କର ଜାତି ।

ବିଲ୍ୱ-ବି. ବେଲ, ଶ୍ରୀଫଳ । [ଇଚ୍ଛା ।

ବିବକ୍ଷା-ବି. (ବି-ବଚ୍-ସନ୍-ଅ) ବୋଲିବାର

ବିବକ୍ଷିତ-ବିଂ. (ବି-ବଚ୍-ସନ୍-ତ) ଯାହା କହି-
  ବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରାଯାଇଅଛି ।

ବିବଦମାନ-ବିଂ. (ବି-ବଦ୍-ଆନ) ବିବାଦୀ,
  ବିରୋଧୀ ।

ବିବର-ବି. (ବି-ବୃ-ଅ) ଗର୍ତ୍ତ; ରନ୍ଧ୍ର ।

ବିବରଣ-ବି. (ବି.-ବୃ-ଅନ) ବର୍ଣ୍ଣନ; ବ୍ୟାଖ୍ୟା ।

ବି-ବର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ. ମଳିନ.। [ପରିଣାମ ।

ବିବର୍ତ୍ତ-ବି (ବି-ବୃତ୍-ଅ) ପରିବର୍ତ୍ତ; ଘୂର୍ଣ୍ଣନ;

ବିବର୍ତ୍ତନ-ବି. (ବି-ବୃତ୍-ଅନ) ଘୂର୍ଣ୍ଣନ; ପାର୍ଶ୍ୱ-
  ପରିବର୍ତ୍ତନ; ନୃତ୍ୟ । [ବିବର୍ତ୍ତିତ ।

ବିବର୍ତ୍ତିତ-ବିଂ. (ବି-ବୃତ୍-ତ) ଘୂର୍ଣ୍ଣିତ; ପରି-

ବିବଶ-ବିଂ. (ବି-ବଶ୍-ଅ) ଅବଶ; ବିହ୍ୱଳ ।

ବିବସ୍ୱାନ୍-ବି. (ବି-ବସ୍-ବତୁ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ବୈବାକି-ବିଂ. ସମୁଦାୟ ।

ବିବାକ-ବି. (ବି-ବଚ୍-ଅ-କ) ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ।

ବିବାଦ-ବି. (ବି-ବଦ୍-ଅ) ବିରୋଧ, କଳହ ।

ବିବାଦୀ-ବିଂ. (ବିବାଦ-ଇନ୍) ବିରୋଧୀ ।

ବିବାସନ-ବି. (ବି-ବସ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ନିର୍ବାସନ; ସ୍ୱଦେଶରୁ ଦୂରୀକରଣ ।

ବିବାସିତ-ବି॰. (ବି-ବସ୍-ଣିଚ୍-ତ) ନିର୍ବାସିତ ।

ବିବାହ-ବି. (ବି-ବହ୍-ଅ) ପରିଣୟ ।

ବିବାହିତ-ବି॰. (ବି-ବହ୍-ଣିଚ୍-ତ) ପରିଣୀତ ।

ବିବିକ୍ତ-ବି॰. (ବି-ବିଚ୍-ତ) ନିର୍ଜନ; ପୃଥକ୍‌କୃତ; ଅ...ମୃକ୍ତ ।

ବିବିଧ-ବି॰. (ବି-ବିଧା-ଅ) ନାନାପ୍ରକାର ।

ବିବୀ-ବି. ମାନ୍ୟା ମୁସଲମାନ ସ୍ତ୍ରୀ; ମାନ୍ୟା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ବିବୃତ-ବି॰. (ବି-ବୃ-ତ) ବର୍ଣ୍ଣିତ; ବ୍ୟାଖ୍ୟାତ; ପ୍ରକାଶିତ ।

ବିବୃତି-ବି. (ବି-ବୃ-ତି) ବ୍ୟାଖ୍ୟା । [ଚଳିତ ।

ବିବୃତ୍ତ-ବି॰. (ବି-ବୃତ୍-ତ) ଘୂର୍ଣ୍ଣିତ; ବିପରୀତ୍

ବିବୃଦ୍ଧ-ବି॰. (ବି-ବୃଧ୍-ତ) ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ।

ବିବେକ-ବି. (ବି-ବିଚ୍-ଅ) ଭଲମନ୍ଦ ପୃଥକ୍ କରି ବିଚାର କରିବାର ଶକ୍ତି; ସୁବିବେଚନା ।

ବିବେକୀ-ବି॰. (ବିବେକ-ଇନ୍) ସୁବିବେଚକ ।

ବିବେଚକ-ବି॰. (ବି-ବିଚ୍-ଅକ) ସୁବିଚାରକାରୀ ।

ବିବେଚନା-ବି. (ବି-ବିଚ-ଅନ-ଆ) ବିଚାର, ବିଶେଷରୂପେ ଆଲୋଚନା ।

ବିବେଚିତ-ବି॰. (ବି-ବିଚ୍-ଣିଚ୍-ତ) ବିଚାରିତ ।

ବିବେଚ୍ୟ-ବି॰. (ବି-ବିଚ୍-ଯ) ବିବେଚନାଯୋଗ୍ୟ ।

ବିଶଙ୍କ-ବି॰. (ବି ଶଙ୍କା) ନିର୍ଭୟ ।

ବିଶଦ, ବିଷଦ-ବି॰. (ବି-ଶଦ୍, ସଦ୍-ଅ) ଶୁଭ୍ର, ନିର୍ମଳ; ସ୍ପଷ୍ଟ । [ଶୂନ୍ୟ ।

ବିଶଲ୍ୟ-ବି॰. (ବି-ଶଲ୍ୟ) ଶଲ୍ୟ-ରହିତ; ଯାତନା-

ବିଶଲ୍ୟ-କରଣୀ-ବି. ସଂଜୀବକ ଔଷଧ; ଔଷଧ-ଗୁଳ୍ମବିଶେଷ । [ଫଳ ।

ବିଶା-ବି. ଓଜନ ବିଶେଷ; ୧୮, ୨୦ ବା ୨୨

ବିଶାଖା-ବି. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ । [ବିଦ୍ୱାନ୍ ।

ବିଶାରଦ-ବି॰. (ବିଶାଳ-ଦା-ଅ) ନିପୁଣ;

ବିଶାଳ-ବି॰. (ବି-ଶାଲ) ବୃହତ୍; ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ।

ବିଶିଖ-ବି (ବି-ଶିଖା) ବାଣ, ଶର ।

ବିଶିଷ୍ଟ-ବି॰ (ବି-ଶିଷ୍-ତ) ଯୁକ୍ତ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ; ବିଲକ୍ଷଣ; ପ୍ରସିଦ୍ଧ ।

ବିଶୁଦ୍ଧ-ବି॰. (ବି-ଶୁଧ୍-ତ) ନିର୍ମଳ; ପବିତ୍ର ।

ବିଶୁଦ୍ଧି-ବି. (ବି-ଶୁଧ୍-ତି) ନିର୍ମଳତା; ପବିତ୍ରତା ।

ବିଶୃଙ୍ଖଳ-ବି॰. (ବି-ଶୃଙ୍ଖଳା) ଶୃଙ୍ଖଳାହୀନ, ଅନିୟମିତ । [ଅଶୃଙ୍ଖଳ; ବି॰. ଅଶ୍ୱକ ।

ବିଶେଷ-ବି. (ବି-ଶିଷ୍-ଅ) ପ୍ରଭେଦ; ପ୍ରକାର;

ବିଶେଷ-ଜ୍ଞ—ବି॰. ବିଜ୍ଞ ।

ବିଶେଷଣ-ବି. (ବି-ଶିଷ୍-ଅନ) ପ୍ରଭେଦ କାରକ ଗୁଣକ୍ରିୟାଦି । [ରୂପେ ।

ବିଶେଷତଃ-ଅ॰. (ବିଶେଷ-ତସ୍) ବିଶେଷ-

ବିଶେଷିତ-ବି॰. (ବି ଶିଷ୍-ଣିଚ୍-ତ) ପ୍ରଭେଦିତ; ବିଶେଷଣଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ ।

ବିଶେଷ୍ୟ-ବି. ବ୍ୟାକରଣରେ ବ୍ୟକ୍ତି ବା ବସ୍ତୁର ନାମବାଚକ ଶବ୍ଦ । [ନିକୋଶି ପାଉଡ ।

ବିଶୋଧନ-ବି. (ବି-ଶୁଧ୍-ଅନ) ସଂଶୋଧନ;

ବିଶ୍ରବ୍ଧ-ବି॰. (ବି-ଶ୍ରମ୍ଭ୍-ତ) ବିଶ୍ୱସ୍ତ; ଧୀର ।

ବିଶ୍ରମ୍ଭ-ବି. (ବି-ଶ୍ରମ୍ଭ୍-ଅ) ବିଶ୍ୱାସ; ପ୍ରଣୟ ।

ବିଶ୍ରାନ୍ତ-ବି॰. (ବି-ଶ୍ରମ୍-ତ) ବିଗତଶ୍ରମ ।

ବିଶ୍ରାମ-ବି. (ବି-ଶ୍ରମ୍-ଅ) ଶ୍ରମର ବିରାମ; ବିରାମ ।
ବି-ଶ୍ରୀ-ବିଂ. ଶ୍ରୀହୀନ, କୁତ୍ସିତ ।
ବିଶ୍ରୁତ-ବିଂ. (ବି-ଶ୍ରୁ-ତ) ବିଖ୍ୟାତ ।
ବିଶ୍ଳିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ବି-ଶ୍ଳିଷ୍-ତ) ବିଚ୍ଛିନ୍ନ; ଶିଥିଳ ।
ବିଶ୍ଳେଷ-ବି. (ବି-ଶ୍ଳିଷ୍-ଅ) ଅସଂଯୋଗ; ବିଚ୍ଛେଦ ।
ବିଶ୍ୱ-ବି. (ବିଶ୍-ବ) ଜଗତ୍, ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ; ବିଂ. ସମସ୍ତ ।
ବିଶ୍ୱ-କର୍ମା-ବି. ଦେବ-ଶିଳ୍ପୀ; ଜଗତ୍କର୍ତ୍ତା ।
ବିଶ୍ୱ-ଜନୀନ-ବିଂ. (ବିଶ୍ୱଜନ-ଈନ) ସର୍ବଲୋକର ହିତକାରୀ; ସାର୍ବଲୌକିକ । [ବିଧାତା ।
ବିଶ୍ୱମ୍ଭର-ବି. (ବିଶ୍ୱଂ-ଭୃ-ଅ) ବିଶ୍ୱପାଳକ;
ବିଶ୍ୱମ୍ଭରା-ବି. ପୃଥିବୀ । [ତନାର ସ୍ଥଳ ।
ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ-ବି. ସକଳ ବିଦ୍ୟାର ଅଧ୍ୟେ-
ବିଶ୍ୱସ୍ତ-ବିଂ. (ବି-ଶ୍ୱସ୍-ତ) ବିଶ୍ୱାସ-ପାତ୍ର ; ବିଶ୍ୱାସୀ । [ଶାଂଶ ।
ବିଶ୍ୱା-ବି. ଭୂମିପରିମାଣ (ଏକ ଗୁଣ୍ଠର ଷୋଡ଼-
ବିଶ୍ୱାମିତ୍ର-ବି. (ବିଶ୍ୱ-ମିତ୍ର) ମୁନିବିଶେଷ ।
ବିଶ୍ୱାସ-ବି. (ବି-ଶ୍ୱସ୍-ଅ) ଶ୍ରଦ୍ଧା; ପ୍ରତ୍ୟୟ ।
ବିଶ୍ୱାସୀ-ବିଂ. (ବିଶ୍ୱାସ-ଇନ୍) ଯେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ; ବିଶ୍ୱାସ-ପାତ୍ର । [ଯୋଗ୍ୟ ।
ବିଶ୍ୱାସ୍ୟ-ବିଂ. (ବି-ଶ୍ୱସ୍-ଯ) ବିଶ୍ୱସନୀୟ, ବିଶ୍ୱାସ-
ବିଷ-ବି. (ବିଷ୍-ଅ) ଗରଳ ।
ବିଷଘ୍ନ-ବିଂ. (ବିଷ-ହନ୍-ଅ) ବିଷ-ନାଶକ ।
ବିଷଣ୍ଣ-ବିଂ. (ବି-ସଦ୍-ତ) ବିଷାଦଯୁକ୍ତ; ମ୍ଳାନ ।
ବିଷ-ଧର-ବି. ସର୍ପ ।
ବିଷମ-ବିଂ. (ବି-ସମ) ଅଯୁଗ୍ମ; ଉନ୍ନତାନତ; ଦୁର୍ଗମ; କ୍ଳେଶକର ।

ବିଷୟ-ବି. (ବି-ସି-ଅ) ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗ୍ରାହ୍ୟ ପଦାର୍ଥ; ଦେଶ; ବର୍ଣ୍ଣନୀୟ ପଦାର୍ଥ; ଧନ; ଭୋଗ୍ୟବସ୍ତୁ ।
ବିଷୟୀ-ବିଂ. (ବିଷୟ-ଇନ୍) ବିଷୟାସକ୍ତ; ବି. ଧନୀ ।
ବିଷାକ୍ତ-ବିଂ. (ବିଷ-ଅକ୍ତ) ବିଷ-ମିଶ୍ରିତ ।
ବିଷାଣ-ବି. ଶୃଙ୍ଗ; ପଶୁ-ଦଂଷ୍ଟ୍ରା ।
ବିଷାଦ-ବି. (ବି-ସଦ୍-ଅ) ଖେଦ, ଦୁଃଖ ।
ବିଷୁବ-ବି. ସମରାତ୍ରିନ୍ଦିବକାଳ; ମେଷ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ।
ବିଷୁବରେଖା-ବି. ଉଭୟ ମେରୁର ସମଦୂର-ବର୍ତ୍ତୀ ମଣ୍ଡଳାକାର କଳ୍ପିତ ରେଖା ।
ବିଷ୍କିର-ବି. (ବି-କୃ-ଅ) ପକ୍ଷୀ ।
ବିଷ୍ଟପ ବିଂ. (ବିଶ୍-ତପ) ଭୁବନ ।
ବିଷ୍ଟମ୍ଭ-ବି. (ବି-ସ୍ତମ୍ଭ-ଅ) ରୋଧ, ପ୍ରତିବନ୍ଧ ।
ବିଷ୍ଟର-ବି. (ବି-ସ୍ତୃ-ଅ) ଆସନ ।
ବିଷ୍ଠା-ବି. (ବି-ସ୍ଥା-ଅ) ମଳ, ପୁରୀଷ ।
ବିଷ୍ଣୁ-ବି. (ବିଷ-ନୁ) ସର୍ବବ୍ୟାପୀଦେବତା, ନାରା-
ବିଷ୍ଣୁ-ପଦ-ବି. ଆକାଶ । [ୟଣ ।
ବିଷ୍ଣୁ-ପଦୀ-ବି. ଗଙ୍ଗାନଦୀ ।
ବିସ-ବି. ମୃଣାଳ ।
ବିସଦୃଶ-ବିଂ. ବିପରୀତ; ବିରୁଦ୍ଧ ।
ବିସମ୍ବାଦ-ବି. (ବି-ସଂ,-ବଦ୍-ଅ) ବିରୋଧ,
ବିସମ୍ବାଦୀ-ବିଂ. ବିରୁଦ୍ଧ । [ଅମେଳ ।
ବିସର୍ଗ-ବି. (ବି-ସୃଜ୍-ଅ) ତ୍ୟାଗ; ଦାନ; ଃ ।
ବିସର୍ଜ୍ଜନ-ବି. (ବି-ସୃଜ୍-ଅନ) ତ୍ୟାଗ; ଦାନ ।
ବିସର୍ପ, ବିସର୍ପଣ-ବି. (ବି-ସୃପ୍-ଅ,-ଅନ) ପ୍ରସ-
ବିସୂଚିକା-ବି. ଓଲିଉଠା ରୋଗ । [ରଣ ।

ବିସୃଷ୍ଟ ବି°. (ବି-ସୃଜ୍-ତ) ତ୍ୟକ୍ତ, ନିକ୍ଷିପ୍ତ ।
ବିସ୍ତର-ବି. (ବି-ସ୍ତୃ-ଅ) ବହୁସଂଖ୍ୟା ; ବିଶେଷ-ବର୍ଣ୍ଣିତ ; ଅସଙ୍କ ।
ବିସ୍ତାର, ବିସ୍ତୃତି-ବି. (ବି-ସ୍ତୃ-ଅ,ତି) ବ୍ୟାପ୍ତି ; ଓସାର ; ବିଶାଳତା ।
ବିସ୍ତାରିତ-ବି°. (ବି-ସ୍ତୃ-ଣିଚ୍-ତ) ପ୍ରସାରିତ ।
ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ-ବି°, (ବି-ସ୍ତୃ-ତ) ବିସ୍ତୃତ ; ବିଶାଳ ।
ବିସ୍ଫାରିତ-ବି°. (ବି-ସ୍ଫୁର୍-ଣିଚ୍-ତ) ବିସ୍ଫୁରିତ ; ବିସ୍ତାରିତ, ସ୍ଫୂର୍ତ୍ତିଯୁକ୍ତ ।
ବିସ୍ଫୁଲିଙ୍ଗ-ବି. ଅଗ୍ନିକଣା ।   [ବ୍ରଣ, ବଥ ।
ବିସ୍ଫୋଟ, ବିସ୍ଫୋଟକ-ବି. (ବି-ସ୍ଫୁଟ୍-ଅ, କ)
ବିସ୍ମୟ-ବି. (ବି-ସ୍ମି-ଅ) ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ।
ବିସ୍ମରଣ-ବି. (ବି-ସ୍ମୃ-ଅନ) ବିସ୍ମୃତି, ପାସୋର ।
ବିସ୍ମିତ-ବି°. (ବି-ସ୍ମି-ତ) ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ।
ବିସ୍ମୃତ-ବି°. (ବି-ସ୍ମୃ-ତ) ପାସୋର ଯାଇଥିବା ।
ବିସ୍ମୃତି-ବି. ବିସ୍ମରଣ ।
ବିସ୍ରସ୍ତ-ବି°. (ବି-ସ୍ରନ୍ସ୍-ତ) ଚ୍ୟୁତ ; ପତିତ ।
ବିହଗ, ବିହଙ୍ଗ, ବିହଙ୍ଗମ-ବି. (ବିହାୟସ୍-ଗମ୍-ଅ) ପକ୍ଷୀ ।
ବିହନ-ବି. ଧାନ୍ୟ-ବୀଜ ; ମାଛତିମ୍ବ ।
ବିହାୟସ-ବି. ଆକାଶ ।   [ବୌଦ୍ଧ ମଠ ।
ବିହାର-ବି. (ବି-ହୃ-ଅ) କ୍ରୀଡ଼ା ; ଭ୍ରମଣ ;
ବିହାରୀ-ବି°. (ବିହାର-ଇନ) ଭ୍ରମଣକାରୀ ।
ବିହିତ-ବି°. (ବି-ଧା-ତ) କୃତ ; କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।
ବିହୀନ-ବି°. (ବି-ହା-ତ) ବିରହିତ ବର୍ଜ୍ଜିତ ।
ବିହ୍ୱଳ-ବି°. (ବି-ହ୍ୱଲ୍-ଅ) ଶୋକାଦି ଦ୍ୱାରା ଅଭି-ଭୂତ ; ବିବଶ ।
ବୀକ୍ଷଣ-ବି. (ବି-ଈକ୍ଷ୍-ଅନ) ଦର୍ଶନ, ନିରୀକ୍ଷଣ ।
ବୀଚି-ବି. ତରଙ୍ଗ ।
ବୀଜ-ବି. ମଞ୍ଜି ; କାରଣ ; ଅବ୍ୟକ୍ତ ଗଣିତ ।
ବୀଜନ, ବ୍ୟଜନ-ବି. (ବି-ଅଜ-ଅନ) ପଙ୍ଖା ; ପଙ୍ଖାର ସଞ୍ଚାଳନ ।
ବୀଟିକା-ବି. ବିଡ଼ିଆ, ପାନଖିଲ ।
ବୀଣା-ବି. ସପ୍ତତନ୍ତ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାଦ୍ୟ ।
ବୀଣା-ପାଣି-ବି. ସରସ୍ୱତୀ ।
ବୀତ-ବି°. (ବି-ଇ-ତ) ବିଗତ ।
ବୀତଂସ-ବି. ମୃଗାଦି ବନ୍ଧନାର୍ଥ ଜାଲ ; ଫାନ୍ଦ ।
ବୀଥି, ବୀଥିକା-ବି. ଶ୍ରେଣୀ ; ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବୃକ୍ଷଶ୍ରେଣୀଯୁକ୍ତ ପଥ ।
ବୀପ୍ସା-ବି. ପୁନରୁକ୍ତି ।
ବୀଭତ୍ସ-ବି°. ଅତ୍ୟନ୍ତ କଦର୍ଯ୍ୟ ।
ବୀର-ବି. (ବୀର-ଅ) ଶୂର ; କାବ୍ୟର ରସ-ବିଶେଷ ; ବି°. ବିକ୍ରମଶାଳୀ ।
ବୀରାସନ-ବି. ଉରୁ ଉପରେ ପାଦସ୍ଥାପନପୂର୍ବକ ଉପବେଶନ ।
ବୀର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ବୀର-ଯ) ଶୌର୍ଯ୍ୟ ; ବିକ୍ରମ ; ତେଜସ୍ୱୀ
ବୁଜା-ବି°. ମୁଦା ; ପୋତା ।
ବୁଜିବା-କ୍ରି. ମୁଦିବା ।
ବୁଝିବା-କ୍ରି. ବୁଦ୍ଧିଗତ କରିବା ; ସମଝିବା ।
ବୁଟ, ବୁଣ୍ଟା-ବି. ଶସ୍ୟବିଶେଷ ।
ବୁଟା-ବି. ବସ୍ତ୍ରର ନକ୍ସା ବା ଚିହ୍ନ ।

ବୁଡ଼-ବି. ଜଳରେ ମଜ୍ଜନ ।
ବୁଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଡୁବିବା ; ପାଣିରେ ମଗ୍ନ ହେବା ।
ବୁଢ଼ା-ବି. ବୃଦ୍ଧଲୋକ; ସ୍ତ୍ରୀ-ବୁଢ଼ୀ ।
ବୁଢ଼ୀଆଣି-ସ୍ତ୍ରୀ. ମାକଡ଼ସା ।
ବୁଣା-ବିଂ. ବପିତ; ତନ୍ତୁରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ।
ବୁଣିବା-କ୍ରି. ବପନ କରିବା; ବସ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରିବା ।
ବୁଦା-ବି. ଗୁଳ୍ମ ।
ବୁଲାଇବା-କ୍ରି. ଭ୍ରମଣ କରାଇବା; ଘୁରାଇବା ।
ବୁଲିବା-କ୍ରି. ଭ୍ରମଣ କରିବା ।
ବୃଂହିତ-ବି. ହସ୍ତୀର ଶବ୍ଦ ।
ବୃକ-ବି. ହେଣ୍ଟାବାଘ ।
ବୃକୋଦର-ବି. ଭୀମନାମକ ପାଣ୍ଡବ ।
ବୃକ୍ଷ-ବି. ଗଛ, ତରୁ ।
ବୃକ୍ଷ-ବାଟିକା-ବି. ଉପବନ ।
ବୃଜିନ-ବି. ପାପ ।
ବୃତ-ବିଂ. (ବୃ-ତ) ପ୍ରାର୍ଥିତ ; ଆଚ୍ଛାଦିତ ।
ବୃତି-ବି. (ବୃ-ତି) ବେଷ୍ଟନ; ବାଡ଼ ।
ବୃତ୍ତ-ବିଂ. (ବୃତ-ତ) ଜାତ ; ଅତୀତ ; ବି. ଚରିତ୍ର ; ଚକ୍ରାକାରକ୍ଷେତ୍ର; ଗୀତର ସ୍ୱର ।
ବୃତ୍ତାନ୍ତ-ବି. (ବୃତ୍ତ-ଅନ୍ତ) ବାର୍ତ୍ତା; ବିବରଣ ।
ବୃତ୍ତି-ବି. (ବୃତ୍-ତି) ଜୀବିକା ; ମନୋବୃତ୍ତି ; [ବ୍ୟାଖ୍ୟା ।
ବୃତ୍ର-ବି. ଅସୁର ବିଶେଷ ।
ବୃତ୍ରାରି-ବି. (ବୃତ୍ର-ଅରି) ଇନ୍ଦ୍ର ।
ବୃଥା-ଅ. ନିରର୍ଥକ ।
ବୃଦ୍ଧ-ବିଂ. (ବୃଧ୍-ତ) ବୁଢ଼ା ।
ବୃଦ୍ଧ-ପ୍ରପିତାମହ-ବି. ପିତାମହର ପିତାମହ ।
ବୃଦ୍ଧ-ପ୍ରମାତାମହ-ବି. ମାତାମହର ମାତାମହ ।
ବୃଦ୍ଧି-ବି. (ବୃଧ୍-ତି) ବର୍ଦ୍ଧନ; ଉନ୍ନତି ; ଆଧିକ୍ୟ ; [କୁସୀଦ ।
ବୃନ୍ତ-ବି. ଫଳ ପୁଷ୍ପାଦିର ଡେମ୍ଫ ।
ବୃନ୍ଦ-ବି. ସମୂହ; ଦଶଅର୍ବୁଦ ସଂଖ୍ୟା ।
ବୃନ୍ଦା-ବି. ତୁଳସୀ ବୃକ୍ଷ ।
ବୃନ୍ଦାରକ-ବି. (ବୃନ୍ଦ-ଆର-କ) ଦେବତା; ଶ୍ରେଷ୍ଠ [ଲୋକ ।
ବୃନ୍ଦାବନ-ବି. ହିନ୍ଦୁତୀର୍ଥ-ବିଶେଷ ।
ବୃଶ୍ଚିକ-ବି. ବିଛା ।
ବୃଷ-ବି. (ବୃଷ୍-ଅ) ଷଣ୍ଢ ; ଜାଷର୍ବିକ ରାଶି- [ବିଶେଷ ।
ବୃଷଣ-ବି. (ବୃଷ୍-ଅନ) ଅଣ୍ଡକୋଷ ।
ବୃଷଭ-ବି. ବୃଷ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।
ବୃଷଳ-ବି. ଶୂଦ୍ର ।
ବୃଷା-ବି. (ବୃଷ-ଅନ) ଇନ୍ଦ୍ର ।
ବୃଷ୍ଟି-ବି. (ବୃଷ୍-ତି) ବର୍ଷା ।
ବୃଷ୍ୟ-ବିଂ. (ବୃଷ୍-ଯ) ବୀର୍ଯ୍ୟକର, ବଳକର ।
ବୃହତ୍-ବିଂ. (ବୃହ୍-ଅତ୍) ବଡ଼, ବିପୁଳ ।
ବୃହସ୍ପତି-ବି. (ବୃହତ୍-ପତି) ଦେବଗୁରୁ ; ଗ୍ରହ-ବିଶେଷ ।
ବେଉରନ୍ତିବା-କ୍ରି ବେଉରନ୍ତକରିବା; ବାଣ୍ଟିଦେବା ।
ବେଉରା-ବି. ବାର୍ତ୍ତା ।
ବେଉସା-ବି. ବ୍ୟବସାୟ ।
ବେକ-ବି. ଗଳାର ପଶ୍ଚାଦ୍ଭାଗ ।
ବେଗ-ବି. (ବିଜ-ଅ) ତ୍ୱରା, ଶୀଘ୍ରତା; ମୂତ୍ରାଦିର ନିର୍ଗମପ୍ରବଣତା; ପ୍ରବାହ ।
ବେଗୁନିଆ-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ବେଟେ-କ୍ରି. ଶୀଘ୍ର ।

ବେଙ୍ଗ-ବି. (ବ୍ୟଙ୍ଗଶବ୍ଦଜ) ଭେକ ।

ବେଙ୍ଗଲା-ବି. ଧାନ ଉପରେ ବଳଦ ବୁଲାଇବା ।

ବେଠି-ବି. (ବିଷ୍ଟିଶବ୍ଦଜ) ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ପରିଶ୍ରମ ।

ବେଡି-ବି. ଶୃଙ୍ଖଳ ।

ବେଢ଼-ବି. (ବେଷ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ବେଷ୍ଟନ, ପରିଧି ।

ବେଢ଼ା-ବି. ଗୃହଅଗଣାର ପାଚେରି ।

ବେଢ଼ିବା-କ୍ରି. (ବେଷ୍ଟଧାତୁରୁ) ଘେରିବା ।

ବେଣା-ବି. ଉଶୀର, ତୃଣବିଶେଷ ।

ବେଣୀ-ବି. କେଶପାଶ; ଜଳପ୍ରବାହ ।

ବେଣୁ-ବି. ବାଉଁଶ; ବଂଶୀ ।

ବେଣ୍ଟ-ବି. (ବୃନ୍ତଶବ୍ଦଜ) ଅସ୍ତ୍ରାଦିର ମୁଠା ।

ବେତ-ବି. ବେଣ୍ଟ, ବେତସ ।   [ଶ୍ରମିକ ।

ବେତନ-ବି. ପରିଶ୍ରମର ମୂଲ୍ୟ; ମାସିକ ପାରି-

ବେତସ-ବି. ବେତ ।

ବେତା-ବି. ବଡ ଝୋଟେକର । [ଭାଲଗ୍ରାହ୍ୟ ।

ବେତାଳ-ବି. ଭୂତ; ପିଶାଚ; ବି. ସଂଗୀତରେ

ବେତ୍ତା-ବିଂ. (ବିଦ୍-ତୃ) ଜ୍ଞାତା ।

ବେତ୍ର-ବି. ବେତଗଛ, ବେତବାଡ଼ି ।

ବେଦ-ବି. (ବିଦ୍-ଅ) ଋକ୍, ଯଜୁଃ, ସାମ, ଅଥର୍ବ ଏହି ଚାରିବେଦ; ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର; ଚାରିସଂଖ୍ୟା ।

ବେଦନା-ବି. (ବିଦ୍-ଅନ-ଆ) କ୍ଲେଶବୋଧ; କ୍ଲେଶ; ଅନୁଭବ ।

ବେଦାଙ୍ଗ-ବି. (ବେଦ-ଅଙ୍ଗ) ଶିକ୍ଷା, କଳ୍ପ, ବ୍ୟାକରଣ, ନିରୁକ୍ତ, ଛନ୍ଦ, ଜ୍ୟୋତିଷ ବେଦର ଏହି ଛଅ ଅଙ୍ଗ ।   [ଦର୍ଶନଶାସ୍ତ୍ର ।

ବେଦାନ୍ତ-ବି. (ବେଦ-ଅନ୍ତ) ବ୍ରହ୍ମସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବେଦି, ବେଦିକା-ବି. ଯଜ୍ଞଭୂମି; ପୂଜାର୍ଥ ବା ଧର୍ମନିଷ୍ଠାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଚତୁରସ୍ର ଉଚ୍ଚଭୂମି ।

ବେଦ୍ୟ-ବିଂ. (ବିଦ୍-ଯ) ଜ୍ଞେୟ ।

ବେଧ-ବି. (ବିଧ୍-ଅ) ଛିଦ୍ରକରଣ; ସ୍ଥୂଳଭାଗ ପରିମାଣ ।

ବେଧ-ବି. ପରପୁରୁଷ ସମ୍ପର୍କରୁ ଜାତ ଶିଶୁ ।

ବେଧକ-ବିଂ. (ବିଧ୍-ଅକ) ଭେଦକ, ଯେ ବିନ୍ଧ କରେ ।

ବେଧନ-ବି. (ବିଧ-ଅନ) ଛିଦ୍ରକରଣ ।

ବେଧନୀ-ବି. ଫୋଡ଼ିବାର ଅସ୍ତ୍ର ।

ବେଧ୍ୟ-ବିଂ. (ବିଧ୍-ଯ) ବିନ୍ଧିବାର ଯୋଗ୍ୟ,

ବେନି-ବିଂ. ଦୁଇ, ଯୁଗ୍ମ ।   [ଶରବ୍ୟ ।

ବେପଥୁ-ବି. (ବେପ୍-ଅଥୁ) କମ୍ପ ।

ବେପମାନ-ବିଂ. (ବେପ୍-ଆନ) କମ୍ପମାନ ।

ବେପାର-ବି. ବ୍ୟାପାର, ବାଣିଜ୍ୟ ।

ବେପାରୀ-ବି. ବ୍ୟାପାରୀ, ବ୍ୟବସାୟୀ ।

ବେଭାର-ବି. ବ୍ୟବହାର; ଆଚରଣ; ମଙ୍ଗଳାଦି କୃତ୍ୟରେ ଉପହାର ।

ବେଭାରୀ-ବିଂ. ବ୍ୟାପାରୀ, କାରବାରୀ ।

ବେର-ବି. ଶରୀର ।

ବେଳ-ବି. ବେଳା, ସମୟ ।

ବେଲ-ବି. ବିଲ୍ୱ, ଶ୍ରୀଫଳ ।

ବେଲଣା-ବି. (ବେଲ୍ଲନଶବ୍ଦଜ) ଯେଉଁ ବେଲ୍ଲି-ବାର ବର୍ତ୍ତୁଳକାଷ୍ଠ ।   [ଜୁଆର ।

ବେଳା-ବି. (ବେଲ୍-ଅ-ଆ) ସମୟ; ସମୁଦ୍ରତଟ;

ବେଲା-ବି. କଂସାର ପାତ୍ରବିଶେଷ ।

ବେଶ-ବି. (ବିଶ୍-ଅ) ସଜ୍ଜା ।

ବେଶ୍-ବିଂ. ଉତ୍ତମ, ଅଚ୍ଛା ।
ବେଶର-ବି. (ବେଶବାରଶବ୍ଦଜ)ବଟା ଝୋଳପ ।
ବେଶୀ-ବିଂ. (ଫାର୍ଶୀ) ଅଧିକ ।
ବେଶ୍ମ-ବି. (ବିଶ୍-ମନ୍) ଗୃହ, ଭବନ ।
ବେଶ୍ୟା-ବି. (ବିଶ୍-ଯ-ଆ) ବାରାଙ୍ଗନା ।
ବେଷ୍ଟନ-ବି. (ବେଷ୍ଟ୍-ଅନ) ଚତୁର୍ଦିଗରେ ଆବ-
ରଣ; ବେଢ଼ ।
ବେଷ୍ଟିତ-ବିଂ. (ବେଷ୍ଟ୍-ତ) ଆବୃତ, ଘେରା ।
ବେସନ-ବି. ବୁଣ୍ଟ ଅଟା ।
ବେହୟା-ବିଂ. (ଫାର୍ଶୀରୁ) ନିର୍ଲଜ୍ଜ ।
ବେହେରା-ବି. ଗଉଡ଼ ପ୍ରଭୃତି ଜାତିଙ୍କର
ଉପାଧି; ପ୍ରଧାନ ।
ବେହେରାଣିଆ-ବି. ରକ୍ଷିତା ସ୍ତ୍ରୀ । [ଯନ୍ତ୍ର ।
ବେହେଲା-ବି. ତନ୍ତ୍ରୀବିଶିଷ୍ଟ ଏକପ୍ରକାର ବାଦ୍ୟ-
ବୈକଲ୍ୟ-ବି. (ବିକଳ-ଯ) କାତରତା; ଅଙ୍ଗ-
ବୈକୁଣ୍ଠ-ବି. (ବି-କୁଣ୍ଠା-ଅ) ସ୍ୱର୍ଗ । [ହୀନତା ।
ବୈଖାନସ-ବି. ବାନପ୍ରସ୍ଥ । [ଦୋଷ ।
ବୈଗୁଣ୍ୟ-ବି. (ବି-ଗୁଣ-ଯ) ଗୁଣହୀନତା,
ବୈଚିତ୍ର୍ୟ-ବି. (ବିଚିତ୍ର-ଯ) ଚମତ୍କାରତ୍ୱ; ନାନା-
ବିଧ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ।
ବୈଜୟନ୍ତ-ବି. (ବି-ଜି-ଅନ୍ତ) ଇନ୍ଦ୍ରପୁରୀ ।
ବୈଜୟନ୍ତୀ-ବି. ପତାକା ।
ବୈଜିକ-ବିଂ. (ବୀଜ-ଇକ) ବୀଜସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ବୈଜ୍ଞାନିକ-ବିଂ. (ବିଜ୍ଞାନ-ଇକ) ବିଜ୍ଞାନସମ୍-
ବନ୍ଧୀୟ; ବି. ବିଜ୍ଞାନରେ ସୁପଣ୍ଡିତ ।
ବୈଠକ-ବି. ସଭା ।
ବୈଠା-ବି. ପ୍ରବାସ ।
ବୈତରଣୀ-ବି.(ବିତରଣ-ଅ-ଈ) ନଦୀବିଶେଷ ।
ବୈତସ-ବିଂ.(ବେତସ-ଅ) ବେତପରି ନମନୀୟ ।
ବୈତାଳିକ-ବି. (ବି-ତାଳ-ଇକ) ସ୍ତୁତିପାଠକ ।
ବୈଦାନ୍ତିକ-ବିଂ. (ବେଦାନ୍ତ-ଇକ) ବେଦାନ୍ତ-
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ବୈଦିକ-ବିଂ. (ବେଦ-ଇକ) ବେଦସମ୍ବନ୍ଧୀୟ;
ବି. ବେଦଜ୍ଞ ବ୍ରାହ୍ମଣ ।
ବୈଦୂର୍ଯ୍ୟ-ବି. ଈଷତ୍‌ପୀତବର୍ଣ୍ଣ ମଣିବିଶେଷ ।
ବୈଦେଶିକ-ବିଂ. (ବିଦେଶ-ଇକ) ଅନ୍ୟ-
ଦେଶୀୟ ।
ବୈଦ୍ୟ-ବି. ବିଦ୍ୟା-ଅ) ଚିକିତ୍ସକ ।
ବୈଦ୍ୟକ-ବି. ଚିକିତ୍ସାଶାସ୍ତ୍ର ।
ବୈଦ୍ୟୁତ-ବିଂ (ବିଦ୍ୟୁତ୍-ଅ) ବିଦ୍ୟୁତ୍‌ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ବୈଧ-ବିଂ. (ବିଧି-ଅ) ବିଧି-ସିଦ୍ଧ ।
ବୈଧବ୍ୟ-ବି. (ବିଧବା-ଯ) ପତିହୀନତା ।
ବୈନତେୟ-ବି. (ବିନତା-ଏୟ) ଗରୁଡ଼;
ଅରୁଣ ।
ବୈପରୀତ୍ୟ-ବି. (ବିପରୀତ-ଯ) ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ।
ବୈଭବ-ବି. (ବିଭୁ-ଅ) ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ, ବିଭବ ।
ବୈମାତ୍ର, ବୈମାତ୍ରେୟ-ବିଂ.(ବିମାତୃ-ଅ,ଏୟ)
ବିମାତାଠାରୁ ଜାତ । [ବେତ୍ତା ।
ବୈୟାକରଣ-ବିଂ.(ବ୍ୟାକରଣ-ଅ) ବ୍ୟାକରଣ-
ବୈୟାସିକ-ବିଂ. (ବ୍ୟାସ-ଇକ) ବ୍ୟାସମୁନି-
ବୈର-ବି. (ବୀର-ଅ) ଶତ୍ରୁତା । [ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ବୈର-ନିର୍ଯ୍ୟାତନ-ବି. ବୈର-ଶୋଧନ ।

ବୈରାଗୀ-ବ. (ବିରାଗ-ଇନ୍) ସଂସାରତ୍ୟାଗୀ ।

ବୈରାଗ୍ୟ-ବ. (ବିରାଗ-ଯ) ଅନୁରକ୍ତିଶୂନ୍ୟତା ; ସଂସାର ପ୍ରତି ଔଦାସ୍ୟ ।

ବୈରୀ-ବ. (ବୈର-ଇନ୍) ଶତ୍ରୁ ।

ବୈଲକ୍ଷଣ୍ୟ-ବ. (ବିଲକ୍ଷଣ-ଯ) ପ୍ରଭେଦ ।

ବୈବାହିକ-ବି. (ବିବାହ-ଇକ) ବିବାହ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବୈଶାଖ-ବ. (ବିଶାଖା-ଅ) ମାସ ବିଶେଷ ।

ବୈଶ୍ୟ-ବ. (ବିଶ୍-ଯ) ବର୍ଣ୍ଣ ବା ଜାତିବିଶେଷ, ବଣିକ୍ ପ୍ରଭୃତି ।

ବୈଶ୍ରବଣ-ବ. (ବିଶ୍ରବସ୍-ଅ) ରାବଣ; କୁବେର ।

ବୈଶ୍ୱାନର-ବ. ଅଗ୍ନି ।

ବୈଷମ୍ୟ-ବ. (ବିଷମ-ଯ) ଅସମତା; ବିଭିନ୍ନତା ।

ବୈଷୟିକ-ବି.(ବିଷୟ-ଇକ)ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବୈଷ୍ଣବ-ବି. (ବିଷ୍ଣୁ-ଅ) ବିଷ୍ଣୁ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ; ବ. ବିଷ୍ଣୁଭକ୍ତ ।

ବୈସାଦୃଶ୍ୟ-ବ. (ବିସଦୃଶ-ଯ) ବୈଷମ୍ୟ ।

ବୋଇତ-ବ. (ବହିତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଜାହାଜ ।

ବୋକ-ବ. ଚୁମ୍ବନ ।

ବୋଝ-ବ. ଭର ; ମୁଣ୍ଡରେ ନିଆଯିବା ଭାର ।

ବୋଝିଆ-ବ. ମୁଣ୍ଡରେ ଭାରବାହୀ ।

ବୋଡ଼ା-ବ. ସର୍ପବିଶେଷ ।

ବୋଡ଼ି-ବ. ପାଞ୍ଚଗଣ୍ଡା ।

ବୋଢ଼ା-ବ. (ବହ୍-ତୃ) ବହନକର୍ତ୍ତା; ବିବାହକର୍ତ୍ତା ।

ବୋତଲ-ବ. (ଇଂରାଜୀରୁ) ବଡ଼ସିସି ।

ବୋଦା-ବ. ଛେଳି ।

ବୋଧ-ବ. (ବୁଧ୍-ଅ) ଜ୍ଞାନ ।

ବୋଧକ-ବି. (ବୁଧ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ଜ୍ଞାପକ; ସୂଚକ ।

ବୋବାଳି-ବ. ଡାକ; କ୍ରନ୍ଦନର ଉଚ୍ଚରବ ।

ବୋରଝାଞ୍ଜି-ବ. ଜଳଜ ଦଳ ।

ବୋରି-ବ. ଅଖାର ବଡ଼ଥଳି ।

ବୋଲ୍-ବ. ବଚନ ।

ବୋଳ-ବ. ଲେପ ; ତାମ୍ବୂଳ-ରସ ।

ବୋଲି-ବ. ଭାଷା ।

ବୋଲିବା-କ୍ରି. କହିବା;ସ୍ୱରଅନୁସାରେଗାଇବା ।

ବୋଳିବା-କ୍ରି. ଲେପିବା । [ସମ୍ବନ୍ଧେ) ।

ବୋବେଇବା-କ୍ରି. ଶବ୍ଦ କରିବା (ପଶୁପକ୍ଷି-

ବୋହୂ-ବ. (ବଧୂଶବ୍ଦଜ) ବଧୂ; ପୁତ୍ରବଧୂ ।

ବ୍ୟକ୍ତ-ବି. (ବି-ଅନ୍ଜ୍-ତ) ସ୍ପଷ୍ଟ; ପ୍ରକଟ, ପ୍ରକାଶିତ ।

ବ୍ୟକ୍ତି-ବ. (ବି-ଅନଜ୍-ତି) ଲୋକ ; ପ୍ରକାଶ ।

ବ୍ୟଗ୍ର-ବି. (ବି-ଅଗ୍ର) ଅଗ୍ରହବାନ୍ ; ତ୍ୱରିତ ।

ବ୍ୟଙ୍ଗ-ବି. (ବି-ଅଙ୍ଗ) ବିକଳାଙ୍ଗ ; ବିକୃତ ; ବ. ବେଙ୍ଗ ।

ବ୍ୟଙ୍ଗୋକ୍ତି-ବ. ବକ୍ରୋକ୍ତି ଶ୍ଳେଷ-ବାକ୍ୟ ।

ବ୍ୟଞ୍ଜକ-ବି. (ବି-ଅନ୍ଜ୍-ଅକ) ପ୍ରକାଶକ ।

ବ୍ୟଞ୍ଜନ-ବ. (ବି-ଅନ୍ଜ୍-ଅନ) ହଲବର୍ଣ୍ଣ ; ତରକାରୀ ।

ବ୍ୟତିକର-ବ. (ବି-ଅତି-କୃ-ଅ) ମିଶ୍ରଣ; ସମ୍ପର୍କ ।

ବ୍ୟତିକ୍ରମ-ବ. (ବି-ଅତି-କ୍ରମ୍-ଅ) କ୍ରମବିପର୍ଯ୍ୟୟ; ଉଲଙ୍ଘନ । [ରିକ୍ତ ।

ବ୍ୟତିରିକ୍ତ-ବି. (ବି-ଅତି-ରିଚ୍-ତ) ଅତି-

ବ୍ୟତିରେକ-ବି. (ବି-ଅତି-ଋର-ଅ) ଅଭାବ ।

ବ୍ୟତୀତ-ବି°. (ବି-ଅତି-ଇ-ତ) ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ଛଡ଼ା ।

ବ୍ୟଥା-ବି. (ବ୍ୟଥ-ଅ-ଆ) ପୀଡ଼ା, କ୍ଳେଶ ।

ବ୍ୟଥିତ-ବି°. (ବ୍ୟଥ୍-ତ) ପୀଡ଼ିତ; ଦୁଃଖିତ ।

ବ୍ୟପଦେଶ-ବି. (ବି-ଅପ-ଦିଶ-ଅ) ଛଳ, ବ୍ୟାଜ ।

ବ୍ୟଭିଚାର-ବି. (ବି-ଅଭି-ଚର୍-ଅ) ନିୟମ-ଲଙ୍ଘନ, ପରପୁରୁଷ ବା ପରସ୍ତ୍ରୀ ସହିତ କୁକ୍ରିୟା ।

ବ୍ୟଭିଚାରିଣୀ-ବି°. (ବ୍ୟଭିଚାରିନ୍-ଈ) ଅସତୀ ।

ବ୍ୟଭିଚାରୀ-ବି°. (ବ୍ୟଭିଚାର-ଇନ୍) ନିୟମ-ଲଙ୍ଘନକାରୀ; ପରସ୍ତ୍ରୀଗାମୀ ।

ବ୍ୟୟ-ବି. (ବି-ଇ-ଅ) ଖରଚ; ଅପଗମ ।

ବ୍ୟୟିତ-ବି°. ଯାହା ବ୍ୟୟ କରା ହୋଇଅଛି ।

ବ୍ୟର୍ଥ-ବି°. (ବି-ଅର୍ଥ) ବିଫଳ, ନିରର୍ଥକ ।

ବ୍ୟବକଳନ-ବି. (ବି-ଅବ-କଲ୍-ଅନ) ବିୟୋଗ, ଫେଡ଼ିବା । [ଖଣ୍ଡ ।

ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ-ବି. (ବି-ଅବ-ଛିଦ୍-ଅ) ଛେଦନ;

ବ୍ୟବଧାନ-ବି. (ବି-ଅବ-ଧା-ଅନ) ଅନ୍ତର, ଅନ୍ତରାଳ । [ବ୍ୟାପାର ; ବୃତ୍ତି ।

ବ୍ୟବସାୟ-ବି. (ବି-ଅବ-ସୋ-ଅ) ଉଦ୍ୟମ ;

ବ୍ୟବସାୟୀ-ବି°. (ବ୍ୟବସାୟ-ଇନ୍) ଉଦ୍ୟୋଗୀ; ବ୍ୟାପାରୀ । [ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ।

ବ୍ୟବସ୍ଥା-ବି. (ବି-ଅବ-ସ୍ଥା-ଅ-ଆ) ବନ୍ଦୋବସ୍ତ; ବିଧାନ;

ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ-ବି°. (ବି-ଅବ-ସ୍ଥା-ଣିଚ୍-ଅକ) ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କର୍ତ୍ତା । [ସ୍ୱତ୍ୱ; ମୋକଦ୍ଦମା ।

ବ୍ୟବହାର-ବି. (ବି-ଅବ-ହୃ-ଅ) ଆଚରଣ ;

ବ୍ୟବହାର-ଶାସ୍ତ୍ର-ବି. ବ୍ୟବସ୍ଥାଶାସ୍ତ୍ର, ଆଇନ ।

ବ୍ୟବହାରାଜୀବ-ବି. (ବ୍ୟବହାର-ଆଜୀବ) ମୋକଦ୍ଦମା ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଜୀବିକା ଚଳେ; ଓକିଲ ପ୍ରଭୃତି । [ଯୋଗ୍ୟ ।

ବ୍ୟବହାର୍ଯ୍ୟ-ବି°. (ବି-ଅବ-ହୃ-ଯ) ବ୍ୟବହାର-

ବ୍ୟବହୃତ-ବି°. (ବି-ଅବ-ହୃ-ତ) କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ; ଉପଭୁକ୍ତ ।

ବ୍ୟଷ୍ଟି-ବି. (ବି-ଅଶ-ତି) ପୃଥକ୍‌ଭାବ ।

ବ୍ୟସନ-ବି. (ବି-ଅସ୍-ଅନ) ଦୁଃଖ; ମନ୍ଦ-କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆସକ୍ତି ।

ବ୍ୟସ୍ତ-ବି°. (ବି-ଅସ୍-ତ) ବ୍ୟାକୁଳ; ବିପରୀତ ।

ବ୍ୟାକରଣ-ବି. (ବି-ଆ-କୃ-ଅନ) ଶବ୍ଦବ୍ୟୁତ୍ପାଦକ ଶାସ୍ତ୍ର । [କାତର ।

ବ୍ୟାକୁଳ-ବି°. (ବି ଆକୁଳ) ଅତି ଉତ୍କଣ୍ଠିତ;

ବ୍ୟାଖ୍ୟା, ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ-ବି. (ବି-ଆ-ଖ୍ୟା-ଅ-ଆ; ଅନ) ଅର୍ଥପ୍ରକାଶନ; ବର୍ଣ୍ଣନ, ବକ୍ତୃତା ।

ବ୍ୟାଖ୍ୟାତ-ବି°. ବର୍ଣ୍ଣିତ; କଥିତ ।

ବ୍ୟାଘାତ-ବି. (ବି-ଆ-ହନ୍-ଅ) ବିଘ୍ନ ।

ବ୍ୟାଘ୍ର-ବି. (ବି-ଆ-ଘ୍ରା-ଅ) ବାଘ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ବ୍ୟାଜ-ବି. (ବି-ଅଜ୍-ଅ) ଛଳ; ଟଙ୍କାର ସୁଧ ।

ବ୍ୟାଦାନ-ବି. (ବି-ଆ-ଦା-ଅନ) ବିସ୍ତାର, ଉଦ୍ଘାଟନ ।

ବ୍ୟାଧ-ବି. (ବ୍ୟଧ୍-ଅ) ମୃଗାଦି-ବଧ-ବ୍ୟବସାୟୀ ।

ବ୍ୟାଧି-ବି. (ବି-ଆ-ଧା-ଇ) ରୋଗ ।

ବ୍ୟାପକ-ବି°. (ବି-ଆପ୍-ଅକ) ଆଚ୍ଛାଦକ ।

ବ୍ୟାପାଦନ-ବି. (ବି-ଆ-ପଦ-ଣିଚ-ଅନ) ମାରଣ ବଧ । [କର୍ମ ।

ବ୍ୟାପାର-ବି. (ବି-ଆ-ପୃ-ଅ) ବ୍ୟବସାୟ;

ବ୍ୟାପୀ-ବି. (ବି-ଆପ୍-ଇନ୍) ବ୍ୟାପକ ।

ବ୍ୟାପୃତ-ବି. (ବି-ଆ-ପୃ-ତ) ନିଯୁକ୍ତ; କର୍ମ-ରତ । [ସର୍ବତ୍ର ସ୍ଥିତ ।

ବ୍ୟାପ୍ତ-ବି. (ବି-ଆପ୍-ତ) ଆଚ୍ଛାଦିତ; ବିସ୍ତାରିତ;

ବ୍ୟାପ୍ତି-ବ. (ବି-ଆପ୍-ତି) ସର୍ବତ୍ର ଅବସ୍ଥିତି; ବିସ୍ତାର ।

ବ୍ୟାୟାମ-ବ. (ବି-ଆ-ଯମ୍-ଅ) ଶରୀରକୁ ସମର୍ଥ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଶ୍ରମ, ଦଣ୍ଡ, କୁସ୍ତୀ ପ୍ରଭୃତି ।

ବ୍ୟାଳ-ବ. ସର୍ପ; ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗେ ବ୍ୟାଲୀ ।

ବ୍ୟାବହାରିକ-ବି. (ବ୍ୟବହାର-ଇକ) ବ୍ୟବ-ହାର-ସିଦ୍ଧ । [ବି୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ବ୍ୟାସ-ବ. (ବି-ଅସ୍-ଅ) ବୃତ୍ତର ମଧ୍ୟରେଖା;

ବ୍ୟାହତ-ବି. (ବି-ଆ-ହନ୍-ତ) ନିବାରିତ; ହତାଶ ।

ବ୍ୟାହାର-ବ. (ବି-ଆ-ହୃ-ଅ) ଉକ୍ତି ।

ବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତି-ବ. (ବି-ଉତ୍-ପଦ୍-ତି) ଶବ୍ଦର ଉତ୍ପତ୍ତି, ବିଶେଷ ଜ୍ଞାନ ।

ବ୍ୟୁତ୍ପନ୍ନ-ବି. (ବି-ଉତ୍-ପଦ୍-ତ) ଜ୍ଞାନବାନ୍ ।

ବ୍ୟୁଢ଼-ବି. (ବି-ବହ୍-ତ) ବିପୁଳ; ପ୍ରଶସ୍ତ ।

ବ୍ୟୂହ-ବ. (ବି-ଉହ୍-ଅ) ସୈନ୍ୟବିନ୍ୟାସ, ସୈନ୍ୟ-ସମୂହ; ସମୂହ ।

ବ୍ୟୋମ-ବ. (ବ୍ୟେ-ମନ୍) ଆକାଶ ।

ବ୍ୟୋମ-କେଶ-ବ. ଶିବ, ମହାଦେବ ।

ବ୍ରଜ-ବ. (ବ୍ରଜ୍-ଅ) ସମୂହ; ଗୋଷ୍ଠ; ଗୋକୁଳ ।

ବ୍ରଜେନ୍ଦ୍ର-ବ. (ବ୍ରଜ-ଇନ୍ଦ୍ର) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।

ବ୍ରଜ୍ୟା-ବ. (ବ୍ରଜ୍-ଯ-ଅ) ପର୍ଯ୍ୟଟନ ।

ବ୍ରଣ-ବ. (ବ୍ରଣ୍-ଅ) ସ୍ଫୋଟକ; କ୍ଷତ ।

ବ୍ର[illegible]-ବ. (ବ୍ର-ଅତ) ନିୟମ; ପୁଣ୍ୟଜନକ କର୍ମ

ବ୍ରତ[illegible]-ବ. ଲତା, ବଲ୍ଲୀ ।

ବ୍ରତୀ-ବି. (ବ୍ରତ-ଇନ୍) ବ୍ରତଚାରୀ; ନିୟମସ୍ଥ ।

ବ୍ରାତ୍ୟ-ବି. ପତିତ, [illegible]

ବ୍ରୀଡ଼ା-ବ. (ବ୍ରୀଡ୍-ଅ-ଆ) ଲଜ୍ଜା ।

ବ୍ରୀହି-ବ. ଧାନ୍ୟାଦି ଶସ୍ୟ, ବରୁ ।

ଶ

ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ବିଂଶବର୍ଣ୍ଣ ।

ଶଂସିତ-ବି. (ଶଂସ୍-ତ) କଥିତ; ପ୍ରଶଂସିତ ।

ଶଂସୀ-ବି. (ଶଂସ୍-ଇନ୍) ସୂଚକ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ଶଏ-ବ. (ଶତଶବ୍ଦଜ) ଏକଶତ ।

ଶକ-ବ. ଶକଦେଶୀୟ ଲୋକ; ଅବ୍ଦ-ବିଶେଷ ।

ଶକଟ-ବ. (ଶକ୍-ଅଟ) ଶଗଡ଼ ।

ଶକଳ-ବ. ଖଣ୍ଡ, ଅଂଶ । [ସମ୍ବତ୍ସର ।

ଶକାବ୍ଦ-ବ. (ଶକ-ଅବ୍ଦ) ଶକ-ରାଜ-ପ୍ରଚଳିତ

ଶକାରି-ବ. (ଶକ-ଅରି) ବିକ୍ରମାଦିତ୍ୟ ।

ଶକୁନ-ବ. ପକ୍ଷୀ; ଶୁଭାଶୁଭ ଚିହ୍ନ ।

ଶକୁନି-ବ. ଶାଗୁଣା, ଗୃଧ୍ର ।

ଶକୁନ୍ତ-ବ. ପକ୍ଷୀ ।

ଶକୁନ୍ତଳା-ବ. ଭରତ ରାଜାର ମାତା ।

ଶକ୍ତ-ବି. (ଶକ୍-ତ) ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ; ସମର୍ଥ ।

ଶକ୍ତି-ବ. (ଶକ୍-ତି) ସାମର୍ଥ୍ୟ, ବଳ; ଅସ୍ତ୍ର-ବିଶେଷ ।

ଶକ୍ତୁ-ବ. ଯବାଦିଚୂର୍ଣ୍ଣ, ଛତୁ ।

ଶକ୍ୟ-ବି. (ଶକ୍-ଯ) ଶକ୍ତି-ସାଧ୍ୟ ।

ଶକ୍ର-ବି. (ଶକ-ର) ଇନ୍ଦ୍ର ।
ଶଗଡ଼-ବି. (ଶକଟଶବ୍ଦଜ) ଶକଟ ।
ଶଗଡ଼ିଆ-ବି. ଶଗଡ଼-ଚାଳକ ।
ଶଙ୍କର-ବି. (ଶଂ-କୃ-ଅ) ଶିବ ।
ଶଙ୍କା-ବି. (ଶଙ୍କ୍-ଅ-ଆ) ଭୟ; ସଂଶୟ ।
ଶଙ୍କିତ-ବିଂ. (ଶଙ୍କ୍-ତ) ଭୀତ; ସନ୍ଦିଗ୍ଧ ।
ଶଙ୍କୁ-ବି. ଶଲ୍ୟ; କୀଲ; କାଳ-ମାପକ ଯନ୍ତ୍ର-ବିଶେଷ ।
ଶଙ୍ଖ-ବି. କମ୍ବୁ; ଲକ୍ଷକୋଟି ସଂଖ୍ୟା ।
ଶଚ, ଶଚୀ-ବି. ଇନ୍ଦ୍ରାଣୀ ।
ଶଜାରୁ-ବି. ପଶୁବିଶେଷ, ଝିଙ୍କ ।
ଶଠ-ବିଂ. ଧୂର୍ତ୍ତ, ଖଳ, ଠକ ।
ଶଠ-ତା-ବି. ଖଳତା, ଧୂର୍ତ୍ତତା ।
ଶଣ-ବି. ଛଣପଟ୍ଟ ଗଛ ।
ଶଣ୍ଢୁଆସୀ-ବି. ଚିମୁଟାବିଶେଷ ।
ଶତ-ବି. ଶହ, ଦଶଗୁଣିତ ଦଶ । [କାବ୍ୟ ।
ଶତକ-ବି. ଶତସଂଖ୍ୟା ; ଶତଶ୍ଳୋକ-ବିଶିଷ୍ଟ
ଶତ-କ୍ରତୁ-ବି. ଶତଯାଗକାରୀ ଇନ୍ଦ୍ର ।
ଶତ-ଧା-ଅଂ. ଶତ ପ୍ରକାରେ ।
ଶତଭିଷା-ବି. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।
ଶତାବରୀ-ବି. ଛତୀରି ଗଛ । [କାଳ ।
ଶତାବ୍ଦୀ-ବି. (ଶତ-ଅବ୍ଦ) ଶତବର୍ଷବ୍ୟାପୀ-
ଶତ୍ରୁ-ବି. ବୈରୀ, ବିପକ୍ଷ ।
ଶତ୍ରୁ-ତା-ବି. ବିପକ୍ଷତା, ବୈରଭାବ ।
ଶନି-ବି. ଗ୍ରହ-ବିଶେଷ ।
ଶନୈଃ-ଅଂ. ଅଳ୍ପେ, କ୍ରମେ ।

ଶପଥ-ବି. (ଶପ୍-ଅଥ) ରାଣ, ନିୟମ; ପ୍ରତିଜ୍ଞା ।
ଶପ୍ତ-ବିଂ. (ଶପ୍-ତ) ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ।
ଶଫ-ବି. ପଶ୍ୱାଦିର ଖୁର ।
ଶଫରୀ-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।
ଶବଳ-ବିଂ. ନାନାବର୍ଣ୍ଣଯୁକ୍ତ ।
ଶବ୍ଦ-ବି. (ଶବ୍ଦ୍-ଅ) ଧ୍ୱନି ।
ଶବ୍ଦ-କୋଷ-ବି. ଅଭିଧାନ ।
ଶବ୍ଦ-ଭେଦୀ-ବିଂ. ଶବ୍ଦାନୁସାରେ ବିଦ୍ଧକାରୀ ।
ଶବ୍ଦାୟମାନ-ବିଂ. (ଶବ୍ଦ-ଯ-ଆନ) ଶବ୍ଦକାରୀ ।
ଶବ୍ଦିତ-ବିଂ. (ଶବ୍ଦ୍-ତ) ଧ୍ୱନିତ ।
ଶମ-ବି. (ଶମ୍-ଅ) ଶାନ୍ତି; ସ୍ଥିରଭାବ ।
ଶମନ-ବି. (ଶମ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଶାନ୍ତିକରଣ; ଯମ ।
ଶମୟିତା-ବିଂ. (ଶମ୍-ଣିଚ୍-ତୃ) ଶାନ୍ତିକାରକ, ଦମନକାରୀ ।
ଶମିତ-ବିଂ. (ଶମ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଦମିତ; ବିନାଶିତ ।
ଶମୀ-ବିଂ. (ଶମ୍-ଇନ୍) ସଂଯମୀ ।
ଶମୀ-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ଶମ୍ବର-ବି. ମୃଗବିଶେଷ; ଅସୁର-ବିଶେଷ ।
ଶମ୍ବରାରି-ବି. କନ୍ଦର୍ପ ।
ଶମ୍ବୁକ, ଶମ୍ବୂକ-ବି. ଶାମୁକା ।
ଶମ୍ଭୁ-ବି. (ଶଂ-ଭୂ-ଉ) ଶିବ, ମହାଦେବ ।
ଶୟନ-ବି. (ଶୀ-ଅନ) ନିଦ୍ରା; ଶଯ୍ୟା ।
ଶୟନୀୟ-ବି. (ଶୀ-ଅନୀୟ) ଶଯ୍ୟା; ବିଂ. ଶୟନ-ଯୋଗ୍ୟ ।
ଶୟାନ-ବିଂ. (ଶୀ-ଆନ) ନିଦ୍ରିତ ।
ଶଯ୍ୟା-ବି. (ଶୀ-ଯ-ଆ) ଶେଜ, ବିଛଣା ।

ଶର-ବି. (ଶୃ-ଅ) ବାଣ-ତୃଣ; ବାଣ, କାଣ୍ଡ ।
ଶରଣ-ବି. (ଶୃ-ଅନ) ଆଶ୍ରୟ; ରକ୍ଷକ ।
ଶରଣାଗତ-ବିଂ. ଶରଣାପନ୍ନ; ଆଶ୍ରୟ-ପ୍ରାର୍ଥୀ ।
ଶରତ୍-ବି. (ଶୃ-ଅତ୍) ଋତୁ-ବିଶେଷ (ଆଶ୍ୱିନ ଓ କାର୍ତ୍ତିକ) ।
ଶରଧି-ବି. (ଶର-ଧା-ଇ) ଶରାଧାର, ତୂଣୀର ।
ଶରଭ-ବି. ମୃଗ-ବିଶେଷ; ହସ୍ତି-ଶାବକ ।
ଶରବ୍ୟ-ବି. ଶରର ଲକ୍ଷ୍ୟ ।
ଶରାଳି-ବି. ପକ୍ଷୀ-ବିଶେଷ ।
ଶରାସନ-ବି. (ଶର-ଅସ୍-ଅନ) ଧନୁ ।
ଶରୀର-ବି. (ଶୃ-ଈର) ଦେହ ।
ଶରୀରୀ-ବି. (ଶରୀର-ଇନ୍) ପ୍ରାଣୀ; ଆତ୍ମା ।
ଶର୍କରା-ବି. ଶାକର; ଚିନି ।
ଶର୍ମ-ବି. ମଙ୍ଗଳ ।
ଶର୍ମା-ବି. ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଉପନାମ ।
ଶର୍ବ-ବି. ଶିବ, ମହାଦେବ ।
ଶର୍ବରୀ-ବି. ରାତ୍ରି ।
ଶର୍ବାଣୀ-ବି. ପାର୍ବତୀ, ଭବାନୀ ।
ଶଲଭ-ବି. ପତଙ୍ଗ-ବିଶେଷ ।
ଶଲାକା-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ରକାଠି, ଶଲାକାର କ୍ଷୁଦ୍ରଦଣ୍ଡ ।
ଶଲ୍କ-ବି. ମାଛକାତି ।
ଶଲ୍ୟ-ବି. କୀଳକ; ବାଣ-ବିଶେଷ; କଣ୍ଟକ ।
ଶଳା-ବି. (ଶ୍ୟାଳକ-ଶବ୍ଦଜ) ସ୍ତ୍ରୀର ଭାଇ ।
ଶବ-ବି. ଶବ୍-ଅ) ମୃତଶରୀର, ମଡ଼ା ।
ଶବର-ବି. କିରାତ, ବ୍ୟାଧ ; ଅନାର୍ଯ୍ୟ ଜାତି-ବିଶେଷ ।

ଶଶ, ଶଶକ-ବି. ଶଶା, ଠେକୁଅ ; ଚନ୍ଦ୍ରର
ଶଶ-ଧର-ବି. ଚନ୍ଦ୍ର । [ଲାଞ୍ଛନ ।
ଶଶ-ବିଷାଣ-ବି. ଶଶକର ଶୃଙ୍ଗପରି ଅଲୀକ
ଶଷ୍କୁଳି-ବି. ଚକୁଳି ପିଠା । [ବ୍ୟାପାର ।
ଶଷ୍ପ-ବି. ତୃଣ ।
ଶସ୍ତ୍ର-ବି. (ଶସ୍-ତ୍ର) ଅସ୍ତ୍ର ।
ଶସ୍ତ୍ରୀ-ବିଂ. (ଶସ୍ତ୍ର-ଇନ୍) ଶସ୍ତ୍ରଧାରୀ ।
ଶସ୍ୟ-ବି. (ଶସ୍-ଯ) କୃଷିଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ଧାନ୍ୟାଦି ।
ଶହର-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ନଗର ।
ଶାଉଁଳା-ବିଂ. (ଶ୍ୟାମଳଶବ୍ଦଜ) ଶ୍ୟାମଳ ।
ଶାକ-ବି. ଶକାଦ ; ଶାଗ ।
ଶାକର-ବି. (ଶର୍କରାଶବ୍ଦଜ) ଚିନି, ନବାତ ; ଶାକର-ଯୁକ୍ତ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ।
ଶାକୁନିକ-ବି. (ଶକୁନ-ଇକ) ବ୍ୟାଧ; ନିମିତ୍ତଜ୍ଞ ।
ଶାକୋଟକ-ବି. ଶାହାଡ଼ାଗଛ ।
ଶାକ୍ତ-ବି. (ଶକ୍ତି-ଅ) ଶକ୍ତିର ଉପାସକ, ତାନ୍ତ୍ରିକ ।
ଶାକ୍ୟମୁନି, ଶାକ୍ୟସିଂହ-ବି. ବୁଦ୍ଧଦେବ ।
ଶାଖା-ବି. ବୃକ୍ଷର ଡାଳ; ଅଂଶ; ପରିଚ୍ଛେଦ ।
ଶାଖା-ମୃଗ-ବି. ବାନର ।
ଶାଖୀ-ବି. (ଶାଖା-ଇନ୍) ବୃକ୍ଷ ।
ଶାଗ-ବି. (ଶାକଶବ୍ଦଜ) ଖାଦ୍ୟରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ ବୃକ୍ଷପତ୍ରାଦି ।
ଶାଗୁଆ-ବିଂ. ଶାଗପରି ବର୍ଣ୍ଣ-ବିଶିଷ୍ଟ ।
ଶାଙ୍ଖୋଳି-ବି. (ଶୃଙ୍ଖଳଶବ୍ଦଜ) ବନ୍ଧନ ।
ଶାଠୀ-ବି. ଶାଢ଼ୀ ।
ଶାଠ୍ୟ-ବି. (ଶଠ-ଯ) ଶଠତା, ଧୂର୍ତ୍ତତା ।

ଶାଣ-ବି. (ଶୋ-ଣ) ଘର୍ଷଣ-ପ୍ରସ୍ତର ।
ଶାଣିତ-ବିଂ. ତୀକ୍ଷ୍ଣୀକୃତ ।
ଶାତନ-ବି. ପାତନ; ଛେଦନ ।
ଶାଦା-ବିଂ. ଶ୍ୱେତ ।
ଶାଦ୍ୱଲ-ବିଂ. ତୃଣଦ୍ୱାରା ହରିଦ୍ୱର୍ଣ୍ଣ (ସ୍ଥଳୀ) ।
ଶାନ୍ତ-ବିଂ. (ଶମ୍-ତ) ସ୍ଥିର-ଚିତ୍ତ ; ନିରୁପଦ୍ରବ ।
ଶାନ୍ତନବ-ବି. (ଶାନ୍ତନୁ-ଅ) ଭୀଷ୍ମ ।
ଶାନ୍ତନୁ-ବି. ପୁରାଣୋକ୍ତ ନୃପବିଶେଷ ।
ଶାନ୍ତି-ବି. (ଶମ୍-ତି) ଚିତ୍ତର ସ୍ଥିରତା ।
ଶାପ-ବି. (ଶପ୍-ଅ) ଅଭିଶାପ; ପରର ଅମଙ୍ଗଳ-ମନାସ ।
ଶାବଳି-ବି.(ଶବଳାଶବ୍ଦଜ) ଖନନାସ୍ତ୍ର-ବିଶେଷ ।
ଶାବ୍ଦ-ବିଂ. (ଶବ୍ଦ-ଅ) ଶବ୍ଦ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବେଦ-ସମ୍ମତ ।
ଶାବ୍ଦିକ-ବି. (ଶବ୍ଦ-ଇକ) ଶବ୍ଦ-ଶାସ୍ତ୍ର-ବେତ୍ତା ।
ଶାମୁକା-ବି. (ଶମ୍ବୁକଶବ୍ଦଜ) ଶୁକ୍ତି ।
ଶାମ୍ଭବ-ବିଂ. (ଶମ୍ଭୁ-ଅ) ଶମ୍ଭୁସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଶାୟକ-ବି. (ଶୋ-ଅକ) ଶର, ବାଣ ; ଖଡ୍ଗ ।
ଶାୟିତ-ବିଂ.(ଶୀ-ଣିଚ୍-ତ) ପାତିତ; ନିଦ୍ରାପିତ ।
ଶାରଦ-ବିଂ. (ଶରଦ୍-ଅ) ଶରତ୍କାଳୀନ ; ବି. ଧାନ୍ୟବିଶେଷ ।
ଶାରଦା-ବି. ସରସ୍ୱତୀ, ବାଗ୍ଦେବୀ ।
ଶାରଦୀୟ-ବିଂ. (ଶରଦ୍-ଈୟ ଶରତ୍କାଳୀନ ।
ଶାରୀରିକ-ବିଂ. (ଶରୀର-ଇକ) ଦେହସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଶାର୍ଙ୍ଗ-ବି. (ଶୃଙ୍ଗ-ଅ) ଶୃଙ୍ଗନିର୍ମିତ ଧନୁ ।
ଶାର୍ଙ୍ଗୀ-ବି. (ଶାର୍ଙ୍ଗ-ଇନ୍) ଧନୁର୍ଦ୍ଧାରୀ; ବିଷ୍ଣୁ ।

ଶାର୍ଦ୍ଦୂଳ-ବି. ବ୍ୟାଘ୍ର ।
ଶାଳ-ବି, ସର୍ଜ୍ଜବୃକ୍ଷ ; ପ୍ରାଚୀର; ଗୃହ ।
ଶାଳ-ଗ୍ରାମ-ବି. ବିଷ୍ଣୁରୂପେ ପୂଜିତ ଶିଳା-ଖଣ୍ଡ-ବିଶେଷ ।
ଶାଳ-ଭଞ୍ଜିକା-ବି. କାଠ-ପିତୁଳା ।
ଶାଳା-ବି. ଗୃହ ।
ଶାଳି-ବି. ଧାନ୍ୟ-ବିଶେଷ । [ବିଶେଷ ।
ଶାଳି-ବାହନ-ବି. ଶକାବ୍ଦ-ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ନୃପ-
ଶାଳୀ-ବିଂ. (ଶାଲ୍-ଇନ୍) ବିଶିଷ୍ଟ ଯୁକ୍ତ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।
ଶାଳୀ-ବି. (ଶ୍ୟାଳୀଶବ୍ଦଜ) ଭାର୍ଯ୍ୟାର ଭଗିନୀ ।
ଶାଳୀନ-ବିଂ. ଲଜ୍ଜାଶୀଳ ।
ଶାଳ୍ମଳୀ-ବି. ଶିମିଳି ଗଛ ।
ଶାବ, ଶାବକ-ବି. ଛୁଆ ।
ଶାସନ-ବି. (ଶାସ୍-ଅନ) ଦମନ; ଆଜ୍ଞା; ଦଣ୍ଡ ।
ଶାସନ-ତନ୍ତ୍ର-ବି. ରାଜ୍ୟଶାସନ-ପ୍ରଣାଳୀ ।
ଶାସିତ-ବିଂ. (ଶାସ୍-ତ) ଦଣ୍ଡିତ ପ୍ରତିପାଳିତ ।
ଶାସ୍ତା-ବିଂ.(ଶାସ୍-ତୃ)ଶାସନ-କର୍ତ୍ତା;ଉପଦେଷ୍ଟା ।
ଶାସ୍ତି-ବି. (ଶାସ-ତି) ଶାସନ; ଦଣ୍ଡ ।
ଶାସ୍ତ୍ର-ବି. (ଶାସ୍-ତ୍ର) ଶାସନ ; ଧର୍ମପୁସ୍ତକ ; ତତ୍ତ୍ୱ-ଗ୍ରନ୍ଥ ।
ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ-ବିଂ. (ଶାସ୍ତ୍ର-ଈୟ) ଶାସ୍ତ୍ର-ସମ୍ମତ ।
ଶିଅଳ-ବି. (ଶୃଗାଳଶବ୍ଦଜ) ବିଲୁଆ ।
ଶିଉଳି-ବି. (ଶୈବାଳଶବ୍ଦଜ) ଶୈବାଳ ।
ଶିକା-ବି. (ଶିକ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ରଜ୍ଜୁ-ନିର୍ମିତ ଦ୍ରବ୍ୟା-
ଶିକାର-ବି. ମୃଗୟା । ଧାର

ଶିକୁଳି-ବ. (ଶୃଙ୍ଖଳଶବ୍ଦଜ) ଶୃଙ୍ଖଳ, ଜଞ୍ଜିର ।

ଶିକ୍ଷକ-ବଂ. (ଶିକ୍ଷ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ଶିକ୍ଷାଦାୟକ; ବ. ଅଧ୍ୟାପକ । [ଯୋଗ୍ୟ ।

ଶିକ୍ଷଣୀୟ-ବଂ. (ଶିକ୍ଷ-ଅନୀୟ) ଶିକ୍ଷା କରିବାର

ଶିକ୍ଷା-ବ. (ଶିକ୍ଷ୍-ଅ-ଆ) ଅଭ୍ୟାସ; ଅଧ୍ୟୟନ; ଉପଦେଶ ।

ଶିକ୍ଷିତ-ବଂ. (ଶିକ୍ଷ୍-ତ) ଶିକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ, କୃତବିଦ୍ୟ ।

ଶିଖଣ୍ଡ-ବ. ମୟୂରପୁଚ୍ଛ । [କେୟ ।

ଶିଖଣ୍ଡିବାହନ-ବ. (ଶିଖଣ୍ଡୀ-ବାହନ) କାର୍ତ୍ତି-

ଶିଖଣ୍ଡୀ-ବ. (ଶିଖଣ୍ଡ-ଇନ୍) ମୟୂର, ମୟୂରପୁଚ୍ଛ ।

ଶିଖର-ବ. (ଶିଖା-ର) ପର୍ବତର ଶୃଙ୍ଗ; ଅଗ୍ର-

ଶିଖରୀ-ବ. ପର୍ବତ । [ଭାଗ ।

ଶିଖା-ବ. ଅଗ୍ରଭାଗ; ମସ୍ତକର ଚୂଳି; ଅଗ୍ନିର

ଶିଖିବା-କି. ଅଭ୍ୟାସ କରିବା । [ଜ୍ୱାଳା ।

ଶିଖୀ-ବ. (ଶିଖା-ଇନ୍) ମୟୂର ।

ଶିଙ୍ଗଡ଼ା-ବ. (ଶୃଙ୍ଗାଟଶବ୍ଦଜ) ଜଳଜାତ କଣ୍ଟକ-ଫଳବିଶେଷ ।

ଶିଙ୍ଗା-ବ (ଶୃଙ୍ଗଶବ୍ଦଜ) ଶୃଙ୍ଗ-ବାଦ୍ୟ ।

ଶିଙ୍ଗାରହାର-ବ. ଗଙ୍ଗଶିଉଳି ।

ଶିଜୁ-ବ. ଧଳାକ୍ଷୀରବିଶିଷ୍ଟ ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ଶିଞ୍ଜିତ-ବ. ଅଳଙ୍କାରର ଶବ୍ଦ ।

ଶିଞ୍ଜିନୀ-ବ. ନୂପୁର; ଧନୁର୍ଗୁଣ ।

ଶିଡ଼ି-ବ. ପାହାଚ; ନିଶୁଣୀ ।

ଶିତି-କଣ୍ଠ-ବ. ନୀଳକଣ୍ଠ, ଶିବ ।

ଶିଥିଳ-ବଂ. (ଶ୍ଲଥ୍-ଇଲ) ଢିଲା, ଶ୍ଲଥ; ଅବ-

ଶିମ୍ବ-ବ. ଶିମଗଛ । [ସନ୍ନ; ଅଳସ ।

ଶିର-ବ. (ଶିରାଶବ୍ଦଜ) ରକ୍ତବହା ନାଡ଼ୀ ।

ଶିରଃ-ବ. (ଶ୍ରି-ଅସ୍) ମସ୍ତକ; ଅଗ୍ରଭାଗ ।

ଶିରପା-ବ. ମସ୍ତକାବରକ ବସ୍ତ୍ର । [ପଗଡ଼ି ।

ଶିରସ୍ତ୍ରାଣ-ବ. (ଶିରସ୍-ତ୍ରୈ-ଅନ) ଉଷ୍ଣୀଷ,

ଶିରା-ବ. (ଶୃ-ଅ-ଆ) ରକ୍ତବହା ନାଡ଼ୀ ।

ଶିରାଳ-ବଂ. ଶିରାଯୁକ୍ତ ।

ଶିରୀଷ-ବ. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ; ଶିରୀଷ ବୃକ୍ଷର ପୁଷ୍ପ ।

ଶିରୋଧାର୍ଯ୍ୟ-ବଂ. (ଶିରସ୍-ଧାର୍ଯ୍ୟ) ମସ୍ତକରେ ଧାରଣୀୟ, ଅତିମାନ୍ୟ ।

ଶିରୋମଣି-ବ.ମସ୍ତକର ରତ୍ନ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ (ପଦାନ୍ତେ) ।

ଶିଳା-ବ. (ଶିଲ୍-ଅ-ଆ) ପ୍ରସ୍ତର, ପଥର ।

ଶିଲୀନ୍ଧ୍ର-ବ. ଛତୁଗଛ ।

ଶିଲୀମୁଖ-ବ. (ଶିଲୀ-ମୁଖ) ଭ୍ରମର ।

ଶିଳ୍ପ-ବ. ବସ୍ତୁ ନିର୍ମାଣାଦି କର୍ମ, କାରିଗରି ।

ଶିଳ୍ପକାର-ବ. (ଶିଳ୍ପ-କାର) ଶିଳ୍ପୀ, କାରିଗର ।

ଶିବ-ବ. (ଶିବ୍-ଅ) ମହାଦେବ; ମଙ୍ଗଳ ।

ଶିବଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀ-ବ. ଶିବବ୍ରତ, ଫାଲ୍ଗୁନ କୃଷ୍ଣ-ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀ ।

ଶିବା-ବ. (ଶିବ-ଆ) ଶୃଗାଳୀ; ପାର୍ବତୀ ।

ଶିବିକା-ବ. ଯାନବିଶେଷ; ପାଲିକି ।

ଶିବିର-ବ. (ଶୀ-ଇର) ସେନାନିବେଶ, ଛାଉଣି ।

ଶିଶିର-ବ. ହିମ; ଶୀତ-ଋତୁ ।

ଶିଶି-ବ. କାଚନିର୍ମିତ କ୍ଷୁଦ୍ର ପାତ୍ରବିଶେଷ ।

ଶିଶୁ-ବ. (ଶିଶ୍-ଉ) କ୍ଷୁଦ୍ର ବାଳକ ବାଳିକା,

ଶିଶୁମାର-ବ. ଜଳଜନ୍ତୁବିଶେଷ । [ପିଲା ।

ଶିଶ୍ନ-ବ. ପୁରୁଷର ଉପସ୍ଥ ।

ଶିଷା-ବ. ଧାନ୍ୟାଦିର ଶୀର୍ଷ ।

ଶିଷ୍ଟ-ବି. ସୁଶୀଳ; ବିନୀତ; ଭଦ୍ର ।

ଶିଷ୍ଟତା-ବି. ବିନୟ ।

ଶିଷ୍ୟ-ବି. (ଶାସ୍-ଯ) ଛାତ୍ର ।

ଶିମ୍ବୁ-ବି. ବୃକ୍ଷ-ବିଶେଷ ।

ଶୀକର-ବି. ଜଳକଣା; ସୂକ୍ଷ୍ମବୃଷ୍ଟି ।

ଶୀଘ୍ର-କ୍ରି. ବି. ଅବିଳମ୍ବେ, ସତ୍ୱର ।

ଶୀତ-ବି. ଶୀତଳ; ବି. ଜାଡ଼ ।

ଶୀତଳ-ବି. ଶୈତ୍ୟଯୁକ୍ତ, ଥଣ୍ଡା ।

ଶୀତ୍କାର-ବି. ଶୀତେଇପଡ଼ିବା; ହାଇ ।

ଶୀର୍ଣ୍ଣ-ବି. (ଶୃ-ତ) କ୍ଷୀଣ; ଶୁଷ୍କ; ପତିତ ।

ଶୀର୍ଷ-ବି. ଶିରଃ, ମସ୍ତକ ।

ଶୀର୍ଷକ-ବି. (ଶୀର୍ଷ-କ) ଟୋପି; ପଗଡ଼ି, ମସ୍ତକ ।

ଶୀଳ-ବି. (ଶୀଲ୍-ଅ) ସ୍ୱଭାବ; ସଚ୍ଚରିତ ।

ଶୀଳନ-ବି. (ଶୀଲ୍-ଅନ) ଆଲୋଚନା; ଅଭ୍ୟାସ

ଶୁକ-ବି. ଶୁଆପକ୍ଷୀ ।

ଶୁକୁଆ-ବି. ଶୁଖିଲା ମାଛ ।

ଶୁକ୍ତି-ବି. (ଶୁଚ୍-ତି) ଶାମୁକା; ଶଙ୍ଖ ।

ଶୁକ୍ତିଜ-ବି. (ଶୁକ୍ତି-ଜନ୍-ଅ) ମୁକ୍ତା ।

ଶୁକ୍ର-ବି. (ଶୁଚ୍-ରକ୍) ଗ୍ରହବିଶେଷ; ଦୈତ୍ୟ-ଗୁରୁ; ରେତଃ ।

ଶୁକ୍ର-ବାର-ବି. ସପ୍ତାହର ପଞ୍ଚମଦିନ ।

ଶୁକ୍ଳ-ବି. (ଶୁଚ୍-ଲକ୍) ଶ୍ୱେତ ।

ଶୁକ୍ଳ-ପକ୍ଷ-ବି. ଚନ୍ଦ୍ରର ବୃଦ୍ଧି-ପକ୍ଷ ।

ଶୁଙ୍ଘିବା-କ୍ରି. ଆଘ୍ରାଣ କରିବା ।

ଶୁଚି-ବି. (ଶୁଚ୍-ଇ) ପବିତ୍ର; ନିର୍ମଳ; ଶୁଭ୍ର ।

ଶୁଝିବା-କ୍ରି. ପରିଶୋଧ କରିବା ।

ଶୁଣ୍ଠି-ବି. ଶୁଷ୍କ ଆର୍ଦ୍ରକ ।

ଶୁଣ୍ଡ-ବି. (ଶୁଣ୍-ଡ) ହସ୍ତି-କର ।

ଶୁଣ୍ଡୀ-ବି. ଶୁଣ୍ଡା ବା ମଦ୍ୟର ପ୍ରସ୍ତୁତ କାରକ ।

ଶୁଦ୍ଧ-ବି. (ଶୁଧ୍-ତ) ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ, ପବିତ୍ର ।

ଶୁଦ୍ଧାନ୍ତ-ବି. (ଶୁଦ୍ଧ-ଅନ୍ତ) ଅନ୍ତଃପୁର ।

ଶୁଦ୍ଧି-ବି. (ଶୁଧ୍-ତି) ଶୋଧନ, ଶୁଦ୍ଧତା ।

ଶୁଧୁରିବା-କ୍ରି. ମନ୍ଦରୁ ଭଲ ହେବା ।

ଶୁଭ-ବି. (ଶୁଭ୍-ଅ) ମଙ୍ଗଳ; ବି. ମଙ୍ଗଳଜନକ ।

ଶୁଭଦ-ବି. (ଶୁଭ-ଦା-ଅ) ଶୁଭକର, ଶୁଭ-ଜନକ ।

ଶୁଭିବା-କ୍ରି. ଶ୍ରୁତିଗୋଚର ହେବା ।

ଶୁଭ୍ର-ବି. (ଶୁଭ୍-ର) ଶୁକ୍ଳ; ନିର୍ମଳ ।

ଶୁଲ୍କ-ବି. କର, ମାସୁଲ ।

ଶୁଶ୍ରୂଷା-ବି. (ଶ୍ରୁ-ସନ୍-ଅ-ଆ) ଶ୍ରବଣେଚ୍ଛା; ସେବା ।

ଶୁଷ୍କ-ବି. (ଶୁଷ୍-ତ) ନୀରସ, ଶୁଖିଲା ।

ଶୂକର-ବି. (ଶୂକ-ର) ବରାହ; ଘୁଷୁରି ।

ଶୂଦ୍ର-ବି. (ଶୁଚ୍-ରକ୍) ବ୍ରାହ୍ମଣାଦି ଚତୁର୍ବର୍ଣ୍ଣର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଚତୁର୍ଥବର୍ଣ୍ଣ ।

ଶୂନ୍ୟ-ବି. ଆକାଶ; '୦' ଅଭାବାର୍ଥକ ଚିହ୍ନ; ବି. ଖାଲି; ନିର୍ଜନ ।

ଶୂନ୍ୟ-ଗର୍ଭ-ବି. ସାରଶୂନ୍ୟ ।

ଶୂର-ବି. (ଶୂର୍-ଅ) ବୀର; ସାହସୀ ।

ଶୂଳ-ବି. (ଶୂଲ୍-ଅ) ଶସ୍ତ୍ରବିଶେଷ; ଉଦର-ରୋଗବିଶେଷ ।

ଶୂଳ-ପାଣି-ବି. ତ୍ରିଶୂଳଧାରୀ ଶିବ ।
ଶୃଗାଳ-ବି. ବିଲୁଅ, ଶିଆଳ ।
ଶୃଙ୍ଖଳ-ବି. ଶିକୁଳି, ନିଗଡ଼ ।
ଶୃଙ୍ଖଳିତ-ବିଂ. ଶୃଙ୍ଖଳବଦ୍ଧ ।
ଶୃଙ୍ଗ-ବି. ଶିଖର, ଅଗ୍ରଭାଗ; ଶିଙ୍ଗ ।
ଶୃଙ୍ଗାଟ-ବି. ଚତୁଷ୍ପଥ, ଚୌରାସ୍ତା; ଶିଙ୍ଗଡ଼ା ।
ଶୃଙ୍ଗାର-ବି. ଆଦିରସ; ସ୍ତ୍ରୀପୁରୁଷର ପ୍ରଣୟ; ସଜ୍ଜା, ବେଶ ।
ଶେଉଳ-ବି. (ଶକୁଳଶବ୍ଦଜ) ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।
ଶେଖର-ବି. ଚୂଡ଼ା; ଶିରୋଭୂଷଣ ।
ଶେଠ-ବି. (ଶ୍ରେଷ୍ଠଶବ୍ଦଜ) ବଣିକ୍‌ବିଶେଷ ।
ଶେଫାଳିକା-ବି. ଗଙ୍ଗଶିଉଳି, ଶଙ୍ଗାରହାର ।
ଶେଯ-ବି. (ଶଯ୍ୟାଶବ୍ଦଜ) ଶଯ୍ୟା ।
ଶେଷ-ବି. (ଶିଷ୍-ଅ) ଅନ୍ତ; ଅବଶେଷ; ବିନାଶ; ବାସୁକି; ବିଂ. ଅବଶିଷ୍ଟ ।
ଶୈତ୍ୟ-ବି. (ଶୀତ-ଯ) ଶୀତଳତା ।
ଶୈଥିଲ୍ୟ-ବି. (ଶିଥିଳ-ଯ) ଶିଥିଳତା; ଢିଲା; ଅଳସ୍ୟ ।
ଶୈଳ-ବି. (ଶିଳା-ଅ) ପର୍ବତ ।
ଶୈଳ-ସୁତା-ବି. ପାର୍ବତୀ ।
ଶୈଳୀ-ବି. (ଶୀଳ-ଅ-ଈ) ପଦ୍ଧତି, ପ୍ରଣାଳୀ ।
ଶୈଳେୟ-ବିଂ. (ଶୈଳ-ଏୟ) ଶୈଳ-ଜାତ ।
ଶୈବ-ବି. (ଶିବ-ଅ) ଶିବଭକ୍ତ; ବିଂ. ଶିବ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଶୈବଳ, ଶୈବାଳ-ବି. ଶିଉଳି ।
ଶୈବଳିନୀ-ବି. (ଶୈବଳ-ଇନ୍-ଈ) ନଦୀ ।
ଶୈଶବ-ବି. (ଶିଶୁ-ଅ) ଶିଶୁତ୍ୱ, ବାଲ୍ୟାବସ୍ଥା ।
ଶୋଇବା-କ୍ରି. (ଶୀଧାତୁରୁ) ଶୟନ କରିବା ।
ଶୋକ-ବି. (ଶୁଚ୍-ଅ) ପ୍ରିୟ-ବିୟୋଗ-ଜନିତ ଦୁଃଖ ।
ଶୋଚନା-ବି. (ଶୁଚ୍-ଅନ-ଆ) ଶୋକ କରିବା ।
ଶୋଚ୍ୟ, ଶୋଚନୀୟ-ବିଂ. (ଶୁଚ୍-ଯ, ଅନୀୟ) ଦୁଃଖ କରିବାର ଯୋଗ୍ୟ ।
ଶୋଣ-ବିଂ. ରକ୍ତ-ବର୍ଣ୍ଣ, ଲୋହିତ ।
ଶୋଣିତ-ବି. ରୁଧିର, ରକ୍ତ; ବିଂ. ଲୋହିତ ।
ଶୋଣିମା-ବି. (ଶୋଣ-ଇମନ) ରକ୍ତିମା ।
ଶୋଥ-ବି. (ଶ୍ୱ-ଥ) ସ୍ଫୀତ ରୋଗ ।
ଶୋଧନ-ବି. (ଶୁଧ୍-ଅନ୍) ନିର୍ଦ୍ଦୋଷକରଣ; ପରିଷ୍କରଣ; ପ୍ରତିଦାନ ।
ଶୋଧି-ବି. ଅଙ୍କପାଠ ବିଶେଷ ।
ଶୋଧିତ-ବିଂ. (ଶୁଧ୍-ଇ-ତ) ପରିଷ୍କୃତ ।
ଶୋଧିବା-କ୍ରି. ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ କରିବା; ସାଲିଦେବା ।
ଶୋଭନ-ବିଂ. (ଶୁଭ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଶୋଭାଯୁକ୍ତ ।
ଶୋଭା-ବି. (ଶୁଭ୍-ଅ) ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ।
ଶୋଭିତ-ବିଂ. (ଶୁଭ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଭୂଷିତ ।
ଶୋଷ-ବି. (ଶୁଷ୍-ଅ) ଶୁଷ୍କତା, ରସାକର୍ଷଣ; ପିପାସା ।
ଶୋଷଣ-ବି. (ଶୁଷ୍-ଇ-ଅନ) ରସାକର୍ଷଣ ।
ଶୋହିବା-କ୍ରି. ଶୋଭାପାଇବା (ପଦ୍ୟ) ।
ଶୌଚ-ବି. (ଶୁଚି-ଅ) ଶୁଦ୍ଧ, ଶୁଚିତା ।
ଶୌଣ୍ଡିକ-ବି. (ଶୁଣ୍ଡା-ଇକ) ଶୁଣ୍ଢୀ ।
ଶୌର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ଶୂର-ଯ) ବୀରତ୍ୱ ।
ଶ୍ମଶାନ-ବି. (ଶବ-ଶ୍ମନ୍-ଶୀ-ଅନ) ମଶାଣି ।

ଶ୍ମଶ୍ରୁ-ବ. ଜଶ; ଦାଢ଼ୀ ।
ଶ୍ମଶ୍ରୁଳ-ବଂ. (ଶ୍ମଶ୍ରୁ-ଳ) ଶ୍ମଶ୍ରୁବିଶିଷ୍ଟ ।
ଶ୍ୟାମ, ଶ୍ୟାମଳ } ବ. ଶାଙ୍ଳା; ଈଷତ୍ କୃଷ୍ଣ; ଈଷତ୍ ହରିତ୍ ।
ଶ୍ୟାଲ, ଶ୍ୟାଲକ-ବ. ପତ୍ନୀର ଭାଇ ।
ଶ୍ୟାଲୀ, ଶ୍ୟାଲିକା-ବ. ପତ୍ନୀର ଭଗିନୀ ।
ଶ୍ୟେନ-ବ. ବାଜପକ୍ଷୀ ।
ଶ୍ରଦ୍ଧାନ-ବଂ. (ଶ୍ରତ୍-ଧା-ଅନ) ଶ୍ରଦ୍ଧାଯୁକ୍ତ ।
ଶ୍ରଦ୍ଧା-ବ. (ଶ୍ରତ୍-ଧା-ଆ) ଭକ୍ତି; ବିଶ୍ୱାସ; ଆଦର ।
ଶ୍ରଦ୍ଧାବାନ୍-ବଂ. (ଶ୍ରଦ୍ଧା-ବତ୍) ଶ୍ରଦ୍ଧାଯୁକ୍ତ ।
ଶ୍ରମ-ବ. (ଶ୍ରମ୍-ଅ) ପରିଶ୍ରମ; ଅଭ୍ୟାସ; ଶ୍ରାନ୍ତି ।
ଶ୍ରମଣ-ବ. ବୌଦ୍ଧ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ।
ଶ୍ରମ-ବାରି-ବ. ଘର୍ମ ।
ଶ୍ରମୀ-ବଂ. (ଶ୍ରମ୍-ଇନ୍) ପରିଶ୍ରମକାରୀ ।
ଶ୍ରବଣ-ବ. (ଶ୍ରୁ-ଅନ) ଶୁଣିବା; କର୍ଣ୍ଣ ।
ଶ୍ରବଣେନ୍ଦ୍ରିୟ-ବ. (ଶ୍ରବଣ-ଇନ୍ଦ୍ରିୟ) କର୍ଣ୍ଣ, କାନ ।
ଶ୍ରାଦ୍ଧ-ବ. (ଶ୍ରଦ୍ଧା-ଅ) ପିତୃ-ତର୍ପଣ; ଶ୍ରଦ୍ଧାର୍ପଣ ।
ଶ୍ରାନ୍ତ-ବଂ. (ଶ୍ରମ୍-ତ) କ୍ଳାନ୍ତ ।
ଶ୍ରାନ୍ତି-ବ. (ଶ୍ରମ୍-ତି) କ୍ଳାନ୍ତି ।
ଶ୍ରାବକ-ବଂ. (ଶ୍ରୁ-ଅକ) ଶ୍ରୋତା, ଶ୍ରବଣକର୍ତ୍ତା ।
ଶ୍ରାବଣ-ବ. (ଶ୍ରବଣା-ଅ) ମାସ-ବିଶେଷ ।
ଶ୍ରାବ୍ୟ-ବଂ. (ଶ୍ରୁ-ଯ) ଶ୍ରବଣଯୋଗ୍ୟ ।
ଶ୍ରୀ-ବ. (ଶ୍ରି-ଈ) ଲକ୍ଷ୍ମୀ, ଶୋଭା; ସୌଭାଗ୍ୟ ।
ଶ୍ରୀକଣ୍ଠ-ବ. ଶିବ ।
ଶ୍ରୀଧର-ବ. ବିଷ୍ଣୁ ।
ଶ୍ରୀପଞ୍ଚମୀ-ବ. ମାଘଶୁକ୍ଳ ପଞ୍ଚମୀ ।
ଶ୍ରୀଫଳ-ବ. ବେଲ । [ଯୁକ୍ତ; ସୁନ୍ଦର ।
ଶ୍ରୀମାନ୍-ବଂ. (ଶ୍ରୀ-ମତ୍) ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟଶାଳୀ; ଶୋଭା-
ଶ୍ରୀ-ଯୁତ, ଶ୍ରୀ-ଯୁକ୍ତ-ବଂ. ଶ୍ରୀମାନ୍ ।
ଶ୍ରୀଲ-ବଂ. (ଶ୍ରୀ-ଲ) ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ।
ଶ୍ରୀଶ-ବ. (ଶ୍ରୀ-ଈଶ) ବିଷ୍ଣୁ । [ଶାସ୍ତ୍ର ।
ଶ୍ରୁତ-ବଂ. (ଶ୍ରୁ-ତ) ଯାହା ଶୁଣାଯାଇଅଛି; ବ.
ଶ୍ରୁତି-ବ. (ଶ୍ରୁ-ତି) କର୍ଣ୍ଣ; ବେଦ ।
ଶ୍ରୁତି-ଧର-ବଂ. ଯେ ଶୁଣିଲାକ୍ଷଣି ମନେରଖେ ।
ଶ୍ରୁବ-ବ. ହୋମରେ ଘୃତ-କ୍ଷେପଣପାତ୍ର ।
ଶ୍ରେଢୀ-ବ. ସମପରିମାଣରେ ବର୍ଦ୍ଧିତ ଅଙ୍କ ଶ୍ରେଣୀ ।
ଶ୍ରେଣୀ-ବ. (ଶ୍ରି-ନି) ପଂକ୍ତି; ଧାଡ଼ି ।
ଶ୍ରେୟଃ-ବ. ଧର୍ମ; ମଙ୍ଗଳ ।
ଶ୍ରେୟସ୍କର-ବଂ. ମଙ୍ଗଳକର ।
ଶ୍ରେଷ୍ଠ-ବଂ. (ପ୍ରଶସ୍ୟ-ଇଷ୍ଠ) ଅତି ପ୍ରଶସ୍ତ, ପ୍ରଧାନ ।
ଶ୍ରେଷ୍ଠତା-ବ. ପ୍ରାଧାନ୍ୟ, ଉତ୍କର୍ଷ ।
ଶ୍ରେଷ୍ଠୀ-ବ. (ଶ୍ରେଷ୍ଠ-ଇନ୍) ବଣିକ୍‌ବିଶେଷ,
ଶ୍ରୋଣି-ବ. କଟିଦେଶ, ନିତମ୍ବ । [ଶେଠ ।
ଶ୍ରୋତବ୍ୟ-ବଂ. (ଶ୍ରୁ-ତବ୍ୟ) ଶ୍ରବଣଯୋଗ୍ୟ ।
ଶ୍ରୋତା-ବଂ. (ଶ୍ରୁ-ତୃ) ଶ୍ରବଣକର୍ତ୍ତା; ଯେ ଶୁଣେ ।
ଶ୍ରୋତ୍ର-ବ. (ଶ୍ରୁ-ତ୍ର) କର୍ଣ୍ଣ ।
ଶ୍ରୋତ୍ରିୟ-ବ. (ଶ୍ରୋତ୍ର-ଇୟ) ବେଦଜ୍ଞ ବ୍ରାହ୍ମଣ ।
ଶ୍ଳଥ-ବଂ. (ଶ୍ଳଥ୍-ଅ) ଶିଥିଳ । [ପ୍ରଶଂସା ।
ଶ୍ଳାଘା-ବ. (ଶ୍ଳାଘ୍-ଅ-ଆ) ପ୍ରଶଂସା; ନିଜ-
ଶ୍ଳାଘ୍ୟ, ଶ୍ଳାଘନୀୟ } ବଂ. (ଶ୍ଳାଘ୍-ଯ, ଅନୀୟ) ପ୍ରଶଂସ-ନୀୟ ।

ଶ୍ଳିଷ୍ଟ-ବି. (ଶ୍ଳିଷ୍-ତ) ଶ୍ଳେଷଯୁକ୍ତ; ସଂଯୁକ୍ତ ।

ଶ୍ଳୀପଦ-ବି. ଗୋଦର ।

ଶ୍ଳୀଳ-ବି. (ଶ୍ରୀ-ଲ) ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ, ଶୋଭନ ।

ଶ୍ଳେଷ ବି. ଶ୍ଳିଷ୍-ଅ) ଯୋଗ; ବ୍ୟଙ୍ଗୋକ୍ତି ।

ଶ୍ଳେଷ୍ମା-ବି. (ଶ୍ଳିଷ୍-ମନ୍) କଫ । [ପଦ୍ୟ ।

ଶ୍ଳୋକ-ବି. (ଶ୍ଳୋକ୍-ଅ) ଚତୁଷ୍ଟରଣଯୁକ୍ତ ପଦ୍ୟ;

ଶ୍ୱଦନ୍ତ-ବି. (ଶ୍ୱନ-ଦନ୍ତ) କୁକୁରର ମୁନିଆଦନ୍ତ ।

ଶ୍ୱପଚ-ବି. ଚଣ୍ଡାଳ ।

ଶ୍ୱଶୁର-ବି. ଶଶୁର, ଭର୍ତ୍ତା କିମ୍ବା ପତ୍ନୀର ପିତା ।

ଶ୍ୱଶ୍ରୂ-ବି. ଶାଶୁ, ଭର୍ତ୍ତା କିମ୍ବା, ପତ୍ନୀର ମାତା ।

ଶ୍ୱସନ-ବି. (ଶ୍ୱସ୍-ଅନ) ନିଶ୍ୱାସ ।

ଶ୍ୱାନ-ବି. (ଶ୍ୱନ୍-ଅ) କୁକୁର ।

ଶ୍ୱାପଦ-ବି, (ଶ୍ୱନ୍-ଅ-ପଦ୍-ଅ) ଶିକାରୀ ଜନ୍ତୁ ; ବ୍ୟାଘ୍ର ଭଲ୍ଲୁକାଦି ।

ଶ୍ୱାସ-ବି. (ଶ୍ୱସ୍-ଅ) ନିଶ୍ୱାସ; ରୋଗବିଶେଷ ।

ଶ୍ୱିତ୍ର-ବି. ଧବଳ ରୋଗ ।

ଶ୍ୱେତ-ବି. (ଶ୍ୱିତ୍-ଅ) ଶୁକ୍ଳବର୍ଣ୍ଣ ।

ଶ୍ୱେତ ରକ୍ତ-ବି. ଗୋଲାପିରଙ୍ଗ, ପାଟଳ ।

ଶ୍ୱେତ-ସାର-ବି. ଗୋଧୂମାଦିର ଶ୍ୱେତ ଉପାଦାନବିଶେଷ ।

ଷ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଏକତିଂଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଷଟ୍-ବି. ଛଅ ସଂଖ୍ୟା ।

ଷଟ୍କର୍ମ-ବି. (ଷଷ୍-କର୍ମନ୍) ବ୍ରାହ୍ମଣର ଯଜନ, ଯାଜନ, ଅଧ୍ୟୟନ, ଅଧ୍ୟାପନ, ଦାନ ଓ ପ୍ରତିଗ୍ରହ ।

ଷଟ୍କୋଣ-ବି. ଷଡ଼ଭୁଜ କ୍ଷେତ୍ର ।

ଷଟ୍ପଦ-ବି. (ଷଟ୍-ପଦ) ଭ୍ରମର ।

ଷଠିଘର-ବି. ବାଳକ ଜନ୍ମର ଷଷ୍ଠ ଦିବସର ଅନୁଷ୍ଠାନବିଶେଷ ।

ଷଡ଼ଶୀତି-ବି. ଷଟ୍-ଅଶୀତି) ଛୟାଅଶୀ ।

ଷଡ଼ାନନ-ବି. (ଷଟ୍-ଆନନ) କାର୍ତ୍ତିକେୟ ।

ଷଡ଼୍ଜ-ବି. (ଷଷ୍-ଜ) ତନ୍ତ୍ରୀକଣ୍ଠୋତ୍ଥିତ ସ୍ୱରବିଶେଷ ।

ଷଡ଼୍ଦର୍ଶନ-ବି. ପୂର୍ବମୀମାଂସା, ବେଦାନ୍ତ, ସାଂଖ୍ୟ, ପାତଞ୍ଜଳ. ନ୍ୟାୟ ଓ ବୈଶେଷିକ ।

ଷଡ଼୍ରସ-ବି (ଷଟ୍-ରସ) ମଧୁର, ଅମ୍ଳ, ଲବଣ, କଟୁ, କଷାୟ ଓ ତିକ୍ତ ।

ଷଡ଼୍ରିପୁ-ବି. କାମ, କ୍ରୋଧ, ଲୋଭ, ମୋହ, ମଦ ଓ ମାତ୍ସର୍ଯ୍ୟ ।

ଷଣ୍ଡ-ବି. ଷଣ୍ଢ, ବୃଷ ।

ଷଷ୍ଟି-ବି. (ଷଷ-ତି) ଷାଠିଏ ।

ଷଷ୍ଟିକ-ବି. ଷଠିଆ ଧାନ ।

ଷଷ୍ଟିତମ-ବି. ଷାଠିଏର ପୂରଣ ।

ଷଷ୍ଠ-ବି. (ଷଷ୍-ଥ) ଛଅର ପୂରଣ ।

ଷଷ୍ଠୀ-ବି. ତିଥିବିଶେଷ; ଦେବୀ-ବିଶେଷ ।

ଷାଣ୍ମାସିକ-ବି. (ଷଟ୍-ମାସ-ଇକ) ଛଅମାସରେ ଥରେ ଅନୁଷ୍ଠେୟ ।

ଷୋଡ଼ଶ-ବି. (ଷଷ୍-ଦଶନ୍) ଷୋଳ ସଂଖ୍ୟା ।

ଷୋଡ଼ଶୀ-ବି. ଷୋଡ଼ଶବର୍ଷୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ ।

ସ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବର୍ଣ୍ଣର ଦ୍ୱାବିଂଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ସଇସ୍-ବି. (ଆରବୀ) ଅଶ୍ୱପାଳ ।
ସଁଉତୁଣୀ-ବି. (ସପତ୍ନୀଶବ୍ଦଜ) ସପତ୍ନୀ ।
ସଉଦା-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ।
ସଉଦାଗର-ବି. ବଣିକ୍ ।
ସଂକଟ-ବି°. (ସମ୍-କଟ) ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ; ବିପତ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ; ବି. ବିପଦ୍ ।
ସଂକର-ବି. (ସମ୍-କୃ-ଅ) ମିଶ୍ରଣ [ରାମ ।
ସଂକର୍ଷଣ-ବି. (ସମ୍-କୃଷ୍-ଅନ) ଆକର୍ଷଣ; ବଳ-
ସଂକଳନ-ବି. (ସମ୍-କଳ୍-ଅନ) ଯୋଗ ।
ସଂକଳିତ-ବି. (ସମ୍-କଳ୍-ତ) ସଂଗୃହୀତ ; ଏକତ୍ରିତ ।
ସଂକଳ୍ପ-ବି.(ସମ୍-କୃପ୍-ଅ)ମନୋରଥ; ପ୍ରତିଜ୍ଞା ।
ସଂକଳ୍ପିତ-ବି°. ବାଞ୍ଛିତ; ସ୍ଥିରୀକୃତ ।
ସଂକାଶ-ବି°. (ସମ୍ କାଶ୍-ଅ) ସଦୃଶ ।
ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ-ବି°. (ସମ୍-କୄ-ତ) ଅପ୍ରଶସ୍ତ ।
ସଂକୀର୍ତ୍ତନ-ବି. (ସମ୍-କୃତ୍-ଅନ) ଗୁଣାଦି କଥନ, ପ୍ରମତ୍ତଭାବେ ଦେବ-ଗୁଣ-ଗାନ ।
ସଂକୁଚିତ-ବି°. (ସମ୍-କୁଚ୍-ତ) ସଂକୀର୍ଣ୍ଣୀକୃତ; କୁଣ୍ଠିତ ।
ସଂକୁଳ-ବି°.(ସମ୍-କୁଳ୍-ଅ)ସମାକୀର୍ଣ୍ଣ; ବ୍ୟାପ୍ତ ।
ସଂକେତ-ବି. (ସମ୍-କିତ୍-ଅ) ଇଙ୍ଗିତ, ଇସାରା; ଚିହ୍ନ ।
ସଂକୋଚ-ବି. (ସମ୍-କୁଚ୍-ଅ) ସଂକ୍ଷେପ ; ଚିପିବାଦ୍ୱାରା ଅଳ୍ପୀକରଣ ।

ସଂକ୍ରମଣ-ବି.(ସମ୍-କ୍ରମ୍-ଅନ)ଗମନ; ପ୍ରବେଶ; ସଂକ୍ରାନ୍ତି । [ପ୍ରବିଷ୍ଟ ।
ସଂକ୍ରାନ୍ତ ବି°.(ସମ୍-କ୍ରମ୍-ତ)ବମିତ; ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ;
ସଂକ୍ରାନ୍ତି-ବି.(ସମ୍-କ୍ରମ୍-ତି) ସୂର୍ଯ୍ୟର ରାଶ୍ୟନ୍ତରେ ପ୍ରବେଶ । [ଭଅଁ (ଦେଶଜ) ।
ସଂକ୍ରାମକ-ବି°. (ସମ୍-କ୍ରମ୍-ଅକ) ପ୍ରବେଶକାରୀ;
ସଂକ୍ରାମିତ ବି°.(ସମ୍-କ୍ରମ୍-ଣିଚ୍-ତ) ପ୍ରବେଶିତ; ସଞ୍ଚାରିତ ।
ସଂକ୍ଷିପ୍ତ-ବି°. ସମ୍-କ୍ଷିପ୍-ତ) ଅଳ୍ପୀକୃତ ।
ସଂକ୍ଷେପ-ବି.(ସମ୍-କ୍ଷିପ୍-ଅ)ଅଳ୍ପୀକରଣ; ଚମ୍ବକ୍ ।
ସଂଖ୍ୟା-ବି. (ସମ୍-ଖ୍ୟା-ଅ-ଆ) ୧, ୨ ପ୍ରଭୃତି
ସଂଖ୍ୟାତ-ବି°. ଗଣିତ । [ଗଣନା ।
ସଂଗୃହୀତ-ବି°. (ସମ୍-ଗ୍ରହ୍-ତ) ସଙ୍କଳିତ ।
ସଂଗ୍ରହ-ବି. (ସମ୍-ଗ୍ରହ-ଅ) ସଂକଳନ ; ଏକତ୍ରୀକରଣ ।
ସଂଗ୍ରହୀତା, ସଂଗ୍ରାହକ } ବି. (ସମ୍-ଗ୍ରହ୍-ତୃ, ଅକ) ସଂଗ୍ରହ-କାରୀ ।
ସଂଗ୍ରାମ-ବି. ଯୁଦ୍ଧ; ସମର ।
ସଂଘ-ବି. (ସମ୍-ହନ୍-ଅ) ସମୂହ; ଦଳ ।
ସଂଘଟନ-ବି. ସମ୍-ଘଟ୍-ଅନ) ମେଳନ; ଗଠନ; ଘଟନା ।
ସଂଘର୍ଷ, ସଂଘର୍ଷଣ } ବି. (ସମ୍-ଘୃଷ୍-ଅ,ଅନ) ଘର୍ଷଣ; ବିରୋଧ ।
ସଂଘାତ-ବି. ସମଷ୍ଟି, ନିବିଡ଼ ସଂଯୋଗ ।
ସଂଜ୍ଞା-ବି. (ସମ୍-ଜ୍ଞା-ଅ) ଚୈତନ୍ୟ ; ଆଖ୍ୟା ; ପାରିଭାଷିକ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ-ସୂଚନା ।

ସଂଯତ-ବିଂ. (ସମ୍-ଯମ୍-ତ)ନିୟମିତ; ଦମିତ।
ସଂଯମନ-ବି. (ସମ୍-ଯମ୍-ଅନ) ବନ୍ଧନ; ଇନ୍ଦ୍ରିୟ-
ନିଗ୍ରହ।
ସଂଯମୀ-ବିଂ. (ସମ୍-ଯମ୍-ଇନ୍) ଜିତେନ୍ଦ୍ରିୟ।
ସଂଯୁକ୍ତ-ବିଂ. (ସମ୍-ଯୁଜ୍-ତ) ସଂଲଗ୍ନ; ମିଶ୍ରିତ।
ସଂଯୁଗ-ବି. ଯୁଦ୍ଧ।
ସଂଯୋଗ-ବି. (ସମ୍-ଯୁଜ୍-ଅ) ମିଳନ, ମିଶ୍ରଣ।
ସଂଯୋଜନ-ବି. (ସମ୍-ଯୁଜ୍-ଅନ) ସଂଯୋଗ-
କରଣ।
ସଂରମ୍ଭ-ବି. (ସମ୍-ରନ୍ଭ୍-ଅ) କ୍ରୋଧ; ବେଗ।
ସଂଲଗ୍ନ-ବିଂ. (ସମ୍-ଲଗ୍-ତ) ମିଳିତ, ସଂଯୁକ୍ତ।
ସଂଲାପ-ବି. (ସମ୍-ଲପ୍-ଅ) କଥୋପକଥନ।
ସଂବତ୍-ବି. (ସମ୍-ବଦ୍-କ୍ୱିପ୍) ବିକ୍ରମାଦିତ୍ୟ-
ପ୍ରଚଳିତ ଅବ୍ଦ।
ସଂବତ୍ସର-ବି. (ସମ୍-ବସ୍-ସର) ବତ୍ସର, ବର୍ଷ।
ସଂବଳିତ ବିଂ. (ସମ୍-ବଲ୍-ତ) ମିଳିତ; ସହିତ।
ସଂବାଦ-ବି. (ସମ୍-ବଦ୍-ଅ) ସମାଚାର; ବୃତ୍ତାନ୍ତ;
କଥାବାର୍ତ୍ତା।
ସଂବାହନ-ବି. (ସମ୍-ବହ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଅଙ୍ଗମର୍ଦ୍ଦନ
ସଂବିତ୍-ବି. (ସମ୍-ବିଦ୍-କ୍ୱିପ୍) ଅନୁଜ୍ଞାନ।
ସଂବିଧାନ-ବି. (ସମ୍-ବି-ଧା-ଅନ) ଆୟୋଜନ;
ଉପକରଣସାମଗ୍ରୀ।
ସଂବୃତ-ବିଂ. (ସମ୍-ବୃ-ତ) ଗୁପ୍ତ।
ସଂବେଦନ-ବି. (ସମ୍-ବିଦ୍-ଅନ) ଅନୁଭବ।
ସଂବେଶ-ବି. (ସମ୍-ବିଶ୍-ଅ) ନିଦ୍ରା।
ସଂଶୟ-ବି. (ସମ୍-ଶୀ-ଅ) ସନ୍ଦେହ।

ସଂଶୋଧନ-ବି. (ସମ୍-ଶୁଧ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଶୁଦ୍ଧ-
କରଣ।
ସଂଶ୍ଲିଷ୍ଟ-ବି. (ସମ୍-ଶ୍ଲିଷ୍-ତ) ମିଳିତ, ସମ୍ପୃକ୍ତ।
ସଂସର୍ଗ-ବି. (ସମ୍-ସୃଜ୍-ଅ) ସହବାସ, ସମ୍ପର୍କ।
ସଂସାର-ବି. (ସମ୍-ସୃ-ଅ) ଜଗତ; ଅନିତ୍ୟ
ବ୍ୟାପାର। [ସଂସାରାସକ୍ତ।
ସଂସାରୀ-ବିଂ. (ସଂସାର-ଇନ୍) ସଂସାରସ୍ଥ:
ସଂସୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ସମ୍-ସୃଜ୍-ତ) ସମ୍ପୃକ୍ତ, ସମ୍ବନ୍ଧ।
ସଂସ୍କାର-ବି. (ସମ୍-କୃ-ଅ) ଶୁଦ୍ଧି, ମରାମତ;
ମନର ଧାରଣା; ବିବାହାଦି କର୍ମ।
ସଂସ୍କାରକ-ବିଂ. (ସମ୍-କୃ-ଣିଚ୍-ଅକ) ସଂଶୋ-
ଧନକାରୀ।
ସଂସ୍କୃତ-ବିଂ. (ସମ୍-କୃ-ତ) ଶୋଧିତ;
ବି. ଭାରତୀୟ ପ୍ରାଚୀନ ଆର୍ଯ୍ୟଭାଷା।
ସଂସ୍ଥା-ବି. (ସମ୍-ସ୍ଥା-ଅ) ବ୍ୟବସ୍ଥା; ସଭା; ସ୍ଥାପିତ
ବିଦ୍ୟାଳୟାଦି। [ବେଶ।
ସଂସ୍ଥାନ-ବି. (ସମ୍-ସ୍ଥା-ଅନ) ଅବୟବ-ସନ୍ନି-
ସଂସ୍ପର୍ଶ-ବି. ସମ୍ୟକ୍ ସ୍ପର୍ଶ।
ସଂସ୍ପୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ସମ୍-ସ୍ପୃଶ୍-ତ) ସଂପୃକ୍ତ।
ସଂସ୍ରବ-ବି. (ସମ୍-ସ୍ରୁ-ଅ) ସମ୍ବନ୍ଧ, ସମ୍ପର୍କ।
ସଂହତ-ବିଂ. (ସମ୍-ହନ୍-ତ) ଦୃଢ଼; ନିବିଡ଼।
ସଂହତି-ବି. (ସମ୍-ହନ୍-ତି) ସମୂହ; ନିବିଡ଼;
ସଂହନନ-ବି. ଦେହ। [ଯୋଗ।
ସଂହାର-ବି. (ସମ୍-ହୃ-ଅ) ଧ୍ୱଂସ। [ଶାସ୍ତ୍ର।
ସଂହିତା-ବି. (ସମ୍-ଧା-ତ-ଆ) ସଂଗ୍ରହ; ସ୍ମୃତି-
ସକଳ-ବିଂ. (ସ-କଳା) ସମୁଦାୟ।

ସକାମ-ବିଂ. କାମନା-ଯୁକ୍ତ ।
ସକାଳ-ବି. ପ୍ରାତଃକାଳ ।
ସକାଶ-ବି. ନିକଟ; ନିମନ୍ତେ ।
ସକ୍ତୁ-ବି. ଯବାଦିର ଛତୁ ।
ସଖା-ବି. ମିତ୍ର ।
ସଖୀ-ବି. ସହଚରୀ, ବୟସ୍ୟା ।
ସଖ୍ୟ-ବି. (ସଖି-ଯ) ମିତ୍ରତା ।
ସଗର-ବି. (ସହ-ଗର) ନୃପତିବିଶେଷ ।
ସ-ଗୋତ୍ର-ବିଂ. ଜ୍ଞାତି, ଏକ-ବଂଶୋତ୍ପନ୍ନ ।
ସଙ୍ଗା-ବି. କାଚ ଚୁଡ଼ି ।
ସଙ୍ଗାଳି-ବି. ସର୍ବସ୍ୱଧନ ।
ସଙ୍ଗୋଳିବା-କ୍ରି. ଅପଦ-ସମୟରେ ବନ୍ଧୁ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବା ।
ସଙ୍ଗ-ବି. (ସନ୍ଜ୍-ଅ) ସଂସର୍ଗ; ଆସକ୍ତି ।
ସଙ୍ଗତ-ବିଂ. (ସମ୍-ଗମ୍-ତ) ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ, ମିଳିତ ।
ସଙ୍ଗତି-ବି. (ସମ୍-ଗମ୍-ତି) ମିଳନ; ଯୌକ୍ତିକତା ।
ସଙ୍ଗମ-ବି. (ସମ୍-ଗମ୍-ଅ) ମିଳନ ।
ସଙ୍ଗର-ବି. ଯୁଦ୍ଧ; ପ୍ରତିଜ୍ଞା ।
ସଙ୍ଗାତ-ବି. (ସଂଗତଶବ୍ଦଜ) ମିତ୍ର ।
ସଙ୍ଗିନୀ-ବି. (ସଙ୍ଗ-ଇନ୍-ଈ) ସହଚାରିଣୀ ।
ସଙ୍ଗୀ-ବିଂ. (ସଙ୍ଗ୍-ଇନ୍) ସହଚର । [ବାଦ୍ୟ ।
ସଙ୍ଗୀତ-ବି. (ସମ୍-ଗୈ-ତ) ଗାନ; ନୃତ୍ୟ ଗୀତ-
ସଚରାଚର-ବିଂ. (ସ-ଚର-ଅଚର) ସ୍ଥାବର-ଜଙ୍ଗମ; ସର୍ବସାଧାରଣ ।
ସଚିବ-ବି. ଅମାତ୍ୟ, ମନ୍ତ୍ରୀ ।
ସଚେତନ-ବିଂ. (ସ-ଚେତନା) ଚେତନାଯୁକ୍ତ ।

ସଚେଷ୍ଟ-ବିଂ. (ସ-ଚେଷ୍ଟା) ଚେଷ୍ଟିତ, ଉଦ୍ଯୋଗୀ ।
ସଚ୍ଚା-ବିଂ. ପ୍ରକୃତ, ଅକୃତ୍ରିମ ।
ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦ-ବି. (ସତ୍-ଚିତ୍-ଆନନ୍ଦ) ନିତ୍ୟ-ଜ୍ଞାନ ଆନନ୍ଦ-ସ୍ୱରୂପ ବ୍ରହ୍ମ । [ଟଟକା ।
ସଜ-ବିଂ. (ସଦ୍ୟଃଶବ୍ଦଜ) ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର,
ସଜନା-ବି. (ଶୋଭାଞ୍ଜନଶବ୍ଦଜ) ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ସଜନୀ-ବି. (ସ୍ୱଜନୀଶବ୍ଦଜ) ସହଚାରିଣୀ; ସଖୀ ।
ସଞ୍ଚାର-ବି. (ସମ୍-ଚର୍-ଅ) ଗତି; ସଂକ୍ରମଣ; ବିସ୍ତାର ।
ସଞ୍ଚାରିତ-ବିଂ. (ସମ୍-ଚର୍-ଣିଚ୍-ତ) ସଞ୍ଚାଳିତ ।
ସଞ୍ଚାରୀ-ବିଂ. (ସମ୍-ଚର୍-ଇନ୍) ଗମନଶୀଳ; ଅସ୍ଥାୟୀ ।
ସଞ୍ଚିତ-ବିଂ. (ସମ୍-ଚି-ତ) ସଂଗୃହୀତ ।
ସଞ୍ଜ-ବି. ସନ୍ଧ୍ୟା । [ଦାୟିନୀ ।
ସଞ୍ଜୀବନୀ-ବିଂ. (ସମ୍-ଜୀବ୍-ଅନ-ଈ) ଜୀବନ-
ସଟା-ବି. ସିଂହାଦିର କେଶର ।
ସଟୀକ-ବିଂ. (ସ-ଟୀକା) ଟୀକା-ସମେତ ।
ସଡ଼କ-ବି. ପଥ, ରାସ୍ତା ।
ସଡ଼ା-ବିଂ. ପଚା ।
ସଡ଼ିବା, ସଢ଼ିବା-କ୍ରି. ପଚିବା ।
ସଢ଼େଇ-ବି. କଡ଼ିଆ-ଖୋଳପା ।
ସତତ-କ୍ରି. ବିଂ. ନିରନ୍ତର, ସର୍ବଦା ।
ସତରଞ୍ଜି-ବି. ରଞ୍ଜିତସୂତ୍ରର ଆସନ ।
ସତର୍କ-ବିଂ. ସାବଧାନ ।
ସତୀ-ବି. (ସତ୍-ଈ) ସାଧ୍ୱୀ, ପତିବ୍ରତା ।
ସତୀତ୍ୱ-ବି. ପାତିବ୍ରତ୍ୟ ।

ସ-ତୀର୍ଥ-ବି. ଏକ ଗୁରୁର ଶିଷ୍ୟ ।

ସତୃଷ୍ଣ-ବିଂ. (ସ-ତୃଷ୍ଣା)ପିପାସିତ;ଅକାଙ୍କ୍ଷା-ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ସତେଜ-ବିଂ. (ସ-ତେଜଃ) ତେଜସ୍ୱୀ; ବଳବାନ୍ ।

ସତ୍-ବିଂ. (ଅସ୍-ଅତ୍) ସତ୍ୟ; ସାଧୁ ।

ସତ୍କାର, ସତ୍କ୍ରିୟା-ବି. ସମାଦର ।

ସତ୍ତା-ବି. (ସତ୍-ତା) ସ୍ଥିତି; ସାଧୁତା ।

ସତ୍ତ୍ୱ-ବି. (ସତ୍-ତ୍ୱ) ଦୟା ଭକ୍ତି ପ୍ରଭୃତି ସଦ୍-ଗୁଣ; ପ୍ରାଣୀ; ବଳ; ସାର ।

ସତ୍ୟ-ବିଂ. (ସତ୍-ଯ) ନିତ୍ୟ,ଯଥାର୍ଥ; ବି ଯଥାର୍ଥ କଥା; ପ୍ରତିଜ୍ଞା ।

ସତ୍ୟସନ୍ଧ-ବିଂ. (ସତ୍ୟ-ସନ୍ଧା) ସତ୍ୟ-ପ୍ରତିଜ୍ଞ ।

ସତ୍ର-ବି. ଯଜ୍ଞ; ସଦାବ୍ରତ ।

ସତ୍ୱର-କ୍ରି.ବିଂ.(ସ-ତ୍ୱର) ଶୀଘ୍ର, ଅବିଳମ୍ବେ ।

ସଦନ-ବି. (ସଦ୍-ଅନ) ନିଳୟ, ଗୃହ, ଘର ।

ସଦୟ-ବିଂ. (ସ-ଦୟା) ଦୟାଳୁ ।

ସଦସ୍ୟ-ବିଂ. (ସଦସ୍-ଯ) ସଭାସଦ୍ ।

ସଦା-ଅଂ. (ସ-ଦା) ସର୍ବଦା ।

ସଦାଚାର-ବି. (ସତ୍-ଆଚାର) ଉତ୍ତମ ଆଚାର ।

ସଦା-ଶିବ-ବି. ମହାଦେବ ।

ସଦୃଶ-ବିଂ. (ସ-ଦୃଶ୍-ଅ) ସମାନ, ତୁଲ୍ୟ ।

ସଦ୍ଗତି-ବି. ଉତ୍ତମ ଗତି ।

ସଦ୍ଭାବ-ବି. ସାଧୁଭାବ ; ବନ୍ଧୁତା ।

ସଦ୍ମ-ବି. (ସଦ୍-ମନ୍) ଗୃହ, ନିକେତନ ।

ସଦ୍ୟଃ-ଅଂ. (ସ-ଦ୍ୟସ) ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ।

ସଦ୍ୟୋଜାତ-ବିଂ. (ସଦ୍ୟଃ-ଜାତ) ତତ୍‌କ୍ଷଣେ ଉତ୍ପନ୍ନ ।

ସଦ୍‌ବୃତ୍ତ-ବି. ସଦ୍‌ବ୍ୟବହାର । [ପତ୍ନୀ ।

ସଧର୍ମିଣୀ-ବି. (ସ-ଧର୍ମ-ଇନ୍-ଈ) ସହଧର୍ମିଣୀ,

ସଧବା-ବି. (ସ-ଧବ) ସଭର୍ତ୍ତୃକା ।

ସନ-ବି. ସାଲ ବର୍ଷ ।

ସନନ୍ଦ-ବି. ପ୍ରମାଣସ୍ୱରୂପ ଲିଖିତ ପତ୍ରାଦି ।

ସନାତନ-ବିଂ. ନିତ୍ୟ, ଚିରସ୍ଥାୟୀ ।

ସନ୍ତକ-ବି ସ୍ୱାକ୍ଷର-ପରିବର୍ତ୍ତେ ଚିହ୍ନବିଶେଷର ଅଙ୍କନ । [କନ୍ୟା ।

ସନ୍ତତି-ବି. (ସମ୍-ତନ୍-ତି) ସନ୍ତାନ, ପୁତ୍ର ବା

ସନ୍ତପ୍ତ-ବିଂ.(ସମ୍-ତପ୍-ତ) ଉତ୍ତପ୍ତ; ସନ୍ତାପଯୁକ୍ତ; କ୍ଳିଷ୍ଟ ।

ସନ୍ତରଣ-ବି. (ସମ୍-ତୃ-ଅନ) ପହଁରିବା ।

ସନ୍ତର୍ପଣ-ବିଂ. (ସମ୍-ତୃପ୍-ଅନ) ତୃପ୍ତିକର ; ବି. ତୃପ୍ତିକରଣ ।

ସନ୍ତସନ୍ତିଆ-ବିଂ. ଓଦା (ଭୂମି) ।

ସନ୍ତାନ-ବି. (ସମ୍-ତନ୍-ଅ)ପୁତ୍ରକନ୍ୟା, ଅପତ୍ୟ ।

ସନ୍ତାପ-ବି. (ସମ୍-ତପ୍-ଅ) ଉତ୍ତାପ; ମନସ୍ତାପ, ଅନ୍ତର୍ଦାହ ।

ସନ୍ତାପିତ-ବିଂ. ସନ୍ତାପ-ଯୁକ୍ତ ।

ସନ୍ତୁଳିବା-କ୍ରି. ହେଙ୍କା ତରକାରୀକୁ ଅଳ୍ପ ଭାଜିବା ।

ସନ୍ତୁଷ୍ଟ-ବିଂ. (ସମ୍-ତୁଷ୍-ତ) ସନ୍ତୋଷଯୁକ୍ତ, ତୃପ୍ତ ।

ସନ୍ତୋଷ-ବି. (ସମ୍-ତୁଷ୍-ଅ) ତୃପ୍ତି, ଆହ୍ଲାଦ ।

ସନ୍ଥ-ବିଂ. ସାଧୁ ; ବୈରାଗୀ ।

ସନ୍ଦର୍ଭ-ବି. (ସମ୍-ଦୃଭ୍-ଅ) ବିସ୍ତାରପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରବନ୍ଧ ।

ସନ୍ଦିଗ୍ଧ-ବିଂ. (ସମ୍-ଦିହ୍-ତ) ସଂଶୟଯୁକ୍ତ ।

ସନ୍ଦିହାନ-ବି.. (ସମ୍-ଦିହ୍-ଅନ) ସଂଶୟଯୁକ୍ତ ।

ସନ୍ଦେଶ-ବି. (ସମ୍-ଦିଶ୍-ଅ) ବାର୍ତ୍ତା; ମିଷ୍ଟାନ୍ନ-ବିଶେଷ ।

ସନ୍ଦେହ-ବି. (ସମ୍-ଦିହ୍-ଅ) ସଂଶୟ ।

ସନ୍ଦୋହ-ବି. ସମୂହ ।

ସନ୍ଧା-ବି. (ସମ୍-ଧା-ଅ-ଆ) ପ୍ରତିଜ୍ଞା । [ଜନ ।

ସନ୍ଧାନ-ବି. (ସମ-ଧା-ଅନ) ଅନ୍ୱେଷଣ; ସଂଯୋ-

ସନ୍ଧି-ବି. (ସମ୍-ଧା-ଇ) ମିଳନ; ମିଳନସ୍ଥାନ; ଦୁଇ ଶବ୍ଦର ମିଳନ ।

ସନ୍ଧିତ୍ସୁ-ବି°. (ସମ୍-ଧା-ସନ୍-ଉ) ସନ୍ଧି ଇଚ୍ଛୁ ।

ସନ୍ଧେୟ-ବି°. (ସମ୍-ଧା-ଯ) ସନ୍ଧାନ-ଯୋଗ୍ୟ ।

ସନ୍ଧ୍ୟା-ବି. (ସନ୍ଧି-ଆ, ଅଥବା ସମ୍-ଧ୍ୟୈ-ଅ-ଆ) ଦିବାରାତ୍ରିର ସନ୍ଧିକାଳ; ଧ୍ୟାନ; ଉପାସନା ।

ସନ୍ନଦ୍ଧ-ବି°. (ସମ୍-ନହ୍-ତ) ଅସ୍ତ୍ର-ସଜ୍ଜିତ ।

ସନ୍ନିକର୍ଷ-ବି. (ସମ୍-ନି କୃଷ୍-ଅ) ନୈକଟ୍ୟ ।

ସନ୍ନିଧାନ } ବି. (ସମ୍-ନି-ଧା-ଅନ,ଇ) ସାମୀପ୍ୟ,
ସନ୍ନିଧି } ନୈକଟ୍ୟ ।

ସନ୍ନିପାତ-ବି. (ସମ୍-ନି-ପତ୍-ଅ) ବାତ-ପିତ୍ତ-କଫର ମିଳନ ।

ସନ୍ନିବିଷ୍ଟ-ବି°. (ସମ୍-ନି-ବିଶ୍-ତ) ପ୍ରବିଷ୍ଟ ।

ସନ୍ନିହିତ-ବି°. (ସମ୍-ନି ଧା-ତ) ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ, ସମୀପସ୍ଥ । [ତ୍ୟାଗ ।

ସନ୍ନ୍ୟାସ-ବି.(ସମ୍-ନି-ଅସ୍-ଅ)ସଂସାର କାମନା-

ସନ୍ନ୍ୟାସୀ-ବି. (ସମ୍-ନି-ଅସ୍-ଇନ୍) ତ୍ୟାଗୀ, ବୈରାଗୀ ।

ସପକ୍ଷ-ବି°. ସହାୟ, ଅନୁକୂଳ ।

ସପତ୍ନ-ବି. ବୈରୀ, ଶତ୍ରୁ ।

ସପତ୍ନୀ-ବି. ସଉତୁଣୀ ।

ସପର୍ଯ୍ୟା-ବି. ପୂଜା, ଅର୍ଚ୍ଚନା ।

ସ-ପିଣ୍ଡ-ବି. ଜ୍ଞାତି ।

ସପ୍ତ-ବି°. ସାତସଂଖ୍ୟ ।

ସପ୍ତକ-ବି. (ସପ୍ତନ୍-କ) ସପ୍ତସଂଖ୍ୟାବିଶିଷ୍ଟ ।

ସପ୍ତଚତ୍ୱାରିଂଶତ୍-ବି. ସତଚାଳିଶ ।

ସପ୍ତତି-ବି°. (ସପ୍ତନ୍-ତି) ସତୁରି ।

ସପ୍ତଦଶ-ବି°. (ସପ୍ତନ୍-ଦଶନ୍) ସତର ସଂଖ୍ୟା ।

ସପ୍ତ-ପଦୀ-ବି. ହିନ୍ଦୁଙ୍କର ବିବାହକାଳେ ଗନ୍ତବ୍ୟ ସପ୍ତପଦ ।

ସପ୍ତମ-ବି°. (ସପ୍ତନ୍-ମ) ସାତର ପୂରଣ ।

ସପ୍ତମୀ-ବି. (ସପ୍ତମ-ଈ) ତିଥିବିଶେଷ ।

ସପ୍ତର୍ଷି-ବି. (ସପ୍ତନ୍-ଋଷି) ମରୀଚି, ଅତ୍ରି, ଅଙ୍ଗିରା, ପୁଲସ୍ତ୍ୟ, ପୁଲହ, କ୍ରତୁ, ବଶିଷ୍ଠ ଏହି ସାତଋଷି ।

ସପ୍ତସାଗର-ବି. ଲବଣ, ଇକ୍ଷୁ, ସୁରା, ସର୍ପି, ଦଧି, ଦୁଗ୍ଧ, ଜଳ ଏହି ସାତ ପଦାର୍ଥର କଳ୍ପିତ ସାତସମୁଦ୍ର ।

ସପ୍ତାହ-ବି. (ସପ୍ତନ୍-ଅହନ୍) ସାତଦିନ, ହପ୍ତା ।

ସଫରୀ-ବି. ମହୁରଲିମାଛ ।

ସଫଳ-ବି°. (ସ-ଫଳ) ଫଳବିଶିଷ୍ଟ; ସୁସିଦ୍ଧ ।

ସଫା ବି. (ଫାର୍ଶୀ) ନିର୍ମଳ ।

ସଭା-ବି. (ସ-ଭା-କ୍ୱିପ୍-ଆ) ସମାଜ ।

ସଭାଜନ-ବି. (ସଭଜ୍-ଅନ) ଅଭ୍ୟର୍ଥନା ।

ସଭା-ସଦ୍-ବି. ସଭ୍ୟ, ସଭାଜନ ।

ସଭ୍ୟ–ବିଂ. (ସଭା-ଯ) ସାମାଜିକ; ଭଦ୍ରଲୋକ;
ବି. ସଭାସଦ୍ ।

ସମ୍–ଅଂ. ସମ୍ୟକ୍, ସମୂହ, ମିଳନାଦି ବୋଧକ ।

ସମ–ବିଂ. (ସମ୍-ଅ) ସମାନ; ଯୁଗ୍ମ; ଅବକ୍ରର ।

ସମକକ୍ଷ–ବିଂ. ତୁଲ୍ୟ; ପ୍ରତିଯୋଗୀ ।

ସମକ୍ଷ–ବିଂ. (ସମ୍-ଅକ୍ଷି) ସମ୍ମୁଖ; ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ।

ସମଗ୍ର–ବିଂ. (ସମ୍-ଗ୍ରହ୍-ଅ) ସମୁଦାୟ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ସମଜିବା–କ୍ରି. (ପାର୍ଶୀ) ବୁଝିବା ।

ସମଞ୍ଜସ–ବିଂ. (ସମ୍–ଅଞ୍ଜସ୍–ଅ) ଉପଯୁକ୍ତ;
ସଦୃଶ ।

ସମ–ତଳ–ବି. ସମଦେଶ, ସମାନଭୂମି ।

ସମତା–ବି. (ସମ-ତା) ତୁଲ୍ୟତା, ସାଦୃଶ୍ୟ ।

ସମୁଧୀ–ବି. (ସମ୍ବନ୍ଧୀ-ପଦଜ) ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାର
ଶ୍ୱଶୁର । [ଶାଶୁ ।

ସମୁଧୁଣୀ–ବି. (ସମ୍ବନ୍ଧୀ-ପଦଜ) ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାର

ସମର୍ଥିକ–ବିଂ. (ସମ୍-ଅଧିକ) ବହୁ, ପ୍ରଚୁର,
ଅତ୍ୟଧିକ । [ବୋଧ ।

ସମନ୍ୱୟ–ବି. (ସମ୍-ଅନୁ-ଇ-ଅ) ମିଳନ; ଅବି-

ସମଭିବ୍ୟାହାର–ବି. (ସମ୍-ଅଭି-ବି-ଆ-ହୃ-ଅ)
ସଙ୍ଗ ।

ସମୟ–ବି. (ସମ୍-ଇ-ଅ) କାଳ; ଅବସର ।

ସମର–ବି. (ସମ୍-ଋ-ଅ) ସଂଗ୍ରାମ, ଯୁଦ୍ଧ ।

ସମର୍ଥ–ବିଂ. (ସମ୍-ଅର୍ଥ-ଅ) ବଳବାନ୍; ଯୋଗ୍ୟ ।

ସମର୍ଥନ–ବି. (ସମ୍-ଅର୍ଥ-ଅନ) ଦୃଢ଼ୀକରଣ ।

ସମର୍ପଣ–ବି. (ସମ୍-ଅର୍ପଣ) ଅର୍ପଣ; ସ୍ଥାପନ ।

ସମବାୟ–ବି. (ସମ୍-ଅବ-ଇ-ଅ) ନିତ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ;
ସମୂହ ।

ସମବେତ–ବିଂ. (ସମ୍-ଅବ-ଇ-ତ) ମିଳିତ ।

ସମଷ୍ଟି–ବି.(ସମ୍ ଅସ୍-ତି) ସମସ୍ତତା; ଯୋଗଫଳ ।

ସମସ୍ତ–ବିଂ. (ସମ୍-ଅସ୍-ତ) ସମୁଦାୟ ।

ସମସ୍ୟା–ବି. (ସମ୍-ଅସ୍-ଯ-ଆ) ପ୍ରଶ୍ନ ।

ସମାଗମ–ବି. (ସମ୍-ଆଗମ) ମିଳନ ।

ସମାଚାର–ବି. (ସମ-ଆଚାର) ସମ୍ବାଦ ।

ସମାଜ–ବି. (ସମ୍-ଅଜ୍-ଅ) ଦଳ; ସଭା ।

ସମାଦର–ବି. (ସମ୍–ଆଦର) ସମ୍ମାନ ।

ସମାଧା } ବି.(ସମ୍-ଆ-ଧା-ଅ-ଆ,ଅନ)ନିଷ୍ପତ୍ତି,
ସମାଧାନ } ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ।

ସମାଧି–ବି. (ସମ୍–ଆ–ଧା–ଇ) ଗଭୀର ଧ୍ୟାନ;
ଭୂଗର୍ଭରେ ମୃତ ଦେହର ନିଧାନ ।

ସମାନ–ବିଂ. (ସ-ମାନ) ତୁଲ୍ୟ, ଏକରୂପ ।

ସମାନ୍ତରାଳ–ବିଂ. ସମଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ।

ସମାପନ–ବି. (ସମ୍-ଆପ୍-ଅନ) ସମାପ୍ତି ।

ସମାପିକା–ବିଂ. ସମାପ୍ତି–ବିଧାୟିନୀ ।

ସମାପିତ–ବିଂ. (ସମ୍-ଆପ୍-ଣିଚ୍-ତ) ନିଷ୍ପନ୍ନ ।

ସମାପ୍ତ–ବିଂ. (ସମ୍–ଆପ୍–ତ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ସମାପ୍ତି–ବି. (ସମ୍–ଆପ୍–ତି) ଶେଷ ।

ସମାରୋହ–ବି. (ସମ୍-ଆ-ରୁହ୍-ଅ) ଆଡ଼ମ୍ବର ।

ସମାବର୍ତ୍ତନ–ବି. ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ ପରେ ଗୃହସ୍ଥାଶ୍ରମ-
ପ୍ରବେଶ । [ଏକାଗ୍ରଚିତ୍ତ ।

ସମାବିଷ୍ଟ–ବିଂ. (ସମ୍–ଆ–ବିଶ୍-ତ) ଅଭିନିବିଷ୍ଟ,

ସମାବେଶ–ବି. (ସମ୍–ଆ–ବିଶ୍–ଅ) ଏକତ୍ର
ଅବସ୍ଥାନ । [ଏକପଦୀକରଣ ।

ସମାସ–ବି. (ସମ୍-ଅସ୍-ଅ) ସଂକ୍ଷେପ, ବହୁ ପଦର

ସମାହାର-ବି.(ସମ୍-ଆ-ହୃ-ଅ) ମେଳନ; ସଂଗ୍ରହ ।

ସମାହୃତ-ବି°. (ସମ୍-ଆ-ହୃ-ତ) ସଂଗୃହୀତ ।

ସମିତି-ବି. (ସମ୍-ଇ-ତି) ସଭା; ସଙ୍ଗ ।

ସମିଧ-ବି. (ସମ୍-ଇନ୍ଧ୍-ଅ) ହୋମକାଷ୍ଠ, ଜାଳିବା କାଠ ।

ସମୀକ୍ଷ୍ୟକାରୀ-ବି°. (ସମ୍-ଈକ୍ଷ୍-ଯ-କୃ-ଇନ୍) ସୁବିବେଚନାପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା ।

ସମୀଚୀନ-ବି°. (ସମ୍-ଅଞ୍ଚ୍-ଈନ) ଉତ୍ତମ; ଯଥାର୍ଥ ।

ସମୀପ-ବି°. (ସମ୍-ଆପ-ଅ) ସନ୍ନିହିତ, ନିକଟ ।

ସମୀର, ସମୀରଣ-ବି. (ସମ୍-ଈର୍-ଅ, ଅନ) ବାୟୁ ।

ସମୀରିତ-ବି°. (ସମ୍-ଈର୍-ତ) ଉଚ୍ଚାରିତ ।

ସମୁଚିତ-ବି°. (ସମ୍-ଉଚିତ) ସୁବିହିତ ।

ସମୁଚ୍ଚୟ-ବି. (ସମ୍-ଉତ୍-ଚି-ଅ) ସମୂହ ।

ସମୁଦୟ, ସମୁଦାୟ-ବି°. (ସମ୍-ଉତ୍-ଇ-ଅ)

ସମୁଦ୍ର-ବି. ସାଗର । [ସକଳ ।

ସମୂଳକ-ବି°. (ସ-ମୂଳ-କ) ସହେତୁକ ।

ସମୂହ-ବି. (ସମ୍-ଉହ୍-ଅ) ଗଣ, ରାଶି ।

ସମୃଦ୍ଧି-ବି. (ସମ୍-ଋଧ୍-ତି) ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ।

ସମେତ-ବି°. (ସମ୍-ଆ-ଇ-ତ) ସଂଯୁକ୍ତ ।

ସମ୍ପତ୍ତି, ସମ୍ପଦ-ବି. (ସମ୍-ପଦ-ତି,-କ୍ୱିପ) ଧନ ।

ସମ୍ପନ୍ନ-ବି°. (ସମ୍-ପଦ୍-ତ) ଯୁକ୍ତ; ନିଷ୍ପନ୍ନ ।

ସମ୍ପର୍କ-ବି. (ସମ୍-ପୃଚ୍-ଅ) ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ସମ୍ପା-ବି. ବିଦ୍ୟୁତ୍ ।

ସମ୍ପାତ-ବି. (ସମ୍-ପତ୍-ଅ) ପତନ ।

ସମ୍ପାଦକ-ବି°. (ସମ୍-ପଦ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହକ ।

ସମ୍ପାଦନ-ବି. (ସମ୍-ପଦ୍ ଣିଚ୍ ଅନ). ନିର୍ବାହ; [ସାଧନ ।

ସମ୍ପାଦିତ-ବି°. ନିର୍ବାହିତ ।

ସମ୍ପାଦିବା-କ୍ରି. ଯତ୍ନପୂର୍ବକ ରଖିବା ।

ସମ୍ପାଦ୍ୟ-ବି°. (ସମ୍ ପଦ୍-ଣିଚ୍-ଯ) ସାଧ୍ୟ; କର-

ସମ୍ପୁଟକ-ବି. ଫରୁଆ । [ଣୀୟ ।

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ-ବି°. (ସମ୍-ପୃ-ତ) ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ; ସମଗ୍ର ।

ସମ୍ପୃକ୍ତ-ବି°.(ସମ୍-ପୃଚ୍-ତ)ସମ୍ବନ୍ଧ ଘଟିତ; ମିଳିତ ।

ସମ୍ପ୍ରତି-ଅ°. ଅଧୁନା, ଏବେ ।

ସମ୍ପ୍ରଦାନ-ବି. (ସମ-ପ୍ର-ଦା-ଅନ) ଦାନ; କନ୍ୟାଦାନ । [ଦଳ ।

ସମ୍ପ୍ରଦାୟ-ବି. (ସମ୍-ପ୍ର-ଦା-ଅ) ଧର୍ମ-ସମାଜ,

ସମ୍ପ୍ରୀତି-ବି. (ସମ୍-ପ୍ରୀତି) ସମ୍ୟକ୍ ପ୍ରଣୟ ।

ସମ୍ବଦ୍ଧ-ବି°. (ସମ୍-ବନ୍ଧ୍-ତ) ସମ୍ବନ୍ଧଯୁକ୍ତ; ମିଳିତ ।

ସମ୍ବନ୍ଧ-ବି. (ସମ୍-ବନ୍ଧ୍-ଅ) ସମ୍ପର୍କ; କୁଟୁମ୍ବିତା ।

ସମ୍ବରଣ-ବି. (ସମ୍-ବୃ-ଅନ) ସଙ୍ଗୋପନ; [ଦମନ ।

ସମ୍ବର୍ତ୍ତ-ବି. କନ୍ଦର୍ପ ।

ସମ୍ବଳ-ବି. ପଥ-ଖରଚ; ସର୍ବସ୍ୱ ।

ସମ୍ବୋଧନ-ବି. (ସମ୍-ବୁଧ୍-ଅନ) ଆହ୍ୱାନ ।

ସମ୍ଭବ-ବି. (ସମ୍-ଭୂ-ଅ) ଜନ୍ମ; ସମ୍ଭାବନା; ବି°. ସମ୍ଭବ-ପର ।

ସମ୍ଭାର-ବି. (ସମ୍-ଭୃ-ଅ) ରାଶି; ସଂଗ୍ରହ ।

ସମ୍ଭାଳିବା-କ୍ରି. ସମାଳିବା, ଅଧିନ କରିବା ।

ସମ୍ଭାବନା-ବି.(ସମ୍-ଭୂ-ଣିଚ୍-ଅନ-ଆ) ହେବାର ଯୋଗ୍ୟତା; ପୂଜା ।

ସମ୍ଭାବ୍ୟ-ବି°. (ସମ୍-ଭୂ-ଣିଚ୍-ଯ) ହେବା ଯୋଗ୍ୟ; ପ୍ରଶଂସ୍ୟ ।

ସମ୍ଭାଷଣ-ବ. (ସମ୍-ଭାଷ୍-ଅନ) ଆଳାପ; ଉକ୍ତି।

ସମ୍ଭୂତ-ବି. (ସମ୍-ଭୂ-ତ) ଉତ୍ପନ୍ନ, ଜାତ।

ସମ୍ଭୃତ-ବି. (ସମ୍-ଭୃ-ତ) ସଞ୍ଚିତ; ପାଳିତ।

ସମ୍ଭୋଗ-ବ. (ସମ୍-ଭୋଗ) ଉପଭୋଗ; ସୁଖ ଭୁଞ୍ଜିବା। [ବି,ସ୍ତ୍ରୀ।

ସମ୍ଭ୍ରମ-ବ. (ସମ୍-ଭ୍ରମ୍-ଅ) ସମ୍ମାନ; ଭୟ-ଜନିତ

ସମ୍ଭ୍ରାନ୍ତ-ବି. (ସମ୍-ଭ୍ରମ୍-ତ) ମାନନୀୟ; ଭୟ-ବ୍ୟସ୍ତ।

ସମ୍ମତ-ବି. (ସମ୍-ମନ୍-ତ) ରାଜି, ସ୍ୱୀକୃତ।

ସମ୍ମତି-ବ. (ସମ୍-ମନ୍-ତି) ଅନୁକୂଳ ମତ; ସ୍ୱୀକାର।

ସମ୍ମାନ-ବ. (ସମ୍-ମାନ୍-ଅ) ସମାଦର।

ସମ୍ମାନିତ-ବି. ସମାଦୃତ।

ସମ୍ମିଳନ-ବ. (ସମ୍-ମିଲ୍-ଅନ) ମିଳନ।

ସମ୍ମୁଖ-ବି. ଅଭିମୁଖ, ସମକ୍ଷ।

ସମ୍ମୁଖୀନ-ବି. (ସମ୍ମୁଖ-ଈନ) ସମ୍ମୁଖବର୍ତ୍ତୀ।

ସମ୍ୟକ୍-ଅ. ଉତ୍ତମରୂପେ।

ସମ୍ରାଟ୍-ବ. (ସମ୍-ରାଜ୍-କ୍ୱିପ) ରାଜାଧିରାଜ।

ସର-ବ. (ସୃ-ଅ) ଦୁଗ୍ଧ ଦଧିର ସାର; ହାର; ସରୋବର।

ସରଃ-ବ. (ସୃ-ଅସ୍) ପୁଷ୍କରିଣୀ।

ସରଘା-ବ. ମହୁମାଛି।

ସରଣୀ-ବ. (ସୃ-ଅନ-ଈ) ପଥ।

ସରଦାର-ବ. (ଫାର୍ସୀ) ପ୍ରଧାନ।

ସର୍-ପୁଳି-ବ. ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ।

ସରମ-ବ. ଲଜ୍ଜା।

ସରଳ-ବି. (ସୃ-ଅଳ) ସିଧା; ଅକପଟ; ବ. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ।

ସ-ରସ-ବି. ରସ-ଯୁକ୍ତ; ମଧୁର।

ସରସୀ-ବ. (ସୃ-ଅସ-ଈ) ସରୋବର।

ସରସ୍ୱତୀ-ବ. (ସରସ୍-ବତୁ-ଈ) ବାଗ୍ଦେବୀ; ବାଣୀ।

ସରାଇ-ବ. (ଫାର୍ସୀ) ପାନ୍ଥଶାଳା।

ସରାବ-ବ. ସରା, ମୃତ୍ପାତ୍ର ବିଶେଷ।

ସରି-ବି. (ଦେଶଜଶବ୍ଦ)ତୁଲ୍ୟ।

ସରିକି-ଅ. ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ।

ସରିତ୍-ବ. (ସୃ-ଇତ୍) ନଦୀ।

ସରୀସୃପ-ବ. (ସୃପ୍-ଯଙ୍-ଅ) ଯେଉଁ ପ୍ରାଣୀ ବକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଘୁସୁରି ଚାଲନ୍ତି, ସର୍ପାଦି।

ସରୁ-ବି. (ସୃ-ଉ) ପତଳା; ସୂକ୍ଷ୍ମ।

ସ-ରୂପ-ବି. ତୁଲ୍ୟ।

ସରୋଜ-ବ. (ସରଃ-ଜନ୍-ଅ) ପଦ୍ମ।

ସରୋଜିନୀ-ବ. ପଦ୍ମ-ବହୁଳ ପୁଷ୍କରିଣୀ।

ସରୋବର-ବ. (ସରଃ-ବର) ପୁଷ୍କରିଣୀ।

ସର୍ଗ-ବ. (ସୃଜ୍-ଅ) ସୃଷ୍ଟି, ଅଧ୍ୟାୟ।

ସର୍ଜ୍ଜ-ବ. ଶାଳଗଛ।

ସର୍ଜ୍ଜନ-ବ. (ସୃଜ୍-ଅନ) ସୃଷ୍ଟି।

ସର୍ପ-ବ. (ସୃପ୍-ଅ) ସାପ।

ସର୍ପଣ-ବ. (ସୃପ୍-ଅନ) ଗମନ।

ସର୍ବ-ବି. ସକଳ।

ସର୍ବଂସହା-ବ. ପୃଥିବୀ।

ସର୍ବ-ଜ୍ଞ-ବି. ସକଳବିଷୟ-ଜ୍ଞାତା।

ସର୍ବତୋଭଦ୍ରେ-କ୍ରି. ବି. (ସର୍ବ-ତସ୍-ଭଦ୍ରେ) ସକଲପ୍ରକାରେ ।
ସର୍ବତ୍ର-ଅ. ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ।
ସର୍ବଥା-ଅ. ସର୍ବପ୍ରକାରେ ।
ସର୍ବଦା-ଅ. ସଦା, ସର୍ବସମୟରେ ।
ସର୍ବନାମ-ବି. ବ୍ୟାକରଣରେ ବିଶେଷ୍ୟ ପର-ବର୍ତ୍ତରେ ବ୍ୟବହୃତ ପଦ ।
ସର୍ବସ୍ୱ-ବି. ସକଲ ସମ୍ପତ୍ତି ।
ସର୍ଷପ-ବି. ସୋରିଷ ।
ସଲଖ-ବି. ସିଧା ।
ସଲିଳ-ବି. ଜଳ ।
ସବନ-ବି. (ସୁ-ଅନ) ଯଜ୍ଞ; ସବିତା, ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ସବର୍ଣ୍ଣ-ବି. ସମାନ-ଜାତି ।
ସବଳ-ବି. ବଳବାନ୍ ।
ସବିତା-ବି. (ସୁ-ତୃ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ; ବି. ଜନୟିତା ।
ସବୁ-ବି. (ସର୍ବଶବ୍ଦଜ) ସମସ୍ତ ।
ସବ୍ୟ-ବି. ବାମ ।
ସବ୍ୟସାଚୀ-ବି. (ସବ୍ୟ-ସଚ୍-ଇନ୍) ବାମହସ୍ତରେ ବାଣ-କ୍ଷେପକ; ଅର୍ଜୁନ ।
ସଶଙ୍କ-ବି. (ସ-ଶଙ୍କା) ଶଙ୍କାଯୁକ୍ତ, ଭୀତ ।
ସସତ୍ତ୍ୱା-ବି. (ସ-ସତ୍ତ୍ୱ-ଆ) ସତ୍ତ୍ୱସହିତା; ଗର୍ଭ-
ସ-ସ୍ତ୍ରୀକ-ବି. ପତ୍ନୀ-ସହିତ । [ବତୀ ।
ସହ-ଅ. ସହିତଭାବବୋଧକ; ବି. ସହିଷ୍ଣୁ ।
ସହକାର-ବି. ସୁଗନ୍ଧ ଅମ୍ରବୃକ୍ଷ । [କାରିଣୀ ।
ସହ-କାରୀ-ବି. ସାହାଯ୍ୟକାରୀ; ସ୍ତ୍ରୀ. ସହ-
ସହ-ଚର-ବି. ସଙ୍ଗୀ; ସ୍ତ୍ରୀ. ସହଚରୀ ।

ସହଜ-ବି. (ସହ-ଜନ୍-ଅ) ସହଜାତ; ଅନା-
ସହନ-ବି. (ସହ୍-ଅନ) ସହିବା । [ୟାସସାଧ୍ୟ ।
ସହନୀୟ-ବି. (ସହ୍-ଅନୀୟ) ସହନଯୋଗ୍ୟ ।
ସହ-ମରଣ-ବି. ମୃତପତି-ସହମରଣ ।
ସହଯୋଗୀ-ବି. ସଙ୍ଗେ ଯୋଗକାରୀ ।
ସହ-ବାସ-ବି. ସଙ୍ଗ, ସଂସର୍ଗ ।
ସହସା-ଅ. ହଠାତ୍ ।
ସହସ୍ୟ-ବି. ପୌଷମାସ ।
ସହସ୍ର-ବି. ଦଶଶତ ସଂଖ୍ୟା ।
ସହସ୍ରାଂଶୁ-ବି. (ସହସ୍ର-ଅଂଶୁ) ସୂର୍ଯ୍ୟ [ପାଠୀ ।
ସହାଧ୍ୟାୟୀ-ବି. (ସହ-ଅଧି-ଇ-ଇନ) ସହ-
ସହାନୁଭୂତି-ବି. (ସହ-ଅନୁ-ଭୂ-ତି) ଅନ୍ୟର ସୁଖଦୁଃଖରେ ତାଦୃଶ ଅନୁଭବ ।
ସହାୟ-ବି. (ସହ-ଇ-ଅ) ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ।
ସହିତ-ବି. ସଂଯୁକ୍ତ ।
ସ-ହିତ-ବି. ହିତଯୁକ୍ତ ।
ସହିଷ୍ଣୁ-ବି. (ସହ-ଇଷ୍ଣୁ) ସହନଶୀଳ ।
ସହୃଦୟ-ବି. ଉଦାର-ଚିତ୍ତ ।
ସହୋଦର, ସୋଦର-ବି.(ସହ, ସ-ଉଦର) ଏକମାତୃ ଗର୍ଭଜାତ । ସ୍ତ୍ରୀ. ସହୋଦରା ।
ସହ୍ୟ-ବି. (ସହ-ଯ) ସହନୀୟ ।
ସାଂବତ୍ସରିକ-ବି.(ସଂବତ୍ସର-ଇକ)ବାର୍ଷିକ ।
ସାଂସାରିକ-ବି. (ସଂସାର-ଇକ) ସଂସାର-
ସାକଲ୍ୟ-ବି. (ସକଳ-ଯ) ସମଷ୍ଟି । [ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ସାକାର-ବି. (ସ-ଆକାର) ଆକୃତି-ବିଶିଷ୍ଟ ।
ସାକାର-ପୂଜା-ବି. ନିରାକାର ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଆକାରକଳ୍ପନାପୂର୍ବକ ପ୍ରତିମା-ପୂଜା ।

ସାକେତ-ବ. ଅଯୋଧ୍ୟା ନଗର ।
ସାକ୍ଷାତ-ବ. ସମ୍ମୁଖ ।   [ଭୂପେ ।
ସାକ୍ଷାତ୍-ଅ. (ସ-ଅକ୍ଷି-ଅତ୍ କ୍ୱିପ୍) ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ-
ସାକ୍ଷାତ୍କାର-ବ. ଦେଖା କରିବା ।
ସାକ୍ଷୀ-ବ. (ସ-ଅକ୍ଷି-ଇନ୍) ସାକ୍ଷାତ୍‌ଦ୍ରଷ୍ଟା ।
ସାକ୍ଷ୍ୟ-ବ.(ସାକ୍ଷିନ୍-ଯ)ସାକ୍ଷୀର କର୍ମ ବା ବକ୍ତବ୍ୟ ।
ସାଗର-ବ. ସମୁଦ୍ର ।   [ସୂଚକ ।
ସାଙ୍କେତିକ-ବଂ. (ସଂକେତ-ଇକ) ସଙ୍କେତ-
ସାଙ୍ଖ୍ୟ-ବ. (ସଂଖ୍ୟା-ଯ) ଦର୍ଶନଶାସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ସାଙ୍ଗ-ବଂ. (ସ-ଅଙ୍ଗ) ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ।
ସାଂଘାତିକ-ବଂ. (ସଂଘାତ-ଇକ) ମାରାତ୍ମକ ।
ସାଟୋପ-ବଂ. (ସ-ଆଟୋପ) ସାଡ଼ମ୍ବର; ସଗର୍ବ
ସାତିଶୟ-ବଂ. (ସ-ଅତିଶୟ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ।
ସାତ୍ତ୍ୱିକ-ବଂ.(ସତ୍ତ୍ୱ-ଇକ) ସତ୍ତ୍ୱଗୁଣଯୁକ୍ତ; ପବିତ୍ର ।
ସାଦରେ-କ୍ରି. ବଂ. ଆଦରସହିତ ।
ସାଦୀ-ବ. (ସଦ୍-ଇନ୍) ଅଶ୍ୱାରୋହୀ; ଗଜାରୋହୀ ।
ସାଦୃଶ୍ୟ-ବ. (ସଦୃଶ-ଯ) ତୁଲ୍ୟତା ।
ସାଧକ-ବଂ. (ସାଧ୍-ଅକ) ସାଧନକର୍ତ୍ତା ।
ସାଧନ, ସାଧନା-ବ. ସମ୍ପାଦନ ; ଆରାଧନା; ଉପାୟ ।   [କୀୟ ।
ସାଧାରଣ-ବଂ. ସାମାନ୍ୟ ; ଅଧିକାଂଶ-ସମ୍-
ସାଧିତ-ବଂ. ନିଷ୍ପାଦିତ; ପ୍ରମାଣଦ୍ୱାରା ନିରୂପିତ ।
ସାଧୁ-ବଂ. (ସାଧ୍-ଉ) ସତ୍; ଧାର୍ମିକ; ଭଲ;
ସାଧୁ-ବାଦ-ବ. ପ୍ରଶଂସା ।   [ବ. ବଣିକ୍ ।
ସାଧ୍ୟ-ବଂ.(ସାଧ୍-ଯ) ସାଧନୀୟ; ନିଷ୍ପାଦ୍ୟ; ଶକ୍ୟ ।
ସାଧ୍ୱସ-ବ. ଭୟ ।
ସାଧ୍ୱୀ-ବ. (ସାଧୁ-ଈ) ସାଧୁଶୀଳା; ସତୀ ।
ସାନୁ-ବ. ପର୍ବତ-ପୃଷ୍ଠ ; ପର୍ବତର ଉପରିସ୍ଥ ସମାନ ଭୂମି ।
ସାନୁନୟ-ବଂ. (ସ-ଅନୁନୟ) ସବିନୟ ।
ସାନ୍ତ-ବଂ. (ସ-ଅନ୍ତ) ସସୀମ ।   [ପ୍ରବୋଧ ।
ସାନ୍ତ୍ୱନ, ସାନ୍ତ୍ୱନା-ବ.(ସାନ୍ତ୍ୱ୍-ଅନ,ଆ) ଆଶ୍ୱାସ,
ସାନ୍ଦ୍ର-ବଂ. ନିବିଡ଼, ଘନ ।
ସାନ୍ଧ୍ୟ-ବଂ. (ସନ୍ଧ୍ୟା-ଯ) ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳୀନ ।
ସାନ୍ନିଧ୍ୟ-ବ. (ସନ୍ନିଧି-ଯ) ନୈକଟ୍ୟ ।
ସାନ୍ନିପାତିକ-ବଂ. ସନ୍ନିପାତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ସାପେକ୍ଷ-ବଂ. (ସ-ଅପେକ୍ଷା) ଅପେକ୍ଷାଯୁକ୍ତ ।
ସାଫଲ୍ୟ-ବ. (ସଫଳ-ଯ) ସଫଳତା, ସିଦ୍ଧି ।
ସାମ-ବ. ବେଦବିଶେଷ; ସନ୍ଧି ।
ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ-ବ. (ସମଞ୍ଜସ-ଯ) ମେଳ ।
ସାମନ୍ତ-ବ. ଅଧୀନ ଭୂପତି; ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲୋକ ।
ସାମୟିକ-ବଂ. (ସମୟ-ଇକ) ସମୟାନୁସାରୀ ।
ସାମରିକ-ବଂ. ସମର-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ସାମର୍ଥ୍ୟ-ବ. (ସମର୍ଥ-ଯ) ବଳ, ଶକ୍ତି ।
ସାମାଜିକ-ବଂ. (ସମାଜ-ଇକ) ସମାଜସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ସଭ୍ୟଭବ୍ୟ ।
ସାମାନ୍ୟ-ବଂ. (ସମାନ-ଯ) ସାଧାରଣ ।
ସାମୀପ୍ୟ-ବ. (ସମୀପ-ଯ) ନୈକଟ୍ୟ ।
ସାମ୍ୟ-ବ. (ସମ-ଯ) ସମତା, ତୁଲ୍ୟତା ।
ସାମ୍ରାଜ୍ୟ-ବ. (ସମ୍ରାଜ-ଯ) ସାର୍ବଭୌମତ୍ୱ; ସମ୍ରାଟର ଅଧୀନ ବିସ୍ତୃତ ରାଜ୍ୟ ।

ସାୟଂକାଳ-ବି. ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳ ।

ସାୟନ୍ତନ-ବି. ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳୀନ ।

ସାୟାହ୍ନ-ବି. (ସାୟ୍-ଅହନ୍) ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳ ।

ସାଯୁଜ୍ୟ-ବି. (ସ-ଯୁଜ୍-ଯ) ସହଯୋଗ; ଏକତ୍ୱ । [ବି. ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ।

ସାର-ବି. (ସୃ-ଅ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଂଶ; ମଜ୍ଜା;

ସାରକ-ବି. (ସୃ-ଣିଚ୍-ଅକ) ରେଚକ ।

ସାରଙ୍ଗ-ବି. ମୃଗ; ଭୃଙ୍ଗ; ଧନୁ ।

ସାରଥି-ବି. (ସୃ-ଣିଚ୍-ଅଥିନ୍) ରଥ-ଚାଳକ ।

ସାରଥ୍ୟ-ବି. ସାରଥିର କର୍ମ ।

ସାର-ଦା-ବି. ସରସ୍ୱତୀ, ବାଗ୍‌ଦେବୀ ।

ସାରମେୟ-ବି. କୁକୁର; ସ୍ତ୍ରୀ. ସାରମେୟୀ ।

ସାରଲ୍ୟ-ବି. (ସରଳ-ଯ) ସରଳତା ।

ସାରବତ୍ତା-ବି. (ସାର-ବତ୍-ତା) ସାର-ପୂର୍ଣ୍ଣ-ତା, ଉତ୍କୃଷ୍ଟତା । [ବିଶେଷ; ପଦ୍ମ ।

ସାରସ-ବି. (ସରସ୍-ଅ) ଜଳଚର ବୃହତ୍ ପକ୍ଷୀ-

ସାରସ୍ୱତ-ବି. (ସରସ୍ୱତୀ-ଅ) ସରସ୍ୱତୀ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବିଦ୍ୟା-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ସରସ୍ୱତୀ-ନଦୀ-ସମ୍ପର୍କୀୟ ।

ସାରୀ-ବି. ମଇନାପକ୍ଷୀ ।

ସାର୍ଥକ-ବି. (ସ-ଅର୍ଥ-କ) ଅର୍ଥଯୁକ୍ତ; ସଫଳ ।

ସାର୍ଥକତା-ସମ୍ପାଦନ-ବି. ସାଫଲ୍ୟ-ସାଧନ ।

ସାର୍ଥକ-ନାମା-ବି. ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା ପ୍ରଖ୍ୟାତ-

ସାର୍ଦ୍ଧ-ବି. ଅର୍ଦ୍ଧସହିତ । [ନାମା ।

ସାର୍ବଜନୀନ-ବି. (ସର୍ବଜନ-ଈନ) ସାର୍ବଲୌକିକ; ସର୍ବଜନ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ସାର୍ବଭୌମ-ବି. (ସର୍ବଭୂମି-ଅ) ସମ୍ରାଟ୍‌ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ।

ସାଲୋକ୍ୟ-ବି. (ସ-ଲୋକ-ଯ) ସମାନଲୋକରେ ବାସ । [ମନୋଯୋଗୀ ।

ସାବଧାନ-ବି. (ସ-ଅବ-ଧା-ଅନ) ସତର୍କ;

ସାବନ-ବି. (ସବନ-ଅ) ଯଜ୍ଞସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ସୂର୍ଯ୍ୟ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । [ସତୀ ।

ସାବିତ୍ରୀ-ବି. ଗାୟତ୍ରୀ; ପୁରାଣ କଥିତା ମହା-

ସାଶ୍ରୁ-ବି. (ସ-ଅଶ୍ରୁ) ଅଶ୍ରୁ-ଯୁକ୍ତ । [ଯୁବତା ।

ସାହଚର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ସହଚର-ଯ) ସଙ୍ଗ; ସହା-

ସାହସ-ବି. (ସହସ୍-ଅ) ଉତ୍ସାହ; ନିର୍ଭୟଭାବ ।

ସାହସିକ, ସାହସୀ-ବି. ସାହସପୂର୍ବକ କର୍ମକାରୀ । [କୂଲ୍ୟ ।

ସାହାଯ୍ୟ-ବି. (ସହାୟ-ଯ) ସହାୟତା; ଅନୁ-

ସାହିତ୍ୟ-ବି. (ସହିତ-ଯ) ସଂଯୋଗ; ବାଙ୍ମୟ ଶାସ୍ତ୍ର ସମୁଦାୟ । [ପ୍ରଣେତା ।

ସାହିତ୍ୟକ-ବି. ସାହିତ୍ୟ-ସେବକ; ବାଙ୍ମୟସନ୍ଦର୍ଭ-

ସିଁଇବା-କ୍ରି. (ସୀବ୍‌ଧାତୁରୁ) ସୂଚିଦ୍ୱାରା କର୍ମ କରିବା । [ସ୍ତ୍ରୀ. ସିଂହୀ ।

ସିଂହ-ବି. (ହିନ୍‌ସ୍-ଅ) କେଶରୀ, ମୃଗରାଜ;

ସିଂହଳ-ବି. ଲଙ୍କା । [ଦୁର୍ଗା ।

ସିଂହ-ବାହିନୀ-ବି. ସିଂହରୂପ ବାହନ-ଯୁକ୍ତା,

ସିଂହାସନ-ବି. ସିଂହ-ଚିହ୍ନିତ ଆସନ, ରାଜାସନ ।

ସିକତା-ବି. ବାଲୁକା ।

ସିକତିଲ-ବି. ସିକତାମୟ ।

ସିକ୍ତ-ବି. (ସିଚ୍-ତ) ଆର୍ଦ୍ରୀକୃତ ।

ସିକ୍‌ଥ-ବି. ମହମ; ସିଠା ।

ସିଞ୍ଚନ-ବି. (ସିଚ୍-ଅନ) ଜଳସେଚନ ।

ସିଠା-ବ. (ସିକ୍ଥଶବ୍ଦଜ) ଅସାର ଅଂଶ ।
ସିତ ବଂ. ଶୁକ୍ଳ ।
ସିତା-ବ. ଶର୍କରା ।
ସିତାଂଶୁ-ବ. (ସିତ-ଅଂଶୁ) ଚନ୍ଦ୍ର ।
ସିତାର-ବ. ତନ୍ତ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାଦ୍ୟ-ଯନ୍ତ୍ର ।
ସିଦ୍ଧ-ବଂ. (ସିଧ୍-ତ) ଫଳିତ; ମୁକ୍ତ; ସାଧ୍ୟସମ୍ପନ୍ନ ।
ସିଦ୍ଧାନ୍ତ-ବ. (ସିଦ୍ଧ-ଅନ୍ତ) ମୀମାଂସା ।
ସିଦ୍ଧାର୍ଥ-ବଂ. ସିଦ୍ଧମନୋରଥ; ବ. ବୁଦ୍ଧଦେବ ।
ସିଦ୍ଧି-ବ. ସଫଳତା; ଜୟଲାଭ ।
ସିଧା-ବଂ. ସରଳ ।
ସିନ୍ଦୁକ-ବ. କାଷ୍ଠମଞ୍ଜୁଷା ।
ସିନ୍ଦୂର-ବ. ସୀସକ-ଘଟିତ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ।
ସିନ୍ଧି-ବ. ଘର କାନ୍ଥରେ ଚୌର-ନିର୍ମିତ ଗର୍ତ୍ତ ।
ସିନ୍ଧୁ-ବ. ସମୁଦ୍ର; ନଦବିଶେଷ; ଦେଶବିଶେଷ ।
ସିନ୍ଧୁ-ସୁତା-ବ. ଲକ୍ଷ୍ମୀ ।
ସିପାହି-ବ. ସୈନିକ । [ଇଚ୍ଛା ।
ସିସୃକ୍ଷା-ବ. (ସୃଜ-ସନ୍-ଅ-ଆ) ସୃଷ୍ଟି କରିବାର
ସୀତା-ବ. ଲାଙ୍ଗଳପଦ୍ଧତି; ଜାନକୀ ।
ସୀଧୁ ବ. ମଦ୍ୟ ।
ସୀମନ୍ତ-ବ. ସିନ୍ଥା; କେଶବୀଥୀ ।
ସୀମନ୍ତିନୀ-ବ. (ସୀମନ୍ତ-ଇନ୍-ଈ) ନାରୀ ।
ସୀମା-ବ. ଅବଧି, ଅନ୍ତ ।
ସୀମାନ୍ତ-ବ. (ସୀମା-ଅନ୍ତ) ଶେଷ ସୀମା ।
ସୀମାବଦ୍ଧ-ବଂ. ସୀମାବିଶିଷ୍ଟ ।
ସୀବନ-ବ. (ସିବ୍-ଅନ) ସୂଚୀକର୍ମ ।
ସୀସକ-ବ. ସୀସା, ଧାତୁ-ବିଶେଷ ।

ସୁ-ଅ. ଉତ୍ତମ; ଅତିଶୟ; ଅନାୟାସ ।
ସୁଆଗ-ବ. (ସୌଭାଗ୍ୟଶବ୍ଦରୁ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ନେହା-
ସୁ-କର-ବଂ. (ସୁ-କୃ-ଅ) ସୁସାଧ୍ୟ । [ଦର ।
ସୁ-କୁମାର-ବଂ. ଅତିକୋମଳ ।
ସୁ-କୁମାରୀ-ବଂ. ଅତିକୋମଳା ।
ସୁ-କୃତ-ବ. ପୁଣ୍ୟ ; ଧର୍ମକାର୍ଯ୍ୟ ।
ସୁ-କୃତି-ବ. ସତ୍‌କର୍ମ । [ଭାଗ୍ୟବାନ୍ ।
ସୁ-କୃତୀ-ବଂ. (ସୁ-କୃତ-ଇନ୍) ପୁଣ୍ୟବାନ୍,
ସୁଖ-ବ. ଆନନ୍ଦ, ହର୍ଷ ।
ସୁଖୀ-ବଂ. (ସୁଖ-ଇନ) ସୁଖଯୁକ୍ତ, ଆନନ୍ଦିତ ।
ସୁଗତ-ବ. ବୁଦ୍ଧଦେବ । [ବିଶିଷ୍ଟ ।
ସୁ-ଗନ୍ଧ-ବଂ. ଉତ୍ତମ ଗନ୍ଧ ; ବଂ. ଉତ୍ତମଗନ୍ଧ-
ସୁ-ଗନ୍ଧି ବ. ସୁରଭି ।
ସୁ-ଗମ-ବଂ. ଅନାୟାସଲଭ୍ୟ ; ସହଜ ।
ସୁ-ଚାରୁ-ବଂ. ଅତିସୁନ୍ଦର ।
ସୁ-ଚିର-ବଂ. ଦୀର୍ଘକାଳସ୍ଥାୟୀ ।
ସୁ-ଜନ-ବ. ସଜ୍ଜନ ।
ସୁଝିବା-କ୍ରି. (ଶୁଧ୍‌ଧାତୁରୁ) ପରିଶୋଧ କରିବା ।
ସୁଡ଼ଙ୍ଗ-ବ. ମାଟିଭିତରେ ନିର୍ମିତ ପଥ ।
ସୁତ-ବ. (ସୁ-ତ) ପୁତ୍ର ।
ସୁତକ-ବ. ସନ୍ତାନଜନ୍ମ ହେତୁରୁ ଅଶୌଚ ।
ସୁତା-ବ. କନ୍ୟା ।
ସୁଦର୍ଶନ-ବ. ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଚକ୍ର; ବଂ. ପ୍ରିୟଦର୍ଶନ ।
ସୁଧର୍ମା-ବ. ଦେବସଭା ।
ସୁଧା-ବ. (ସୁ-ଧେ-ଅ-ଆ) ଅମୃତ; ଚୂନ ।

ସୁଧାଂଶୁ-ବି. (ସୁଧା-ଅଂଶୁ) ସୁଧାକର, ଚନ୍ଦ୍ର ।
ସୁଧୀ-ବି. (ସୁ-ଧୀ) ପଣ୍ଡିତ, ବିଦ୍ୱାନ୍ ।
ସୁନା-ବି. (ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣଶବ୍ଦଜ) ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ । [ବିଶେଷ ।
ସୁନାରି-ବି. (ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣକାରଶବ୍ଦଜ) ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣକାର ; ଜାତି-
ସୁନାସୀର-ବି. ଇନ୍ଦ୍ର ।
ସୁନିଆ-ବି. ଭାଦ୍ରମାସର ଶୁକ୍ଳ ଦ୍ୱାଦଶୀ; ଓଡ଼ିଶା
ରାଜାଙ୍କର ଅଙ୍କପରିବର୍ତ୍ତନର ପ୍ରଥମ ଦିବସ ।
ସୁନ୍ଦର ବିଂ. (ସୁନ୍ଦ-ଅର) ସୁରୂପ; ଶୋଭନ,
ସୁ-ପର୍ଣ୍ଣି-ବି. ଗରୁଡ଼; ପକ୍ଷୀ । [ସ୍ତ୍ରୀଂସୁନ୍ଦରୀ ।
ସୁପ୍ତ-ବିଂ. (ସ୍ୱପ୍-ତ) ନିଦ୍ରିତ ।
ସୁପ୍ତି-ବି. (ସ୍ୱପ୍-ତି) ନିଦ୍ରା ।
ସୁମ-ବି. କୁସୁମ, ପୁଷ୍ପ । [ସୁଯୋଗ ।
ସୁବିଧା-ବି. (ସୁ-ବିଧା) ଉତ୍ତମ ପ୍ରକାର,
ସୁ ବୁଦ୍ଧି, ସୁ-ବୋଧ-ବିଂ. ଉତ୍ତମ ବୁଦ୍ଧିଶାଳୀ ।
ସୁବୋଧ୍ୟ-ବିଂ. (ସୁ-ବୋଧ୍ୟ) ଅନାୟାସବୋଧ୍ୟ ।
ସୁ-ଭଗ ବିଂ. ସୁନ୍ଦର; ଭାଗ୍ୟବାନ୍; ପ୍ରିୟ ।
ସୁଭଦ୍ରା-ବି. ଅର୍ଜ୍ଜୁନପତ୍ନୀ ।
ସୁଭିକ୍ଷ-ବି. ପ୍ରଚୁର ଭକ୍ଷ୍ୟବିଶିଷ୍ଟ କାଳ ।
ସୁ ଭ୍ରୂ-ବିଂ. ସୁନ୍ଦର ଭ୍ରୂବିଶିଷ୍ଟ ।
ସୁ-ମତି-ବିଂ. ସୁନ୍ଦର ମତିଯୁକ୍ତ ; ବି. ଉତ୍ତମ ମତି ।
ସୁ-ମଧ୍ୟମା ବିଂ. ଉତ୍ତମ-କଟିବିଶିଷ୍ଟ ।
ସୁ-ମନ-ବି. ପୁଷ୍ପ ଦେବତା ।
ସୁମରିବା-କ୍ରି. (ସ୍ମୃ-ଧାତୁରୁ) ସ୍ମରଣ କରିବା ।
ସୁ-ମେରୁ-ବି. କଳ୍ପିତ ମହାପର୍ବତବିଶେଷ; ପୃଥି-
ସୁଯୋଗ-ବି. ସୁବିଧା । [ବୀର ଉତ୍ତର ପ୍ରାନ୍ତ ।
ସୁର-ବି. ଦେବ; ସୂର୍ଯ୍ୟ; ପଣ୍ଡିତ ।

ସୁର-ଗୁରୁ-ବି. ବୃହସ୍ପତି ।
ସୁ-ରତ-ବିଂ. ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନୁରକ୍ତ; ବି. ରମଣ ।
ସୁର-ଧୁନୀ-ବି. ଗଙ୍ଗା ।
ସୁରଭି-ବିଂ. ସୁଗନ୍ଧ; ବି. ଦେବଗାଭୀ ।
ସୁରଭିତ-ବିଂ. ସୁଗନ୍ଧିତ ।
ସୁ-ରସ-ବିଂ. ସୁସ୍ୱାଦୁ, ମିଷ୍ଟ ।
ସୁରା-ବି. ମଦ୍ୟ, ମଦିରା ।
ସୁରେନ୍ଦ୍ର-ବି. ଦେବରାଜ, ଇନ୍ଦ୍ର ।
ସୁଲଭ-ବିଂ. ଅନାୟାସଲଭ୍ୟ ।
ସୁ-ବର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ ସୁନ୍ଦରବର୍ଣ୍ଣଯୁକ୍ତ; ବି. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ, ସୁନା ।
ସୁ-ବାସ-ବି. ସୌରଭ; ଉତ୍ତମ ବାସସ୍ଥାନ ।
ସୁ-ବାସିତ-ବିଂ. (ସୁବାସ-ଇତ) ସୁଗନ୍ଧଯୁକ୍ତ ।
ସୁ-ବାସିନୀ-ବି. ସୁବାସଯୁକ୍ତା ସ୍ତ୍ରୀ; ସଧବା ସ୍ତ୍ରୀ ।
ସୁବେଦାର-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଉଚ୍ଚ ରାଜକର୍ମଚାରୀ ।
ସୁଶୀଳ-ବିଂ. ସତ୍‌ସ୍ୱଭାବ ।
ସୁଶ୍ରାବ୍ୟ-ବିଂ. (ସୁ-ଶ୍ରୁ-ଯ) ଶ୍ରୁତିମଧୁର ।
ସୁ-ଶ୍ରୀ-ବିଂ. ସୁରୂପ, ସୁନ୍ଦର ।
ସୁଷମ-ବିଂ. (ସୁ-ସମ) ସୁନ୍ଦର ।
ସୁଷମା-ବି. ସାତିଶୟ ଶୋଭା ।
ସୁଷିର-ବି. ବିବର ।
ସୁଷୁପ୍ତି-ବି. (ସୁ-ସ୍ୱପ୍-ତି) ଗଭୀର ନିଦ୍ରା ।
ସୁଷୁମ୍ନା-ବି. ମେରୁଦଣ୍ଡବର୍ତ୍ତୀ ନାଡ଼ୀ ।
ସୁ-ସଜ୍ଜ-ବିଂ. ଉତ୍ତମରୂପେ ସଜ୍ଜିତ ।
ସୁ-ସାର-ବିଂ. ସତ୍ୱର; ସୁବିଧାଯୁକ୍ତ ।
ସୁସ୍ଥ-ବିଂ. (ସୁ-ସ୍ଥା-ଅ) ନୀରୋଗ; ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦ ।
ସୁହୃଦ-ବି. (ସୁ-ହୃଦ୍) ସଖା, ମିତ୍ର ।

ସୂକ୍ତି-ବି. (ସୁ-ଉକ୍ତି) ଉତ୍ତମ ବଚନ । [ଅଳ୍ପ ।

ସୂକ୍ଷ୍ମ-ବି. (ସୂଚ୍-ସ୍ମନ୍) ସରୁ; ତୀକ୍ଷ୍ଣ; ଅତୀନ୍ଦ୍ରିୟ;

ସୂକ୍ଷ୍ମଦର୍ଶୀ-ବି. ସୁବିଚକ୍ଷଣ ।

ସୂଚକ-ବି. (ସୂଚ୍-ଅକ) ଜ୍ଞାପକ । [ଜ୍ଞାପନ ।

ସୂଚନା-ବି. (ସୂଚ-ଅନ-ଆ) ସଙ୍କେତ ଦ୍ୱାରା

ସୂଚ, ସୂଚୀ-ବି. ଛୁଞ୍ଚି ।

ସୂଚିକ-ବି. ଦରଜି ।

ସୂଚିତ-ବି. ସଙ୍କେତ ଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାପିତ ।

ସୂଚୀ-ପତ୍ର-ବି. ନିର୍ଘଣ୍ଟ ।

ସୂତ-ବି. (ସୂ-ତ) ପ୍ରସୂତ, ଜାତ ।

ସୂତା-ବି. ସୂତ୍ର ।

ସୂତିକା-ବି. ନବପ୍ରସୂତା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ସୂତିକାଗାର-ବି. ପ୍ରସବଗୃହ । [ନିୟମବାକ୍ୟ ।

ସୂତ୍ର-ବି. (ସୂତ୍ର-ଅ) ସୂତା; ଶାସ୍ତ୍ରର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ

ସୂତ୍ରଧର } ବି. (ସୂତ୍ର-ଧୃ-ଅ) ନାଟ୍ୟପ୍ରସ୍ତାବକ;
ସୂତ୍ରଧାର } ବଢ଼େଇ ।

ସୂତ୍ର-ପାତ-ବି. ସୂତାପକାଇବା; କାର୍ଯ୍ୟର ସୂଚନା ।

ସୂଦନ-ବି. (ସୂଦ୍-ଅନ) ବଧ ଶବ୍ଦ ।

ସୂନା-ବି. କସାଇଶାଳା ।

ସୂନୁ-ବି. (ସୂ-ନୁ) ପୁତ୍ର ।

ସୂନୃତ-ବି. ସତ୍ୟ ଓ ପ୍ରିୟ-ବାକ୍ୟ ।

ସୂପ-ବି. ଝୋଲ ।

ସୂପକାର-ବି. ସୁଆର; ରନ୍ଧନକର୍ତ୍ତା, ପାଚକ ।

ସୂର-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ; ପଣ୍ଡିତ ।

ସୂରି-ବି. କବି; ପଣ୍ଡିତ ।

ସୂର୍ପ-ବି. କୁଲା ।

ସୂର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ସୃ-ଯ) ଦିବାକର ।

ସୂର୍ଯ୍ୟ-କାନ୍ତ-ବି. ମଣିବିଶେଷ ।

ସୂର୍ଯ୍ୟ-ମୁଖୀ-ବି. ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।

ସୃଜନ-ବି. (ସୃଜ୍-ଅନ) ସୃଷ୍ଟି ।

ସୃଷ୍ଟ-ବି. (ସୃଜ୍-ତ) ନିର୍ମିତ, ରଚିତ ।

ସୃଷ୍ଟି-ବି. (ସୃଜ୍-ତି) ନିର୍ମାଣ, ରଚନା ।

ସେ-ସ. ସେହି ।

ସେକ-ବି. (ସିଚ୍-ଅ) ସେଚନ ।

ସେକିବା-କ୍ରି. ତାପ ଦେବା । [ଇବା ।

ସେଚନ-ବି (ସିଚ୍-ଅନ) ସିଞ୍ଚନ; ପାଣି ମଡ଼େ-

ସେଣା-ବି. କ୍ଷେତକୁ ପାଣି ବହିବାର ଯନ୍ତ୍ର ।

ସେତୁ-ବି. ଜଳବନ୍ଧ ।

ସେନା-ବି. ସୈନ୍ୟଦଳ ।

ସେନା-ନିବେଶ-ବି. ଶିବିର, ଛାଉଣୀ ।

ସେନାନୀ-ବି. ସେନାପତି । [ଛଟାକି) ।

ସେର-ବି. ଓଜନ ଓ ପରିମାଣବିଶେଷ (୧୬

ସେବକ-ବି. (ସେବ୍-ଅକ) ପରିଚାରକ ।

ସେବନ-ବି. (ସେବ୍-ଅନ) ସେବା; ଉପଭୋଗ ।

ସେବା-ବି. (ସେବ୍-ଅ-ଆ) ପରିଚର୍ଯ୍ୟା, ସେବନ ।

ସେବିତ-ବି. (ସେବ୍-ତ) ଆସ୍ୱାଦିତ, ଭୁକ୍ତ ।

ସେବ୍ୟ-ବି. (ସେବ୍-ଯ) ସେବନୀୟ; ପରିଚର୍ଯ୍ୟା-
ଯୋଗ୍ୟ ।

ସୈକତ-ବି. (ସିକତା-ଅ) ବାଲୁକାମୟ ତଟ,
ପୁଳିନ । [କାର୍ଯ୍ୟ ।

ସୈନାପତ୍ୟ-ବି. (ସେନାପତି-ଯ) ସେନାପତିର

ସୈନିକ-ବି. (ସେନା-ଇକ) ସେନାଦଳଭୁକ୍ତ ।

ସୈନ୍ଧବ-ବଂ. (ସିନ୍ଧୁ-ଅ) ସିନ୍ଧୁସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବ.
ସମୁଦ୍ରଜାତ ଲବଣ ।

ସୈନ୍ୟ-ବ. (ସେନା-ଯ) ସେନା ।

ସୈରନ୍ଧ୍ରୀ-ବ. ପରଗୃହସ୍ଥିତା ସ୍ୱାଧୀନା ଶିଳ୍ପ-

ସୋଠା-ବ. ମୋଟ ଯଷ୍ଟି । [କାରଣୀ ।

ସୋଡ଼ୁଅ-ବ. ପାଣି ବୋହିବାର ନୌକାକାର

ସୋପାନ-ବ. ଅରୋହଣୀ, ସଢ଼ି । [ପାତ୍ର ।

ସୋମ-ବ. ଚନ୍ଦ୍ର; ସୋମଲତାର ରସ ।

ସୋରିଷ-ବ. ସର୍ଷପ ।

ସୋହାଗା-ବ. ଟାଙ୍ଗଣା ।

ସୌକର୍ଯ୍ୟ-ବ. (ସୁକର-ଯ) ସୁସାଧ୍ୟତା ।

ସୌକୁମାର୍ଯ୍ୟ-ବ.(ସୁକୁମାର-ଯ) କୋମଳତା ।

ସୌଖୀନ-ବଂ. (ସୁଖ-ଇନ) ବିଳାସୀ ।

ସୌଖ୍ୟ-ବ. (ସୁଖ-ଯ) ସୁଖସମୂହ ।

ସୌଗନ୍ଧିକ-ବ. (ସୁଗନ୍ଧ-ଇକ) ନୀଳକଇଁ ।

ସୌଜନ୍ୟ-ବ. (ସୁଜନ-ଯ) ସାଧୁତା, ଭଦ୍ରତା ।

ସୌଦାମିନୀ-ବ. ବିଦ୍ୟୁତ୍ । [ପ୍ରାସାଦ ।

ସୌଧ-ବ. (ସୁଧା-ଅ) ସୁଧା-ଧବଳିତ ଗୃହ,

ସୌନିକ-ବ. (ସୂନା-ଇକ) କସାଇ ।

ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ-ବ. (ସୁନ୍ଦର-ଯ) ଶୋଭା । [ଭାଗ୍ୟ ।

ସୌଭାଗ୍ୟ-ବ. (ସୁଭଗ-ଯ) ସୁ-ଦଶା; ଶୁଭ

ସୌଭ୍ରାତ୍ର-ବ. (ସୁଭ୍ରାତୃ-ଅ) ଭାଇଙ୍କର ପରସ୍ପର

ସୌମିତ୍ର-ବ. (ସୁମିତ୍ରା-ଇ) ଲକ୍ଷ୍ମଣ । [ପ୍ରୀତି ।

ସୌମ୍ୟ-ବଂ. (ସୋମ-ଯ) ସୁନ୍ଦର; ଶାନ୍ତମୂର୍ତ୍ତି ।

ସୌର-ବଂ. (ସୁର-ଅ) ସୂର୍ଯ୍ୟସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ସୌରଭ-ବ. (ସୁରଭି-ଅ) ସୁଗନ୍ଧ ।

ସୌରାଜ୍ୟ-ବ. (ସୁରାଜ-ନ୍-ଯ) ଉତ୍ତମ-ରାଜତ୍ୱ ।

ସୌଷ୍ଠବ-ବ. (ସୁଷ୍ଠୁ-ଅ) ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ-ଉତ୍କର୍ଷ ।

ସୌସାଦୃଶ୍ୟ-ବ. (ସୁସଦୃଶ-ଯ) ଉତ୍ତମସାଦୃଶ୍ୟ ।

ସୌହାର୍ଦ୍ଦ, ସୌହୃଦ୍ୟ-ବ. (ସୁହୃଦ୍-ଅ,-ଯ)

ସ୍କନ୍ଦ-ବ. କାର୍ତ୍ତିକେୟ । [ବନ୍ଧୁତା, ପ୍ରଣୟ ।

ସ୍କନ୍ଧ-ବ. କାନ୍ଧ; ବୃକ୍ଷ-କାଣ୍ଡ; ସୈନ୍ୟ ।

ସ୍କନ୍ଧାବାର-ବ. ସୈନ୍ୟ-ଶିବିର ।

ସ୍ଖଳନ-ବ. (ସ୍ଖଲ୍-ଅନ) ବିଚ୍ୟୁତି; ଭ୍ରଂଶ; ଭ୍ରାନ୍ତି ।

ସ୍ଖଳିତ-ବଂ. ବିଚ୍ୟୁତ; ଭ୍ରଷ୍ଟ ।

ସ୍ତନ-ବ. ନାରୀର ବକ୍ଷୋଜ ।

ସ୍ତନନ୍ଧୟ-ବ. (ସ୍ତନ-ଧେ-ଅ) ସ୍ତନ୍ୟପାୟୀ ଶିଶୁ ।

ସ୍ତନୟିତ୍ନୁ-ବ. ମେଘ ।

ସ୍ତନିତ-ବ. ମେଘଧ୍ୱନି ।

ସ୍ତନ୍ୟ-ବ. ସ୍ତନ-ଦୁଗ୍ଧ । [ଜୀବ ।

ସ୍ତନ୍ୟ-ପାୟୀ-ବ. ମନୁଷ୍ୟାଦି ସ୍ତନ୍ୟପାନକାରୀ

ସ୍ତବ୍ଧ-ବଂ. (ସ୍ତମ୍ଭ୍-ତ) ଜଡ଼ଭାବ-ପ୍ରାପ୍ତ, ସ୍ପନ୍ଦହୀନ ।

ସ୍ତମ୍ଭ-ବ. ଜଡ଼ଭାବ; ଖମ୍ବ ।

ସ୍ତମ୍ଭିତ-ବଂ. (ସ୍ତମ୍ଭ୍-ଣିଚ-ତ) ଜଡ଼ଭାବ-ପ୍ରାପିତ ।

ସ୍ତର-ବ. (ସ୍ତୃ-ଅ) ଭୂମିର ପରସ୍ତ; ଶଯ୍ୟା ।

ସ୍ତବ-ବ. (ସ୍ତୁ-ଅ) ସ୍ତୁତି, ପ୍ରଶଂସା ।

ସ୍ତବକ-ବ. ଗୁଚ୍ଛ, ପେଣ୍ଡା । [କାରୀ ।

ସ୍ତାବକ-ବ. (ସ୍ତୁ-ଅକ) ସ୍ତୁତିକାରକ; ଗୁଣଗାନ-

ସ୍ତିମିତ-ବଂ. ନିଶ୍ଚଳ, ସ୍ଥିର ।

ସ୍ତୁତ-ବଂ. ପ୍ରଶଂସିତ ।

ସ୍ତୁତି-ବ. ପ୍ରଶଂସା, ସ୍ତବ ।

ସ୍ତୁତ୍ୟ-ବିଂ. (ସ୍ତୁ-ଯ) ପ୍ରଶଂସା- ଯୋଗ୍ୟ ।
ସ୍ତୁପ-ବି. ରାଶି, ଗଦା ।
ସ୍ତୂପୀକୃତ-ବିଂ. ରାଶୀକୃତ ।
ସ୍ତେୟ-ବି. ଚୌର୍ଯ୍ୟ ।
ସ୍ତୋକ-ବିଂ. ଅଳ୍ପ; ପ୍ରବୋଧଯୁକ୍ତ ।
ସ୍ତୋତା-ବିଂ. (ସ୍ତୁ-ତୃ) ସ୍ତବ-କାରକ ।
ସ୍ତୋତ୍ର-ବି. (ସ୍ତୁ-ତ୍ର) ସ୍ତବ ।
ସ୍ତୋମ-ବି. ରାଶି, ସମୂହ; ସ୍ତବ ।
ସ୍ତ୍ରୀ-ବି. ନାରୀ, ପତ୍ନୀ ।
ସ୍ତ୍ରୈଣ-ବି. (ସ୍ତ୍ରୀ-ଣ) ସ୍ତ୍ରୀର ବଶୀଭୂତ ପୁରୁଷ ।
ସ୍ଥ-ବିଂ. (ସ୍ଥା-ଅ) ସ୍ଥିତ । [ନିବର୍ତ୍ତିତ ।
ସ୍ଥଗିତ-ବିଂ. (ସ୍ଥଗ୍-ତ) କିଛିକାଳ ନିମିତ୍ତ ବନ୍ଦ ;
ସ୍ଥପତି-ବି. ଗୃହନିର୍ମାଣ-ଶିଳ୍ପୀ, ସୂତ୍ରଧର ।
ସ୍ଥଲ, ସ୍ଥଲୀ-ବି. ଭୂମି, ସ୍ଥାନ, ଥଳୀ ।
ସ୍ଥବିର-ବିଂ. ବୃଦ୍ଧ ।
ସ୍ଥାଣୁ-ବି. ଶିବ; ଥୁଣ୍ଟାଗଛ ।
ସ୍ଥାନ-ବି. (ସ୍ଥା-ଅନ) ସ୍ଥଳ; ଆଧାର; ସ୍ଥିତି ।
ସ୍ଥାନୀୟ-ବିଂ. (ସ୍ଥାନ-ଈୟ) ସ୍ଥାନ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ସ୍ଥାପକ-ବିଂ. (ସ୍ଥା-ଣିଚ୍-ଅକ) ସ୍ଥାପନକାରୀ ।
ସ୍ଥାପତ୍ୟ-ବି. (ସ୍ଥପତି-ଯ) ଗୃହନିର୍ମାଣ-ଶିଳ୍ପ ।
ସ୍ଥାପନ, ସ୍ଥାପନା-ବି. (ସ୍ଥା-ଣିଚ୍-ଅନ, ଅ) ସ୍ଥିତିବିଧାନ; ଅରୋପଣ ।
ସ୍ଥାପିତ-ବିଂ. (ସ୍ଥା-ଣିଚ୍-ତ) ନିବେଶିତ ।
ସ୍ଥାୟିତା-ବି. ସ୍ଥିରତା ।
ସ୍ଥାୟୀ ବିଂ. (ସ୍ଥା-ଣିନ୍) ସ୍ଥିତିଶୀଳ; ସ୍ଥିର ।
ସ୍ଥାଲୀ-ବି. ଥାଳୀ ।

ସ୍ଥାବର-ବିଂ. (ସ୍ଥା-ବର) ଅଚଳ ।
ସ୍ଥିତ-ବିଂ. (ସ୍ଥା-ତ) ସ୍ଥାନଗତ; ସ୍ଥିର ।
ସ୍ଥିତି-ବି. (ସ୍ଥା-ତି) ଅବସ୍ଥାନ ରହିବା; ଅବସ୍ଥା ।
ସ୍ଥିତି-ସ୍ଥାପକ-ବିଂ. ପୂର୍ବସ୍ଥାନେ ସ୍ଥାପନକାରୀ ।
ସ୍ଥିର-ବିଂ. (ସ୍ଥା-ଇର) ସ୍ଥାୟୀ; ନିଶ୍ଚଳ; ଦୃଢ଼ ।
ସ୍ଥିରୀକୃତ-ବିଂ. (ସ୍ଥିର-ଈ-କୃ-ତ) ଅବଧାରିତ; [ଦୃଢୀକୃତ ।
ସ୍ଥୂର-ବି. ଭାରବାହକ ବୃଷ ।
ସ୍ଥୂଳ-ବିଂ. ମୋଟ ; ଇନ୍ଦ୍ରିୟ-ଗ୍ରାହ୍ୟ ।
ସ୍ଥୈର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ସ୍ଥିର-ଯ) ସ୍ଥିରତା ।
ସ୍ଥୌଲ୍ୟ-ବି. (ସ୍ଥୂଳ-ଯ) ସ୍ଥୂଳତା ।
ସ୍ନାତ-ବିଂ. (ସ୍ନା-ତ) ଜଳଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ।
ସ୍ନାନ-ବି.(ସ୍ନା-ଅନ) ଅବଗାହନ; ସର୍ବାଙ୍ଗକ୍ଷାଳନ ।
ସ୍ନାୟୁ-ବି. ମାଂସ ଓ ଅସ୍ଥିର ବନ୍ଧନୀ ଶିରା ।
ସ୍ନିଗ୍ଧ-ବିଂ. (ସ୍ନିହ୍-ତ) ସ୍ନେହଯୁକ୍ତ ; କୋମଳ ; ଚିକ୍କଣ ; ଶୀତଳ ।
ସ୍ନୁଷା-ବି. ପୁତ୍ରବଧୂ । [ଘୃତାଦି ସ୍ନିଗ୍ଧ ବସ୍ତୁ ।
ସ୍ନେହ-ବି. (ସ୍ନିହ୍-ଅ) ପ୍ରୀତି, ବାତ୍ସଲ୍ୟ; ତୈଳ-
ସ୍ପନ୍ଦ, ସ୍ପନ୍ଦନ-ବି. (ସ୍ପନ୍ଦ୍-ଅ, ଅନ) ଈଷତ୍ କମ୍ପନ, ଚଳନ ।
ସ୍ପନ୍ଦିତ-ବିଂ. (ସ୍ପନ୍ଦ୍-ତ) ଈଷତ୍ ଚଳିତ, ସ୍ଫୁରିତ ।
ସ୍ପର୍ଦ୍ଧା-ବି. (ସ୍ପର୍ଦ୍ଧ୍-ଅ-ଆ) ଗର୍ବ ; ପ୍ରତିଯୋଗିତା;
ସ୍ପର୍ଦ୍ଧିତ-ବିଂ. ସ୍ପର୍ଦ୍ଧାଯୁକ୍ତ । [ମାତ୍ସର୍ଯ୍ୟ ।
ସ୍ପର୍ଦ୍ଧୀ-ବିଂ. ସ୍ପର୍ଦ୍ଧାକାରୀ ।
ସ୍ପର୍ଶ-ବି.(ସ୍ପୃଶ୍-ଅ) ତ୍ୱଗିନ୍ଦ୍ରିୟଗ୍ରାହ୍ୟ ଗୁଣ; ଛୁଇଁବା ।
ସ୍ପର୍ଶ-ମଣି-ବି. ଯେଉଁ . ମଣିର ସ୍ପର୍ଶ ମାତ୍ରକେ ଲୌହାଦି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଏ, ପରଶ-ପଥର ।

ସ୍ପର୍ଶୀ-ବି· ସ୍ପର୍ଶକାରୀ ।
ସ୍ପର୍ଶେନ୍ଦ୍ରିୟ-ବି. ତ୍ୱଗେନ୍ଦ୍ରିୟ ।
ସ୍ପଷ୍ଟ ବିଂ. (ସ୍ପଶ୍-ତ) ସୁପ୍ରକାଶିତ, ବ୍ୟକ୍ତ ।
ସ୍ପୃଶ୍ୟ ବିଂ. (ସ୍ପୃଶ୍-ଯ) ସ୍ପର୍ଶଯୋଗ୍ୟ ।
ସ୍ପୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ସ୍ପୃଶ୍-ତ) ଛୁଁଆ ।   [ଶ୍ଳାଘ୍ୟ ।
ସ୍ପୃହଣୀୟ-ବିଂ. (ସ୍ପୃହ୍-ଅନୀୟ) ବାଞ୍ଛନୀୟ ।
ସ୍ପୃହା-ବି. (ସ୍ପୃହ୍-ଅ-ଆ) ବାଞ୍ଛା; ଲୋଭ ।
ସ୍ଫଟିକ-ବି. ଶୁଭ୍ର ସ୍ୱଚ୍ଛ ପ୍ରସ୍ତର-ବିଶେଷ ।
ସ୍ଫାଟିକ-ବିଂ. (ସ୍ଫଟିକ-ଅ) ସ୍ଫଟିକମୟ ।
ସ୍ଫୀତ ବିଂ. (ସ୍ଫାୟ୍-ତ) ଫୁଲ୍ଲ; ବର୍ଦ୍ଧିତ ।
ସ୍ଫୀତି-ବି. (ସ୍ଫାୟ୍-ତି) ପ୍ରବୃଦ୍ଧି ; ଫୁଲିଉଠିବା ।
ସ୍ଫୁଟ-ବିଂ. (ସ୍ଫୁଟ୍-ଅ) ଫୁଟା; ସ୍ପଷ୍ଟ; ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ।
ସ୍ଫୁଟନ-ବି. ବିକାଶ-ପ୍ରାପ୍ତି ।
ସ୍ଫୁଟିତ-ବିଂ. ବିକଶିତ ।
ସ୍ଫୁରଣ-ବି. (ସ୍ଫୁର୍-ଅନ) ସ୍ପନ୍ଦନ; ଦୀପ୍ତି; ପ୍ରକାଶ;
ସ୍ଫୁରିତ-ବିଂ. ସ୍ପନ୍ଦିତ; ଦୀପ୍ତ ।
ସ୍ଫୁଲିଙ୍ଗ-ବି. ଅଗ୍ନି-କଣା ।
ସ୍ଫୂର୍ତ୍ତି-ବି. (ସ୍ଫୁର୍-ତି) ହର୍ଷ; ବିକାଶ ।
ସ୍ଫୋଟକ-ବି. ବ୍ରଣ, ଫୋଡ଼ା ।
ସ୍ମୟ-ବି. (ସ୍ମି-ଅ) ଗର୍ବ; ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ।
ସ୍ମର-ବି. (ସ୍ମୃ-ଅ) କନ୍ଦର୍ପ ।   [ସ୍ମୃତ ।
ସ୍ମରଣ-ବି. (ସ୍ମୃ-ଅନ) ପୂର୍ବକଥା ମନେ କରିବା,
ସ୍ମରଣୀୟ-ବିଂ. (ସ୍ମୃ-ଅନୀୟ) ସ୍ମର୍ତ୍ତବ୍ୟ; ସ୍ମରଣ-
ସ୍ମର-ପ୍ରିୟା-ବି. ରତି ।   [ଯୋଗ୍ୟ ।
ସ୍ମର-ବୈରୀ-ବି. ମହାଦେବ ।

ସ୍ମାରକ-ବିଂ. (ସ୍ମୃ-ଣିଚ୍-ଅକ) ସ୍ମରଣକାରକ ।
ସ୍ମାର୍ତ୍ତ-ବି.(ସ୍ମୃତି-ଅ) ସ୍ମୃତିଶାସ୍ତ୍ର-ବେତ୍ତା ।
ସ୍ମିତ-ବି. ଈଷତ୍ ହାସ୍ୟ; ବିଂ. ଈଷତ୍ ହାସ୍ୟ-
ସ୍ମୃତ-ବିଂ. ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ଉପଲବ୍ଧ ।   [ଯୁକ୍ତ ।
ସ୍ମୃତି-ବି. ସ୍ମରଣଶକ୍ତି ; ମନ୍ୱାଦିପ୍ରଣୀତ ଧର୍ମ-
ସ୍ମେର-ବିଂ. ଈଷତ୍ ହାସ୍ୟଯୁକ୍ତ ।   [ଶାସ୍ତ୍ର ।
ସ୍ୟନ୍ଦନ-ବି. (ସ୍ୟନ୍ଦ୍-ଅନ) ରଥ ।
ସ୍ୟମନ୍ତକ-ବି. କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଭୂଷଣ ମଣି ।
ସ୍ୟୂତ-ବିଂ. (ସିବ୍-ତ) ଗ୍ରଥିତ ।
ସ୍ରକ୍-ବି. ମାଳା ।
ସ୍ରବ-ବି. (ସ୍ରୁ-ଅ) କ୍ଷରଣ ।
ସ୍ରଷ୍ଟା-ବି. (ସୃଜ୍-ତୃ) ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ।
ସ୍ରସ୍ତ-ବିଂ. (ସ୍ରନ୍ସ୍-ତ) ଚ୍ୟୁତ, ଭ୍ରଷ୍ଟ ।
ସ୍ରାବ-ବି. (ସ୍ରୁ-ଅ) କ୍ଷରଣ ।
ସ୍ରୁତ-ବିଂ. (ସ୍ରୁ-ତ) କ୍ଷରିତ ।
ସ୍ରୋତଃ-ବି. (ସ୍ରୁ-ଅସ) ଜଳପ୍ରବାହ ।
ସ୍ରୋତସ୍ୱତୀ-ବି. (ସ୍ରୋତସ୍-ବତୁ-ଈ) ନଦୀ ।
ସ୍ୱ-ବି. ଆତ୍ମା; ଆପେ; ଧନ ।
ସ୍ୱକୀୟ ସ୍ୱୀୟ-ବିଂ. ନିଜ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ସ୍ୱ-ଗତ-ବିଂ. ମନୋଗତ ; ବି. ମନେ ମନେ କହିବା ।   [ଧାରଣକ୍ଷମ ।
ସ୍ୱଚ୍ଛ-ବିଂ. (ସୁ-ଅଚ୍ଛ) ଅତି ନିର୍ମଳ ; ପ୍ରତିବିମ୍ବ-
ସ୍ୱ-ଚ୍ଛନ୍ଦ-ବିଂ. ସ୍ୱାଧୀନ ; ସୁସ୍ଥ ।
ସ୍ୱ-ଜନ-ବି. ଆତ୍ମୀୟ ।
ସ୍ୱତଃ-ଅଂ. (ସ୍ୱ-ତସ) ସ୍ୱୟଂ ।
ସ୍ୱ-ତନ୍ତ୍ର-ବିଂ. ସ୍ୱାଧୀନ ।

ସ୍ୱ-ତ୍ୱ-ବ. ଅଧିକାର; ଧନାଦରେ ସ୍ୱାମିତ୍ୱ ।
ସ୍ୱଧା-ଅ°. ପିତୃ-ତର୍ପଣର ମନ୍ତ୍ର ।
ସ୍ୱନ-ବ. (ସ୍ୱନ୍-ଅ) ଶବ୍ଦ, ଧ୍ୱନି ।
ସ୍ୱନିତ-ବ°. ଧ୍ୱନିତ । [ଅନୁଭବ ।
ସ୍ୱପ୍ନ-ବ. (ସ୍ୱପ୍-ନ) ନିଦ୍ରାବସ୍ଥାରେ ଅଲୀକ
ସ୍ୱ-ଭାବ-ବ. ପ୍ରକୃତି ; ସ୍ୱକୀୟ ଭାବ ।
ସ୍ୱଭାବ-ତଃ-ଅ°. ପ୍ରକୃତି-ବଶତଃ ।
ସ୍ୱୟଂ-ଅ°. ଆପେ, ନିଜେ ।
ସ୍ୱୟମ୍ବର-ବ. (ସ୍ୱୟଂ-ବୃ-ଅ) ସ୍ୱୟଂ ପତିବରଣ ।
ସ୍ୱୟମ୍ବରା-ବ. ସ୍ୱୟଂ ପତିବରଣ-କାରିଣୀ ସ୍ତ୍ରୀ ।
ସ୍ୱୟମ୍ଭୂ-ବ. (ସ୍ୱୟଂ-ଭୂ-କ୍ୱିପ୍) ପରମେଶ୍ୱର ।
ସ୍ୱର୍-ବ ସ୍ୱର୍ଗ, ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱଲୋକ ।
ସ୍ୱର-ବ. କଣ୍ଠଧ୍ୱନି ।
ସ୍ୱ-ରୂପ-ବ. ପ୍ରକୃତରୂପ ; ସ୍ୱଭାବ । [ଲୋକ ।
ସ୍ୱର୍ଗ-ବ. (ସ୍ୱର୍-ଗୈ-ଅ) ଦେବଲୋକ, ଅନନ୍ତ
ସ୍ୱର୍ଗୀୟ-ବ°. ସ୍ୱର୍ଗ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ-ବ. ସୁନା, ସୁବର୍ଣ୍ଣ ।
ସ୍ୱଳ୍ପ-ବ°. (ସୁ-ଅଳ୍ପ) ଅତିଅଳ୍ପ ।
ସ୍ୱସା-ବ. (ସ୍ୱସୃଶବ୍ଦଜ) ଭଗିନୀ ।
ସ୍ୱସ୍ତି-ବ. (ସୁ-ଅସ୍ତି) ଆଶୀର୍ବାଦ ; ଶୁଭ ।
ସ୍ୱସ୍ତ୍ୟୟନ-(ସ୍ୱସ୍ତି-ଅୟନ) ମଙ୍ଗଳପ୍ରାପ୍ତି ନିମିତ୍ତ
ପୂଜାନୁଷ୍ଠାନ । [ଭଗିନୀ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ସ୍ୱସ୍ରୀୟ-ବ. (ସ୍ୱସୃ-ଈୟ) ଭାଗିନେୟ ; ବ°
ସ୍ୱାକ୍ଷର-ବ. (ସ୍ୱ-ଅକ୍ଷର) ଦସ୍ତଖତ ।
ସ୍ୱାଗତ-ବ. (ସୁ-ଆଗତ) ଶୁଭାଗମନ ।

ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ-ବ. (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର-ଯ) ସ୍ୱାଧୀନତା ।
ସ୍ୱାତୀ-ବ. ନକ୍ଷତ୍ର-ବିଶେଷ ।
ସ୍ୱାଦ-ବ. (ସ୍ୱଦ୍-ଅ) ରସ; ଆସ୍ୱାଦ ।
ସ୍ୱାଦୁ ବ°. ମଧୁର, ମିଷ୍ଟ ।
ସ୍ୱାଧୀନ-ବ°. (ସ୍ୱ-ଅଧୀନ) ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ।
ସ୍ୱାଧ୍ୟାୟ-ବ.(ସୁ-ଆ ଅଧି-ଇ-ଅ) ବେଦ-ପାଠ ।
ସ୍ୱାଭାବିକ-ବ°. (ସ୍ୱଭାବ ଇକ) ସ୍ୱଭାବ ସିଦ୍ଧ ।
ସ୍ୱାମିତ୍ୱ-ବ (ସ୍ୱାମିନ୍ ତ୍ୱ) ସ୍ୱତ୍ୱ; ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ।
ସ୍ୱାମୀ-ବ. ପତି; ପ୍ରଭୁ ; ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ।
ସ୍ୱାୟତ୍ତ-ବ°. (ସ୍ୱ-ଆୟତ୍ତ) ନିଜର ଅଧୀନ ।
ସ୍ୱାରାଜ୍ୟ-ବ. (ସ୍ୱରାଜ୍-ଯ) ସ୍ୱରାଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ପର-
ମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ।
ସ୍ୱାର୍ଥ-ବ. (ସ୍ୱ-ଅର୍ଥ) ଆତ୍ମ-ପ୍ରୟୋଜନ ।
ସ୍ୱାର୍ଥ-ପର-ବ°.ନିଜ ପ୍ରୟୋଜନ ସାଧନରେ ତତ୍-
ପର, ଅନ୍ୟର ପ୍ରୟୋଜନପ୍ରତି ଉପେକ୍ଷା-କାରୀ ।
ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ-ବ. (ସ୍ୱସ୍ଥ-ଯ) ସୁସ୍ଥତା ।
ସ୍ୱାହା-ଅ°. ହୋମ-ମନ୍ତ୍ର ; ବ. ଅଗ୍ନି-ପତ୍ନୀ ।
ସ୍ୱିନ୍ନ-ବ°. (ସ୍ୱିଦ୍-ତ) ସ୍ୱେଦଯୁକ୍ତ ।
ସ୍ୱୀକାର-ବ.(ସ୍ୱ-ଈ-କୃ-ଅ) ଅଙ୍ଗୀକାର; ଗ୍ରହଣ ।
ସ୍ୱୀକୃତ-ବ°. ଅଙ୍ଗୀକୃତ । [ଗୁଣ ।
ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ-ବ°.(ସ୍ୱ ଇଚ୍ଛା-ଚର୍-ଇନ୍)ଯଥେଚ୍ଛା-
ସ୍ୱେଦ-ବ. (ସ୍ୱିଦ୍-ଅ) ଘର୍ମ, ଝାଳ ।
ସ୍ୱେଦନ-ବ. (ସ୍ୱିଦ୍-ଅନ) ଘର୍ମ-ନିଃସାରଣ ।
ସ୍ୱୈର-ବ°. ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦ ।
ସ୍ୱୈର-ଚାରୀ-ବ°. ଯଥେଚ୍ଛାଚାରୀ ।
ସ୍ୱୈରିଣୀ-ବ°. ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରିଣୀ, ବ୍ୟଭିଚାରିଣୀ ।

ହ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ସପ୍ତତ୍ରିଂଶତ୍‌ବର୍ଣ୍ଣ ।

ହଂସ–ବି. ପକ୍ଷିବିଶେଷ ; ଅଶ୍ୱ ; ସ୍ତ୍ରୀ. ହଂସୀ ।
ହଂସଗଲି–ବି. ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।
ହଁ, ହଉ–ଅ. ସମ୍ମତି-ସୂଚକ ଶବ୍ଦ । [କାର ।
ହକ–ବି. (ଆରବୀ) ନ୍ୟାଯ୍ୟ; ବି. ନ୍ୟାଯ୍ୟ ଅଧି–
ହକରା ବି. ଡାକରା ।
ହଜମ୍–ବି. (ଆରବୀ) ପରିପାକ ।
ହଠ–ବି. କୌତୁକ; ତାମସା ।
ହଠହଠା–ବି. ବଡ଼ମନା ।
ହଟିବା–କ୍ରି. ପଛକୁ ପଳାଇବା ।
ହଁଠ୍ଠ–ବି. ହାଠ ।
ହଠ·ବିଳାସିନୀ–ବି. ବେଶ୍ୟା ।
ହଠ·ବି.–ବଳାତ୍କାର ।
ହଠାତ୍–ଅ. ସହସା, ଅକସ୍ମାତ୍ ।
ହଣ୍ଡିକା–ବି. ହାଣ୍ଡି ।
ହତ–ବି. (ହନ୍ ତ) ନଷ୍ଟ; ବ୍ୟାହତ ।
ହତ–ଭାଗିନୀ–ବି. ଭାଗ୍ୟହୀନା ।
ହତ–ଭାଗ୍ୟ–ବି. ଭାଗ୍ୟହୀନ ।
ହତ–ଶ୍ରୀ·ବି. ଶ୍ରୀହୀନ ।
ହତାଶ–ବି. ଅଶାଶୂନ୍ୟ, ନିରାଶ ।
ହତିଆର–ବି. (ଫାର୍ସୀ) ଶସ୍ତ୍ର ।
ହତ୍ୟା–ବି. (ହନ୍-ଯ-ଆ) ବଧ, ମାରଣ ।
ହନନ–ବି. (ହନ୍ ଅନ) ବଧ ।
ହନୁ–ବି. ଗଣ୍ଡସ୍ଥଳର ଉପରିଭାଗ; କପି ।
ହନୁମାନ୍–ବି.(ହନୁ-ମତ୍) କପି; ମହାକପି-ବୀର ।

ହନ୍ତବ୍ୟ–ବି. (ହନ୍-ତବ୍ୟ) ବଧଯୋଗ୍ୟ ।
ହନ୍ତା–ବି. (ହନ୍-ତୃ) ଘାତକ, ବଧକାରକ ।
ହପ୍ତା–ବି. (ଫାର୍ସୀ) ସପ୍ତାହ ।
ହମ୍ବା–ବି. ଗୋରୁର ଶବ୍ଦ ।
ହୟ–ବି, ଅଶ୍ୱ । [ଭୂଜକଅଙ୍କ ।
ହର–ବି. (ହୃ-ଅ) ହରଣକର୍ତ୍ତା ; ବି. ମହାଦେବ;
ହରଣ–ବି. (ହୃ-ଅନ) ଯୌତୁକ; କାଶନ; ଭାଗ-
ହରି–ବି. (ହୃ-ଇ) ବିଷ୍ଣୁ; ସିଂହ । [କରଣ ।
ହରି–କାଠ–ବି. ମନୁଷ୍ୟବନ୍ଧନାର୍ଥ ଅର୍ଗଳ-
ହରିଣ–ବି, ମୃଗ, କୁରଙ୍ଗ । [ବିଶେଷ ।
ହରିତ୍, ହରିତ–ବି. ସବୁଜ-ବର୍ଣ୍ଣ ।
ହରିତାଳ–ବି. ଧାତୁବିଶେଷ ।
ହରିଡକୀ–ବି. ହରିଡ଼ା ।
ହରିଦଣ୍ଡ–ବି. (ହରିତ୍-ଅଣ୍ଡ) ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ।
ହରିଦ୍ରା–ବି. ହଳଦୀ ।
ହର୍ତ୍ତା–ବି. (ହୃ-ତୃ) ହରଣକର୍ତ୍ତା ।
ହର୍ମ୍ୟ–କ୍ରି. ପ୍ରାସାଦ ।
ହର୍ଯ୍ୟକ୍ଷ–ପୁଂ. (ହରି-ଅକ୍ଷି-ଅ) ସିଂହ ।
ହର୍ଷ–ବି. (ହୃଷ୍-ଅ) ସୁଖ, ଅହ୍ଲାଦ ।
ହର୍ଷଣ–ବି. (ହୃଷ୍-ଅନ) ହର୍ଷଜନକ ।
ହଳ–ବି ଲଙ୍ଗଳ ।
ହଳଦୀ–ବି. ହରିଦ୍ରା ।
ହଳଦିବସନ୍ତ–ବି. ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।
ହଳ-ଧର–ବି. ବଳଦେବ, କୃଷକ ।
ହଳନ୍ତ–ବି. (ହଲ୍-ଅନ୍ତ) ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣ ।
ହଳାହଳ–ବି. କାଳକୂଟ, ବିଷ ।

ହଳିଆ-ବ. ହଳ-ବର୍ଷକ; କୃଷକ । [ନୃତ୍ୟ ।
ହଲ୍ଲୀଷକ-ବ. ମଣ୍ଡଳାକାରେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର
ହବନ-ବ (ହୁ-ଅନ) ଯଜ୍ଞ, ହୋମ ।
ହବିଃ ହବ୍ୟ-ବ. ହୋମାର୍ଥଘୃତ ।
ହବିଷ୍ୟ-ବ. (ହବିସ୍-ଯ) ଘୃତାନ୍ନ ।
ହସ-ବ. (ହସ୍-ଅ) ହାସ୍ୟ ।
ହସନ୍ତୀ-ବ. ଉହ୍ନେଇ ।
ହସ୍ତ-ବ. ହାତ, କର; ଶୁଣ୍ଢ ।
ହସ୍ତି-ପକ-ବ. ମାହୁନ୍ତ । [ହସ୍ତିନୀ ।
ହସ୍ତୀ-ବ (ହସ୍ତ-ଇନ୍) ହାତୀ, କରୀ; ସ୍ତ୍ରୀ-
ହାଇ-ବ. ଜୃମ୍ଭଣ ।
ହାଉଦା-ବ. (ପାର୍ଶୀ) ହସ୍ତିପୃଷ୍ଠର ଅମାରୀ ।
ହାଙ୍ଗର-ବ. ହିଂସ୍ର ଜଳଜନ୍ତୁ ବିଶେଷ ।
ହାଟ-ବ. ବଜାର ।
ହାଟକ-ବ. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ।
ହାଡ଼-ବ. ଅସ୍ଥି ।
ହାଡ଼ି-ବ. ମେହେନ୍ତର ।
ହାଣ୍ଡି-ବ. ମୃତ୍ପାତ୍ରବିଶେଷ ।
ହାତ-ବ. (ହସ୍ତଶବ୍ଦଜ) ହସ୍ତ ।
ହାତୀ-ବ. (ହସ୍ତିନ୍ଶବ୍ଦଜ) ହସ୍ତୀ ।
ହାନି-ବ. (ହା-ତି) କ୍ଷତି; ନାଶ ।
ହାୟ-ଅ°. ଖେଦସୂଚକ ଶବ୍ଦ ।
ହାୟନ-ବ. ବର୍ଷ ।
ହାର-ବ ମୁକ୍ତାଦିର ମାଳା; ହରଣ ।
ହାରକ, ହାରୀ-ବି°. (ହୃ-ଅକ, ଇନ୍) ହରଣ-
ହାରିବା-କ୍ରି. ପରାଜିତ ହେବା । [କର୍ତ୍ତା ।

ହାର୍ଯ୍ୟ-ବି°. (ହୃ-ଯ) ହରଣଯୋଗ୍ୟ, ଗ୍ରହଣୀୟ ।
ହାଲୁକା-ବି°. ଲଘୁ ।
ହାବ-ବ. ସ୍ତ୍ରୀଲୋକର ଅଙ୍ଗଭଙ୍ଗୀବିଶେଷ ।
ହାବୁଡ଼ିବା-କ୍ରି. ହଠାତ୍ ଭେଟିବା; ଧକ୍କାଖାଇବା
ହାବେଲି-ବ. ବାଣବିଶେଷ । [ରସବିଶେଷ ।
ହାସ, ହାସ୍ୟ-ବ. (ହସ୍-ଅ,ଯ) ହସ; କାବ୍ୟର
ହାହା-କାର-ବ. ଦୁଃଖରେ ହାହାଧ୍ୱନି ।
ହିଂସା-ବ. (ହିନସ୍-ଅ-ଆ) ପରର ଅନିଷ୍ଟ-ସାଧ-
ନେଚ୍ଛା । [ହିଂସ କାରୀ ।
ହିଂସ୍ର-ବି°. (ହିନ୍ସ୍-ର) ହିଂସକ, ହିଂସ୍ରକ,
ହିକା-ବ. ପେଟଜନିତ ଢେକାର ।
ହିଙ୍ଗୁ-ବ. ହେଙ୍ଗୁ ।
ହିଙ୍ଗୁଳ-ବ. ହେଙ୍ଗୁଳ ।
ହିଞ୍ଜଳ-ବ. ହିଞ୍ଜଳଗଛ ।
ହିଡ଼-ବ. ବିଲର ସେଠ ବନ୍ଧ ।
ହିଣ୍ଡିର-ବ. ସମୁଦ୍ରାଦିର ଫେଣ ।
ହିତ-ବି°. ଉପକାରକ; ବ. ମଙ୍ଗଳ; ଉପକାର ।
ହିତୈଷଣା-ବ. ମଙ୍ଗଳସାଧନେଚ୍ଛା ।
ହିତୈଷୀ-ବି°. (ହିତ-ଇଷ୍-ଇନ୍) ମଙ୍ଗଳାକାଂକ୍ଷୀ ।
ହିନ୍ତାଳ-ବ. ହେନ୍ତାଳଗଛ ।
ହିନ୍ଦୁ-ବ. ହିନ୍ଦୁଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ।
ହିନ୍ଦୋଳା-ବ. ଦୋଳା ।
ହିମ-ବ. ତୁଷାର; ବି°. ଶୀତଳ ।
ହିମାଂଶୁ-ବ. ଚନ୍ଦ୍ର ।
ହିମାଦ୍ରି-ବ. ହିମାଳୟ ପର୍ବତ ।
ହିମାନୀ-ବ. ହିମସଂହତି ।

ହିୟା-ବି. (ହୃଦୟ୍ ଶବ୍ଦଜ) ହୃଦୟ

ହିରଣ୍ମୟ-ବି°. (ହିରଣ୍ୟ-ମୟ) ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣମୟ ।

ହିରଣ୍ୟ-ବି. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ।

ହିରଣ୍ୟ-ଗର୍ଭ-ବି. ବ୍ରହ୍ମା ।

ହିଲ୍ଲୋଲ-ବି. ତରଙ୍ଗ ।

ହିସାବ-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଅଙ୍କ-ଗଣନା ।

ହୀନ-ବି°. (ହା-ତ) ରହିତ; ଶୂନ୍ୟ; ଅଧମ ।

ହୀରକ-ବି. ହୀରା; ରତ୍ନବିଶେଷ ।

ହୁକୁମ-ବି. (ଆରବୀ) ଆଜ୍ଞା ।

ହୁଙ୍କା-ବି. ବଲ୍ମୀକ ।

ହୁଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଭ୍ରମରେ ପଡିବା ।

ହୁଡ଼ୁମ୍ବ-ବି. ଚୁଡ଼ାଭଜା ।

ହୁଣ୍ଡା-ବି°. ନିର୍ବୋଧ ।

ହୁଣ୍ଡୀ-ବି. ଟଙ୍କାର ବରାତ ଚିଠି ।

ହୁତାଶନ-ବି. (ହୁତ-ଅଶନ) ଅଗ୍ନି ।

ହୁଳହୁଳି-ବି. ମଙ୍ଗଳସୂଚକ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଙ୍କ ମୁଖଶବ୍ଦ ।

ହୂତ-ବି°. (ହ୍ୱେ-ତ) ଆହୂତ ।

ହୃତ୍-ବି. ହୃଦୟ ।

ହୃତ-ବି°. (ହୃ-ତ) ଅପହୃତ ।

ହୃଦୟ-ଗ୍ରାହୀ-ବି°. ଚିତ୍ତାକର୍ଷକ ।

ହୃଦୟଙ୍ଗମ-ବି°. ହୃଦ୍‌ଗତ, ମନୋଗତ ।

ହୃଦ୍ୟ-ବି°. (ହୃଦ୍-ଯ) ହୃଦୟଗ୍ରାହୀ ।

ହୃଷୀକ-ବି. ଜ୍ଞାନେନ୍ଦ୍ରିୟ ।

ହୃଷୀକେଶ-ବି. (ହୃଷୀକ-ଈଶ) ବିଷ୍ଣୁ ।

ହୃଷ୍ଟ-ବି°. (ହୃଷ୍ ତ) ଆହ୍ଲାଦିତ ।

ହେ-ଅ°. ସମ୍ବୋଧନଶବ୍ଦ ।

ହେଜିବା-କ୍ରି. ସ୍ମରଣ କରିବା; ଭାଳିବା ।

ହେଠା-ବି. ଗୃହଅବାଗ ।

ହେଡ଼ା-ବି. ହାଡ଼ଯୁକ୍ତ ମାଂସ ।

ହେତୁ-ବି. କାରଣ; ମୂଳ; ପ୍ରୟୋଜନ; ଯୁକ୍ତି ।

ହେମ-ବି. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ।

ହେମନ୍ତ-ବି. ହିମଋତୁ (କାର୍ତ୍ତିକ ଓ ମାର୍ଗଶିର-ମାସ) ।

ହେୟ-ବି°. ତୁଚ୍ଛ, ତ୍ୟାଜ୍ୟ ।

ହେରିକା-ବି. ପ୍ରଭୃତ ।

ହେଳା-ବି. (ହେଳ୍-ଅ-ଆ) ଅବହେଳା, ଅବଜ୍ଞା

ହୈମ-ବି°. ହିମ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ହୈମବତୀ-ବି. (ହିମବତ୍ ଅ-ଈ) ପାର୍ବତୀ ।

ହୋତା-ବି. (ହୁ-ତୃ) ଯଜ୍ଞକାରୀ ।

ହୋତ୍ର-ବି. (ହୁ-ତ୍ର) ହୋମ, ଯାଗ ।

ହୋମ-ବି. (ହୁ-ମ) ମନ୍ତ୍ରପାଠପୂର୍ବକ ଅଗ୍ନିରେ ଘୃତକ୍ଷେପ ।

ହୋରା-ବି. ଏକଘଣ୍ଟାକାଳ ।

ହ୍ରଦ-ବି. ଅର୍ଦ୍ଧବିମ୍ବ ବୃହତ୍ ଜଳାଶୟ ।

ହ୍ରସ୍ୱ-ବି°. (ହ୍ରସ୍-ବ) କ୍ଷୁଦ୍ର, ଲଘୁ ।

ହ୍ରାସ-ବି. (ହ୍ରସ୍-ଅ) କ୍ଷୟ ।

ହ୍ରୀ-ବି. ଲଜ୍ଜା ।

ହ୍ରେଷା-ବି. ଅଶ୍ୱଧ୍ୱନି ।

ହ୍ଲାଦିନୀ-ବି°. ଆହ୍ଲାଦଦାୟିନୀ ।

ORISSA MISSION PRESS,—S. F. ROBINSON, SUPT.